BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
69
5 M C
9

69. 5. C. 9

Commentarii in ſeptem tragedias Sophoclis: quæ ex aliis eius compluribus iniuria tempoꝝ amiſſis, ſolæ ſuperfuerunt: Opus exactiſſimũ: rariſſimũq;: in Gymnaſio Mediceo Caballini mõtis, a Leone Decimo Pont. Max. conſtituto, recognitũ: repurgatumq; : atq; ad cõmunem ſtudioſoꝝ vtilitatem in plurima exemplaria editum. non ſine priuilegio: vt in cæteris.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Romae 1518

ΛΑΣΚΆΡΕΩΣ. ΕἸΣ ΣΟΦΟΚΛΈΑ.

ΠΌΛΛΆΚ ΤΕΩ͂Ν ΣΕΛΊΔΩΝ ἘΥΡΟΙΜΊ ΚΕΝ ὯΔΕ ΣΟΦΊΛΟΥ
ΔΕΊΓΜΑΤΑ ΣΗ͂Σ ΠΙΝΥΤΗ͂Σ. ΠΌΛΛ' ἈΠῸ ΜΑΡΤΥΡΊΗΣ.
ὍΣΣΑ ΜΕΘΗΡΜΌΣΑΟ ΤΡΑΓΙΚΗ͂Σ ΠΕΡῚ ΚΌΣΜΟΝ ἈΟΙΔΗ͂Σ.
ὩΣ ΜΈΡΟΣ. ΕἾΔΟΣ ἌΓΑΝ. ΠΑ͂Ν ΠΆΘΟΣ ἨΥ ΤΡΈΠΙΚΑΣ.
ΚΆΛΛΟΥΣ. ΕὐΣΤΟΜΊΗΣ. ὝΨΟΥΣ ΤΈΛΟΣ ἘΞΕΠΌΝΗΣΑΣ.
ΖΗ͂ΛΟΝ ὉΜΗΡΕΊΗΣ ΓΝΗΣΙΟΝ ἘΥΕΠΊΗΣ.
ὯΣ ΣΕ ΔΊΩΝ. ΞΕΝΟΦΩ͂Ν. ΣΚΏΡΤΗΣ ΣΩ͂Ν Τ' ἨΝΕΣΕ ἙΤΑΊΡΩΝ.
ἈΡΧΈΤΥΠΟΝ ΤΡΑΓΙΚΟΙ͂Σ ΘΗ͂ΚΕΝ ἈΡΙΣΤΟΤΈΛΗΣ.
ΣῸΝ ΤΕ ΚΌΘΟΡΝΟΝ ἌΕΙΣΕΝ Ὁ ΚΕῖΣ ἙῸΝ ἩΓΕΜΟΝΗ͂Α
ἈΓΝΏΜΩΝ ὌΚΝΟΥ ἜΚΓΟΝΟΣ ἈΟΝΊΟΥ.
ἈΡΓΕΆΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕῪΣ ΜΕΤΆΠΕΜΠΤΟΝ ΣΎΜΜΑΧΟΝ ἜΣΧΕΝ.
ἾΣΑ ΤΕ ΜΑΙΟΝΊΔΟΥ ΤΈΡΠΕΤΟ ΣΟΙ͂Σ ὈΆΡΟΙΣ.
ΠΟΛΛᾺ ΤΕΩ͂Ν ἈΡΕΤΩ͂Ν ΣΕΜΝΏΜΑΤΑ. ἚΝ ΔῈ ΜΈΓΙΣΤΟΝ.
ΚΡΈΣΣΟΝΑΣ ἩΜΕΡΊΟΥΣ ἜΠΛΑΣΑΣ Ἡ ΔῈ ΦΎΣΙΣ.
ΛΗ͂ΜΆ ΤΕ ΓΕΝΝΑΙ͂ΌΝ ΛΑΟΙ͂Σ ΠΌΡΕΣ. ΟὟΣ ὙΠΟΦΉΤΑΙΣ
ὯΝ ΒΑΤῸΣ, ΟἿΑ ΠΆΡΟΣ ΘΈΛΓΕ ΔΙΔΑΣΚΑΛΊῌ.

ΣΧΌΛΙΑ ΠΑΛΑΙᾺ ΤΩ͂Ν ΠΆΝΥ ΔΟΚΊΜΩΝ ΕἸΣ ΤᾺΣ ΣΩΖΟΜΈΝΑΣ ΤΩ͂Ν ΣΟΦΟΚΛΈΟΥΣ ΤΡΑΓΩΙΔΙΩ͂Ν.

ΕἸΣ ΑἼΑΝΤΑ ΤῸΝ ΜΑΣΤΙΓΟΦΌΡΟΝ.

α ΕἸ ΜῈΝ Ὦ ΠΑΙ͂ ΛΑΡΤΊΟΥ ΔΈΔΟΡΚΆ ΣΕ
ΠΕΙ͂ΡΆΝ ΤΙΝ᾽ ἘΧΘΡΩ͂Ν ἉΡΠΆΣΑΙ ΘΗΡΏΜΕΝΌΝ.

Πάρεστιν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ τὴν σκηνὴν ἀγωνιῶν καὶ πολυπραγμονῶν μή τι ἀπὸ ἐχθροῦ πάθῃ. πάντα δὲ τὰ τῆς ὑποθέσεως συνεκτικῶς ἐδήλωσεν ἐν τῷ προοιμίῳ, πρὸς τίνα ὁ λόγος. καὶ ποῦ ἡ σκηνή. καὶ τί πράττει ὁ Ὀδυσσεύς. ἐν δὲ τῷ, πεῖραν τὴν ἐχθρῶν λείπει ἡ κατά. ἤδη ἴχνος τι κατέθετο τῆς ὑποθέσεως ὡς παρ᾽ ἐχθρὸν ἥκει. δεῖ δὲ τὰ τῆς ὑποθέσεως συνεκτικὰ εἶναι ἐν ἀρχῇ. ἀεὶ ὁρῶ σε ὦ Ὀδυσσεῦ πείρᾳ καὶ δόλῳ μετιόντα τοὺς ἐχθρούς. πεῖρα δὲ ἡ βλάβη ὡς καὶ ἐν δαμάῃ,
„ Οὐκ οἶδα τὴν σὴν πεῖραν. ἓν δ᾽ ἐπίσταμαι τοῦ παιδὸς
„ ἐντὸς τοῦ δ᾽ ἐγὼ διόλλυμαι. τὸ δὲ ἀεὶ εἶπεν, ἀναφέρουσα εἰς ἐκεῖνο ὅτι καὶ μετὰ Διομήδους κατάσκοπος γενόμενος ἐπὶ τοὺς Τρῶας οὐκ ἔλαθεν αὐτήν. ὡς αὐ-
„ τὸς μαρτυρῶν φησι, Κλῦθί μοι αἰγιόχοιο Διός τέ-
„ κος. ἥ τέ μοι αἰεὶ ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι. οὐ-
„ δέ σε λήθω. δυσχεραίνει δὲ καὶ ἀθηνᾶ τῷ αἴαντι ὅτι ἀπώσατο τὴν συμμαχίαν αὐτῆς: Εἰς τὸ αὐτό. ἀεὶ ὁρῶ σε ὦ Ὀδυσσεῦ τὴν παρὰ τῶν ἐχθρῶν σοι γινομένην βλά-

κην ζητοῦντα προὔφαρπάσαι. οἷον, ἐπιβουλεύει σοί τις. σπουδάζεις τὴν ἐπιβουλὴν τὴν κατὰ σοῦ γινομένην αὐτῷ τῷ ἐπιβουλεύσαντι βλαβερὰν γενέσθαι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν, οἳ τὰ μικρὰ θηρία φονεύουσι προφυλαττόμενοι τὴν ἐξ αὐτῶν ἐσομένην βλάβην. πεῖρα δὲ ἀπατητικῶς, δόλος καὶ τέχνη. ὅθεν καὶ πειραταὶ οἱ κατὰ θάλασσαν κακοῦργοι. ΛΑΡΤΙΟΥ. κτητικὸν ἀντὶ κυρίου. ΘΗΡΩΜΕΝΟΝ. ἀντὶ τοῦ ἀνιχνεύοντα ἐπήνεγκε καὶ τὰ ἄλλα μεταφορικῶς καὶ τό, ΜΕΤΡΟΥΜΕΝΟΝ. ἀριθμοῦντα ζητοῦντα. ἀκολουθοῦντα τὰ ἴχνη τὰ ἐκείνου. ΝΕΟΧΑΡΑΚΤΑ. εὐφυῶς. ὁπόταν γὰρ νεωστὶ τὰ ἀποχαράξεις τῶν ζώων γένωνται, μᾶλλον ἐπακολουθοῦσιν οἱ κυνηγέται πρὶν ὑπὸ ἀνέμου ἀφανισθῇ ἡ ὀδμή. ΝΕΟΧΑΡΑΚΤΑ. νεωστὶ κεχαραγμένα. προσοχὴν δὲ ἐργάζεται τῷ ἀκροατῇ περὶ τῶν δηλωθησομένων. ΕΙΤ' ΕΝΔΟΝ ΕΙΤ' ΟΥΚ ΕΝΔΟΝ. οὐκ ἀναγκαῖον τὸ πολυπραγμονεῖν εἰ ἔστιν ἔνδον ὁ Αἴας. ἔνδον μὲν γάρ. ἀλλὰ λέγε διὰ τί τὴν σπουδὴν ταύτην ἔθου ἵνα παρ' ἐμοῦ μάθῃς τὰ ἀγνοούμενά σοι. ΕΥ ΔΕ Σ' ΕΚΦΕΡΕΙ. ἔξω τῆς σκηνῆς τοῦ Αἴαντος ἐπάγει ἴσως ἡ βάσις τοῦ Αἴαντος δίκην κυνὸς εὐοσφράντου ἀπὸ τοῦ ἴχνους. ζητοῦντα εἰ ἔνδον γέγονεν ὁ Αἴας. προσέλκονται γὰρ τοὺς κυνηγέτας αἱ κύνες ἐπὶ τὰ ἐπαγόμενα. παρὸ καὶ ἐπακτῆρας θέλουσιν ἔνιοι αὐτοὺς καλεῖσθαι, ὡς ἐπαγομένους ὑπὸ τῶν κυνῶν. ὅμηρος.

› Πρὸς δ᾽ ἄρ᾽ αὐτῶν ἴχνη ἐρευνῶντες κύνες ἦσαν. ΟΥ ΔΕΝ ΕΤ᾽ ΕΡΓΟΝ ΕΣΤΙΝ. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀναγκαῖον ἐστίν. Ω ΦΘΕΓΜ᾽ ΑΘΑΝΑΣ. καὶ τοῦτο ἄριστα πεποίηται. φθέγμα γὰρ εἶπεν ὡς μὴ θεασάμενος αὐτήν. δῆλον γὰρ ὡς οὐκ ἄδηλον αὐτῇ, ἐκ τοῦ κἂν ἀπ᾽ ἄποπτος ἧς ὅμως. τουτέστιν ἀόρατος. ΚΑΙ ΞΥΝΑΡΠΑΖΩ ΦΡΕΝΙ. ἤτοι ὀξέως συνίημι καὶ ἀντιλαμβάνομαι. τῆς δὲ φωνῆς μόνης αἰσθάνεται ὡς ἐθάδος αὐτῷ οὔσης. ἔστι μέν τοι ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡ ἀθηνᾶ, διὰ γὰρ τοῦτο χαρίζεσθαι τῷ θεατῇ. προσθεραπεύει δὲ τὴν θεὸν ὁ ὀδυσσεὺς καὶ οὕτω λέγει τὰ αἴαντος. ΚΩΔΩΝΟΣ. ἡ κώδων θηλυκῶς ἀττικῶς. κώδων δὲ καλεῖται τὸ πλατὺ τῆς σάλπιγγος. ἀπὸ μέρους δὲ τὴν σάλπιγγά φησι. πολλὰ δὲ εἴδη σαλπίγγων. εἰσὶ γὰρ λιβυστικαὶ σάλπιγγες. εἰσὶν αἰγύπτιοι. εἰσὶ τυρσηνικαί. πρῶτος δὲ ἀρχώνδας συμμαχῶν τοῖς ἡρακλείδαις ἤγαγεν εἰς ἕλληνας τὴν τυρσηνικὴν σάλπιγγα. ὁ δὲ νοῦς, καί σου τὸ φώνημα ἀκούω ἐξαιρέτως ὡς τυρσηνικῆς σάλπιγγος ὀξυφωνοτάτης οὔσης. σακεσφόρος δὲ ὁ αἴας οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ κατ᾽ ἐξοχήν. ὅμηρος,

› Αἴας δ᾽ ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠΰτε πύργον. οἰκεῖον δὲ τοῦτο τοῦ αἴαντος. ΤΡΑΝΕΣ. σαφὲς ἀληθές. καλῶς δὲ τοῦτο ἐποίησεν ἵνα ἐπικρεμὴς ᾖ ἔτι ἡ ὑπόθεσις καὶ τὸ ἄπιστον εἰς ἀμφιγνοίαν ἄγηται. διὸ ἔθελον τῆς τοῦτον ὑπέστην τὸν κίνδυνον ἵνα γνῶσι τἀληθές,

πάντων τὴν αἰτίαν τοῦ γεγονότος εἰς αὐτὸν ἀναγόντων. ἈΛΏΜΕΘΑ. τῷ νῷ πλανώμεθα. ΛΕΊΑΣ ἈΠΆΣΑΣ. τὰ ποίμνια τὰ βοσκήματα λείας φησίν. ἔνθεν καὶ λῃστὴς κατὰ τὸ κύριον ὅμηρος, Ληΐδα τὴν ἐκ πεδίου συνηλάσαμεν. ΚΑΤΗΝΑΡΙΣΜΈΝΑΣ. ἄκυρον. τὸ γὰρ σκυλεύειν ἐναρίζειν. ὅτι τὰ ἔναρα σκῦλα παρὰ τὸ ἀρηρέναι καὶ ἐντὸς αὐτῶν εἶναι ἡμᾶς καὶ ὁ παρ᾽ ὁμήρῳ τοιοῦτόν ἐστιν, Ἤτοι βέλτερόν ἐστι κατ᾽ οὔρεα θῆρας ἐναίρειν. πῶς γὰρ οἷόν τέ ἐστι σκυλεύειν τοὺς λέοντας εἰ μὴ εἴη καὶ ἐπὶ ἀλόγων ζώων τὸ σκυλεύειν. καλλίμαχος ἐπὶ τῆς λεοντείας δορᾶς, Τὸ δὲ σκῦλον ἀνδρὶ καλύπτρη γιγνόμενον νιφετοῦ καὶ βελέων ἔρυμα. ἘΠΙΣΤΆΤΑΙΣ. τοῖς ποιμέσι καλῶς δὲ τοῦτο ἵνα μὴ παραγένοιτό τις ἀπαγγέλλων τὸ σαφές. πόθεν οὖν αὕτη ἡ ὑπόνοια, ὅτι εἶδέ τις αὐτὸν ἐν τῷ πεδίῳ πηδῶντα μετὰ τοῦ ξίφους νεωστὶ ῥαινομένου ὑπὸ τοῦ αἵματος. ΚΑῚ ΤᾺ ΜῈΝ ΣΗΜΑΊΝΟΜΑΙ. ἤγουν σηματίζομαι. διὰ σημείων γινώσκω. οἷον σημεῖα ἐμαυτῷ τινα συντίθημι ἀπὸ τῶν ἰχνῶν. τὰ δὲ ἀπορῶ. τοιοῦτον γὰρ συμβαίνει ἐπὶ τοὺς ἰχνευτὰς ἐπιταραττομένων τῶν ἰχνῶν. διὰ δὲ τὴν μανίαν δυσίχνευτος καὶ ἐπιτεταραγμένη ἡ βάσις γέγονε τοῦ αἴαντος. καὶ ὅλως ὀδυσσεὺς ἀναμένει τὸ ἀκριβὲς γνῶναι ἵνα μὴ δοκοίη κατ᾽ ἐχθροῦ προπετές τι πράττειν. ΚΑΙΡῸΝ Δ᾽ ἘΦΉΚΕΙΣ. εὐφυῶς ἄρχεται τῆς ὑποθέσεως

ὡς ὁ ποιητὴς ὥστε φανῶσαι τὸ πᾶν διὰ τῆς ἀθηνᾶς.
θεραπεύει δὲ ὁ ὀδυσσεὺς τὴν ἀθηνᾶν ἵνα καὶ ἐμ τοῖς ἑ
ξῆς ἔχῃ αὐτὴν εὐμενῆ. ΕΓΝΩΝ ΟΔΥΣΣΕΥ. ταῦτα
πρὸς τὰ ἐξ ἀρχῆς ἵνα μὴ δόξῃ ἀγνοεῖν ἡ θεὰ τὸ πρᾶγ
μα. Η ΚΑΙ ΦΙΛΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ. ἐν τοῖς ἀμοιβαίοις κατὰ
βραχὺ δηλοῦται ἡ ὑπόθεσις. πυνθάνεται δὲ πρῶ
τον εἰ ἄρα πρὸς καιρὸν πονεῖ. εἰ γὰρ αὐτός ἐστιν ὁ τὸν φόνον
δράσας, πρὸς καιρὸν ἂν εἴη πονῶν ὁ ὀδυσσεύς. τὸ δὲ
ἐμ τῷ, ὥς ἐστιν ἀνδρός, ἀντὶ τοῦ ὄντως καὶ ἀληθῶς κεῖ
ται. ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΙ ΔΥΣΛΟΓΙΣΤΟΝ. ἐπύθετο πρῶ
τον εἰ αὐτὸς ὁ δράσας· εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν πυνθάνεται. τὸ
δὲ δυσλόγιστον, ὅμοιον τῷ, πρᾶγος ἄσκοπον. ἀγνοεῖ γὰρ
ἔτι τὴν μανίαν. ΧΟΛΩΙ ΒΑΡΥΝΘΕΙΣ. ὁ μὲν ὀδυσ
σεὺς πυνθάνεται πρὸς τί αὐτῷ χρήσιμον. ἡ δὲ τὴν αἰ
τίαν ἐπήγαγεν. ὑφ᾽ ἧς κινηθεὶς εἰς χόλον ἤχθη. τοῦτο
γάρ ἐστι τὸ λοιπὸν τῆς ὑποθέσεως. ἤδη δὲ τὴν μανίαν
αὐτοῦ σημαίνει ὅθεν αὐτῷ ἡ πλάνη γεγένηται. ἡμᾶς δὲ
ὡς προεπιστάμενοι τὰ πράγματα ἀμβλύτερομ κα
τανοοῦμεν. Η ΚΑΙ ΤΟ ΒΟΥΛΗΜΑ. ἐρωτᾷ πῶς μό
νος ὢν πρὸς πλῆθος ἐδύνατο μάχεσθαι. μὴ λέγε βού
λαμά φησιν· οὐ γὰρ ἦμ βούλημα. ἀλλὰ πρᾶγμα. ΚΑΝ
ΕΞΕΠΡΑΞΑΤΟ. ΕΙ ΚΑΤΗΜΕΛΗΣ ΕΓΩ. γράφεται καὶ
ἐξέπραξεν. Η ΚΑΙ ΠΑΡΕΣΤΗ. ἀντὶ τοῦ ἐπλησίασεν
ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ· οὐ δηλονότι ἀφίκετο.

ΣΤΡΑΤΗΓΙΣΙ ΠΥΛΑΙΣ. ταῖς τῶν σκηνῶν. ΜΑΙΜΩΣΑΝ. γράφεται καὶ διψῶσαν. ΕΓΩ ΣΦ' ΑΠΕΙΡΓΩ. ὅτι προσκορὲς ἦν διηγηματικῶς εἰπεῖν. τὸ πᾶν διεξελθεῖν. τὰ δὲ ἑξῆς, ἐγὼ σφᾶς ἀπείργω τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς. χαρὰν φησὶ τὴν ἐπὶ τῷ δοκεῖν τοὺς ἕλληνας ἀνῃρῆσθαι. ταύτης οὖν αὐτὸν τῆς χαρᾶς ἀπεῖρξα δυσφόρους γνώμας ἐμβαλοῦσα τοῖς ὄμμασι. καλῶς δὲ εἶπε γνώμας. οὐ γὰρ κλέψαι φησὶ τὴν ὄψιν ὥστε μὴ ὁρᾶν. ἀλλὰ ἐπ' αὐτῇ γνώμην δύσφορον ἐπιβαλεῖν ὡς εἰκάσθαι ἰδεῖν τὰ μὴ ὄντα. τοῦτο δὲ οὐ τῶν ὀφθαλμῶν ἁμάρτημα. ἀλλὰ πολὺ πρότερον τῆς διανοίας. ΣΥΜΜΙΚΤΑ ΤΕ. καὶ τὰ ἑξῆς. περιφραστικῶς τὰ βουκόλια. ΑΔΑΣΤΑ. ἀδιαίρετα. ἀμέριστα. πιθανὸν δὲ καὶ πρὸς τὸ πλῆθος. ἐλάσσονα γὰρ εἶναι εἰκὸς τὰ μεμερισμένα. ΕΚΕΙΡΕ. ἀντὶ τοῦ κείρων ἐπῄει. ΚΥΚΛΩ ΡΑΧΙΖΩΝ. κατὰ πάντα τόπον τῆς ἐπαύλεως σφάζων καὶ διακόπτων. διὰ τὸ τὴν πρώτην καὶ μεγάλην διακοπὴν κατὰ ῥάχιν γίνεσθαι. ἐκ μεταφορᾶς καὶ τοὺς μεγάλως κακουργοῦντας ῥαχιστὰς φαμέν. ΑΥΤΟΧΕΙΡ ΚΤΕΙΝΕΙΝ ΕΧΩΝ. γράφεται παρών. ΕΜΠΙΤΝΩΝ. γράφεται ἐμπεσὼν ἢ ἐμπίτνων. ΕΓΩ ΔΕ ΦΟΙΤΩΝΤΑ. ἀντὶ τοῦ μαινόμενον. φοῖτος γὰρ ἡ μανία. ἢ περιερχόμενον ἐν τοῖς ποιμνίοις διὰ τὴν μανίαν. λέγει γὰρ μανιάσι νόσοις ἢ ἀναστρεφόμενον ἐν τῇ μανίᾳ. ΔΙΣΣΟΥΣ ΑΤΡΕΙΔΑΣ. πιθα

νῶς τούτων τὰ ὀνόματα εἶπεν. καθ' αὑτὸν γὰρ πλείων ἡ ἀγανάκτησις ὡς ἤδη ἀδικίας προκατηρξαμένων. τὸ δὲ τοῦ ὀδυσσέως ἐταμιεύσατο τῷ αἴαντι, ἵνα καὶ μᾶλλον εἴη τὸ πάθος αὐτοῦ φανερῶς παραπαίοντος. καὶ πάνυ γελοῖον προελθόντα τὸν αἴαντα λέγειν καὶ παρενοχλεῖν τοῖς θεαταῖς ἃ προείρηκε πάντα ἡ ἀθηνᾶ. ΕΙΣ ΕΡΚΗ ΚΑΚΑ. γράφεται καὶ εἰς ἐριννὺν κακήν. ΕΛΩΦΗΣΕΝ. ἐπαύσατο. ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων. ὅθεν καὶ τὸ εὐλόφως φέρειν. ΤΟΥΣ ΖΩΝΤΑΣ. τοὺς ζῶντας τῶν βοῶν δήσας ὡς αἰχμαλώτους ἄνδρας ἄγει καὶ τὰ λοιπὰ ποίμνια. πιθανὸν δὲ καὶ τοῦτο προειρῆσθαι, ἵνα ὅταν εἴπῃ ἡ τεκμήρατα περὶ τοῦ κριοῦ προεπιστάμεθα τοῦτο. ΔΕΙΞΩ ΔΕ ΚΑΙ ΣΟΙ. πιθανὴ ἡ παρείσοδος τοῦ αἴαντος. οὕτω γὰρ μᾶλλον γίνεται τὸ πάθος τῆς τραγῳδίας τῶν θεατῶν. νῦν μὲν παραφρονοῦντος, ὀλίγον δ' ὕστερον ἔμφρονα θεωμένων. καὶ ἵνα ἰδὼν ὁ ὀδυσσεὺς ἐξείπῃ τοῖς ἄλλοις ἕλλησι. οὕτω δὲ καὶ ἡ εὔνοια τῆς ἀθηνᾶς ἐνδείκνυται εἰς τὸν ὀδυσσέα. ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑ. ἀντὶ τοῦ τιμωρίαν ἀπαιτοῦντα. ἢ ἐπιβάλλοντα μετὰ εὐθύνης. ΠΡΟΣΜΟΛΕΙΝ. τουτέστιν ἐξελθεῖν. ΟΥ ΣΙΓ' ΑΝΕΞΗι. ἐπιστρέφει ἡ ἀθηνᾶ ὡς οὐδενὸς ἐσομένου κακοῦ. ΜΗ ΠΡΟΣ ΘΕΩΝ. παραιτεῖται ὁ ὀδυσσεὺς οὐχ ὡς κωμῳδοῦντος τοῦ ποιητοῦ δειλίαν τοῦ ἥρωος. οὕτω γὰρ ἀφαρεθείη τῆς τραγῳδίας τὸ

ἀξίωμα ἀλλὰ τὸ εὐλαβὲς ἐνδείκνυται. ἔμφρονος γὰρ ἦν τὸ, τῷ μεμηνότι παραχωρεῖν. ὅρα γὰρ οἷον ἦν προσελθόντα ἐκεῖνον θεάσασθαι τὸν νεκρόν. ΤΙ ΜΗ ΓΕΝΗΤΑΙ. μή τι γένηται φοβῇ, οὐχ ὁ αὐτὸς ἦν καὶ πρότερον ἄνθρωπος, ἀλλ' οὐδὲν ὑμᾶς εἰργάσατο κακὸν ἡμῶν ἐπιμελουμένων. ΤΩΙΔΕ ΤΑΝΔΡΙ. δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ τῷ ὀδυσσεῖ. ΟΥΚΟΥΝ ΓΕΛΩΣ ΗΔΙΣΤΟΣ. σκληρὸν μὲν τὸ λέγειν ἐπεγγελᾶν τοῖς ἐχθροῖς. ἀλλὰ θεός ἐστιν οὐκ εὐλαβουμένη τὸ νεμεσητόν. ἄλλως τε καὶ παροξύνουσα τὸν ὀδυσσέα φησί. ΕΜΟΙ ΜΕΝ ΑΡΚΕΙ. μέτριον διεφυλάχθη τὸ τοῦ ὀδυσσέως ἦθος διὰ τὸ μὴ ἐντρυφᾶν τοῖς κακοῖς. ΕΣ ΔΟΜΟΥΣ. ποιητικῶς εἴρηται ἀντὶ τοῦ ἐν δόμοις. ΜΕΜΗΝΟΤ ΑΝΔΡΑ ΟΚΝΕΙΣ. ἀντὶ τοῦ φοβῇ· πυκνῶς γὰρ τίθησι τὸ ὀκνεῖν ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι. ΦΡΟΝΟΥΝΤΑ ΓΑΡ ΝΙΝ. ἑκατέρῳ τὸ οἰκεῖον παράκειται καὶ οὐ χρὴ τὰ τοῦ ὀδυσσέως φρονιμώτερα οἴεσθαι τῆς ἀθηνᾶς. ἀλλ' ἐκεῖνο σκοπεῖν ὅτι ἡ μὲν, μετὰ παρρησίας διαλέγεται ὡς θεός. ὁ δὲ ὑπεσταλμένως ὡς θνητὸς τὸν καιρὸν ὁρᾷ ὅτι ὁμόσε χωρῆσαι τῇ μανίᾳ τοῦ ἐχθροῦ οὐχ ἁρμόζει. φρονοῦντα γὰρ αὐτὸν οὐκ ἂν ἐξέστην δι' εὐλάβειαν. τὸ δὲ νῦν ἐκστῆναι οὐ τῷ αἴαντι, ἀλλὰ τῇ μανίᾳ. ΕΓΩ ΣΚΟΤΩΣΩ ΒΛΕΦΑΡΑ ΚΑΙ ΔΕΔΟΡΚΟΤΑ. ἢ καὶ βλέποντα τὰ βλέφαρα αὐτοῦ, ποιήσω μὴ δεδορκέ

ναι. Ὦ ΟΥΤΟΣ. διὰ τοῦ οὗτος καὶ τοῦ αἴας, διπλῆ ἡ κλῆσις. ἢ ὅτι καὶ πρότερον ἐκάλεσεν αὐτὸν ὅτε καὶ ὀδυσσεύς φησι, τί δρᾷς ἀθάνα. ἢ ὡς καὶ πρότερον ὁπότε ἐδόκει συλλαμβάνειν αὐτῷ πρὸς τὴν ἀναίρεσιν. ΤΙ ΒΑΙΟΝ. οὐδέν. ὀλίγον. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως. σύμμαχον δὲ αὐτὴν νομίζει ὡς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς φησιν ὡς εὖ παρέστης. Ὦ ΧΑΙΡ' ΑΘΑΝΑ. ἐπέγνω μὲν τὴν ἀθηνᾶν. τὰ δὲ ἑξῆς τοῦ παραπαίοντος. οὕτω γὰρ ἂν προκόψειεν ἡ ὑπόθεσις. οὐ παντελῶς δὲ ἀπώλετο αὐτοῦ τὸ ἡγεμονικόν. ἀλλ' ἡ μανία γέγονε περὶ τὸ λογιστικόν. ἐμέμνητο μὲν γὰρ ὡς ἐχθροὺς ἀνελών. περὶ τὸ πρόσωπον δὲ ἐσφάλλετο, ὅτι ποίμνια ἀνεῖλε καὶ διελογίζετο ἄνδρας ἀνῃρηκέναι. ΚΟΥΚ ἈΠΑΡΝΟΥΜΑΙ ΤΟ ΜΗ. τὸ μὴ οὐχὶ βάψαι τὸ ξίφος εἰς τὸν στρατόν. ΗΙΧΜΑΣΑΣ. σὺν αἰχμῇ ἐκίνησας. ὩΣΤ' ΟΥ ΠΟΤ' ΑΙΑΝΘ' ΟΙΔΕ. ἐὰν δασυνθῇ τὸ οἱ, ἐστὶ μὲν ἐπὶ τῶν ἀτρειδῶν. ἐὰν δὲ ψιλὸν, τὸ οἶδα ἀντὶ τοῦ ἐπίσταμαι. ΤΑΜ' ΑΦΑΙΡΕΙΣΘΩΝ. καλῶς τὰ ἐμὰ ἔφη ἀντὶ τοῦ τὰ ἀνήκοντά μοι. οὐχ ἃ δεῖ με λαβεῖν. ὡς ἰδίων ἀπεστερημένος. ΠΟΥ ΣΟΙ ΤΥΧΗΣ. Η ΠΕΦΕΥΓΕ ΣΕ. οὐχ ὡς διαστέλλουσά φησιν ὡς ἂν εἴποι τις ἔθανεν ἢ πέφευγέ σε. ἀλλὰ παροξύνουσα. φησὶ γὰρ πέφευγε δή σε ὁ ὀδυσσεύς. ΤΟΥΠΙΤΡΙΠΤΟΝ ΚΙΝΑΔΟΣ. τὸ ἐξώλες θηρίον καὶ πανοῦργον. κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ. πάνυ δὲ καταφέρεται τοῦ ὀδυσσέως ὡς ἐχθίστου. ΕΞΗΙΡΟΥ

μόπου. ὅπου τῆς τύχης ἐστὶ δηλονότι. ΤῸΝ ΣῸΝ ἘΝΣΤΆΤΗΝ. ἀντὶ τοῦ ἐχθρὸν καὶ ἀντίπαλομ. ἤτοι κατὰ πάντα ἐνιστάμενόμ σοι. ἢ δικῶς ἐπὶ τῆς κρίσεως μόνομ. οἷον τὸν ἀντίδικον. κυρίως δὲ ἐνστάτης ὁ ἐν τῷ ὅλῳ ἀντιστήκων τινὶ ὡς εἰ λέγοι τις τὸν οἰδίποδα τοῦ λαΐου ἐνστάτην γεγεννημένομ. ἭΔΙΣΤΟΣ Ὦ ΔΕΣΠΟΙΝΑ. καθ' ἡδονήν μοι. ΔΕΣΜΟΤΗΣ. δεσμότης λέγεται καὶ αὐτὸς ὁ δέσμιος. ὡς ὁ δεσμώτης προμηθεύς. καὶ ὁ δεσμῶν, ὡς
» κρατῖνος ἐν πυτίνῃ. ἐπὶ τῶν δεσμοφυλάκωμ. ὅ τε
» γὰρ αὐτὴμ ἐκτὸς οὐ πολλῷ χρόνῳ παρὰ τοῖσι δε-
» σμώτῃσι καταπτουμένημ. ἙΡΚΊΟΥ ΣΤΈΓΗΣ. τοῦ περιφράγματος τῆς αὐλῆς. ἢ τῆς τοῦ δώματος στέγης. ἕρκιομ γὰρ τὸ δῶμα. ΜΆΣΤΙΓΙ ΠΡΩ͂ΤΟΝ. ἐντεῦθεμ ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ δράματος. οὐ πρότερομ φονεύω αὐτὸν, πρὶν ἂν μαστίξω. ΧΑΊΡΕΙΝ ἈΘΆΝΑ ΤἌΛΛΑ. τὸ ἦθος τῆς ἀπαγγελίας ἀρχαῖον. ἔστι δὲ νῦμ τὸ χαίρειμ, ἀντὶ τοῦ χαρτῶς ἐμοὶ λέγεις. φησὶ δὲ ὡς κατὰ τὰ ἄλλα εἴκωμ τῇ θεῷ τοῦτο δὲ ἀμτιβαίνωμ. ὑπεροπτικὸμ δὲ τὸ ἦθος αὐτοῦ ἐντεῦθεν ἐνδείκνυται ὁ ποιητής, ἐπεὶ πάνυ πρόσκειται ὁ ἀκροατὴς τῷ αἴαντι διὰ τὴμ συμφοράμ. καὶ μονονουχὶ χαλεπαίνει τῷ ποιητῇ. ἵνα δόξῃ ἀξιοπαθεῖν ὁ αἴας, μὴ ὑποτεταγμένος τῇ δαίμονι. ἜΓΩΓΕ ΣἘΦΊΕΜΑΙ. ἐφίεμαί σε εἰς τὰ ἄλλα κελεύειν

μοι καὶ

μοι καὶ χαίρειν ὡς πειθομένου μου. εἰς τοῦτο δὲ μόνον οὐκ
ἀκούσομαί σου. ὯΝ ΠΕΡ ἘΝΝΟΕῖΣ. γράφεται, ἐννέ
πεις. ὉΡᾶΙΣ ὈΔΥΣΣΕΥ̂. παιδευτικὸς ὁ λόγος καὶ ἀποτρε
πτικὸς ἁμαρτημάτων, καὶ διὰ τοῦτο ἐπίτηδες καὶ τῷ
ὀδυσσεῖ καὶ τῷ θεατῇ ὑπέδειξε τὸν αἴαντα. δηλῶν ὡς ὁ πρό
τερον φρόνιμος καὶ πρακτικὸς, νῦν ἐξέστη διὰ τὸ θεομα
χῆσαι. καὶ τοῦτο δὲ ὁμήρου παίδευμα. ὅτι ἐφ' οἷς αὐ
χοῦσί τινες, τούτων στεροῦνται παρὰ θεῶν. ὡς καὶ θάμυ
ρις τῆς μουσικῆς, καὶ νιόβη τῶν τέκνων. ὉΡῶ ΓᾺΡ
ἩΜᾶΣ. πρὸς τὸ πινδαρικόν. Τί δὲ τίς. τί δὲ οὔ τις.
σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι. ἀντὶ ἀνυπάρκτου. τὸ ἀνυπαρκτό
τερον. ἐνταῦθα μέντοι ὁ λόγος ἐστὶν ἐγγυτέρω τῆς
ἀληθείας ἤπερ τὸ πινδαρικόν. ὁ μὲν γὰρ πίνδαρος
ἐν τοῖς ἀσυστάτοις πεποίηται τὴν ὑπερβολήν. ὁ δὲ,
ἐν τοῖς φαινομένοις καὶ δοκοῦσιν. οὐχ ὑπάρχουσι δὲ
κατὰ ἀλήθειαν. ὁ δὲ ὅμηρος δι' ἑνὸς αὐτάρκως τοῦτο
δεδήλωκεν, οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώ
ποιο. ΠΡΟΝΟΎΣΤΕΡΟΣ. προνοίας μᾶλλον ἐχόμενος.
ἜΜΠΗΣ. ἴωνες ἔμπης φασίν. ἀττικοὶ δὲ ἔμπας καὶ
ἔμπα. Ἢ ΤΟΥ̓ΜῸΝ ΣΚΟΠῶΝ. οἷον ἀφορῶν εἰς τὰ ἀν
θρώπινα τὰ πάντων κοινά. ΕἼΔΩΛΑ. ἀπεικασμένα.
ὙΠΈΡΚΟΠΟΝ. ἀντὶ τοῦ ὑπέρκομπον. φασὶ τὸν αἴαν
τα τρίτον ἠσεβηκέναι περὶ τοὺς θεούς. πρῶτον μὲν ἐκ
βαλεῖν τοῦ δίφρου τὴν ἀθηνᾶν βουλομένην αὐτῷ συμμα

χεῖν. δεύτερον ἀπαλεῖψαι τοῦ γλαύκα τοῦ ἐπιγεγραμμέ νην τῷ ὅπλῳ αὐτοῦ ἐξ ἔθους παρ᾽ αὐτοῦ. φίτομαι ὅτι οὐκ ἐπεί σθη τῷ πατρὶ συμβουλεύοντι πείθεσθαι τοῖς θεοῖς. ΧΕΙΡΙ. δυνάμει. ὡς ΗΜΕΡΑ ΚΛΙΝΕΙ. ἡμέρα γὰρ μία ἐλαττοῖ καὶ πάλιν αὔξει. ΤΟΥΣ ΔΕ ΣΩΦΡΟΝΑΣ. τὸ συναγόμενον τοῦτό ἐστιν. ὅτι δεῖ θεοφιλεῖς μόνον εἶναι τοὺς σώφρονας καὶ μὴ ἐπὶ ἄλλῳ ἀλαζονεύεσθαι. ΤΕΛΑΜΩΝΙΕ ΠΑΙ. πιθανῶς αὐτῷ ὁ χορὸς ἐσκεύασται ἀπὸ σαλαμινίων ἀν δρῶν. τοῦτο μὲν παρρησιαζομένων ὡς ἐλευθέρων. τοῦ το δὲ συμπαθῶς ἐχόντων ὡς πολιτῶν καὶ αἰδημόνως λα λούντων ὡς ὑπηκόων. οὐ γὰρ πιθανὸν ἐξ ἀχαιῶν εἰσάγειν. καὶ διὰ τὸ μὴ συνάχθεσθαι καὶ διὰ τὸ μὴ προσκρούειν τῷ βασιλεῖ. τὸ δὲ τῶν αἰχμαλωτῶν κηδεμονικὸν μέν, ὡς αἰ σχύλος ἐν θρήσσαις. οὐ μὴν εὐπρόσωπον. ὁρᾷ γὰρ ὅ: οντους αἰχμαλώτους ἐπιτιμᾶν τῷ μενελάῳ. πιθανὴ δὲ καὶ ἡ εἴσοδος. ἀκούσας γὰρ ὁ ὀδυσσεὺς παρὰ τῆς ἀθηνᾶς, δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε τὴν περιφανῆ νόσον ὡς πᾶσιν ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῇς. καὶ μαθὼν τὸ σαφές, δεδήλω κε τοῖς ἀχαιοῖς. ταύτης οὖν τῆς φήμης ἀκούσαντες οἱ σα λαμίνιοι παραγεγόνασι. μηδέπω ὑπὸ τῆς εὐνοίας πε πεισμένοι ὡς αὐτὸς εἴη ὁ πράξας. ἀλλ᾽ ἀπιστοῦντες καὶ ὑ πὸ ἐχθροῦ πεπλάσθαι οἰόμενοι. ὁ δὲ νοῦς. σοῦ μὲν εὖ πράσσοντος ἐν χαρᾷ ἐσμέν. καὶ τὸ ἀνάπαλιν. τὸ δὲ ὅ λον, ἐν σοὶ ἐσμέν. τὰ δὲ πράγματα νῦν τοῦ αἴαντος φαῦ

λά εἰσι. καὶ οὐκ ἐνεχώρει αὐτῷ διηγήσασθαι τὰ ἀνδραγα-
θήματα. ΒΆΘΡΟΝ ἈΓΧΙΆΛΟΥ. τὸ θεμέλιον. τὸ ἕδρα-
σμα. ἀντὶ τοῦ δι᾽ οὗ ἵσταται ἡ σαλαμίς. οὐ πάντως δὲ αἱ
ἀγχίαλοι καὶ ἀμφίαλοί εἰσιν. οἷα ἐστὶ καὶ ἡ ἀλεξάνδρει-
α. ἀγχίαλος μὲν, οὐκ ἀμφίαλος δέ. αἱ δὲ νῆσοι, καὶ ἀγ-
χίαλοι καὶ ἀμφίαλοί εἰσι. ΣῈ ΜῈΝ Εὖ ΠΡΆΣΣΟΝΤ᾽ Ἐ-
ΠΙ ΧΑΊΡΩ. ἀντὶ τοῦ συγχαίρω. τουτέστιν, σοῦ μὲμ εὖ
πράσσοντος. ἢ οὕτως. εἰς σὲ μὲν εὖ πράσσοντα ἐπιχαί-
ρω. ἵνα λείπῃ ἡ εἰς. ΣΈ Δ᾽ ὍΤΑΝ. ἐπὶ σὲ δὲ καὶ τὰ ἑ-
ξῆς. ΖΑΜΕΝῊΣ. ἀντὶ τοῦ δυσμενής. ἘΠΙΒῆ. ἀπὸ κοι-
νοῦ τὸ ἐπιβῇ. εἰς σὲ δὲ ὅταν νόσος ἐπιβῇ. κακόθρους δὲ,
οἷόν ἐστι καὶ τὸ ἑξῆς. ΠΤΗΝῆΣ ὩΣ ὌΜΜΑ. ἐπεὶ περιδε-
ὲς τὸ ζῶον. ὄμμα δὲ πελείας περιφραστικῶς ἡ πέ-
λεια. ὩΣ ΚΑῚ ΤῆΣ ΝΥ͂Ν. ὡς καὶ τῆς παρελθούσης νυ-
κτὸς ἐμ φόβῳ γεγόναμεν ἐπὶ τῇ σῇ δυσκλείᾳ. πιθα-
νῶς δὲ οὐκ ἐλέγχει τὸν βασιλέα ὡς ἡμαρτηκότα. ἀλ-
λὰ τὴν δυσπραγίαν προσέλαβεν. ὡς ἀπὸ τῆς εἱμαρμέ-
νης. πάνυ δὲ εὖνοι ὄντες ἀπιστοῦσι. καὶ ὑπολαμβάνου-
σιν αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν συκοφαντεῖσθαι. ἐνδέει οὖν
καθέστηκα ὅταν ᾖ τι τοιοῦτον περὶ σέ. ΣῈ ΤῸΝ ἹΠΠΟ-
ΜΑΝῆ. τινὲς τὸν μεγαλομανῆ ἐξεδέξαντο, ὡς βούπεινα.
ἤτοι τὸν μεγάλως μαινόμενον. ἀλλ᾽ οὐκ ἐπίστασεν ὁ
χορὸς ὅτι ἐμαίνετο ὁ αἴας. σὲ τὸν ἵπποις μαινόμενον
καὶ ἱππικόν. ἀλλ᾽ οἱ νησιῶται οὐχ ἱππομανοῦσιν οὐδὲ ἱπ-

πύλαι τοί εἰσιν αἱ νῆσοι. τὸ ἱππομανῆ τοίνυν, πρὸς τὸν λειμῶνα ἐκληπτέον. Ἄλλως. ἱππομανῆ ἢ αὐτὸν λέγει τὸν αἴαντα ὡς μεγάλως μαινόμενον ἀπὸ μεταφορᾶς. ἡ γὰρ τῶν ἵππων μανία χαλεπωτέρα ἐστίν. ἢ ἐπὶ ἵπποις μαινόμενον. τὸ γὰρ ἵππος ἐπὶ μεγάλου τάσσεται ὡς ἱπποσέλινον καὶ ἱππογνώμονα τὸν μεγαλογνώμονα. ἢ ἐπὶ τοῦ λειμῶνος. οἷον τὸν εὐανθῆ ἐφ' ὃν οἱ ἵπποι μαίνονται. ἢ τὸν ἄγαν μεμηνότα καὶ ἀνθοῦντα καὶ ἐνυβρίζοντα τῇ χλόῃ διὰ τὸ πλῆθος. ΑἼΘΩΝΙ ΣΙΔΗΡΩι. λαμπρῷ. ΤΟΙΟΥΣΔΕ ΛΟΓΟΥΣ. ὁ νοῦς. οὐδὲν ἐνέχυρον εἰδὼς ὁ ὀδυσσεύς, πλάττεται ψευδεῖς λόγους. ἀκούσας μόνον ὡς εἴης σὺν νεορράντῳ ξίφει. καλῶς δὲ καὶ τὸ ψιθύρους λόγους. ἀντὶ τοῦ διαβόλους, ὡς διὰ πανουργίαν ἀδεῶς οὐ λέγοντος. ἀλλὰ πρὸς ἓν ἕκαστον ἐξαπατῶντα λάθρα. ΠΕΡΙ ΓᾺΡ ΣΟΥ͂ ΝΥ͂Ν ΕΥ̓ΠΙΣΤΑ ΛΕ΄ΓΕΙ. ὅτι ἐν ἀτυχίᾳ καθέστηκας δηλονότι τῆς ἥττης χάριν. ἢ ἐπεὶ μέγας εἶ, εἶχες τὸν φθόνον συμπράττοντα. ΤΩ͂Ν ΓᾺΡ ΜΕΓΑ΄ΛΩΝ ΨΥΧΩ͂Ν. τροπικῶς ὡς ἐπὶ τοῦ τοξεύοντος τοῦ κατὰ μεγάλου σώματος οἳ οὐχ ἁμαρτάνουσι. πιστὰ οὖν τοῦ ἀκούουσι τὰ κατὰ τῶν μεγάλων διὰ τὸν φθόνον. πίν-
› δαρος, Ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖς ἰάπτεται δ' ἐσθλῶς.
› χερόνεσσι δ' οὐκ ἐρίζει. ΙΕΙ͂Σ. ἀφιεὶς τοξεύων· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ τίς. κατὰ μὲν τῶν μεγάλων ψυχῶν ἱεὶς τις, οὐκ ἂν ἁμάρτοι. κατ' ἐμοῦ δὲ ἱεὶς τις, οὐ

πείθει τὸν ἀκούοντα. ΚΑΤᾺ Δ' ἈΝΤΙΣ ἘΜΟΥ͂. τοῦ δημοτικοῦ καὶ εὐτελοῦς. ΠΡῸΣ ΓᾺΡ ΤῸΝ ἜΧΟΝΤΑ. λείπει τὸ εὖ. ΚΑΊ ΤΟΙ ΣΜΙΚΡΟῚ. πάνυ αἰδημόνως ὁ χορὸς ἐξελέγχει τὴν ἀδικίαν τῶν ἑλλήνων. οὐ τοῦτο ἄντικρυς ποιεῖ. ἀλλὰ ψιλῶς γνωμολογῶν. βούλεται γὰρ ἐπιτιμᾶν ὅτι κακῶς πράττουσι καθαιροῦντες τὸν αἴαντα. καὶ ἑαυτοῖς ἀσυμφόρως. φησὶ γὰρ ὅτι ἀσθενὴς φυλακὴ τοῖς μικροῖς ἄνευ τῶν μεγάλων. τοῦτο δὲ τείνει καὶ ἐπὶ τὸν αἴαντα, ὅτι δεηθήσονται αὐτοῦ. ΚΑῚ ΜΈΓΑΣ ὈΡΘΟΙ͂Θ' ὙΠῸ ΣΜΙΚΡΟΤΈΡΩΝ. οὐκ ἔστιν ἐναντίος ὁ λόγος. ἀλλὰ καὶ αὔξησιν ἔχει. εἰ γὰρ ὁ μέγας ὑπὸ τοῦ ἐλάττονος διασώζεται, πόσῳ μᾶλλον τῶν μειζόνων ἔχεσθαι χρή. κοινωνικὸς δὲ ὁ λόγος καὶ φιλάνθρωπος. καὶ ὅμηρος, Συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν. ΣΦΑΛΕΡῸΝ ῬΥ͂ΜΑ. ἀντὶ τοῦ ἀσθενὴς φυλακή. ἈΛΛ' ΟὐΔΥΝΑΤῸΝ ΤΟῪΣ ἈΝΟΉΤΟΥΣ. τοὺς ἕλληνας. ἀνοήτους καὶ φθονεροὺς καὶ διαβεβλημένους τὰ τοιαῦτα ἀνεπιστήμονας. κἀνθάδε δὲ τὸ θορυβῆ, σύμφωνόν ἐστι τῷ τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων. μέχρι γὰρ νῦν, ἐν λόγοις ἐστὶν ἡ ἀδικία καὶ θορυβῶ τῷ ἀπὸ τῆς βλασφημίας. ΤΟΎΤΩΝ. τῶν λεχθέντων. ΓΝΏΜΑΣ. ὀρθὰς δηλαδὴ τὰς κρίσεις. ἈΠΑΛΈΞΑΣΘΑΙ. ἀντιτάξασθαι. ἍΤΕ ΠΤΗΝΩ͂Ν ἈΓΈΛΑΙ. θηλυκῶς τῷ ἀγέλαι ἐπήγαγεν ἀρσενικὴν μετοχὴν τὴν ὑποδείσαντες πρὸς τὸ νοούμενον. ἐν γὰρ ταῖς ἀγέλαις εἰσὶ καὶ ἄρσενες καὶ θήλειαι. ὁ νοῦς. διὰ τοῦτο κομπάζουσι σοῦ ἀφα

νοῦς ὄντος ὡς πλινθῶν ἀγέλαι παταγοῦντος. καὶ τοῦτο εἰς τὸ κενὸν ψόφον. ΗΡΑ ΣΕ. ὁ χορὸς οὐδέπω πεπιστευκὼς ὅτι αἴας τὰ τεθρυλλημένα διεπράξατο. ἀλλ' οἰόμενος ἔκ τινος ὀργῆς θεῶν ταύτην τὴν φήμην γεγενῆσθαι, ποιεῖται πρὸς τὴν φήμην τὸν λόγον. ΤΑΥΡΟΠΟΛΑ. ἢ ὅτι ἐν ταύροις τῆς σκυθίας τιμᾶται. ἢ ἀπὸ μέρους τῶν ποιμνίων ἡ προστάτις. ἢ ὅτι ἡ αὐτὴ τῇ σελήνῃ ἐστὶ καὶ ἐποχεῖται ταύροις. ἣν καὶ ταυρωπὸν ὀνομάζουσιν. τὸ ἑξῆς. ἢ ῥά σε ταυροπόλα ὥρμησεν ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας. τοὺς γὰρ πολλοὺς τῶν μαινομένων ἐκ σελήνης νοσεῖν ὑποτίθενται, διὰ τὸ νυκτερινῶν δεδοικέναι φασμάτων. Αλλως. τὴν μὲν ἀναίρεσιν τῶν ποιμνίων ὁ χορὸς πιστεύει ὑπὸ αἴαντος γενέσθαι. οὐκ ἐξ ἰδίας δὲ προνοίας. Ω ΜΕΓΑΛΑ ΦΑΤΙΣ. διὰ μέσου ἡ ἀναφώνησις. ὦ θαυμαστὴ φήμη. ἥτις ἐγέννησάς μοι ταύτην τὴν αἰσχύνην. κακὴ γάρ φησιν ὑπῆρξε περὶ τοῦ αἴαντος ΠΑΝΔΑΜΟΥΣ. ἢ τὰς παντὸς τοῦ δήμου. ἢ τὰς συνηγμένας. ΗΠΟΥ ΤΙΝΟΣ ΝΙΚΑΣ. ἢ διὰ χάριν τινὸς νίκης. ἀνάρπωτον δὲ, ἧς καρπὸν οὐκ ἐδέξατο. οἴονται ἐκ τούτου αὐτὸν ἐμμανῆ εἶναι ἆρα οὖν φησι χαριζομένη σοι τὸ νικᾶν καρπὸν καὶ ἀπαρχὰς οὐκ ἐδέξατο τῆς νίκης. ἢ ἀπὸ κυνηγεσίων δῶρα οὐ λαβοῦσα. ὡς καὶ ὅμηρος ἐπιλελησμένους τινάς φησι καὶ δίκην παρέχοντας τῆς λήθης. Η ΧΑΛΚΟΘΩΡΑΞ ΗΤΙΝ ΕΝΥΑΛΙΟΣ. διαστέλλει τὸν ἄρεα ἀπὸ τοῦ ἐνυαλίου, ὡς ἕτερον δαίμονα ὑπουργὸν τοῦ μείζονος θεοῦ. καὶ δῆλον ἐκ τῶν συν

δέσμων. δηλοῦται γὰρ ὁ ἄρης ἐκ τοῦ χαλκοθώραξ. ἢ καὶ ὁ ἄρης μεμφόμενός σοι ὡς ἀπαρχὰς δορὸς οὐ λαβών. ἐτίσατό σε τῆς λώβης τῆς εἰς αὐτὸν γενομένης λήθης. ἐτίσατο δὲ ἐννυχίοις μηχαναῖς. ἐπὶ σοῦ ταύτης τῆς νυκτός. πιθανῶς δὲ πλείονας αἰτίας τιθέασιν ἀποροῦντες. οἱ γὰρ στοχαζόμενοι οὐ καθ' ἓν ἵστανται. ΟΥ̓́ΠΟΤΕ ΓᾺΡ ΦΡΕΝΌΘΕΝ. οὐ γὰρ ἐπὶ τοσοῦτον ἄφρων εἶ ὡς ἄνευ αἰτίας θέλειν ἐμπεσεῖν τοῖς ποιμνίοις. ἈΡΙΣΤΕΡᾺ. ἀριστερὰ οἱ παλαιοὶ τὰ μωρὰ ἐκάλουν. δεξιὰ δὲ τὰ συνετά. ἫΚΟΙ ΓᾺΡ ἊΝ ΘΕΊΑ ΝΌΣΟΣ. ἔοικε γὰρ εἶναι νόσος θεία ἢ ἐκ θεοῦ κατασκήψασα εἰς αὐτὸν. τὴν δὲ νόσον αὐτοῦ, φήμην ἀργείων ὠνόμασεν. ὙΠΟΒΑΛΛΌΜΕΝΟΙ. πειθόμενοι. ἢ ὑποβλήτως λέγοντες. ἢ ἰδιοποιησάμενοι. εἰ δὲ οὐκ ἔστιν ἀληθῆ ταῦτα ἀλλὰ πεπλασμένα ὑπὸ τοῦ βασιλέως. ἢ ὀδυσσέως. ΤᾶΣ ἈΣΏΤΟΥ. τῆς ἐξώλους καὶ σώζεσθαι μὴ δυναμένης. ΣΙΣΥΦΙΔᾶΝ. γράφεται σισυφίδα. λέγεται γὰρ ἡ ἀντίκλεια ἀποστελλομένη ἀπὸ ἀρκαδίας ἐπὶ ἰθάκην πρὸς λαέρτην ἐπὶ γάμον, κατὰ τὴν ὁδὸν σισύφῳ συνελθεῖν. ἐξ οὗ ἣν φύσει ὁ ὀδυσσεύς. ὁ δὲ σίσυφος κορίνθου βασιλεὺς πανοῦργος ἀνήρ. περὶ οὗ φησιν ὅμηρος, ὃς κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν. ὅστις ὑπὸ τοὺς ὄνυχας καὶ τὰς ὁπλὰς τῶν ζώων ἑαυτοῦ μονογράμματον ἔγραψε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. αὐτόλυκος δὲ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἐκέκαστο κλεπτοσύνῃ θ' ὅρκῳ τε. καὶ αὐτὰ τὰ κλεπτόμενα παρ' αὐτοῦ τὴν μορφὴν ἤλλασσε. κλέψας οὖν καὶ σισύφου

θρέμματα καὶ μεταβαλών, ὁμοίως οὐκ ἔλαθε τὸν σίσυφον. ἐπέγνω γὰρ αὐτὰ διὰ τῶν μονογραμμάτων. ἐπὶ τούτοις δὲ ἐξευμενιζόμενος τὸν σίσυφον, ἐξένισεν αὐτὸν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἀντίκλειαν συγκατέκλινεν αὐτῷ. καὶ ἔγκυον ἐξ αὐτοῦ γενομένην τὴν παῖδα συνῴκισε λαέρτῃ. διὸ σισύφου ὁ ὀδυσσεύς. ΜΗ ΜΗ Μ᾽ ΑΝΑΞ. τὸ πλῆρες μή μή μοι. ὁ δὲ νοῦς. ἃ δὲ πλάσσουσι ταῦτα καὶ οὐκ ἀληθῆ συνέγραψας, μηκέτι κρυπτόμενος ἐν ταῖς ἐφόλοις κλισίαις κακὴν φάτιν ἄρῃ καὶ περιποιήσῃ. ἤτοι ἐπάρῃς αὐξήσῃς ἀπὸ σοῦ. ἀλλὰ προελθὼν δεῖξον ψευδῆ τὰ λογοποιούμενα. τὸν δὲ ὀδυσσέα σισύφου συνήθως φησὶ σοφοκλῆς καὶ ἐν συνδείπνῳ, Ω πάντα πράσσων. ὡς ὁ σίσυφος πολὺς ἔνδηλος ἐν σοὶ πανταχοῦ μητρὸς πατήρ. καὶ αἰσχύλος ἐν ὅπλων κρίσει, Ἀλλ᾽ ἀντικλείας ἆσσον ἦλθε σίσυφος τῆς σῆς λέγω τοι μητρὸς ἥ σ᾽ ἐγείνατο. καὶ εὐριπίδης ἐν κύκλωπι, Χαῖρ᾽ ὦ ξένε. ὅστις δ᾽ εἶ φράσον. πάτραν τε σήν. ἴθακος. ὀδυσσεὺς γῆς κεφαλήνων ἄναξ. οἶδ᾽ ἄνδρα κρόταλον δριμὺν σισύφου γόνον. φαίνεται δὲ τὸ κακόηθες αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς γενέσεως. ἈΛΛ᾽ ἈΝΑ ἘΞ ἙΔΡΑΝΩΝ. ἀνάστα ἐκ τῶν θρόνων ὅπου πολὺν χρόνον σεαυτὸν ἐνεστήριξας, τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεμφθεῖσαν ἄτην αὔξων. καὶ οἷον ἐμπυρούμενος ὑπὸ τοῦ πάθους καὶ ἐν ἀγωνίᾳ πολλῇ ὤν. ὍΠΟΥ ΜΑΚΡΑΙΩΝΙ ΣΤΗΡΙΖΗι. ὅπου στηρίζῃ μακραίωνι σχολῇ. ὅ ἐστι πολυχρονίῳ. βραδὺν τὸν ἀγῶνα ἐμποιούσῃ σοι. μακραίων δὲ αὐτοῦ δοκεῖ διὰ

τὴν εὔνοιαν. ἌΤΑΝ ΟΥΡΑΝΊΑΝ. τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεμφθεῖσαν. ἤγουν μετέωρον καὶ μεγάλην. φλέγων δὲ, ζωπυρῶν. ἀνεγείρων. ἘΧΘΡΩ͂Ν Δ' ὝΒΡΙΣ. ἡ δὲ τῶν ἐχθρῶν ὕβρις τῶν ταῦτα ἐπὶ σοὶ λεγόντων. οὕτω μᾶλλον ἄφοβός ἐστι. καὶ ἀδεῶς ἐστὶ τὸ βλασφημεῖν σε διὰ τὸ μὴ φαίνεσθαί σε τοῖς ἀχαιοῖς. ἈΤΆΡΒΗΤΑ. ἀντὶ τοῦ ἀταρβήτως. ἀνειμένως. ἘΝ ΕΥ̓ΑΝΈΜΟΙΣ ΒΆΣΣΑΙΣ. ὡς πῦρ ἐν εὐανέμοις βήσσαις. τουτέστιν ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις, ὅπου τὰ ὑπὸ σοῦ ἀνῃρημένα ποίμνια ὁρῶντες ἐπεγγελῶσιν. ἢ ἐν εὐανέμοις βήσσαις, οἷον ἐν εὐδίᾳ καιρὸν ἔχοντες διαβάλλουσι. ΚΑΓΧΑΖΌΝΤΩΝ. γελώντων. ΒΑΡΥΆΛΓΗΤΑ. βαρέα καὶ ἀλγεινά. ΝΑῸΣ ἈΡΩΓΟΊ. ἔξεισι τέκμησσα καὶ διδάσκει τὸν χορὸν ὅτι αἴας ἐστὶν ὁ σφάξας τὰ ποίμνια. πυνθάνεται δὲ παρὰ τοῦ χοροῦ ὅτι ἑλληνικὰ ἦν τὰ σφαγέντα. ἑκάτερος οὖν παρ' ἑκατέρου τὸ ἀγνοούμενον μανθάνει. ἡ δὲ τέκμησσα, αἰχμάλωτος γυνὴ τοῦ αἴαντος. πιθανῶς δὲ ἔξεισιν. οὐ γὰρ ἐπὶ πολὺ δεῖ ἀπολοφύρεσθαι τὸν χορόν. ἀλλὰ προκόπτειν τὰ τῆς ὑποθέσεως. ἡ δὲ διάθεσις εὖ ἔχει τῷ ποιητῇ. ἐπεὶ γὰρ ἄπεστι τεῦκρος καὶ ὁ εὐρυσάκης ἔτι νήπιος, τέκμησσα κατολοφύρεται. οὐ γὰρ ἕτερον πρόσωπον γνήσιον τῷ αἴαντι. αἱ δὲ τοιαῦται γυναῖκες ὑποτίθενται εὔνοιαν πρὸς τοὺς δεσπότας. ὡς βρισηῒς πρὸς ἀχιλλέα. ΓΕΝΕΑ͂Σ ΧΘΟΝΊΩΝ. διὰ τὸ τὴν σαλαμῖνα συνῆφθαι τῇ ἀττικῇ. καὶ περισπούδαστον τοῖς ἀθηναίοις αὐτοῦ κτήσασθαι. πρὸς εὔνοιαν

οὖν τῶν ἀκροωμένων τοῦτό φησιν. ἢ ἐπεὶ ἐξ αἰγίνης ἐλ
θὼν ὁ τελαμὼν ἐβασίλευσε σαλαμῖνος. ἡ δὲ αἴγινα
τῆς ἀττικῆς. ΤΗΛΟΘΕΝ ΟἼΚΟΥ. μακρὰν γὰρ φρυγία
σαλαμῖνος. ἢ οἱ πρὸ πολλοῦ κηδόμενοι καὶ οὐχὶ νῦν
μόνον. ἢ οἱ τηλόθεν ὄντες. ὅ ἐστι ξένοι κατὰ γένος, καὶ ὅ
μως τοῦ τελαμῶνος οἴκου φειδόμενοι εἰ καὶ μὴ προσήκο
μεν. ὨΜΟΚΡΑΤῊΣ ΑἼΑΣ. ὁ δυσπέπαντον καὶ αἰτιώνυ
μον ἔχων πάθος. ἢ ὁ ὠμὸς καὶ καρτερός. ἢ ὁ ὑπὸ ὠμό
τητος κεκρατημένος. ἢ ὁ γενναῖος ὁ καὶ τῶν ὤμων κρατεῖν
δυνάμενος. ΤΊ ΔῈ ΝΉΛΛΑΚΤΑΙ. τί αὐτῷ περὶ τὴν ἡμε
ρινὴν ὄχλησιν γέγονε βάρος. οἷον ἔν τινι γέγονεν ὁ αἴας
βάρει ὥστε ἀηδέστερος γενέσθαι πρόσθεν ἢ κατὰ τὴν ἡμέραν.
τί αὐτῷ βάρος ἐνήλλακται αὕτη ἡ νύξ. ΤΗ͂Σ ἈΜΕΡΊΑΣ.
γράφεται τῆς ἀημερίας. ἀντὶ τοῦ τῆς ἀηδοῦς φορᾶς. καὶ ἔ
στιν ὁ νοῦς· ποῖον βάρος ἔλαβεν αὕτη ἡ νὺξ ἀπὸ τῆς προτέ
ρας ἀηδίας. ἘΠΕΊ ΣΕ ΛΈΧΟΣ. ἐπεί σε ἔχει ὁ αἴας δο
ριάλωτον στέρξας τὸ λέχος σου. ἢ ἄλλως. ἐπεί σε ἀνέ
χει ὁ αἴας τὸ δοριάλωτόν σου στέρξας λέχος. ἈΝΈΧΕΙ.
ἀντὶ τοῦ ἔχει. παρέλκεται γὰρ ἡ ἀνά. ἄμεινον στέρξασαν
γράφειν. ἢ ἀνέχει ἀντὶ τοῦ ἀνυψοῖ. τιμᾷ. ΛΌΓΟΝ ἌΡΡΗ
ΤΟΝ. κακόφημον μηδὲ λέγεσθαι ὀφείλοντα. ΜΑΝΊ
Α ΓᾺΡ. τὸ κεφάλαιον τοῦ κακοῦ πρῶτον ἐκτίθεται. ὅ
τι ἐφύβριστα εἴργασται μανίᾳ περιπεσών. ἈΠΕΛΩΒΉ
ΘΗ. ἀντὶ τοῦ ἐφύβριστα εἴργασται. ἢ οὕτως ἐνυβρίσθη καὶ
λωβητὸς γέγονε. ΧΕΙΡΟΔΑΪΚΤΑ. ὑπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ

διαϊχθέντα. ΚΕΙΝΟΥ ΧΡΗΣΤΗΡΙΑ. ἃ διεχρήσατο ἐκεῖνος. τὰ τολμήματα καὶ πράξεις. ἢ τὰ διεφθαρμένα ποίμνια. παρὰ τὸ διαχρήσασθαι αὐτά. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις, καὶ τὸ μαντεῖον καὶ τὸν χρησμόν. καὶ τὸ ἱερεῖον. ΑΙΘΟΠΟΣ. διαπύρου. θερμοῦ ἐν ταῖς μάχαις. ἢ τὸ θερμὸν νῦν ἐπὶ τοῦ παρακεκινηκότος κεῖσθαι. ΚΛΗΙΖΟΜΕΝΑΝ. φημιζομένην ὑπὸ τῶν ἑλλήνων οὐ θεόθεν. ΤᾺΝ Ὁ ΜΈΓΑΣ ΜΥ͂ΘΟΣ. ἣν ἀγγελίαν πᾶς λόγος αὔξει. πρώην μὲν γὰρ μόνοι οἱ ἕλληνες ἔλεγον ταῦτα περὶ αἴαντος. ἡμᾶς δὲ ἠπιστοῦμεν. νῦν δὲ καὶ ἡμᾶς ἔγνωμεν. ὬΙΜΟΙ ΦΟΒΟΥ͂ΜΑΙ. τὸ ἐκ τούτου φησὶν ἀποβησόμενον. εἰκὸς γὰρ τὸν νοῦν ἐξεστηκότα μηδὲ ἑαυτοῦ ἀνασχέσθαι. οὐ γάρ φησι φοβοῦμαι μὴ τιμωρηθῇ ὑπὸ τῶν βασιλέων. ΠΕΡΙΦΑΝΤΟΣ. φανερός ἐστιν ὅτι ταῦτα ἑαυτὸν διαθήσει. ΠΑΡΑΠΛΗΚΤΩι. τῇ μανικῇ. παραπλὴξ γὰρ ὁ μανικός. ΒΟΤΗ͂ΡΑΣ ἹΠΠΟΝΟΜΟΥΣ. τοὺς μεγάλως φυλάττοντας τοὺς ποιμένας. οὗτοι γὰρ ἐνόμιζον καὶ ποιμένας αὐτὸν ἀνῃρηκέναι. ὬΙΜΟΙ ΚΕΙ͂ΘΕΝ. ὡς οἰκουροῦσα, τὰ ἔξω ἡ τέκμησσα ἀγνοεῖ. δεῖ οὖν τὸν χορὸν τὰ μὲν ἔνδον ἀπ' αὐτῆς γνῶναι. τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ χοροῦ τὰ ἔξω. ΤΗ͂Ν ΜΈΝ. τὴν ποίμνην. ΠΛΕΥΡΟΚΟΠΩ͂Ν. κατὰ τῶν πλευρῶν τύπτων. ΔΥ͂Ο Δ' ἈΡΓΙΠΟΔΑΣ. ἀντὶ τοῦ λευκόποδας. ἴσως τὸν μὲν ἕνα ἐνόμιζεν ὀδυσσέα. τὸν δὲ ἄλλον νέστορα ἢ μενέλαον. ΤΟΥ͂ ΜῈΝ ΚΕΦΑΛῊΝ ΚΑῚ ΓΛΩ͂ΣΣΑΝ. ἴσως τοῦτον ἐνόμιζε νέστορα ὡς ψευδομαρτυρήσαντα κατ' αὐτοῦ. ΜΈΓΑΝ ἹΠ

ΤΟ ΔΕ ΤΗΝ ῬΥΤΗΡΑ ΛΑΒΩΝ ΠΑΙΕΙ. διπλώσας τὸν χαλινὸν παίει τὸν κριὸν, ὡς λιγυρᾷ καὶ ὀξυφώνῳ μάστιγι. ἱπποδέτην δὲ ῥυτῆρα, χαλινὸν μελαν. μέλαν δὲ πρὸς τὸ πικρότερον καθάψασθαι τοῦ ἐχθροῦ. ΚΑΚΑ ΔΕΝΝΑΖΩΝ. ἀντὶ τοῦ βλασφημῶν. περιστέλλει δὲ καλῶς τὸν λόγον φάσκουσα τὰ ῥήματα μὴ εἶναι τοῦ αἴαντος, ἀλλὰ θεῶν τινος ὑπερβολή. δαίμονα δέ φησι τὴν μανίαν. δεννάζων δὲ, ἀπὸ τοῦ δεινὸν δεινάζω καὶ δεννάζω. ὡς φαεινὸς, φαεννός. ὬΡΑ ΤΙΝ'. ὥρα τινὰ ἡμῶν ἀντὶ τοῦ ἕκαστον ἡμῶν προελκυσάμενον τὴν ἐσθῆτα τοῖς καλύμμασι τὴν κεφαλὴν κρυψάμενον. ὁρῶν δὲ ὁ χορὸς ὅτι ἐν μεγίστῳ κακῷ ἐστὶν αἴας, τὸ μὲν κατὰ τὴν νόσον, τὸ δὲ κατὰ τὴν ἀπειλὴν τῶν βασιλέων, διαπορεῖται τί πρακτέον αὐτῷ. πότερον ἐγκαλυψαμένους φεύγειν ὅποι ποτ' οὖν. ἢ ἀποπλεῖν ἐπιβάντας ἐπὶ τῶν νεῶν. καὶ οὐκ ἔστι μὲν μικρὸν τὸ, ἐάσαντας τὸν προστάτην ἀπαλλαγῆναι. ἀλλὰ σημαίνουσι διὰ τούτων ἐστὶν ὅτε τὰ ἐν ποσὶ δεινά. εἰώθασι γὰρ οἱ ἀπορούντες ἐξ ἀρχῆς τοιαῦτα προσφέρεσθαι. ΜΕΘΕΙΝΑΙ. μετιέναι. φεύγειν. ἕκαστον ἡμῶν φησι δεῖ μεθεῖναι. τουτέστι ῥίψαι ἑαυτὸν ἐν νηῒ καὶ φυγεῖν. ΤΟΙΑΣ. ἀντὶ τοῦ μεγάλας. ἘΡΕΣΣΟΥΣΙΝ. εὐτόνως κινοῦσιν. ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. ἀντὶ τοῦ ἐλαύνουσι. κινοῦσι. ΔΙΚΡΑΤΕΙΣ. οἱ δισσοί. ΠΕΦΟΒΗΜΑΙ. εὐλαβοῦμαι τὸ λευσθῆναι. καὶ ἄλλως μετ' αὐτοῦ. ὃν δὴ μοῖρα τὶς κακὴ κατέχει. λέγει δὲ τὴν μανίαν. φησὶ μοῦν

καὶ τέκμησσα πεπαῦσθαι, ἀντὶ τοῦ. συμπαθεῖν αὐτῷ τῆς μανίας. ἵνα προκόπτῃ τὰ τῆς ὑποθέσεως. ΛΙΘΟ
» ΛΕΥΣΤΟΝ ΑΡΗ. τὸν θάνατον. καὶ ὅμηρος, γίνεται ἄρης ἀ
» λεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι. ΑΙΞ ΑΠΛΑΤΟΣ. ἀντὶ τοῦ μεγάλη. οὐκέτι κατέχει αὐτὴν ἡ μανία ἀλλὰ λήγει ὡς ὀξὺς νότος. ταχέως λήγει ὡς γενομένων τινῶν σημείων ἐπὶ τοῖς πνεύμασιν ὥστε παραινεῖν αὐτὰ ἢ ταχέως πεπαῦσθαι. οἷόν ἐστι καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. Ἀλλ᾽ ἔπεσε ταχέως. δειλινὸς γὰρ ἤρξατο. ΚΑΙ ΝΥΝ ΦΡΟΝΙΜΟΣ. ἔμφρων γενόμενος ἤρξατο συμπαρακολουθεῖν τῇ συμφορᾷ καὶ ἀλγεῖν. ΜΗΔΕΝΟΣ ΑΛΛΟΥ ΠΑΡΑΓΡΑΞΑΝΤΟΣ. οἷον μηδενὸς συμπράξαντος καὶ μετασχόντος τῶν ἁμαρτημάτων ἡ γὰρ κοινωνία τῶν ἁμαρτημάτων φέρει τινὰ παραμυθίαν. περιττὴ δὲ ἡ παρὰ πρόθεσις. ΦΡΟΥΔΟΥ ΓΑΡ. δηλονότι ὄντας. ΜΕΙΩΝ ΛΟΓΟΣ. ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς λόγος. ΠΟΤΕΡΑ Δ᾽ ΑΝ ΕΙ ΝΕΜΟΙ, εἰ δοίη τίς αἵρεσιν πότερον ἂν προκρίνειας. λυπῶν τοὺς φίλους αὐτὸς ἥδεσθαι, ἢ λυπῶν τοὺς φίλους καὶ αὐτὸς λυπεῖσθαι. ἄριστα δὲ ἔχουσιν αἱ ἀντιθέσεις. τῶν μὲν οἰομένων ἐν εὐτυχίᾳ γεγονέναι καὶ πέπαυται τὸ κακόν. τῆς δὲ βουλομένης παραστῆσαι ὅτι ἐν χείροσιν ἐστὶ τὰ τοῦ αἴαντος νῦν ὁπότε καὶ παρακολουθεῖ τοῖς ἁμαρτήμασιν. ἀπόντος δὲ τοῦ χοροῦ ἐν εὐτυχίᾳ εἶναι καὶ πέπαυται ὁ αἴας τοῦ κακοῦ, ἐπάγει ἡ τέκμησσα ὅτι κακόν ἐστι τῷ οὕτως πράξαντι καὶ τὸ πε

παύεσθαι τῶν δεινῶν. παρακολουθῶν γὰρ τοῖς πεπραγμέ-
‚ νοις ἐν ὀδύνῃ πλείονι γίνεται. καὶ εὐριπίδης, τὸ γὰρ ὀρ-
‚ θοῦσθαι γνώμην ὀδυνᾷ. πρὸς δὲ τὸ ὑπ' ἐκείνων εἰρη-
μένον ὅτι ἐν εὐτυχίᾳ ἂν εἴημεν εἰ πέπαυται, ἀντι-
τίθησιν οὕτως. πότερα ἂν ἕλοιο εἴ σοι δοίη τις αἵρε-
σιν. λυπῶν τοὺς φίλους αὐτὸς ἐν ἡδονῇ διάγειν. ἢ κοι-
νωνεῖν τοῦ παντός. καὶ αὐτός τε λυπεῖσθαι καὶ τοὺς φίλους
λυπεῖν. οἷον ὁ μὲν αἴας ἐν τῇ μανίᾳ ὢν ἐτέρπετο οἰό-
μενος τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐχθρούς. ἐγὼ δὲ ἐλυπούμην
ὁρῶσα αὐτόν. νῦν δὲ παυσάμενος τῆς μανίας καὶ αὐ-
τὸς λυπεῖται ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. λυπεῖ δὲ πά-
λιν καὶ τοὺς φίλους. νυνὶ οὖν δεδιπλασίασται τὸ κακόν.
τοῦτο δὲ ἀναπτύσσει ὁ χορὸς διὰ τῶν ἐπιφερομέ-
νων, τό τοι διπλάζον ὦ γύναι μεῖζον κακόν. οἷον τὸ ἀμ-
φοτέρους λυπεῖσθαι. ΦΊΛΟΥΣ ἈΝΙΩ͂Ν ἈΥΤῸΣ ἩΔΟ-
ΝᾺΣ ἜΧΕΙΝ. ὥσπερ ὁ αἴας ἐν μανίᾳ ὤν, λυπῶν ἡ-
μᾶς αὐτὸς ἥδετο. ἩΜΑ͂Σ ΔῈ ΤΟῪΣ ΦΡΟΝΟΥ͂ΝΤΑΣ. γρά-
φεται βλέποντας. ΠΕΠΑΥΜΈΝΟΣ. ἀντὶ τοῦ σωφρονῶν.
ὩΣ ὯΔ' ἘΧΟΝΤΩΝ. ὅτι κάκιον νῦν ἐκεῖνος ἔχει. ἩΜΕΙ͂Σ
ἎΡ' ΟΥ̓ ΝΟΣΟΥ͂ΝΤΕΣ. ἡμεῖς ἄν τι τοῦ ὁ αἴας νῦν μὴ νο-
σῶν ὀδυνᾷ ἑαυτὸν διὰ τὰ πεπραγμένα. ἩΜΕΙ͂Σ Ὁ Ὁ-
ΜΟΊΩΣ. ἐμοί φησι κατ' ἄμφω τοὺς καιροὺς συμβέ-
βηκεν ἀνιᾶσθαι. αὐτοῦ μὲν τότε ἐξεστηκότος καὶ τερπο-
μένου. νῦν δὲ σωφρονοῦντος καὶ λυπουμένου. ἎΡ' ἘΣΤῚ

ΤΑΥ͂ΤΑ ΔῚΣ ΤΌΣ᾿ ἘΞΑΠΛΩ͂Ν. ἁπλοῦν μὲν τὸ τοὺς φί
λους ἀνιᾶν, δὶς τόσα δὲ ὅτι καὶ αὐτὸς συναλγεῖ. ΠΩ͂Σ
ΓᾺΡ ΕἸ ΠΕΠΑΥΜΈΝΟΣ. πῶς γὰρ οὐ θέλοντι εἴη τὸ κατὰ
τὸν αἴαντα. ὁ πεπαυμένος τοῦ κακοῦ μᾶλλον ἐν ἀμία
διάγει. ΤΊΣ ΓΆΡ ΠΟΤ᾿ ἈΡΧΉ. ἀντὶ τοῦ τίς ἡ προσβολὴ τοῦ
κακοῦντος αὐτὸν θεοῦ. ΚΕΙ͂ΝΟΣ ΓᾺΡ ἌΚΡΑΣ ΝΥΚΤῸΣ,
περὶ πρῶτον ὕπνον. πιθανῶς δὲ καὶ τὸ τοῦ χρόνου πρό
σκειται. οἱ γὰρ ἐπιβουλεύοντες τότε τὰς ἐξόδους ποιοῦν
ται ὥστε λαθεῖν τὰς παραφυλακάς. ἩΝΊΧ᾿ ἝΣΠΕΡΟΙ.
οἱ κατὰ τὴν ἑσπέραν. ἢ ὅτε οὐκ ἔφαινον ἔτι οἱ ἑσπεροι ἀ
στέρες. ἢ ὅτε ἐσβέσθησαν οἱ λύχνοι. συνετῶς δὲ καὶ οὐ κα
τὰ μαινόμενον. καὶ ἐκ τῆς τοῦ καιροῦ γὰρ ἐννοίας ἐπιβου
λεύοντος ἐπιθέσθαι περὶ πρῶτον ὕπνον. ΛΑΜΠΤΗ͂ΡΕΣ.
οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν φαινόμενοι λύχνοι. ἮΙΘΟΝ. ἀντὶ τοῦ ἤ
θοντο. ΟὔΤΕ ΤΟΥ. ὥσπερ παρὰ αἰολεῦσι τὸ ὅττινα κοι
νόν ἐστι κατὰ γένος, οὕτω καὶ παρ᾿ ἀττικοῖς τὸ, οὔ τε του
ὅταν οὕτως συντάσσηται κοινῶς λέγεται. ἘΜΑΊΕΤΟ.
ἐζήτει. ἘΞΌΔΟΥΣ ΚΕΝᾺΣ. τὰς οὐκ ἔτι χρησίμως γινομέ
νας. ἘΠΙΠΛΉΣΣΩ. ἐνίσταμαι. ΠΕΙ͂ΡΑΝ. πορείαν ὁδόν.
ἈΕῚ ἈΥΜΝΟΎΜΕΝΑ. ἀεὶ θρυλλούμενα ὑπὸ πάντων τῶν ἀν
θρώπων καὶ κοινά. ἢ ἀεὶ ὑπ᾿ αὐτοῦ λεγόμενα πρὸς
ἐμέ. ὅμοιον δὲ τὸ ἦθος ἐκείνῳ. ἀλλ᾿ ἐς οἶκον ἰοῦσα
τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε. ΚἈΓῺ ΜΑΘΟΥ͂ΣΑ. φοβη
θεῖσα αὐτὸν οὐ διεκώλυσα. ΚΑῚ ΤᾺΣ ἘΚΕΙ͂ ΜΈΝ.

τοῦτο μὲν ἀγνοοῦσα ἡ Τέκμησσα λέγει μ᾽. τοῦτο δὲ προεῖπεν αὐτῷ ὁ ποιητὴς ἵν᾽ ἐνοχλεῖν οὐ δοκῇ τὸν θεατὴν ταυτολογοῦντα. ΚΥΝΑΣ ΒΟΤΗΡΑΣ. τοὺς ποιμενικοὺς κύνας, οὐ γὰρ ἀναιρεῖ κατὰ τὴν σκηνὴν ἄνθρωπον. ἀλλ᾽ ὡς ἔξω τινὰς ἀναιρεῖν. ΗΥΧΕΝΙΖΕ. τὸν τράχηλον ἀπέκοπτεν. ἐλαιμοτόμει. ΕΣΦΑΖΕ ΚΑ᾽ ΡΑΧΙΖΕ. ὅπερ Ὅμηρος αὐέρυσαν φησίν. ὥστε κατὰ τοῦ λαιμοῦ γίνεσθαι τὴν σφαγήν. ΗΙΚΙΖΕΘ᾽ ΩΣΤΕ ΦΩΤΑΣ. δηλονότι, κύνας βοτῆρας. ΤΕΛΟΣ Δ᾽ ΥΠΑΙΞΑΣ. ἡ μὲν Τέκμησσα ἠγνόει τίνι διείλεκται ἐκ τοῦ προλόγου. ὅτι Ἀθηνᾶ ἦν ἡ λαλήσασα αὐτῷ. τὸ δέ, ΣΚΙΑΙ ΤΙΝΙ. ὅτι οὐ συνέβαλε τὰ περὶ τῆς θεοῦ. ἢ ὅτι ἴδιον τοῖς μαινομένοις καὶ τοῖς ματαίοις λαλεῖν. ἀγνοοῦσα δὲ ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ αὐτὸν ἐκάλεσε διὰ τοῦ ἐπαΐξας, τὴν ἔξοδον τῇ μανίᾳ ἀνατίθησι. ΣΥΝΤΙΘΕΙΣ ΓΕΛΩΝ ΠΟΛΥΝ. τουτέστι, ῥήματα καταγέλαστα λέγων κατὰ τῶν κριῶν, ὡς κατὰ ἀνθρώπων ἐποιεῖτο τὴν κόλασιν. ΚΑΙ ΠΛΗΡΕΣ ΑΤΗΣ. οὐχ ὅτι τοῦτο ἀλγεινὸν τὸ ἀνελεῖν τὰ ποίμνια, ἀλλ᾽ ὅτι διήμαρτε τῆς τιμωρίας τῶν ἐχθρῶν. ΘΩΥΞΕΝ. ἐβόησε. ΕΝ ΔΕΡΕΙΠΙΟΙΣ. τὸ ἑξῆς. ἐν δὲ τοῖς ἐρειπίοις τῶν νεκρῶν τοῦ ἀρνείου φόνου ἐρειφθείς. ὅ ἐστιν ἐν δὲ τοῖς πτώμασι τῶν νεκρῶν καταπεσὼν ἔκειτο. θαυμαστῶς δὲ ὑπ᾽ ἐψινήσατε τὰ πράγματα μεταξὺ τῶν πτωμάτων τὴν φαντασίαν ἐπιδεικνύς. οἷον καὶ τὸ παρ᾽ Ὁμήρῳ πε

ρὶ τοῦ κύκλωπος. Τανυσάμενος διὰ μήλων. ΕΡΕΙ-
ΦΘΕΙΣ. ἀντὶ τοῦ καταπεσὼν ἐρριμμένος πάντα γὰρ
τὰ ἐπὶ τὴν ἔραν πίπτοντα, ἐρείπια καλοῦνται. καὶ ἐρεί-
παι ἐντεῦθεν ὡς τὰ ἐρείπια. τινὲς δὲ ἐρεφθεὶς γράφου-
σιν. οἷον ἐπερεψάμενος. ΕΠΕΙΤΑ ΕΜΟΙ. οὐκ ἔχων ἐπι-
βολὴν τῆς αἰτίας τῶν πεπραγμένων, ἐμὲ ἠρώτα τὸ
συμβάν. πάνυ δὲ περιπαθές, τὸν ἐμφρονέστατον αἴαν-
τα παρὰ τῆς γυναικὸς πυνθάνεσθαι τίνα ἐστὶ ἃ ἔπραξεν
αὐτός. ΚΥΡΕΙ ΠΟΤΕ. τὸ κυρῶ περισπωμένως φησὶν
ἡ συνήθεια καὶ ἀττικοί. ἐν δὲ ἐγκλιτικοῖς βαρύνουσιν αὐτὸ
ἀττικοὶ μετὰ ἐκτάσεως τοῦ υ. κύροι λέγοντες ἀντὶ τοῦ κυ-
ροίη. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ κυρεῖ ὁριστικοῦ κεῖται. ΕΞΩΙΜΩΞΕΝ.
ἐξάκουστον ᾤμωξεν. ΑΣ ΟΥΠΟΤ᾽ ΑΥΤΟΥ. οὐκ εἰώθει φη-
σὶν ὁ αἴας ἐν τοῖς κακοῖς ἀπολοφύρεσθαι. ἀλλ᾽ ἦν καρτερι-
κός. ἔλεγεν οὖν φησιν ἀεί, κακοῦ ἀνδρὸς τὸ ὀλοφύρε-
σθαι. ὃ ποιεῖν φησι καὶ ἡρακλῆς ἐν τραχινίαις. ἀλλ᾽ ἄστε-
νακτος αἰὲν εἱπόμην κακοῖς. ὁ οὖν αἴας πρὸ τούτου ἐσυ-
μέβη τι αὐτῷ δεινόν, ὡς ταῦρος ἀνεβρυχᾶτο ἀνεξάκου-
στον. οὐδέποτε δὲ εἰς προφανῆ γόον ἐξέπιπτεν. ΚΑΚΟΥ.
δειλοῦ. βαρυψύχου. μικροψύχου. καταπεπτωκότος τὴν ψυ-
χήν. ΕΞΗΓΕΙΤΟ. ἐξήγησις ἐπὶ θείων. ἑρμηνεία ἐπὶ τῶν
τυχόντων. ΣΙΔΗΡΟΚΜΗΣΙΝ. τῷ σιδήρῳ φονευθεῖσιν.
ὡς ἀνδροκμῆσιν. καὶ δῆλός ἐστι προσεκτικὰ πρὸς τὸν
ἀκροατήν. ἵνα προσέχῃ ἀκριβέστερον προσδοκῶν τὸ

συμβησόμενον. ΤΟΙΑΥ̂ΤΑ ΓΆΡ ΠΩΣ. ἐοικότα κατά τινα τρόπον. ΚΑῚ ΛΈΓΕΙ ΚΩΙΔΎΡΕΤΑΙ. τῷ βούλεσθαι δράσειν δηλονότι κακόν τι. ἈΛΛ᾽ Ὦ ΦΊΛΟΙ. τοῦτο πρὸς τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς. πιθανὴν δὲ τὴν πρόφασιν τῆς ἐξόδου φησὶν, ἵνα μὴ δόξῃ τὸν αἴαντα ἐν τοιαύτῃ συμφορᾷ καταλελοιπέναι. ἘΣΤΆΛΗΝ. κυρίως ἐπὶ θαλάσσης. οἷον ἐστείλατό τις τὸν πλοῦν. ΦΊΛΩΝ ΓᾺΡ ΟἹ ΤΟΙΟΊΔΕ. οἱ τοιοίδε φίλοι ὁποῖοι ἐστὲ ὑμεῖς, νικῶνται φίλων. ἤγουν ἡττῶνται. ἡττᾶται δὲ ὁ ἐρῶν τινὸς, καὶ πολλὴν ἀγάπην εἰς αὐτὸν τρέφων κρατεῖ δὲ ὁ ἐρώμενος. Ἄλλως. ΦΊΛΩΝ ΓᾺΡ ΟἹ ΤΟΙΟΊΔΕ. δηλονότι, καὶ οἱ κακοπραγοῦντες ἀπομέμφουσιν αἰτιῶνται τοῖς φίλοις. ἡ οὖν τέκμησσα ἅτε δὴ γυνὴ οὖσα καὶ αἰχμάλωτος, οὐχ οἵα τε αὐτὸν παραμυθεῖσθαι. ἀλλὰ τὸν χορὸν προτρέπεται εἰσιέναι. ἐπειδὴ δὲ ἄτοπον τὸν χορὸν ἀπολιπεῖν τὴν σκηνὴν, ἀναβοᾷ ἔνδοθεν ὁ αἴας ἵνα μείνῃ ἐπὶ χώρας ὁ χορός. τοῦτο γὰρ ἐπόθει ὁ θεατής. ΔΙΑΠΕΦΟΙΒΑ̂ΣΘΑΙ. ἐκμεμηνέναι. παρὰ τὸν φοῖτον. ἢ ἀπὸ τῶν φοιβωμένων καὶ ἐνθουσιώντων. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι μανίᾳ τινὶ ὅμοιον πάσχουσί τι. ΤΆΧ᾽ ὩΣ ἜΟΙΚΕ. τάχα ὡς φαίνεται μᾶλλον στενάζει. ὡς νῦν αὐτοῦ μᾶλλον παρωξυμμένου ἢ πρότερον. εἶτα πρὸς τὸν χορὸν τὰ ἑξῆς ἢ οὐκ ἠκούσατε αἴαντος οἵαν τήνδε θωΰσσει βοήν. ἐμφαντικῶς δὲ τὸ θωΰσσει. καὶ γὰρ διὰ τὸν ὑπὸ

κρινόμενον τὸ τοῦ αἴαντος πρόσωπον, ἀπηνεστέρως ἠχήσασθαι τῷ φθέγματι. ἢ κυνικώτερον βαΰζειν. διὰ τοῦτο ἄπειν θωΰσσει. ἈΝΗΡ ἜΟΙΚΕΝ. ἢ ἐπὶ νόσων ἀναβοᾷ, ἢ μεταγνοὺς ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ νοσήματος. ἸῺ ΠΑΙ͂ ΠΑΙ͂. παρέλκει τὸ παῖ. καὶ δὲ τέκμηρα ἐνόμισεν αὐτὸν τὸν παῖδα καλεῖν. ἈΜΦῚ ΣΟΙ͂. περὶ σοῦ. ὬΙΜΟΙ ΤΆΛΑΙΝ'. ἀγνοούσης τὸ ἦθος. τὸ μὲν ἀποιμώζει. τὸ δὲ καλεῖ τὸν παῖδα. εἶτα πρὸς ἑαυτὴν ἐπαγγρεῖ. ΤΊ ΠΟΤΕ ΜΕΝΟΙΝΑ͂Ι. καὶ πάλιν καλεῖ τὸν παῖδα, καὶ ἑαυτὸν ἀπολοφύρεται. λεληθότως δὲ ἐνεφάνισε καὶ τὸ τοῦ παιδὸς ὄνομα. ἐδεδίει δὲ μὴ ἀνέλῃ αὐτὸν μαινόμενος. Ἄλλως. ΤΊ ΠΟΤΕ ΜΕΝΟΙΝΑ͂Ι. ἀντὶ τοῦ προθυμῇ. πρὸς τὸν αἴαντα λέγει τοῦτο. ΠΟΥ͂ ΠΟΤ' ΕἾ. πρὸς τὸν εὐρυσάκην. ὁ γὰρ παιδαγωγὸς αὐτὸν ἔξω εἶχε. ΤΕΥ͂ΚΡΟΝ ΚΑΛΩ͂. ΠΟΥ͂ ΤΕΥ͂ΚΡΟΣ. μεταβαίνει ὁ αἴας ἐπὶ τὰ ἄλλα, ἵνα δὴ πλείονες αἱ ἀγωνίαι γίγνωνται. Ἄλλως. ἴδιον τοῦ κακῶς ἔχοντος, τὸ μὴ ἐφεῖναι τὴν λυπούντων ποιεῖσθαι τὴν ἀναφοράν. ἐπιζητεῖ δὲ τεῦκρον ἵνα παράθηται αὐτῷ τὸν παῖδα, ὃν ἀφίησι τῷ χορῷ μὴ εὑρὼν τὸν τεῦκρον. τὸ δὲ ἀπεῖναι τεῦκρον, χρήσιμον τῇ οἰκονομίᾳ. παρὼν γὰρ ἐκώλυεν αὐτὸν πρᾶξαι ἃ ἐβούλετο. νῦν δὲ μόνης τῆς γυναικὸς ἐγένετο κρείττων. ἈΝῊΡ ΦΡΟΝΕΙ͂Ν ἜΟΙΚΕΝ. ἐκ τοῦ καλεῖν τὸν τεῦκρον, στοχάζονται, καὶ ἀνοίγειν κελεύουσιν. ἵνα αἱ

αἰσθάνηται θεασάμενος. οἷον τάχ' ἂν αἰσθάνοιτό μου. ἢ οἷον
τάχα ἂν ἐφ' ἡμῖν αἰσθανθῇ ἀπολιπὼν ἡμᾶς ἀνάρχους καὶ
ὑποχειρίους τοῖς ἐχθροῖς. ΔΙΟΙΓΩ. ἀνοίγω. ΠΡΟΣΒΛΕΠΕΙΝ
ΔΈ ΕΞΕΣΤΙ ΣΟΙ. ἐνταῦθα ἐκκύκλημά τι γίνεται, ἵνα φα
νῇ ἐν μέσοις ὁ αἴας ποιμνίοις. εἰς ἔκπληξιν γὰρ φέρει καὶ
ταῦτα τὸν θεατὴν τὰ ἐν τῇ ὄψει περιπαθέστερα. δείκνυ
ται δὲ ξιφήρης ἡματωμένος μεταξὺ τῶν ποιμνίων καθή
μενος. ΤΑ ΤΟΥΔΕ ΠΡΑΓΗ. τὰς πράξεις ἃς οὗτος εἰργά
σατο. ΩΣ ΕΧΩΝ ΚΥΡΕΙ. τουτέστιν ὡς διάκειται. ΙΩ ΦΙ
ΛΟΙ ΝΑΥΒΑΤΑΙ. τάχιστα τὸ πᾶν ἀπήγγελε τῷ φορτικῷ.
βούλεται δὲ σημᾶναι, ὅτι ὥσπερ ἐκ μεγάλου χειμῶνος
ὑπὸ κινήσεως ἀνέμων κῦμά τι ὑπολειφθὲν ἀπὸ τοῦ γε
γονότος χειμῶνος κυκλεῖ αὐτόν. μετὰ γὰρ τὸν χειμῶνα εἰ
ωθε τὸ κῦμα ἐπὶ πλέον μένειν. λείπει δὲ τὸ ὡς, ἵν' ᾖ
ὡς ἀμφίδρομον. οἷον τὸ πανταχόθεν περιτρέχον. ἐξ
οὗ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κακοῦ σημαίνει. ὅτι κατ' οὐδὲν αὐ
τῷ ἐν εὐδίᾳ ἦν τὰ πράγματα. ΟΡΘΩΝ ΝΟΜΩΝ. ὀρ
θὸν νόμον τὸν τῆς φιλίας φησίν. ΑΜΦΙΔΡΟΜΟΝ. τὸ ἑ
λικοειδὲς ὃ βαπτίζει τὰς ναῦς. ΟΙΜΟΙ ΩΣ ΕΟΙΚΑΣ. ὁ χο
ρός ἐστιν ὁ λέγων. οὐ γὰρ εὐπρεπὲς τὴν τέκμησσαν τὸν λό
γον ὑφαρπάζειν λεγόμενον πρὸς τὸν χορόν. ἐν ταῖς γὰρ
ἀμφιβολίαις τῶν προσώπων διὰ τοῦ ἤθους στοχάζεσθαι καὶ
διαστέλλειν τὸ πρόσωπον. ἔοικας οὖν φησὶν, ὅτι ἐν με
γάλῳ χειμῶνι γέγονας. τὸ γὰρ ἀφροντίστως, οἷον διὰ τὰ

μηδένα ἐπιμεληθῆναι οὐδ' ἐν χειμῶνι γέγονας. ἢ οὕτω
πρὸς τὸν τέκμηρσαν ὁ λόγος. νομίζω σε ἀληθῆ μοι με-
μαρτυρηκέναι περὶ τῆς μανίας τοῦ αἴαντος. οὕτως γὰρ
τὸ πρᾶγμα δείκνυσιν ἡμῖν ὅτι μανικῶς διετέθη. ΑΦΡΟΝ-
ΤΙΣΤΩΣ. μανικῶς. ΝΑΪΑΣ. τῆς ναυτικῆς. ἐπεὶ ναῦται
καὶ δοκοῦσιν οἱ νησιῶται. ΕΠΕΒΑΣ. τῶν νεῶν δηλονότι.
ΕΛΙΣΣΩΝ ΠΛΑΤΑΝ. κωπηλατῶν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ
ἀμφιελίσσας. ΠΟΙΜΕΝΩΝ. τῶν κηδεμόνων, τῶν βοηθῶν.
ὡς καὶ ποιμένειν τὸ φροντίζειν. ποιμένων οὖν, τῶν ἐμὲ
ποιμαινόντων καὶ θαλπόντων. τὴν αὐτὴν οὖν μοι προαίρεσιν
λαβὲ καὶ εὖξαί με ἀποθανεῖν. ἢ σφάζων με σὺν τοῖς θρέμ-
μασιν. οὐ διὰ τὴν ἧτταν δὲ τῶν ὅπλων πικρὸς ὢν βούλεται
ἀναιρεῖσθαι. ἀλλὰ τὸ ὄνειδος ὑφορώμενος τῶν ποιμνίων.
ἐν τούτῳ δὲ τὸ ἦθος, καὶ ἡ μεγαλοφροσύνη δείκνυται
τοῦ αἴαντος. ΕΠΑΡΚΕΣΟΝΤΑ. ὑπηρετήσοντα. ΣΥΝΔΑΪ-
ΞΟΝ. ὁμοῦ διαφθείρατε. ΕΥΦΗΜΑ ΦΩΝΕΙ. τὸ ἑξῆς. μὴ
κακὸν κακῷ διδοὺς ἄκος. μεῖζον ποίει τῆς ἄτης τὸ πῆ-
μα. ἄτην δὲ τὴν μανίαν. πῆμα δὲ τὸν θάνατον. ὅ ἐστι χεῖ-
ρον τῆς μανίας. τοῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ ὁ αἴας λέγει τῷ
χορῷ, ἀλλά σύν με δάϊξον. ἄλλως. μὴ θεραπείαν κακοῦ
ἕτερον κακὸν ἐπεισαγάγῃς. ἤγουν μὴ τῷ θανάτῳ διαλύ-
σῃς τὸ ὄνειδος. πῆμα δὲ ἄτης κατὰ περίφρασιν τὴν ἄ-
την. μὴ τὴν ἄτην πλείονα ποιήσῃς. ἀρκεῖ γὰρ ἡ παροῦσα.
ΕΝ ΑΦΟΒΟΙΣ ΜΕ ΘΗΡΣΙ. τῶν μὴ φόβον ἐμποιοῦσι πρὸ

βάτοις. ΔΕΙΝΟΝ. φοβερόν. ΧΕΡΑΣ. κατὰ τὴν ἰσχύν. ΟἿΟΝ ὙΒΡΙΣΘΗΝ ἌΡΑ. ὅτι οὐδὲν αὐτοῦ ἄλλο ἅπτεται ὡς τὸ τῆς ἀσχημοσύνης. ὅτι κατὰ τοῦ μηδενὸς ἀξίων ἠνδρίσατο. ΜΗ ΔΕΣΠΟΤ᾽ ΑἸΑΣ. τοῦτο τεκμήσσης ἐστὶ καὶ παρὰ μέρος γίνονται αἱ παραμυθίαι, διὰ τὰ τῶν φίλων ἐστὶν ἐν ταῖς τοσαύταις συμφοραῖς παραμυθουμένων. ἵνα ἐκεῖνος μὲν ἀπαράλειπτον ἔχῃ τὴν παραμυθίαν. οἱ δὲ ἐν μέρει τυγχάνουσιν ἀναπαύλης. ΟΥΚ ἘΚΤΟΣ ΟΥΚ ἌΤΟΠΟΝ. πρὸς τὴν τέκμησσαν φησίν. ἐκείνοις μὲν γὰρ διαλέγεται αἴας δεόμενος αὐτῶν. ἐνταῦθα δὲ τῇ τεκμήσσῃ ἐπιπλήσσει. εἰώθαμεν γὰρ τῷ εὐτελεστέρῳ παρρησιάζεσθαι. οὐχ ὡς αἰχμάλωτον ἐξουθενῶν. ἄψορρον δὲ, ὀπισθόρμητον. ἘΚΝΕΜῌ. ἐξάξεις. Ὦ ΠΡΟΣ ΘΕΩΝ. τοῦτο ὁ χορὸς τῆς τεκμήσσης σιγησάσης διὰ τὴν ἐπιτίμησιν. οὐ μὴν πρὸς τοῦτο ἀποκρίνεται ὁ αἴας. ἀλλ᾽ ἐνοιμώζει πάλιν. ἔστι γὰρ καὶ τοῦτο ἴδιον τῶν καμνόντων. ὥστε μὴ ἀκολούθως φθέγγεσθαι. ΚΛΥΤΟΙΣ. κλυτὰ λέγει τὰ αἰπόλια, διὰ τὰς ἐν αὐτοῖς ταραχὰς καὶ φωνάς. ἘΠΕΞΕΙΡΓΑΣΜΕΝΟΙΣ. ἐπιτετελεσμένοις, καὶ ἴασιν οὐκ
» ἔχουσι κατὰ τὸ σιμωνίδου. τὸ γὰρ γεγενημένον οὐκ ἔτ᾽ ἄρε
» κτον ἔσται. ΤΑΥΘ᾽ ὉΡΩΣ. ὅπως ταῦτα μὴ οὕτως σχοίη. οὐχ οὕτως διακεῖσθαι. ἈΠΑΝΤΩΝ ΚΑΚΩΝ ὌΡΓΑΝΟΝ. ἀντὶ τοῦ πανοῦργε καὶ περίεργε. ΚΑΚΟΠΙΝΕΣΤΑΤΟΝ. τὸ πινὸν ποτὲ μὲν ἐπὶ τῆς ἰδέας ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἤθους. ἐνταῦθα οὖν τὸ κακόηθες. ἀντὶ τοῦ κολάκευμα. ῥῖμμα.

κακορρύπαρον. πινῶδες γάρ, ἀδόκιμον τῇ γνώμῃ καὶ οὐ καθαρόν. ἄλλοτε ἄλλα νοῶν. ΠΟΛΥΝ ΓΕΛΩΤΑ. τοῦτο μάλιστα αὐτοῦ ἅπτεται τὸ, τῷ ἐχθρῷ καταγέλαστον εἶναι. ΞΥΝ ΤΩΙ ΘΕΩΙ. κινδυνεύει εἰς ἐναντίον εἶναι τὸ διανόημα. ἐὰν νομίζωμεν φάσκειν τὸν χορὸν, ὅτι θεοῖς ἀρέσκει γελᾶν ἐκεῖνον καὶ ἐφήδεσθαί σοι. τοῦτο γὰρ πρόφορον μᾶλλον φέρει εἰς τὸν θάνατον αἴαντι. ἀκουστέον οὖν οὕτως. οὐχ ὅτι θεῷ ἀρέσκει γελᾶν ἐκεῖνον. ἀλλ' ὅτι θεῶν βουλομένων καὶ τὰ κακὰ μεθίσταται εἰς τέρψιν. εἰκὸς οὖν καὶ ἡμῖν φησιν βοηθῆσαι τὸ θεῖον. ἢ οὕτως. θεός καὶ τὸ γελᾶν καὶ τὸ κλαίειν δίδωσι. πῶς οὖν σὺ ἔχεις καταγελάσαι ὀδυσσεὺς αἴτιός σοι γεγονὼς τῆς ἀτυχίας. ὅπου γε παρὰ θεῶν δίδοται. ΙΔΟΙΜΙΝΙΝ. τοῦ χοροῦ τὸν περὶ θεοῦ λόγον ἐμβαλλομένου, οὐκ ἐφίεται ὁ αἴας. ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἰδίας δυνάμεως ἐπαίρεται. φησὶν οὖν. ἴδοιμι αὐτὸν καίπερ οὕτως κακούμενος. δῆλον γὰρ ὅτι ἀμύνομαι εἰ καὶ θεοὶ συλλαμβάνουσιν αὐτῷ. ἈΤΩΜΕΝΟΣ. ἄτης πεπληρωμένος. ΜΗΔΕΝ ΜΕΓ' ΕΙΠΗΙΣ. ὁποῖον καὶ τὸ ἐν ἠλέκτρᾳ. μηδὲν μέγ' ἀΰσῃς. τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ἴδοιμί νιν καίπερ ὧδ' ἀτώμενος. Ὦ ΖΕΥ. αἱ τοιαῦται προσφωνήσεις, οὐ διαλύουσι τὴν ὑπόθεσιν παραλαμβάνουσαι τὸ μέλλον. ἀλλὰ προσοχὴν ἐργάζονται τῷ θεατῇ προσδοκοῦντι πῶς τὸ δεινὸν ἀπαντήσειεν. ἈΛΗΜΑ. πλάνη καὶ παραλογιστικὸν πανούργημα. ἢ περίτριμμα. παρὰ τὸ λέπειν. ὍΤΑΝ ΚΑΤΕΥΧΗΙ. ἐπειδὴ τῆς παραμυθίας οὐκ ἠδυνήθη αὐτὸν μεταθεῖναι.

δοκεῖ ἐκ τούτου αὐτοῦ μεταθεῖναι. κἀμοὶ οὖν εὔχου ἀποθανεῖν. ὩΣ ἘΜΟΊ. τουτέστιν, ὡς ἐμοὶ φαεινότερον τοῦ ἡλίου. ὡς ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ. ἢ παρέλκει τὸ ὡς. λέγει δὲ σκότος ἐμὸν φάος, ὡς εἴ τις τὸν θάνατον σωτηρίαν νομίσειεν. ἝΛΕΣΘΕ. ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς λάβετε. ΟΥ̓́ΤΕ ΓᾺΡ ΘΕΩ͂Ν ΓΈΝΟΣ. οὔτε ἀνθρώπων γένος ὁρᾶν ἔτι ἄξιόν μοι εἰς ὠφέλειαν· ἄριστον τοίνυν ἐξιέναι τοῦ βίου. ἢ οὕτως, εἰς ὄνησιν ἀνθρώπων ὠφέλεια οὐκ εἰσί μοι οἱ ἄνθρωποι. οὔτε οἱ θεοί. τί οὖν ζῶ. ἈΛΛᾺ Μ' Ἁ ΔΙΌΣ. ἢ ταῦτα χρησίμως κατὰ τὸν χορόν. ἵνα ἐπίστανται καὶ ὅθεν ἡ καταρχὴ τῆς μανίας. ἔδει οὖν οὐ παρὰ ἄλλου μαθεῖν, ἢ παρ' ἐκείνου τοῦ πεπονθότος. συνίησι γὰρ πεπλανημένος ὑπὸ τῆς ἀθηνᾶς. ἢ γὰρ τεκμήρασα τὸ ὅλον ἀγνοεῖ. ὈΛΈΘΡΙΟΝ. μέχρι θανάτου. ΦΥΓΗ͂Ι. γράφεται ῥαπῇ. ΠΟΙ͂ ΜΟΛΩ͂Ν. ποῖ ἐλθὼν παραμενῶ. πανταχοῦ γὰρ ἕπεται ἡ θεὸς αἰκιζομένη. ΕἸ ΤᾺ ΜῈΝ ΦΘΊΝΕΙ. διὰ τὴν κρίσιν τῶν ὅπλων. ΜΩΡΑΙ͂Σ Δ' ἌΓΡΑΙΣ. διὰ τὴν ἀναίρεσιν τῶν βοτῶν. ΔΊΠΑΛΤΟΣ. ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν. οἷον περιδεξίως με φονεύοι. παντὶ σθένει, ὡς δίδυμος. ἢ ὁ στρατός με φονεύοι λαβὼν τὰ δίπαλτα δοράτια. ὡς πίος φησί. ΤΟΙΆΔ' ἌΝΔΡΑ ΧΡΉΣΙΜΟΝ. τοιαῦτα φωνεῖν, ἃ πρότερον οὐκ ἀνέτλη γενναιότατος ὤν. ΧΕΙΡῚ ΦΟΝΕΎΟΙ. τὰ πότε ἐχθρῶν ἐπιβουλὴν προβάλλεται. ΠΌΡΟΙ. πλαμεῖ. ἉΛΊΡΡΟΘΟΙ. εἰς θάλασσαν ῥέοντες. οὓς τοὺς ἐν σαλαμῖνι

δέ φησιν. ἀλλὰ τοὺς ἐν τροίᾳ. ΚΑΙ ΝΕΜΟΣ ΕΠΑΚΤΙΟΝ. τὸ ἄλσος τοῦ ὄρους τῆς ἴδης τὸ παράλιον. ΠΑΡΑΛΑ. θαλάσσια. ΑΜΠΝΟΑΣ ΕΧΟΝΤΑ. ἤγουν ζῶντα. ΙΣΤΩ. ὅτι οὐκ ἔχω ἔτι ζῆν. ΙΩ ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΙΟ. οὐκ ἔστιν ἡ διαστολὴ πρὸς τοὺς τρῶας, ὡς τοῦ σκαμάνδρου μᾶλλον τὰ τῶν ἑλλήνων αἱρουμένου. ἀλλ' οἷον ἐμοὶ ἐχθραὶ ῥοαί. εὔφρονες δὲ τοῖς ἀργείοις τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς ταῦτα δὲ πάντα ἐστὶ τοῦ ἀνακρουομένου τὸν θάνατον. εὔφρονες ἀργείοις, διὰ τὸ πρᾶον. ἔμφρων μὲν γὰρ ὁ φρόνιμος. εὔφρων δὲ ὁ ἡδὺς καὶ εὐφραντικός. ΟΥΚΕΤ' ΑΝΔΡΑ. οὐ νεμεσητὸν τῷ αἴαντι μεγαλαυχεῖσθαι. ὅταν μὲν γάρ τις ἐν μετρίᾳ διαγωγῇ ᾖ, τότε εὔσχημον περιστέλλειν τὰ ἑαυτοῦ πλεονεκτήματα. ἀπηυδηκότα δὲ ἄνδρα οὐκ ἄν τις μέμψαιτο εἰ μεγαλαυχεῖται. ὁποῖα καὶ ὁ ἡρακλῆς ἐν τῷ τέλει ὢν περὶ τῆς ἀνδρείας αὐτοῦ διέξεισι. καὶ γίνεται ἐπίτασις τοῦ πάθους ὁπόταν τὸ τοιοῦτο διαφθείρηται. ἔτι δὲ αὔξεται τὸ πάθος οὐχ ὑπὸ ἄλλου λεγόμενον ἀλλ' ὑπὸ αὐτοῦ. ΕΞΕΡΕΩ. κομπάσω. ΠΡΟΚΕΙΜΑΙ. προκείμενός εἰμι εἰς ὄψιν πάντων δηλονότι. ΟΥΤΟΙ Σ' ΑΠΕΙΡΓΕΙΝ. ὁ χορός ἐστιν ὁ λέγων. ἐνδίδωσι γὰρ τῷ χορῷ κάμμορτι ὅπερ ἐστὶν εἶδος παραμυθίας. καὶ τεκμήρια τοῦτο οὐκ ἐποίει. ΕΧΩ. ἀντὶ τοῦ δύναμαι. ΑΙ ΑΙ. ἐντεῦθεν μακρὰν ῥῆσιν μηκύνει ὁ αἴας. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἀρχαιότροπον

τὸ πρὸς τὰς ὀνομασίας ἐκφέρειν τὰς συμφοράς. κα-
λῶς μὲν οὖν πράττωμ οὐκ ἂμ ἐμέμνητο τοῦ διανοή-
ματος. ἐν συμφορᾷ δὲ ὤν. ΕΠΩΝΥΜΟΝ. συνῳδὸν ἔ-
σεσθαι καὶ ἐπώνυμομ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς. ἔπλεξε δὲ
τὸ ὄνομα παρὰ τὸ αἶ αἶ τὸ θρηνητικόν. ΞΥΝΟΙΣΕΙΝ.
ξυνδραμεῖν καὶ συνενεχθῆναι καὶ εἰς ταυτὸν ἐλθεῖν.
ΕΝΤΥΓΧΑΝΩ. περιπίπτω. ΟΤΟΥ ΠΑΤΗΡ. περιπα-
θῶς τὰ τοῦ πατρὸς κατορθώματα παραλαμβάνει. οὐκ ἐ-
λάσσονα γὰρ τοῦ πατρὸς ποιήσας ἄτιμος ἐλαύνομαι.
ΙΔΑΙΑΣ. ἰδαία τὸ πάλαι ἡ τροία ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῆς ἴ-
δης τοῦ ὄρους. ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΑ. ὅτι εἴληφε
τὴν ἡσιόνην παρὰ τοῦ ἡρακλέους. ΟΥΔΕΡΓΑ ΜΕΙΩ. πι-
θανῶς τὸ μὴ εἰπεῖν πλείονα τοῦ πατρὸς κακοπαθῆσαι,
ἀλλὰ μὴ ἐλάττονα. ΑΡΚΕΣΑΣ. δείξας. βοηθήσας.
ποιήσας. λείπει δὲ ἡ διά. ἵν' ᾖ διὰ ἐμῆς χειρός. ΑΤΙ-
ΜΟΣ ΑΡΓΕΙΟΙΣΙΝ. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἀργείων. ἢ ἀρκέσας ἀρ-
γείοις ἄτιμος ὢν ἀπόλλυμαι. ΚΑΙ ΤΟΙ ΤΟΣΟΥΤΟΝ
ΓΕ. ἀντὶ τοῦ τοῦτο. ΕΙ ΖΩΝ ΑΧΙΛΛΕΥΣ. χαρίεν τὸ διανόη-
μα. ἐπεξιὼν δὲ τὰς ἑαυτοῦ συμφορὰς καταλέγει.
πρῶτομ τὰ κατὰ τὴν ἀδικίαν τῆς κρίσεως. τοῦτο γὰρ
ἐστὶ τὸ πρῶτομ αὐτοῦ λελυπηκός. εἰπὼν δὲ τὰ ἴδια κα-
τορθώματα, διεξῆλθε καὶ ὡς συγγενικὴ αὐτῷ ἡ πα-
ρὰ τὸ χωρίον ἀνδραγαθία. ΚΡΙΝΕΙΝ ΕΜΕΛΛΕ ΚΡΑ-
ΤΟΣ. ἀντὶ τοῦ μετὰ κρίσεως διδόναι τινὶ κράτος

ἀριστείας. ἤγουν ἔμελλε κρίνειν τίς ὁ κρατῶν ἐστὶ διὰ τὰς αὐτοῦ ἀνδραγαθίας. ΚΡΆΤΗ. νίκην. ΦΡΈΝΕΣ ΔΙΆΣΤΡΟΦΟΙ. ἤγουν παράφοροι. ἌΠΗΞΑΝ. ἀντὶ τοῦ ἀπήλασον. ἜΣΦΑΛΕΝ. σφαλῆναι ἐποίησεν. ΠΑΝΤΟΥΡΓῶ. πάντα πράττοντι καὶ μηδὲν ὑποστελλομένῳ. πανούργῳ καὶ ἀναιδεῖ. ἈΝΔΡῸΣ ΤΟΥ͂ΔΕ. δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. ΓΝΏΜΗΣ ἈΠΗ͂ΞΑΝ ΤΗ͂Σ ἘΜΗ͂Σ. οἷον εἰ μὴ διὰ ἔκστασιν τοῦ δέοντος ἐξέτρεψαν αἱ διάνοιαί μου, οὐκ ἄν ποτε ἄλλου οὕτως ἀδίκως κατεψηφίσαντο. ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ. Η γὰρ ἂν ἀτρείδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο. ἘΨΉΦΙΣΑΝ. ἀντὶ τοῦ ἐψηφίσαντο. ἈΔΆΜΑΣΤΟΣ ΘΕᾺ. παρθένος. ἄζυγος. ἘΜΟΥ͂ ΜῈΝ ΟΥ̓Χ ἙΚΌΝΤΟΣ. γράφεται οὐκ ἔχοντος. τὸ ἔγκλημα τῆς φυγῆς αὐτοῦ. πάνυ δὲ γενναίως ἐμμένει τῷ λήματι. τὸ γὰρ ἑαυτῷ ἀνῃρηκέναι φησὶ τοὺς ἕλληνας. καὶ ἡττῆσθαι οὐκ ὑπ' ἐκείνων. ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπήρειαν τῆς θεοῦ. ΘΕΟΙ͂Σ ἘΧΘΑΊΡΟΜΑΙ. διὰ τὸ πεπλανῆσθαι ὑπὸ τῆς θεοῦ. ΝΑΥΛΌΧΟΥΣ ἝΔΡΑΣ. τοὺς ναυσταθμούς. ἔνθα αἱ νῆες ἵστανται κατὰ λόχον. τουτέστι, κατὰ τάξιν. ΓΕΡῶ. ἀντὶ τοῦ περάσω. ΚΑῚ ΠΟΙ͂ΟΝ ὌΜΜΑ. αἰσχύνεται ἀνδ' ἀριστέων φανῆναι τῷ πατρὶ καὶ φυγὰς ἀκούειν. δαιμονίως δὲ αἰτίαν πάλιν αὐτῷ καὶ τὰ τῆς ἀπαλλαγῆς. καὶ τοῦτο ἀναλύει ἵνα μὴ λυθῇ ἡ ὑπόθεσις. ΓΥΜΝῸΝ ΦΑΝΈΝΤΑ. ἀντὶ τοῦ ἔρημον. μεγαλοφυῶς δὲ οἷς

ται ἑαυτοῦ τὸ πᾶν εἶναι. ΠΡΟΣ ἜΡΥΜΑ. πρὸς τὸ τεῖχος. ΞΥΜΠΕΣΩ͂Ν. συμπεσεῖν τὸ συνελθεῖν εἰς μάχην. προσπεσεῖν τὸ ἐξαίφνης μὴ εἰδότα τινὰ ἀπεκτεῖναι. ἈΛΛ' ὮΔΕ Γ' ἈΤΡΕΙ͂ΔΑΣ. ἀλλ' ἐφησθήσονται οἱ ἀτρεῖδαι ἐάν τι γενναῖον δράσας πρὸς τοὺς ἥρωας ἀποθάνω. ἀγνοοῦντος ὅτι ἐκουσίως γέγονέ μοι ὁ θάνατος. καλῶς δὲ οὐκ ἐπήνεγκε τὴν ἀληθῆ δόξαν. ἕως ἂν δράσῃ ἅπερ αὐτὸς ὑπενόει. ΜΉ ΤΟΙ ΦΥ͂ΣΙΝ Γ' ἌΣΠΛΑΓΧΝΟΣ. τουτέστιν ἀσθενῆ καὶ ἀνδρείαν παρὰ τοῦ πατρός. ἄσπλαγχνος δὲ, ἄτολμος. ταπεινός. δειλός. ψυχρός. ΤΟΥ͂ ΜΑΚΡΟΥ͂ ΧΡΗ͂ΖΕΙΝ ΒΊΟΥ. τῆς ἐπὶ πολὺ ἐκτεινομένης ζωῆς. ἘΞΑΛΛΆΣΣΕΤΑΙ. ὅστις διαλλαγὴν οὐ δέχεται. ἀεὶ ἐν κακοῖς ἐξετάζεται. ΤΙ ΓᾺΡ ΠΑΡ' ἮΜΑΡ. τί γὰρ ἡμέρα μία ἔχει προσθεῖσα τὸ ζῆν καὶ ἀναβαλλομένη τοῦ θανεῖν τέρπειν τὸν ἄνθρωπον. ΘΕΡΜΑΙΝΕΤΑΙ. χλιαίνεται. θάλπεται. τὸ γὰρ τοιοῦτον ἐξαπατᾶν ἐστιν ἑαυτὸν ψευδολογίᾳ διάγοντα. ἈΛΛ' Ἢ ΚΑΛΩ͂Σ ΖΗ͂Ν. φιλοσόφως τὸ καλὸν ἐν ἀμφοτέροις. ὩΣ ὙΠΌΒΛΗΤΟΝ ΛΌΓΟΝ. γνήσια τῆς διανοίας τὰ εἰρημένα καὶ οὐχ ὑπόβλητα. οἰκεῖα οὖν σαυτῷ εἶπας. ὅμως γε μὲν παῦσαι, τὸ πᾶν ἀναθεὶς ἡμῖν. Ὦ ΔΈΣΠΟΤ' ΑἼΑΣ. τεκμηνατὴς ὁ λόγος. οὐ γὰρ δεῖ τὸν χορὸν μηκύνειν τὸν λόγον. μικτὸς δὲ ὁ λόγος. τὸ μὲν γὰρ αὐτοῦ γενναῖον καὶ ἐλευθέριον διὰ τὴν παρρησίαν τῆς φύσεως. δούλη γὰρ ἐπάναγκες γέγονε. τὸ δὲ συναρμόζον τοῖς καιροῖς.

διόλου δὲ τὴν φιλοστοργίαν ἐμφαῖνον. καὶ ὅταν τὰ ἑαυτῆς καταβάλῃ τεχνικῶς ἐπιχειρεῖ. μαλθακώτερόν πως καθιστῶσα τὸν αἴαντα. διὸ οὖν αὐτῆς εἶναι τοὺς λόγους ἐπὶ διὰ τὴν ἐλευθερίαν παῤῥησιάζεται. ΤΗΣ ἈΝΑΓΚΑΙΑΣ ΤΥΧΗΣ. τῆς δυστυχίας. τεχνικὸς ὁ λόγος ἐκ προοιμίου καὶ εἰς ἔλεον ἱκανὸς ἐπισπάσασθαι. διπλῶς δὲ φησὶ τὸ ἀναγκαῖον. ποτὲ μὲν ἐπὶ τῶν κατὰ φύσιν ἀκολουθίαν τινὰ ἐχόντων. ὡς ἂν εἴποιμεν ἀναγκαίως τὸ πῦρ θερμόν. καὶ τὸ γάλα λευκόν. ποτὲ δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ ἐξ ἀνάγκης γινομένου. ὡς καὶ νῦν ἀναγκαίας τύχης τοῦ εἴου φησί. ΣΘΕΝΟΝΤΟΣ ἘΝ ΠΛΟΥΤΩΙ. εἴπερ τινὸς τῶν φρυγῶν. ἀντὶ τοῦ, ὡς οὐκ ἄλλου τινός. ΚΑΙ ΣΗ. ΜΑΛΙΣΤΑ ΧΕΙΡΙ. τῇ αἰχμαλωτισάσῃ με. ΕΥ ΦΡΟΝΩ ΤΑ ΣΑ. εὔνους σοι καθίσταμαι. εὐνοῶ τοῖς σοῖς. ΚΑΙ ΣΑΝΤΙΑΖΩ. ἀντὶ τοῦ παρακαλῶ. κάλλιστα δὲ ἀμφοτέροις τοῖς ὅρκοις ἐχρήσατο. μέγιστον γὰρ δικαίωμα τὸ τῆς αὐτῆς ἑστίας ἐπιτυχεῖν. ὁπότε καὶ τῶν πολεμίων φειδόμεθα. διὰ ταῦτα καὶ τὸ σεμνὸν τῆς κοίτης χρήσιμον. ὅπου γε καὶ τὸ σεμνότατον τῶν προσώπων περὶ δικαιωμάτων τῶν πρὸς ἄνδρα καὶ γυναῖκα διαλεγόμενον. αὐτὸ τοῦτο ὄμνυσι.

› Σή θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωΐτερον λέχος. ἴστα δὲ ὅτι ἑκατέρωθεν θηλείαις ὁ τοιοῦτος λόγος πρόσκειται. ἐπεὶ δὲ τοῦ ὀδυσσέως οὐκ ἄλλο τι οἰκειότερον ὄνομα ἐξεῦρεν

› Ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο. τὸ εὐνοι

αν δηλῶν τοῦ οὕτως συνιόντος ἐπιμονὴ παιδοποιίας. ΕΦΕΣΤΙΟΥ ΔΙΟΣ. ἀμτὶ τοῦ συμοίκου. οἱ μὲν γὰρ συμοικοῦντες, τοῦ ἐφεστίου δία προτείνουσιν. οἱ δὲ φίλοι τοῦ φίλιον. ΣΥΝΗΛΛΑΧΘΗΣ. συναλλαγὰς ἔσχες. γάμῳ συνεζεύχθης. συνηρμόσθης. ὅθεν καὶ συνάλλαγμα. ΤΩΝ ΣΩΝ ὙΠ' ἘΧΘΡΩΝ ΧΕΙΡΙΑΝ. ἢ ὑπὸ πρὸς τὸ, χειρίαν. ὑποχείριαν δούς τινι τῶν ἐχθρῶν σου. ἰδοῦσα δὲ ἀγριαίνοντα τὸν αἴαντα πρὸς τὰς ἐπιτιμήσεις, διαῤῥήδην μὲν οὔ φησι μὴ διάφθειρε σαυτόν. στοχαζομένη δὲ τοῦ καιροῦ, ἔξωθεν περιέρχεται τὰ ἐπακολουθοῦντα λέγουσα. ὅτι ὑποχείριαν με τοῖς ἐχθροῖς σὺν τῷ παιδὶ καταλείψεις. ΤΑΥΤΗΙ ΝΟΜΙΖΕ. ἀντὶ τοῦ οὕτως. κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. ΔΟΥΛΙΟΝ ἜΞΕΙΝ ΤΡΟΦΗΝ. ὑψηλὸν τὸ τῆς δουλείας ἀπεμ. ἀλλὰ καὶ ὅσα ἔνεστιν εἰπεῖν τινα ἰδόντα αὐτοὺς ἐν δουλείᾳ καὶ ἡ τοιαύτη δὲ διδασκαλία ὁμήρου.

Μή παῖδ' ὀρφανικὸν θείης· χήρην τε γυναῖκα. ἀποτρέψαι δὲ βούλεται αὐτὸν διὰ τῶν τοιούτων λόγων. ΛΟΓΟΙΣ ἸΑΠΤΩΝ. γράφεται ἀτίζων. ὑβρίζων παρὰ τὸ ὁμηρικόν. Ἕκτορος ἥδε γυνή. ΤΡΕΦΕΙ. αὔξει ἔχει. ΔΑΙΜΩΝ ἘΛΑΙ. δαίμων νῦν ἡ δουλεία. ἡ δυστυχία. ἐλᾷ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐλάσει. εἰς ταῦτα δηλονότι. ΣΟΙ Δ' ΑἸΣΧΡΑ Τ' ἌΠΗ. ἢ διὰ τὴν εὐγένειαν ἢ διὰ τὴν ἀνδρείαν. διὰ μὲν τοῦ σοὶ, τὴν ἀνδρείαν. διὰ δὲ τοῦ τῷ σῷ γένει, τὴν εὐγένειαν. τοὺς προγόνους. θαυμαστῶς δὲ ἡ προσθήκη τοῦ γένους.

αἶσχος γὰρ προστρίψῃ καὶ τῷ υἱῷ ἐπὶ τοιούτοις αὐτὸν καταλείπων. ἈΛΛ' ΑἸΔΕΣΑΙ ΜῈΝ. καλῶς ἐπὶ τοῦ πατρὸς, ἐν γήρᾳ μακρῷ. ἐπὶ δὲ τῆς μητρὸς, πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον. ὁ γὰρ ἐπὶ ἀμφοτέρων ἑνὶ χρησάμενος ὀνόματι, ἐπιτεμνόμενός ἐστι τὸν λόγον. τὸ δὲ ἐγχρονίζειν ταῖς διηγήσεσιν, ἀνυστικώτερον. θαυμαστῶς δὲ ἐπὶ μὲν ἑαυτῆς οὐδαμοῦ τοῖς τοιούτοις ὀνόμασι χρῆται. οὔτε αἰδέσθητι οὔτε οἴκτειρε. ἐπὶ δὲ τῶν γονέων καὶ τοῦ παιδός. ΚΛΗΡΟΥ͂ΧΟΝ. μέτοχον κεκληρωμένην. κλῆρον ἐσχηκυῖαν. Ἤ ΣΕ ΠΟΛΛΆΚΙΣ. τοῦτο οἰκείως ἐκ τῆς φύσεως στοχαζομένη παρέλαβεν. ΕἸ ΝΈΑΣ. εἰ τῆς νέας τροφῆς σου χωρὶς διάξει καὶ βιώσεται. ΥΠ' ὈΡΦΑΝΙΣΤΩ͂Ν. ὀρφανισταί εἰσιν οἱ τοὺς ὀρφανοὺς τρέφοντες. ἕλληνας οὖν φησιν οὐ φίλους ὀρφανιστὰς καθὸ δυσμενεῖς. ἢ ὀρφανισταὶ, ἀρχὴ ἀθήνησιν τὰ τῶν ὀρφανῶν κρίνουσα. ἢ ὀρφανιστῶν τῶν τῆς ὀρφανίας ἐπιτρόπων. ὀρφανὸς δὲ ὁ ὅρον μὴ ἔχων τὸ ὑφαίνεσθαι. ὁ ἄσημος καὶ μηκέτι ἐμφανεῖς. ἀμέλει καὶ ὑπὸ τῶν ἀμφιθαλῶν ὡς ἐμφανῶν ἐλαύνεται. ἘΜΟῚ ΓᾺΡ ΟΥ̓Κ ἜΤΙ.

, καὶ τοῦτο ὁμηρικόν. Οὐδέ μοι ἐστὶ πατὴρ καὶ πότνια
, μήτηρ. ἐπὶ τὸ ἑξῆς. Ἀτὰρ σύ μοι ἐσσὶ πατὴρ καὶ πό-
, τνια μήτηρ.

ΗἸΣΤΟΣΑΣ ἈΛΛῊ ΜΟΙ͂ΡΑ. ὡς τούτου ἰδίῳ θανάτῳ τετελευτηκότος. ΘΑΝΑΣΊΜΟΥΣ. ἀντὶ τοῦ νεκρούς. ἢ ποιητικοὺς θανάτου. ἈΛΛ' ἼΣΧΕ ΚἈΜΟΥ͂.

καλῶς τὸ κἀμοῦ. οἷον μετὰ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν κἀ
μὲ ἐν τίνι μοίρᾳ κατάθου. αἰσθάνεται γὰρ τῆς τύχης
ἐν ᾗ νῦν ἐστιν. ἀδημόνως δὲ αὐτὸν ὑπομιμνήσκει τὰ
τῆς εὐνῆς. διὰ τοῦτο γὰρ μάλιστα δοκεῖ αὐτὸν πείσειν. ὁ
δέ γε εὐριπίδης, μαστροπικώτατα εἰσάγει τὴν ἑκάβην
λέγουσαν, ποῦ τὰς φίλας δῆτ' εὐφρόνας δείξεις ἄναξ.
ἢ τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων. ΧΑΡΙΣ ΧΑΡΙΝ ΓΑΡ
ΕΣΤΙΝ. ἡ φύουσα γὰρ τὴν χάριν χάρις, ἐστὶ προϋπάρξασα.
ΟΤΟΥ Δ' ΑΠΟΡΡΕΙ ΜΝΗΣΤΙΣ. ἡ μνήμη τοῦ εὖ πεπον
θέναι, οὗτοι οὐκ ἂν γένοιτ' εὐγενής. σχεδὸν δὲ διὰ τούτων
τῶν ἰάμβων ἤρτηται τὸ περὶ εὐχαριστίας καὶ ἀχαριστί
ας. ΕΧΕΙΝ Σ' ΑΝ ΟΙΚΤΟΝ. ἔλεον. δυσωπητικὰ δὲ
τὰ τοιαῦτα. εἰ γὰρ ὁ ξένος ᾤκτειρε, πόσῳ μᾶλλον ὁ αἴ
ας. ΚΑΙ ΚΑΡΤ' ΕΠΑΙΝΟΥ. οὐχὶ καθὰ εἶπεν. ἀλλ' ἐ
ὰμ πείθηται κατὰ πάντα ἐμοί. ὁ γὰρ αἴας ἐγνωκὼς
ἑαυτὸν ἀποσφάττειν, ἐβούλετο πρὸ τοῦ θανάτου τὸν παῖ
δα ἰδεῖν. εἰκότως οὖν τοῦτο πάλιν λέγει. ὅτι ἄριστόν ἐ
στι τὴν γυναῖκα πειθαρχεῖν εἰς ἅπαντα τῷ ἀνδρί. ἔοικε
γὰρ ὑφορᾶσθαι ὅτι ὀκνηρῶς ἐκδώσει τὸ παιδίον. ΚΑΙ
ΜΗΝ ΦΟΒΟΙΣΙ Γ' ΑΥΤΟΝ. τοῦ φόβου χάριν, ῥύσασθαι
θέλουσα ἐξήγαγον. οὐκ ἄμτικρυς μὲν ἀντιλέγει. ἀναβο
λὰς δὲ πλάττεται ὡς ὑποκεκινηκότι μὴ πιστεύουσα.
ΠΡΕΠΟΝ ΓΕ Τ' ΑΝ ΗΝ. ἦν καὶ τοῦτο τοῦ ἐμοῦ δαίμονος.
τὸ ὑπ' ἐμοῦ τὸν παῖδα ἀναιρεθῆναι. ἀντὶ τοῦ ἔπρεπε

τῇ παρούσῃ μου τύχῃ, τὸ καὶ αὐτόχειρά με τοῦ παιδὸς
κατασκευάσαι. ΤΟΥ̓ΤΟ ΓᾺΡ ἈΡΚΕΣΑΙ. εἰς τοῦτο ἀρκέ
σαι. τῷ παιδὶ ὑπηρετῆσαι καὶ ἀποσοβῆσαι τὸ θανεῖν.
ἘΠῌΝΕΣΑ. ἀντὶ τοῦ ἐπαινῶ. ΤΙ ΔΗ͂Τ' ἌΝ. τί σε φησὶν
ἐκ τῶν παρόντων ὠφέλησα. καὶ τί βούλει σοι γενέσθαι.
ΜῊ ΟΥ̓ ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ ἜΧΕΙΝ. ἤτοι παρεῖμαι. ΕΥ̓ΘΥ
ΝΩΝ ΚΥΡΕΙ͂Σ. ἤγουν διδάσκεις. παιδεύεις. κυβερνᾷς.
ἝΡΠΟΝΤΙ ΦΩΝΕΙ͂Σ. ἐγγὺς ὄντι ἢ ἀπολιμπανομένῳ
τῆς κλήσεως. ἤγουν οὐκ ἀκούοντι. ΑἾΡΕ ΔΕΥ͂ΡΟ. ἀντὶ
› τοῦ πρόσφερε. ὡς τὸ, Μή μοι οἶνον ἄειρε. ΕἸ ΓΑΡ ΔΙ
ΚΑΙΩΣ ἘΣΤ' ἘΜῸΣ. εἴπερ ἐστὶν ἐμοῦ οὐκ εὐλαβηθή
σεται τὸν φόνον τῶν ποιμνίων. ἈΛΛ' ΑΥ̓ΤΙΚ' ὨΜΟΙ͂Σ
ἈΥΤῸΝ. νῦν τὸ ὠμοῖς ὡς κατὰ τῶν καρπῶν. ὅτε εἰσὶν
ὠμοὶ, σκληρότεροί εἰσι καὶ ἰταμοί. μεγαλοφρόνων δὲ
νόμους τὴν φύσιν ὠνόμασε. καὶ τὸ ἔθος τοῦ γεγεννη
κότος. ΠΩΛΟΔΑΜΝΕΙ͂Ν. ὡς πῶλον γυμνάζειν. Ὦ
ΠΑΙ͂ ΓΕΝΟΙΟ. μέτριος ὁ λόγος. ἡ δὲ ὁμοία εὐχὴ καὶ πα
› ρ' Ὁμήρῳ. Ζεῦ ἄλλοι τε θεοὶ δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
› παῖδ' ἐμὸν ὡς καὶ ἐγώ. ΚΑΙΤΟΙ ΣΕ ΚΑῚ ΝΥ͂Ν. ἐπειδὴ
κατεύχεται αὐτῷ εὐτυχίαν φησὶν ὅτι, καὶ νῦν σε μα
καρίζω. ὅτι μικρὸς ὢν οὐκ αἰσθάνῃ τῶν ἐμῶν κακῶν. ΖΗ
ΛΟΥ͂Ν. μακαρίζειν. ἘΝ ΤΩ͂Ι ΦΡΟΝΕΙ͂Ν ΓᾺΡ. ἐν τῷ μὴ
ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν κακῶν. ἐπεὶ ἔσται γελοιότατον
δόγμα ὡς τιμῶντος τὴν ἀφροσύνην. ΤῸ ΜῊ ΦΡΟΝΕΙ͂Ν

ΙΆΡ. δεῖ λαβεῖν τοῦτο ὡς ἐπὶ παιδίου. οὐ γὰρ καθόλου τὴν ἀφροσύνην προκρίνει. ὁ δὲ νοῦς. ἐν τῷ νηπίῳ κακὸν μὲν τὸ μὴ φρονεῖν. κακὸν δὲ ὅμως ἀνώδυνον. καὶ εὐριπίδης. Νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ. τάχιστα δὲ διὰ τῶν ἑξῆς ἐσήμανε τὸ συνεκτικόν, καὶ ὡς σαφεῖ σύμβολον τῆς φρονήσεως. τὸ γὰρ διακριτικὸν τῶν χαρτῶν καὶ τῶν λυπηρῶν, τοῦτό ἐστι. ΔΕῙ Σ᾽ ὍΠΩΣ. ἀντὶ τοῦ δεῖ σε ἐκδικῆσαι τὸν πατέρα. ΚΟΎΦΟΙΣ ΠΝΕΎΜΑΣΙ. κούφῃ καὶ ἁπαλῇ ζωῇ. τῇ μεταφορᾷ δὲ τῶν μικρῶν φυτῶν ἐχρήσατο. ἅτινα οὐδὲν σφοδρὸν δύναται ὑποφέρειν. οὐ καύσωνα. οὐκ ἄνεμον. ΟΥ̓ΔῈ ΧΩΡῚΣ ὌΝΤ᾽ ἘΜΟΥ͂. διὰ τί φησιν ἐνταῦθα φανερῶς ἐκφέρει τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ὁ αἴας ὅτι δεῖ ἑαυτὸν ἐξάγειν τοῦ βίου, ἐρητέον οὖν ὅτι ἐν ἤθει. οἷον εἰ γένοιτό τις περὶ ἐμὲ συμφορά, μὴ δείδιθι. ἕξεις γὰρ τὸν προνοοῦντα. ἀντὶ ἐμοῦ. ἢ ὅτι ἐκφέρει ταῦτα ὑπὸ τοῦ πάθους προαγόμενος. ΚΕΙ͂ΤΑ ΝΥ͂Ν. καὶ ἔκδημος νῦν ἐστι. ΤΗΛΩΠῸΣ. γράφεται καὶ τηλουργός. ΔΥΣΜΕΝΩ͂Ν ΘΉΡΑΝ ἜΧΩΝ. φυλακὴν ἔχων τῶν ἐχθρῶν. λέγοι δ᾽ ἂν τῶν θρᾳκῶν. περὶ γὰρ τὰ τελευταῖα τοῦ τρωϊκοῦ πολέμου, ἐσυμμάχουν τοῖς τρωσὶν οἱ θρᾷκες. γνόντες δὲ τοῦτο οἱ ἕλληνες, φρουροὺς ἔταξαν προμηνύσοντας αὐτοῖς τὴν ἐκείνων ἔφοδον. ἵνα οὕτως ἐπελθόντες κατὰ τὴν ὁδὸν συμβάλωσιν αὐτοῖς πρὶν ἐλθεῖν εἰς ἴλιον. καὶ πρέσβεις δὲ ἀποστείλαντες οὐκ ἔπεισαν. τὸ δὲ θήρευ

γράφεται ὑμῖν καὶ φρουρὰν. ὙΜῖΝ ΤΕ ΚΟΙΝῊΝ. προθυμοτέρους
αὐτοὺς καθίστησι. κοινὴν γὰρ καὶ ἴσην φησὶ χάριν ὁμολο-
γεῖν ἐκείνῳ τε τῆς ὑπουργίας, καὶ τούτοις τῆς ἐπαγγελίας.
περιπαθῶς δὲ εἰς ἔσχατον περιϊστώσης τῆς ἐλπίδος,
ἐμφρόνως τὰ σπουδαιότατα τῶν ἑταίροις ἐπισκήπτει. οὐ
τῇ γυναικί. ὍΣ ΣΦΙΝ ΓΕΝΗΤΑΙ. πάνυ περιπαθῶς. τὸ
ἐπὶ γονεῦσι καὶ παισὶ διαθήκας ποιῆσαι. θαυμαστῶς
δὲ πρὸς ἅπαντας τοὺς λόγους τῆς τεκμήσσης ἀντιθέ-
σεις ἐποιήσατο. οὐκ ἄντικρυς τοῦτο ὑπισχνουμένου τοῦ
ποιητοῦ. τὸ μὲν μὴ ὑβρισθῆναι τὸν παῖδα ὑπὸ τῶν ἑλλή-
νων, τῇ ἀπὸ τοῦ τεύκρου φυλακῇ προβαλλόμενος. τοῦ
δὲ μὴ γελασθήσεσθαι ὑπ' ἐκείνων, τῇ τοῦ παιδὸς ἀρετῇ.
ὅν φησι καὶ ἐκδικήσειν αὐτὸν ἐν ἡλικίᾳ γενόμενον. πρὸς
δὲ τὰ περὶ τῶν γονέων, ὅτι ἀντ' αὐτοῦ καταλείπεται ὁ
εὐρυσάκης. ΜΈΧΡΙΣ ΟὟ ΜΥΧΟΥΣ ΚΊΧΩΣΙ. περιφρα-
στικῶς. ἤγουν, ἕως τελευτήσωσι. ΚΑῚ ΤᾺΜᾺ ΤΕΎΧΗ.
πιθανῶς τὸν αἴαντα ἐπὶ τὸν περὶ τῶν ὅπλων λόγον ἰέναι
συνεχῶς. ἅπτεται γὰρ αὐτοῦ μάλιστα. ἀνθρώπινον
δὲ καὶ μάλα φυσικόν, τὸ συνεχέστερον μεμνῆσθαι
περὶ ὧν μὲν νῷ ἔχομεν. ἈΛΛ' ΑΥΤΌ ΜΟΙ ΣῪ ΠΑΙ̑. πέ-
πεισται ὡς οὐδὲ μὰ παραλειπομένου τοῦ παιδὸς τῆς αὐτοῦ ἀ-
ρετῆς. τὸ δὲ σάκος διὰ τὸ ἐξαίρετον τῷ παιδὶ φυλάσ-
σειν κελεύει. τὰ δὲ ἄλλα τεύχη συνθάψαι φησίν. ἐπίστα-
ται γὰρ καὶ αὐτὰ περιμάχητα ἐσόμενα. οἶδεν

› ὅμηρος› Ὅπλα συγκαιόμενα. Ἀλλ᾽ ἄρα μιν κατέκηε › σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι. ΚΑῚ ΔΩ̂ΜἈΠΆΚΤΟΥ. κατὰ τῶν σκηνῶν ἅπαγε. ΡΎΚΑΖΕ. ἀσφάλιζε. ΟΥ̓ ΠΡῸΣ ἸΑΤΡΟῦ ΣΟΦΟῦ. οὐκ ἔστιν ἰατροῦ σοφοῦ. ΘΡΟΕῖΝ ἘΠΩΔᾺΣ. ἀντὶ τοῦ ἐπιφωνεῖν. ἐπᾴδειν. ἐπῳδαῖς χρῆσθαι. ΠΡΟΣΤΟΜΩ̂ΝΤΙ. τομῆς δεομένῳ. ΠΉΜΑΤΙ. γράφεται θαύματι. ΜῊ ΚΡΊΝΕ. ἤγουν ἀνάκρινε. ΣΩΦΡΟΝΕῖΝ. νῦν τὸ μὴ περιεργεῖν. ἐν τούτῳ γὰρ μάλιστα ἡ σωφροσύνη ταῖς γυναιξὶ διασώζεται. εἰ μὴ περιεργάζοιντο ὅ,τι πράττει ὁ ἀνήρ. ΟΥ̓ΚΆΤΟΙΣΘ᾽ ἘΓῺ ΘΕΟῖΣ. οὐκέτι φησὶν ἐν τούτῳ εἰμὶ ὥστε ὀφείλειν τοὺς θεοὺς ἐπαρκεῖν μοι, διὰ τὸ μὴ περιέχεσθαι τοῦ ζῆν. ὡς οὐκέτι τοῖς θεοῖς ὀφείλω λέγειν ἐγὼ ἐπαρκεῖν. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἔτι τιμῇ πράττειν τῶν θεῶν. πρὸς ὃ ἡ τέκμησσα ἐπάγει, εὔφημα φώνει. ΤΟῖΣ ἈΚΟΎΟΥΣΙ. τοῖς πειθομένοις. ΜΑΛΆΣΣΟΥ. μεταβάλλου. ΟΥ̓ ΞΥΝΈΡΞΕΣΘΕ. οὐ συγκλείσεται. κελεύει δὲ τοῖς θεράπουσιν αὐτὴν ἀποκλείειν. ΜΩ̂ΡΆ ΜΟΙ. εὐήθης εἶ νῦν βουλομένη με μαλάσσειν ἐξακμάσαντος τοῦ καιροῦ. Ὦ ΚΛΕΙΝᾺ ΣΑΛΑΜῚΣ. συγκέκλεισται ὁ αἴας διαχρησόμενος ἑαυτόν. ἐπειδὴ οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ λόγον περιπαθῆ διεξιᾶσι. πρὸς μὲν γὰρ αὐτὸν λέγειν οὐκ ἦν εἰσελθόντα ἤδη. γέγονε δὲ αὐτοῖς ἀπολόφυρσις ἐπὶ τὰ οἰκεῖα. καὶ ἔχει ἀκολουθίαν τὰ χορικά. ἀπεστερημέ

νοι γὰρ τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἄλλην ἀναστροφὴν οὐκ ἔχοντες, περὶ τῆς πατρίδος τὸν λόγον ποιοῦνται. ἐκτιθέμενοι ἐν οἷς εἰσὶ χαλεποῖς, ἢ ἐν οἷς ἔσονται οἱ γονεῖς αὐτῶν πυθόμενοι ταῦτα. ΠΑΛΑΙΟΣ ἈΦ' ΟΥ̓ ΧΡΟΝΟΣ. ἐκ πολλοῦ χρόνου. ἸΔΑΙ͂Α. τῇ τρωϊκῇ. οἷον, ἐν τῷ τῆς ἴδης χωρίῳ τῶν χλωροῖς καὶ λειμῶνας ἔχουσι διάγων. ἈΝΗ΄ΡΙΘΜΟΣ. ἐν οὐδενὶ ἀριθμῷ ταττόμενος. ἀλλὰ παρερριμμένος. ΕΥ̓ΝΟΜΑ͂Ι. ἤτοι τῷ εὐνομουμένῳ καὶ δικαίῳ. ἢ εὐκινήτῳ. ἢ εὐνόμα λειμῶνι τῷ καλὰς νομὰς ἔχοντι. τὸ δὲ ἑξῆς, παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος αἰὲν εὐνόμα χρόνῳ τρυχόμενος ἰδαία μίμνω λειμωνία πόα μήλων. ἀνήριθμος κακὴν ἐλπίδα ἔχων, πῶς με δεῖ τὸν ἅδην ἀνύσειν. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἀγαθὸν προσδοκῶν. ἀλλὰ κακῶς τελευτήσειν ἐν τῷ πολέμῳ ἐλπίζων. ἈΝΎΣΕΙΝ. ἀντὶ τοῦ ἐκπράξαι. λείπει δὲ τὸ δεῖ. ΚΑΙ΄ ΜΟΙ ΔΥΣΘΕΡΑ΄ΠΕΥΤΟΣ ἈΙ΄ΑΣ. οἷον πρὸς τοῖς πρώτοις κακοῖς, ὥσπερ δεύτερον ἐστί μοι κακὸν τὸ τοῦ αἴαντος ξυνεστηκός. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τό, ἜΦΕΔΡΟΣ. ἔφεδρος δέ ἐστιν ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὴ παλαμώμενος εἰς τὸ ἀγωνίζεσθαι τοῖς νικῶσιν. ἐνταῦθα οὖν φησιν, ὅτι ἔσχατος καὶ ὡς ἔφεδρος ἐλείφθη μοι ὁ αἴας εἰς κακόν. ΞΥ΄ΝΑΥΛΟΣ. κοινωνός. ἘΞΕΠΕ΄ΜΨΩ. ἀντὶ τοῦ ἔπεμψας ὧδε. ΝΥ͂Ν Δ' ἈΥ̓ ΦΡΕΝΟ͂Σ ΟἸΟΒΩ΄ΤΑΣ. αὐθαίρετος. ὡς ἂν εἴποι τίς, αὐτὸς ἑαυτοῦ διάνοιαν βό-

σκων ἢ μηδενὶ πειθόμενος. ἢ μονωθεὶς ἐκ τῆς φρε-
νός. ἢ μονόφρων. μεμονωμένος τῷ λογισμῷ. ἢ ποι-
μαίνων τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ μόναρχος ὢν τῷ λογι-
σμῷ. ἢ οἷον δινεύων αὐτοῦ τὰς φρένα. παρὰ τὴν βόσιν. ἢ
ὁ βόσκων ἐν ἐρημίᾳ. διὰ τὸ συγκεκλικέναι ἑαυτόν. καὶ ὅ-
ͻ μοιόν ἐστι τῷ, Ὃν θυμὸν κατέδων πάτον ἀνθρώπων ἀλεεί-
νων. ἢ φρενὸς οἰοβώτας, οὐ σὺν φρεσίν. ἀλλ' ἐκτὸς φρε-
νῶν διάγων. ἢ ἀποπλανηθεὶς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν
πλανηθέντων προβάτων καὶ μόνων βοσκομένων.
ΕὝΡΗΤΑΙ. γράφεται γεγένηται. ΤᾺ ΠΡῚΝ Δ' ἜΡΓΑ
ΧΕΡΣῚΝ. λείπει γινόμενα. τὰ δὲ πρότερα μέγιστα
τῆς ἀρετῆς τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἔργα, ἐν ὀλιγωρίᾳ ἐστὶ
παρὰ τοῖς ἀτρείδαις. ἢ οὕτως. τὰ δὲ πρότερα αὐτοῦ
ἀνδραγαθήματα, φροῦδα παρὰ τοῖς ἀτρείδαις. ἌΦΙ-
ΛΑ. ἀχάριστα παρὰ τοῖς πρώην αὐτοῦ φίλοις. νῦν
δὲ πάντων ἐπιλελησμένοις. ἢ ἄφιλα παρ' ἀφίλοις,
ἐχθρὰ παρ' ἐχθροῖς. ἜΝΤΡΟΦΟΣ ἩΜΈΡΑι. ἡ ἐντε-
θραμμένη παλαιῷ χρόνῳ. οἷον τῇ ἡλικίᾳ. ἀντὶ τοῦ
πολυετής. ὁ δὲ νοῦς, ὄντως που ἡ τῇ παλαιᾷ ἡμέ-
ρᾳ. τουτέστι τῷ παλαιῷ χρόνῳ ἔντροφος. τὸ δὲ λευ-
κῷ γήρᾳ, κατὰ κοινοῦ τὸ ἔντροφος. ἡ μήτηρ αὐτοῦ.
ἫΣΕΙ ΔΎΣΜΟΡΟΣ. ἥσει γόον οὐ μέτριον κατὰ τὴν ἀη-
δόνα. ἀλλ' ὀξύν. ἡ ἀηδὼν δὲ, κατὰ μιτυληναίους.
ΦΡΕΝΟΜΌΡΩΣ. ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν μοῖραν τῶν φρε-

γῶν νοσοῦντα. ὅ ἐστι, φρενοβλαβῶς. μανικῶς. ΑἼΛΙ
ΝΟΝ. εἶδος θρήνου. ΟΥ̓Δ' ΟἸΚΤΡΑ͂Σ ΓΌΟΝ. οἷον οὐ
μέτριον. ἀνάστρεψον δὲ. ἄρχει γὰρ τοῦ λόγου τὸ
οὐ. ἵν' ᾖ, οὐκ αἴλινον. οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ἀηδοῦς ἥσει. ἀλ
λ' ὀξυτόνους μὲν ᾠδὰς καὶ τὰ ἑξῆς. ΚΑῚ ΠΟΛΙΑ͂Σ.
περιπαθῶς ἡ πρόσθεσις τῆς πολιᾶς. ΚΡΕΊΣΣΩΝ
ΓᾺΡ ἍΙΔΑ ΚΕΎΘΩΝ. κρείσσων γάρ ἐστιν ὁ τεθνη
κὼς, ἢ ὁ ζῶν καὶ νοσῶν μάτην. ὅ ἐστι μεμηνώς. μάτην
γὰρ νοσεῖν, τὸ ἀθεραπεύτως μαίνεσθαι. οὐ λέγει δὲ
ὅτι ὅταν αὐτὸν πύθηται τετελευτηκότα. ὁ γὰρ με
μηνὼς καὶ τὰς φρένας διεφθαρμένος, κρείσσων ἅιδᾳ
κεύθων. οἷον ἄμεινον τῷ μεμηνότι ἐξεῖναι τοῦ βίου.
οἷον ἡγήσεται κρείσσονα τὸν θάνατον τῆς τοῦ αἴαν
τος μανίας. ὍΣ ἘΚ ΠΑΤΡΩΊΑΣ. ὃς ἄνωθεν κατὰ πα
τρῴας γενεᾶς ἄριστα ἥκων. λείπει γὰρ τὸ, ἄριστος. ὥστε
προέχειν ἁπάντων τῶν ἑλλήνων κατὰ γένος, νῦν
οὐκ ἔτι ἤθεσιν ἐμμένει. ὈΡΓΑΙ͂Σ. ὁρμαῖς. τρόποις.
ἈΛΛ' ἘΚΤῸΣ. τοῦ προσήκοντος δηλονότι. Ὦ ΤΛΑ͂
ΜΟΝ ΠΆΤΕΡ. ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν τελα
μῶνα. οἵαν σε μένει πυθέσθαι. τοιαύτην ἄτην οἵ
αν οὐδεὶς πέπονθε τῶν αἰακιδῶν. παραμυθία γάρ
ἐστι τὸ μετέχειν τινὰ τῶν τοῦ γένους τῶν αὐτῶν κακῶν. ἜΘΡΕ
ΨΕΝ. ἔσχεν. ἌΤΕΡΘΕ ΤΟΥ͂ΔΕ. χωρὶς τούτου τοῦ αἴαντος.

ἍΠΑΝ Ὁ ΜΑΚΡῸΣ. ἐξέρχεται ὁ αἴας ὡς δὴ καὶ ἀκη
ληθεὶς ὑπὸ τεκμήσσης μὴ σφάττειν ἑαυτόν. καὶ προφά
σει τοῦ δῆθεν εἰς ἐρημίαν ἐλθεῖν καὶ κρύψαι τὸ ξίφος. ἐπὶ
τούτῳ ἀναχωρεῖ καὶ διαχρῆται ἑαυτόν. παρίστησι δὲ ὁ
λόγος, ὅτι καὶ οἱ ἔμφρονες καὶ παρακολουθοῦντες τῇ
φύσει τῶν πραγμάτων, ὅμως ὑπὸ τῶν τοιούτων παθῶν
ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀπολισθάνουσιν. ὡς ἐν τραχινίαις ἡ δηιά
νειρα περὶ τοῦ ἔρωτος διαλεγομένη καὶ τοῦ ἀνδρός.
ὅτι αὐτῷ οὐκ ἀντιστήσεται. οὐδὲ λυσιτελεῖ αὐτῇ ἀν
τιπράττειν τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ ἀνδρός, πράττει μετὰ
ταῦτα ἅπερ αὐτὴν ἀνέπεισεν ἡ ζηλοτυπία. ἤτοι
δὲ σχῆμά ἐστιν. ἅπαντα ὁ χρόνος φύει φησίν. εἶτα ἐ
ξαλλαγῇ. καὶ ταῦτα φανέντα κρύπτεται. ἢ τὸ κρύ
πτεται ἐπὶ τοῦ χρόνου. ἀντὶ τοῦ κρύπτει. τοῦτο δέ
φησιν ὡς μεταβεβλημένος ὑπὸ τῶν προτέρων νοη
μάτων. ἉΛΊΣΚΕΤΑΙ. ἐξελέγχεται. φωρᾶται.
ΧὨ ΔΕΙΝῸΣ ὍΡΚΟΣ. ὅτι καὶ ὀμόσαντες τινὲς ἐν
μεταβολῇ γίνονται τῷ χρόνῳ. ΠΕΡΙΣΚΕΛΕΙ͂Σ.
αἱ ἄγαν σκληραὶ ψυχαί. ὋΣ ΤᾺ ΔΕΙΝ' ἘΚΑΡΤΈΡΟΥΝ
ΤΌΤΕ. γράφεται, ἐπηπείλησ' ἔπη. ἠλείπει τὸ ἔπη.
ἵν' ᾖ. ὅς τις τὰ δεινὰ ἔπη ἐκαρτέρουν λέγειν τότε ὡσα
νεὶ πρὸ τοῦ. ΒΑΦῆ. ΣΊΔΗΡΟΣ ὫΣ ἘΘΗΛΎΝΘΗΝ. ἐν
τῇ βαφῇ οὐκ ἀνίεται ὁ σίδηρος. ἀλλὰ μᾶλλον σκλη
ραίνεται. οὕτως οὖν διασαλτέον. κἀγὼ γάρ φησιν

ὃς ἠπείλουν καὶ ἔζεον καὶ ἐβόων ὡς ἐν βαφῇ σίδηρος. ὡς ὅμηρος, εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτεται μεγάλα ἰάχοντι. νῦν ἐθηλύνθην ὑπὸ τῶν λόγων τῆς γυναικός. ἢ ὅτι διαφόρως βάπτεται ὁ σίδηρος. ὃ μὲν γὰρ μαλθακὸν βούλονται αὐτὸ εἶναι, ἐλαίῳ βάπτουσιν. ὃ δὲ σκληρὸν, ὕδατι. ἈΛΛ' ΕἾΜΙ ΠΡΌΣ ΤΕ ΛΟΥΤΡᾺ. πιθανὴ αὐτῷ ἡ ἔξοδος ὡς ἐπὶ καθαρμόν. μονάσαι γὰρ βούλεται χάριν τῆς ἀναιρέσεως. ΛΎΜΑΤΑ. μολυσμόν. ἘΞΑΛΕΎΣΩΜΑΙ. φυλάξωμαι. ἐκκλίνω. ΜΟΛΏΝ ΤΕ ΧΩ͂ΡΟΝ. εὑρήσω φησὶ τόπον, οὗ οὐδεὶς ἐπιβήσεται. τοῦτο δὲ πιθανόν. ἵνα μή τις αὐτῷ ἀκολουθήσῃ. πιθανὸν δὲ καὶ τὸ λαβεῖν τὸ ξίφος ἵνα εὐπορήσῃ ἑαυτὸν διαχρήσασθαι. ΤΌ Δ' ἜΓΧΟΣ. ἀντὶ τοῦ τὸ ξίφος. ἘΧΘΡΩ͂Ν ἌΔΩΡΑ ΔΩ͂ΡΑ. ὀνοῦς ὅτι μηδὲ τὰ μέγιστα τῶν ἐχθρῶν ἐφίεσθαι. τῶν δὲ φίλων καὶ τὰ ἐλάχιστα. ἄδωρα δὲ, κακόδωρα. ΤΟΙΓᾺΡ ΤῸ ΛΟΙΠῸΝ. ἐπιφθόνως ἔφρασεν ἐν εἰρωνείᾳ ἀντιστρέψας τὴν τάξιν. ἔδει γὰρ εἰπεῖν θεοὺς μὲν σέβειν. εἴκειν δὲ ἀτρείδαις. ὡς τῶν ἀτρειδῶν οὖν ἤδη καὶ θεομαχούντων. ἈΤΡΕΙΔΑΣ ΣΈΒΕΙΝ. μιμεῖται μὲν τὸν σώφρονα. κεκίνηται δὲ ὑπὸ τοῦ πάθους. ΚΑῚ ΓᾺΡ ΤᾺ ΔΕΙΝᾺ. εἰ γὰρ τὰ θεῖα ὑπείκει τιμῇ, πόσῳ μᾶλλον προσήκει τοῖς ἀνθρώποις ταῦτα πράττειν. τὸ δὲ τιμαῖς ὑπείκει, ταῖς ἀλλήλων διανομήσεσιν. ἐκ γὰρ ἐναντιότητος τὸ πᾶν συνέστηκε. πρεσβύτης τις, ἐπεὶ καὶ νέος ἐγένετο. καθέξεται.

ὅτι καὶ ἔστηκε. ΤᾺ ΔΕΙΝᾺ ΚΑῚ ΤᾺ ΚΑΡΤΕΡΏΤΑΤΑ. ἤ
γοῦν τὰ θεῖα καὶ δέος μὴ ποιοῦντα. ἈΙΑΝῊΣ ΚΎΚΛΟΣ.
τουτέστιν ὁ σκοτεινός. ἢ ἀδιάλειπτος. ΔΕΙΝῶΝ Τ' ἌΗΜΑ.
λείπει ὑπὸ ἵν' ᾖ, ὑποδεινῶν πνευμάτων σθένοντα πόντον.
ἄημα πρᾶον ἐκοίμισεν αὐτόν. ἘΓῺ Δ' ἘΠΊΣΤΑΜΑΙ. ἐπεὶ
δὴ τὸ πᾶν πρὸς τοὐναντίον γίνεται. εἰκὸς καὶ τοὺς ἀρτί
ως φίλους ἀντ' ἐχθρῶν γενέσθαι. δεῖ οὖν φησι προσέ
χειν τοῖς ἐχθροῖς, ὡς αὖθις φίλοις ἐσομένοις. καὶ τοῖς
φίλοις ὡς ἐχθροῖς. συμμέτρως οὖν φησι χρῆσθαι τοῖς
πράγμασι. ΛΙΜῊΝ. ἡ φιλία. ἵν' ᾖ, ἤτε ἑταιρείας φι
λία. ἈΛΛ' ἈΜΦῚ ΜῈΝ ΤΟΎΤΟΙΣΙΝ. ὅρα πόσον ἐπι
κρατεῖται ὑπὸ τοῦ πάθους ὁ λογισμός. ὁ τὰ σοφώτα
τα γοῦν εἰπὼν ἑαυτὸν ἀμαυρεῖ. ὙΜΕῖΣ Θ' ἙΤΑῖΡΟΙ.
τὰ μὲν τῆς ἀναιρέσεως δῆλα τῷ θεατῇ. ἀγνοεῖ δὲ
ὁ χορός. πεπίστευκε γὰρ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λελεγμέ
νοις. ΤΙΜᾶΤΕ. ἀντὶ τοῦ πείθεσθε. ὙΜῶΝ ἍΜΑ. γρά
φεται ὑπέρμετα. ἘΓῺ ΓᾺΡ ΕἾΜ' ἘΚΕῖΣΕ. αἰνιγματω
δῶς ὁ λόγος ἐξενήνεκται. ΚΑῚ ΤΆΧ' ἊΝ ΜἼΣΩΣ. ὁ
μὲν χορὸς ἀπαλλάττεσθαι νομίζει λέγειν τῆς νόσου. ὁ
δὲ αἰνίττεται τῶν κακῶν τοῦ βίου. ἜΦΡΙΞ' ἜΡΩΤΙ.
ἀντὶ τοῦ ὠρθώθην τῇ ἡδονῇ. χρείας ἕνεκα τὸ χορι
κὸν νῦν παρείληπται. ἐξελθόντος γὰρ τοῦ αἴαντος, ἔ
δει βραχὺ διάλειμμα γενέσθαι, ἵνα μὴ καταληφθῇ ὑ
πὸ τοῦ ἀγγέλου. διὸ καὶ τὴν ὄρχησιν ποιοῦνται. ἔνθεν

καὶ βραχύ ἐστι τὸ χορικὸν, ὡς πρὸς χρείαν εἰλημμένον. Ἄλλως. τέρπεται ὁ χορὸς ἐπὶ τῷ παύεσθαι τῆς νόσου τὸν αἴαντα. καὶ φησίν. ὑφ' ἡδονῆς ἔφριξα καὶ βούλομαι χορεῦσαι. εὐεπίφορος δὲ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τὰς τοιαύτας μελοποιίας. ὥστε ἐντιθέναι τί καὶ τοῦ ἡδέος. ΑΝΕΠΤΑΜΑΝ. ἀνεπτερώθην. ΙΩ ΠΑΝ ΠΑΝ. ἐπικαλοῦνται τὸν πᾶνα, ὡς χορῶν πρόξενον. καὶ αὐτοὶ γὰρ τοῦτο ποιεῖν βούλονται, ὡς ἐγνωκότος τοῦ αἴαντος μηκέτι τελευτᾶν. ΑΛΙΠΛΑΓΚΤΕ. ἐπικαλοῦνται τὸν πᾶνα ἢ ὅτι ἐβοήθησε τοῖς ἀθηναίοις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. ἢ ὅτι τὸν τυφῶνα δικτύοις ἤγρευσεν. ἢ ὅτι οἱ ἁλιεῖς τιμῶσι τὸν πᾶνα, ὡς νόμιμον θεόν. ἢ ἁλίπλαγκτε, ἀντὶ τοῦ μεγαλόφωνε ἐν τῇ χορείᾳ. ὡς ἁλίβρομε. ὅτι τῆς ἠχοῦς ἐρᾷ. πολύηχος δὲ ἡ θάλασσα. ἁλίπλαγκτε δὲ ἐπὶ κυλλήνιας ὄρους ἀρκαδίας. ΧΙΟΝΟΤΥΠΤΟΥ. ὑπὸ χιόνος τυπτομένου. ΟΠΩΣ ΜΟΙ ΝΥΣΙΑ. ὅπως μοι συνάψῃς ὄρχησιν ποιουμένῳ παντοίαν, τὴν οὐκ ἐκ διδαχῆς σοι γενομένην, ἀλλ' ἐκ φύσεως. οὐδεὶς γὰρ ἐδίδαξε τὸν πᾶνα. ΚΝΩΣΙΑ. ἐν νυσίᾳ καὶ ἐν κνωσσῷ ἐπιμελὴς ἡ ὄρχησις. ἢ νύσια τὰ ἐν τῇ νύσῃ γινόμενα. ἔστι δὲ αὕτη διονύσου ἱερὰ καὶ συνᾴδει τῷ κνώσια. καὶ ἡ κνωσσὸς γὰρ διονύσου. Ἄλλως. τῶν ὀρχήσεων αἱ μέν εἰσι διονυσιακαί. αἱ δὲ κορυβαντικαί. καὶ ἐνόπλιοι. νύσιαι οὖν αἱ διονυσιακαί, παρὰ τὴν νύσην. κνώσιαι δὲ, αἱ κορυβαντικαί. καὶ κνωσ

σὸς γὰρ πόλις κρήτης. ἐν τῇ κρήτῃ δὲ ὑπὸ τῶν κορυβάντων ἐτράφη ὁ ζεύς. ΑΥΤΟΔΑΗ͂. αὐτομαθῆ ἃ ἐκ φύσεως ἔχεις οὐ διδακτά. τῶν δὲ ὀρχήσεων ἡ μὲν βερεκυντιακὴ λέγεται. ἡ δὲ κρητική. ἡ καὶ πυῤῥίκη. νύσιαι οὖν αἱ βερεκυντιακαί. τῆς γὰρ νυσίας ἡ βερέκυντος. κνωσία δὲ, κρητική. ΝΥ͂Ν ΓᾺΡ ἘΜΟῚ ΜΈΛΕΙ ΧΟΡΕΥ͂ΣΑΙ. ἀναγκαίως καὶ τοῦτο ἡ αἰτία τῆς ὀρχήσεως. ἵνα μὴ δοκῇ ἀλόγως ἐπὶ τοῦτο ἀπαντᾷν. ἸΚΑΡΊΩΝ Δ᾽ ὙΠῈΡ ΠΕΛΑΓΈΩΝ. ὅτι ἐν τῷ ἰκαρίῳ πελάγει κεῖται ἡ δῆλος. ΜΟΛῺΝ ἌΝΑΞ ἈΠΌΛΛΩΝ. παραγένοιτο δὲ καὶ ὁ ἀπόλλων διὰ τοῦ ἰκαρίου πελάγους. τουτέστι, τῆς δήλου. καὶ συνείη μοι εὔφρων. εὔγνωστος, φανερὸς ὢν καὶ δῆλος ὅτι φιλεῖ με. ἈΠ᾽ ὈΜΜΆΤΩΝ ἌΡΗΣ. ὁ αἴας ὁ ἀρήϊος. ἢ ἄρης, ὁ πόλεμος ὁ περὶ τὸν αἴαντα. ἔλυσεν ἡμῶν τὸ σκότος καὶ τὴν κατήφειαν. ἢ ἀπὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ αἴαντος. ὁ ἄρης δὲ, ἡ λύσσα. ἡ μανία. ΝΥ͂Ν Ὦ ΖΕΥ͂ ΠΆΡΑ. νῦν πάρεστιν ἡμέρα λαμπρὰ ἡμῖν ὥστε ἐπίσται τῶν νεῶν. πρότερον γὰρ ἐξετρεπόμεθα ἐπιμίγνυσθαι τοῖς ἕλλησι διὰ τὴν αἰδῶ. ΠΕΛΆΣΑΙ. ὥστε πελάσαι ἐπὶ τῶν νεῶν. ΠΆΝΘΥΤΑ. πάνσεπτα. ἘΞΉΝΥΣΕΝ. ἐξεπλήρωσεν. Ὁ Τ᾽ ΑἼΑΣ ΛΑΘΊΠΟΝΟΣ. ὅτε δὴ ὁ αἴας πάρεστιν ἐκ μετανοίας ἐπὶ τὸ σέβειν τοὺς θεοὺς. καὶ κατατίθεσθαι τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς τοὺς ἀτρείδας. ΠΆΝΘ᾽ Ὁ ΜΈΓΑΣ ΧΡΌΝΟΣ. τὰ ὑπὸ τοῦ αἴαντος διὰ πολλῶν εἰρημένα διὰ βραχέων ἐξῆλθεν.

ἈΝΑΥΔΗΤΟΝ. ἀπόρρητον ἀνέλπιστον. ἄλεκτον. ἘΚ
ΤΈ Γ᾿ ἘΞ ἈΕΛΠΤΩΝ. ὁπότε ἐξ ἀνελπίστων καὶ μεγά
λων νεικέων ὁ αἴας μετεπείσθη καὶ μετεβλήθη τὴν ψυ
χὴν, τοῖς ἀτρείδαις ἀπὸ τῆς ἔχθρας. ἌΝΔΡΕΣ ΦΙΛΟΙ.
ἄγγελος ἥκει ἀπὸ τοῦ στρατοῦ ἀγγέλλων τὴν παρουσίαν τοῦ
τεύκρου. θαυμαστὴ δὲ ἡ εἴσοδος τούτου τοῦ ἀγγέλου. τοῦ αἴαν
τος ἔξω ἑαυτοῦ διακεχωρισμένου, οὐκ εἶχον οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ
οὔτε τεκμήρια γνῶναι τὸ πραχθέν. πιθανῶς οὖν ὁ ἄγ
γελος ἀπαγγείλας παρασκευάζει αὐτοὺς ἐξιέναι κατὰ
ζήτησιν. καὶ οὕτως ἐπιτεύξονται τῷ πτώματι. δεξιῶς
δὲ καὶ τὸ, τὸν κάλχαντα μαθεῖν. οἰκεῖον γὰρ τῷ μάντει. κα
λῶς δὲ καὶ τὰ τῆς σκηνῆς ἐσκεύασται. αἴαντος γὰρ κα
ταλιπόντος, προῆλθεν ὁ ἄγγελος. εἶτα τοῦ χοροῦ τὴν σκη
νὴν ἐάσαντος διὰ τὴν ζήτησιν, ἔξεισιν ὁ αἴας ἐπὶ τὴν πρᾶ
ξιν. τῷ δὲ θεατῇ οὐδὲν ἀργὸν παραλείπεται, πεποικιλ
μένης διαφόρως τῆς ἐν τῇ σκηνῇ προσωποποιΐας.
ΚΡΗΜΝΩ͂Ν. τῶν χωρίων. ΣΤΡΑΤΗΓΙΟΝ. στρατήγιον δὲ τὸ
στρατόπεδον ἀττικῶς. ΚΥΔΆΖΕΤΑΙ. λοιδορεῖται. ὑβρίζε
ται ὑπὸ πάντων. καὶ ἐπίχαρμος ἐν ἀμύκῳ. ἄμυκε. μὴ κυ
δαζέμου τὸν πρεσβύτερον ἀδελφόν. καὶ αἰσχύλος ἐν ἰφι
γενείᾳ. οὔτοι γυναιξὶ κυδάζεσθαι. τί γάρ. ἀρσενικῶς δὲ
ὁ κύδος ἐπὶ τῆς ὕβρεως. ἪΡΑΣΣΟΝ. ἔπληττον. ἔβλα
σφήμουν πάντοθεν ὁμοφωνοῦντες. ἈΠΟΚΑΛΟΥ͂ΝΤΕΣ. ἀττι
κὸν ἔθος τὸ ἐπιφέρειν ἑνικοῖς πληθυντικά. καὶ ἀνάπαλιν.

ὡς καὶ νῦν οὔτις ἔστιν ὃς οὐχὶ ἔλεγε ξύναιμον αὐτὸν ἀγκαλοῦντα. ὩΣ ΟΥΚ ἈΡΚΈΣΟΙ. ἐπὶ τοῦ τεύκρου. ὡς οὐκ ἀρκέσοι ἑαυτῷ τὸ μὴ λιθόλευστος γενέσθαι. ὡς οὐ κωλύσει αὐτὸν καταλιθωθῆναι. ΔΙΕΓΕΡΑΙΩΘΗ. διηλκύσθη. διῆλθεν. ἐγυμνώθη. ἃ μὴ γὰρ εἰς πέρας ἑλκυσθῇ, οὐκ ἐξέρχεται. ΛΗΓΕΙ Δ' ἜΡΙΣ. ἡ ἔρις εἰς πολὺ δραμοῦσα καὶ προκόψασα, ἔστη τῇ συναντήσει τοῦ λέγου νέστορος. ἐκ τῆς ἀχιλλέως δὲ πρὸς ἀγαμέμνονα ἀρχῆς, παραγέγραπται καὶ ὥσπερ ὁ νέστωρ ἐκεῖ διαλλάσσει. οὕτως καὶ νῦν οἱ γέροντες. ἡ ἔρις οὖν προκόψασα προσωτάτω, λήγει ἐκ συναλλαγῆς λόγου τῶν γερόντων. οἷον ἐκ τῆς ὁμιλίας. ἘΝ ΞΥΝΑΛΛΑΓῆι ΛΌΓΟΥ. τῇ ἀμοιβῇ τοῦ λόγου καὶ συμβιβάσει. ΟΥΚ ἜΝΔΟΝ. ἐν συντόμῳ. οὐκ ἀναγκαῖον γὰρ διηγεῖν περὶ ὧν ἤκουσεν ὁ ἀκροατής. ΝΈΟΙΣΙ. καινοῖς. ἘΓΚΑΤΑΖΕΎΞΑΣ. συνθείς. ἸΟΥ ἸΟῪ. εἰδὼς ἀπὸ τοῦ μάντεως ὅτι κακὸν αὐτῷ γίνεται, τοῦτο προαναφωνεῖ. Ἢ ἘΦΆΝΗΝ ἘΓῺ ΒΡΑΔῪΣ. ἤπερ. φησὶ δὲ ὅτι οὐκ ἐβράδυνα παραγενόμενος. ἀλλὰ βραδέως ἐπέμφθην. ΤΊ Δ' ἘΣΤΙ ΧΡΕΊΑΣ. οἷον, τί σοι λείπει ὅπερ σπάνιόν ἐστι πρὸς τὴν χρείαν τοῦ νῦν. ἐσπάνιζε δὲ τὸ ἄμεινον εἶναι πρὸ ὀλίγου αὐτὸν παραγεγονέναι. καὶ ἐν σιμωνίδῃ ἐπὶ
› τοῦ πρὸς αὐγέα ἀγγέλου πεμφθέντος. βιότῳ καὶ σε
› μᾶλλον ὤνασα πρότερος ἐλθών. ὙΠΕΣΠΑΝΙΣΜΈ

ΚΟΝ. δεόμενον τῆς τοῦ αἴαντος παρουσίας. ΤῸΝ ἌΝΔΡ' ἈΠΗΎΔΑ. ἀναγκαίως διηγεῖται ὁπότε ἔγνωκεν ἅπαντα τὸν αἴαντα. ἔδει γὰρ δηλωθῆναι τῷ θεάτρῳ. ΠΑΡΉΚΕΙΝ. παριέναι. ὩΣ ΚΑΤΑΛΛΑΧΘῆΙ ΧΌΛΟΥ. πιθανῶς ὡς καλεῖται χόλον καὶ οὐ μανίαν λέγουσιν. οἴχεται οὖν γὰρ ἀπεὶς πρὸς τὸ κέρδιστον τῆς γνώμης. ὅπως τὴν ἔχθραν κατάθηται. καὶ διαλλαχθῇ τοῖς θεοῖς ἀπὸ τοῦ χόλου. ΤΑΥ͂Τ' ἘΣΤῚ ΤἌΡΗ. ἐπίσταται γὰρ ἀκηκοέναι τὰ παρὰ τοῦ κάλχαντος. ΕἼΠΕΡ ΤΙ ΚΆΛΧΑΣ. ἐκ παροιμίας ὁ στίχος παρῆκται. ἣν καὶ ἀριστοφάνης ἀναγράφει. ἈΤΡΕΙΔῶΝ ΔΊΧΑ. πάνυ ἀξιοπίστως. ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐκτὸς τῶν βασιλέων ὁ μάντις διελέγετο. ἀλλ' ἐν ἀπορρήτῳ κατ' εὔνοιαν τοῦ αἴαντος. ἘΛᾹΙ ΓᾺΡ ἈΥΤΌΝ. πιθανῶς ὡς μάντις τὴν αἰτίαν λέγει τῆς μανίας. κατ' ἀρχὰς γὰρ ἡ ἀθηνᾶ οὐδὲν τούτων προεῖπε. ΤᾺ ΓᾺΡ ΠΕΡΙΣΣᾺ ΚἈΝΌΝΗΤΑ. τὰ παρέλκοντα καὶ ἀχρήσιμα καὶ πέρα τοῦ μέτρου. τὰ χωρὶς δικαίου. ὍΣΤΙΣ ἈΝΘΡΏΠΟΥ ΦΎΣΙΝ. περιίσταται ὁ νοῦς εἰς τὸ, γνῶθι σαυτόν. πρὸς τὸ σημαινόμενον δὲ εἶπεν, ὅς τις. τὸ, ἄνου ἀνθρώπους. ἅτινα δέον εἰπεῖν, ὃ καὶ μὴ πληθυντικῶς εἶπεν. ἈΠΟΊΚΩΝ. ἀπὸ τῶν οἴκων τῶν πατρικῶν. Ὁ Δ' ὙΨΙΚΌΜΠΩΣ. παρατήρει κἀνθάδε τὴν προσθήκην τοῦ ποιητοῦ. ὅτι προσῆψε τῷ αἴαντι γλωσσαργίαν. μονονουχὶ θεραπεύων τὸν θεατὴν μὴ ἄχθεσθαι τῇ συμφορᾷ τοῦ αἴαντος.

προσῳκειωμένοι γὰρ ἤδη τῇ ἀρετῇ αὐτοῦ, σχεδὸν καὶ
τῷ ποιητῇ ὀργίζονται. ΟΜΟΥ. τὸ ὁμοῦ ἀντὶ τῆς συν.
τὸ δὲ ἑξῆς. θεοῖς ὁμοῦ. ΚΕΙΝΩΝ. τῶν θεῶν. ΙΣΤΩ.
ἴστασο. ΚΑΘΗΜΑΣ ΔΕ. ἡ καθ' ἡμᾶς μάχη. ΑΣΤΕΡΓΗ.
ἀμάλακτον. ἀδιάθετον. ΑΛΛ' ΕΙΠΕΡ ΕΣΤΙ. εἰ παρέλθοι
ταύτην τὴν ἡμέραν, σωθείη ἄν. μέχρι γὰρ τῆς σήμερον πα
ρατείνειν τὴν ὀργὴν τῆς θεοῦ ἔλεγεν. Ο ΔΕ ΥΘΥΣ ΕΞ Ε
ΔΡΑΣ. ἅμα μὲν διὰ τὸ ἀξιόπιστον τοῦ προσώπου. ἅμα
δὲ ὡς μὴ δοκοίη δι' ἀπέχθειαν ταῦτα λέγειν. διὰ πάν
των δὲ διδάσκει, ὅτι κρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων ἡ εἱμαρ
μένη. καὶ γνῶναι μὲν τὰ ἐσόμενα διὰ μαντικῆς ἐστιν.
οὐ μὴν καὶ φυλάξασθαι δυνατόν. ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ. ἐντο
λάς. Ω ΔΑΪΑ ΤΕΚΜΗΣΣΑ. δάϊον μὲν κοινῶς τὸ πολέμι
ον ἀττικῶς δὲ τὸ δύστηνον. τίνος δὲ ἕνεκεν οὐκ ἐποίη
σεν ἐξιοῦσαν τὴν τέκμησσαν. ἵνα μετὰ τοῦ χοροῦ ἀκού
σῃ τὰ περὶ τοῦ αἴαντος ὡς ἐν τοῖς ἄλλοις δράμασιν.
ἔν τε ἠλέκτρᾳ καὶ οἰδίποδι ἅμα τῷ χορῷ τὰς τῶν γυναι
κῶν προόδους ποιεῖ, ἵνα μὴ διασολογοῦσιν οἱ ἄγγελοι.
ἐρητέον οὖν ὅτι ὁ αἴας ἐκέλευσεν αὐτὴν κατ' οἶκον εὔ
ξασθαι τοῖς θεοῖς, εἰπὼν καὶ δῶμ' ἀπάκτου. οὐδὲ μὴν αἰχμα
λώτου σχῆμα ἐχοῦσαν ἔδει συνεχῶς ἐξιέναι μάλιστα
ἐν τοιούτῳ καιρῷ ἠγρυπνηκυῖαν καὶ παρακολουθηκυῖ
αν τῇ τοῦ αἴαντος μανίᾳ. ἔδει οὖν μέγα τι φανῆναι
τὸ ἐξάγον αὐτήν. διὸ πρὸς τὸν χορὸν ἔδεισε πρῶτον
εἰπεῖν.

εἰπεῖν. οἷ ὡς ἐπὶ μεγάλῃ προφάσει ἐκκαλοῦσιν αὐτήν.
ἄλλως τε. οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ οἰκειότεροί εἰσιν ὡς πολῖ-
ται τοῦ αἴαντος· ὥστε καὶ ὁ ἄγγελος καλῶς οὐκ ἐζήτη-
σε μεῖζον πρόσωπον. ἀλλὰ τὸν αἴαντα οὐ καταλαβὼν
ἔνδον πρὸς τὸν χορόν φησιν. εἰς ἀνάγκην δὲ γεγονὼς ὁ
ποιητὴς τοῦ διαλογίσασθαι, οὐδαμοῦ προσκορὴς ἐγένετο.
ἀλλὰ τὰ δεύτερα διὰ βραχέων ἐξήνεγκεν. ἄλλως.
Ὦ ΔΑΪΑ. δηΐα πεπονθυῖα. ἢ κατακεκομμένη. κατα-
πεπολεμημένη. κεκακωμένη. ὦ δύστηνε. ὦ πεπο-
λεμημένη καὶ ἀθλία. ἀπρεπὲς γὰρ πολεμίαν αὐτὴν
ἀποκαλεῖν. καὶ αἰσχύλος ἀντὶ τοῦ ἀθλία κέχρηται τῇ λέ-
ξει. ΞΥΡΕῚ ΓᾺΡ ἘΝ ΧΡΩ͂. ἅπτεται τῶν ἀναγκαίων τοῦ
χρωτός. καὶ ἔστι παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπικινδύνων πραγ-
μάτων. ξυρεῖ ἐν χρῷ. ἐνίοτε γὰρ καὶ τοῦ σώματος ἐφά-
πτεται ὁ σίδηρος. Ἄλλως· μέχρι βάθους ἐφικνεῖται.
ὥστε μὴ χαίρειν. τὸ δὲ τινὰ παρέλκεται. ΤΊ Μ᾽ Αὖ
ΤΆΛΑΙΝΑΝ. πρὸς τὸ εὐριπίδιον ἐν δικτυῖ, Τί μ᾽ ἀρτί
πημάτων λελησμένην ὀρθοῖς. ἘΞ ἝΔΡΑΣ ἈΝΊΣΤΑ-
ΤΕ. οὐκοῦν διὰ τὸ κεκμηκέναι καὶ ἀναπαύσεως δέε-
σθαι ἔνδον διέτριβε. καὶ τὴν πρόφασιν τοῦ μὴ προϊέναι
διασαφεῖ. ἬΛΓΗΣΑ. ἀληθινῶς ἤκουσα. ΤΊ ΦῄΣ; Ὦ͂Ν-
ΘΡΩΠΕ. περιπαθῶς ἀναβοᾷ πυθομένη ὅτι ἀγγέλλει
τις νεώτερόν τι περὶ τοῦ αἴαντος. ἴδιον δὲ τῶν φί-
λων τὸ τὰ χείρω ἀεὶ ὑπονοεῖν. ΜῸΝ ὈΛΏΛΑΜΕΝ;

τοιαῦτα γὰρ ἔλεγεν ὅτι συναπολοῦμαί σοι ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς. ΟΥΚ ΟΙΔΑ ΤΗΝ ΣΗΝ ΠΡΑΞΙΝ. ἀντὶ τοῦ τὴν τύχην. εἴτουν εὐπραγίαν, ἢ δυσπραγίαν. πρὸς δὲ τὸ μῶν ὀλώλαμεν, ἐπήγαγεν ὁ ἄγγελος περὶ τοῦ αἴαντος μόνου. οὐ γὰρ τοιοῦτός ἐστιν ὁ καιρὸς ὥστε σοφίζεσθαι καὶ τὰς φωνὰς ἐξετάζειν. καλῶς δὲ τὸ θαρσῶ. οὐδὲ γὰρ αὐτὸς οἶδεν ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ κάλχαντος ἀγωνιᾶν φησιν. ΩΔΙΝΕΙΝ. ἀντὶ τοῦ ὀδυνᾶσθαι. ἀλγεῖν. ΩΣΤΕ Μ᾽ ΩΔΙΝΕΙΝ. ἐμφατικῶς τὸ ὠδίνειν. οἰκεῖον γὰρ γυναικί. χαλεπώτατον δὲ τῶν γυναικείων πόνων ἡ ὠδίς. ΥΠΑΥΛΟΝ. ἐνδόμυχον. ὑπὸ τὴν αὐλὴν τῆς σκηνῆς. ΚΑΘ᾽ ΗΜΕΡΑΝ ΤΗΝ ΝΥΝ. ἀμφιβόλως. ἤτοι μαθὼν τὴν νῦν ἡμέραν. ἢ ὅτι κατὰ τὴν νῦν ἡμέραν τεθνήξεται. Ο ΤΑΥΤΩΙ ΘΑΝΑΤΟΝ Η ΒΙΟΝ. εἰ μὲν ἔνδον μένει, σωθήσεται. εἰ δὲ μή, ἀπόλλυται. διὰ τούτου δὲ τὸ διττὸν τῆς μοιριδίου δηλοῖ. ὡς καὶ ὅμηρος, διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε. ΠΡΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΑΙΑΣ ΤΥΧΗΣ. ἐπίκουροι γίνεσθε τῆς κατεπειγούσης δυστυχίας. ΟΙ ΜΕΝ ΤΕΥΚΡΟΝ. πιθανῶς καὶ τεῦκρον μεταπέμπεται. ἵνα μὴ δεήσῃ ἄγγελον πέμπειν ὅτε ἐντύχωσι τῷ σώματι. ΕΣΠΕΡΟΥΣ. δυτικούς. ΑΓΚΩΝΑΣ. τὰς ἄκρας τῶν ὀρῶν τὰς πρὸς δύσιν. ΕΓΝΩΚΑ ΓΑΡ ΔΗ ΦΩΤΟΣ. οἷον δι᾽ ὧν εὐνοϊκῶς ἔπραξα εἰς αὐτόν, καταφρονήσας ἠπάτησέ με. ΟΙΜΟΙ ΤΙ ΔΡΑΣΩ. περιπαθῶς

ἐφάψασθαι τῆς ζητήσεως καὶ τῷ τέκνῳ κελεύει. καὶ ὥσπερ ἀπολογουμένη, ὅτι καταλιμπάνει αὐτόν. φησὶν οὖν ἐν ἀπόρῳ γενομένη, τί δράσω. οἷον πῶς μόνον σε καταλίπω. ὍΠΟΙ ΠΕΡ ἊΝ ΣΘΈΝΩ. οἷον τῆς προθυμίας οὐδὲν ἐλλείψω, καὶ ἐν τῷ σώματι ἀδυνατῶ. ΧΩΡΕῖΝ ἛΤΟΙΜΟΣ. μετακινεῖται ἡ σκηνὴ τοῦ χοροῦ ἐξελθόντος. ἀναγκαία δὲ ἡ ἔξοδος. ἵνα εὕρῃ καιρὸν ὁ αἴας χρήσασθαι ἑαυτῷ. Ὁ ΜῈΝ ΣΦΑΓΕΥ͂Σ ἝΣΤΗΚΕ. μετάκειται ἡ σκηνὴ ἐπὶ ἐρήμου τινὸς χωρίου. ἔνθα ὁ αἴας εὐτρεπίσας τὸ ξίφος, ῥῆσιν τινὰ πρὸ τοῦ θανάτου προφέρεται. ἐπεὶ γελοῖον ἦν κωφὸν εἰσελθόντα περιπεσεῖν τῷ ξίφει. ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα παρὰ τοῖς παλαιοῖς σπάνια. εἰώθασι γὰρ τὰ πεπραγμένα δι' ἀγγέλων ἀπαγγέλλειν. τί οὖν τὸ αἴτιον, φθάνει αἰσχύλος ἐν θρήσσαις τὴν ἀναίρεσιν αἴαντος δι' ἀγγέλου ἀπαγγείλας. ἴσως οὖν καινοτομεῖν βουλόμενος καὶ μὴ κατακολουθεῖν τοῖς ἑτέροις ὑπ' ὄψιν ἔθηκε τὸ δρώμενον. ἢ μᾶλλον ἐκπλῆξαι βουλόμενος. εἰκῇ γὰρ κατηγορεῖν ἀνδρὸς παλαιοῦ, οὐχ ὅσιον. πήξας δὲ τὸ ξίφος ταῦτά φησι. σφαγέα δὲ λέγει. ἢ τὸν καιρὸν τοῦ ἀποθανεῖν. ἢ τὸ εἰς σφαγὴν ξίφος. Ἧ ΤΟΜΏΤΑΤΟΣ. ἀντὶ τοῦ ὅπου. πρέπον γὰρ ἂν εἴη τῷ ἀπηυδηκότι, ἀλογίστως ἰέναι ἐπὶ τὸ προκείμενον. ἕπεται δὲ τῷ λόγῳ, ὅτι τοῖς καρτερικοῖς καὶ ἅπαξ κρίνασι περί τινος, οὐ

γίνεται ἀναβολή. οὐδὲ μετάνοια. ΜΑΛΙΣΤΑ ΜΙΣΗΘΕΝΤΟΣ. μεγαλόφρων ὁ αἴας. καὶ μέχρις ἐσχάτης ὥρας μισῶν τοὺς βαρβάρους. ὅτι δὲ δῶρον εἶπεν, ξένιον ἐπήνεγκε. ξένιον γὰρ λέγομεν τὸ δῶρον τὸ παρὰ ξένων διδόμενον. εἶτα προσέθηκεν, ἐμοὶ μάλιστα μισηθέντος. ΠΕΠΗΓΕ ΔΈΝ ΓΗΙ. πρόδηλον μὲν. ὅμως διὰ τὸ περιπαθές. ὅτι ἐν πολεμία γῆ ὑπὸ δυσμενοῦς ἀπόλλυμαι. ΘΗΓΑΝΗΙ. ἀκόνη. ὅθεν καὶ θήγειν τὸ ἀκονᾶν. ΠΕΡΙΣΤΕΙΛΑΣ. εὐτρεπίσας. διαχειρισάμενος. περισφίγξας ἐν τῇ γῇ. ΤΩΙ ΑΝΔΡΙ. ἀντὶ τοῦ ἐμοί. ΔΙΑ ΤΑΧΟΥΣ ΘΑΝΕΙΝ. λείπει τὸ ὥστε διὰ τάχους θανεῖν. ΕΥΣΚΕΥΟΥΜΕΝ. καλῶς παρεσκευάσμεθα. καὶ ἔχομεν πάντα ὧν δεῖ πρὸς θάνατον. ΕΚ ΔΕ ΤΩΝ ΔΕ ΜΟΙ. οἷον τὸ δὲ μετὰ ταῦτα. ΚΑΙ ΜΗ ΠΡΟΣ ΕΧΘΡΩΝ ΤΟΥ. καταγέλαστος φασὶ μὲν ὁ αἴας μὴ τὴν κυνῶν ἢ τῶν οἰωνῶν τὴν αἰκίαν ὑπερστελλόμενος. ἀλλὰ τὴν θέαν τῶν ἑλλήνων. ῥητέον οὖν. ὅτι ἰδίωμα τῶν ἀνδρῶν τὸ μὴ βούλεσθαι τοὺς ἐχθροὺς ἐναβρύνεσθαι αὐτοῖς. καὶ τούτου μόνου ἀντιποιοῦνται. ΝΕΟΡΡΑΝΤΩΙ. προσφάτῳ. ΤΟΣΑΥΤΑ ΣΟΙ ΖΕΥ. γράφεται τοιαῦτα. προστρέπω δὲ, καὶ ἱκετικῶς λέγω. προστρόπαιοι γὰρ οἱ ἱκέται. ΠΟΜΠΑΙΟΝ. τὸν ψυχοπομπόν. ΕΥ ΜΕ ΚΟΙΜΙΣΑΙ. θαυμαστῶς. καὶ γενναίως κοιμίσαι εἶπεν ὡς ἐπὶ ὕπνου τὸν θάνατον. καὶ ὅμηρος,

› Κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον. ΣΥΝ ΑΣΦΑΔΑΣΤΩΙ. ἄσκα

ρίζω καὶ σπασμῶν μὴ ἔχοντι. ἀντὶ τοῦ συντόμως. ὅπως καιρίας τῆς πληγῆς γινομένης μὴ προσγένεσθαι σπασμόν. μηδὲ μέλλειν ἐν τῷ θανάτῳ διατρίβειν. καὶ παρέχειν πήδησιν. Ὁ δ᾽ ἐσφάδαζεν οὐκ ἔχων ἀπαλλαγάς. σφαδάζειν ἔλεγον τὸ σπᾶσθαι καὶ σφακελίζειν. παραδιδομένου δὲ κατὰ ἱστορίαν, ὅτι κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα ἄτρωτος ἦν ὁ αἴας. κατὰ δὲ τὴν μασχάλην τρωτός. διὰ τὸ τὸν ἡρακλέα τῇ λεοντῇ αὐτοῦ σκεπάσαντα, κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἄσκεπον ἐᾶσαι διὰ τοῦ γωρυτοῦ. ὃν περιέκειτο. φησὶ δὲ περὶ αὐτοῦ αἰσχύλος, ὅτι καὶ τὸ ξίφος ἐκάμπτετο, οὐδαμῇ ἐνδιδόντος τοῦ χρωτὸς τῇ σφαγῇ, Τόξον ὥς τις ἐντείνων. πρὶν δή τις φησὶ παροῦσα δαιμόνων. ἔδειξεν αὐτῷ κατὰ ποῖον μέρος δεῖ χρήσασθαι τῇ σφαγῇ. ὁ δὲ σοφοκλῆς, ἐριθεῦσαι μέν τι ὡς πρεσβυτέρῳ μὴ βουληθεὶς. οὐ μὴν παραλιπὼν αὐτὸ δοκιμάζων, φίλως φησὶ πλευρὰν ἀναῤῥήξαντα τῷδε φασγάνῳ. κατά τι τὴν πλευρὰν μὴ ἀπών. ΤΑΣ ἈΕΙ ΤΕ ΠΑΡΘΕΝΟΥΣ. μυθικόν ἐστι τὸ λέγειν τὰς ἐριννύας ἀεὶ παρθένους. νῦν δὲ τὰς ἀδωροδοκήτους. καὶ οὐχὶ χρανθῆναι δώροις δυναμένας ὑπὸ τῶν ἀδικούντων. ΤΑΝΥΠΟΔΑΣ. τὰς ἀκοπιάστως ἐπιούσας. συναπτέον δὲ τῷ μαθεῖν, τὸ τανύποδας. οἷον ταχέως μαθεῖν τὸ κατ᾽ ἐμέ. καὶ μὴ ἀμελῆσαι ἐπεξελθεῖν τὸν ἐμὸν φόνον. τὸ γὰρ τεῖναι τοὺς πόδας. ἐστὶ τὸ

βαδίσαι. ἢ καθ' ἑαυτὸ τὸ τανύποδας λεκτέον. τὰς πανταχοῦ τεινούσας τοὺς πόδας. ΤΩΣ ΑΥΤΟΣΦΑΓΕΙΣ. τοῦτο ἀπέβη τῷ ἀγαμέμνονι. ὑπὸ γὰρ τῶν φιλτάτων ἀπώλετο. ταῦτα δὲ νοθεύεσθαί φησιν ὑποβληθέντα πρὸς σαφήνειαν τῶν λεγομένων. ΓΕΥΕΣΘΕ. τὸ ἑξῆς. γεύεσθε πανδήμου στρατοῦ. μὴ φείδεσθε. ΕΥΤ' ΩΤΟΝ ΑΙΠΥΝ ΟΥΡΑΝΟΝ. ὑπερβολικῶς. εἰώθασι γὰρ περὶ τῶν δεινῶν λέγειν, ὅτι ἐπικαλυψάμενος ὁ ἥλιος τὰ τοιαῦτα παρέρχεται. ὁ δὲ πρὸς τὸν ἥλιόν φησι. καὶ ἀπάγγελον ὁ ποπλεύσας τοῖς γονεῦσι τὰ πεπραγμένα. ΤΗ ΤΕ ΔΥΣΤΗΝΩΙ ΤΡΟΦΩ. καὶ ταῦτα περιπαθῆ καὶ ἀνθρώπινα. ὅρα γὰρ ὅτι καὶ ἡρακλῆς ἐπὶ τοῦ θανάτου τὴν μητέρα μεταπέμπεται, ὅπου καὶ πάνυ οἰκτρῶς αὐτὴν ἀνακαλεῖ. καλεῖ δὲ τὴν τάλαιναν. ὡς ἀντιλαμβανόμενος δὲ ἑαυτοῦ ἐπάγει. ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην. Ἄλλως· οἱ μὲν τῇ θρεψαμένῃ. οἱ δὲ καὶ ἐπὶ τὸ σαφέστερον. ΑΡΚΤΕΟΝ. ἤτοι ἄξιον ἀρχὴν λαβεῖν τὸ πρᾶγμα. ἔστι γὰρ ὄνομα ἐπίθετον ἀλλ' οὐκ ἐπίρρημα. τὰ μὲν γὰρ οὕτω προφερόμενα ἐπιρρήματα, ἐνεργητικὴν ἔχουσι τὴν σημασίαν. τὰ δὲ ὀνόματα, παθητικήν. ΕΣΤΙΑΣ ΒΑΘΡΟΝ. δύναται καὶ τὸ κράτος νοεῖσθαι. καὶ ὁ τόπος. καὶ ἡ βάσις τῆς ἑστίας. ΚΛΕΙΝΑΙ Τ' ΑΘΗΝΑΙ. τῶν ἀθηναίων μέμνηται διὰ τὴν συγγένειαν. καὶ ὅτι ἐν ἀθήναις ὁ ποιητὴς ἠγωνίζετο ταῦτά φησιν, ἐπισπώμενος αὐτοὺς εἰς εὔ-

νοίαν. ΚΡΗΝΑΙ ΤΕ ΠΟΤΑΜΟΙ Θ' ΟΙΔΕ. καὶ ἐν ἀρχῇ ἔφη, ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ τρωάδι. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει, καὶ τὰς κρήνας καὶ τοὺς ποταμοὺς καλεῖ, παρ' οἷς μέλλει τελευτᾶν. καὶ ἔστιν εὐσεβοῦς ἀνδρὸς ἐξευμενίζειν πρὸ τοῦ θανάτου θεούς. τόπους. χώραν. πατρίδα. ἀδελφούς, ὥστε μετ' εὐμενείας ἀποθανεῖν. ἴσως δὲ καὶ ἐπιμαρτυρόμενος λέγει. ΞΥΝΤΡΟΦΟΝ ΓΕΝΟΣ. οἱ ὁμήλικες. ΘΡΟΕΙ. λέγει. ΤΟΥΘ' ΥΜΙΝ ΑΙΑΣ. περιπαθῶς καὶ τὸ ὄνομα ἀνακαλεῖται. δεῖ δὲ ὑπονοῆσαι ὅτι περιπίπτει τῷ ξίφει, καὶ δεῖ καρτερόν τινα εἶναι τὸν ὑποκριτὴν, ὡς ἄξαι τοὺς θεατὰς εἰς τὴν τοῦ αἴαντος φαντασίαν. ὁποῖα περὶ τοῦ ζακυνθίου τιμοθέου φασίν. ὅτι ἦγε τοὺς θεατάς. καὶ ἐψυχαγώγει τῇ ὑποκρίσει ὡς σφαγέα αὐτὸν κληθῆναι. ΠΟΝΟΣ ΠΟΝΩΙ ΠΟΝΟΝ ΦΕΡΕΙ. λείπει ἡ πρός. ἵν' ᾖ, ὁ πόνος πρὸς τῷ πόνῳ, πόνον φέρει. καὶ ἔστι τὸ μὲν πόνος πόνῳ ἀρχαϊκὸν. ὡς ἔργον ἐπ' ἔργῳ. τὸ δὲ δεύτερον πόνον κοινῶς. οἷον κάματον. Ἄλλως. οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ περιίασιν ὥσπερ ἐκ διαφόρων τόπων κατ' ἄλλην καὶ ἄλλην εἴσοδον, ζητοῦντες τὸν αἴαντα. καὶ ἡ τέκμησσα ἐξ ἄλλων. ἢ τίς ἢ πρώτη ἐπιτυγχάνει τῷ πτώματι. ὁ δὲ νοῦς. ὁ πόνος ἐπὶ πόνῳ πόνον φέρει. ὡς ὅμηρος. Πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικται. καὶ ἐν τραχινίαις. Νὺξ γὰρ ἐπ' ἄλλῃ νὺξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον.

ΚΟΥ͂ΔΕΙΣ ἘΠΙ͂ΣΤΑΤΑΙ ΜΕ. οὐδεὶς οἶδέ με τόπος
συμμαθεῖν. οἷον μεμαθηκότα τὸ γεγονὸς οὐδείς με
οἶδε τόπος. ἀλλὰ μάτην περιῆλθεν. ΣΥΜΜΑΘΕΙ͂Ν.
ἀντὶ τοῦ διδάξαι. εἰς μάθησιν ἀγαγεῖν τοῦ ζητουμένου.
ἸΔΟῪ ἸΔΟΎ. πιθανὰ ταῦτα καὶ σχεδὸν τῆς ἀληθεί
ας ἐγγύς. τὸ δὲ. ΔΟΥ͂ΠΟΝ. ἐλπίζοντες τῷ σώματι πε
ριπεσεῖν. ΚΟΙΝΌΠΛΟΥΝ ὉΜΙΛΙΑΝ. οἱ συναυταὶ ἐπὶ
τῆς αὐτῆς νηὸς πλεύσαντες. ἢ τροπικῶς τὸν αὐτὸν
ἡμῖν πλοῦν ἐσταλμένοι πρὸς τὴν ζήτησιν. ΤΊΣ ἊΝ
ΔΉ ΜΟΙ. ὅλος ὁ χορὸς εἰς ἓν συνελθὼν ταῦτά φησι.
ΤΊΣ ἊΝ ΦΙΛΟΠΌΝΩΝ ἉΛΙΑΔΑ͂Ν. τίς τῶν ἁλιέων ἀεὶ
ἀγρυπνεῖν εἰθισμένων διὰ τὴν ἄγραν. ἢ τίς θεὰ ὀλυμ
πιὰς. ἢ ποταμῶν ἴδρις. τουτέστι ναΐς. ἀπαγγεῖλαι εἴπου
λεύσσει τὸν ὠμόθυμον. ῬΥΤΩ͂Ν. τῶν ῥεόντων παρὰ
τὴν ῥύσιν. ΒΟΣΠΟΡΊΩΝ. ἴσως τῶν ἑλλησποντίων. τῶν
εἰς τὸν βόσπορον ῥεόντων ἡρωϊκῶν ποταμῶν. δύο δέ εἰσι
βόσποροι. ὁ μὲν κατὰ τὴν προποντίδα. ὁ δὲ θρᾳκικός.
ὡς φησὶ φιλέας. ἌΠΥΟΙ͂ ἘΙ͂ ΤΟΙ. ΣΧΈΤΛΙΑ ΓᾺΡ ἘΜΈ ΓΕ.
δεινὰ γὰρ πράγματα ἐμὲ τὸν ἐπιπόνως πλανηθέντα μὴ
εὐθυδρομῆσαι εἰς τὸ τῆς ζητήσεως μέρος. καθὸ ὁ αἴας
ἐποιήσατο τὴν ἔφοδον. τοῦτο γὰρ ἂν εἴη οὔριον. ἈΛΛᾺ
ΜΕΝΗΝΌΝ. ἐφ᾽ ἑαυτοῦ οὐκ ἐπὶ τοῦ αἴαντος. σχέτλια ἂν
εἴη μὴ ἐπιτετυχηκέναι αὐτῷ. ἀλλ᾽ ἠσθενηκέναι με τῇ
ζητήσει. ΠΆΡΑΥΛΟΣ. παρατεταμένη, ἐγγὺς παρὰ τὴν αὐ

λήν. ἡ θρηνητικὴ παρὰ τοὺς αὐλούς. ἰὼ τλῆμον. τοῦτο ἐν τῷ ἐμφανεῖ γενόμενον. ὅπερ δηλοῖ ὁ χορός. Ἄλλως. Τέκμησσα βοᾷ ἐπιτυχοῦσα τῷ σώματι. φαίνεται δὲ οὐδέπω ἔνοπλος οὖσα τῷ χορῷ. κρυφαίῳ. τῷ λαθραίως τῶν φίλων γεγονότι. ἢ ἀποκεκρυμμένῳ. ἢ τῷ ἐνδεδυκότι εἰς τὸ σῶμα. τὸ δὲ περὶ πτυχῆς, κυριώτατα μὲν ὠνόμασαι. ἡμῖν δὲ δυσμετάβλητον. τινὲς δὲ περικεκυλισμένος. ἰώ μοι ἐμῶν νόστων. ἐν πρώτοις περὶ ἑαυτῶν ὀλοφύρονται. τὸν δὲ συνναύταν. ἀντὶ τοῦ ἐμὲ τὸν χορὸν συνήθως. ἐν γάρ οἱ χθονί. αὐτὸ τὸ σχῆμά φησι δηλοῖ, ὅτι ὑφ' ἑαυτοῦ ἀνῃρέθη. πᾶν δὲ ἀμυντήριον, καὶ δόρυ καὶ ἔγχος καλοῦσιν οἱ νεώτεροι. πηκτόν. περιπεπηγὸς αὐτῷ. κατηγορεῖ. σημαίνει. λέγει. οἷος ἄρ' αἱμάχθης. μόνος ἡμάτωθης. περιπετές. ᾧ περιέπεσε. τοῦ δὲ θεάτρου εἰδότος τὸν τρόπον τῆς ἀναιρέσεως, ἔδει καὶ τὸν χορὸν καὶ τὴν Τέκμησσαν πολυπραγμονῆσαι. ἄφρακτος φίλων. ἀφύλακτος. ὑπεφραγμένος καὶ τετειχισμένος τοῖς φίλοις. διὰ τὸ ἀπατηθέντας καταλιπεῖν σε. ὁ πάντα κωφός. τὰ πάντα εἰς τὴν ἀπάτην. ἐγὼ δέ φησιν ὁ ἀναίσθητος κατημέλησα. ποῖ γᾶι. τοῦτο κατ' ἄλλης ἀρχῆς. βουλόμενοι τὸ σῶμα θεάσασθαι τοῦτο λέγουσιν. ὁ δ' ἰὰν κωλύει ἡ Τέκμησσα. ὁ δυστράπελος. δύσκολος. δυσκίνητος. ἀμετάτρεπτος. ὃς οὐκ εὗρεν ἐκ φυγὴν τῶν παθῶν. οὕτω λέ-

γυσι καὶ δυστράπελον τὸ ὄρυγμα τὸ οὐκ εὐδιάλακτον. Ἄλλως. δυστράπελόν φασιν ἀττικῶς τὸ ἀμετακίνητον ἐν ὀργῇ ἢ διαθέσει ἢ φιλαργυρίᾳ. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἀτράπελον. Ο ΔΥΣΩΝΥΜΟΣ ΑΙΑΣ. ὡς καὶ αὐτὸς λέγει ὁ αἴας. ΦΑΡΕΙ ΚΑΛΥΨΩ. ἦθος γυναικὸς τὸ μὴ ἀσχήμως δεῖ κυύναι τὸ σῶμα. ΠΑΜΠΗΔΗΝ. παντελῶς. ὅλον τὸ σῶμα. ΟΥΔΕΙΣ ΑΝ ΟΣΤΙΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣ. ὑπερβολικῶς. ἐπεὶ οὐκ εἰκὸς ἐν τοῖς δεινοῖς τοὺς φίλους μαλακίζεσθαι. ΩΣ ΑΚΜΑΙΟΣ. καίριος. κατὰ καιρόν. παρὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ καιροῦ. καλῶς δὲ ζητεῖ τεῦκρον ἵνα ἡ κηδεία γένηται ἀπὸ τοῦ συγγενοῦς. ΣΥΓΚΑΘΑΡΜΟΣΑΙ. περιστεῖλαι. ΩΣ ΚΑΙ ΠΑΡ ΕΧΘΡΟΙΣ. αὔξησις περὶ τὸ πάθος. ὡς καὶ τοὺς δυσμενεῖς ἐλεεῖν. ΕΜΕΛΛΕΣ ΤΑΛΑΣ. ἰακῶς. ἐῴκεις ἄρα καὶ δῆλος ἦς. ΣΤΕΡΕΟΦΡΩΝ. οἷον ἐφ' οἷς ἐνόησας καὶ ἤλγεις περιϋβρισμένος ὑπὸ τῶν ἀτρειδῶν, ἔμελλες πληρώσειν κατὰ τὰς φρένας τὴν μοῖραν. ΠΑΝΝΥΧΑ ΚΑΙ ΦΑΕΘΟΝΤΑ. κατὰ νύκτα καὶ ἡμέραν. ΑΡΧΩΝ ΧΡΟΝΟΣ. ἀρχηγός. γενναία δὲ, ἡ ἰσχυρά. ΑΡΙΣΤΟΧΕΙΡ. ὁ γενναῖος περὶ τὰ ἀριστεῖα. ΟΥΔΕΝ ΣΑΓΙΣΤΩ. εἰώθασιν ἐν τοῖς πάθεσιν καὶ συγχωρεῖν τοῖς ἀλγοῦσι. φέρει γὰρ τοῦτο καὶ κόρον τοῦ θρήνου καὶ παραμυθίαν. ΣΟΙ ΜΕΝ ΔΟΚΕΙΝ. σοὶ μὲν ταῦτα ἐν δόξῃ καταλαμβάνεται. ἐγὼ δὲ σαφῶς ἐπίσταμαι. ἔστι μὲν γὰρ καὶ τῷ χορῷ οἰκειότης πρὸς αἴαντα. ἀλλ' οὐχ ὅσον πρὸς τὴν τέκμησσαν. ΔΟΚΕΙΝ. δοξάζειν. ΑΓΑΝ ΦΡΟΝΕΙΝ. τὸ αἰσθάνεσθαι τῆς

λύπης. ΣΚΟΠΟΙ. οἱ ἀτρεῖδαι. ὤ ΜΟΙ ἈΝΑΛΓΗΤΩΝ.
ἀσυμπαθῶν εἰς τοῦτο πράξαντων. ἢ τῶν μηδόλως ἀλγούν-
των ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς τῶν ἑλλήνων. ἢ τῶν ἀναλγητῶν
τῶν εἰς τοιαῦτα ἄχη ἡμᾶς ἐμβεβληκότων. Ἄλλως. γράφε-
ται ἰώμοι. περιπαθῶς δὲ ὁ χορὸς ἀναβοᾷ ἐπὶ τῷ τεκ-
μήσσης λόγῳ. ΤΩΙ Δ' ἌΧΕΙ. τῇ παρούσῃ συμφορᾷ.
ΟΥΚ ἊΝ ΤΆΔ' ἜΣΤΗ. οὐκ ἂν ταῦτα ἐπράχθη οὕτω μὴ
θεῶν βουλομένων. ὥστε καὶ ταῦτά ἐστι προσδοκᾶν πε-
ρὶ τῶν ἀτρειδῶν. Ἄλλως. πρὸς τὸ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ θε-
οῦ. ἀλλ' ἀπείργοι θεός. φησὶν οὐκ εἰκὸς συλλήψεσθαι καὶ
μὴν τοὺς θεούς. ἐπεὶ οὐδ' ἂν μὴ ἐπράχθη ταῦτα. ἌΓΑΝ Ὑ-
ΠΕΡΒΡΙΘΕΣ. μέγα καὶ βαρὺ ἤνυσαν οἱ πράξαντες τὰ
περὶ τὸν αἴαντα. ὅ ἐστιν οἱ αἴτιοι τούτων. ΦΥΤΕΥΕΙ. ἀντὶ
τοῦ ἐφύτευσεν. ΚΕΛΑΙΝΩΠΑΝ. οἷον οὐκ ἐν τῷ φανερῷ
ἀλλ' ἐν σκότῳ ἤδη βλεπόμενον καὶ μέλανα. καὶ οἷον
κεκρυμμένον καὶ δόλιον. καὶ οὐχ ἁπλοῦν θυμὸν ἐφυ-
βρίζει. ἔξωθεν δὲ ἡ κατά. τὸ δὲ ἡμᾶς λείπει. ἵν' ᾖ, κα-
τὰ τὸν θυμὸν ἐφυβρίζει ἡμᾶς. ΤΟΙΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΙΣ.
τοῖς διὰ μανίαν συμβεβηκόσιν. ἼΣΩΣ ΤΟΙ ΚΕΙ ΒΛΕΠΟΝ-
ΤΑ. καὶ νῦν βλέποντα εἶπεν ἀντὶ τοῦ ζῶντα. διὸ τὸ χ πρό-
σκειται. ἘΜΟῚ ΠΙΚΡῸΣ ΤΈΘΝΗΚΕ. μᾶλλον ἐμοὶ
πικρὸς τέθνηκεν, ἤπερ ἐκείνοις γλυκύς. ἐπεὶ ὧν ἐπε-
θύμει ἔτυχεν. οὐκ ἂν οὖν ἐπεγέλων αὐτῷ οἱ
ἐχθροί, ὡς αὐτοὶ τῆς ἀπωλείας αἴτιοι γενόμε-
νοι. ΘΕΟῖΣ ΤΈΘΝΗΚΕ. θεῶν βουλομένων. οὐ γὰρ

οἱ ἕλληνες τὴν τοιαύτην αἰτίαν αὐτῷ παρέσχον. ΙΩ ΜΟΙ ΜΟΙ. δεῖ νενοῆσθαι βοήν. ἣν ἀκούσας ὁ χορὸς ἐφ' ᾗ φησι, γνωρίζων τὸ φθέγμα τοῦ τεύκρου βοῶντος. ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΜΕΛΟΣ. σημαντικὸν. ἔφορον. οὐχ ἁμαρτητικὸν τῆς συμφορᾶς. ἀλλ' ἐστοχασμένον. Ω ΦΙΛΤΑΤ' ΑΙΑΣ. ἔρχεται μεταπεμφθεὶς ὑπὸ τεκμήσσης. ΑΡ' ΗΜΠΟΛΗΚΑΣ. ἐνεπόλησας, ἐκέρδανας. καὶ ἐπὶ φαύλου λέγεται. τροπικῶς δὲ, ἀντὶ τοῦ περιεποίησας. ΠΕΡΙΣΠΕΡΧΕΣ. ἀντὶ τοῦ βαρύ. ΤΙ ΓΑΡ ΤΕΚΝΟΝ ΤΟ ΤΟΥΔΕ. καὶ πρὶν ἀκοῦσαι τῶν ἐντολῶν ὁ τεῦκρος, ἔδειξε τὴν περὶ τὸν παῖδα κηδεμονίαν ἀφ' ἑαυτοῦ φρονίμως. ΩΣ ΚΕΝΗΣ ΣΚΥΜΝΟΝ ΛΕΑΙΝΗΣ. κεκενωμένης. ἢ ἐξηρημωμένης τῆς συζύγου. καλῶς δὲ τῷ παραδείγματι χρῆται. οἱ γὰρ κυνηγοὶ τηροῦσι τὸν καιρὸν ὁπότε ἔρημοι τῶν μητέρων γίγνονται οἱ σκύμνοι. ΟΔΟΣ ΟΔΩΝ. οὐ λέγει τὴν ἐπὶ τὴν μυσίαν. ἐπιφέρει γὰρ ἣν δὴ νῦν ἔβην. ἀλλὰ ταύτην ἣν ἦλθεν ἐπὶ τὸ ἰδεῖν τὸν νεκρόν. ΟΞΕΙΑ ΓΑΡ ΣΟΥ ΒΑΞΙΣ. οὐ κοινῶς τὸ ὀξὺ ἐπὶ τῆς φήμης, ἀλλ' ὁρμὴν ἴσχει ἐπὶ τῷ ἀξιώματι προβεβηκόσι. ΩΣ ΘΕΟΥ. ἤτοι ὡς ἀπὸ θεοῦ. ἢ ὥσπερ θεοῦ. τοῦτο δὲ πρὸς τὴν φήμην μόνον, ἐπεὶ γίγνεται βλάσφημον διὰ τὰ ἑξῆς. ΚΑΠΕΣΤΕΝΑΖΟΝ. ἴσως ἡσύχως ἐστέναζε δεδοικὼς τοὺς ἐχθρούς. ΙΘ' ΕΚΚΑΛΥΨΟΝ. πρὸς τὸν χορόν φησιν. ἤ τινα τῶν θεραπόντων. ἡ γὰρ τέκμησσα ἐπὶ τὸν παῖδα ἀπήει.

ὮΔΥΣΘΈΑΤΟΝ. ὡς ἀνακαλύψας τοῦτό φησι. ΚΑΤΑ
ΣΠΕΙ͂ΡΑΣ. δαιμονίως καὶ τὸ σπείρας. οἷον ἀρχὴν κα
κῶν παρασχών. ἢ τὸ σπείρας ἐπὶ πλήθους κακῶν τα
κτέον. ἮΠΟΥ ΤΕΛΑΜῺΝ. ἅμα μὲν πρὸς τῆς ἱστορίας,
ὅτι ἐκβέβληται. ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὸ πιθανὸν τῆς ὑπο
νοίας. ΠΩ͂Σ ΓᾺΡ ΟΥ̓Χ ΟὝΤΩ ΠΆΡΑ. πῶς γὰρ οὗτός με ἡ
δέως δέξεται ᾧ καὶ εὐτυχοῦντι τὸ προσηνὲς ἄπεστι καὶ
ἱλαρόν. οὐχ ὅτῳ πάρα. οὐχ ᾧ τινὶ οὐδὲ εὐτυχοῦντι πάρεστι
τὸ γελᾶν. εὐτυχοῦντι δὲ εἶπεν οὐκ ἐπὶ τῷ υἱῷ ἐσφαγμέ
νῳ. ἀλλ᾽ ἐπὶ ταῖς ἀνδραγαθίαις τοῦ υἱοῦ καὶ τῇ ἁλώσει
τῆς τροίας. ΠΟΙ͂ΟΝ ΟΥ̓Κ ἘΡΕΙ͂ ΚΑΚΌΝ. οἷον μὴ τίνος ἀπό
σχοιτο λόγου. ὮΣ ΤᾺ ΣᾺ. ὅπως τὰ σά. ΤΟΙΑΥ͂Τ᾽ ἈΝῊΡ
ΔΎΣΟΡΓΟΣ. τὸ μὲν δύσοργος ἐκ φύσεως. λέγει γὰρ αὐ
τοῦ ἀεὶ σκυθρωπόν. τὸ δὲ ἐν γήρᾳ εἰς ἐπίτασιν. ΠΡῸΣ
ΟΥ̓ΔῈΝ. πρὸς οὐδὲν ἀληθές. ἢ αἴτιον μοι. ΔΟΥ͂ΛΟΣ ΛΌ
ΓΟΙΣΙΝ. ταῖς τοῦ πατρὸς λοιδορίαις. ΠΟΛΛΟῚ ΜῈΝ
ἘΧΘΡΟΊ. πολλοὶ ἐχθροὶ ἕλληνές τε καὶ τρῶες. ὀλίγοι δὲ
ὠφελήσιμοι ἕλληνες. ΠΩ͂Σ ἈΠΟΣΠΆΣΩ. πῶς φησι τὸ
σῶμα ἀπὸ τοῦ ξίφους ἑλκύσω. συμπληρῶσαι δὲ βού
λεται καὶ θάπτειν αὐτοῦ. καλῶς δὲ τῇ μὲν τεκμήσῃ πε
ρίψει τὸ σκεπάσαι αὐτοῦ ὡς γυναικί. τῷ δὲ τεύκρῳ ὡς
ἀνδρὶ καὶ ἀδελφῷ, τὰ δέοντα ποιεῖν περὶ τὸ σῶμα.
ΤΟΥ͂ ΔΑΙΌΛΟΥ ΚΝΏΔΟΝΤΟΣ. τῆς ἀκμῆς τοῦ ξίφους.
τῆς ὀξείας ἐστὶ τὸ καίνειν ὡς ὀδούς. ὀδοῦσι γὰρ περιβάλ

λέγεται ὀξέσιν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄκρου τὸ ξίφος δηλοῖ. ΕΓΩ ΜΕΝ ΟΥ͂Ν. καλῶς τὸ φάναι πάντα κατὰ γνώμην θεῶν γίνεσθαι. εἰσὶ γάρ τινες ἑτεροδοξοῦντες. ΟΤΩι ΔΕ ΜΗ ΤΟ Δ' ΕΣΤΙ. τὸ ἐκ θεῶν μηχανᾶσθαι ταῦτα. ΚΕΙ͂ΝΑ ΣΤΕΡΓΕΤΩ. τὰ ἑαυτοῦ δόγματα. γέγονε δὲ τοῦτο καὶ παροιμιακόν. ΧΟ. ΤΙ ΜΥΘΗΣΗι ΤΑΧΑ. καὶ ὅτι μυθήσῃ πρὸς › τὴν ἔφοδον μενελάου. τουτέστι τὴν ἄφιξιν. ἤτοι πρὸς αὐτὸν μενέλαον. ΕΞΙΚΟΙΤ' ΑΝΗΡ. πιθανῶς. πάρεστιν ὅτι οὐ συμπαθήσων πάρεστιν. οὐκ ἀργῶς δὲ τοῦτο. ἀλλ' ὥσπερ προπαρασκευάζων τὸν τεῦκρον. ΟΥΤΟΣ ΣΕ ΦΩΝΩ. ὑβριστικὸν τὸ ἦθος μενελάου. ἴσως ἐκ τῆς συνωμοσίας ὀδυσσέως. ΩΙ ΔΗ ΤΟΝΔΕ ΠΛΟΥ͂Ν. ἀντὶ τοῦ δι' ὅντινα τὴν ἐπὶ τροίαν ἐστειλάμεθα πλοῦν. ΑΛΛ' ΕΑΝ ΟΥΤΩΣ ΕΧΕΙ. ἀντὶ τοῦ ἄθαπτον. ΔΟΚΟΥ͂ΝΤ' ΕΜΟΙ. διὰ τὴν ἐξουσίαν. οὐ διὰ δικαιολογίαν. ΟΘΟΥΝΕΚ' ΑΥΤΟΝ. πρῶτον κεφάλαιον, ὅτι ἐπίβουλος ἦν τῶν ἑλλήνων. δεύτερον, ὅτι ἀπειθεῖς. ἐντεῦθεν δὲ τὴν πρόφασιν τῆς ἀντιλογίας λήψεται ὁ τεῦκρος. ὅτι οὐκ εἰσὶν αὐτῷ βασιλεῖς οἱ ἀτρεῖδαι. ΩΣ ΕΛΟΙ ΔΟΡΙ. γράφεται ὡς ἐλοιδόρει. ὡς λοιδορούμενος ἐπηγγείλατο. ταῦτα γὰρ ἐπενόει αἴας. ΑΜΦΙ ΧΛΩΡΑΝ ΨΑΜΑΘΟΝ. διὰ τὰ ἐκεῖσε φυτά. ΜΗΔΕΝ ΔΕΙΝΟΝ. στοχάζεται γὰρ ὅτι ὁ τεῦκρος οὐ δίχα ὀργῆς δέξεται τοὺς λόγους. ΕΝΘΑ ΜΗ ΚΑΘΕΣΤΗΚΕΙ › ΔΕΟΣ. καὶ ἐπίχαρμος. Ενθα δέος, ἐνταῦθα καὶ αἰδώς. › ΔΕΟΣ ΓΑΡ ΟΤΩι. καὶ ὅμηρος. Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν

πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται. ΚΑΊΡΙΟΝ. πάνυ ἀσφαλῶς τὸ καίριον. ΚΑῚ ΜῊ ΔΟΚΩ͂ΜΕΝ. ἐὰν ποιοῦντές τι παρὰ φύσιν ἡδώμεθα, μὴ ὑπολαμβάνωμεν ὅτι οὐκ ἀντιτίσωμεν. ἊΝ ΛΥΠΏΜΕΘΑ. ἀντὶ τοῦ δι᾽ ὧν λυπώμεθα. τοῦτο δὲ δηλοῖ, ὅτι ὃ οἱ πολλοὶ τιμῶσιν ἡδὺ, τοῦτο οὐκ ἔστι παραμένον. ἀλλὰ γίνεται μεταβολὴ τῆς ἡδονῆς εἰς λύπην. ΑἼΘΩΝ ὙΒΡΙΣΤΗ͂Σ. οὐχ ἵσταται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. ἦν ποτε ὑβριστὴς οὗτος. ἀλλὰ νῦν ἐν μεταβολῇ γέγονε. καὶ ἡμᾶς οἱ πρότερον κρατούμενοι ὑπ᾽ αὐτοῦ νῦν κρατοῦμεν καὶ μέγα φρονοῦμεν. ΜῊ ΓΝΏΜΑΣ ὙΠΟΣΤΉΣΑΣ ΣΟΦΆΣ. ἐπειδὴ τὰ περὶ τῆς εὐπειθείας ἄριστα ἐγνωμολόγησε, διάκειται μὲν ὁ χορὸς πρὸς τὸν Τεῦκρον. ὑπεσταλμένως δὲ διαλέγεται διὰ τὸ τοῦ βασιλέως ἀξίωμα. ΟὐΚ ἊΝ ΠΟΤ᾽ ἌΝΔΡΕΣ. πρὸ τῆς ἀντιλογίας βούλεται μαλάξαι τὸν Μενέλαον ὅτι εὐγενὴς ὢν, οὐκ ἄξια τῷ γένει ἐξαμαρτάνει. ὁ δὲ λόγος παιδεύει τοὺς εὐγενεῖς μὴ ἁμαρτάνειν. Ἢ ΣΥ ΦΕῚΣ ἌΓΕΙΝ. κατ᾽ ἐρώτησιν. ΠΟΥ͂ ΣῪ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙ͂Σ ΤΩ͂ΙΔΕ. πῶς τῷ αἴαντι προστάσσεις ὁ μὴ τῶν ὑπὸ αἴαντι ἔχων ἐξουσίαν. ΣΠΆΡΤΗΣ ἈΝΆΣΣΩΝ ἮΛΘΕΣ. ὁ λόγος ἅπας, ὅτι σύμμαχος ἦλθεν οὐχ ὑπήκοος. ΟὐΔ᾽ ἜΣΘ᾽ ὍΠΟΥ ΣΟΙ. οὐδ᾽ ἔστιν ὅπου σοι πλέον προὔκειτο τοῦτον κοσμεῖν. ἀλλ᾽ οὐχὶ σὲ ὑπὸ τούτου κοσμεῖσθαι. Ἢ ΚΑῚ ΤΩ͂ΙΔΈ ΣΕ. γράφεται. ἢ καὶ τοῦδέ σοι. ὝΠΑΡΧΟΣ ἌΛΛΩΝ. ἀντὶ τοῦ καὶ αὐτὸς ἑτέροις ὑποτέταξο. ΤᾺ ΣΕΜΝ᾽ ἜΠΗ. διὰ τῶν σεμνῶν ἐπῶν κόλαζε τοὺς ὑπὸ σέ.

ΕἼΘ᾽ ἍΤΕΡΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΌΣ. τὸμ περὶ τῆς ἐπιβουλῆς
λόγον ἀποφεύγει ὡς δυσανάγεπτον. ἐνδιατρίβει δὲ τῷ
ὅτι οὐ πάντων εἰσὶν ἄρχοντες. ΟΥ ΓᾺΡ ΤΙ ΤΗ͂Σ ΣΗ͂Σ.
ἀντιτίθεται γάρ τις ὅτι διὰ τὴν ἑλένην ἡ στρατεία ἐγέ
νετο. ὅπερ οὖν ἔθλιβεν αὐτὸν ἀνεσκεύασεν. ΟἹ ΠΌ
ΝΟΥ ΠΟΛΛΟΥ͂ ΠΛΈΩ.. οἱ φιλοκίνδυνοι. οἱ πλήρεις τῶν
πόνων. λέγει δὲ τοὺς μισθοφόρους. οὐχ ὥσπερ μισθο
φόρος τὶς ἐπὶ μισθῷ ἐστρατεύσατο. ἈΛΛ᾽ ΟὔΝΕΧ᾽ ὍΡ
ΚΩΝ. τῶν γὰρ ἀριστέων συνελθόντων ἐπὶ τὴν τῆς
ἑλένης μνηστείαν, ὁ τυνδάρεως πάντας ὅρκους ἀπή
τησεν συναγωνίσεσθαι τῷ γαμοῦντι αὐτήμ. καὶ στρα
τεύειν, εἴ τις ἁρπαγὴ γένοιτο περὶ τὴν ἑλήνην τῷ
γήμαντι. ΣΟῪ Δ᾽ ΟΥ̓ΔΈΝ. ὅλως γάρ σε οὐκ εἶχεν ἐν ἀ
ριθμῷ. πεποιθὼς δὲ ἀγαμέμνονι ὑβρίζει μενέλαον.
συνᾴδει γὰρ τῷ, τεῦκρε φίλη κεφαλή. ΟΥ̓Δ᾽ ἊΝ ΤΟΙΑΎ
ΤΗΝ ΓΛΩ͂ΣΣΑΝ. ὑποτίθησι τῷ τεύκρῳ παύσασθαι τῆς
κατηγορίας. καὶ μάλιστα ἐν τοιούτῳ καιρῷ. ἐν ᾧ εὐε
πιβούλευτός ἐστιν. ἢ τὸ ἐν κακοῖς, τοῦτο δηλοῖ. οὐκ
ἐπιτρέψει ἡ συμφορὰ ἄλλο τι μῦν πράττειν, ἢ περὶ τὸ
ἐνεστὸς κακὸν γίνεσθαι. ΚἊΝ ΥΙΛῸΣ. τὰ τοιαῦτα
σοφίσματα οὐκ οἰκεῖα τραγῳδίας. μετὰ γὰρ τὴν ἀναί
ρεσιν ἐπεκτεῖναι τὸ δρᾶμα θελήσας, ἐψυχρεύσα
το. καὶ ἔλυσε τὸ τραγικὸν πάθος. ΚΤΕΊΝΑΝΤΆ ΜΕ, ΔΕΙ
ΝῸΝ. ὁ μὲν εἶπεν ὅσομ ἐφ᾽ ἑαυτῷ. ὁ δὲ τῆς φωνῆς
ἀντιλαμβάνεται

ἀντιλαμβάνεται. τὸ δὲ τοιοῦτο κωμῳδίας μᾶλλον.
οὐ ῥαψῳδίας. ΨΗΦΟΠΟΙΟΣ. μιᾷ ψήφῳ φασὶ κατακρι-
θῆναι τὸν αἴαντα ὑπὸ μενελάου. ΟΥ ΜΑΛΛΟΝ Ἢ Σ' ἜΟΙ-
ΚΕ. συνεκδοχικῶς. λείπει τὸ, λυπηθησόμεθα. ἵν᾽ ᾖ. οὐ
μᾶλλον λυπηθησόμεθα, ἢ λυπήσομεν. τουτέστι, πλέ-
ον λυπήσομέν σε ἀντιβαίνοντα ἡμῖν, ἢ λυπηθησόμε-
θα ὑπὸ σοῦ. ἢ οὕτως. οὐ μᾶλλον ἦλθέ σοι εἰς ἀνίαν τοῦ-
το τὸ ἔπος, ἢ λυπήσομεν. ἤτοι πλέον λυπήσομεν
ἔτι, ἢ ἐλυπήσαμεν. ΕΓΩ ΔΕ ΤΑΝΔΡΑ. ὡς οὗτος ἀντι-
τίθεται ὡς ἐφ᾽ ἑτέρου τὸν λόγον ποιούμενος. ΚΑΜΟΙ
ΓΑΡ ΑΙΣΧΙΣΤΟΝ ΚΛΥΕΙΝ. οὐδαμῆ ὑπείκει ὁ τεῦκρος.
κἀμοὶ δέ φησιν αἴσχιστόν ἐστιν ἀνέχεσθαί σου φλυα-
ροῦντος. ΑΛΛ᾽ ΩΣ ΔΥΝΑΣΑΙ ΤΕΥΚΡΕ ΤΑΧΥΝΑΣ. ὁ χο-
ρὸς ταχύνει τὸ ταφῆναι τὸ σῶμα, πρὶν παραγενέσθαι
τοὺς ἀτρείδας. ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΝ. τὸν ἐσόμενον τοῖς ἀνθρώποις
τάφον ἀείμνηστον. ΚΑΠΕΤΟΝ. τάφον. ΕΥΡΩΕΝΤΑ. σε-
σημμένον σκωληκώδη. ΕΣ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ ΟΙΔΕ
ΓΝΗΣΙΟΙ. πάρεισιν ἡ τέκμησα μετὰ τοῦ παιδός. οὐχ ὅ-
τι δὲ ἱκανὰ τὰ πρόσωπα φυλάξαι τὸ σῶμα. ἀλλ᾽ ὅτι
κινῆσαι δυνατά. ΠΡΟΣΤΡΟΠΑΙΟΣ. προσερραμμένος
αὐτῷ. ἢ ἱκετεύων. ΙΚΤΗΡΙΟΝ ΘΗΣΑΥΡΟΝ. τὰς πολ-
λὰς ἱκεσίας ἢ τὸ πλῆθος τῶν ἱκετευόντων. Ἄλλως. τὸ
ἱκέσιον κτῆμα. λέγει δὲ τὰς τρίχας. ΕΞΗΜΗΜΕΝΟΣ.
ἵν᾽ ᾖ ἀφῃρημένος. ΥΜΕΙΣ ΤΕ. καλῶς. ἐγείρει τοὺς στρα-

τιώτας πρὸς βοήθειαν. τὸ δὲ παῖδα πρὸς οἶκτον προβάλλεται καθ᾽ ἡλικίαν. ΚᾺΝ ΜΗΔΕῚΣ ἘΑ͂Ι. ἀπονενεκμένου φασὶ τὰ πάντα ἐπὶ αὐτῷ ἀνατιθέναι, ὅτι μόνος κρατήσει τῶν ἐχθρῶν βιαζομένων. ῥητέον οὖν ὅτι ὑπὸ φιλοστοργίας, πάντα λέγει ὑπερμένειν. ΤΊΣ ἌΡΑ ΝΈΑΤΟΣ. ὁ χορὸς πάλιν καθ᾽ ἑαυτὸν γενόμενος ἐν ἀναλογισμῷ γίνεται. καί φησι, τίς ἄρα ἡμῖν ὁ ἔσχατος τῶν ἐτῶν ἀριθμὸς τῶν πολυπλάγκτων. ἐς πότε λήξει ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐτῶν ἐμοὶ πόνους παρασκευάζων. τουτέστι, τῶν κατὰ πόλεμον μόχθων. ΠΟΛΥΠΛΆΓΚΤΩΝ. καθὸ πολλὰ πλανώμεθα ἐν ἀλλοδαπῇ. ΕΥ̓ΡΏΔΗ. σκοτεινὴν καὶ ἀερώδη τοῖς ἕλλησιν. ἢ σεσηπυῖαν. ἔνθα ἐχρονίσαμεν. ὬΦΕΛΕ ΠΡΌΤΕΡΟΝ. ὤφελε πρότερον ἀφανὴς γενέσθαι ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ ὁ πρῶτος εἰσενεγκὼν εἰς ἕλληνας πολεμιστήρια ὅπλα. ὡς ἅμα τῇ εὑρέσει ἡκόντων τῶν ἀγώνων ἐπὶ τὸ ἀδικεῖν. ΠΡΌΓΟΝΟΙ ΠΌΝΩΝ. ἢ παλαιοί. ἢ ἀρχηγοὶ τῶν πόνων. οἷον, ὁπότε εἰσαγωγὴ τῶν ὅπλων ἐγένετο. οὐ δεῖ δὲ ἀπειροκάλως ζητεῖν τίς πρῶτος ἐχρήσατο ὅπλοις. ἘΚΕΙ͂ΝΟΣ ΟὔΤΕ ΣΤΕΦΆΝΩΝ. ἐκεῖνος ὁ εὑρὼν τὰ ὅπλα ὅσον ἐφ᾽ αὐτῷ, οὐ στεφάνων. οὐ κύλικος. οὐκ αὐλῶν τέρψιν μοι ἔνειμεν. ἀλλὰ πᾶν φησὶ τερπνὸν ἐξέκοψεν. ἥδιστος δὲ ὢν ὁ σοφοκλῆς, πάλιν ἐπὶ τὸ ἴδιον ἦθος ἔκλινεν ἐν τοῖς μέλεσιν. ὅθεν καὶ μέλιττα ἐκλήθη. ὈΤΤΟΒΟΝ. σμαδὸν ἦχον. ἘΝΝΥΧΊΑΝ. τὴν ἐν παννυχίσιν. ἢ τὴν ἐν κοίτῃ. ἘΡΏΤΩΝ. τῶν ἐρωτικῶν. καὶ ἄκαιρον μὲν περὶ ἐρώτων μεμνῆσθαι

ἐν τῷ παροῦσι. ὅμως δὲ ἀκολουθίαν ἔχει πρὸς τὰ προκείμενα. ΚΕΙ͂ΜΑΙ ΔᾺ ΜΕΡΙΜΝΟΣ. ἤτοι πολυμέριμνος. οἷον μὴ σκοπῶν περὶ θυμηδίας μηδέν. ἀλλ᾽ ἐν δρόσοις τερπόμενος. ἅπερ ἐστί μοι μνημόσυνα εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον, ἢ ἐνταῦθα κακοπάθεια. ἢ ἐν οὐδεμιᾷ μερίμνῃ ὤν. ἢ μόνον περὶ τῶν πολέμων. ΕΝΝΥΧΙΟΥ. τῆς νυκτερινῆς ἐφόδου τῶν πολεμίων. ἢ τῶν βελῶν ἀλεξητήριον ἦν ὁ αἴας. ΓΕΝΟΙΜΑΝ ἹΝ ὙΛΑ͂ΕΝ. ἔνθα ὑλώδης ἐξοχὴ τῆς θαλάττης. εὔχονται δὲ ἀπαλλαγῆναι. ἐπὶ τὰ οἰκεῖα. γενοίμην οὖν φησιν ἐπὶ τὴν ἄκραν πλάκα τοῦ σουνίου. διὰ γὰρ σουνίου ὁ πλοῦς τῷ ἀπὸ τροίας ἐπὶ σαλαμῖνα. ΤᾺΣ ἹΕΡᾺΣ. φιλοτέχνως εὐφραίνει τοὺς ἀκροωμένους, διὰ τῶν ἐπαίνων τῆς ἀττικῆς. ΚΑῚ ΜῊΝ ἸΔΩΝ. ὁ τεῦκρος ἀκηκοὼς ἥκειν τὸν ἀγαμέμνονα, ἔρχεται μετὰ σπουδῆς. ΚΑῚ ΠΆΚΡΩΝ. ἐπ᾽ ἄκρων δακτύλων ἔβαινες ταυρίων. ΕΚ ΤΗ͂Σ ΑἸΧΜΑΛΩΤΙΔΟΣ. τῆς ἡσιόνης. ὅτι ΟΥ̓ΔῈΝ ὮΝ. οὐδὲν μὲν ὢν διὰ τὴν δυσγένειαν. τοῦ μηδὲν δὲ, τοῦ αἴαντος τελευτήσαντος. ΔΙΩΜΌΣΩ. γράφεται διωρίσω. ΕἼΚΕΙΝ. οὐκ εἴξετε καὶ ἐμμενεῖτε τοῖς κεκριμένοις. ΠΟΛΛΟΙ͂ΣΙ. πιθανῶς. ΒΑΛΕΙ͂ΤΕ. ἀντὶ τοῦ βλασφημήσετε. ΟἹ ΛΕΛΕΙΜΜΈΝΟΙ. οἱ ἡττηθέντες ἐν τῇ κρίσει. τοῦτο δὲ πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ αἴαντος. ΚΑΤΆΣΤΑΣΙΣ ΓΈΝΟΙΤ᾽ ἊΝ. γενναῖος ὁ λόγος. εἰ ὁ ἡττώμενος ἰδίῳ δικαίῳ παριστανόμενος πάλιν μάχοιτο καὶ οὐκ εἴξει τοῖς κεκριμένοις, οὐδέποτε κατάστασις ἔσται.

ΤΟῪΣ ὈΠΙΣΘΕΝ. τοὺς ἡττωμένους. ἈΛΛ᾽ ΕἸΡΚΤΈΟΝ.
δεῖ φησιν ἐμμένειν τοῖς ἅπαξ κεκριμένοις. ἐπειδὴ
δὲ αὐτοῦ τὴν κατὰ σῶμα ἀρετὴν καὶ ἰσχὺν διαβάλλειν
οὐ δύναται, εἰς ἀφροσύνην αὐτὸν λοιδορεῖ. ΣΟΥ̂ Τ᾽ ἘΓῺ
ΤῸ ΦΆΡΜΑΚΟΝ. τὸ τῆς μάστιγος. ΤῊΝ ΒΆΡΒΑΡΟΝ
ΓᾺΡ ΓΛΩ͂ΣΣΑΝ. σκώπτει αὐτὸν ἐς τὴν μητέρα. ΕἸ Θ᾽ ὙΜΙ͂Ν
ἐπεὶ οὐ συμβουλεύει διὰ τὸ ἀγαμέμνονος ἀξίωμα ὁ
χορὸς, ἐν τῇ εὐχῇ τὴν γνώμην κατέθηκε. ΦΕΥ͂ ΤΟΥ̂ ΘΑ-
ΝΌΝΤΟΣ. περιπαθὴς ὁ λόγος εἰς ἀχαριστίαν ἐννεύων,
ὅτι ταχεῖα διαρρεῖ ἡ χάρις τοῦ ἀποθανόντος. ΟΥ̓ ΣῪ ΠΟΛ-
ΛΆΚΙΣ. οὐκ ἀξιοῦται τῆς παρὰ σοῦ μνήμης. οὗ πολλά-
κις ὦ αἶαν, προεκινδύνευσας ἐν πολέμοις. παρὰ τὸ
› ὁμηρικὸν, Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πο-
› λεμίζων. ΟΥ̓ ΜΝΗΜΟΝΕΎΕΙΣ. καλῶς πρὸς τὸ ποῦ
βάντος. ἢ ποῦ στάντος οὗ περ οὐκ ἐγώ. ἙΡΚΈΩΝ. λεί-
πει ἐντός. ΟΥ̓ΔῈ ΣΥΜΒΗ͂ΝΑΙ ΠΟΔΊ. πρὸς τὸ ποῦ βάν-
τος ἢ ποῦ στάντος. ΚἈΚΈΛΕΥΣΤΟΣ ἮΛΘΕΝ ἈΝΤΊΟΣ.
αὐτοκέλευστόν φησιν αὐτὸν ἀναστῆναι εἰς τὸ μονομά-
χιον. ἐπαινῶν αὐτὸν οὐχ ὁμηρικῶς. ΟΥ̓ ΔΡΑΠΈΤΗΝ
ΤῸΝ ΚΛΗ͂ΡΟΝ. οὐδὲν πανουργήσας περὶ τὸν κλῆρον, ἀλ-
λ᾽ εὐξάμενος λαχεῖν αὐτόν. τοῦτο δὲ ἱστορεῖται περὶ
κρεσφόντου. καὶ τῶν ἀριστοδήμου παίδων. ὅτι πανούργως
ὁ κρεσφόντης βῶλον ὑγρὰν εἰς τὴν ὑδρίαν τοῦ ὕδατος ἔ-
βαλε κληρουμένων περὶ μεσσήνης. οὐκ ἄτοπον δὲ τὸ

τεῦκρον λοιδορεῖν ἀγαμέμνονι ὑπὸ τοῦ πάθους προσαγό-
μενον. καὶ γὰρ ἀχιλλεὺς οὐκ ἀπέσχετο λοιδορίας. καὶ οὐ-
κ ὢν ἐν τοιούτῳ πάθει. ἌΛΛΟΣ ΕὐΛΌΦΟΥ. ὅστις κλῆρος
ἐκ τῆς εὐλόφου κυνῆς ἤμελλε πρῶτος κουφιεῖν τὸ ἅλ-
μα τοῦ αἴαντος. ΟὐΚ ΟἾΣΘΑ ΣΟΥ͂ ΠΑΤΡΌΣ. εἰκότως καὶ αὐ-
τὸς τὰ ὅμοια ἐξεῦρεν. ἓν δὲ εἰπὼν ἀγαμέμνων, μυρία
ἤκουσεν. ΑὐΤῸΣ ΔῈ ΜΗΤΡΌΣ. οὐχ ὡς βαρβάρῳ τῷ κρητὶ
ὄντι τοῦτο ὀνειδίζει αὐτῷ τὰ περὶ τῆς μητρός. ἀλλ᾽ οἷον ἐξ ἀλ-
λοφύλων γέγονέ σοι τὸ γένος. ἘΦῆΚΕΝ ἘΛΛΟΙ͂Σ: ἤτοι
ἀφώνοις. ἡ ἱστορία ἐν ταῖς κρήσσαις εὐριπίδου. ὅτι δια-
φθαρεῖσαν αὐτὴν λάθρα ὑπὸ θεράποντος, ὁ πατὴρ ναυ-
πλίῳ παρέδωκεν ἐντειλάμενος ἀποποντῶσαι. ὁ δὲ
οὐκ ἐποίησεν, ἀλλ᾽ ἐνεγγύησε πλεισθένει. Ἡ ΦΎΣΕΙ ΜῈΝ
ἮΝ ΒΑΣΊΛΕΙΑ. ἀνασκευάζει τὰ εἰρημένα περὶ δυσγε-
νείας αὐτοῦ. ΤΟῪΣ ΠΡῸΣ ἍΙΜΑΤΟΣ. τοὺς συγγενεῖς. ἴ-
σως δεικτικῶς εἰς τὸν αἴαντα. ἐν ᾗ περιπαθὴς ἡ λέξις.
ὨΘΕΙ͂Σ ἈΘΆΠΤΟΥΣ. πιθανῶς πάλιν εἰσέβαλεν εἰς τὸν
λόγον τοῦ δράματος. ΤΡΕΙ͂Σ ὉΜΟΥ͂ ΣΥΓΚΕΙΜΈΝΟΥΣ.
ἐμὲ καὶ σαυτὸν. καὶ μενέλαον. οὐ γὰρ λέγει περὶ τῆς τεκμή-
σης καὶ τοῦ παιδός. ἐλεεινὸς γὰρ ὁ λόγος οὐκ ἀπειλητικός.
ΘΑΝΕΙ͂Ν ΠΡΟΔΉΛΩΣ. ἀντὶ τοῦ λαμπρῶς. ἀνδρείως. λέ-
γει δὲ ὅτι ταῦτα ἐβούλεσθαι περὶ τὸν αἴαντα δρᾶσαι, πρό-
τερον οὐ δράσετε πρὶν ἢ καὶ ἐμὲ ἀποκτεῖναι. ἀποθνήσκων
μέντοι σὺν ὑμῖν ἀπολοῦμαι. ΒΟΥΛΉΣῌ ΠΟΤῈ. μετὰ με-

λυθήσῃ ὡς προπετὴς εἰς ἐμὲ εὑρεθείς. καὶ μὴ ἀποδειλιάσας παρὰ τὸ ἀρχεῖν· ἀμυνοῦμαι γάρ σε. ἢ βουλήσῃ παρὰ τὲ καὶ δειλὸς εἶναι καὶ μὴ ὑπ' ἐμοῦ ἀφαιρεθῆναι. ἌΝΑΞ ὈΔΥΣΣΕΥ. ἵνα μὴ εἴη αὐτοῦ εἰς μακρὰν ἡ φιλονεικία, διαλλακτὴν εἰσήνεγκε τὸν ὀδυσσέα. τοιοῦτον γὰρ ὁ καιρὸς ἐζήτει. εἰσήκται δὲ ὀδυσσεὺς ὡς σοφὸς καὶ ἀμνησίκακος. ΒΟῊΝ ἈΤΡΕΙΔΩ͂Ν. οὐκ ἐξὸν τοῖς μύθοις φησὶν ὅτι ἤκουε ἀνασχέτως ἀγαμέμνονα. ἀλλ' ἐπιμελομένως τί πράττουσιν οἱ βασιλεῖς. τὴν δὲ ἑαυτοῦ γνώμην ἐδήλωσε διὰ τοῦ, ἀλκίμων ἐρῶ, ὅτι γενναίαν αὐτοῦ ἐδήλωσε τὴν τελευτήν. διδάσκει δὲ ὁ λόγος, ὅτι οὐ δεῖ κατὰ τεθνεώτων λέγειν, κἂν ἐχθροὶ ὦσιν. ἘΓῺ ΓᾺΡ ἈΝΔΡΊ. συνετὸς ὁ ὀδυσσεύς, οὐκ εὐθὺς προστιθέμενος τῇ ὀργῇ. ἔστι γὰρ συγγνώμη καὶ τῷ κακῶς εἰπόντι, εἰ κακῶς πάσχων ἀμύνηται διὰ λόγων. ἬΚΟΥΣΕΝ ἈΙΣΧΡᾺ. οὔτε θεραπεύει ὀδυσσέα ὁ τεῦκρος διὰ τὸν ἀδελφόν, οὔτε ἀντιλέγει διὰ τὸν καιρόν. ἜΞΕΣΤΙΝ ΟὖΝ. δαιμονίως ἡ ἐπιτήρησις. ἠπίστατο γὰρ ὅτι πάντες ἄνθρωποι πρὸς τὸ ἀληθὲς ἀγανακτοῦσι καὶ ἀντιλέγουσι. τὸ δὲ ἑξῆς, ἔξεστιν ἐμοὶ τῷ φίλῳ σου εἰπόντι τἀληθῆ καὶ τὰ ἑξῆς. ΞΥΝΗΡΕΤΜΕῖΝ. συμφωνεῖν. συντρέχειν ὡς πρότερον. ἐκ μεταφορᾶς τῶν κοινῶς ἐρεσσόντων. ΜΉ ΔΗ ΒΊΑ ΣΕ. μὴ ἡ ἐξουσία βιασάσθω σε ὥστε πρᾶξαί τι παρὰ τὸ δίκαιον. τουτέστι μὴ ὑπὲρ τοῦ ἐνδείξασθαι τοῦ

τῷ τὴν ἐξουσίαν παραβῇς τὸ δίκαιον. ΚἈΜΟῚ ΓᾺΡ
ἮΝ ΠΌΘΕΝ. ἱκανὸς ὁ λόγος εἰς πειθὼ ὅτι κἀγώ ποτε
ἐχθρὸς ὤν, ἐνδέδωκα νῦν διὰ τὸ δίκαιον. ΒΛΆ
ΠΤΕΙΝ ΤῸΝ ἘΣΘΛῸΝ. δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ μισοῦντος εἶ
ναι, τὸν ἐσθλὸν οὐ δεῖ μνησικακεῖν. δύναται καὶ ἐπὶ
τοῦ μισουμένου. καὶ τετελευτηκότος. τὸν ἐσθλὸν οὐ
δεῖ βλάπτεσθαι, οὐδ᾽ ἐὰν μισούμενος ᾖ. εὐκαταλλά
κτως γὰρ δεῖ πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς ἔχειν. ΤΌΝ ΤΟΙ ΤΎΡΑΝ
ΝΟΝ ὁ λόγος, ὅτι οὐ πάντῃ τῷ δικαίῳ ἀκολουθητέον. ἀλ
λά τι πρὸς τὸ συμφέρον ῥέπειν χρὴ τὸν τύραννον. ἀπρε
πὲς γὰρ ὑπὸ ἀγαμέμνονος ὁμολογεῖσθαι. πᾶς τύραν
νος ἀδικεῖ ὑπὸ τῆς ἐξουσίας. περὶ τὰ τοιαῦτα
τῶν ἔργων ταύτην προβαλλόμενος. ἈΛΛ᾽ ΕΥ̓ ΛΈΓΟΥ
ΣΙ. κατὰ κοινοῦ τὸ ῥᾴδιον. ἔστιν οὐ μόνους τοιοῦτος. ἀλ
λὰ ῥᾴδιόν ἐστι τῶν καλῶς συμβουλεύουσι, φίλοις τιμὰς
μέμειν. ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ καλῶς σοι συμβουλεύοντι, τι
μὴν ἀπόδος. τουτέστιν, ἄκουσόν μου. ΚΛΎΕΙΝ ΤῸΝ
ἘΣΘΛῸΝ. ἄκρως αἱ ἀντιθέσεις. ὁ μὲν ὀδυσσεὺς ἐπὶ τῇ
μὴ τῶν φίλων ὑφεῖναι τὸν βασιλέα τῆς ἐξουσίας παρακαλεῖ.
ὁ δὲ ἀντιστρέψας φησὶν, ὅτι τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα χρὴ πείθε
σθαι τοῖς βασιλεῦσι. ΤΊ ΠΟΤΕ ΠΟΙΉΣΕΙΣ; ἐνηρώτησεν ὁ λό
γος. ποδαπός τις ἐστὶ πρὸς ἐχθρούς. καὶ τί αὐτοὺς διαθήσεις
δεινὸν, ὁ πότε οὕτως ὑπὸ νεκροῦ ἡττῆσαι. ἜΜΓΛΗΚΤΟΙ
ΒΡΟΤΩ͂Ν. οἱ μὴ ἐμμένοντες τῇ ἀρχαίᾳ ἀρετῇ καὶ φι
λίᾳ ἄφρονες παρὰ τοῖς ἀνοῖς. Ἄλλως. ἔμπληκτοι. κοῦ

φοι. εὐμετάβολοι. ὄντως εἶ δὲ ὁ ὀδυσσεὺς ὡς εὐμεταβλήτῳ. οἱ τοιοῦτοι οὖν ἔμπληκτοι παρὰ τῶν βροτῶν λέγονται. ὡς καὶ ὅμηρος, Ἐμπληδηνέτερον μέν τι βροτόν. ἮΚΑΡΤΑ. πρὸς ταῦτα ὁ ὀδυσσεὺς ἀντιλέγει. ὅτι οὐκ ἐν τῇ ταυτότητι μένει τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. ἀλλὰ ποτὲ μὲν φίλοι εἰσί, ποτὲ δὲ ἐχθροί. πολύ φησι τοῦτο ἀνθρώπων ἐστὶ τὸ κατὰ καιρὸν μεταβάλλεσθαι εἰς φιλίαν, ἢ εἰς ἔχθραν. ἘΝ ΔΙΚΟΥΣ. ὁ μὲν, τὸ τῆς ἀνδρείας. ὁ δὲ, τὸ τῆς δικαιοσύνης προβάλλεται. ΚΑῚ ΓᾺΡ ΑΥ̓ΤΌΣ. καὶ γὰρ αὐτὸς ὑπόκειμαι τῇ ὁμοίᾳ τύχῃ τῇ ἀνθρωπίνῃ. ἢ καὶ αὐτὸς ἵξομαι πρὸς τὸ θάψαι αὐτόν. ἢ, ΠΆΝΘ᾿ ὍΜΟΙΑ. ὄντως πάντα τὰ ἀνθρώπινα ὅμοια. πᾶς γὰρ ἄνθρωπος τὴν οἰκείαν πραγματεύεται σωτηρίαν. ἔχει δέ τινα δυσκολίαν. καὶ ἔστιν οὕτως κοινὸν ἔγκλημα τοῦτο τῶν ἀνθρώπων, τὸ εἶναι ἕκαστον φίλαυτον. τοῦτο οὖν ἐγκαλεῖ τῷ ὀδυσσεῖ, ὁ ἀγαμέμνων, ὅτι εὐδοξίαν σοι ἐργάζεται τὸ ὑπείκειν ταφῆναι τὸν αἴαντα. οὐδαμῆ τὸ κεχαρισμένον ἑτέρῳ διαπράττει. καὶ ὁμολογεῖ ὁ ὀδυσσεὺς τὸ φίλαυτον, ἵνα μὴ δόξῃ πᾶσιν ἀντιλέγειν. ἈΠῸ ΤΟΥ͂ΔΕ. ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας, ἀγγέλλομαι καὶ σημαίνω αὐτῷ φιλίαν. ΣΥΝΘΆΠΤΕΙΝ ΘΈΛΩ. καλῶς τὸ θέλω. εἰ ἐπιτρέποιτε. ἌΡΙΣΤ᾿ ὈΔΥΣΣΕΥ͂. εὐγνωμόνως πρὸς τὸ παρὸν ὁ τεῦκρος θεραπεύει τὸν ὀδυσσέα, καταπιθέμενος καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. ΚΑΊ Μ᾿ ἘΨΕΥΣΑΣ. ψευσθῆναι ἐποίησας τῆς ἐλπίδος,

ἣν κακὴν εἶχον περὶ σέ. ΟΥ ΠΙΕΡΟΝΤΗΤΟΣ. ἐνταῦθα μὲν λέγει ἐμβρόντητον. ΤΑΦΟΥ ΜΕΝ ΤΟΥ ΔΟΚΝΩ. πιθανῶς καὶ εὐσχημόνως τοῦτο λέγει ὁ τεῦκρος. ΕΙ ΜΕ ΠΑΙΝΕΣΑΣ ΤΟ ΣΟΝ. πιθανὴ ἡ ἔξοδος διὰ τὴν σπουδὴν τῆς ταφῆς. πολὺς οὖν ἤδη χρόνος ἀφ᾽ οὗ τετελεύτηκεν ὁ αἴας καὶ ἤδη δεῖ αὐτὸν ταφῆναι. ΧΕΡΣΙΝ ΤΑΧΥΝΕΤΕ. μετὰ σπουδῆς ὀρύξατε. ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ. εὔκαιρον. καιρὸς γὰρ ἤδη καὶ τούτου ὥστε ἀπολοῦσαι τὸ σῶμα. καὶ καθᾶραι. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ. τῆς σκηνῆς. ἼΛΗ. σύστημα. κυρίως δὲ φατρία. ΥΠΑΣΠΙΔΙΟΝ. ἐνόπλιον. ΚΑΙ ΣΥ ΔΕ. ἀρχαϊκὰ καὶ ταῦτα καὶ πάθους ἐχόμενα. ΣΥΡΙΓΓΕΣ. ἀναδόσεις. ΜΕΛΑΝ ΜΕΝΟΣ. ἀντὶ τοῦ τὴν δύναμιν τοῦ αἴαντος. ΠΑΣ ΦΙΛΟΣ. ὅστις τῶν παρόντων φίλος ἐστί, σπευδέτω εἰς τὴν ταφήν. ΤΩΙ ΠΑΝΤ᾽ ΑΓΑΘΩΙ. οἱ τοιοῦτοι ἔπαινοι περὶ τῶν ἰδίων λεγόμενοι περιπαθέστεροί εἰσιν. Η ΠΟΛΛΑ ΒΡΟΤΟΙΣ. οἰκείως ἔχει τὸ ἀπαλλαχθήσεσθαι μέλλουσιν ἡ τελευταία γνώμη. ὅτι πλεῖστά ἐστι τὰ ἀνθρώποις γνῶναι ἐπ᾽ αὐτῶν τῶν πραγμάτων γινομένων. προμηθεία δὲ, ἀδύνατον χρήσασθαι καὶ μαντεύσασθαι. ὅ, τί περ ἀποβήσεσθαι μέλλει. ταῦτα δὲ ἅμα λέγοντες προπέμπουσι τὸν νεκρόν. καὶ γίνεται ἔξοδος πρέπουσα τῷ λειψάνῳ.

Τέλος σχολίων τῶν εἰς αἴαντα τὸν μαστιγοφόρον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΑΝ.

παρόκαλον τὸ λέγειν, ὅτι ὃν τρόπον τὰ κατὰ μέ-
α ρος τῆς ἰθάκης ἡ ἀθηνᾶ ἔδειξε τῷ ὀδυσσεῖ, οὕτως ἔδει καὶ τὸν παιδαγωγὸν τῷ ὀρέστῃ δεῖξαι. τῷ μὲν γὰρ ἀγνοοῦντι, δεικνυσιν ὁ παιδαγωγός. τῷ δὲ ἀπιστοῦντι, ἡ ἀθηνᾶ. ἅπαντα δὲ ἡμῖν φιλοτέχνως ἐν βραχεῖ δεδήλωκεν ὁ ποιητής. τὸν τόπον τῆς σκηνῆς. τὸν τρόπον ὡς παρέλαβεν αὐτὸν παρὰ τῆς ἀδελφῆς, καὶ πρὸς τὸν τρόφιον ἐξέθετο. τὸν καιρὸν ἐν ᾧ πάρεισιν εἰς τὰς μυκήνας. τὴν συνουσίαν, ὅτι πυλάδης. φησὶ γὰρ ὑποκατιών. πυλάδη τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον.

Ω ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑΝΤΟΣ ΕΝ ΤΡΟΙΑι ΠΟΤΕ.

Πολλάκις παρατηροῦμεν ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰ συνεκτικὰ τῶν ὑποθέσεων ἐν ἀρχαῖς ἡμῖν δηλοῦσι. καὶ νῦν δηλοῖ πρός τινα ὁ λόγος, ὅπερ ἦν ἀναγκαῖον πρόσωπον. ΝΥΝ ΕΚΕΙΝ' ΕΞΕΣΤΙ ΣΟΙ. προσοχὴν ὁ λόγος ἀπεργάζεται σκοπούντων ἡμῶν, τί δή ποτε προθυμεῖται τὴν πόλιν ἰδεῖν. ΤΟ ΓΑΡ ΠΑΛΑΙΟΝ ΑΡΓΟΣ. ὅμηρος χωρίζει τὸ ἄργος καὶ τὴν μυκήνην. οἱ δὲ νεώτεροι, τὴν αὐτὴν μυκήνην καὶ ἄργος φασίν.

Αλλως. ἄργος ὁ μωνύμως τῇ χώρᾳ. ὡς ὅμηρος.

Ἄργος τε σπάρτη τε. παλαιὸν δὲ, ἢ ὅτι ἄργος ὁ προπάτωρ αὐτῶν γηγενὴς ἦν. ἢ ὅτι καὶ αὐτοὶ πρωτογενεῖς ἀντιποιοῦνται εἶναι. ἔστι δὲ ἔτι καὶ τὸ περὶ τοῦ πυρὸς μέχρι τοῦ νῦν δεικνύμενον καὶ λεγόμενον ὡς ἀπ' οὐρανοῦ πρῶτον ἐκεῖσε κατηνέχθη. ΑΥ̓ΤΗ Δ' ὈΡΕΣΤΑ ΤΟΥ͂ ΛΥΚΟΚΤΟΝΟΥ ΘΕΟΥ͂. οὐκ ἀπ' ἄλλου τινὸς ποιεῖται τὴν δεῖξιν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἀπόλλωνος. ὅπερ ἀρχαιότατον κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄργει ἀγορὰν. ἐν ᾧ καὶ πῦρ ἀπόκειται. περὶ οὗ πρόσθεν εἰρήκαμεν. ἔστι δὲ κατ' ἀντικρὺ τοῦ νεμαίου διός. παραγενόμενοι οὖν εἰς ἄργος, ὁ τροφεὺς δείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν ἄργει. λέγων, ἐστὶν οὐκ ἄπωθεν τῶν μυκηνῶν. ἀλλ' ἐξ ἀπόπτου φαίνεται. καὶ τὸν ναὸν τῆς ἥρας ἐξ ἀριστερᾶς ὄντα μυκηνῶν τοῖς ἀπὸ κορίνθου εἰσιοῦσι. λυκοκτόνον δὲ τὸν ἀπόλλωνα, οἱ μὲν διὰ τὸ νόμιον εἶναι τοὺς ἐπιβούλους αὐτῶν φονεύειν. διὸ καὶ λύκους αὐτῷ φησι θύεσθαι ἐν ἄργει. οἱ δὲ διὰ τὸ ἱερὸν εἶναι τὸ ζῶον. ὡς καὶ τῆς ἀρτέμιδος τὰς ἐλάφους. ὅθεν καὶ τῷ νομίσματι τῶν ἀργείων, ἐγχαράττεσθαί φασι λύκους. ὡς καὶ τὰς γλαῦκας ἀθήνησι. ΟΥ̓Ξ ἈΡΙΣΤΕΡΑ͂Σ. ἔστι γὰρ ἐξ ἀριστερᾶς τῶν μυκηνῶν τοῖς ἀπὸ κορίνθου εἰσιοῦσιν, ἥρας ναός. ἐκ φωκίδος δὲ παραγενόμενοι, διὰ κορίνθου πεποίηνται τὴν ὁδόν. ΤᾺΣ ΠΟΛΥΧΡΎΣΟΥΣ. ὅμηρος, Πολυχρύσοιο μυκήνης. ΠΟΛΎ

ΦΘΟΡΟΝ ΤΕ. ἐν ᾧ πολλαὶ φθοραὶ καὶ φόνοι ἐγένοντο. ΤΟΣΟΝΔ' ἘΣ ἭΒΗΣ. τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας δηλοῖ, ὡς περὶ παιδαρίου οὔπω βαδίζειν δυναμένου. ΜΕΛΑΙΝΑ Τ' ἌΣΤΡΩΝ. ἐχρῆν οὕτως εἰπεῖν. μελαίνης νυκτὸς τὰ ἄστρα ἐκλέλοιπεν. ὡς τὸ, Ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη. ἢ οὕτως. ἐκλέλοιπε τῶν ἄστρων ἡ μέλαινα εὐφρόνη. ἵν' ᾖ τὸ ἄστρων, πρὸς τὸ ἐκλέλοιπεν. ἈΚΜΗ. ὥρα δή. πιθανῶς δὲ ἐπείγει τὸν ἀκροατὴν προσέχειν τοῖς ἔργοις, ἃ ταχέως συμβουλεύει τελεσθῆναι. Ὦ ΦΙΛΤΑΤ' ἈΝΔΡΩΝ. διδάσκει ἡμᾶς μετὰ οἵων ἀνδρῶν δεῖ τὰ ἀπόρρητα ποιεῖν καὶ λέγειν. ἘΣΘΛΟΣ ΕἸΣ ἩΜΑΣ ΓΕΓΩΣ. τὸ εἶναι πιστὸς εἰς ἡμᾶς. ἘΝ ΤΟΙΣΙ ΔΕΙΝΟΙΣΙΝ. ἐν τοῖς πολέμοις. ἘΝ ΠΡΩΤΟΙΣ ἘΠΗ. ἕστη. ἀκολούθως. διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ γήρως εὐβουλίαν. ΕἸ ΜΗ ΤΙ ΚΑΙΡΟΥ. εἴ τι σοι δοκῶ μὴ καλῶς βεβουλεῦσθαι, μεθάρμοσον. ὅ ἐστιν, ἐπανόρθωσον. ἔστι δὲ ἀγάσασθαι τὸν νεανίσκον, ὅτι μὴ πάνυ αὐθέκαστος φαίνεται. ἘΓΩ ΓΑΡ ἩΝΙΧ' ἹΚΟΜΗΝ. διὰ τῆς διηγήσεως ταύτης, τὸ λεῖπον τῆς ἱστορίας προσανεπλήρωσεν ἡμῖν. ἌΣΚΕΥΟΝ ΑΥΤΟΝ. ἢ αὐτὸν τὸν αἴγισθον ἀπαρασκεύαστον ὄντα, ἢ τὸν ὀρέστην. οἷον μὴ μετὰ πολέμου ἐπεμβῆναι. ἼΣΘΙ ΠΑΝ. περιείργασαι τὰ πραττόμενα. ΟΥ ΓΑΡ ΣΕ ΜΗ ΓΗΡΑΙ ΤΕ. τοῦ πιθανοῦ χάριν. οὕτως εἶπε. ἨΝΘΙΣΜΕΝΟΝ. τινὲς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἤκουσαν. οἷον

ταῖς πλάκαις ἠνθισμένον. τοῦτο δὲ ἀπίθανον. ἐγνώσθη
γὰρ ἂν εἰ καὶ τοσοῦτον ἤλλαξε τὴν κεφαλήν. δοκεῖ οὖν
μοι τὸ ἠνθισμένον, ἀντὶ τοῦ ἠσκημένον. οὐ μὴν οὖν σε
ἐπιγνῶσι τοιαῦτα πλαττόμενον. εἰ δὲ τὸ ἠνθισμένον ἐ-
πὶ ἡλικίας δεξόμεθα, ἐστὶν οὐκ ἐπὶ τῶν τριχῶν. ἀλλ᾽ ἐ-
πὶ παντὸς τοῦ σώματος. ΦΩΚΕΥΣ. τὸν φωκέα προ-
σθεὶς, ἐπήνεγκε φανοτέα. ἀπὸ τοῦ ὅλου ἐς τὸ μερικὸν
› καταβαίνων. ὁμοίως τῷ, Ἠδ᾽ ἐς κύπρον ἵκανε φιλο-
› μειδὴς ἀφροδίτη ἐς πάφον. ἐλέγετο γὰρ ὁλοσχερέ-
στερον μὲν φωκεῖς. ἐπὶ μέρους δὲ κρισαῖοι. φανοτεὺς.
πόλεως δὲ ὄνομά φασι τὸ, φανοτέως. ΔΟΡΥΞΕΝΩΝ.
ἀντὶ τοῦ φίλων. κυρίως δὲ, οἱ ἐν πολέμῳ γινόμενοι
φίλοι. ὡς γλαῦκος καὶ διομήδης. ἌΓΓΕΛΛΕ ΔΌΡΚΩΙ.
μὴ σμικρολόγως τὶς ὑπολάβηται. ὡς κελεύοντος ἐ-
πιορκεῖν τοῦ ποιητοῦ. δεῖ γὰρ αὐτὸν πείθεσθαι τῷ
θεῷ, τὸ πᾶν δόλῳ πράττειν παρακελευομένῳ. ὥσ-
τε ἐμοὶ δοκεῖ ἐπιορκῶν δυσσεβεῖν. διὰ τούτων εὐ-
σεβεῖ πειθόμενος τῷ θεῷ. ἔχει δὲ ἀξιοπιστίαν ὁ
λόγος, ὡς ἐν φωκίδι τρεφόμενον καταβῆναι ἐς τὰ
πύθια. ἀνήκται δὲ τοῖς χρόνοις. ἐπὶ γὰρ τριπτολέμου γάρ
φασι γενέσθαι πυθικὸν ἀγῶνα ἑξακοσίοις ἔτεσιν ὕ-
στερον. ἘΞ ἈΝΑΓΚΑΊΑΣ ΤΎΧΗΣ. βιαίως. οἷον ἀναγ-
καστῷ μόρῳ. καὶ οὐκ ἐκ ταὐτομάτου. ἐκ βίας. ἐκ συν-
τυχίας. οὐκ ἰδίῳ θανάτῳ. ἌΘΛΟΙΣΙ ΠΥΘΙΚΟΙ͂ΣΙ. τῶν

χρόνοις ἀνῆκται. νεώτερος γὰρ ὀρέστης ἐστὶν ὁ πυθικὸς ἀ-
γών. ὩΔ' Ὁ ΜΥΘΟΣ ΕΣΤΑΤΩ. ἡ ἔκβασις τοῦ λόγου. ἢ τὸ
κεφάλαιον. πιθανὸν δὲ τὸ, ἐν φωκίδι ἀναγραφόμε-
νον τὰ πύθια ἀγωνίζεσθαι. ΕΣΤΑΤΩ. δεδόχθω. ὩΣ Ε-
ΦΙΕΤΟ. ὁ ἀπόλλων δηλονότι ὡς ἐκέλευεν. ΛΟΙ-
ΒΑΙΣΙ ΠΡΩΤΟΝ ΚΑΙ ΚΑΡΑΤΟΜΟΙΣ. τοῖς ἀπὸ κρα-
τὸς τετμημένοις βοστρύχοις. λέγοι δ' ἂν χλιδὰς, ἤτοι
καθόλου τοὺς πλοκάμους. οἵ εἰσι τρυφὴ τῆς κεφαλῆς.
ἢ παρ' ὅσον τρυφὴ καὶ κόσμος ἀπετίθεντο τοῖς νεκροῖς
οἱ πλόκαμοι ἐν τῷ τάφῳ. ΤΥΠΩΜΑ. τὸ ἄγγος. τὴν ὑδρί-
αν. ἐν ᾗ δῆθεν τὰ δοκοῦντα εἶναι ὀρέστου ἀπέκειτο.
ΚΛΕΠΤΟΝΤΕΣ. ἀπατῶντες. παραλογιζόμενοι. ὅμηρος
› Κλέπτε νόῳ. ΗΔΗ ΓΑΡ ΕΙΔΟΝ. πυθαγόρας καθείρξας
ἑαυτὸν ἐν ὑπογείῳ, λογοποιεῖν ἐκέλευσε τὴν μητέρα ὡς τε-
θνηκὼς εἴη. καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιφανεὶς, περὶ παλιγγε-
νεσίας. καὶ τῶν καθ' ᾅδου τινὰ ἐτερατεύετο. διηγούμενος
πρὸς τοὺς ζῶντας περὶ τῶν οἰκείων. οἷς ἐν ᾅδου συντετυ-
χηκέναι ἔλεγεν. ἐξ ὧν τοιαύτην ἑαυτῷ δόξαν περιέ-
θηκεν. ὡς πρὸ μὲν τῶν τρωϊκῶν αἰθαλίδης ἦν ὁ ἑρμοῦ.
εἶτα εὔφορβος. εἶτα ἑρμότιμος. εἶτα πύθιος ὁ δήλιος.
εἶτα ἐπὶ πᾶσι πυθαγόρας. εἰς τοῦτο οὖν ἔοικεν ἀπο-
τείνεσθαι ὁ σοφοκλῆς. ἔνιοι δὲ οἴονται ἀπιθάνως,
εἰς ὀδυσσέα ἀποτείνεσθαι. οὐ γὰρ πέπρακταί τι τοιοῦ-
τον ὀδυσσεῖ. ἐφυλάξατο δὲ ὀνομάσαι τὸν ἄνδρα καὶ μὴ
τῶν θαυμαστῶν εἶναι δόξῃ ἐν τραγῳδίᾳ. καὶ μύθῳ πα-

λαιῷ τετόλμηκέ τι κακόηθες εἰπεῖν. ἢ προσκρούσει
κἂν εἰς τοὺς καθ' ἑαυτόν. ὃ μᾶλλον ἥρμοζε κωμῳδί-
ᾳ. ΔΕΞΑΣΘΕ΄ ΜΕΥΤΥΧΟΥΝΤΑ. ἐπ' εὐτυχίᾳ με δέξα-
σθε ὥστε ταύτας τὰς ὁδοὺς τελεσθῆναι. ἢ οὕτως. δέ-
ξασθέ με εὐτυχοῦντα. ἢ εὐτυχῶς ἐπιχειροῦντα
ταύταις ταῖς μηχαναῖς. ΑΡΧΕΠΛΟΥΤΟΝ. ἄρχον-
τα πλούτου. ἢ τὴν ἀρχαίαν τύχην ἀποληψόμενον.
ΝΩΙ ΔΕΞΙΜΕΝ. ἐξιέναι βούλονται διὰ τὴν εἴσοδον τοῦ χο-
ροῦ. ΚΑΙΡΟΣ ΓΑΡ ΟΣΠΕΡ. ἐφ' ἑκάστου πράγματος τὸ
καίριον καὶ χρησιμώτατον, ὁ καιρός ἐστιν. ὅπου καὶ τὰ σπου-
δαῖα παρὰ καιρὸν γινόμενα οὐκ ἀποδέχονται. ὡς ἰατρὸν
τῷ κάμνοντι περὶ τῆς φύσεως τοῦ νοσήματος διαλεγό-
μενον. ὡς εἴ τις τοῖς μεθύουσι περὶ σωφροσύνης διαλέ-
γοιτο. ΚΑΙ ΜΗΝ ΘΥΡΩΝ. τὸ ἑξῆς ἔνδον θυρῶν. θαυμα-
στῶς δὲ ὁ γέρων οὐκ ἐπιβέβηκε τῷ ἀληθεῖ. ἀλλὰ παραστῆ-
σαι βουλόμενος τὸν Ὀρέστην, προσπελῶν τιμός φη-
σιν. ΑΡ' ΕΣΤΙΝ Η ΑΥΣΤΗΝΟΣ. ὑπὸ νεότητος Ὀρέστης
παράγεται φιλοπευστεῖν. ὁ δὲ πρεσβύτης τὸ χρήσιμον
σκοπεῖν ἀναγκάζει. ΑΝΑΚΟΥΣΟΜΕΝ. ἐπακού-
σομεν. ΜΗΔΕΝ ΠΡΟΣΘΕΝ. ἅμα μὲν εἰς τὸ χρήσι-
μον συμβουλεύει πείθεσθαι τῷ θεῷ. ἅμα δὲ καὶ
πρὸς τὴν ὑπόθεσιν. διελύθη γὰρ ἂν τὸ πᾶν ἐξ ἀρ-
χῆς μηνυθέντος Ὀρέστου. Ω ΦΑΟΣ ΑΓΝΟΝ. ὀλό-
φυρσίς ἐστι τῆς Ἠλέκτρας ἐν ταῖς μονῳδίαις. ὅ-
περ σύνηθες τοῖς τραγικοῖς, κινητικὸν τοῦ πένθους.

τοῦτο δὲ τὸ πρόσωπον εὐνοοῦν ἐστι τῷ ἀποθανόντι. ἐπειδὴ δὲ ἀηθές ἐστι πρὸς τοὺς θεατάς, ἢ πρὸς ἑαυτὴν ταῦτα διαλέγεσθαι, ὡς ἀπομεμφομένη τοῖς θεοῖς, ἢ μάρτυρας τῶν θρήνων καλοῦσα, πρὸς τὰ στοιχεῖα ποιεῖται τὸν λόγον. καὶ οὕτως ἡμῖν δηλωθήσεται ὅπως διέκειτο ἐπὶ τῷ συμβάντι κατὰ τὸν πατέρα. ἰσόμοιρον δέ φησιν εἶναι τὴν γῆν τῷ ἀέρι, παρ' ὅσον παρατείνειν ἀλλήλοις τὰ στοιχεῖα πρέπει. καὶ τοῖς φιλοσόφοις ἴσος δοκεῖ εἶναι κατὰ ἀνάλυσιν ὁ ἀὴρ τῇ γῇ. συνέστραπται γὰρ ἡ γῆ. εἰ δὲ διαλυθῇ ἰσωθήσεται αὐτῷ. οὕτως ἔχει καὶ τὸ ἡσιόδειον, „Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶσον ἑαυτῇ, οὐρανόν. ἰσόμοιρον δὲ γῆς ἀέρα τὸ σκότον φησίν, ἅμα τὸ, φάος ἁγνὸν ἀντιδιαστέλλεται. καὶ γῆς φησιν ἰσόμοιρος ἀήρ, ἴσην μοῖραν ἔχων τῇ γῇ. πανταχοῦ γάρ ἐστιν ἀήρ. ἢ ὅτι γῆ καὶ ἀὴρ στοιχεῖα. ἰσότιμα γὰρ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα ἀλλήλοις. τινὲς δὲ ὅτι μέση ἀέρος ἐστὶν ἡ γῆ, διὰ τὰ ἀπὸ κέντρου διαστήματα. ἰσόμοιρος οὖν, διὰ τὸ ἴσον ἀπέχειν πανταχόθεν τῆς γῆς. καὶ ταῦτα δὲ φερεκράτης παρῴδηκεν· τὸ δὲ ἀήρ, τὸ α συνέστειλε διὰ ῥυθμὸν ἢ μέτρον. ὮΦΑΟΣ ἉΓΝΟΝ. ὅσα μοι σύνοιδας θρηνούσῃ. καὶ κοπτομένῃ. τὸ δὲ κατάλληλον οὕτως. ὡς πολλὰς μὲν ᾠδὰς ἤσθου. πολλὰς δὲ πληγὰς αἱμασσομένων τῶν στέρνων. ΠΛΗΓΑΣ ἈΝΤΗΡΕΙΣ. ῥαδικώτερον δέ

πως.

πως ἀπήγγελται ὥστε τὴν διάλυσιν αὐτῶν μὴ πά-
νυ πολιτικὴν εἶναι. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.
οἱονεὶ πληγὰς κατὰ τὸ ἐναντίον τῶν στέρνων ἐλαυνομέ-
νας. ἢ ἀντήρεις, ἀντιθέτους. ἀντὶ τοῦ ἴσας τοῖς θρήνοις. με-
τῆκται ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων ὅταν κατ' ἴσον ἐρέσσωσι,
καὶ μὴ εἰς θάτερον περιωθῆται ἡ ναῦς. ἀντήρεις οὖν, ἀν-
τικτυπούσας τοῖς θρήνοις. θρηνοῦσα γὰρ ἔτυπτε τὸ στῆθος
πρὸς ἕκαστον. ᾜΣΘΟΥ. ἀντὶ τοῦ ἔμαθες. ΑἹΜΑΣΣΟΜΕ-
ΝΩΝ. διὰ τούτων ἡ ἐπίτασις. ὉΠΌΤΑΝ ΔΝΟΦΕΡᾺ.
ὅσα μέν φησι διὰ μυχὸν κλαίω, αἱ εὐναὶ ἴσασιν. ὅσα
δὲ δι' ἡμέρας, ὁ ἀήρ. καὶ τὸ φῶς. λέγει δὲ, ὅτι οὐ διαλεί-
πω οὔτε νυκτὸς. οὔτε ἡμέρας κλαίουσα. ὙΠΟΛΕΙ-
ΦΘῆι. παρέλθῃ. ὍΣΑ ΤῸΝ ΔΎΣΤΗΝΟΝ. κατὰ βραχὺ
ἐνδείκνυσι τὰ τῆς ὑποθέσεως. ἰδοὺ γὰρ ἔγνωμεν ὅτι
ἀδελφὴ τοῦ ὀρέστου. καὶ διατί θρηνεῖ. ὋΝ ΚΑΤᾺ ΜῈΝ
ΒΆΡΒΑΡΟΝ. παρὰ τὸ ὑπὸ ἀγαμέμνονος ἐν τῇ νεκυίᾳ.
› Οὔτε με ἀνάρσιοι ἄνδρες. καὶ τὰ ἑξῆς. πάνυ δὲ πε-
ριπαθὴς ὁ λόγος, εἰ καὶ πολεμίων πικρότερα ἐφάνη κλυ-
ταιμνήστρα τῷ ἰδίῳ ἀνδρί. πάνυ γὰρ περιπαθὲς
τὸ ἐπὶ τηλικούτου καὶ τοσαῦτα διαπραξαμένου
τὸ εἰπεῖν, ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι. ΟΥ̓Κ ἘΞΈΝΙΣΕΝ. ἀν-
τὶ τοῦ οὐκ ἀπέκτεινε. ξένια γὰρ ἄρεος, φαύματα.
› φόνοι. καὶ ἀρχίλοχος, Ξένια δυσμενέεσσι λυγρὰ χα-
› ριζόμενοι. ἭΜΟΥ ΦΈΡΕΤΑΙ. εἰ δὲ καὶ τὰ τῆς χρυσο-

θέμιδος παράκειται, αὐτή γε διὰ τὸ πάνυ ἀλγεῖν οὐδένα κατ᾽ ἀξίαν φροντίζειν τῶν γεγονότων οἴεται ἢ μόνην αὐτήν. ΑΔΙΚΩΣ ΟΙΚΤΡΩΣ ΤΕ. ἐν τισὶν ὑπόκειται ἀντὶ τοῦ ἀδίκως, ἀεικῶς. καὶ οἰκτρῶς μέν, διὰ τὸ βίᾳ καὶ ἐπιβουλευθέντα. ἀεικῶς δέ, ὅτι πελέκει αὐτὸν μεθ᾽ ὕβρεως ἐτίσατο. ΑΛΛ᾽ ΟΥ ΜΕΝ ΔΗ ΛΗΞΩ. ὁ νοῦς. ἀλλ᾽ οὐ λήξω θρήνων οὔτε ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ὀδυρομένη, ἕως ἂν μύκτα καὶ φῶς βλέπω. ὥστε μὴ ἀηδόνος τρόπῳ ἠχῶ τινα προπέμπειν τῶν θρήνων πρὸ τῶν πατρῴων θυρῶν. ΣΕΜΝΑΙ ΤΕ ΘΕΩΝ. εὐφήμως ὡς καὶ τὸ εὐμενίδες. ΜΟΥΝΗ ΓΑΡ ΑΓΕΙΝ. ἢ τὸ καταβαροῦν καὶ καταφερόμενον ὃ φέρειν οὐ δύναμαι. ἢ ἐπὶ τοῦ ὀρέστου ἀκούειν δεῖ οὕτως τὸ ἀντίρροπον. ὅπερ ἂν εἶχεν ἐκεῖνος φέρειν παρών. ὥστε κοινῇ ἡμᾶς αὐτὸ φέρειν. μόνη γὰρ φέρειν οὐκέτι σωκῶ. ἀντὶ τοῦ ἰσχύω. οἱ δὲ νεώτεροι, ἀντὶ τοῦ σώζω. ΙΩ ΠΑΙ ΠΑΙ. πάροδός ἐστι χοροῦ γυναικῶν, τῇ ἠλέκτρᾳ συναχθομένων. ΔΥΣΤΑΝΟΤΑΤΑΣ. τῆς ἐξωλεστάτης. οὐ γὰρ ἐπὶ οἴκτου ἐστὶν ὁ λόγος. ΤΙΝ᾽ ΑΕΙ ΤΑΚΕΙΣ. ἀντὶ τοῦ διὰ τί τήκῃ τῇ ἀκορέστῳ οἰμωγῇ. ΑΘΕΩΤΑΤΑΣ. ἀσεβεστάτης. ΜΑΤΡΟΣ ΑΛΟΝΤΑ. λίαν αἰδήμων ὁ χορὸς ἐπὶ τὸν αἴγισθον τρέπει τὴν αἰτίαν καὶ γυναικῶν ἐστιν ἴδιον, μηδὲ ἐπὶ τοῖς προφανέσιν ἁμαρτήμασι καταλέγειν ἄλλης γυναικός. καὶ τό, ΕΙ ΜΟΙ

ΘΕΜΙΣ ΤΑΔ᾽ ΑΥΔΑΝ. λίαν ἠθικὸν καὶ ἁρμόζον γυ-
ναιξίν. ἐπεὶ κατ᾽ ἀρχόντων ἦν ὁ λόγος. ἢ ἐπεὶ δοκεῖ
δυσφημεῖν, φησὶν. εἰ δίκαιόν ἐστιν οὕτως εὔχομαι.
Ὦ ΓΕΝΕΘΛΑ. ὦ παῖδες τῶν εὐγενῶν μυκηναίων.
ἭΚΕΤ᾽ ἘΜΩ͂Ν ΚΑΜΑΤΩΝ. οἶδά φησιν ἃ πράττω. καὶ
οὐ λανθάνει με ὅτι ὑπὲρ τὸ δέον ποιῶ. ἢ οἶδα ὅτι
μοι εὐνοεῖτε, ἵνα συνάπτῃ τῷ προκειμένῳ, ἥκετ᾽ ἐ-
μῶν καμάτων παραμύθιον. ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον.
ἘΑ͂ΤΕ Μ᾽ ὯΔΕ. τοιοῦτοι γὰρ πολλάκις οἱ ἐν τοῖς πά-
θεσι παρηγορούμενοι, παρακαλοῦντες συγχωρεῖσθαι
θρηνεῖν. ἈΛΥΕΙΝ. ἐν ἄλλοις δυσφορεῖν σημαίνει.
ἐνίοτε δὲ τὸ γεγηθέναι, ἀπὸ τῆς ἀλέας καὶ διαχύσε-
ως. ὅμηρος. Ἦ ἀλύεις ὅτι ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην.
ἈΛΛ᾽ ΟὔΤΙ ΤΟΝ Γ᾽ ἘΞ ἈΙΔΑ. ὅμηρος. Οὐ γάρ τις
πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο. ΠΑΓΚΟΙΝΟΥ ΛΙ-
ΜΝΑΣ. εἰς ἣν ἅπαντας ἐφικέσθαι δεῖ. ΟὔΤΕ ΓΟ-
ΟΙΣ ΟὔΤΕ ΛΙΤΑΙ͂ΣΙΝ.. οὔτε ὀδυρομένη. οὔτε πα-
ρακαλοῦσα τοὺς θεούς. καὶ αἰσχύλος, Μόνος θεῶν
γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ. μόνος οὐ δέχεται γλυ-
κερᾶς μέρος ἐλπίδος. ἘΦΙΗ. ἐπιθυμεῖς. τί μοι φησὶ
τούτων γλίχῃ ἅπερ ἐστὶν οὐκ εὐκόλως φέρειν. θρήνους
καὶ πένθη. ἈΛΛ᾽ ἘΜΕ ΓἈΣΤΟΝΟΕΣΣ᾽ ἌΡΑΡΕΝ. ἀττι-
κῶς τὸ ἄραρέ με, ἀντὶ τοῦ ἤρεσέ μου ταῖς φρεσίν.
ἢ ἀριστοφάνης. Σὺ δὲ ταῦτ᾽ ἀρέσκει. τὸ δὲ ἄραρεν, ἄμ-

τί τοῦ σύμφωνα πράσσομεν ἐγὼ καὶ ἡ ἀηδὼν ἕνεκα τοῦ θρηνεῖν. Ἄλλως. οἷον συνήθως αἱ μοῦσαις φρεσίν. Τουτέστιν, ἐκείνην ζηλῶ τὴν ἀεὶ τὸν ἴτυν στενάζουσαν. ἈΤΥΖΟΜΈΝΑ. ἐκπληττομένη τοῖς συμβεβηκόσι, καὶ ὀδυρομένη. ΔΙῸΣ ἌΓΓΕΛΟΣ. ὅτι δὲ τὸ ἔαρ σημαίνει, ὅμηρος. Ὡς δ' ὅτε πανδαρέου κούρη χλωρηῒς ἀηδὼν Καλὸν ἀείδησιν ἔαρος νέον ἱσταμένοιο. ἢ ὅτι τὴν ἡμέραν σημαίνει. ἢ ὅτι τὰ ἑαυτῆς ἀγγέλλει κακά. καὶ τὴν παραθρυλλουμένην ἀγγελίαν. καὶ τὸ πάθος. ἢ ἄγγελον εἶπεν, οἷον τέρας καὶ τὸ παρ' αὐτοῦ γινόμενον εἰς ἱερασίαν τῆς φύσεως. καὶ σαπφώ, Ηρος ἄγγελος ἱμερόφωνος ἀηδών. ΣῈ Δ' ἜΓΩΓΕ ΝΈΜΩ ΘΕΌΝ. ἀντὶ τοῦ ἐν τιμῇ τῶν θεῶν μερίζω σέ. ἘΝ ΤΆΦΩι ΠΕΤΡΑΊΩι. Τουτέστιν, ἀπολιθωθεῖσα. καὶ ὅμηρος. Ἐμ σιπύλῳ ὅθι φασὶ τυφώεως ἔμμεναι εὐνάς. ΠΕΡΙΣΣᾺ. πρὸς τὸ ἄχος περισσή. ἀντὶ τοῦ ἄμετρος ἐν τῷ θρηνεῖν. περισσῶς φησὶν ὀδύρῃ παρὰ τούτους οἷς ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους τυγχάνεις. ὥστε καὶ ἕτερόν τι διδάσκει ἡμᾶς. ὅτι καὶ ἀδελφαὶ αὐτῇ εἰσὶ δύο μετριώτερον τὴν συμφορὰν φέρουσαι. ΟἾΑ ΧΡΥΣΌΘΕΜΙΣ. ὁ ὁμήρῳ ἀκολουθεῖ εἰρηκότι τρεῖς τὰς θυγατέρας τοῦ ἀγαμέμνονος. ὡς ὁ τὰ κύπρια τέσσαρας φησί. ΚΡΥΠΤΑῖ Τ' ἈΧΈΩΝ. ἡ μετοχὴ ἐστὶ τὸ ἀχέων ἀντὶ τοῦ δυσφορῶν ἐπὶ τῷ κεκρύφθαι. ἢ ὁ ἐν ἥβῃ κρυπτῇ λυπούμενος. ΒΉΜΑΤΙ. ἀντὶ τοῦ ὁδῷ πομπῇ.

ἈΚΑΜΆΤΟΥΣ. ἀκαμάτως καὶ ἀδιαλείπτως. λέγοι δ' ἂν ταῦτα ἐν ὑπερορίᾳ. ἢ οὐ κεκμηκότως. ΟἸΧΝΩ̑. περιέρχομαι. ΜΥΔΑΛΈΑ. διάβροχος τοῖς δάκρυσιν. ἈΝΉΝΥΤΟΝ. ἀτελείωτον. ὯΝ Τ' ἜΠΑΘΕΝ. ὯΝ Τ' ἘΔΆΗ. ὧν ἔπαθε παρ' ἐμοῦ εὐεργεσιῶν. διέσωσε γὰρ αὐτόν. ὧν δὲ ἐδάη, ὅτι συνεχῶς ἔπεμπεν ἀγγέλους δηλοῦσα τὰ κατ' Αἴγισθον. ὮΙ ΤῸΝ ὙΠΕΡΑΛΓῆ ΧΌΛΟΝ. ᾧ τινι τῷ Διΐ, τὸν ὑπεραλγοῦντα. τὸν ἄγαν ὀδυνηρὸν καὶ λυπηρὸν χόλον τοῖς πεπραγμένοις νέμουσα, μὴ ὑπερβολῇ χρῶ τοῖς λυπηροῖς καὶ δεινοῖς. μήτε ἐπιλάθου αὐτῶν. ἀλλὰ μέμνησο μὲν αὐτῶν. γενναίως δὲ φέρε. ἢ μήτε ὑπὲρ τὸ δέον ἔχθαιρε. μήτε ἐπιλανθάνου τῆς ἔχθρας. ΧΡΌΝΟΣ ΓᾺΡ ΕὐΜΑΡΉΣ. ὁ γὰρ χρόνος εὐμαρῶς παρέρχεται. ἐνίοτε δὲ οὐ μετ' ὀλίγον ἀνυομένου τοῦ χρόνου ἥξει ὀρέστης. ἢ εὐχερής ἐστιν ὁ χρόνος ὥστε μετελθεῖν τοὺς ἀδίκους. ΚΡΊΣΑΝ. φωκικήν. κρίσα γὰρ πόλις φωκίδος. ΒΟΥΝΌΜΟΝ. βοῶν θρεπτικήν. ἈΠΕΡΊΤΡΟΠΟΣ. ἀνεπίστροφος. ἀνεπέλευστος. ἐνθυμῆ τό, περιτροπέων ἐνιαυτός. ἀπὸ κοινοῦ δὲ ληπτέον τό, ἀπερίτροπος. οὔτε ὀρέστης ἀπερίτροπος. ὃς ἐν τῇ φωκίδι τρέφεται. οὔτε ὁ κάτω θεός. ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ὀρέστου τιμωρηθήσονται. καὶ ἀπὸ τῶν χθονίων θεῶν ἔσεσθαι τὴν τιμωρίαν τοῦ ἀδίκως ἀνῃρημένου προσδόκα.

τιμὲς δὲ τὸ ἀπερίβοπος ἐπὶ μὲν ὀρέστου, ἀμετέλαστος. ἐπὶ δὲ τοῦ πλούτωνος, ἀμετάστροφος τοῦ τοὺς ἐχθροὺς μετελθεῖν. πολλάκις γὰρ τὸ κατὰ κοινοῦ λαμβανόμενον, διαφόρως νοεῖται. ὡς ὅμηρος, Ἔνθ' ἑλέτην δίφρον τε καὶ ἀμφω δήμου ἀρίστω. Τὸ ἑλέτην κατὰ κοινοῦ ἐστιν. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ δίφρου, ἀντὶ τοῦ ἔλαβον· ἐπὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν, ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσαν. ΟΥ̓ΘῸ ΠΑΡᾺ ΤῸΝ ἈΧΈΡΟΝΤΑ. οὔτε ὁ ἅδης ἀμετάστροφος. ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ, ἀπερίβοπος. τοῦ τοὺς ἐχθροὺς μετελθεῖν. ἀλλ' ἔχει ἐπιστροφὴν, καὶ ἐπιμέλειαν ποιεῖται. ἈΛΛ' ἘΜῈ ΜῈΝ Ὁ ΠΟΛΥ͂Σ. οἷον τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἐβίωσα ἐν κακοῖς. ἢ ὁ πλείων μέ φησι βίος ἀπολέλοιπε. μηδέποτε ἐμ' ἀγαθῇ ἐλπίδι γενομένην. ἐπεὶ μέχρι νῦν, οὐδὲν ὑπὲρ ἐκδικίας ἀγαμέμνονος πέπρακται. ἍΣ ΦΊΛΟΣ ΟὔΤΙΣ ἈΝῊΡ. ἤτοι ἧς φίλος οὐδεὶς προΐσταται, ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχήμασιν εὐλαβούμενοι ἢ ἐκεῖνο. Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι. ἜΠΟΙΚΟΣ. ἀντὶ τοῦ μέτοικος. ἈΝΑΞΊΑ. ἀξίαν οὐκ ἔχουσα ἀλλ' ἄτιμος. ΟἸΚΟΝΟΜΩ͂. ἀντὶ τοῦ διοικῶ καὶ τοὺς πατρῴους οἴκους. ὯΔΕ ΜῈΝ ἈΕΙΚΕΙ͂. δεικτικῶς τὸ ὧδε. ἐλλειπὲς δὲ τὸ τοιοῦτον. ἢ λεληθότως ἐμφαίνει τὸ σχῆμα τῶν ὑποκριτῶν. ΟἸΚΤΡᾺ ΜῈΝ ΝΌΣΤΟΙΣ ΑΥ̓ΔΆ. ἡ ἀγγελία ἡ περὶ τοῦ νόστου τοῦ πατρὸς οἰκτρὰ ἐγένετο, εὐθέως ἀναιρεθέντος.

ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ, αὐδά. οἰκτρά σοι οὖν γέγονεν ἡ φωνὴ
ἡ ἀγγέλλουσα περὶ τοῦ νόστου τοῦ πατρός. οἰκτρὰ δὲ καὶ πε-
ρὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ. οἷον οἰκτρὰ πέπονθας. καὶ ὅτε ἤκου-
σας παρεῖναι ἀγαμέμνονα, προσδοκῶσα ὅτι ἐπιβιοῦ
λαθήσεται. οἰκτρὰ δὲ, ὅτε ἦν, ἡ πρᾶξις γέγονε. καὶ ἀνῃρέ-
θη. ἈΝΤΑΊΑ ΓΕΝΎΩΝ. ὅτε ἀνταίαν ἐπλήγη ἀπὸ γενύ-
ων παγχάλκων. ὅ ἐστι πελέκεων. γένυς γὰρ ὁ δᾶλος πελέ-
κεος. ΔΌΛΟΣ ἮΝ Ὁ ΦΡΆΣΑΣ. ἀντὶ τοῦ ὁ φρασάμενος. ὁ ἐ-
πινοησάμενος. ὁ δὲ ἀνελὼν ἔρως. δι᾽ ἔρωτα γὰρ ἑαυ-
τὸν ἀνεῖλον ἀγαμέμνονα. δόλος ὁ φρασάμενος τὴν ἑστί-
ασιν, ἐν ᾗ ἀνῃρέθη. ΠΡΟΦΥΤΕΎΣΑΝΤΕΣ. προσκεψά-
μενοι. προκατασκευάσαντες. ΜΟΡΦᾺΝ. μορφὴν τὸ πρ.
τὴν δὲ μοιχείαν φησὶ τοῦ αἰγίσθου. ἢ τὴν ὄψιν ἣν εἰργάσατο
τοῦ φόνου. ΕἼ ΤΟΥ͂Ν ΘΕΌΣ. πάνυ αἰδημόνως ὁ χορὸς τὸ
μὲν πρᾶγμα λέγει. τοὺς δὲ πράξαντας οὐκ ἐλέγχει. Ὦ ΠΑ-
ΣᾶΝ ΚΕΊΝΑ. ὦ ἡμέρα ἐκείνη ἡ ἐλθοῦσα ἐμοὶ ἐχθίστη.
ἡ μάλιστα μεμισημένη πασῶν ἡμερῶν. τὸ δὲ πλέον,
περιττόν. Ὦ ΔΕΊΠΝΩΝ ἈΡΡΉΤΩΝ. τῶν ὑπὸ αἰγίσθου φη-
σὶ τῷ ἀγαμέμνονι παρασκευασθέντων ἐπ᾽ ὀλέθρῳ. ἃ οὐ-
δὲ ὀνομάσαι καλόν. ἜΚΠΑΓΛΑ ΠΆΘΗ. μεγάλα. ΔΙΔΎ-
ΜΑΙΝ ΧΕΡΟῖΝ. τῆς κλυταιμνήστρας καὶ τοῦ αἰγίσθου.
ΑἹ ΤῸΝ ἘΜῸΝ ΕἿΛΟΝ ΒΊΟΝ. πάνυ περιπαθῶς. αἵτι-
νες χεῖρες αἱ ἀνελοῦσαι τὸν ἀγαμέμνονα, τὸν ἐμὸν βίον
ἀνεῖλον. καὶ προέδωκαν τοῖς ἐχθροῖς. ΠΟΊΝΙΜΑ. ποινῆς
ἄξια. ποινὴ δὲ λέγεται, ἐπὶ μόνης καταβολῆς χρημάτων.

› ὅμηρος› Ποινὴν οὐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνειῶτος. καὶ› Ἀλ
› λὸ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πολλὰ ἀποτίσας. Τοῦ δέ
› τ' ἐρητύεται κραδίη. καὶ θυμὸς ἀγήνωρ. ποινὴν δεξα
μένῳ. ΑΓΛΑΙΑΣ. ἡδονῆς. δόξης. ΦΡΑΖΟΥ ΜΗ ΠΟΡ
ΣΩ ΦΩΝΕΙΝ. ὁ χορὸς ἐπιτιμᾷ τῇ ἠλέκτρᾳ μὴ ἀντι
κρὺς ταῖς βλασφημίαις κατὰ κλυταιμνήστρας καὶ αἰγί
σθου χωρεῖν. ΟΙΚΕΙΑΣ. ἤτοι τὰς συγγενικάς. ἢ ἀπὸ
σοῦ ἐσομένας καὶ οὐκ ἀλλαχόθεν. ΟΥ ΓΝΩΜΑΝ Ι
ΣΧΕΙΣ. οὐ νοεῖς. οὐ γινώσκεις φησὶν, ἐξ οἵων ἀγα
θῶν εἰς τί ἀνιαρὸν ἐλήλυθας. ΣΑ ΔΥΣΘΥΜΩ ΤΙ
ΚΤΟΥΣΑ ΑΕΙ. σαυτῇ γεννῶσα ταῦτα, ἐξ ὧν πολε
μεῖταί σου ἡ ψυχή. ὡς ἐν ἀθυμίαις αὐτῆς οὔσης.
ΠΛΑΘΕΙΝ. πελάζειν. ΤΑ ΔΕ ΤΟΙΣ ΔΥΝΑΤΟΙΣ
ΟΥΚ ΕΡΙΣΤΑ. τοῖς κρατοῦσιν, οὐ δι' ἔριδος δεῖ εἰς
ταῦτα προσπελάζειν. ἀντὶ τοῦ οὐχ οἷόν τέ σε ἐρίζειν τοῖς
δυνατοῖς. καὶ ἄλλως. ταῦτα δὲ ἀπράκτοις οὐκ ἐριστὰ τοῖς κρα
τοῦσιν ἐστί. τουτέστι, τὸ περὶ τούτων φιλονεικίαν πρὸς τοὺς
κρατοῦντας ποιεῖσθαι, ἀσύμφορον. ΕΞΟΙΔΑ ΟΥ ΛΑΘΕΙ
ΜΕ. τοῦτο τὸ ἔπος φησὶν οὐ λανθάνει με. ἀλλ' οἶδα τὸ
ἀσφαλὲς καὶ συμφέρον. διὰ δὲ τὴν ὑπέρβασιν τῶν δει
νῶν, ἀναγκάζομαι καὶ ἐπικινδυνώδη τινὰ φθέγγεσθαι.
ΤΙΝΙ ΓΑΡ ΠΟΤΕ. παρὰ τίνος γὰρ ἂν ἀκούσομαι τὰ συμ
φέροντα, ἢ παρ' ὑμῶν τῶν συνοίκων. ὥστε μοι συγχωρῆ
σαι ἐν δεινοῖς οὔσῃ, παρηγορίαν τινὰ ἴσχειν ἐκ τοῦ ὀδυρ

μῶν καὶ θρήνων. οὐ γὰρ πρὸς ξένους ἔχω. ἀλλὰ πρὸς ὑ
μᾶς εὐνοούσας. ὮΙ ΦΙΛΊΑ ΓΕΝΈΘΛΑ. ὦ προσφιλὴς ἐ
μοὶ γενεά. ΤΊΝΙ ΓᾺΡ ΦΡΟΝΟΫ́ΝΤΑ. παρὰ τίνος φρο
νοῦντος καίρια. ἤγουν συμφέροντα. ἌΝΕΤΕ ΜΆΝΕΤΕ.
ἐάσατε. οἷον παύσασθέ με παραμυθούμεναι. ἢ εὔ
γως ὑμᾶς με παραμυθούμεναι ἄνετε. ὅ ἐστιν ἐπιτρέ
πετε ὀδύρεσθαι. καὶ αὔξετέ μου διὰ τῆς παραμυθίας τὸν
ὀδυρμόν. ΤΆΔΕ ΓᾺΡ ἊΛΥΤΑ. τὸ θρηνεῖν τὸν πατέρα ἄλυ
τόν μοι ἐστὶν. ὅ ἐστιν, οὐδέποτε παύσομαι. ἀλλ᾽ ἀεὶ ἐν τῷ
θρηνεῖν ἔσομαι. ἈΝΆΡΙΘΜΟΣ ὯΔΕ ΘΡΉΝΩΝ. ἔντισι
κεῖται ἀνάνομος. οἷον ἀεὶ νεμομένη ἐν αὐτῷ. καὶ οὔπο
τε χωρὶς οὖσα τῆς τῶν δακρύων νομῆς. κεῖται δὲ καὶ ἀνή
ριθμος. καὶ ἔστιν ὁ λόγος, οὐκ ἔσομαι ἀνήριθμος θρήνων.
ἀλλ᾽ ἐν θρήνοις ἀριθμήσομαι. ἢ οὕτως. ἀνάριθμος, ὁ δι
ονοὐκ ἀριθμοῦσα τοὺς θρήνους. ἀλλὰ δαψιλέσι χρωμένη
αὐτοῖς. ΚΑῚ ΤΊ ΜΈΤΡΟΝ. ἔχει τόδε τὸ κακόν. ὥστε με
τρίως θρηνεῖν. πρὸς γὰρ ἄμετρον κακὸν, καὶ ἀμέτρων δεῖται
θρήνων. ΚΑΚΌΤΗΤΟΣ. τῆς συνεχούσης με. ΜΉΤΕ Ἐ͂Ι
ΗΝ ἘΝΤΙΜΟΣ ΤΟΎΤΟΙΣ. τοῖς ἀμελοῦσι τῶν γονέων. μὴ εἴ
ημοι ταύτης τῆς τιμῆς, τὸ τοὺς γονέας μὴ μέχρι τοῦ παν
τὸς ὀδύρεσθαι. τουτέστι, μὴ θέλοιμι ἔχειν τιμὴν ὑπὸ τού
των. ΜΉΤΕ ἘΊ ΤΩΙ ΠΡΌΣΚΕΙΜΑΙ ΧΡΗΣΤΩ͂Ι. μήτε εἴ τι
νι ἀγαθῷ καὶ χρηστῷ πρόσκειμαι φίλῳ, συνοικοίην εὔκη
λος. οἷον, μηδὲ εἰ ἀγαθός τις ἐστὶν ᾧ ἐγὼ πρόσκειμαι,

μηδὲ τούτῳ συνοικοίην εὖ ζηλεύσασα αὐτὴν καὶ ἀποδεχο
μένη. ἢ τοιοῦτος περὶ τοὺς γονέας φαίνοιτο. μήτε σὺν
αὐτῇ γενοίμην, μήτε ὁ ξυνοικῶν μοι τοιοῦτος εἴη ζηλοῖ
ην τὰ ἐκείνου, ὥστε καταφρονεῖν τῶν γονέων. ἢ οὕτως. μη
δὲ εἰ συνοικοίην χρηστῷ τινι ἀνδρί, ζηλώσαιμ᾽ ἂν τὰ ἐκεί
νου ἡσυχάζουσα, καὶ κατέχουσα τοὺς ἐπὶ τῷ πατρὶ γόους.
ΓΟΝΕΩΝ ἘΚΤΙΜΟΥΣ. τὴν ἐπὶ τοῖς γονεῦσιν ὀξυτόνων γό
ων τὰς πτέρυγας ἰσχύουσα ἐκτίμους. ἀντὶ τοῦ ἐκτὸς τιμῆς.
ἀλλ᾽ ἐμποιῶ τιμᾶν τοὺς πατέρας εἴη ἰδία τῶν γονέων.
πτέρυγας δὲ ὀξυτόνων γόων εἴρηκε, διὰ τὸ ταχύ.
ἅμα μὲν γὰρ τῇ μνήμῃ καὶ ὀδυρμός, οὐδενὸς τοῦ μεταξὺ
ὄντος. ὀξυγόους δέ, διὰ τὸ σφοδρόν. καὶ τὸ εἰς ὀξὺ τεί
νεσθαι. τουτέστιν, εἰς ἄκρον ἐλθεῖν. ΑἸΔΩΣ. ἥτε αἰδὼς ἔρ
ροι. καὶ ἡ περὶ πάντας εὐσέβεια, εἰ τῶν ἀδίκως ἀνῃρημέ
νων μὴ τιμωρία ἔσται. ΞΥΝΙΚΑ. τὸ σὺν ἴκα, πάνυ ἀναγ
καίως. ἵνα ἀφορμὴ γένηται μακρὰν ἐκτεῖναι ῥῆσιν τῇ ἠ
λέκτρᾳ. ἐν ᾗ πάντα τὰ καθ᾽ ἑαυτὴν παραλήψεται. ΑΙ
ΣΧΥΝΟΜΑΙ ΜΕΝ. αἰδοῦμαι. εἰ δοκῶ ὑμῖν βαρέως πεν
θεῖν. καὶ ἀπαραμυθήτως ἔχειν. ἈΛΛ᾽ Ἡ ΒΙΑ ΓΑΡ. ἐπεί
περ ἐν τοῖς φθάσασιν ἐπετίμησαν αὐτῇ διὰ τὸ ἄνευ
λόγως θρηνεῖν, περὶ τούτου πρῶτον ἀπολογεῖσθαι
βούλεται. ἈΓΩ ΚΑΤ᾽ ἮΜΑΡ. ἀναγκαίως κέχρη
ται τῷ νοήματι. ἐπὶ μὲν γὰρ γενομένῳ πράγμα
τι, καὶ παρεληλυθότι, εἰκὸς καὶ παύσασθαι τὸν

ἀδημονοῦντα. ὁπότε δὲ αὐτὴν οὐ μόνον τὰ τοῦ
πατρὸς λυπεῖ. ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς μητρὸς. καὶ τὰ
αἰγίσθου ὁσημέραι γινόμενα, εἰκότως παρατείνει καὶ
τὰ πένθη. ΕΝ ΤΟΙ͂Σ ἘΜΑΥΤΗ͂Σ. ἀμιαρὸν λίαν τὸ ἐν τοῖς
ἐμαυτῆς. ὅτι ἀδικοῦμαι οὖσα ἐν τοῖς ἐμαυτῆς. ΚἈΚ
ΤΩ͂Ν Δ' ἌΡΧΟΜΑΙ. καὶ βασιλεύομαι ὑπ' αὐτῶν. ἔτι δὲ
τοῦ το χαλεπώτερον, τὸ καὶ τούτοις ὑποτετάχθαι.
ὍΤΑΝ ΘΡΌΝΟΙΣ ἈΙΓΙΣΘΟΝ. καὶ γὰρ μετὰ τὸ φονεῦ-
σαι ἀγαμέμνονα αἴγισθος ἐβασίλευσεν. ὅμηρος, Αἴγι-
σθος ἤνασσε πολυχρύσοιο μυκήνης, Κτείνας ἀτρείδην.
δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ. ΦΟΡΟΥ͂ΝΤ' ἘΚΕΙ͂ΝΩι ΤΑΥ
ΤΑ. οὐχ ὅμοια βασιλικὰ, ἀλλὰ τὰ ἐκείνου. πάνυ γὰρ
τοῦτο περιπαθές. καὶ εἰς ὑπόμνησίν ἄγον τῇ μείρα-
κα τοῦ πατρὸς. ΣΠΈΝΔΟΝΤΑ ΛΟΙΒΆΣ. Τὸ τῆς ἀσεβεί-
ας αἰγίσθου κατηγόρημα, εἰ σπένδει θεοῖς, ὅπου ἄδικος
φόνος εἴργασται. ἼΔΩ ΔῈ ΤΟΥ͂ΤΩΝ. ζηλοτυπίας με-
στὸν τὸ πρᾶγμα. κινητικὸν δὲ πρὸς οἶκτον τὸ αὐτοέν-
την πρὸς κοίτῃ πατρὸς. ἈΥΤΟΦΌΝΤΗΝ. γράφεται αὐ-
τοέντην. τὸ δὲ, ἡμῖν, παρέλκει, ἀττικῶς. ΤΛΉΜΟΝΑ.
Τολμηρὰν ἀμαθῆς. ἘΥΡΟΥ͂Σ' ἘΚΕΙ͂ΝΗΝ ἩΜΈΡΑΝ. τὸ εὑ-
ροῦσα, τὸ πόθον. καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς γυναικὸς ση-
μαίνει. οἷον ἡδέως αὐτὴν θεωμένη. ΘΕΟΙ͂ΣΙΝ ἜΜΜΗΝΙ
ἘΡΆ. οἱ ἀργολικοὶ συγγραφεῖς τρισκαιδεκάτην εἶναί φασι
μηνὸς γαμηλιῶνος. ὡς δεινίας ἐν ἑβδόμῳ ἀργολικῶν.

κωκύω. δακρύω. ἐπωνομασμένην. ἐφ᾽ ὧν ὠνομάσθη. ὅσον μοι θυμός. ἐπικουφίζεται γὰρ τοῖς δακρύοις ἡ συμφορά. αἰσχύλος, Οἵτε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα. γενναία. εὐγενὴς λόγοις καὶ οὐ πράξεσιν. ὦ δύσθεον. καὶ ταῦτα ἀριστοφάνης παρῴδηκεν ἐν γηρυτάδῃ. δύσθεον δὲ, ἀσεβές. ὑλακτεῖ. ἐμμανῶς καὶ ἀναιδῶς βοᾷ, ὡς κύων. σοὶ μόνῃ πατὴρ τέθνηκεν. οὐκ ἀνῃρέθη φησίν. ἀλλὰ τέθνηκε. τῷ προσχήματι τῆς λέξεως παραλογιζομένη τὴν παρανομίαν. ὁ κλεινός. κατὰ εἰρωνείαν. ὃς σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας. συνεργούσης γὰρ κλυταιμνήστρας ἀνεῖλε τὸν ἀγαμέμνονα. Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ, καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο. ἐγὼ δ᾽ ὀρέστην τῶνδε. γράφεται. ἐγὼ δ᾽ ὀρέστην προσμένουσ᾽ ἀεί ποτε. τὰς οὔσας. τὰς παρούσας. ἐν οὖν τοιούτοις. θαυμαστῶς. καὶ ἀνθρωπίνως δικαιολογεῖται. ἐπεὶ οἱ ἐν δεινοῖς καὶ ἔξω λογισμοῦ τινὰ πράττουσι, καὶ εἰς θεοὺς ἀσεβῆ φθέγγονται. φέρ᾽ εἰπέ. ἐπεὶ θρασυτέρῳ λόγῳ ἡ ἠλέκτρα κέχρηται, ὁ χορὸς βουλόμενος περὶ ὀρέστου πυθέσθαι, ἐρωτᾷ εἰ πάρεστιν αἴγισθος. ἦ κάρτα. ἐν ἤθει. οἷον πολλοῦ γε δεῖ. μὴ δόκει. ἀντὶ τοῦ οἴου. δαιμονίως ᾠκονόμηται τοῦτο πρὸς τὴν χήρωσιν κλυταιμνήστρας. τὸ δὲ εἴργεσθαι ἐξόδου, περιπαθὲς μὲν πρὸς τὸ μειράκιον. χρήσιμον δὲ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν. τοῦ κασιγνήτου τί φής. λέγει ἡ περί-

ΜΈΛΛΟΝΤΟΣ. βραδύνοντος. ΦΙΛΕῖ ΓᾺΡ ὈΚΝΕῖΝ. δύναται τὸ ὀκνεῖν ὁμηρικῶς εἰρῆσθαι ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι. Ὀκνείω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν ὠκειάων. ΠΡΆΣΣΩΝ. ἐπιχειρῶν πράττειν. ἘΠΕΊ Τ' ἌΝ. ἐπεί τοι ἄν. ὮΣ ΔΌΜΩΝ ὉΡῶ ΤῊΝ ΣῊΝ ὍΜΑΙΜΟΝ. οὐχ ὡς τῆς χρυσοθέμιδος τἀναντία φρονούσης τῇ ἠλέκτρᾳ. ἀλλ' ἐπειδὴ ὁρῶσιν ἐναγίσματα βαστάζουσαν, τοῦτο πρῶτον πυθέσθαι βουλόμεναι κωλύουσιν αὐτὴν τῶν ἑξῆς λόγων. ΤΊΝ' ΑὖΣΕῖΣ ΤΉΝΔΕ. τὸ ἑξῆς. τίνα φάτιν φωνεῖς. ἐπιτηδείως δὲ τῶν ἀγρίοις ἤθεσιν ἀντιπαρατάττουσι πρᾶα, καθάπερ νῦν τῇ ἠλέκτρᾳ χρυσόθεμιν συνέζευξε. καὶ τῇ ἀντιγόνῃ τὴν ἰσμήνην. ἕνεκα τοῦ διαποικίλλειν ταῖς ἀντιρρήσεσι τὰ δράματα. ὙΦΕΙΜΈΝΗ. δοκεῖ δόλον τὸ ἱστίον ἀναπετάσῃ. ἀπὸ τῶν πλεόντων. οἱ πρὸς τὴν βίαν τῶν ἀνέμων οὐκ ἀντίσχοντες, ὑφιᾶσι τῶν ἱστίων. Εἰς τὸ αὐτό. ὑφήσειν τὸ ἱστίον. οἷον συστέλλειν τὸ φρόνημα. καὶ μὴ ἀντικρὺς μάχεσθαι. οἱονεὶ τῇ προαιρέσει χρῶμαι. ΤῸ ΜῈΝ ΔΊΚΑΙΟΝ. ὁ νοῦς. τί ὄφελος τῆς δικαιοσύνης, εἴ τις διὰ ταύτην τοῖς δεινοῖς περιπέσῃ. ΜΈΛΕΙΝ. φροντίζειν. ἍΠΑΝΤΑ ΓᾺΡ ΣΟΙ. ταῦτα ὁποῖά ἐστι τὰ ἐπὶ τῇ ἀντιγόνῃ. ὅπου τῇ ἰσμήνῃ λοιδορεῖ, καί φησιν αὐτῇ τὰ κρέοντος φρονεῖν. ΤἈΜᾺ ΝΟΥΘΕΤΉΜΑΤΑ. οἷον ἃ εἶπας ἐμὲ νουθετοῦσα. ἘΠΕῚ ΘΈΛΟΥ ΓΕ. ὁμολόγησον σαυτὴν ἢ φρονεῖν κακῶς.

προςτιθεμένην τοῖς ἐχθροῖς. ἢ φρονοῦσαν μὲν, τῶν φίλων ἀ-
μνημονοῦσαν. οἷον θάτερα σε δεῖ ὁμολογῆσαι. ἢ ὅτι κακῶς
φρονεῖς. ἢ ὅτι ἑκοῦσα ἁμαρτάνεις. καὶ παρορᾷς. τὸ δὲ θά-
τερα ἀντὶ τοῦ θάτερον ἀττικῶς εἴρηται. τὸ. ΤΟΥΤΩΝ ΜΙ-
ΣΟΣ. λείπει ἡ κατά. ΤΗΝ ΤΕ ΔΡΩΣΑΝ. ἀντὶ τοῦ ἐμέ.
ΕΚΤΡΕΠΕΙΣ. ἡ ἐκ ἀντὶ τοῦ τῆς ἀπό. ἀποτρέπεις. ΚΑΚΩΣ
ΜΕΝ ΟΙΔΑ. κακῶς μὲν ζῶ. ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ λυπεῖν τοὺς
ἐχθροὺς τοῦτο πράττω. οὐ γὰρ ἐφίεμαι συμφερώτερον ζῆν.
ΛΥΠΩ ΔΕ ΤΟΥΤΟΥΣ. διὰ τὸ τιμᾶν τὸν πατέρα. ΕΜΟΙ
ΓΑΡ ΕΣΤΩ. ἐμοί φησιν ἔστω τροφὴ ἡ τῇ ἀνάγκῃ μόνον ἀρ-
μόζουσα. καὶ τοῦ πεινῆν ἀπελαύνουσα. οὐ δέομαι γάρ τοι-
αύτης τροφῆς ἀφ' ἧς ἡδονὴν σχήσω. ἢ οὕτως. τοῦτο μό-
νον ἐμὲ βοσκέτω τὸ μὴ λυπεῖν ἐμὲ αὐτὴν, εἰ τῷ φρονεῖν
σὺ τοῦ πατρὸς πείθεσθαι ἀναγκασθήσομαι. ΟΥ ΔΑΝ ΣΥ
ΣΩΦΡΩΝ. οὐδὲ σὺ εἶ σωφρονεῖς, ἁβρῶς ἔζης ἡμεληκυῖα
τοῦ πατρός. ΚΑΛΟΥ. ἀντὶ τοῦ κλήθητι. λέγου. ὀνομάζου.
ΕΙ ΣΥ ΜΕΝ ΜΑΘΟΙΣ. εἰ συγκεράσειε τοὺς τρόπους, εὖ ἂν
ἔχοι. ἡ μὲν γὰρ αὐστηρά· ἡ δὲ ἀνειμένη. ΗΘΑΣ ΕΙΜΙ. ἀν-
τὶ τοῦ ἐν συνηθείᾳ εἰμί. ΤΩΝ ΤΗΣΔΕ ΜΥΘΩΝ. τῶν παρὰ
ταύτης λεγομένων μύθων. ΜΑΚΡΩΝ. μεγάλων. ἢ πο-
λυχρονίων. ΣΧΗΣΕΙ. ἐφέξει. κωλύσει. ΓΟΩΝ. γράφεται·
καὶ λόγων. ΚΑΤΗΡΕΦΕΙ. κατεσκεπασμένῃ σκοτεινῇ. ΕΝ
ΚΑΛΩι. εὔκαιρον. νῦν φησιν εὔκαιρόν ἐστι καλῶς φρονῆ-
σαι. ΑΛΛ' ΕΞΙΚΟΙΤΟ. ἁρμόζει μάλιστα τὸ πρόσωπον ἠλέ-

κρὰς τῇ ἀντιγόνῃ. ΑΙΜΩΝ. πάνυ θυμικῶς καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς συγκαταλέγει ὥστε αὐτῶν αἱρουμένης. ΚΑΛΟΣ ΓΑΡ. εἰρωνεύεται. αἰὲν ἠθ. ΤΑΥΤΈΣΤΙ ΤΆΓΗ. κακῶν ἐστιν ἐπαινέσαι ταῦτα τὰ ἔπη. ΝΟΥ ΚΕΝΗ. ἀντὶ τοῦ συνέσεως κούφη. ΣΥΓΓΕΝΕΣΘΕ. συμμαχήσατε. συνεργήσατε. συμπράξατε ἡμῖν κἂν νῦν. ἀκούσασα δὲ ὅτι ἐν τοῖς ὀνείροις δείματά τινα τῇ κλυταιμνήστρᾳ γέγονε, θαρσεῖ καὶ ἐπικαλεῖται τοὺς θεοὺς εἰ καὶ μὴ πρότερον, κἂν νῦν παριστάμαι. ΠΛΗΝ ΕΠΙ ΣΜΙΚΡΟΝ. ἀντὶ τοῦ πλὴν ὀλίγων. ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΟΜΙΛΙΑΝ. ὡς αὖθις αὐτοῦ ἀναζήσαντος καὶ προσομιλήσαντος. ΕΦΕΣΤΙΟΝ. ἐπὶ τὴν οἰκίαν γενόμενον τουτέστιν ἐπ' οἶκον. ΗΝΙΧ' ΗΛΙΩΙ. τοῖς γὰρ παλαιοῖς ἔθος ἦν, ἀποτροπιαζομένους τῷ ἡλίῳ διηγεῖσθαι τὰ ὀνείρατα. ΗΛΙΩΙ. ἀντὶ τοῦ ἡμέρᾳ. ἤκουσά φησι τοῦ ὀνείρου ἡνίκα ἡμέρας γενομένης διηγεῖτο αὐτό τινι. κἀκεῖνος ἐμοί. ΕΙ ΓΑΡ Μ' ΑΠΩΣΗΙ. εἰ γὰρ νῦν φησι δεομένην σου ἀπώσῃ με, κακοῦ σοί τινος γενομένου μετὰ ταῦτα, αὐτὴ μετελεύσῃ με. καὶ ἀξιώσεις μετὰ σοῦ γενέσθαι. ΟΥ ΓΑΡ ΣΟΙ ΘΕΜΙΣ. ἵνα μὴ ἀποστρέψῃ, εἴ τι κακὸν μέλλει γενέσθαι ἀπὸ τῶν ὀνείρων. εὐνὴν δὲ νῦν τὸν τάφον. ΕΙ ΜΗ 'ΤΛΗΜΟΝΕΣΤΑΤΗ. καθόλου φησὶν εἰ μὴ τολμηροτάτη πασῶν ἐτύγχανεν, οὐκ ἂν περὶ ταῦτα ἔπραττεν ἐπὶ τιμῇ τοῦ πατρός, ὃν αὐτὴ ἀνεῖλεν.

εἰκὸς οὖν αὐτὴν τοῦτο ἐπί τινι λυσιτελοῦντι πράττειν. ὧ μὴ ὑπουργήσῃς σύ. ΕΜΑΣΧΑΛΙΣΘΗ. ὑπὸ τὰς μασχάλας ἔλαβε τὰ ἄκρα. ἀντὶ τοῦ ἠκρωτηριάσθη. ἢ ἐπεὶ εἰώθεσαν εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἀναιρουμένων ἀπομάσσειν τὰ ξίφη ὥσπερ ἀποτροπιαζόμενοι τὸ μύσος τὸ ἐν τῷ φόνῳ. τὸ δὲ ΕΞΕΜΑΞΕΝ, ἐπὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὃς ἐμασχαλίσθη ὑπὸ τῆς Κλυταιμνήστρας. καὶ τὸ κάρα αὐτοῦ, τὰς κηλῖδας τούτων τὰς ἐπὶ τῷ φόνῳ ἐξέμαξεν. ἔοικε δὲ διαφωνίαν δοκεῖν εἶναι πρὸς τὸν Ὅμηρον. ἐπεί φησιν ἐκεῖνος, δειπνήσας ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ. ἤρκει γὰρ τὰ ὅλα συμφωνεῖν τῷ πράγματι. τὰ γὰρ κατὰ μέρος ἐξουσίαν ἔχει ἕκαστος ὡς βούλεται πραγματεύσασθαι, εἰ μὴ τὸ πᾶν βλάπτει τῆς ὑποθέσεως. Ἄλλως. εἰώθεσαν οἱ δρῶντες ἐμφύλιον φόνον, ἀκρωτηριάζειν τοὺς ἀναιρεθέντας ἐκ παντὸς μέρους τοῦ σώματος ἀποτεμνόμενοι. καὶ περιάπτειν ἑαυτοῖς τὰ ἄκρα συνείροντες. διὰ τούτων ὥσπερ τὴν δύναμιν ἐκείνων ἀφαιρούμενοι διὰ τὸ μὴ παθεῖν ἐς ὕστερόν τι δεινὸν παρ' ἐκείνων. ἐφόρουν δὲ εἰς τὰς μασχάλας τὰ ἄκρα. ὃ καὶ μασχαλισθῆναι ἔλεγον. Ἄλλως. ΚΗΛΙΔΑΣ ΕΞΕΜΑΞΕΝ. ἢ τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ ἀπεμάξατο τοῦ ξίφους τὰς κηλῖδας. ἢ τῇ τοῦ φονευομένου, ὥσπερ τὰς ἐπὶ τῷ μύσει κηλῖδας ἀποτρεπόμενοι. Ἄλλως. ἐπὶ ταῖς καθάρσεσι τῶν φονευ-

θέντων

θέντος τὰ ἄκρα ἔτεμνον. καὶ περὶ τὰς μασχάλας αὐτοῦ
ἐκρέμαζον αὐτά, ἵνα φησὶν ἀσθενὴς γένοιτο πρὸς τὸ
ἀντιτίσασθαι τὸν φονέα. καὶ ἀπολλώνιος· Ἐξάργματα
τέμνε θανόντος. ὁ ἰάσων τοῦ ἀψύρτου. ΑΛΛᾺ ΤΑΥ̃ΤΑ
ΜῈΝ ΜΈΘΕΣ. προοικονομικῶς ἀπαγγέλλει αὐτοῦ εἰς τὸ τά-
φον ἐπὶ τὸ εὑρεῖν τὸν βόστρυχον ὀρέστου. ἈΛΙΠΑΡῆ ΤΡΊΧΑ.
περιπαθῶς μὲν τὸ τῆς πενίας. τὸ δὲ ἀλιπαρῆ, ἀντὶ
τοῦ αὐχμηράν. ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι, λιπαρῆ. ὅ ἐστιν
ἐξ ἧς αὐτὸν λιπαρήσομεν. ὡς εἰ ἔλεγεν ἱκέτιν τρίχα.
ΚΑῚ ΖΩ͂ΜΑ ΤΟΎΜΟΝ. σύμφωνον τοῦτο τῷ, ὧδε μὲν
ἀσκεῖ σὺν στολῇ. ζῶμα δὲ νῦν τὴν ζώνην δηλοῖ, οὐ τὸ ἔν-
δυμα. ἵνα τούτῳ στέφῃ τὸν τάφον ἀντὶ μίτρας. δίδωσι
γὰρ τὸ ζῶμα ἀντὶ τῆς ταινίας. ἘΞ ὙΠΕΡΤΈΡΑΣ. ἀντὶ τοῦ
ἰσχυροτέρας. μετὰ δυνάμεως μείζονος. ΚΟΙΝῸΝ
ΠΑΤΡΊ. τῷ σῷ καὶ ἐμῷ. ΤῸ ΓᾺΡ ΔΊΚΑΙΟΝ ΟΎΚ ἜΧΕΙ
ΛΌΓΟΝ. οὐκ ἔχει λόγον τὸ φιλονεικεῖν περὶ τοῦ δικαίου·
ὥστε περὶ αὐτοῦ δύο ὄντας ἐρίζειν. δεῖ γὰρ τὸν ἕτερον τῷ ἑ-
τέρῳ πείθεσθαι. ἢ τὸ οὐκ ἔχει λόγον, ἀντὶ τοῦ οὐ παρέχει
πρόφασιν. ἄλλως. οὐ διστασμοῦ φησι. καὶ ἀμφιβολίας
προσδεῖται, τοῖς δύο πότερον δεῖ τούτων ποιεῖν. ἢ προαιρεῖ-
σθαι. ΣΙΓῊ ΠΑΡ᾽ ὙΜῶΝ. εὐλαβὴς οὖσα ἡ χρυσόθεμις, κρύ-
πτειν ἀξιοῖ τὸν χορόν. ΠΕΙ͂ΡΑΝ ΤΉΝΔΕ. ἀντὶ τοῦ τὴν ἐπιχεί-
ρησιν. ΕἸ ΜῊ ἘΓῺ ΠΑΡΆΦΡΩΝ. ἀνέκητος. ὁ χορὸς ἐκ τοῦ
ὀνείρου προμαντευόμενος, θαρρεῖν παραινεῖ τὴν ἠλέκτραν.

ΕἼΣΙΝ ἉΠΡΌΜΑΝΤΙΣ. ἡ προμαντευομένη τὰ μέλλοντα. ἢ τῶν συμφερόντων προγινωσκομένη. ΜΈΤΕΙΣΙ. μέτεισι φησὶ παρέχουσα τούτοις δύναμιν, ὡς χειρώσασθαι τοὺς ἐχθρούς. ΟΥ ΓᾺΡ ΠΟΤ' ἈΜΝΗΣΤΕΙ̂. οὐ γὰρ ἀμνημονεῖ φησὶ τῶν τολμηθέντων καθ' ἑαυτοῦ ὁ βασιλεύς. ἀλλ' ἐπεξελεύσεται κατὰ τῶν ἐχθρῶν. ΧΑΛΚΌΠΛΗΚΤΟΣ. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀμνηστεῖ. οὐδ' ἀμνημονεῖ φησὶν ἡ χαλκόπληκτος γένυς, ἡ ἑλοῦσα αὐτόν. ἀλλὰ καὶ αὐτὴ τιμωρὸς ἥξει κατὰ τῶν δρασάντων. ΓΈΝΥΣ. δὲ, ἄκρος πελέκεως. ἭΞΕΙ ΚΑῚ ΠΟΛΎΠΟΥΣ. ἡ ἐρυμνὺς ἡ ἐκεῖ μετὰ τῷ φόνῳ ἀκολουθήσασα. οὕτως ἐν τῷ ὑπομνήματι. ΠΟΛΎΠΟΥΣ. ἐν ὑπερβολῇ τοῦτο ἔθηκεν. ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι κεῖται πολύπαις. ἐπεὶ γάρ φησιν ἐν τῷ ὀρέστῃ τὴν πᾶσαν ἐλπίδα ἔχουσι, τὸ πολύπαις ἐν ὑπερβολῇ ἔθηκεν. ἢ πολλὰ κακὰ τίκτουσα. ΧΑΛΚΌΠΟΥΣ. ἡ στερεὰ καὶ ἀκοπίαστος ἐν τῷ ἐπιέναι κατὰ τῶν φονέων. ἈΛΕΚΤΡΑΝΥΜΦΑ. δύσλεκτρα. ἢ κακόνυμφα. ἀντὶ τοῦ μὴ νενομισμένα. ἀλλὰ παράνομα διὰ τὴν μοιχείαν. ΜΙΑΙΦΌΝΩΝ ΓΆΜΩΝ. ἤτοι ἐπὶ τῆς ἐριννύος ἐστὶν ὁ λόγος. ἐπέβη γὰρ ἐπὶ ἁμιλλήματι γάμων ἄλεκτρα καὶ ἀνύμφευτα. ἐπέβη δὲ τούτοις οἷς οὐ θέμις. οὓς οὐ κέχρην εἰς γάμον ἤγαγεν ἡ ἐριννύς. διόπερ καὶ νῦν αὐτοὺς μετελεύσεται. ἢ ἐπὶ τῆς κλυταιμνήστρας ἐστὶ τὸ λεγόμενον. τὸ δὲ, ΟἿΣΙΝ ΟΥ ΘΈΜΙΣ. ἐπὶ τῶν γάμων. φησὶν οὖν ὅτι ἐπέβη γάμοις ἡ κλυταιμνήστρα οἷς οὐκ ἔπρεπε.

ΠΡῸ ΤΩ͂Ν ΔΈ ΤΟΙ ΜΈΧΕΙ. γέ τοι σύνδεσμος παραπλη
ρωματικός. λείπει δὲ τὸ, ἐλπὶς. ἢ θάρσος με ἔχει,
μὴ πρὸ τούτων τῶν προειρημένων αἰκιῶν φησι καὶ
κλυταιμνήστραν τοῦτο τὸ ὄναρ ἄψεκτον ἡμῖν προσ
πελάζειν. ἀλλ' ἀκουσόμεθα ψεγομένου αὐτοῦ παρὰ
τῶν θεασαμένων αὐτὸν, λεγόντων ὅτι κακῶν ἦν ση
μαντικόν. ἄλλως. θαρρῶ ὅτι τοῖς δρῶσι ταῦτα τὰ ἄδι
κα καὶ συνδρῶσιν, αὐτοῖς οὐκέτι ἄψεκτος ὁ ὄνειρος. πα
θόντες γὰρ ψέξουσι τὸ ὀφθέν. ΤΟΙ͂Σ ΔΡΩ͂ΣΙ ΚΑῚ ΣΥΝ
ΔΡΩ͂ΣΙΝ. ὑμῖν ταῖς δρώσαις ὑπὲρ ἀγαμέμνονος. καὶ
ὑμῖν ταῖς συνδρώσαις καὶ συμμαχομέναις. ΤΈΡΑΣ.
τὸ τοῦ ὀνείρου τέρας λέγει. ἘΝ ΔΕΙΝΟΙ͂Σ ὈΝΕΊΡΟΙΣ.
τοῖς ἐκφοβοῦσι τοὺς ὁρῶντας ὅταν ὦσι δειμοί. ΘΕΣΦΆ
ΤΟΙΣ. τοῖς τῶν ὀνείρων. Εὖ ΚΑΤΑΣΧΉΣΕΙ. οὐ τοῖς ἑω
ρακόσιν. ἀλλὰ τῇ ἠλέκτρᾳ. ὮΠΈΛΟΠΟΣ. οἷον ἦν καὶ
τὸ πρῶτον. πολύφθορόν τε δῶμα πελοπιδῶν τό
δε. φησὶ δὲ φερεκύδης, ὅτι πέλοψ νικήσας τὸν ἀ
γῶνα, καὶ λαβὼν τὴν ἱπποδάμειαν, ὑπέστρεφεν
ἐπὶ τὴν πελοπόννησον μετὰ τῶν ὑποπτέρων ἵπ
πων καὶ τοῦ μυρτίλου. καθ' ὁδὸν δὲ καταλαβὼν αὐτὸν προ
ϊόντα πρὸς τὸ φιλῆσαι αὐτὴν, ἔρριψεν ἐς θάλασσαν. ΠΟ
ΛΎΠΟΝΟΣ ἹΠΠΕΊΑ. πολύπονος γενομένη πᾶσιν ἀργεί
οις. καὶ ἑρμηνεύει αὐτὸ, λέγων ὡς ἔμολες αἰανὴ τᾷ
δε γᾷ. αἰανὴ δὲ θρηνητική. ΑἾ ΑἸ. ἔξω οὐ γίνεται. ΕὖΤΕ
ΓᾺΡ ὉΠΟΝΤΙΣΘΕΊΣ. ὁ νοῦς τοιοῦτός ἐστιν. ἀφοῦ

ὁ μυρτίλος ἀπέθανεν, οὐ διέλιπεν αἰκίαις τοὺς πολυκτήμονας δόμους. ὁ γὰρ ἑρμῆς πατὴρ μυρτίλου, ἐμήνισε τοῖς πελοπίδαις. ΑΙΚΙΑΙΣ. αἰκισμοῖς· ὕβρεσι. ΠΡΟΡΡΙΖΟΣ. ἀντὶ τοῦ παντάπασιν. ΑΝΕΙΜΕΝΗ. ἄνεσιν ἔχουσα. πανταχόθεν δὲ διαφόροις ἐξαλλαγαῖς τὸν ἔλεον ἠλέκτρας διαγράφει ὁ ποιητής. ΑΙΣΧΥΝΕΙΝ. ἀντὶ τοῦ καθ᾽ ὑμῶν λέγειν. ΕΞ ΕΜΟΥ. ΚΑΛΩΣ. ἴδιον ῥητορικῆς, τὸ μὴ ἀρνεῖσθαι μέν. πιθανὴν δὲ τῶν δεδραμένων ἐπιφέρειν αἰτίαν. οὐχ ὡς δίκαια δὲ πραττούσης συνηγορεῖ ὁ ποιητής. ἀλλ᾽ ἵνα μὴ ἀργὸν εἴη τὸ πρόσωπον. ΠΟΤΕΡΟΝ ΕΚΕΙΝΩι ΠΑΙΔΕΣ. λαμβάνονταί τινες τοῦ ποιητοῦ ἐκ τῶν ὁμηρικῶν. ἐπεὶ ἐκεῖνος μίαν γεγονέναι τῷ μενελάῳ τὴν ἑρμιόνην φησίν. οὗτος δὲ διπλοῦς ὁμομηρίους φησὶν αὐτῷ γεγονέναι. ὅμως συμφωνεῖ τῷ ἡσιόδῳ λέγοντι,
„ Ἣ τέκεθ᾽ ἑρμιόνην δουρικλυτῷ μενελάῳ.
„ Ὁπλότατον δ᾽ ἔτεκεν νικόστρατον ὄζον ἄρηος.
οὐ περὶ μεγάλων δὲ αἱ τοιαῦται διαφωνίαι τοῖς ποιήμασιν. ὥστε οὐ πάνυ δεῖ αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐνοχλεῖν, ἀφεμένους τῶν ἀναγκαιοτέρων· ἅπερ παρατηρεῖν ἐχρῆν. ταῦτα δέ ἐστι τὰ ἠθικὰ καὶ χρήσιμα ἡμῖν τοῖς ἐντυγχάνουσιν. ὅρα οὖν πῶς ἐκείνῳ τῷ μέρει τῆς ἱστορίας κατεχρήσατο, ὅτι συνέφερε τῷ λόγῳ τῆς κλυταιμνήστρας. ΠΑΙΔΕΣ ΔΙΠΛΟΙ. ἑρμιόνη καὶ μικόστρατος. Η ΤΩΝ ΕΜΩΝ ΑΙΔΗΣ. τὸ ἑξῆς. ἢ τῶν ἐμῶν τέκνων

διύτασθαι πλέομ ἱμεῖζόν τινα ἀλλης ἔσχεν ἢ τῶν ἐ
κείμης. ΠΑΡΕΙ̑ΤΟ. ἠμελεῖτο, παρηρεῖτο. ΔΥΣΘΥ
ΜΟΣ. κακόβουλος. ΓΝΩ͂ΜΗΝ ΔΙΚΑΙ͂ΑΝ. οἷον λο
γισμῷ χρησαμένη δικαίῳ. τότε δηλονότι. ΤΟΥ͂Σ
ΠΈΛΑΣ ΤΈΓΕ. ἡμᾶς. μὴ τὸ πᾶν ὀργῇ καταχαριζομένη.
τιμὲς τους πέλας, τοὺς περὶ ἀγαμέμνονα ἔγνωσαν.
ἘΡΕΙ͂Σ ΜῈΝ ΟΥ̓ΧῚ ΝΥ͂Ν. οὐκ ἂν εἴποις ὡς λυπήσα
σά με τοιαῦτα ἀντακήκοας. ἐμοῦ γὰρ εἰπούσης οὐ
δὲν, σὺ προκατῆρξω τῆς εἰς ἐμὲ λοιδορίας. ΕἸ
ΔΈ Μ' ἘΑ͂ΙΣ ΛΌΓΟΙΣ. ἡ πρὸ τῶν λόγων ἐπυνθάνου, εἰ
τὸ λέγειν σοι ἐφίημι, οὐκ ἂμ ἧς λυπηρά. ΠΑΤΈΡΑ ΦΗ͂ΙΣ
ΚΤΕΙ͂ΝΑΙ. ὡς ῥήτωρ διεῖλεν εἰς κεφάλαια τὸν λόγομ. καὶ
πρῶτομ κεφάλαιον, ὅτι οὐδὲν χαλεπώτερον τούτου,
εἴγε δικαίως. δεύτερον, ὅτι οὐ δικαίως. ἀλλὰ πεισθεῖ
σα αἰγίσθῳ. δείκνυσι δὲ ὅτι ἀκουσίως ὁ ἀγαμέμνων
ἔθυσε τὴν ἰφιγένειαν ἐμ τῇ αὐλίδι. ἜΣΠΑΣΕ. παρη
γαγε. παρέπεισεν. ὩΣ ΟΥ̓ ΔΊΚΗ Γ' ἜΚΤΕΙΝΑΣ.
ἐναντίομ τῷ ἡ γὰρ δίκη νιν εἷλε, τὸ ὡς οὐ δίκη γ' ἔ
κτεινας. ἈΛΛΑ͂ Σ' ἜΣΠΑΣΕ ΠΕΙΘΩ͂. αὕτη γὰρ ἀπό
δειξις, οὐ διὰ τὴν θυγατέρα. ἀλλὰ διὰ τὸν μοιχὸμ
πεφονεῦσθαι τὸμ ἀγαμέμνονα, τὸ καὶ μέχρι τοῦ νῦν
αὐτῷ συνεῖναι καὶ συνοικεῖν. ΤΊΝΟΣ ΠΟΙΝΗ͂Σ.
λείπει ἡ διά. ἘΞΕΚΊΝΗΣΕΝ. ἐξεδίωξεν. ΠΟΛ
ΛᾺ ΚἈΝΤΙΒΑ͂Σ. ἀντιπαραταττόμενος. καὶ μὴ βου

λόμενος. διὰ δὲ τῆς λέξεως, δηλοῖ τὸ ἀκούσιον
τῆς προαιρέσεως. ΕἸ ΔΟῪΝ, ἘΡῶ ΓᾺΡ ΚΑῚ ΤῸ ΣΌΝ.
πιθανῶς κατασκευάζει, ὅτι εἰ νομοθετεῖς ἄλλον ἀν
τ᾽ ἄλλου ἀμείβεσθαι, κατὰ σαυτῆς νομοθετεῖς. ΠΡΏ
ΤΗ ΘΆΝΟΙΣ ἊΝ. ἀντὶ τοῦ ἀγαμέμνονος. ἈΛΛ᾽ ΕἸ
ΣΌΡΑ. ὅρα φησὶ μὴ παρακάλυμμα τῶν σαυτῆς ἀ
δικημάτων ταύτην νομίζῃ τὴν πρόφασιν. ἈΛΛ᾽ ΟΥ̓
ΓᾺΡ ΟΥ̓ΔῈ ΝΟΥΘΕΤΕῖΝ ἜΞΕΣΤΊ ΣΕ. ἐπεὶ πάνυ αὐ
τὴν διήλεγξεν ἐπὶ τῇ μοιχείᾳ, ὥσπερ ἐπιλαμβα
νομένη αὐτῆς, κἀκείνην ἐκμειλισσομένη φησίν. ὅ
τι οὐδὲ νουθετεῖν σε δεῖ. χαλεπαίνεις γὰρ ὡς λοι
δορουμένη. τὸν ἔλεγχον οὖν νουθεσίαν ὠνόμασεν.
ΕἼΤΕ ΣΤΌΜΑΡΓΟΝ. εἰ γέγονα τούτοις τοῖς κακοῖς
ἔνοχος. στόμαργος ἢ ἀναιδὴς ὡς φής, οὐ καταισχύ
νω σου τὴν φύσιν. ἐλάττων σου οὖσα. ἀλλ᾽ ὁμοία σοι
φανήσομαι ζηλῶ σέ φησιν. ὥσπερ γὰρ σὺ κατὰ ἀγα
μέμνονος αἴγισθον ἔθρεψας, οὕτω κατὰ σοῦ τὸν ὀρέ
στην ἐγώ. ὉΡῶ ΜΈΝΟΣ. ΠΝΈΟΥΣΑΝ. ὁ χορὸς τε
θαυμακὼς ἐπὶ τοῖς λόγοις, φησίν. ὁρῶ μένος πνέ
ουσαν τὴν παῖδα. εἰ δὲ σὺν δίκῃ αὐτῇ τοῦτο τὸ μέ
νος σύνεστιν, τούτου τοῦ μένους φροντίδα οὐκ ἔτι ὁ
ρῶ γιγνομένην ὑπό τινος. εὐσχημόνως δὲ ἐς τὴν κλυ
ταιμνήστραν τὸν λόγον ἀποτείνουσιν. ἀντιλαμβάνο

μέμνη οὖν ἐκείνη τοῦ λόγου φησί. ποίας δέ μοι δεῖ
πρός γε τὴν δὲ φροντίδος. ΟΥΚΕΤ᾽ ΕΙΣΟΡΩ. ἀντὶ
τοῦ οὐκ ἐννοῶ. ΚΑῚ ΤΑΥ̃ΤΑ ΤΗΛΙΚΟΥ̃ΤΟΣ. ὑπὲρ
ἐπιτάσεως. ὅτι εἰ καὶ δοίη τίς ἐξουσίαν ἀντιλέ-
γειν τοῖς γονεῦσιν, ἀλλ᾽ οὐ ταύτῃ παρθένῳ οὔσῃ ἐ-
πρεπε τηλικαύτῃ. ΑἸΣΧΎΝΗΣ ἌΤΕΡ. ἀντὶ τοῦ ἀ-
ναισχύντως. ἜΞΩΡΑ ΠΡΆΣΣΩ. κἀγώ φησιν αἰσθάνο-
μαι ἐπονείδιστα πράττουσα. καὶ οὐ κατὰ τὴν ἐμὴν
ὥραν. ΚΑῚ ΤᾺ ΣᾺ ἜΡΓΑ, ἘΞΑΝΑΓΚΆΖΕΙ ΜΕ. ἐμ-
φαντικώτερον τὸ ἐξαναγκάζει με, διὰ τῆς προθέ-
σεως. Ἣ Σ᾽ ἘΓῺ ΚΑῚ ΤᾺ Μ᾽ ἜΓΗ. ὡς δὴ καὶ τοῖς ἔργοις
καὶ τοῖς λόγοις μεγαλιάζουσα πρὸς αὐτὴν, ταῦτά φη-
σιν ἡ κλυταιμνήστρα. ΘΡΆΣΟΥΣ ΤΟΥ̃ Δ᾽ ΟὖΚ ἈΛΎ-
ΞΕΙΣ, ΕὖΤ᾽ ἌΝ ἎΙΓΙΣΘΟΣ ΜΌΛΗι. πιθανῶς ἐπὶ
τῶν ἀγρῶν ἔφη τὸν αἴγισθον, ὑπὲρ τοῦ παῤῥησίαν
δοθῆναι τῇ κόρῃ. ΟὖΚΟΥΝ ἘΆΣΕΙΣ. οὐκ ἐμμε-
μεῖς οἷς πρότερον εἶπα. ἔφη γὰρ, καὶ μὴν ἐφίημι.
πιθανῶς δὲ, οὐ γὰρ χρὴ ἐν ταῖς ἀντιλογίαις θυμοῦ-
σθαι τὸν ἡττώμενον. ἘΩ͂. ΚΕΛΕΎΩ. ΘΥ͂Ε. ΜΉ Δ᾽ ἘΠΑΙ-
ΤΙΩ͂. δεῖ γὰρ καὶ προκόπτειν τὴν ὑπόθεσιν. διὸ
οὐ ποιεῖται πλείονας ἀντιῤῥήσεις. ἜΠΑΙΡΕ ΔΗ
ΣΎ. πρὸς θεράπαιναν φησί. ΘΎΜΑΤΑ. θυμιάματα.

ΠΆΓΚΑΡΠΑ. ἐπεὶ πᾶν ὄσπρια ἔθυον τοῖς θεοῖς. ΠΡΟΣΤΑΤΉΡΙΕ. ὅτι πρὸ τῶν θυρῶν ἱδρύνται. ΒΆΞΙΝ. λόγον. ΟΥ̓ ΓᾺΡ ἘΝ ΦΊΛΟΙΣ. οὐκ εἰς τὸν χορὸν ἀποτείνεται. ἀλλ' εἰς τὴν ἠλέκτραν. ΣΠΕΊΡΗι ΜΑΤΑΊΑΝ. τὸ ματαίαν οὐκ ἔστι ψευδῆ. ἀλλ' ἀνωφελῆ. τί γὰρ πράξει τοὺς κρατοῦντας διαβάλλουσα. ματαίαν γοῦν, κενὴν λέγει διὰ τὸ μηδὲν αὐτὴν δύνασθαι πρᾶξαι. ἈΛΛ' ὯΔ' ἌΚΟΥΕ. οὕτως ἐμοῦ λεγούσης. ΤΗ͂ΔΕ ΓᾺΡ. ἀντὶ τοῦ τούτῳ τῷ τρόπῳ. ΔΙΣΣΩ͂Ν ὈΝΕΊΡΩΝ. ἢ διπλῆν ἐχόντων φύσιν, ὡς καὶ ὅμηρος.
» Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσιν ὀνείρων. δύναται δὲ τὸ δισσῶν, καὶ ἀριθμὸν ἐμφαίνειν. ὡς δύο αὐτῆς ὀνείρους θεασαμένης. καὶ τὸ μὲν ἕν, φάσμα ἡγησαμένης εἶναι, ὑπὲρ οὗ καὶ πέπομφεν ἀποτροπιασθησομένην τὴν χρυσόθεμιν. τάχα δὲ καὶ ἕτερον αὐτῇ κεκίνηκεν, ὑπὲρ οὗ καὶ εὔχεται τῷ ἀπόλλωνι. ὅπερ οὐδὲ ἐξεῖπε πρός τινα. οὐδὲ πρὸς τὸν ἀπόλλωνα. ἢ δισσῶν ὀνείρων, τῶν ἀμφιβόλων καὶ δισσοποιῶν. ἔλυσε δὲ αὐτό, εἰποῦσα. εἰ μὲν πέφυκεν ἐσθλά, δὸς τελεσφόρα. εἰ δ' ἐχθρά, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες. ἈΛΛ' ὯΔΈ Μ' ἈΕῚ ΖΩ͂ΣΑΝ. τὸ ὅλον ὑπὲρ τοῦ αἰγίσθου εὔχεται. διὰ δὲ τοῦ πληθυντικοῦ τοὺς φίλους, τὸ τολμηρὸν τοῦ λόγου ἐπεκάλυψεν. ΦΊΛΟΙΣΊ ΤΕ ΞΥΝΟΥ͂ΣΑΝ. ἀκατάλλη

λον φαίνεται τὸ ὅλον. ἐὰν μὴ ᾖ τὸ οἷς ξύνειμι νῦν,
ἀπὸ κοινοῦ λαμβανόμενον. φίλοισί τε καὶ τέκνοις
συνοῦσαν, οἷς ξύνειμι νῦν. τὸ δὲ δύσνοια, ἀπ' αὐ-
τῶν εἰς ἐμέ. ἢ ἀπ' ἐμοῦ εἰς αὐτούς. ΕΥΗΜΕΡΟΥΣΑΝ.
ἑκάστην ἡμέραν εὖ διάγουσαν. ΤΑ ΔΑΛΛΑ ΠΑΝΤΑ.
τὰ περὶ τῆς τελευτῆς ὀρέστου. ἔοικεν εὔχεσθαι. ζη-
τοῦσι δὲ διὰ τί ἐνταῦθα μὲν οὐκ ἐμφαίνει περὶ τοῦ
ὀρέστου, ὕστερον δὲ τοῦ ἀγγέλου ἐλθόντος φαίνεται
ἐφηδομένη; ῥητέον οὖν, ὅτι νῦν μὲν προσδοκῶσα
αὐτὸν ἥξοντα ζῶντα. τότε δὲ ὡς κατὰ ἀποθανόν-
τος παῤῥησιάζεται ἄφοβος γενομένη. ΞΕΝΑΙ ΓΥ-
ΝΑΙΚΕΣ. ὁ παιδαγωγὸς ἥκει πλασάμενος τὰ πε-
ρὶ τοῦ θανάτου ὀρέστου. τὸ δὲ ἦθος αὐτοῦ μέσον ἐ-
στίν. οὔτε ἀποικτιζομένου παντάπασιν. οὔτε ἡδο-
μένου. ἀλλ' ὡς ξένου. εὐκαίρως δὲ ἥκει ἔξω οὐσῶν
ἀμφοτέρων. πρῶτον, ἵνα μὴ δισσολογοίη πρὸς ἀμ-
φοτέρας ἀπαγγέλλων. δεύτερον, πρὸς τὸ δηλωθῆ-
ναι τὴν γνώμην ἀμφοτέρων. πιθανῶς δὲ ἐρωτᾷ ὡς
ἀγνοῶν. ΠΡΕΠΕΙ ΓΑΡ ΩΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ. στοχάζεται
ἐκ τῆς στολῆς καὶ τῶν βασιλείων. ΕΔΕΞΑΜΗΝ. λεί-
πει τὸ ἀπὸ κοινοῦ, ἀπεδεξάμην. ΤΙ ΦΗΣ, ΤΙ ΦΗΣ. οἱ
ἡδέως ἀκούοντες λόγου, κἂν πάνυ σαφῶς ἀκούσωσι,
δὶς καὶ τρὶς τὰ αὐτὰ ἀκούειν βούλονται. ΜΗ ΤΑΥΤΗΣ
ΚΛΥΕ. οἷον μὴ διὰ ταύτην φυλάξῃς εἰπεῖν τὰ ἑξῆς.

τῷ, ΤΡΟΠΩΙ ΔΙΟΛΛΥΤΑΙ. ἴδιον καὶ τοῦτο τῶν ἡδομέ-
νων. μαθόντες γὰρ τὸ πᾶν, καὶ τὸ κατὰ μέρος ἡδόμενοι
πυνθάνονται. ἔπειτα ὁ ποιητὴς βούλεται εὐδοκιμεῖν
περὶ ἀγῶνος λέγων ἑλληνικοῦ. ΔΕΛΦΙΚΩΝ ἌΘΛΩΝ
ΧΑΡΙΝ. οὔπω ἦν ἐπὶ ὀρέστου ὁ πυθικὸς ἀγών. ΔΡΟΜΟΥ
ΔΙΣΩΣΑΣ. τοῦ ἐκ πρόδος δρόμου. τινὲς δόλιχον
φασὶν ἀγωνίσασθαι ὀρέστην. ὅς ἐστιν εἴκοσι στάδια. εἰκο-
σιετῶν ὄντα. ὥστε τῇ φύσει ἴσα τὰ τέρματα τοῦ δρό-
μου ἐποιήσατο. Ἄλλως. ΔΡΟΜΟΥ ΔΙΣΩΣΑΣ. οἷον,
οὐκ ἐλλείπων κατὰ τὰ τέρματα. ἀλλ' ἴσος φανεὶς
τοῖς τέρμασι. κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν τῆς νίκης ἔτυ-
χεν. ἀλλ' ὁμοίως καὶ ἴσως τεθαυμασμένος ἐν τῷ ἀγω-
νίσματι ὡς ἐπὶ τῇ μορφῇ. ἀντὶ τοῦ ὡς θαυμαστὸς
ἐπὶ τῇ μορφῇ, οὕτω καὶ τῷ ἔργῳ ἐφάνη. ὡς ἐπὶ τῷ
εἴδει, οὕτω καὶ ἐπὶ τῷ ἔργῳ. ΠΕΝΤΑΘΛΑ ΝΟΜΙΖΕΤΑΙ.
ἅλμα. δίσκον. ἀκόντια. δρόμον. πάλην. ταῦτα ἐν
μιᾷ τις ἠγωνίζετο ἡμέρᾳ. ὍΤΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΘΕΩΝ. ὅμοι-
ον τούτῳ τὸ πινδαρικόν. Θεὸς ὃ καὶ πτερόεντ' ἀετὸν
κίχε, καὶ θαλασσαῖον παραμείβεται δελφῖνα. ΕΙΣΗΛ-
ΘΕ ΠΟΛΛΩΝ. φιλοτίμως. διὰ πιθανότητα ταῦτα
ἐπεξεργάζεται. ΚἈΚΕΙΝΟΣ ἘΝ ΤΟΥΤΟΙΣΙΝ. ὁ ὀρέ-
στης. ΛΕΥΚΙΠΠΟΣ ΑἸΝΙΑΝ. ἐμοὶ δοκεῖ ὄνομα εἶναι.
οὐδὲν γὰρ ἄτοπον ἐπίθετον εἶναι. ὄνομα γὰρ κύρι-

ὃν οὐ προτέθεικε πρὸς τὸ τοῦ πράγματος ἀνεξέ-
λεγκτον. ὅλη γὰρ ἡ διήγησις τοῦ ἀγῶνος πέπλα-
σται. οἱ δὲ, αἰνιᾶν, τῶν θεσπρωτῶν. ἢ θρᾳκῶν.
» ὅμηρος, Τῷ δ᾽ ἐνιῆνες ἕποντο. μενεπτόλεμοί τε
» περαιβοί. ἈΘΗΝΩ͂Ν ΤΩ͂Ν ΘΕΟΔΜΉΤΩΝ ἌΠΟ. προ-
σχαρίζεται τοῖς ἀθηναίοις, ἐν ἀθηναίοις λέγων.
ὩΣ ὙΠΕΡΒΆΛΟΙ ΧΝΌΑΣ ΤΊΣ ΑὙΤΩ͂Ν. οἷον πρῶτος
τοῦ δρόμου γενέσθαι. χνόας δὲ τὰς τοῦ ἄξονος σύ-
ριγγας. καὶ τὰ ἱππικὰ φρυάγματα. ἀπὸ δὲ μέ-
ρους τὸ ὅλον ἅρμα. σύριγξ δέ ἐστι, τὸ εἰς τὴν ὀπὴν
τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος. καὶ αὐ-
τὴ δὲ ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ, οὕτως καλεῖται. λείπει
δὲ τὸ, ἐλαύνων. τὸ δὲ χνόας, βαρέως. τὰ γὰρ
εἰς η δισύλλαβα τῷ ο παραληγόμενα, ἀπὸ δύο
συμφώνων ἀρχόμενα ὧν προηγεῖται δασὺ, βαρύνε-
ται. χνόη. φθόη. χλόη. τὸ δὲ πνοὴ, οὐκ ἔχει δασύ.
ὙΠΕΡΒΆΛΟΙ. ὑπεκδράμοι. ΦΡΥΆΓΜΑΤΑ. φυσή-
ματα. πνεύματα. ΣΤΉΛΗΝ. τὸν λίθον τὸν καμ-
πτῆρα. ἜΧΡΙΜΠΤ᾽ ἈΙΈΝ. ὅ ἐστι, προσεπέλαζε τῷ
καμπτῆρι ἀεὶ τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ. ΣΎΡΙΓΓΑ. τὴν
ὀπὴν τοῦ τροχοῦ. ΣΕΙΡΑΙ͂ΟΝ ἽΠΠΟΝ. τὸν ἔξω τοῦ ζυγοῦ.
τὸν δεξιόν. προσκείμενον δὲ τῷ καμπτῆρι ἀριστερόν.
ἌΣΤΟΜΟΝ. σκληρόστομοι. ἘΚ Δ᾽ ὙΠΟΣΤΡΟΦῆΣ. ἐξ ὑ-

παμτῆσε ὡς ἐκείμων ὑποστρεφόντων. ΒΑΡΚΑΙΟΙΣ
ΟΧΟΙΣ. τοῖς λιβυκοῖς. βάρκη γὰρ πόλις λιβύης. ἡ νῦν
πτολεμαΐς καλουμένη. ΝΑΥΑΓΙΩΝ. τῶν πτωμάτων.
ΓΝΟΥΣ Δ' ΟΥΞ ΑΘΗΝΩΝ ΔΕΙΝΟΣ ΗΝΙΟΣΤΡΟΦΟΣ.
ἀντὶ τοῦ ἔμπειρος. πρὸς εὔνοιαν δὲ τῶν ἀκροωμέ
νων ἐπαινεῖ αὐτὸν ὡς ἀθηναῖον. ΕΞΩ ΠΑΡΑΣΠΑ.
φυλαξάμενός φησι τούτοις συμπεσοῦσιν ἐμπε
σεῖν, ἔξω ἀπ' αὐτῶν παρασπᾷ. ΚΑΝΑΚΩΧΕΥΕΙ.
ἀνασειράζει. κατέχει. ἀνακωχεύειν γὰρ κυρίως λέ
γεται, ὅταν χειμῶνος ὄντος, ἐν τῷ πελάγει στείλαν
τες τὰ ἄρμενα σαλεύωσιν αὐτόθι, μὴ διαμαχόμε
νοι τῷ πνεύματι. μεταφορικῶς οὖν ἐπὶ τοῦ ἅρμα
τος εἴρηκεν. οὐ διημιλλήσατο. ἀλλ' ἀφῆκε τὸν τῶν
ἵππων κλύδωνα, καὶ ὕστερος ἠρέμα ἤλαυνε. ΤΩΙ
ΤΕΛΕΙ ΠΙΣΤΙΝ ΦΕΡΩΝ. οἷον πιστεύων ὅτι ἐπὶ τῷ τέ
λει τοῦ δρόμου παρελεύσεται. ἢ νομίζων ἕως τοῦ
τέλους οὕτως ἐλαύνειν. ΚΑΞΙΣΩΣΑΝΤΕ ΖΥΓΑ.
ὁ ὀρέστης καὶ ὁ ἀθηναῖος. ΛΥΩΝ ΗΝΙΑΝ. χαυνῶν.
διὰ τὸ συμπεπλέχθαι. ΕΘΡΑΥΣΕ Δ' ΑΞΟΝΟΣ ΜΕ
ΣΑΣ ΧΝΟΑΣ. τὸ λεπτὸν μέρος τοῦ ἄξονος, τὸ τριβόμε
νον ὑπὸ τῆς χοινικίδος. εἴρηται δὲ ὁμοίως τὸ πα
» ρ' ἀπολλωνίῳ. ἀζόμενος πλήμμησι παρακλιδὸν
» αἰνυμένοιο. ΛΑΓΧΑΝΕΙ. γράφεται καὶ τυγχάνει.

ἔλυσαν αἱ μάτηρον ὥστε μηδένα. καὶ ἵνα ἀξιό
πιστος εἴη ὁ ἄγγελος. ἵνα πάλιμ τὸ περιπαθὲς εἴη τῇ
ἠλέκτρᾳ. ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΣΩΜΑ ΔΕΙΛΑΙΑΣ ΣΠΟΔΟΥ.
ἀντίπτωσις. ἀντὶ τοῦ σποδὸν δειλαίαμ μεγίστου σώ
ματος. Ὦ ΖΕΥ. ὡς μὲν γυμνὴ κεκίνηται ἐπὶ τῷ πά
θει. πρὸς δὲ τὸν κίνδυνομ ἀποβλέπουσα ἥδεται. διὰ
δὲ τὸμ χορὸν ἀλγεῖν ὑποκρίνεται. Ὁ ΠΡΟΣΤΑΤΩΝ
ΧΡΟΝΟΣ. ὁ ἐπιγενόμενος. ΞΥΝΟΙΚΟΣ ἮΝ ΜΟΙ
Τοῦτο οἰκονομικῶς. εἰ γὰρ ἀπορήσασα ἐπὶ τοῖς ἠγγελμέ
νοις, ἀπέκλινεν ἑαυτήν, διελύετο ἂμ ἡ ὑπόθεσις. ΠΟΥ
ΠΟΤΕ ΚΕΡΑΥΝΟΙ ΔΙΟΣ. ἐμ τοῖς ἔμπροσθεν παραμυ
θούμενος ὁ χορὸς τὴν ἠλέκτραν ἔλεγε. θάρσει μοι τέκνον
θάρσει. ἔστι μέγας ἐμ οὐρανῷ ζεύς. καὶ τὰ ἑξῆς. νῦμ
οὖν πανταχόθεν ἀπεγνωσμένης τῆς σωτηρίας. καὶ
προστεθείσης τῆς κατὰ τὸν ὀρέστην συμφορᾶς, εἰκότως
παρακεκινδυνευμένῳ τῷ λόγῳ ἐχρήσατο, ὥστε
καὶ περὶ θεῶν τι εἰπεῖν. καὶ ὅλως ἀμφιβάλλειν, εἰ ὅλως
ἐμ οὐρανῷ εἰσιν. εἴγε περιορῶσι τοιαῦτα γινόμενα. καὶ
τὸμ μὲμ ἥλιομ, ὡς πάντα ἐφορῶντα παρέλαβεν.
τὸν δὲ δία, ὡς πάντων δεσπότημ ὄντα. δεῖ δὲ τὸν
ὑποκριτὴμ ἅμα τῇ βοῇ ἀναβλέψαι τε εἰς οὐρανὸν,
καὶ τὰς χεῖρας ἀνατεῖναι. ὃ δὴ κωλύει ὁ χορὸς, μη
δὲν μέγ' ἀΰσῃς. ΕΙ ΤΑΥΤ' ἘΦΟΡΩΝΤΕΣ ΚΡΥΠΤΟΥΣΙΝ.
οἷομ, οὐκ ἄγουσιν εἰς φῶς τὴν τούτων παρανομίαν.

Ε͗ Ε͗. ΑἸ ΑἸ. θρηνεῖ μὲν ἠλέκτρα τὸν ἀδελφόν. ἐλεεινὸν δὲ λίαν τὸ τοιοῦτον μέρος. ἈΠΟΛΕΙ͂Σ. ἀπεκναίεις με φησὶν ἐν τοῖς ἀθεραπεύτοις παρηγοροῦσα. δαιμονίως δὲ τοῦτο ἐπήγαγεν. οὐ γὰρ ἀμελήσασα τῶν ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἐπιτιμήσεων, ἐρεῖ τι ἀπρεπὲς εἰς θεούς. ἐπεὶ καὶ τελέως ἀμηχανεῖ ὁ σοφοκλῆς εἰς τοὺς θεοὺς βλασφημῶν. καὶ γὰρ εἰς ἦν τῶν θεοσεβεστάτων. ἀλλ' ὥσπερ δυσχεραίνουσα ταῖς ἐπιτιμήσεσιν, ὡς ψυχραῖς τοῦτό φησιν. οἱ δὲ ἐν τοῖς προφανέσι καὶ ἀθεραπεύτοις πάθεσι μετριάζειν αὐτὴν ἀξιοῦσιν. ΟἾΔΑ ΓᾺΡ ἌΝΑΚΤΑ ἈΜΦΙΑΡΕΩΝ ΧΡΥΣΟΔΈΤΟΙΣ· ταῖς διὰ χρυσοῦ γενομέναις τέχναις, τοῦ δοθέντος ὅρμου ἐριφύλῃ διὰ τὴν ἀμφιαράου ἔξοδον. διὰ τὰς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἀπάτας. Ἄλλως. ΧΡΥΣΟΔΈΤΟΙΣ ἝΡΚΕΣΙΝ. ἢ ἐπὶ τῶν ἁρμάτων φησίν. οἷον τοῖς χρυσῷ δεδεμένοις καὶ κατεσκευασμένοις, ἅπερ ἕρκη εἶπεν, οἷον περιφράγματα καὶ τείχη· ὧν οὐκ ἐξέφυγεν ὁ ἀμφιάραος. ἀλλ' ἐνεσχέθη ἐν αὐτοῖς. ἢ χρυσοδέτοις τῷ ὅρμῳ. ὃς ἦν ἐκ χρυσοῦ πεποιημένος. τὸ δὲ ἕρκεσιν, οἷον τοῖς δεσμοῖς. καὶ φράγμασι. καὶ τῇ ἀνάγκῃ τῇ ἀπὸ τοῦ ὅρμου γενομένῃ. ΓΥΝΑΙΚΩ͂Ν ἈΠΆΤΑΙΣ. ἢ τῇ ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἀπάτῃ. ἢ καθόλου τὸν χρυσὸν γυναικῶν ἀπάτην εἶπεν. θαυμαστῶς δὲ εἴκασεν, ὅτι καὶ οὗτος διὰ γυναῖκα ἀπώλετο. Ἄλλως. ΟἾΔΑ ΓᾺΡ ἌΝΑΚΤΑ ἈΜΦΙΑΡΕΩΝ. ὁ χορός φησιν, ὅτι καὶ ἐν αὐτῷ τῷ θανάτῳ ἐστί τις εὐτυχία. τί μὴν δὲ αὐτῷ φησιν ἔ

σκεσθαι, διὰ τὸ μαντεύεσθαι αὐτόν. ἓ ἕ. οὐ προσιεμένη οὐδὲ τοὺς τοιούτους λόγους, θρηνεῖ ἡ ἠλέκτρα. ΠΑΜΨΥΧΟΣ ἈΝΆΣΣΕΙ. ἀντὶ τοῦ πασῶν ψυχῶν ἀνάσσει. ἃ δὴ ἐν χρείᾳ καθεστᾶσι τῆς ἐκείνου μαντικῆς. ἢ πάμψυχος, ὁ διασώσας πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. ἢ ὁ διὰ παντὸς τὴν ψυχὴν σώζων. ὅ ἐστιν ἀθάνατος. ΦΕΥ̂. μνησθεῖσα τῆς ἐριφύλης ἡ ἠλέκτρα, ἀναβοᾷ ἐπὶ τῷ ἤθει αὐτῆς δυσχεραίνουσα. ΦΕΥ̂ ΔΗ̂Τ' ὈΛΟᾺ ΓᾺΡ. ὁ χορὸς συγκατατιθέμενός φησιν, ὅτι δικαίως ἀνεβόησας. ὀλοὴ γὰρ ἦν ἡ ἐριφύλη. ὅρα δὴ οὖν εἰ ἔπραξέ τι ὁ χορός. ἀπέσπασε γὰρ αὐτὴν τοῦ θρηνεῖν, ἐμβαλὼν τὸ κατ' αὐτὴν μύθευμα. ἘΔΆΜΗ. ἡ ἐριφύλη δηλονότι. ὁ δὲ λόγος ἀποφαντικός. ὁ χορὸς δὲ ὡς πυνθανομένης, ἐπάγει τὸ, ναί. ὈΙ̂Δ' ὈΙ̂Δ' ἘΦΆΝΗ. οἶδα ὅτι ἐδάμη. ἐφάνη γὰρ ὁ ἐπιμελούμενος τοῦ ἐν τῷ φόνῳ. τουτέστι τιμωρὸς τοῦ πατρός. ἐμοὶ δὲ οὐδεὶς πάρεστιν ἀποθανόντος ὀρέστου. ὁ μὲν οὖν χορὸς παρέβαλε τὸν ἀγαμέμνονα τῷ ἀμφιαράῳ, ἵνα ἡ ἠλέκτρα εὔελπις εἴη περὶ τοῦ πατρὸς, ὅτι τεύξεται τιμῆς τινος. ἡ δέ φησιν ὅτι ἀμφιάραος ὑπὸ τοῦ ἀλκμαίωνος ἔτυχε τιμωρίας. πάνυ δὲ περιπαθῶς τὸ πάθος τοῦ ἀγαμέμνονος εἰς ἑαυτὴν μεταφέρει, διὰ τὸ ἐμοὶ δ' οὔτις. ΜΕΛΈΤΩΡ. φροντιστής. ᾧ ἐπιμελὲς γέγονε μετελθεῖν τὸν τοῦ πατρὸς θάνατον. τοῦ ἀμφιαράου. ΔΕΙΛΑΊΑ ΔΕΙΛΑΊΩΝ. καὶ τοῦτο εἶδος παραμυθίας. τὸ εἴτι παραχωρεῖν τοῖς λυπουμένοις. καὶ συγχωρεῖν αὐτοῖς κλαίειν, ὡς ἐπὶ ἀπαρηγορήτοις κακοῖς.

ΚΑΓΩ ΤΟΥ ΔΙΣΤΩΡ. οἶδα φησὶν ὅτι δειλαία εἰμὶ αὐ
τῷ τούτῳ τῷ πανσύρτῳ τῶν πολλῶν ἀχέων. ΠΑΝ
ΣΥΡΤΩΙ. τῷ πάντα σύροντι τὰ κακά. ἢ πανσύρτῳ, τῷ
μετὰ πάσης ὁρμῆς τῶν κακῶν ὡρμημένῳ. ΓΑΜ
ΜΗΝΩΙ. τῷ πολυχρονίῳ. καὶ διηνεκεῖ. δειλαία οὖν εἰμὶ
οἷον κατ' αὐτὸ τοῦτο, καθὸ πάντα τὰ ἄχη εἰς ἡμᾶς συ
νεσύρη. καὶ διηνεκῆ παρέμεινεν. Ἄλλως. ΚΑΓΩ ΤΟΥ
ΔΙΣΤΩΡ. κἀγὼ τούτου ἐπιστήμων εἰμί. ὅτι ταλαί
πωρός εἰμι. ΜΗ ΜΕ ΝΥΝ ΜΗΚΕΤΙ. μηκέτι οὖν με
φησὶ παρηγορήσῃ τε. ὅπου γε οὐ πάρεισιν αἱ τῶν ἐλπί
δων ἀρωγαί. αἱ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν. ΚΟΙΝΟΤΟΚΩΝ.
τῶν ἀπ' ἀμφοῖν τῶν γονέων. τινὲς τῶν πᾶσι κοινῶν.
διὰ δὲ τοῦ. ΕΥΠΑΤΡΙΔΑΝ. ηὔξησε τοῦ πατρὸς τὸ
ἐγκώμιον. οἷον εὐγενῶν καὶ γενναίων. οἷος ἦν καὶ ὀρέστης,
γεγονὼς ἐξ ἀγαμέμνονος. ἢ κοινοτόκων, τῶν ἀδελ
φικῶν τῶν τοῦ αὐτοῦ πατρὸς κεκοινωνηκότων. Ἢ ΚΑΙ
ΧΑΛΑΡΓΟΙΣ. τοῖς λευκόποσιν. ἢ ταῖς ταχείαις ἐν
ταῖς χηλαῖς. χηλὰς δὲ ἀντὶ τῶν ὁπλῶν παρέλαβεν.
εἰπόντος δὲ τοῦ χοροῦ, πᾶσι θνητοῖς ἔφυ μόρος, ἀντι
τίθησιν ἡ ἠλέκτρα. ἆρα οὖν οὕτω πέπρωται τοῖς θνη
τοῖς τελευτᾶν ἐν ταῖς ἁμίλλαις ταῖς ἱππικαῖς.
ΤΜΗΤΟΙΣ ὉΛΚΟΙΣ. τμητοῖς λώροις. τοῖς ἱμᾶσιν.
ὁλκοὺς οὖν ἀντὶ τοῦ τῶν ἱμάντων ἐν οἷς εἱλκύσθη.
ἌΣΚΟΠΟΣ. ἀπροόρατος ὁ θάνατος. ΠΩΣ ΓΑΡ ΟΥΚ. ΕΙ

ΞΕΝΟΣ. τοῦ χοροῦ ἐπόμος ἀπροϊδὴς ἡ κατὰ τὸν ἀγῶ-
να. ἡ Ἠλέκτρα πρὸς ἕτερον ἐπήγαγεν, ὅτι δὴ πέπον-
θεν ἀπροσδοκήτως, ἐπ' ἀλλοδαπῆς τελευτῆς ἢ ἐμοῦ
χωρίς. ΚΕΚΕΥΘΕΝ. ἀντὶ τοῦ κρύπτεται. ΥΦ' ΗΔΟΝΗΣ
ΤΟΙ. ἡ Χρυσόθεμις παραγέγονε τὰ ὑπὸ τοῦ ὀρέστου ἐγ-
κείμενα τῷ τάφῳ εὑροῦσα. τοῦτο τὸ πρόσωπον εἰσή-
γαγεν, ἵνα μὴ εἰς μακρὸν ἡ ὀλόφυρσις ἡ Ἠλέκτρας γένη-
ται. ΣΥΝ ΤΑΧΕΙ ΜΟΛΕΙΝ. λείπει ἡ ὑπέρ. ὑπὲρ τοῦ σὺν
τάχει μολεῖν. ΤΩΝ ΕΜΩΝ ΣΥΠΗΜΑΤΩΝ. τῶν νοσημάτων
τὰ μὲν, θεραπεύεται προσκαίροις θεραπείαις. ὅπερ
ἐστὶν ἄρηξις. τὰ δὲ, θεραπεύεται παντελῶς. ὅπερ ἐστὶν
ἴασις. κατ' οὐδένα οὖν τρόπον προκόπτει τὰ ἡμέτερα
ἐπὶ τὸ βέλτιον. ΚΛΥΟΥΣ'. ΕΝΑΡΓΩΣ. ἐπὶ τοῦ, κλύουσα
πρὸς βραχυδιαστικτέον. ἵν' ᾖ, πάρεστ' ἐναργῶς. ἴσθι τοῦτο
κλύουσα ἐμοῦ. ΚΛΕΥΑΣΑ ΘΑΛΠΗι. ἀντὶ τοῦ παρακόπτεις
τὰς φρένας, ὡς ἐν πυρετῷ. ἀνηκέστῳ δὲ πυρί, ὥσπερ εἰ ἔλε-
γεν ἀνιάτῳ ἐλπίδι. ἀνέλπιστον γὰρ τὸ παραγενέσθαι ὀ-
ρέστην ἤδη ἀπολωλότα. ΑΡΧΑΙΟΝ ΤΑΦΟΝ. τὸν ἐκ πολ-
λοῦ ᾠκοδομημένον. ΠΗΓΑΣ ΓΑΛΑΚΤΟΣ. πολὺ γάλα.
ὥστε τὸ δακρύων πηγάς, ἀντὶ τοῦ πολλὰ δάκρυα. ΘΗΚΗΝ
ΠΑΤΡΟΣ. τὴν σορὸν λέγει. ἔνθα τὸ λείψανον ἐτέθη. ΝΕΟ-
ΡΗ. τὸ νεωστὶ ἠρτημένον. ἢ ἐκ νεότητος ἢ ὥραν ἔχοντος
νέαν. ΣΥΝΗΘΕΣ ΟΜΜΑ. ὅραμα. ὃ ἀεὶ ἐφανταζόμην κα-
τὰ ψυχήν. ΤΩι ΓΑΡ ΠΡΟΣΗΚΕΙ ΠΛΗΝ Γ' ΕΜΟΥ ΚΑΙ ΣΟΥ

ΤΟ ΔΕ. τὸ ἀκέραια ταύτας κειμένας δηλονότι. τὸ μὲν γὰρ ἀ
πὸ τῆς ὄψεως τοῦ βοστρύχου κινεῖσθαι ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν,
γελοῖον. παντελῶς οὖν ἐπάγει, ὅτι οὐδαμοῖ ἀγνῶ ἢ τῷ πά
νυ συμμεμιγμένῳ κατὰ γένος τὰ τοιαῦτα προσήκει. ΤΟΙ
ΑΥ͂ΤΑ ΠΡΑ΄ΣΣΕΙΝ. τὰ ἐπὶ τῇ τιμῇ γινόμενα τοῦ πατρός.
ΤΑΥ͂ΤΑ ΤἈΠΙΤΙ΄ΜΙΑ. γράφεται τἀγλαΐσματα.
ΚΥ͂ΡΟΣ ὙΠΑ΄ΡΞΕΙ. ἐπιτυχίαν ἕξει. ΟΥ̓ΔῈ ΜΗΤΡῚ ΔΥΣ
ΧΕΡΗ͂Σ. ὅ ἐστιν, οὐ κατὰ τοῦτο τῇ μητρὶ δυσχερὴς ὀφθεὶς.
καὶ διὰ τῆς ἀγγελίας λυπήσας αὐτήν. γράφεται καὶ
μητρὶ δυσμενής. ΜΝΗΜΕΙ͂ ὈΡΕ΄ΣΤΟΥ. τοῦ ὀρέστου μνη
μόσυνα. ὯΝ ἘΓῺ ΦΕΡΕ΄ΓΓΥΟΣ. ὧν ἐγὼ εἰς τὸ πράττειν
ἀσφαλής εἰμι. φερέγγυος λέγεται, ὁ ἐκδεξάμενός τι
καὶ δυνάμενος ἀποτίσαι. οἷον ἀξιόχρεως. δυναμένη
ἀναδέξασθαι. ἈΛΛ᾿ ΕἼ ΤΙΣ ὨΦΕ΄ΛΕΙ ἈΓΕ. τοῦτο τῷ προ
τέρῳ ὅμοιον. ἢ τοὺς θανόντας ἐξαμαρτήσω πάντα. ΕΥ̓ΤΥ
ΧΕΙ͂. ἀντὶ τοῦ ἐπιτυγχάνεται. ΠΟΙΕΙ͂Ν. γράφεται τε
λεῖν. ΣΥΝΟΙ΄ΣΩ. συμπαρμήσω. τοῦτο συμφωδὸν τῷ τί γὰρ
κελεύεις ὧν ἐγὼ φερέγγυος. ΠΡΑ΄ΚΤΟΡΑ. ἔκδικον.
ΠΟΙ͂ ΓᾺΡ ΜΕΝΕΙ͂Σ. ἀντὶ τοῦ εἰς τίνα χρόνον. ΟΥ̓ ΓᾺΡ
ὯΔ᾿ ἌΒΟΥΛΟΣ. προειποῦσα τὰ δεινὰ τὸ χαλεπώ
τερον ἐπιφέρει, ὡς οὐδὲ μεταβολῆς τυχεῖν ἐλπὶς
ἔνεστι. ΤΙ΄Σ ΓᾺΡ ΠΟΤ᾿ ἈΣΤΩ͂Ν. ὅρα ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ
τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς ἠλέκτρας, ὅτι πάντα τέθεικε
τὰ ἀγαθά. ἅπερ αὐταῖς παρέσται, ἀνελούσαις τὸν αἴγι
σθον. τὰ δὲ ἕτερα ὑπεξήρηκεν. ὁποῖα πείσονται ἀλοῦ

σαι. καίτοι ἡμῖν κατὰ τὸ πάθος τῆς ἠλέκτρας κἀκ ἔκα προσθῆναι, ὅτι καλόν μοι ἀποθανεῖν οὕτω δυστυχούσῃ. ὃ ποία καὶ πρόσθεν ἔλεγεν. ὡς χάρις μὲν, ἂν θάνω. λύπη δὲ ἂν ζῶ. ἀλλ᾽ ἤδη τὸ περίφοβον τῆς χρυσοθέμιδος, ὥστε ἐκούσας τοὺς δειλοτέρους τῶν λόγων ὑπεξελεῖν. ὥστε μηδὲ εἰς ἔννοιαν τῶν κινδύνων ἐκείνην καταστῆσαι. ΙΔΕΣΘΕ ΤΩΔΕ. ἀντὶ τοῦ ταύτας. ἐπὶ τῶν θηλυκῶν τοῖς ἀρσενικοῖς ἄρθροις κέχρηται. ὅπερ σύνηθες ἀττικοῖς. » τὼ χεῖρε γάρ φασι. καὶ ὅμηρος, Τὼ δὲ βάτην ἥρωσι πε» λάσιν ἴθμαθ᾽ ὁμοῖαι. Ω ΠΡΟΥΣΤΗΤΗΝ. ἀντὶ τοῦ αἵτινες προέστησαν περὶ τοῦ φόνου τῶν ἐχθρῶν. ΤΟΥΤΩ. ἀντὶ τοῦ ταύτας. ΤΟΙΑΥΤΑ ΠΑΣ ΤΙΣ ΕΡΕΙ. ἤγουν, οὕτως ἐπαινέσεται ἡμᾶς. ὥστε μὴ λιπεῖν ἡμῖν τὸ κλέος καὶ ζώσαις καὶ θανούσαις. ΕΝ ΤΟΙΣ ΤΟΙΟΥΤΟΙΣ ΕΣΤΙΝ. ὁ χορὸς ὑπερτεθαυμακὼς τὸ τολμηρὸν τῆς ἠλέκτρας φησὶν, ὅτι μετὰ προγνώσεως καὶ ἀσφαλείας δεῖ τὰ τοιαῦτα καὶ λέγειν καὶ ἀκούειν. ΕΣΩΖΕΤ᾽ ἈΝ ΤΗΝ ΕΥΛΑΒΕΙΑΝ. οὐ σώζει φησὶ τὴν εὐλάβειαν. ἀλλ᾽ ἔστι θρασεῖα καὶ ῥιψοκίνδυνος. ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΘΡΑΣΟΣ ΑΥΤΗ Θ᾽ ΟΠΛΙΖΗι. λίαν ἐμφαντικῶς τῷ θράσει φησὶν αὐτὴν ὁπλίζεσθαι ὡς μηδὲν ἀμυντήριον αὐτὴν ἔχουσαν, εἰ μὴ μόνον θράσος. ΓΥΝΗ ΜΕΝ. ταῦτα πάντα ὅμοια τοῖς ἐν ἀντιγόνῃ, εἴ τις παραβάλοι εἴσεται τοῖς αὐτοῖς διανοήμασι χρησάμενον σοφοκλέα. ΣΘΕΝΕΙΣ Δ᾽ ἘΛΑΤΤΟΝ. τοῦτο δεύτερον κεφάλαιον. ΔΑΙΜΩΝ ΔΕ. τὸ τρίτον κεφάλαιον καὶ ἀναγκαιότερον,

ὡς οὐδὲ ἐκ παραδόξου κατορθῶσαι ἡμᾶς τῶν ἐπιχει-
ρήσεων εἰκός. τῆς τύχης μὴ συλλαμβανομένης.
ΑΠΟΡΡΕΙ. ἐλαττοῦται. μαραίνεται. ΛΥΕΙ ΓΑΡ Η-
ΜΑΣ ΟΥΔΕΝ. οὐ λυσιτελεῖ γὰρ ἡμῖν φησιν. οὐκ ἀπαλλάσ-
σει τῶν κακῶν. ἢ ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἡμᾶς ἐκλύσεται. ΔΥ-
ΣΚΛΕΩΣ ΘΑΝΕΙΝ. ἐνταῦθα δηλοῖ τὸ μετὰ αἰσχρᾶς τι-
μωρίας ἀποθανεῖν. καὶ ὅμηρος. Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θα-
νάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην. ΑΛΛ' ΟΤΑΝ ΘΑΝΕΙΝ ΧΡΗ-
ΖΩΝ. ὅρα ὅτι τοῦτο δηλοῖ τὸ δυσκλεῶς. ΕΙΤΑ ΜΗ-
ΔΕ ΤΟΥΤ' ΕΧΗι ΛΑΒΕΙΝ. οὐ τὸ τοῦ θανάτου δεινόν. ἀλ-
λ' ὅταν ἐπιθυμῶν τις ἀποθανεῖν, ὥστε τὰς παρούσας
κολάσεις ἐκφυγεῖν, εἶτα μηδὲ τούτου τύχῃ. τοιαῦτα οὖν
πεισόμεθα, ὧν ὁ θάνατος αἱρετώτερος. ΑΠΗΓΓΕΛΛΟ-
ΜΗΝ. ἀντὶ τοῦ ἀξιοῦν. τὸ δὲ παρακαλεῖν, ἀπαγγέλλειν
φησίν. ΑΛΛ' ΑΥΤΟΧΕΙΡΙ ΜΟΙ. παρατήρει κἀνθάδε τὴν
εὐτολμίαν. ὡς καὶ ἐν ἀντιγόνῃ. ΕΙΚΟΣ ΓΑΡ ΕΓΧΕΙ-
ΡΟΥΝΤΑ. εἰκὸς γὰρ τὸν κακῶς ποιεῖν ἐπιχειροῦντα, καὶ πά-
σχειν κακῶς. τοῦτο δὲ πινδαρικόν. Ἐπεὶ ῥέζοντά τι
καὶ παθεῖν ἔοικεν. ΧΩΤΑΝ ΕΥ ΛΕΓΗιΣ. οἷον ἔσται καιρὸς
ὅτε με εὐφημήσεις. ἤτοι πειθήσομαι καὶ ἐπαινέσω σε
ὅταν εὖ λέγῃς. ΑΤΙΜΙΑΣ ΜΕΝ ΟΥ. οὐκ ἀτιμάζω σε, ἀλ-
λὰ προνοοῦμαί σου. Η ΔΕΙΝΟΝ ΕΥ ΛΕΓΟΥΣΑΝ. δεινὸν
ἐμὲ καλῶς λέγουσαν δοκεῖν ἐξαμαρτάνειν. ἐπεὶ δὲ καὶ
χρυσόθεμις καλῶς λέγει, δοκεῖ δὲ ἁμαρτάνειν διὰ τὸ

μὴ πράττειν τὰ δίκαια ὑπὲρ ἐκδικίας τοῦ πατρὸς πρὸς
τοῦτο ἡ ἠλέκτρα, δεινόν ἐστι σύμφορα δοκοῦσαν συμ
βουλεύειν, ἄδικα πράττειν καὶ ἁμαρτάνειν. ὅπερ ἡ
χρυσόθεμις εἰς ἠλέκτραν τρέπει ἐν τῷ ἑξῆς στίχῳ.
ΕἸΡΗΚΑΣ ὈΡΘΩ͂Σ ὯΙ ΣῪ ΠΡΌΣΚΕΙΣΑΙ ΚΑΚΩ͂Ι. τῷ ἁμαρ
τάνειν. λέγουσα γὰρ δίκαια καὶ εὐπρεπῆ ἐν αὐτοῖς ἁμαρ
τάνεις. ἀλυσιτελῆ γὰρ ἐπιχειρεῖς ποιεῖν. ἈΛΛ' ΕἸ ΓΟΙΗ
ΣΕΙΣ ΤΑΥ͂ΤΑ. οἷον τοῖς δεινοῖς περιπεσοῦσα, ἐπαινέσεις
με σύμφορά σοι βουλεύσασαν. ΠΆΛΙΝ. εἰς τοὐπίσω.
εἰς τὸ ἐναντίον. ΜΕΘΈΞΟΜΑΙ. ἀντὶ τοῦ κοινωνήσω. ὍΤΑΝ
, ΓᾺΡ ἘΝ ΚΑΚΟΙ͂Σ. παρὰ τὸ ὁμηρικόν. ῥεχθὲν δέ τε
, νήπιος ἔγνω. ΤΊ ΤΟῪΣ ἌΝΩΘΕΝ ΦΡΟΝΙΜΩΤΆΤΟΥΣ.
τὸ ἄνωθεν ἢ τόπου ἢ χρόνου ἐστίν. ἄνωθεν ἐκ φύσεως.
ἢ τοὺς ἐν τῷ ἀέρι. οἰκεῖον δὲ τῷ χορῷ ἀγανακτοῦντι ἐπὶ
τῇ κλυταιμνήστρᾳ τὸ περὶ τῶν ἀλόγων ἐνταῦθα παραλα
βεῖν λόγον, ὅτι ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις φυσική τις ἐστὶ φιλο
στοργία. ἡ δὲ κλυταιμνήστρα ἄστοργος. τὸ δὲ ἑξῆς, τί τοὺς
ἄνοωθεν φρονιμωτάτους οἰωνοὺς ὁρῶντες καλῶς κη
δομένους τῆς τροφῆς. ἀφ' ὅτων τε ἂν βλαστῶσι. καὶ
ἀφ' ὧν ἂν ὄνησιν εὕρωσιν. ἐπὶ τῶν τέκνων τὰ δύο.
ἀφ' ὧν τε αὐτοὶ βλαστῶσι τὰ τέκνα. ἀφ' ὧν τε καὶ ὄνησιν
εὕρωσι. λέγονται δὲ οἱ πελαργοὶ γεγηρακότας τοὺς γο
νεῖς, βαστάζειν τοῖς πτεροῖς ἕως ὅπου πτεροφυήσωσι. ΤᾺΔ'
ΟΥ̓Κ ἘΠ' ἼΣΑΣ. καλῶς ὁ χορὸς καὶ ἑαυτὸν συγκαταλέγει.

ἵνα μὴ δοκῇ φορτικὸς εἶναι τούτοις, καὶ ὧν τὸν λόγον πεποίηται. ΟΥΚ ἈΡΌΝΗΤΟΙ. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπὶ πολὺ ἔσονται ἀθῷοι οἱ περὶ αἴγισθον καὶ κλυταιμνήστραν. ὮΧΘΟΝΊΑ ΒΡΟΤΟῖΣΙ. οὐ τὴν ἐπίπεδον φησιν, ἀλλὰ τὴν κατὰ γῆς χωρεῖν δυναμένην. ΤΟῖΣ ἘΝΕΡΘΕ ἈΤΡΕΊΔΑΙΣ. ἢ ἀγαμέμνονα. ἢ ὀρέστην. δοκοῦσι γὰρ αὐτὸν τεθνηκέναι. ἈΧΌΡΕΥΤΑ ΦΈΡΟΥΣ' ὈΝΕΊΔΗ. ἐφ' οἷς οὐκ ἄν τις χορεύσειεν. ὀνείδη δὲ τὰ πένθιμα ὀνείδη. ἐπειδὴ ὄνειδος ἦν τῇ κλυταιμνήστρᾳ ἐπιχαίρειν ὀρέστῃ. ὍΤΙ ΣΦΊΣΙΝ ἬΔΗ. ἡ ἀπόστασις πρὸς τὴν κλυταιμνήστραν. ἀγγελον οὖν φησιν, ὅτι τὰ κατ' οἶκον νενόσηκε. καὶ οὐκέστιν ὑγιῆ. ΟὐΚΈΤ' ἘΞΙΣΟῦΤΑΙ. οὐκέτι ἴσα φρονοῦσιν ὡς ἐν φιλίᾳ διαιτώμεναι. ἀλλὰ στασιάζουσι πρὸς ἀλλήλας. ΠΡΌΔΟΤΟΣ ΔῈ ΜΌΝΑ ΣΑΛΕΎΕΙ. κινδυνεύει. ἐκ μεταφορᾶς τῶν νηῶν. μόνη δὲ αὐτὴ ἐφ' ἑαυτῆς χωρὶς ἀγκύρας. ΤῸΝ ἈΕῚ ΠΑΤΡῸΣ. λείπει ἡ περί. περὶ τοῦ πατρὸς στενάχουσα. ὡς τὸ ὁμηρικόν, Τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ Ὡς ἑνός. τὸ δὲ ἑξῆς, ἀεὶ τὸν τοῦ πατρὸς μόρον στενάχουσα. ἢ τὸ ἀεὶ, εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον. ΟὔΤΕ ΤΙ, ΤΟῦ ΘΑΝΕῖΝ ΠΡΟΜΗΘῊΣ. πρόνοιαν οὐκ ἔχουσα τοῦ μὴ ἀποθανεῖν. ὅ ἐστιν ἀφειδοῦσα τῆς ἰδίας τύχης, καὶ περὶ ψυχῆς κινδυνεύουσα. ΤΌ ΤΕ ΜῊ ΒΛΈΠΕΙΝ ἙΤΟΊΜΑ. ἑτοίμη καὶ τῆς ὄψεως στέρεσθαι. τουτέστιν, ἀπεστερῆσθαι τῶν ὀμμάτων. ἀντὶ τοῦ καὶ ἀποθανεῖν ἑτοίμη. καὶ ζῶσα κολάζεσθαι. καὶ τοῦτο λέγει διδύμην ἐριννύν.

ἢ ἐπὶ τοῦ θανάτου τὰ δύο. ἑτοίμη μὴ βλέπειν αὐτούς.
ἀλλ' ἐν σκότει γενέσθαι τοῦ θανάτου. ἐν τῇ αὐτῇ ἐριννύι
γενομένη τῷ ἀγαμέμνονι. ὅ ἐστι διπλῇ ἐριννύς. ΔΙ
ΔΎΜΑΝ. αἴγισθον καὶ κλυταιμνήστραν. ΝΏΝΥΜΝΟΣ. νώ
νυμνος τῆς εὐκλείας θέλων γενέσθαι. Ὦ ΠΑῖ ΠΑῖ.
οὕτω καὶ σὺ ὦ παῖ εἵλου τὸν αἰῶνα πάγκλαυτον. ΚΟΙΝΟΝ.
διηνεκῆ ἢ κοινὸν, ἐπὶ παντὸς αἰῶνος ἑαυτῆς. ΚΑΘΟ
ΠΛΊΣΑΣΑ. καταπολεμήσασα τὸ αἰσχρὸν, καὶ νικήσασα.
οἷον τοὺς ἐχθροὺς καταγωνισαμένη. Ἃ ΔῈ ΜΈΓΙΣΤΑ
ἜΒΛΑΣΤΕ ΝΌΜΙΜΑ. ἃ δὲ φυσικὰ καὶ μέγιστα νόμιμα
ἔβλαστε, ταῦτα προφερομένην τὰ ἄριστα. ἢ ἐριστὰ, ἀμ
φηρίστω τῇ εὐσεβείᾳ τῇ τοῦ διός. ἢ ἐριστὰ τῇ εὐσεβείᾳ. ἢ
ἀντὶ τῆς ἐρίσθεν, ἀντὶ τοῦ περισπουδάστῳ προσφερομένην
τῇ εὐσεβείᾳ τὰ νόμιμα. ἀντὶ μετὰ εὐσεβείας πράτ
τουσαν. ΤᾺ ΔΙΌΣ. γράφεται τὰ ζηνός. ἎΡ Ὦ ΓΥΝΑῖ
ΚΕΣ. ὀρέστης πάρεστι σὺν τῷ πυλάδῃ κομίζων τὰ
λείψανα τῶν λογοποιουμένων ὀστῶν ἑαυτοῦ. θαυμα
στὴ δὲ ἡ οἰκονομία τοῦ ποιητοῦ μὴ ἅμα τῇ ἀπαγγελίᾳ
τοῦ θανάτου κομίσαι τὰ λείψανα. ἵνα εὔλογος πρόφα
σις γένηται τῆς παρόδου τῷ ὀρέστῃ, καὶ παρ' αὐτὰ ὁ ἀ
ναγνωρισμὸς πρὸς αὔξησιν τοῦ πάθους. ἹΣΤΟΡῶ. γρά
φεται μαστεύω. ἈΖΉΜΙΟΣ. ἀληθὴς καὶ οὐχ ὑπέχων ζη
μίαν τοῦ ψεύδους. ΕἼΠΕΡ ΤΙ ΚΛΑΊΕΙΣ. ἀξιόπιστος
ἄγαν ὀρέστης σκληρός ἐστιν, οὐχ οἷον δεῖ ἄγγελον εἶ
ναι. καὶ συναχθόμενον τοῖς ἀτυχήμασιν ἐφ' ὅτε.

ΔΟΘΗ͂ ΤΙΣ ἘΣΤΙΝ. εἰκὸς αὐτοῦ ἕπεσθαί τινας. περιπα
θῶς δὲ λίαν τὸ, ἥτις ἐστί. ΤΥΧΗ͂Σ ὈΡΈΣΤΟΥ ΛΟΙ
ΓΌΝ. λοιπὸν μνημεῖον. τοῦτο δέ φησι λαβοῦσα τοῦ
τεύχους. ὑπερφυῶς δὲ ἔχει τῇ διαθέσει. λαβοῦσαν καὶ
βαστάζουσαν τὰ ὀστᾶ ὀδύρεσθαι. ΟΥ̓Χ ὋΝΠΕΡ ἘΞΈΠΕΜ
› ΠΟΝ. ὅμηρος, Ζωὸν μέν σ' ἔλιπον ἐγὼ κλισίηθεν
ἰοῦσα. ΣΗ͂Σ ΚΑΣΙΓΝΉΤΗΣ ΔΊΧΑ. οἷον τῆς μόνης σου
κηδομένης. ὅλα δὲ ἐπιτέταται τῷ πάθει, διὰ τὸ πα
ρεῖναι τὸν ὀρέστην. ὡς καὶ πηνελόπη παρόντα ὀδυσσέα
› θρηνεῖ παρ' ὁμήρῳ. ἐν οἷς φησι, Σὸν ἄνδρα παρήμε
› νον. ἐνθάδε δὲ δίκαιον δηλοῦσθαι ὅτι ἀδελφὴ αὐ
τοῦ ἐστιν, ἢ ἐν τῷ λόγῳ. ἀγνοῶν γὰρ αὐτὴν ὀρέστης, ἀπολο
φυρομένην γνώσεται. ΟΥ̓́ΤΕ ΓᾺΡ ΠΟΤΈ. οὐ γὰρ ἦς φη
σὶ τῆς μητρὸς πρότερον ἢ καὶ ἐμοῦ μᾶλλον, ἵνα ἐπὶ τοῦ ἦ
σθα διαστείλωμεν. οὐκ ἦσθα τῆς μητρὸς, ἀλλὰ μᾶλλον
καὶ ἐμοῦ. οἷον, ἐγώ σοι μᾶλλον ἤμην μήτηρ ἤπερ ἡ
κλυταιμνήστρα. ΤῸ ΔῈ ΦΊΛΟΣ. ἀντὶ τοῦ ὄφελος.
Ἄλλως. οὐκ ἦς τῆς μητρὸς φίλος μᾶλλον ἢ ἐμοῦ.
ἀντὶ τοῦ, οὐ τῇ μητρὶ προσέκεισο μᾶλλον. ἄμεινον δὲ τὸ
ἕτερον διὰ τὴν ἡλικίαν τοῦ ὀρέστου. ἐφ' ἧς τὸ φίλον εἶναι αὐ
τῶν, καὶ διακρίνειν τινὰ τότε οὐκ ἐνεχώρει. μικρὸς γὰρ ἦν.
ΘΝΗΤΟΥ͂ ΠΈΦΥΚΑΣ ΠΑΤΡῸΣ ἨΛΈΚΤΡΑ ΦΡΌΝΕΙ. πιθα
νῶς προσκεῖται τὸ ὄνομα τῆς ἠλέκτρας, ἵνα μάθῃ ὀρέ
στης. οὐ γὰρ μόνη ἦν αὐτῷ ἀδελφή. τοῖς δὲ κοινοῖς βοηθή
μασι χρῆται ὁ χορὸς ἐν τῇ παρηγορίᾳ. ΦΕΥ͂ ΦΕΥ͂ ΤΊ

ΛΈΞΩ; ἀναγκαῖον ἐμφανισθῆναι τὸν ὀρέστην. διέφθαρε
γὰρ τὸ συνεκτικὸν τῆς ὑποθέσεως σιωπῶντος αὐτοῦ.
ΓΛΏΣΣΗΣ. γράφεται γνώμης. ΤΌ Δ' ἘΣΤ' ἘΚΕΙ͂ΝΟ. τοῦ
το δύναται μὲν καὶ ἡ ἠλέκτρα λέγειν, εὐπρεπέστερον
δὲ τῷ χορῷ περίκειται. ἵνα μὴ περὶ τοῦ ἑαυτῆς εἰ
δοῦς εἴπῃ τι. θαυμαστῶς δὲ τὴν μὲν κλυταιμνήστραν ἀ
πὸ τοῦ λαμπροῦ σχήματος ὁ ἄγγελος ἐγνώρισεν, οὗ
τος δὲ οὐ γινώσκει τὴν ἠλέκτραν διὰ τὸ κεκακῶσθαι τὸ
σῶμα. ὯΔ' ἘΠΙΣΚΟΠΩ͂Ν ΣΤΈΝΕΙΣ. ἀντὶ τοῦ, ἀμφ' ἐ
μοὶ καθορῶν στενάζεις. ἘΝ ΤΩ͂Ι ΔΙΈΓΝΩΣ; ἐν τίνι. ἢ
διατί. ποίῳ λόγῳ εἰρημένῳ τοῦτον συνῆψας τὸν λόγον.
ΤΗ͂ΙΔΕ. εἰς τοῦτο. ΜΗΤΡῚ Δ' ΟΥ̓ΔῈΝ ἘΞΙΣΟΙ͂. οὐκ ἴσα
πράττει τῷ τῆς μητρὸς ὀνόματι. ΠΡῸΣ ΔΊΚΗΣ ΓᾺΡ. καὶ
πρὸς ἀντὶ τῆς μετά. ΟὟΤΩΣ ἌΤΙΜΌΣ ΕἸΜΙ ΤΟΥ͂
ΤΕΘΝΗΚΌΤΟΣ. ὥστε μήτε ὀνομάζειν αὐτὸν δηλονότι.
ΤΟΥ͂ΤΟ Δ' ΟΥ̓ΧῚ ΣῸΝ. οὐ σοὶ προσῆκον. ἨΣΚΗΜΈΝΟΝ.
κατεσκευασμένον. ἀσκήματα γὰρ τὰ κατασκευάσμα
τα. ΣΦΡΑΓΙ͂ΔΑ ΠΑΤΡῸΣ. τὸν δακτύλιον. Ὦ ΦΘΈΓΜ' ἈΦΊ
ΚΟΥ. λείπει φίλτατον. ΓΟΝΑῚ ΣΩΜΆΤΩΝ. ἀντὶ τοῦ ἑ
νικοῦ γονὴ σώματος. ἐμοὶ φιλτάτου, τοῦ ἀγαμέμνονος.
ἘΊΔΕΘ' ΟΥ̓Σ ἘΧΡΗ͂Ν. ΖΕΤΕ. ἀντὶ τοῦ ἐμέ. ΣΙΓ' ἜΧΟΥΣΑ ΠΡΌ
ΣΜΕΝΕ. ἀντὶ τοῦ σίγα ἕως ἂν κατανοοῦμεν ἀκριβῆ τὸ πᾶν.
ΤΊ Δ' ἘΣΤΙ; παράκειται ἑκάστῳ τὸ οἰκεῖον. ἡ μὲν γὰρ γυνὴ
τε οὖσα καὶ παρὰ προσδοκίαν εὐτυχοῦσα, θρασυτέρα
ἐστίν. ὁ δὲ ἧττον ἀσφαλής, διὰ τὸ νῦν πρῶτον ἐπιχει

ρῶν τῶν τοιούτων κινδύνων. ἈΛΛΟΥ͂ ΤᾺΝ ἌΡΤΕΜΙΝ. ἡ ἀπό-
τασις πρὸς κλυταιμνήστραν. ὅρα δὲ ὡς οἰκεῖα ταῦτα τῇ ἠ-
λέκτρᾳ παρόντος ὀρέστου, ὁπότε καὶ μόνη οὖσα τοσοῦ-
τον ἐθρασύνετο. ὍΡΑ ΓΕ ΜῈΝ ΔΉ. ἐπὶ τὴν κλυταιμνήστραν
τείνων φησὶν, ὅτι τὸν ἀγαμέμνονα ἀνεῖλεν. ὈΤΟΤΤΟΙ͂.
ἐπείπερ ὑπέμνησεν αὐτὴν τῆς τοῦ πατρὸς ἀναιρέσεως.
διὰ τῶν προειρημένων δυοῖν στίχων φησὶν, ὅτι ἐνέβαλές
μοι κακὸν ἀνέφελον. καλυφθῆναι μὴ δυνάμενον. ἀ-
σκίαστον ὡς εἰ ἔφη διάδηλον κακὸν, ὑπὸ μηδεμιᾶς νε-
φέλης κρυβῆναι δυνάμενον. ΟΥ̓́ΠΟΤΕ ΚΑΤΑΛΎΣΕΙ-
ΜΟΝ. οὐδέποτε λητόμενον. οὐ καταλυόμενον. ἀ-
δέμους, λήθης τυχεῖν μὴ δυνάμενον. ἈΛΛ' ὍΤΑΝ ΠΑ-
ΡΟΥΣΊΑ ΦΡΆΖΗι. ὅταν ἐπιτρέπῃ ὁ καιρὸς καὶ καλῇ. ἢ ὁ-
πόταν ἡ παρουσία τοῦ ὀρέστου ᾖ. καὶ ὁ καιρὸς ἐπιτήδειος. τὸ
γὰρ διεξιέναι τὰ κατὰ τὸν ἀγαμέμνονα, δι' ὄχλου ἦν τοῖς
θεαταῖς ἐπισταμένοις τὸ πᾶν, καὶ περιμένουσιν ἰδεῖν τὰ
ἐξ ὀρέστου γινόμενα. Ὁ ΠΑ͂Σ ἊΝ ΠΡΈΠΟΙ. ὁ πᾶς χρόνος
πρέποι τῇ δίκῃ λέγειν με ταῦτα. ΤΆΔΕ ΔΊΚΑΙΑ. γρά-
φεται τάδε δίκα. ΣΏΖΟΥ ΤΌΔΕ. ποῖον. τὸ ἐλευθερο-
στομεῖν. τοιγαροῦν ἀντέχου τῆς ἐλευθεροστομίας. ΜῊ ΜΑ-
ΚΡᾺΝ. ἀντὶ τοῦ μὴ μακρῶς. ΤΊΣ ΟΥ̓͂Ν ἈΞΊΑΝ ΓΕ. τίς ἂν
φησὶ νοῦς ἄφαντος δικαίως ἕλοιτο ἀντὶ λόγων σιωπήν.
ὙΠΕΡΤΈΡΑΝ. λείπει χάριν. ΤΑ͂Σ ΠΆΡΟΣ ἜΤΙ ΧΆΡΙΤΟΣ.
τῆς σῆς παρουσίας. ὮΙ Δ' ἸΔΩ͂Ν. γράφεται ὦ διδῶν.
ΜΉ Μ' ἈΠΟΣΤΕΡΉΣΗΙΣ. μὴ ἀποστερήσῃς με. φησὶ τοῦ με-

θέσθαι τοῦ προσώπου καὶ ἀπαλλαγῆναι μετὰ ἡδονῆς, ὅπερ μοι παρέσται ἐπὶ πλέον μετεχούσῃ σου. καὶ ἀπολαυούσῃ. οὕτω γὰρ ἀπαλλαγήσομαι μετὰ ἡδονῆς. ἐὰν δὲ ἤδη ἀποστερήσῃς σαυτοῦ, μετὰ λύπης ἀπαλλαγήσομαι. ΩΦΙΛΑΙ ΕΚΛΥΟΝ ΑΝ ΕΓΩ. ὦ φίλαι οἵαν ἤκουσα φήμην περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἀπροσδόκητον. ἐφ᾽ ᾗ οὔτε σιωπῆσαι ἂν ἠδυνάμην, οὔτε ἀκούσασα βοῆσαι. καὶ γὰρ ἡ ἡδονὴ προετρέπετο αὐτὴν βοῆσαι. καὶ ὁ φόβος ὁ περὶ τὸν Αἴγισθον. καὶ τὴν μητέρα, σιωπῆσαι. ὅμως δὲ ἔχω σε φιλτάτην ἔχοντα πρόσοψιν. ὁ νοῦς, ἔκλυον αὐδήν. ἣν οὐδέποτε ἤλπισα καὶ ἔσχον τρόπον ἄναυδον τῷ μὴ δύνασθαι ἀκούειν. οὐδὲ βοῶντος τινὸς ἀκούειν δυναμένη, οὕτως ἐξέστην ἐμαυτῆς. λέγει δὲ περὶ τῆς ἀγγελίας τοῦ ὀρέστου ὅτε ἤκουσεν. ΜΗΘΩΣ ΠΑΤΡΩΙΑΝ. ἐμφαντικὸν τὸ συνεχὲς τῆς ταυτολογίας. ἤρκει γὰρ κἂν ἓν τῶν λελεγμένων. ΧΡΟΝΟΥ ΓΑΡ ΑΝ ΣΟΙ ΚΑΙΡΟΝ ΕΞΕΙΡΓΟΙ ΛΟΓΟΣ. ἀφαιρεῖται γάρ φησι τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων πραχθῆναι, τῶν λόγων ἡ ἀδολεσχία. ΛΕΞΑΙ ΜΗΝ ΒΡΑΧΥ. γράφεται. βουλοίμην βραχύ. ΑΛΛ ΟΙΣΘΑ ΜΕΝ ΤΑΝΘΕΝΔΕ. εἰκὸς γὰρ καὶ ἔξωθεν ταῦτα πεπύσθαι τὸν ὀρέστην. ΜΙΣΟΣ ΓΑΡ ΠΑΛΑΙΟΝ ΕΝΤΕΤΗΚΕ ΜΟΙ. πρὸς τὴν μητέρα δηλονότι. ΣΙΓΑΝ ΕΠΗΝΕΣΑ. τινὲς τὸν χορόν φασι λέγειν ταῦτα. ΕΙΣΙ ΤΩ ΞΕΝΟΙ. τοῦ παιδαγωγοῦ μέλλοντος ἐξιέναι, ὁ ὀρέστης αἰσθόμενος τοῦ ψόφου, ἀγνοῶν, κελεύει αὐτοῦ σιγᾶν. διὸ καὶ ἠλέκτρα ὡς

ξένοις διαλέγεται. ΚΑῚ ΦΈΡΟΝΤΕΣ Ὃ ΊΑΝ ΟΎΤΕ ΤΙΣ.
τοιαύτην ἀγγελίαν δηλονότι φέροντες ἣν οὐκ ἄν τις ἀ-
πώσαιτο, λαβεῖν τὰ ὅσα. οὐδὲ ἡδέως λάβοι, ὅτι κακή ἐστιν.
ὯΙ ΠΛΕῖΣΤΑ ΜΩ͂ΡΟΙ. ἐπιτιμᾶ αὐτοῖς, ὅτι φανεροὶ τοῖς
ἐχθροῖς γίγνονται. ἘΓΓΕΝῊΣ. ἐγγεγενημένος. ἢ ἄξιος τοῦ
γένους. ΠΡΌΣΘΕΝ ἪΤΑ ΣΏΜΑΤΑ. οἷον πρὶν ἰδεῖν τὰ σώ-
ματα ὑμῶν οἱ ἐχθροὶ, ἔγνωσαν ἂν τὰ βουλεύματα τῆς
ψυχῆς. ἘΝ ΤΟῖΣ ΤΟΙΟΎΤΟΙΣ. καιροῖς δηλονότι. ΤΕ-
ΛΟΥΜΈΝΩΝ ΕἼ ΠΟΙ ΜΑ͂Ν. θαυμαστῶς ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐπὶ
πλέον διατρίβειν ὡς ἡ ὀρέστης ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, τὰ
μὲν περιττεύοντα τῶν λόγων ἄφες. ὁ δὲ νοῦς. καὶ τὰ μὴ
καλῶς. ἀλλὰ κακῶς αὐτοῖς ἔχοντα καὶ αὐτὰ νῦν καλῶς
ἔχει, ἕως οὐδέπω τῇ μωρίας τυγχάνουσιν. ἅπερ λεγό-
μενα πρὸς ἄκρον ἐστὶ παροξυντικά. ΤΊΣ ΟὟΤΟΣ ἘΣΤ᾽ Ἀ-
ΔΕΛΦΈ. οὐκ ἤρώτησε τοῦτο ὀρέστην πρότερον ἡ ἠλέκτρα
ὑπὸ τῆς χαρᾶς. ἀλλ᾽ ἐφύλαξε νῦν ὁ ποιητὴς εἰς ἕτερον
ἀναγνωρισμόν. ΟὟ ΤῸ ΦΩΚΈΩΝ ΠΈΔΟΝ. οὗ χερσὶν εἰς
τὸ φωκέων πέδον ὑπεξεπέμφθην, σῇ προμηθίᾳ. ἈΙ
ΤΑΥ͂ΤΆ ΣΟΙ. τὰ κατ᾽ ἐμέ φησι. ΝΥ͂Ν ΚΛΥΤΑΙΜΉΣΤΡΑ
ΜΌΝΗ. ἐνταῦθα ἀνεκάλυψε τὸ χρήσιμον τῆς ἀποδημί-
ας αἰγίσθου. ἘΦΈΞΕΤΟΝ. μελλήσετε. ἜΘΗΜΙ͂Ν. ΟΥ̓ΔῈΝ
ἊΝ ΛΌΓΩΝ. τὸ οὐδὲν παρέλκει. ΛΙΠΑΡΗ͂. ΠΡΟΥ̓́ΣΤΗΝ ΧΕ-
ΡΊ. ἀντὶ τοῦ λιπαρῶς. συνεχῶς. ἘΞ ΟἽΩΝ ἜΧΩ. ὡς δυνά-
μεως ἔχω, λόγοις ἀξιοῦν. οὐθύειν. ΤἈΠΙΤΊΜΙΑ. τοὺς μι-
σθούς. ἼΔΕ Ὃ Ὃ ΠΟΥ ΓΡΟΝΈΜΕΤΑΙ. ἀντὶ τοῦ προσβιβάζει.

τοῦ ὀρέστου δὲ εἰσελθόντος, ὁ χορὸς ταῦτά φησιν.
Ἄλλως. εἰσεληλύθασι μὲν ἐνταῦθα οἱ περὶ ὀρέστην
καὶ πυλάδην. τοῦτο δὲ ἤτοι ὁ χορός φησι. καὶ τῆς ἠλέ
κτρας συνεισελθούσης αὐτοῖς. καὶ τὸ ἴδετε πρὸς ἀλλή
λας φασὶν αἱ τοῦ χοροῦ. ἢ ὅτι ἔξω οὖσα ἡ ἠλέκτρα,
λέγει πρὸς τὸν χορὸν τοὺς δύο στίχους. καὶ οὕτως εἰ
σέρχεται. καὶ ἔστι διάλειμμα ὥστε ἐξελθοῦσαν αὐτὴν
ἄρχεσθαι τοῦ ὦ φίλταται γυναῖκες. παρατήρει δὲ ὅτι
ἐπὶ μὲν τῇ τοῦ ἀγγέλου παρουσίᾳ, προοικονομεῖ ὁ ποιη
τὴς ἔξω διατρίβειν τὴν κλυταιμνήστραν διὰ τὰς προειρη
μένας αἰτίας. ἐνθάδε τῶν λόγων γενομένων πρὸς τὴν
ἠλέκτραν ἐκ τοῦ ὀρέστου, οὐδὲν λείπει εἰς τὸ ἀνελεῖν τὴν κλυ
ταιμνήστραν, ἅπερ ἐν τῷ ἐμφαίνειν ὁ ποιητὴς οὐκ εἰσήγα
γεν. ΤΟ ΔΥΣΕΡΙΣΤΟΝ ΑἿΜΑ ΦΥΣΩ͂Ν. οἷον ὁ ἄρης συνα
γελάζεται αὐτῶν, φυσῶν αἷμα καὶ φόνον. ΔΥΣΕΡΙΣΤΟΝ.
τὸ δι᾽ ἔριν γινόμενον κακόν. τὸ δὲ κακόν, οὐχ ὡς κατηγο
ροῦσά φησι. ἐναντίον γὰρ τῷ ἤθει τοῦ χοροῦ. ἀλλ᾽ ὅτι
τὰ τοιαῦτα ἔργα οὐχ ἡδέα τοῖς ἀνθρώποις. ἌΦΥΚΤΟΙ
ΚΎΝΕΣ, ἤτοι εἰς τὸν ὀρέστην ἀποτείνεται ἐν τῷ, ἄφυκτοι κύ
νες, ἢ ἐπὶ τῶν ἐριννύων. εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον αἱ ἐριννύ
ες. ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν. ὮΣΤΟΥ ΜΑΚΡᾺΝ. οὐ περὶ τοῦ
ὀνείρου τῆς κλυταιμνήστρας φησί. τοῦτο γὰρ βίαιον. ἀλ
λὰ τοῦτό φησιν. ἃ κατ᾽ ἐμαυτὴν ὠνειροπόλουν, οὐκέτι
μακρὰν ἔσται μετέωρα. ἀλλ᾽ εὐθέως τελεσθήσεται.

ΠΑΡΆΓΕΤΑΙ ΓᾺΡ ἘΝΈΡΩΝ ΔΟΛΙΌΠΟΥΣ. ἡ ἐριννὺς ἀ
φόβως χωροῦσα. ἢ δαίμων τὶς ἁπλῶς βοηθὸς νε
κρῶν. ἢ ἐπὶ τοῦ ὀρέστου. παρέρχεταί φησιν ἔσω στέγης
ὁ ὀρέστης. ἘΝΈΡΩΝ ΔῈ ἈΡΩΓΌΣ. ἤτοι τοῦ ἀγαμέμνο
νος. ἢ τῶν χθονίων θεῶν βοηθὸς. ὅ ἐστιν ὑπηρέτης.
ἈΡΧΑΙΌΠΛΟΥΤΑ ΠΑΤΡῸΣ ΕἸΣ ἙΔΏΛΙΑ. ἐδράσματα
τὰ ἀρχαῖα. παλαιὰ οἰκήματα. ΝΕΟΚΌΝΗΤΟΝ ἍΙΜΑ.
τὸ ξίφος τὸ ἠκονημένον εἰς αἷμα καὶ φόνον. Ὁ ΜΑΊΑΣ
ΔῈ ΠΑΙ͂Σ. ὁ ἑρμῆς αὐτὸν ἄγει πρὸς αὐτὸ τὸ τέρμα κα
τακρύψας σκότῳ τὸν ὑπ᾽ αὐτοῦ γινόμενον δόλον. ὮΦ
ΊΛΤΑΤΑΙ ΓΥΝΑΙ͂ΚΕΣ. ἐξερχομένη ταῦτά φησιν.
Ἡ ΜῈΝ ἘΣ ΤΆΦΟΝ. εἰς τὸ περίδειπνον τὸ ἐπὶ τῷ ὀ
ρέστῃ δοκοῦντι ἀπολωλέναι. ΣΥ͂ Δ᾽ ἘΚΤῸΣ ἭΙΞΑΣ
ΠΡῸΣ ΤΊ; ἐν τούτοις δῆλον ὅτι εἰσῆλθε μὲν τοῖς ἐμ
προσθεν ἡ ἠλέκτρα. ΑἸ ΑἸ. ἸῺ ΣΤΈΓΑΙ. ὁ λόγος ἀγγέλλε
ται εἰς αἴγισθον. ἔθος δὲ ἔχουσι τὰ γεγονότα ἔνδον
ἀπαγγέλλειν τοῖς ἔξω οἱ ἄγγελοι. νῦν δὲ διὰ τὸ μὴ δια
τρίβειν ἐν τῷ δράματι οὐκ ἐποίησε τοῦτο. προκείμε
νον γὰρ τὸ κατὰ τὴν ἠλέκτραν ἐστὶ πάθος. νῦν τοίνυν
βοώσης ἐν τῇ ἀναιρέσει τῆς κλυταιμνήστρας ὁ θεατὴς ἀ
κούει καὶ ἐναργέστερον τὸ πρᾶγμα γίνεται, ἢ δι᾽ ἀγγέλου
σημαινόμενον. καὶ τὸ μὲν φορτικὸν τῆς ὄψεως ἀπέ
στη· τὸ δὲ ἐναργὲς οὐδὲν ἧττον καὶ διὰ τῆς βοῆς ἐπραγ
ματεύσατο. ΒΟΑ͂Ι ΤΙΣ ἜΝΔΟΝ. οἴκοθεν τὸ διανόημα

γυναικῶν. τὸ δὲ ἀνήκουσα. οὐχ ὡς καταγινώσκουσαι τοῦ • ῥέστου φασίν, ἀλλὰ πᾶν τὸ πρᾶγμα ἐκτρεπόμεναι. ὮΠΟΛΙΣ ὮΓΕΝΕᾺ. ὦ γενεὰ τοῦ οἴκου τούτου. κατὰ ταύτην σε τὴν ἡμέραν ἡ μοῖρα εἰς φθορὰν καὶ ἐλάττωσιν ἄγει τοῦ γένους. ΤΕΛΟΥ͂ΣΙΝ ἈΡΑῚ. ἀντὶ τοῦ ἐπεξέρχονται αὐτούς. ὙΠΕΞΕΡΟΥ͂ΣΙΝ. ἐκχέουσι τὸ αἷμα τῶν φονευσάντων οἱ φονευθέντες. ἈΠΌΛΛΩΝ ΕἸ ΚΑΛΩ͂Σ ἘΘΈΣΠΙΣΕΝ. οἷον οὐκ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐπιβαλλόμενος ἔπραξα. ἀλλὰ πειθόμενος τῷ θεῷ. ΛΕΎΣΣΩ ΓᾺΡ ΑἼΓΙΣΘΟΝ ἘΚ ΠΡΟΔΉΛΟΥ. οἷον ὑποστρέψαντα. μετεκέκλητο γὰρ ἴσως ὑπὸ κλυταιμνήστρας. ΝΥ͂Ν ΤᾺ ΠΡῚΝ ΕὖΘΈΜΕΝΟΙ. τὰ μὲν πρὶν εὖ θέμενοι τὰ κατὰ τὴν κλυταιμνήστραν. ὡς καὶ ὑμῖν εὖ εἴη τὰ κατὰ αἴγισθον. ΔΙ' ὨΤῸΣ ἊΝ ΠΑΥ͂ΡΑ. μὴ ἀνατεταμένως φθέγγεσθαι. ἀλλ' ἐλαφρῶς ἐν τῷ λαλεῖν δεῖ. μηδὲ μηκύνειν τὸν λόγον. ὩΣ ἨΠΊΩΣ ἘΝΝΈΠΕΙΝ. γράφεται νηπίως. ὡς ἂν μικρῶν παίδων ῥήματα, οὕτως αὐτῷ ἀφελῶς διαλέγεσθαι δεῖ, μὴ ἀνακαλύπτοντας εὐθέως τὸ γεγονὸς κατὰ τὸν οἶκον. ΠΡῸΣ ἊΝΔΡΑ ΤΌΝΔΕ ΣΥΜΦΈΡΟΙ. καθ' ὑπερβατόν. συμφέροι ἂν πρὸς τοῦτον τὸν ἄνδρα ὀλίγα δι' ὠτὸς αὐτοῦ ἐννέπειν, ὡς ἂν ἀνοήτῳ διαλεγόμενον. λείπει δὲ τῷ λόγῳ, διαλεγόμενον τῷ νηπίῳ. ἢ πρὸς αἰτιατικὴν μετακτέον πρὸς τὸν ἄνδρα.

συμφέρει τοῦτον ὡς πρὸς νήπιον ἐννέπειν ὀλίγα διὰ τὸ ὠτός. ὅπως ἂμ ἀπαληθεὶς ἐμπέσῃ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς δίκης τὸν λάθρα κατ᾽ αὐτοῦ γινόμενον. ΧΑΙΡΟΙΣ ἊΝ ΕἸ ΣΟΙ ΧΑΡΤᾺ. ἐπισαρκάζουσα λέγει τάδε. ΔΊΔΑΣΚΕ ΜΕ. γράφεται μήνυέ μοι. ΣΙΓᾺΝ ἌΝΩΓΑ. κελεύω. αἴγισθος ἐμφανῶς δείκνυσθαι τὸ σῶμα τοῦ ὀρέστου. οἱ δὲ ἐπιδεικνύουσι τὸ τῆς κλυταιμνήστρας. ΜΗΔῈ ΠΡῸΣ ΒΊΑΝ. ἐὰν μὴ πείθηται πρὸς βίαν κολάσεως τυχὼν ποτὲ φύσει φρένας καὶ εἴσεται ὅτι ἄμεινον ἦν πείθεσθαι τῷ κρατοῦντι. ἌΝΕΥ ΦΘΌΝΟΥ ΜῈΝ. οἷον μὴ φθονηθῇ. καὶ ἔπεσεν ὁ ὀρέστης. ΕἸ Δ᾽ ἘΠΕΣΤΙ ΝΈΜΕΣΙΣ ΟΥ̓ ΛΈΓΩ. εἰ δὲ μεμφόμεθα τοῖς περὶ αὐτῶν συμβᾶσιν οὐ λέγω. ΤΟΙ͂Σ ΖΩ͂ΣΙ. τῷ ὀρέστῃ. ΜῊ ΠΈΡΑ ΛΈΓΕΙΝ ἘΑ. περιττὴ γὰρ καὶ ἀπίθανος διατριβὴ πρὸς τῷ τέλει ἐκτείνειν λόγους. ΠΡΌΘΕΣ ΤΑΦΕΥ͂ΣΙΝ. ὯΝ ΤΌΝΔ᾽ ΕἸΚΌΣ ἘΣΤΙ ΤΥΓΧΆΝΕΙΝ. ἤγουν οἰωνοῖς καὶ κυσὶ πρόθες αὐτόν. ὩΣ ἘΜΟῚ ΤΌΔ᾽ ἊΝ. τὸ ἄταφον αὐτὸν αἰκισθῆναι. ΜῊ ΤΆΣΣΕ. μὴ ἐπίτασσε. ΧΏΡΕΙ Δ᾽ ἜΝΘΑΠΕΡ ΚΑΤΈΚΤΑΝΕΣ. πρόφασιν ἱκανὴν εὗρε τοῦ μὴ ἐν τῷ ἐμφανεῖ φονεῦσαι αὐτόν. ὩΣ ΠΟΛΛᾺ ΠΑΘῸΝ. ἀντὶ τοῦ μετὰ πολλῶν καμάτων μόλις ἠλευθερώθης.

Τέλος σχολίων τῶν εἰς ἠλέκτραν.

ΕἸΣ ΟἸΔΊΠΟΥΝ ΤῸΝ ΤΎΡΑΝΝΟΝ.

ὮΙ ΤΈΚΝΑ ΚΆΔΜΟΥ ΤΟΥ͂ ΠΆΛΑΙ ΝΈΑ ΤΡΟΦΉ.

Φιλόδημομ καὶ προνοητικὸν τοῦ κοινῇ συμφέροντος τὸ τοῦ οἰδίποδος ἦθος. καὶ εὔνοιαν ἔχον ἀπὸ τοῦ πλήθους, δι' ὧμ αὐτοὺς εὐηργέτησεν. εἰκότως οὖμ κέχρηται τῷ τέκνα ὥσπερεὶ πατήρ. νέοι ὄντες νῦν ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου κάδμου. οἰκεῖον δὲ τὸ, νέα. ΘΟΆΖΕΤΕ. κατὰ διάλυσιν. ἀντὶ τοῦ θάσσετε. ἢ θοῶς προκάθησθε. ἹΚΤΗΡ. ΚΛΑ. ἀντὶ τοῦ ταῖς ἱκετηρίοις. τὸ δὲ ἘΞΕΣΤΕΜΜΈΝΟΙ. ἀντὶ τοῦ κεκοσμημένοι. εἰώθασι γὰρ τὸ στέφειν χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν. στέμμα δέ ἐστι τὸ προσειλημένον ἔριον τῷ θαλλῷ. ΠΌΛΙΣ Δ' ὉΜΟΥ͂ ΜῈΝ ΘΥΜΙΑΜΆΤΩΝ. οἱ μὲμ μηδὲμ πεπονθότες ἐπὶ ἀποτροπῇ τοῦ κακοῦ θύουσι. καὶ παιᾶνας ᾄδουσιν. οἱ δὲ ἐπταικότες, ἐπὶ τοῖς οἰκείοις κακοῖς ἀποιμώζουσιμ. ἉΓῺ ΔΙΚΑΙῶΝ. οὐ δι' ἀγγέλων μαθεῖμ τὴν αἰτίαν ἠξίωσα. ἀλλ' αὐτὸς παρεγενόμην προκηδόμενος ὑμῶν. Ὁ ΠΑ͂ΣΙ ΚΛΕΙΝῸΣ. ἢ πᾶσι τοῖς ἐπιτεύγμασιν, ἢ ὑπὸ πάντων. πιθανῶς δὲ τὸ ὄνομα τοῦ προλογίζοντος ἐδήλωσεμ. ἅμα τε καὶ εἰς ἐπιθυμίαν φέρει τὸν θεατὴν τῶν περὶ τοῦ οἰδίποδος. οὐκ εὐθὺς δὲ τὰς αἰτίας τῆς δόξης ἐπάγει. ἀλλὰ ταμιεύεται κατὰ βραχὺ ἐμ καιρῷ ἐμθήσειν. καλῶς δὲ οὐ δι' ἀγγέλων ἀπήγγελται ἵνα διαλεγομένου αὐτοῦ ἐκ δελφῶν,

εἰσαγάγῃ τὸν κρέοντα. ΑΛΛ᾽ Ω ΓΕΡΑΙΕ. εὐτάκτως ἑκάστῳ τὸ δέον ἀπένειμε. διὰ μὲν τῶν παίδων τὸν οἶκτον τῆς ἱκετείας. διὰ δὲ τοῦ πρεσβύτου, ἡ πρὸς βασιλέα ἀπόκρισις. εἰς γὰρ τοῦτο ἀπρεπὲς τὸ τῶν νέων πρόσωπον. δεδήλωται οὖν ἡμῖν τὸ χρήσιμον τῆς παρουσίας τοῦ γέροντος. ΤΙΝΙ ΤΡΟΠΩι. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ποίᾳ προφάσει ἱκετεύετε. εἶτα ἐπιφέρει τὰς αἰτίας. ἢ γὰρ διὰ δέος κολάσεως. ἢ παθόντες ἐκδικίας τυχεῖν ἀξιοῦτε. ὅπερ ἐδήλωσε διὰ τοῦ στέρξαντες. οἷον ἤδη πεπονθότες. ΔΥΣΑΛΓΗΤΟΣ. σκληρός. δυσμετάκλαστος. ἀναλγής. ἀπαθής. ἀνελεής. ἴσος τὸ ἀμάλγητος καὶ σκληρός. ΑΛΛ᾽ Ω ΚΡΑΤΥΝΩΝ. ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ ἐγνώκαμεν τὸ ὄνομα τοῦ οἰδίποδος. καὶ ὅτι παιᾶνες εἰσὶν ἐν τῇ πόλει. νῦν δὲ διὰ τῆς ἐντέχνου ἐπεξεργασίας, ὅτι καὶ βασιλεὺς καὶ τὴν αἰτίαν τῶν παιάνων. προαγωγὸν δὲ εἰς πειθὼ τὸ προοίμιον. ΗΛΙΚΟΙ ΠΡΟΣΗΜΕΘΑ. τοῦτο καὶ τὴν ἡλικίαν σημαίνει καὶ δυσωπητικόν πως τυγχάνει. ὡς γὰρ ἐπὶ θεοῦ βωμοὺς πάρεισιν. ἐπὶ τοὺς πρὸ τῶν βασιλείων ἱδρυμένους. ΠΤΕΣΘΑΙ. ἀντὶ τοῦ βαδίσαι. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν νεοττῶν. τὸ δέ. ΣΥΝ ΓΗΡΑι ΒΑΡΕΙΣ. ἐφ᾽ ἑαυτοῦ τῷ πληθυντικῷ ἐχρήσατο. καὶ τὸ ἱερεῖς ὁμοίως. ΛΕΚΤΟΙ. τὸ λεκτοί, τάχα μὲν εἰς σύστασιν τῶν παίδων. τάχα δὲ καὶ δημοσίαν ἐκφαίνει τὴν ἐκπομπήν. ὡς ἐπιλεχθεῖσαν. καὶ πεμφθεῖσαν παρὰ τοῦ κοινοῦ. ΠΡΟΣ ΤΕ ΠΑΛΛΑΔΟΣ ΔΙΠΛΟΙΣ.

ΝΑΟΙΣ. δύο ἱερὰ ἐν ταῖς θήβαις ἵδρυται τῇ ἀθηνᾷ. τὸ
μὲν, οἰκαίας, τὸ δὲ, ἰσμηνίας. οἱ δὲ οὕτως. τὸ μὲν ἀλαλ
κομενείας. τὸ δὲ καδμείας. τινὲς δὲ τὸ τῆς ἀλαλκομε
νείας οὐκ ἐν θήβαις, ἀλλ᾽ ἐν κώμῃ εἶναί φασιν. ἘΠ᾽ ἸΣΜΗ
ΝΟΥ ΤΕ ΜΑΝΤΕΊᾼ ΣΠΟΔΩ͂Ι. καὶ γάρ ἐστι παρὰ τῷ ἰσμη
νῷ ἀπόλλωνος ἱερόν. διό φησι μαντείᾳ σποδῷ. τοῦτο
δὲ ἀντὶ τοῦ βωμῷ. ὅτι διὰ τῶν ἐμπύρων ἐμαντεύοντο
οἱ ἱερεῖς ὥς φησι φιλόχορος. ἬΔΗ ΣΑΛΕΥΕΙ. ἡ μεταφο
ρὰ ἀπὸ τῶν χειμαζομένων νεῶν. ΦΘΙΝΟΥΣΑ ΜῈΝ ΚΆ
ΛΥΞΙ. σὺν τοῖς βλαστήμασιν. οὐ μόνον ἀφορίαν φησὶν εἶ
ναι τῆς γῆς. ἀλλὰ καὶ τοὺς πεφυκότας καρποὺς διαφθεί
ρεσθαι ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ. ΠΥΡΦΌΡΟΣ ΘΕΌΣ. ὁ λοιμὸς ὁ
πυρετοφόρος. τοὺς γὰρ πυρετοὺς πῦρ καλοῦσι. καὶ τὸ ἐναν
τίον, ὡς ὅμηρος, Καί τε φέρει πολλὸν πυρετόν. ΣΚΉ
ΨΑΣ. ἐπιβαλών. ΔΩ͂ΜΑ ΚΑΔΜΕΙ͂ΟΝ. περιφραστικῶς ἡ
πόλις. ἢ ἀντὶ τοῦ τὰ δώματα πάντα τὰ τῆς πόλεως.
ἈΝΔΡΩ͂Ν ΔῈ ΠΡΩ͂ΤΟΝ. οὐ μόνον οὖν ὡς βασιλέως δέ
ονται, ἀλλὰ καὶ σοφοῦ. κατὰ βραχὺ δὲ παρεμβάλλει ἡ
μῖν ὁ ποιητὴς τὰ τῆς ἱστορίας τοῦ οἰδίποδος. ΞΥΜΦΟΡΑΙ͂Σ.
ταῖς βιωτικαῖς συντυχίαις. ἘΝ ΤΕ ΔΑΙΜΌΝΩΝ ΣΥ
ΝΑΛΛΑΓΑΙ͂Σ. καὶ ἐν ταῖς πρὸς τὸ θεῖον κοινωνίαις καὶ φι
λίαις. τὸ στοχάζεσθαι τῆς τῶν θεῶν διανοίας. ἐκ τούτου
δὲ παθητικωτέραν τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ, ὅταν ὁ τοιοῦτος
εἶναι νομιζόμενος, φανῇ καὶ τοῖς μίσεσιν ἔνοχος. ὍΣ

ΓΕΞΈΛΥΣΑΣ ἌΣΤΥ ΚΑΔΜΕῖΟΝ ΜΟΛῺΝ· ὥστε μολὼν
ἄστυ καδμεῖον. ἵνα καὶ ἡ ἀπὸ ξένης αὐτοῦ ἄφιξις δηλω-
θῇ. ΣΚΛΗΡᾶΣ ἈΟΙΔΟῦ. ὅτι τὸ ἀοιδοῦ εὔφημόμ ἐστι,
προσέθηκε σκληρᾶς. ὅ ἐστι δυσκόλου. διὰ τὸ αἴνιγμα. ἢ
φοινικῆς. ΟΥ̓Δ᾽ ἘΚΔΙΔΑΧΘΕῚΣ. οἷομ οὐ προακούσας πα-
ρ᾽ ἡμῶν τὸν τρόπον τοῦ αἰνίγματος. ὅπερ συνελάμβανέ πως
σοι πρὸς τὴν λύσιμ. ὡς πρὸς θεοφιλῆ οὖμ καὶ εὐτυχῆ ἀ-
παντῶσι. περιττεύει δὲ ἡ ἐξ. ἢ ἡ ὑπό. ΠΡΟΣΘΉΚΗ. συμ-
βουλῇ. ἐπικουρίᾳ. Ὦ ΚΡΆΤΙΣΤΟΝ ΠᾶΣΙΝ ΟἸΔΊΠΟΥ ΚΆ-
ΡΑ. ἡ ὑπὸ πάντων κράτιστος εἶναι ὑπολαμβανόμενος.
ἢ πᾶσι τοῖς προειρημένοις. τύχῃ. συνέσει. θεοφιλίᾳ. ΠΡΌ-
ΣΤΡΟΠΟΙ. προσπεπτωκότες. προστετραμμένοι. ἴσως
δὲ τοῦτο εἰπὼμ ὁ ὑποκριτὴς προσπίπτει πρὸς τοὺς πό-
δας τοῦ ἄρχοντος. ὩΣ ΤΟῖΣΙΝ ἘΜΠΕΊΡΟΙΣΙΝ. ἐμ τῶν συ-
μετῶν. τὰς συντυχίας. καὶ τὰς ἀποβάσεις τῶν βουλευμάτων
ὁρῶ ζώσας καὶ οὐκ ἀπολλυμένας. οὐ σφάλλεται. ἀλλὰ
τὸ ἀποβησόμενον στοχάζεται καλῶς. ΖΏΣΑΣ. ἐμερ-
γεστέρας. ἼΘ᾽ Ὦ ΒΡΟΤῶΝ ἌΡΙΣΤΑ. διεξελθὼν τὰ τῆς
πόλεως κακά. καὶ ὅτι ἱκανός ἐστιν ἐπινοῆσαι ἀπαλ-
λαγήμ, ἐπάγει ὅτι, καὶ χρήσιμομ σῶσαι τὴν πόλιμ. μᾶλ-
λον δὲ κινδυνῶδές τὸ ἀμελῆσαι. ἴθι οὖν καὶ εὐλαβή-
θητι, μὴ τὴν ὑπάρχουσαν δόξαν ἐπὶ τῇ εὐποιΐᾳ ἀπολέ-
σῃς. πάνυ δὲ αἰδημόνως οὐκ εἶπεν ὅτι οὐκέτι τιμήσει
σε ἡ πόλις. ἀλλὰ σὺμ τῇ εὐχῇ τὸ ὅλομ κατέθηκεμ. τῶ

θαμεν δὲ καὶ τῶν ἀτυχημάτων. καὶ τῶν εὐημεριῶν μνη
μονεύειν καθὼς ἄρχοντες ἀποβῶσιν. ἔασον οὖν φησιν
ἀκέραιον τὴν προγεγενημένην σοι δόξαν. ἵνα αὐτὸ τοῦ
το λέγωμεν, ὅτι ἐπὶ οἰδίποδος τῆς σφιγγὸς ἀπαλλα
γέντες, εὖ διαγεγόναμεν. ΑΛΛ' ΑΣΦΑΛΕΙΑι. γνώμη ἀ
σφαλεῖ, καὶ ἰσχυρᾷ εὐβουλίᾳ, τὸ ἐμπεσὸν κακὸν τῇ πόλει
ἀνόρθωσον. ΩΣ ΕΙΠΕΡ ΑΡΞΕΙΣ ΤΗΣΔΕ. τὸ πᾶν τοῦ κιν
δύνου φησὶν εἰς σὲ φθάνει. τίνος γὰρ ἄρξεις. ἢ ποίαν ἕξεις
πολιτείαν, ἀπολωλότων τῶν οἰκούντων. ΩΣ ΟΥΔΕΝ
» ΕΣΤΙ. καὶ ἀλκαῖος φησὶν, Ἄνδρες πόλεως πύργοι ἀρή
» οι. καὶ δημοσθένης, Ἄνδρες γὰρ πόλεις. καὶ οὐ τείχη. ὅμοι
ον δὲ τὸ τῶν νεῶν ταῖς πόλεσιν. ὅθεν καὶ τροπικοῖς τῶν ὀνό
μασιν ἀπὸ τοῦ εἰωθότος χρῶνται ἐπὶ τῶν πόλεων, οἴακας
νῦν ἀντὶ τοὺς ἄρχοντας λέγοντες. καὶ ὀρθῶς πλεῖν τὴν
πόλιν φάσκοντες. Ω ΠΑΙΔΕΣ ΟΙΚΤΡΟΙ. οὐκ εἰς τὴν ἡλικί
αν τοσοῦτον τὸ ὦ παῖδες. ὡς ἂν ἁρμόζον ἐστὶ τῷ φιλο
φρονουμένῳ ἤθει. οἷον καὶ τὸ, ὦ τέκνα ἐν ἀρχῇ. πρὸς τοὺς
παῖδας δὲ διαλέγεται, ὡς οἰκτροτέρους καὶ μᾶλλον βοη
θείας δεομένους. ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸ πλῆθος ὡς ἐπικρα
τέστερον. ΩΣ Τ' ΟΥΧ ΥΠΝΩι. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀμέριμνόν με
ὄντα παρακαλεῖτε φροντίζειν. ἀλλὰ πρὸ πολλοῦ πεφρον
τικότα. ΠΟΛΛΑΣ Δ' ΟΔΟΥΣ ΕΛΘΩΝ. πολλὰς γνώμης ἐ
πιβολὰς ἐν τῇ σκέψει πλανώμενος ἦλθον, ἕως οὗ ἀ
ρίστην εὗρον τὴν ἐπὶ τὸν θεὸν καταφυγήν. ἀρσενικῶς
δὲ ἐχρήσατο πλάνοις, ἀντὶ θηλυκοῦ πλάναις.

ΚΡΈΟΝΤ' ἘΜΑΥΤΟΥ͂. οὐ τὸν τυχόντα ἔπεμψα. ἀλλὰ τὸν ἀναγκαῖον. ΓΑΜΒΡῸΝ. δὲ ἁπλοϊκῶς ἀντὶ τοῦ κηδεστήν. ΟἹ ΔῈ ΓᾺΡ ΤΊΩΣ. οἱ ἠίθεοι πρὸς τὸ οὖς αὐτοῦ φασιν ὅτι πάρεστι κρέων ὡς ὀξυωπέστεροι. διὰ δὲ τούτου τοὺς λόγους παρῃτήσαντο. ὁ δὲ ἱερεὺς ἅμα μὲν ὡς πρεσβύτης οὐχ ὁρᾷ. ἅμα δὲ κατὰ νοῦν ἔχων τὸν λόγον τοῦ βασιλέως. ὮΝΑΞ ἌΠΟΛΛΟΝ. εἰκότως πρὸς ἀπόλλωνα ἡ ἀναβόησις. ἐν γὰρ τῷ ἀπὸ θεοῦ ῥηθησομένῳ χρησμῷ, κεῖται τὸ τῆς ἀπαλλαγῆς. εἴθε οὖν παραγένοιτο κρέων ἐπί τινι σωτηρίῳ τύχῃ λαμπρὸς, ὥσπερ ἐκ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον καταστάσεως φαιδρός. λεληθότως δὲ δείκνυσιν ἡμῖν τὸ σχῆμα τοῦ ὑποκριτοῦ ὁποῖον εἰσῆλθε. ΚΆΡΑ ΠΟΛΎΣΤΕΦΟΝ. οἱ γὰρ ἐπί τινι αἰσίῳ παραγενόμενοι ἐκ δελφῶν, ἐστεμμένοι ἐπανήεσαν. ὡς καὶ ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ φησὶ, ΞΎΜΜΕΤΡΟΝ ΓᾺΡ ὩΣ ΚΛΎΕΙΝ. οὐκ ἔστι φησὶ μακρὰν. ἀλλ' ἐγγύς. καὶ μέτρον ἔχων τοῦ ἀκούειν διὰ τὸ πλησίον γενέσθαι. ἌΝΑΞ ἘΜῸΝ ΚΉΔΕΥΜΑ. ἴδιον τοῦ ἐν χρείᾳ καθεστῶτος φιλοφρονεῖσθαι μείζοσιν ὀνόμασι τοὺς ταπεινοτέρους. ἘΣΘΛῊΝ ΛΈΓΩ ΓᾺΡ. ὁ μὲν οἰδίπους τίς εἴη ὁ χρησμὸς ἐπυνθάνετο. ὁ δὲ οὐκ εὐθὺς αὐτὸ τὸ ῥηθὲν φιλὸν εἶπεν. ἀπὸ γὰρ τοῦ εὐφήμου ἄρξασθαι θέλει. ὁ δὲ νοῦς. λέγω γὰρ πάντα ἂν εὐτυχεῖν τὴν πόλιν, εἰ καὶ τὰ δύσφημα τύχοι ἂν κατόρθον ἐξελθόντα. τουτέστιν, εἰ τὰ ἄγνωστα γνωσθείη τὸ τίς ἐστιν ὁ φονεὺς λαΐου. οὐδὲν γὰρ χαλεπὸν ἔνι ἐν τῷ χρησμῷ, ἀλλὰ νοεῖται μόνον τὸ ὑπ' αὐτοῦ ῥηθέν. ΚΑῚ ΤᾺ ΔΥΣΦΟΡΕΙ͂ ΤΥΧΌΙ. καὶ τὰ χαλεπὰ εἰ τύ

χοι κατ' ὀρθὸν προϊόντα, πάντα εὐτυχεῖν ἡμᾶς λέγω. ἔστι
δὲ ποῖον τοῦτο; ὅτι ἀσαφῆ τὸν λόγον εἶπεν, ἔτι ἀξιοῖ αὐ
τοῦ τοῦ ῥητοῦ ἀκοῦσαι. μέχρι γὰρ νῦν οὔτε θαρσήσας, οὔτε
ἔμφοβός εἰμι τῷ ὑπὸ σοῦ ἀκούσας. ΠΛΕΟΝ ΦΕΡΩ ΤΟ
ΠΕΝΘΟΣ. περὶ τούτων πλέον ἀγωνίζομαι. ἢ περὶ τῆς ἐ
μαυτοῦ ψυχῆς. ΕΣ ΠΑΝΤΑΣ ΑΥΔΑ. ἀξίως τοῦ βασιλικοῦ
ἤθους δημοσίᾳ φράζειν κελεύει. ἅμα μὲν ἐπεὶ μηδὲν
ὑποπτεύων περὶ ἑαυτοῦ, οἴεται καὶ θεοφιλὴς εἶναι. ἅμα
δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ, ἐν μέσῳ ῥηθέντων ἀνυσθῆναι τὰ τῆς ἀμα
ζητήσεως. αὔξει δὲ ὁ ποιητὴς τὸ ὡς εὐνοϊκὸν ἦθος τοῦ οἰ
δίποδος, ὅπως αὔξοιτο τὰ τῆς τραγῳδίας, ὕστερον αἰτίου
αὐτοῦ τῶν κακῶν ἀναφαινομένου. ΛΕΓΟΙΜ' ΑΝ ΟΙ' ΗΚΟΥ
ΣΑ. ὅτι πολλάκις ἐκπίπτουσι λοξοὶ χρησμοί. ΕΜΦΑΝΩΣ.
ἵνα μὴ γένηται ἀφορμὴ τοῦ παραπέμψασθαι τοὺς χρη
σμοὺς οὕτως εἶπεν. ΩΣ ΤΟ Δ' ΑΙΜΑ ΧΕΙΜΑΖΟΝ. ἀντι
κῶς ἀντὶ τοῦ αἵματος χειμάζοντος τὴν πόλιν τοῦ λαΐου. ΕΠΙ
ΣΤΕΛΛΕΙ. ἐντέλλεται. ὑποτίθεται. ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΕΝΤΑΣ.
τοὺς φονέας τούτου τιμωρεῖσθαι. ΔΥΣΤΕΚΜΑΡΤΟΝ. δυ
σκατέργαστον. δυσεύρετον. δυσκατάληπτον. ΑΛΩ
ΤΟΝ. ὥστε καὶ εὐχερῶς μὴ εἰς πολλὰ πλανωμένους ἐ
ξελεῖν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἔφασκε. λέγει δὲ τὸ πρᾶγμα.
ΕΚΦΕΥΓΕΙ. λανθάνει. ΠΟΤΕΡΑ Δ' ΕΝ ΟΙΚΟΙΣ. ὡς συνε
τὸς ὁ οἰδίπους ζητεῖ τὰ καθέκαστα. εἶτα οὕτως ἐπὶ τὴν ἀνα
ζήτησιν ἔξεισι μεταπεμψάμενος τοὺς πολίτας. ἵνα
καὶ ἀφορμὴ τῆς εἰσόδου γένηται. θεωρὸς δὲ, ὁ πρὸς τοὺς
θεοὺς διὰ χρησμὸν ἀπερχόμενος. ΟΥΔ' ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΙΣ.

οἷον οὐδὲ ἀκόλουθος παρ' οὗ τις ἂν μάθοι καὶ χρήσαιτο πρὸς ζήτησιν. ΘΝΗΣΚΟΥΣΙ ΓΑΡ. οἷον πάντες οἱ ἀκολουθοῦντες αὐτῷ ἀνῃρέθησαν. δηλονότι ὑπεραγωνιζόμενοι τοῦ δεσπότου, πλὴν ἑνός. ὃς διὰ δειλίαν ἐκ φυγῶν οὐδὲν ἀκριβὲς εἶχεν εἰπεῖν. πλὴν ὅτι ὑπὸ λῃστῶν ἀνῃρέθη. ἄκρως δὲ ὑπέγραψε τὸ ἦθος τῶν δειλῶν. ἅμα μὲν γὰρ ἐπαίρουσι τὰ πεπραγμένα, ἵνα μὴ δόξωσι διὰ δειλίαν φυγεῖν. ἅμα δὲ καὶ ἐν παραφρονήσει ὄντες, τὰ βραχέα μείζω δοξάζουσι. καλῶς δὲ ᾠκονόμηται. ἵνα τέως μὴ ἐλέγχοιτο τὸ κατὰ τὸν Οἰδίποδα. ΟΥ ΜΙΑ ΡΩΜΗ. ἀντὶ τοῦ οὐχ ἕνα μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλούς. ΕἸ ΤΙ ΜΗ ΞΥΝ ἈΡΓΥΡΩΙ. ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ ἐπὶ κέρδει. τείνει δὲ τοῦτο εἰς Κρέοντα. ὡς αὐτοῦ συνθεμένου τῷ τοῦ Λαΐου φόνῳ, διὰ τὴν βασιλείαν. ἘΝΘΕΝΔΕ ΟΥ̓Ν. ἐκ τῆς πόλεως ταύτης. ΔΟΚΟΥ͂ΝΤΑ ΤΑΥ̓Τ' ἮΝ. καὶ τότε φησὶ ταῦτα ὑπενοεῖτο, ὅτι ἐπιβεβούλευται. Η ΠΟΙΚΙΛΩΙΔΟΣ. ἠνάγκαζεν ἡμᾶς ἡ σφὶγξ μεθέντας τὰ ἀφανῆ τὰ κατὰ τὸν φόνον τοῦ βασιλέως. τοῦτο γὰρ ἀφανές, τὸ παρὰ ποσὶ κακὸν σκοπεῖν. ἢ οὕτως. ἡ σφὶγξ ἠνάγκαζεν ἡμᾶς μεθέντας τὸ σκοπεῖν τὰ κατὰ τὸν φόνον, τὰ πρὸς ποσὶν ἀφανῆ ζητεῖν. τουτέστι τὰ ἀφανῆ αἰνίγματα. ἈΛΛ' ἘΞ ΥΠΑΡΧΗΣ. αὖτις ζητεῖν τὰ παρακείμενα ἡμῖν. οἷον ἀναδραμοῦμαι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ πράγματος. καὶ εἰς φῶς ἄξω. ἴσως δὲ λεληθότως καὶ τὸ ἕτερον εἴρηται ἐν τῷ ἐγὼ φανῶ. ὅπερ οὐ φησὶ μὲν ὁ Οἰδίπους, μανθάνει δὲ ὁ ἀκροατὴς ἐπεὶ τὸ πᾶν ἐν αὐτῷ φανήσεται. ΤΗΝΔ' ἜΘΕΣΘ' ἘΠΙΣΤΡΟΦΗΝ. γράφεται τήνδε θεσπίζει γραφήν. ΤΙΜΩΡΟΥ͂ΝΤΑ.

προσβοηθοῦντα. ὙΠῈΡ ΓᾺΡ ΟὐΧῚ ΤῶΝ ἈΠΩΤΈΡΩ ΦΊ-
ΛΩΝ. οὐ μόνον ὑπὲρ τοῦ ἀνῃρημένου βασιλέως ἄξιον
ποιήσασθαι τὴν ἀναζήτησιν· ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐμοῦ.
ὁ γὰρ ἐκείνῳ ἐπιχειρήσας, ἴσως κἀμοὶ ἐπιβουλεύσει.
πεπλαγίασται δὲ πάλιν ὁ λόγος καὶ τὴν ἀλήθειαν αἰνίττε-
ται τῷ θεάτρῳ. ὅτι αὐτὸς δράσας τὸν φόνον ὁ Οἰδίπους καὶ
ἑαυτὸν τιμωρήσεται. ΚΕΊΝῼ ΠΡΟΣΑΡΚῶΝ. καὶ τοῦτο
κινητικὸν τοῦ θεάτρου. τὰ γὰρ ἐναντία ἀποβήσεται. ἽΣΤΑ-
ΣΘΕ. ἀνίστασθε. ἹΚΤῆΡΑΣ. τοὺς ἱκετηρικούς. ἌΛΛΟΣ
ΔῈ ΚΆΔΜΟΥ ΛΑῸΝ. πιθανὴ ἡ εἴσοδος τοῦ χοροῦ. σκέ-
πτεσθαι γάρ φησι δεῖν μετὰ τοῦ δήμου περὶ τῶν πρακτέ-
ων. Ὦ ΠΑῖΔΕΣ. ἔξεισιν ὁ ἱερεὺς πράξας διόπερ ἦλθεν.
ἅμα δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ χώραν εἶναι ἑτέρῳ ὑποκριτῇ. ἘΞΑΓ-
ΓΈΛΛΕΤΑΙ. ἐξαγγέλλει. ἡ δὲ χρῆσις ἀττική. Ὦ ΔΙῸΣ Ἁ-
ΔΥΕΠῊΣ. κατὰ τὴν πρόσταξιν τοῦ βασιλέως πάρεισι πρέσ-
βυταί τινες. ἐξ ὧν ὁ χορὸς συμπληροῦται. Διὸς δὲ ἡ
δυσεπῆ φάτιν τὴν μαντείαν φησίν. ὁ γὰρ Ἀπόλλων ὑπο-
φήτης δοκεῖ εἶναι τοῦ πατρός. καὶ παρ' ἐκείνου λαμβάνειν
τὰς μαντείας καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐκφέρειν. καὶ Ὅμηρος·
· Διὸς ἄγγελος ὄσσα δεδήει. λείπει δὲ ἡ ἀπὸ. ἵν' ᾖ ἀπὸ τῆς
Πυθῶνος. ΤΊΣ ΠΟΤΕ ΤᾹΣ ΠΟΛΥΧΡΎΣΟΥ. εἰ τῆς πτελέεσιν.
ὅτι μὲν γὰρ πάρεστι λόγιον ἀπὸ τῆς Πυθῶνος ἀκηκόασι.
τὸ δὲ ῥητὸν αὐτὸ ζητοῦσιν. ἘΚΤΈΤΑΜΑΙ. ἐκπέπληγμαι.
ΦΟΒΕΡᾺΝ ΦΡΈΝΑ. τὴν περίφοβον. καὶ Ἀλκαῖος, ἐλάφῳ
δὲ βρόμος ἐν στήθεσι φύει φοβερός. ἀντὶ τοῦ περίφο-
βος. ΔΕΙΜΑΤΙ ΠΆΛΛΩΝ. γράφεται καὶ πάλλω. ἀντὶ τοῦ

παλλόμενος φόβῳ. ἀγωνιῶν. τοῦτο δὲ τοῦ πρὸ αὐτοῦ συ-
ναπτέον. ἀγωνιῶν τὴν φρένα ἐπὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ χρησμοῖς,
σεβόμενος τὰ ἀπὸ σοῦ εἰρημένα. Ἢ ΠΕΡΙΤΕΛΛΟΜΕ-
ΝΑΙΣ ὭΡΑΙΣ. εἰς τὸν ἑξῆς χρόνον προϊούσης τῆς ὥρας. ὁ
δὲ νοῦς. τίμοι ἢ νῦν. ἢ μετὰ χρόνον ἀνύσεις. ἘΛΠΙΔΟΣ
ἌΜΒΡΟΤΕ ΦΆΜΑ. καλῶς. παρόσον ἐν ἐλπίδι τινὶ γενό-
μενοι οἱ ἄνθρωποι οὕτω φημίζουσι πρὸς τὸ λόγιον. παρόσον
ὑπὸ ἐλπίδος, καὶ χρησμοὺς αἰτοῦσιν ἀπὸ θεῶν. ΘΥΓΑ-
ΤΕΡ ΔΙΌΣ. μεταβαίνει λοιπὸν εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαί τινας
τῶν θεῶν. ΠΡΩ͂ΤΆ ΣΕ. γράφεται πρώταν γε. ΓΑΙΆΟΧΌΝ
ΤΕ. ἐπειδὴ ἡ αὐτή ἐστι τῇ ἑκάτῃ. ἡ δὲ θεὸς αὕτη ἐν ταῖς
ἀγοραῖς εἰλεῖται. ἢ ἀντὶ τοῦ, τὸν πολιοῦχον, ὥστε τὴν γῆν ἀντὶ
τῆς πόλεως εἴληφεν. ΕΥ̓ΚΛΈΑ ΘΆΣΣΕΙ. εὔκλεια ἄρ-
τεμις. οὕτως παρὰ βοιωτοῖς τιμᾶται. ΚΑῚ ΦΟῖΒΟΝ. τά-
χα μὲν διὰ τὸ ἐπὶ λοιμῷ τὴν εὐχὴν γενέσθαι, ὧν αἴτιος
εἶναι δοκεῖ. τάχα δὲ διὰ τὴν μαντείαν. ΚΑῚ ΠΡΟΤΈΡΑΣ
ἌΤΑΣ. τῆς ἀπὸ τῆς σφιγγός. τὸ δὲ ἠνύσατε, ἀντὶ τοῦ ἐ-
φθείρατε. καὶ ὅμηρος, Ἠθήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον
ἀντιβολήσας. ἘΚΤΟΠΊΑΝ. ξένην. καὶ ἀλλόκοτον. ἠνύσα-
τε αὐτῆς ἐκτοπίαν γενέσθαι. ὅ ἐστιν ἐκτός. καὶ ἀπὸ τῶν τόπων
τῆς πόλεως. ΦΛΌΓΑ ΠΉΜΑΤΟΣ. περιφραστικῶς τὴν
πημονὴν τὴν διάπυρον. ΠΡΌΠΑΣ ΣΤΌΛΟΣ. ἡ πᾶσα δύνα-
μις. ὁ πᾶς λαός. ΦΡΟΝΤΊΔΟΣ ἜΓΧΟΣ. ἀλληγορικῶς ἡ
βοήθεια, παρὰ τὸ ἔχεσθαι. οἷον οὐκ ἔνεστι τῷ νῷ τῆς φρον-
τίδος ἔγχος. τοῦτο δέ, οἶμαι τὸ διὰ τῆς βουλῆς καὶ περὶ

μηθείας γινόμενον ἀλέξημα καὶ ἀμυντήριον. ΕΚΓΟΝΑ ΧΘΟΝΟΣ. ἢ τὰ δένδρα, ἢ τοὺς παῖδας φησιν. ΟΥΤΕ ΤΟΚΟΙΣΙΝ. αἵτε γυναῖκες τῶν καμάτων ἐν τοῖς τόκοις οὐκ ἀνέχουσι. τουτέστιν οὐ περιγίνονται τῶν πόνων. τὸ δὲ ἀνέχουσιν, ἤτοι ἐλευθεροῦνται καὶ ἄνω ἑαυτὰς ἔχουσιν, ἢ ἀγουσιν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἄνω νευόντων μόγις ἐν τῷ νήχεσθαι. ΙΗΙΩΝ. ἤτοι τῶν μετ' εὐχῆς γινομένων. ἢ τῶν λοιμικῶν. ἰήιος γὰρ ὁ ἀπόλλων. εἰς ὃν ἡ αἰτία τῶν λοιμῶν ἀναφέρεται. ἢ ὅτι ἐπίφθεγμα κοινόν ἐστι καὶ ἀρτέμιδος. αἱ δὲ γυναῖκες ἐν ταῖς ἀνάγκαις τὰς τοιαύτας ἀφιᾶσι φωνάς. οἱ δὲ ἀκούουσι τῶν θρηνητικῶν. ΕΣΠΕΡΟΥ ΘΕΟΥ. τοῦ ἅδου. ΑΛΛΟΝ Δ' ΑΝ ΑΛΛΩι. ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ ἴδοις ἀποθνήσκοντα. ὡς ὄρνιθες ἐν τῇ πτήσει ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ πέτεται. ΚΡΕΙΣΣΟΝ ΑΜΑΙΜΑΚΕΤΟΥ ΠΥΡΟΣ. ἢ οἷον ὀξυτέρους πυρὸς εἰς τὸ σπεύδειν εἰς ἅδην, ἢ κρεῖσσον πυρὸς, ὡς μὴ καταλαμβάνειν τὸ πῦρ τὸ τῶν ἀποθνησκόντων πλῆθος καίειν. καὶ γὰρ ὑπερβολὴ καὶ ἐπίτασις τοῦ πάθους. ΝΗΛΕΑ Δ' ΑΓΕΝΕΘΛΑ. νηλέα τὰ μὴ τυχόντα ἐλέους. τὸ αὐτὸ δέ ἐστι τῷ ἀνοίκτους. οὐκ ἠλέουν δὲ ἀλλήλους. ἴσως ὑπὸ τῆς συνηθείας τοῦ κακοῦ. ἢ ὑπὸ φόβου καὶ προσδοκίας, τῶν ὁμοίων. ΑΚΤΑΝ ΠΑΡΑΒΩΜΙΟΝ. ἀντὶ τοῦ παραχώριον. ὅπου οἱ βωμοὶ τῶν ναῶν εἰσιν. ἐκ τούτου δῆλον ὅτι καὶ τέλειοι ἀπέθνησκον. ΠΑΙΑΝ ΔΕ ΛΑΜΠΕΙ. ἀντὶ τοῦ ἀκμάζει λαμπρῶς τῇ φωνῇ. λέγεται πρὸς ἀποτροπὴν τῶν κακῶν.

ὯΝ ὙΠΕΡ Ὦ ΧΡΥΣΕΑ ΘΥΓΑΤΕΡ. πρὸς τὸ φήμην πάλιν
φησὶ τῆς μαντείας. ἐλπίζουσι γὰρ ἐπί τινι ἀγαθῷ τὸ μάν-
τευμα ἀποβῆναι. χρυσέα δέ, τιμία. φασὶ γὰρ οὕτως τε-
μᾶσθαι χρυσῆν. ὉΜΑΥΛΟΣ. ὁ μόθεος. ὁμόφωνος. τοῦ-
το δὲ ὅμοιόν ἐστι, τῷ ὁ μὲν δὲ παιάνων τοὺς στεναγμά-
των. ἈΡΕΆ ΤΕ ΤῸΝ ΜΑΛΕΡΌΝ. ἀντὶ τοῦ, τὸν καταμαραί-
νοντα. τάττει δὲ τοῦτο ἐπὶ τοῦ λοιμοῦ τοῦ δίκην ἀναιροῦν-
τος πολέμου. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ πέμψον. ὍΣ ΝΥ̂Ν ἌΧΑΛ-
ΚΟΣ ἈΣΠΊΔΩΝ. οὐ χρώμενος ὅπλοις φλέγει ἡμᾶς. πε-
ριβόητος δέ, περὶ ὃν ἕκαστος βοᾷ μετὰ βοῆς καὶ οἰμω-
γῆς ἐπιών, ὡς ἐπὶ πολέμου πάλιν. ΠΆΤΡΑΣ ἘΠΟΥΡΟΝ.
ἤτοι ἐπούρον. ὅ ἐστιν εἰς ἄνεμον. ὅμηρος, Εἰς ὄρος. ἢ εἰς
κῦμα ἢ ἄκρον, ἀπὸ τῶν ὅρων τῆς πόλεως. ΝΩΤΊΣΑΙ.
ἀπελάσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ νῶτα διδόντων
ἐν ταῖς φυγαῖς. ἢ οὕτως. πέμψον ἀλκὴν ὥστε παλινόρ-
μητον αὐτὸν γενέσθαι, τὰ νῶτα δόντα τῇ πόλει. ΕἼΤ' ἘΣ ΜΈ-
ΓΑΝ ΘΆΛΑΜΟΝ. κατὰ τοῦ βυθοῦ. τοῦτο γάρ ἐστι θάλα-
μος ἀμφιτρίτης. ἢ τὸν ἔνθα αἱ συμπληγάδες πέτραι
εἰσίν. ΕἼΤ' ἘΣ ΤῸΝ ἈΠΌΞΕΝΟΝ. ἴσως τὸν ἀλμυδησσόν φη-
σι. περὶ ὃν ἱστορεῖται πολλὰ ναυάγια γίνεσθαι. ὥστε
μὴ μόνον ἐξ ἁπάσης γῆς ἐξεληλάσθαι. ἀλλὰ μηδὲ ἐν
κοινῇ θαλάσσῃ εἶναι. ἀπόξενον δέ. δυσχείμερον. ΤΈΛΕΙ
ΓᾺΡ ΕἼ ΤΙ ΝΥ̂Ξ ἈΦΗ̂Ι. ἀντὶ τοῦ εἴ τι ἡ νὺξ ἀγαθὸν καταλεί-
πεται, τοῦτο ἐν ἡμέρᾳ ἀναιρεῖται. βούλεται δὲ λέγειν ὅ-
τι τὰ κακὰ ἀδιάλειπτον ἔχει. εἰ γάρ τι ἡ νὺξ ἀφῇ ἐπὶ τῷ

ἑαυτῆς τελεῖ ἀβλαβὲς μὴ φθάσασα αὐτὸ ἀπολέσαι. τοῦτο μεθ' ἡμέραν ἀμήσπασαι. ΤῸΝ, Ὦ ΠΥΡΦΌΡΩΝ. τὸν ἀντὶ τοῦ ὄν. τὸν μαρμαρικὸν ἄρεα κεραυνωσον ὦ ζεῦ. ΛΥ͂ΚΕΙ᾽ ἌΝΑΞ. βουλοίμην δὲ καὶ τὰ σὰ βέλη ὦ ἄπολλον τὰ ἀδάμαστα καταμερίζεσθαι εἰς αὐτόν. καὶ τὰς λαμπάδας ἀρτέμιδος. ἘΝΔΑΤΕΙ͂ΣΘΑΙ. ἐν μερισμῷ δίδοσθαι καὶ διατρίβειν. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν διανεμομένων. ΤῸΝ ΧΡΥΣΟΜΊΤΡΑΝ. τὸν θηβαῖον διόνυσον, τὸν ταῖς βάκχαις συνοικοῦντα. ΜΟΝΌΣΤΟΛΟΝ. γράφεται ὁμόστολον. ἘΠῚ ΤῸΝ ἈΠΌΤΙΜΟΝ ΘΕῸΝ. λέγει τὸν λοιμόν. τὸν μὴ μετέχοντα τῆς τιμῆς τῶν θεῶν. θεῶν γάρ ἐστι τὸ εὐεργετεῖν τοὺς ἀνθρώπους. ἈΙΤΕΙ͂Σ. ὮΝ Δ᾽ ἈΙΤΕΙ͂Σ ἈΛΚῊΝ ΛΑ͂ΒΟΙΣ ἊΝ ΚἈΝΑΚΟΥ͂ΦΙΣΙΝ ΚΑΚῶΝ. ἐὰν θέλῃς τὰ ἐμὰ ἔπη δέχεσθαι, ἃ δὴ ἔπη ἐξερῶ ξένος ὢν καὶ τοῦ πράγματος καὶ τοῦ λόγου. οἷον οὐκ ἀκηκοὼς πρότερον περὶ τοῦ φόνου τοῦ λαΐου. οὐδὲ μὴν καθ' ὃν χρόνον ἐπράχθη ὁ φόνος παρών. ὙΠΗΡΕΤΕῖΝ. ἐπαρκεῖν καὶ συμπράττειν. ΤΟΥ͂ ΛΌΓΟΥ. τοῦ λεχθέντος ὑπὸ ἀπόλλωνος. ΤΟΥ͂ ΓΡΑΧΘΈΝΤΟΣ. τοῦ φόνου. ΟΥ͂ ΓᾺΡ ἊΝ ΜΑΚΡᾺΝ, οὐ γὰρ ἄν φησι τοσούτου ὄντος τοῦ χρόνου τοῦ μεταξὺ ἀνεζήτουν τὸ πρᾶγμα, εἰ μὴ ἤδειν καταληψόμενος. ἐλπίδα δὲ αὐτοῖς ὑποβάλλει ὅτι δύναται ἀνευρεῖν τὸν φονέα. ἵνα προθυμότερον συλλάβωνται αὐτῷ. ΣΥ͂ΜΒΟΛΟΝ. τῆς γνώσεως. ΝΥ͂Ν Δ᾽ ὙΣΤΕΡΟΣ ΓᾺΡ ἈΣΤῸΣ. μεταφέρει ἀπὸ τῶν ἐμ

ταῖς πόλεσι ξένωμ ἐλθὼν τῇ μετοικίᾳ. ἀντὶ τοῦ πολιτογράφημαι καὶ ἔτι αὐτὸς ἐνομίσθην ξένος ὤν, καὶ ἐβασίλευσα. Ἄλλως. νῦν δὲ εἰς ἀστοὺς τελῶ. δοκῶν γὰρ εἶναι ξένος, τῆς βασιλείας τετύχηκα. ἐπεὶ οὖμ φησὶ συντελῶ εἰς τὴν πολιτείαν, καὶ μέλει μοι τῶν κοινῶν, ταῦτα ὑμῖμ προφωνῶ. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν συντελούντων ἐμ ταῖς πόλεσι, καὶ τὴν ἰδίαν δύναμιμ εἰς τὸ κοινὸν φερόντων. ΠΑΝΤΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙΝ ΕΜΟΙ. τὰ πραχθέντα δηλονότι. ΚΕΙ ΜΕΝ ΦΟΒΕΙΤΑΙ. καὶ εἰ μὲμ αὐτὸς εἴη πράξας, καὶ φοβεῖται λέγειν αὐτὸς καθ᾽ αὑτοῦ, τὸν φόβον ὑπεξελὼν λεγέτω. οὐδὲν γὰρ δεινὸν πείσεται, εἰ μὴ ὅτι τῆς δὲ τῆς γῆς ἀπαλλάξεται. εἰ δὲ ξένον τις οἶδε τὸν φονέα, μηνυσάτω. καὶ εὐθὺς μὲν παρέξω κέρδος καὶ εἰς ἀεὶ χάριν ἕξω. πανταχόθεν οὖν προτρέπεται τοὺς μηνύοντας. ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΠΑΥΔΩ. πολὺν ἔλεον ἐργάζεται ὁ λόγος, ὅτι κατηγορεῖ ἑαυτοῦ ἀγνοῶμ. πρότερομ δὲ τὰ φιλάνθρωπα εἰρηκώς, τελευταῖα ἐπήνεγκε τὰ σκληρότερα. Α᾽ ΚΤΩΝΔΕ. οἷον ἀπ᾽ αὐτοῦ ἀναγκασθεὶς τοῦ πράγματος. ΤΩΙ ΔΕ ΔΑΙΜΟΝΙ. τῷ ταῦτα μαντευσαμένῳ ἀπόλλωνι. ΚΑΤΕΥΧΟΜΑΙ. καταρῶμαι τὸν φονέα. ΑΜΟΙΡΟΝ. ἤτοι κακόμοιρον. ἢ μηδενὸς τῶν νενομισμένων μετειληφότα. ἀλλ᾽ ἄταφον ἐκβληθῆναι. ἀγνοῶν δὲ ἐπαρᾶται ἑαυτῷ, εἰ ξύνοιδε τὸν φονέα δίς. καὶ περιπαθέστερος γίνεται ὁ λόγος. ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΕ. τοῦ ἀπόλλωνος. ΟΥ ΔΕΙ ΓΑΡ ΗΝ. καὶ γὰρ εἰ μὴ ἦν ὅλως τὸ ἄγος

ὑπὸ θεῶν ἐλαυνόμενον. καὶ οἱονεὶ πολυπραγμονούμε-
νον, ὑμᾶς ἔδει κινουμένους οἴκοθεν καὶ μὴ ἀναμένοντας τὴν
ἐκ θεῶν πρᾶξιν ἀναζητεῖν. ΜΗ ΘΕΗΛΑΤΟΝ. οἷον χωρὶς θεί-
ας βοηθείας. ΚΟΙΝΩΝ ΤΕ ΠΑΙΔΩΝ ΚΟΙΝ ΑΝ. κοινὰ ἀ-
δελφὰ τῶν ἐξ ἡμῶν. οἷον καὶ ἡμῖν ἂν ἐγένετο εἰ ἦν τέκνα
τῷ λαΐῳ γενόμενα. ΜΗ ΔΥΣΤΥΧΗΣΕΝ. ὥστε μὴ παῖδας
ποιήσασθαι. ΤΟΥΚΕΙΝΟΥ ΚΡΑΤΑ. τὴν ἐκείνου κεφαλήν.
ΑΝΘ ΩΝ ΕΓΩ. αἱ τοιαῦται ἔννοιαι οὐκ ἔχονται μὲν τοῦ σε-
μνοῦ. κινητικαὶ δέ εἰσι τοῦ θεάτρου. αἷς καὶ πλεονάζει εὐριπί-
δης. ὁ δὲ σοφοκλῆς πρὸς βραχὺ μὲν αὐτῶν ἅπτεται, πρὸς
τὸ κινῆσαι τὸ θέατρον. ΤΟΙΣ ΜΗ ΔΡΩΣΙ. τοῖς μὴ δεικνύουσί
μοι τὸν φονέα. ΑΝΙΕΝΑΙ. οὔτε σῖ καρπόν. ΩΔ ΑΝΑΞ ΕΡΩ.
οὕτως ἐρῶ καὶ αὐτὸς ἀπομνύμενος καὶ κατὰ τὰς ἀρὰς ὁ-
παρώμενος. μήτε δρᾶσαι τὸν φόνον μήτε τοὺς δράσαν-
τας ἐπίστασθαι. ΤΟ ΔΕ ΖΗΤΗΜΑ. ἀπὸ τῶν ὁ χορὸς ἐπὶ τὸ
θεῖον πάλιν ἀναφέρει. ΔΙΚΑΙ ΕΛΕΞΑΣ. τοῦτό φησιν. ἵνα
μὴ πάλιν πέμψωσιν εἰς θεοῦ. καὶ γένηται διατριβὴ ἐν
τῷ δράματι. ὅπερ ὑπόψυχρον. ΑΝΑΚΤ ΑΝΑΚΤΙ. ἀπο-
κλειομένου τοῦ πέμψαι μὲ εἰς θεὸν, καταφεύγουσιν εἰς τὴν ὁ-
μοίαν μαντικήν. τῷ αὐτῷ δὲ ὀνόματι προσαγορεύει τὸν
τειρεσίαν, ᾧ καὶ τὸν θεόν. καὶ τὰ αὐτὰ ὁρᾶν ἐκείνῳ φησίν.
ΑΛΛ ΟΥΚ ΕΝ ΑΡΓΟΙΣ. κἀνταῦθα τὸ κηδεμονικὸν
τοῦ ἤθους διετήρησε. τὸ μὲν οὖν ΔΙΠΛΟΥΣ ΠΟΜΠΟΥΣ,
τῆς σπουδῆς ἐστι τεκμήριον. τὸ δὲ ΚΡΕΟΝΤΟΣ ΕΙΠΟΝ-
ΤΟΣ, πιθανὸν εἰς τὰ ἑξῆς. ἵνα ἡ ὑπόνοια αὐτοῦ πίστιν

ἔχοι. τὸ πεπεισμένον ὑπὸ τοῦ κρέοντος τὸν τειρεσίαν, μαντεύεσθαι κατὰ τοῦ οἰδίποδος τὰ ψευδῆ. ΚΩΦΑ ΤΥΧΕΡΑ. καὶ οὐδὲν σαφὲς ἔχοντα τὰ ψιθυριζόμενα. ΩΙΜΗ ΣΤΙ. ὃ μὴ τὸ ἔργον δεδοικὼς, ἀλλὰ τὸν λόγον φοβεῖται. ἢ οὐδὲ ὁ λόγος φόβον αὐτῷ ἐντίθεται. ΑΛΛΟΥ ΞΕΛΕΓΧΩΝ. καὶ ταῦτα εἰς σύστασιν τῶν προσώπων, ἵνα μηδὲ ὕστερον δυνηθείη ἀρνήσασθαι. ΧΘΟΝΟΣ ΤΙ ΒΗ. τὰ ἐν τῇ γῇ, τὰ ἐπίγεια. ΡΥΣΑΙ ΔΕ ΜΕ. ὅρα τὸ τοῦ κηδεμόνος, ὅτι τὸ κεφάλαιον ἑαυτοῦ ἔταξεν, ὅπως ἀφέλοιτο τὸ φορτικὸν τῆς ἐξουσίας. ΑΝΔΡΑ Δ' ΩΦΕΛΕΙΝ. παιδευτικὸς ὁ λόγος. ἔδει ἅπαντας ἀφ' ὧν δύναιντο ὠφελεῖν τοὺς πέλας. ΦΡΟΝΕΙΝ ΩΣ ΔΕΙΝΟΝ. ὡς δεινόν φησι τὸ φρονεῖν, ὅταν τὸ φρονούμενον τῷ φρονοῦντι μὴ λυσιτελῇ. σχετλιάζει δὲ μὴ βουλόμενος εἰς φῶς ἄγειν τὰ τοῦ οἰδίποδος. διαλελυμένως δὲ εἶπε, ΤΕΛΗ ΛΥΗΙ. ἀντὶ τοῦ λυσιτελῇ. ΤΑΥΤΑ ΓΑΡ ΚΑΛΩΣ ΕΓΩ. τὰ συμβησόμενά μοι ὅτι ἀναγκασθήσομαι λέγειν, ἃ μὴ βούλομαι. τὸ ἐξελέγχειν τὸν οἰδίποδα. ταῦτα εἰδὼς διώλεσα αὐτά. οὐ γὰρ ἂν δεῦρο ἠρχόμην. ΗΝ ΕΜΟΙ ΠΙΘΗι. ἐάν με ἀπελθεῖν ἐάσῃς. ΤΗΝ Δ' ΑΠΟΣΤΕΡΩΝ ΦΑΤΙΝ. μὴ λέγων τὸν χρησμόν. ΟΡΩ ΓΑΡ ΟΥΔΕ ΣΟΙ ΤΟ ΣΟΝ ΦΩΝΗΜ' ΙΟΝ. οὐ γὰρ συμφορές σοι οὐδὲ κατὰ καιρὸν ἡ ζήτησις γίνεται. ἵνα οὖν μὴ ἐκ τούτου μέμψις ἀκολουθήσῃ, σιωπῶ. τὸ μὲν κατὰ λόγον ἐλλιπές ἐστι. τὸ δὲ κατὰ διάνοιαν πλῆρες.

ὁ δὲ

ὁ δὲ βούλεται λέγειν, ὁρῶ τὸ σὸν φώνημα μὴ πρὸς και-
ρὸν ἰόν. κἀγὼ οὖν φωνὴν μὴ πρὸς καιρὸν ἀφιέναι
φυλάττομαι. ΜῊ ΠΡῸΣ ΘΕῶΝ. ὑπερβαλόντος τοῦ τειρεσί-
ου ἀρχὴν ὅτι ἐπίσταται, ὁ χορὸς κατὰ λιπαρεῖ εἰπεῖν.
εἶτα ἀρνουμένου, ἐξάγεται εἰς λοιδορίαν πρὸς αὐτὸν
ὁ οἰδίπους. ὅθεν παροξυνθεὶς λέγει. ἔχει οὖν τὰ τῆς ὑπο-
θέσεως ἄριστα. ἘΓῺ Δ' ΟΥ̓ ΜΉ ΠΟΤΕ. οὐκ ἐμφανῶ τὰ
ἐμὰ ἔπη, ἵνα μὴ τὰ σὰ εἴπω κακά. ἤδη δὲ φανότερόν
φησιν ὅτι τὰ αὐτοῦ κακὰ ἀποκρύπτεται. ἘΓΏ Τ' ἘΜΑΥΤῸΝ
ΟὔΤΕ Σ' ἈΛΓΥΝΩ. ἑαυτὸν ἀλγύνειν ἔφη, ἴσως ἐπιστάμε-
νος ὅτι κακῶς ἀκούσεται ὑπ' αὐτοῦ ἀπιστούμενος. τάχα
δὲ καὶ βουλόμενος ἀποκρύπτειν συμπεριέλαβεν ἑαυ-
τόν, ὡς καὶ ἔμπροσθεν τά μ' ὡς ἂν εἴπω μὴ τά σ' ἐκφή-
νω κακά. ΟΥ̓Κ Ὦ ΚΑΚῶΝ ΚΆΚΙΣΤΕ. ἐν ὑπερβατῷ ὁ
λόγος. οὐ λέξεις ὦ κακῶν κάκιστε. ἈΛΛ' ὯΔ' ἌΤΕΓΚΤΟΣ
ΚἈΤΕΛΕΎΤΗΤΟΣ ΦΑΝῆι. ΚΑῚ ΓᾺΡ ἊΝ ΠΈΤΡΟΥ ΦΎ-
ΣΙΝ ΣΎ Γ' ὈΡΓΆΝΕΙΑΣ. ὅ ἐστι ταράξειας· καὶ εἰς ὀργὴν ἐκ-
βάλλειας. ἀπολογεῖται δὲ περὶ τῆς ὕβρεως λέγων ὅτι
καὶ πέτρου φύσιν σύ γ' ὀργάνειας. ἌΤΕΓΚΤΟΣ. δέ, ἀντὶ τοῦ
ἀσυμπαθής. καὶ ἀδάκρυτος. τέγγειν γὰρ τὸ βρέχειν.
ἈΤΕΛΕΎΤΗΤΟΣ. δυσαξίωτος. δυσπαράκλητος.
ἀμείλιχος. ἭΞΕΙ ΓᾺΡ ἈΥΤΆ. ἤγουν αὐτόματα.
ΠΡῸΣ ΤΑ ΔΈΙ ΘΈΛΕΙΣ ΘΥΜΟΥ̑. τὸ θυμοῦ, οὐκ ἔστι γενι-
κή, ἀλλὰ ῥῆμα προστακτικόν. ΚΑῚ ΜῊΝ ΠΑΡΉΣΩ Γ' ΟΥ̓

ΔΕΝ. ὀργιζόμενος οὐδὲν σιωπήσομαι ὧν πέπεισμαι καὶ ὑπονοῶ. ΕἸΡΓΆΣΘΑΙ Δ᾽ ὍΣΟΝ ΜῊ ΧΕΡΣῚ. εἰργάσθαι τὰ ἄλλα τοῦ φόνου χωρὶς τῆς ἀπὸ τῶν χειρῶν ἐνεργείας. εἰ δὲ ἔβλεπες, ἐκάλουν ἄν σε καὶ φονέα αὐτόχειρα. ἈΛΗΘΕΣ ἘΝΝΈΠΕΙΝ. λέγω σε τῷ κηρύγματι ὑπεύθυνον εἶναι τῷ ὑπὸ σοῦ εἰρημένῳ. ΟὝΤΩΣ ἈΝΑΙΔΩ͂Σ ἘΞΕΚΊΝΗΣΑΣ. οἴεται αὐτὸν πλασάμενον ψεύδεσθαι. εἰκότως δὲ ἀπιστεῖται ὡς δι᾽ ὀργὴν εἰρηκώς. εἰ δὲ ἐπιστεύθη κατ᾽ ἀρχὴν ὁ μάντις, τὰ ἑξῆς τοῦ δράματος ἀνῄρητο τοῦ ἀναγνωρισμοῦ. ἐμοῖς καταγέλονε μάλιστα ὁ ποιητής. ΟΥ̓ ΓᾺΡ ἜΚ ΓΕ ΤΗ͂Σ ΤΈΧΝΗΣ. φανερῶς εἰς Κρέοντα ἡ ἀπότασίς ἐστι. ΛΕΛΗΘΈΝΑΙ ΣΈ ΦΗΜΙ ΣῪΝ ΤΟΙ͂Σ ΦΙΛΤΆΤΟΙΣ. εὐσχημόνως ἀπήγγειλε τὸ περὶ τῆς μητρός. ΣΟῚ ΔῈ ΤΟΥ͂Τ᾽ ΟΥ̓Κ ἜΣΤ᾽ ἘΠΕῚ. ἴσον ἐστὶν ὁ Οἰδίπους παραβαλλόμενος, ὡς ὁ Ἀγαμέμνων πρὸς τὸν Κάλχαντα. ἋΣ ΟἹ ΟΥ̓ΔΕῚΣ. οὐδείς ἐστιν ὃς οὐ ταῦτα ὀνειδίσει ἅπερ μοι ὠνείδισας. τὸ δὲ ΤΆΧΑ, ἀντὶ τοῦ ταχέως. οἷον καὶ σὲ μετ᾽ ὀλίγον ἐροῦσι τυφλόν. καὶ περὶ τῆς πηρώσεως δὲ, λεληθότως αὐτῷ, μαντεύεται. ΜΙΑ͂Σ ΤΡΈΦΗ ΠΡῸΣ ΝΥΚΤΌΣ. διπλοῦν τὸ διανόημα. ἤτοι οὖν οὕτως. ὑπὸ μιᾶς νυκτὸς τῆς ἀορασίας τῆς διηνεκῶς κατεχούσης σε τρέφῃ ὡς μηδὲν διαθεῖναι κακὸν τοὺς ὁρῶντας. ἢ οὕτως. διὰ τὸ πηρὸν εἶναι ἐλεοῦσί σε πάντες. ἀπόχρη γὰρ καὶ τὸ τῆς πηρώσεως. ἹΚΑΝῸΣ ἈΠΌΛΛΩΝ ᾯ ΤΆΔ᾽ ἘΚΠΡΆΞΑΙ ΜΈΛΕΙ. ἀντὶ τοῦ, τὰ κατ᾽ ἐμὲ

ἐκδικῆσαι. λείπει ἐάν με φονεύσῃς. Ὦ ΠΛΟΥΤΕ. πεποίηκε τὸν Οἰδίπουν ὑπονοεῖν ἐξ ὑποβολῆς Κρέοντος ταῦτα εἰρῆσθαι, ἵνα ζητοῦντος αὐτοῦ ἀφορμὴν εὔλογον, ἔχῃ τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος. ΟΥ Σ' ΑΡΧΗΣ ΦΙΛΟΣ. ἐν εἰρωνείᾳ. ΜΗΧΑΝΟΡΡΑΦΟΝ. τὰ φαῦλα μηχανώμενον. μάγους δὲ ἐκάλουν τοὺς τὰ διὰ φαντασίας περιτιθέντας. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τοὺς φαρμακοὺς μάγους ἔλεγον. ΑΓΥΡΤΗΝ. πτωχόν. ὀχλαγωγόν. ΡΑΨΩΙΔΟΣ. ἡ σφίγξ ἡ ῥάπτουσα τὰς ᾠδάς. τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ῥαψῳδοῦ καθ' Ὅμηρον, ἢ μεθ' Ὅμηρον ἦν. κύνα δὲ αὐτὴν καλεῖ, διὰ τὸ ἁρπακτικόν. ΟΥΧΙ ΤΟΥΠΙΟΝΤΟΣ ΗΝ. τοῦ τυχόντος. ἀντὶ τοῦ οὐ τοῦ τυχόντος ἦν σαφηνίσαι. διὰ τούτου δὲ αὔξει τὸ ἴδιον κατόρθωμα μεῖζον καὶ μαντικῆς καὶ πάσης ἀνθρωπίνης συνέσεως. ΑΓΗΛΑΤΗΣΕΙΝ. ἐὰν δασέως, τὸ ἅγος ἀπελάσειν τὸ περὶ τὸν Λάϊον. ἐὰν δὲ ψιλῶς, ἀντὶ τοῦ βασιλεύσειν. ΕΞΙΣΩΤΕΟΝ. λείπει ἐμοί. ΤΟΥΔΕ ΓΑΡ ΚΑΓΩ ΚΡΑΤΩ, τοῦ ἐξ ἴσου λέγειν. ΩΣΤ' ΟΥ ΚΡΕΟΝΤΟΣ ΠΡΟΣΤΑΤΟΥ ΓΕΓΡΑΨΟΜΑΙ. δεήσομαι. ὅρα δὲ καὶ τὴν διαφορὰν τοῦ ὀνόματος. τῷ μὲν γὰρ ἐπιφθονωτέρῳ ἐπὶ τοῦ Οἰδίποδος ἐχρήσατο, τῷ δοῦλος. τῷ δὲ εὐπρεπεστέρῳ ἐπὶ τοῦ Κρέοντος. ΑΜΦΙΠΛΗΞ. ἡ ἐξ ἀμφοτέρων ἐλασία. ἡ ἑκατέρωθεν πλήττουσα. ἔκ τε πατρὸς καὶ μητρός. ΔΕΙΝΟΠΟΥΣ. ἡ διὰ τῶν ποδῶν δέος ποιοῦσα. ΠΟΙΟΣ ΟΥΚ ΕΣΤΑΙ ΛΙΜΗΝ. τὸν λιμένα τίθησιν ἀεὶ ἀντὶ τοῦ τόπου. τροπικῶς δὲ, ἀντὶ τοῦ ποῦ οὐκ ἐλεύσῃ βοῶν.

ὍΤΑΝ ΚΑΤΑΙΣΘΗΙΣ. ὅταν αἰσθανθῇς. καὶ νοήσῃς. ἘΚΤΡΙΒΉΣΕΤΑΙ. ἀντὶ τοῦ διατρίψει ἐν τοῖς κακοῖς. ἢ ἀπελέγχεται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σμηχομένων ἀργύρων. ἢ χαλκῶν. ἢ ἄλλων τοιούτων. ἅπερ ἐν τῷ πλύνεσθαι σφόδρα τριβόμενα ἐλαττοῦται. ΣΧΟΛῌ ΣᾺΝ. ἀντὶ τοῦ βραδέως. οὐδαμῶς. ἫΔ' ἩΜΈΡΑ ΦΎΣΕΙ ΣΕ. ἀντὶ τοῦ οἵων εἶ γονέων δείκνυσι. ΔΙΑΦΘΕΡΕῖ ΔΈ. διὰ τὴν πήρωσιν. καὶ τὴν λοιπὴν τοῦ βίου ἀναστροφήν. ἈΙΝΙΚΤᾺ. ἀσαφῆ. καὶ κεκρυμμένα. ὈΥΚΟΥ͂Ν ΤΑΥ̓Τ' ἌΡΙΣΤΟΣ. ὥσπερ εἰρωνευόμενός φησιν, αἴνιγμά ἐστι σὺ θᾶττον νοήσεις. ὅτι καὶ τὸ τῆς σφιγγὸς αἴνιγμα πρῶτος ἐξεῦρες. ὃ δέχεται εἰς ἔπαινον. ἈΎΤΗ ΓΕ ΜΈΝΤΟΙ Σ' Ἣ ΤΎΧΗ ΔΙΏΛΕΣΕΝ. τὸ σὲ διαγνῶναι τὸ αἴνιγμα. ἈΛΛ' ΕἸ ΠΌΛΙΝ ΤΉΝΔΕ. πάνυ τοῦτο προσαγωγὸν τοῦ πλήθους. ΕἸΠῺΝ ἌΓΕΙΜΙ. ἐνταῦθα παρρησιαστικώτερον ὅλον τὸ πρᾶγμα παραινίττεται, ἀμφοτέρων τοῦ ποιητοῦ στοχασαμένου. τοῦ τε τῷ δράματι συμφέροντος, ὅπως μὴ ἀνακαλύπτηται ἡ ὑπόθεσις. διὸ αἰνιγματωδῶς πάντα φησί. τοῦ τε τῷ προσώπῳ πρέποντος. ἔδει γὰρ ἀπὸ τοῦ μάντιν τὰ μετ' ὀλίγον φανησόμενα. ΤῸΝ ἌΝΔΡΑ ΤΟΥ͂ΤΟΝ. ὡς περὶ ἑτέρου λέγων αὐτὸν αἰνίττεται. ΤΗ͂Ι ΞΥΜΦΟΡᾷ. τῇ συντυχίᾳ. ΣΚΉΠΤΡΩΙ ΠΡΟΔΕΙΚΝῪΣ. τὸ σκῆπτρον δεικνὺς σύμβολον τῆς ἑαυτοῦ εὐγενείας, ὅτι ἐκ βασιλέως πτωχὸς ἐγένετο. ΚΑῚ ΤΟΥ͂ ΠΑΤΡῸΣ

ΟΜΟΣΠΟΡΟΣ. τὴν αὐτὴν σπείρων γυναῖκα. ΤΙΣ ΟΝΤΙΝ᾽ Α ΘΕΣΠΙΕΠΕΙΑ. ἀκόλουθά ἐστι τὰ τοῦ χοροῦ πρὸς τὰ προειρημένα. νῦν δὲ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς εὐπρόσωπον ἀναλογίζεσθαι περὶ ὧν εἶπεν ὁ μάντις. διὸ ἀνατρέχει ἐπὶ τὸ μάντευμα τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ νοῦς, τίς ἐστιν οὗτος, ὅντινα ἐμφανίζει τὸ μαντεῖον. ἢ οὕτως, τίς ἐστιν οὗτος, ὃν κατώπτευσεν ἡ Δελφὶς πέτρα. οἷον, ὁ μὴ λαθὼν τὸ μαντεῖον τοῦ ἀπόλλωνος. ΚΗΡΕΣ ΑΝΑΠΛΑΚΗΤΟΙ. αἱ εἰς μηδὲν ἁμαρτάνουσαι. ἀλλὰ πάντων κρατοῦσαι. κῆρες δὲ τοῦ τελευτήσαντος λαΐου. ἢ οὕτως, ἄφυκτοι. ἀπλάνητοι. ἀπροσπέλαστοι. ἀφανεῖς. ἃς οὐκ ἔστιν ἀποφυγεῖν. ΦΟΙΤΑΙ ΓΑΡ ΥΠ᾽ ΑΓΡΙΑΝ ΥΛΑΝ. ἐκεῖνος ὁ πεφονευκώς, πανταχοῦ κρυπτόμενος οὐ βούλεται ἑαυτὸν ἐμφανίσαι. ΕΞΙΧΝΕΥΕΙΝ. τοῦτο ἐπήγαγε. καὶ τὰ ἄλλα ὀνόματα τροπικῶς, ὡς ἐπὶ ἄγρας ταύρων τοῦ ὑπὸ πάντων ζητουμένου καὶ ὥσπερ ἐν ὕλῃ κεκρυμμένων. οἰκεῖα δὲ ταῦτα τὰ ὀνόματα ἄντρα καὶ πέτραι. ΜΕΛΕΩι ΠΟΔΙ ΧΗΡΕΥΩΝ. ἀντὶ τοῦ, μηδενὶ γινωσκόμενος τῇ φυγῇ μονάζων. ἢ καὶ αὐτὸ οἰκεῖον τῇ θηριώδει διαίτῃ. ΤΑ ΜΕΣΟΜΦΑΛΑ ΓΑΣ ΑΠΟΝΟΣΦΙΖΩΝ. ἀντὶ τοῦ φυγών. τὸν τόπον δὲ εἶπεν ἀντὶ τῶν χρησμῶν. οἷον, τοὺς χρησμοὺς διαφεύγει μέχρι νῦν ὁ μηνυθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ. ὅτι δὲ ἡ πυθὼ μεσόμφαλος, δηλοῖ καὶ ἡ περὶ τοὺς ἀετοὺς ἱστορία. καὶ ὅτι χρύσεοι ἀετοὶ διὰ τοῦτο ἀνάκεινται. καὶ ὅτι τούτου χάριν ἐκάλεσε ὁ

ζεὺς τὸ μαντεῖον ἱδρύσατο. ΜΑΝΤΕΙΑ Δ' ΑΕΙ ΖΩΝΤΑ.
ἀλλ' οὐδὲμ ἧττον τὰ μαντεύματα περιΐπταται ζῶντα
καὶ ἰσχύοντα τῇ ἀληθείᾳ. ΔΕΙΝΑ ΜΕΝ ΟΥΝ ΔΕΙΝΑ.
μεταβαίνουσιν ἐπὶ τὰ εἰρημένα ὑπὸ τειρεσίου. σοφὸν
μὲν οὖν αὐτὸν ὁμολογοῦσιν. ΟΥΤΕ ΔΟΚΟΥΝΤΑ. οὔτε
πιστὰ οὔτε ἄπιστα. ΔΕΙΝΑ ΤΑΡΑΣΣΕΙ. τούτῳ ἐχρήσα-
το, ἐπεὶ ἔδοξε δυσχερῶς ἐνεχθῆναι πρὸς τὸν ἄρχον-
τα. ΤΙ ΓΑΡ Η ΛΑΒΔΑΚΙΔΑΙΣ. εἰκότως ἀποροῦσι ποῖον
γὰρ νεῖκος γέγονε τοῖς ὑπὸ λαβδάκου πρὸς τὸν πόλυ-
βομ. ἔτι γὰρ νομίζουσιν αὐτὸν εἶναι πολύβου. ΠΡΟΣ
ΟΤΟΥ ΔΗ ΒΑΣΑΝΩι. ἀντὶ τοῦ ποίῳ λογισμῷ. τί-
νος πράγματος κρίσει χρησάμενος τοῖς λεγομένοις
πιστεύσω κατὰ οἰδίποδος. ΦΑΤΙΝ ΕΙΜ. τὴν κατὰ τοῦ
οἰδίποδος γινομένημ παρὰ τειρεσίου. ΑΛΛ' Ο ΜΕΝ ΟΥΝ
ΖΕΥΣ. θέλουσιν ἀνατρέψαι τὰ ὑπὸ τοῦ τειρεσίου εἰρη-
μένα. καί φασιν ὅτι οἱ μὲν θεοὶ συνετοὶ καὶ μόνοι τὰ
τῶν ἀνθρώπων εἰδότες. ὅτι δὲ οἱ μάντεις μᾶλλομ τῶν
λοιπῶν ἀνθρώπωμ τι ἐπίστανται οὔ φημι. καὶ οὐδὲ ἡ
κρίσις αὕτη ἀληθής ἐστι. γένοιτο μὲμ γάρ τις κατὰ
σύνεσιν ἕτερος ἑτέρου προέχων. οὐ μὴν αὕτη γε ἡ
ἐπιστήμη ἐκ μαντικῆς ἐστὶμ. ἀλλ' ἐκ φύσεως, καὶ ἐμ-
πειρίας ἑκάστῳ πάρεστιν. ΑΝΔΡΩΝ Δ' ΟΤΙ ΜΑΝΤΙΣ.
οὔπω πιστεύω ὅτι οἱ μάντεις πλέομ ἐμοῦ φρονοῦ-
σιμ. ΣΟΦΙΑι Δ' ΑΝ ΣΟΦΙΑΝ. σοφίαν νῦν φησι τὸν στοχα-

σμόν. ὁ γὰρ λέγει τοῦτό ἐστιν. ὅτι ἐν τῷ στοχάζεσθαι ἄλλος ἄλλου ἴσως ἂν ἔλθοι καὶ νικήσειεν. ἈΛΛ' ΟΥ̓́ΠΟΤ' ἘΓΩΓ' ἌΝ. ἐγὼ δὲ οὐκ ἂν πρότερον ἐπαινέσοιμι τοὺς μεμφομένους τὸν βασιλέα, οὐδ' ὀρθὸν ἂν αὐτοῦ τὸ ἔπος φαίην, πρὶν ἴδοιμι σαφῆ τὰ ἔργα καὶ τὴν ἀπόβασιν. ΦΑΝΕΡᾺ ΓΆΡ. ἃ μὲν εἴκαλουσιν αὐτῷ ἄδηλα, καὶ οὐ πάντως ἀληθῆ. ἃ δὲ κατώρθωσε φανερά, ὅτε ἐπελθούσης αὐτῷ τῆς σφιγγὸς ὤφθη σοφός. ΒΑΣΆΝΩι Θ' ἩΔΎΠΟΛΙΣ. κρίσει τε ἡδὺς ὤφθη τῇ πόλει. ἢ οὕτως. ἀπὸ τῆς βασάνου δὲ τῆς σφιγγός, ἡδέως διετέθη ἡ πόλις πρὸς τὸν οἰδίποδα.

ἌΝΔΡΕΣ ΠΟΛΐΤΑΙ. ἔρχεται ὁ κρέων ἐπὶ τὴν κατὰ ἑαυτοῦ ὑπόνοιαν ἀγανακτῶν καὶ ἀπολογήσασθαι βουλόμενος.

ἈΤΛΗΤΩ͂Ν. μὴ καρτερῶν. μὴ φέρων. δυσανασχετῶ.

ἈΛΛ' ἮΛΘΕ ΜῈΝ ΔΉ. ἐπειδὴ τὸ τοῦ χοροῦ πρόσωπον ἰσόρροπον δεῖ ἐν ταῖς διαίταις εἶναι, διὰ τοῦτο καὶ νῦν παραμυθεῖται τὸν κρέοντα, ὅτι ἴσως κατ' ὀργὴν τοῦτο εἶπεν ἐρεθισθεὶς ὑπὸ τοῦ μάντεως. ΠΡῸΣ ΤΟΥ͂ Δ' ἘΦΆΝΘΗ. κατ' ἐρώτησιν ὁ λόγος. ἘΞ ὈΜΜΆΤΩΝ ὈΡΘΩ͂Ν ΔΈ. τοῦ χοροῦ οὐκ ἔχοντος λέγειν τίνι γνώμῃ ταῦτα ἐλέγετο, ἀπὸ τῶν ἔξωθεν συμβάλλειν βουλόμενος ὁ κρέων, περὶ τοῦ βλέμματος καὶ τοῦ σχήματος ἐν ᾧ ταῦτα ἔλεγεν ὁ οἰδίπους πυνθάνεται. ΤΟΥ͂Σ ΔΕ ΤἈΝΔΡῸΣ. ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ καὶ τοῦ λαΐου. ΟἾΣΘ' ὩΣ ΠΟΙΉΣΩΝ. ἀντὶ τοῦ ποιήσεις. ἔστι δὲ ἀττικισμός. ΛΈΓΕΙΝ ΣῪ ΔΕΙΝῸΣ. σὺ μὲν δεινὸς εἶ ἐν τῷ λέγειν.

ἐγὼ δὲ οὐ μετὰ εὐμοίας σου ἀκούω διὰ τὴν δυσμέμειαν. ΟΥ̓Χ ΥΦΕΞΕΙΝ ΤῊΝ ΔΊΚΗΝ. οὐκ ἐκτίσειν τὴν τιμωρίαν. ΤῸΝ ΣΕΜΝΌΜΑΝΤΙΝ. ἐμὲ ἱερωμεία. εὐήθη γὰρ θέλει λέγειν τὸν τειρεσίαν. ΟΥ̓ ΓᾺΡ ἘΝΝΟΩ͂. ἐπεὶ κατὰ παράλειψιν εἶπε, λέγει τί με ἐρωτᾷς ἀγμοῶ. ἈΛΛ' ΟΥ̓Κ ἜΡΕΥΝΑΝ. ζήτησιν. δοκιμασίαν. Ὅ ΘΟΎΝΕΚ' ΕἸ ΜῊ ΣΟΙ ΞΥΝΗ͂ΛΘΕΝ. ὁ μάντις εἰ μὴ ἐλάμβανέ σε κοιμωμὸν τοῦ βουλεύματος, οὐκ ἄμ με ἔφη τὸν λαΐου φομέα. ἌΝ. τὸ τέλειομ, ἐὰν ἀντὶ τοῦ ἀτίμα ἄν. ΠΩ͂Σ ΔΗ͂Τ' ἘΓῺ ΚΕΙ͂Ν' ἌΝ. προκατασκευάσας ὡς ἄμειμόν ἐστιν αὐτῷ τοῦ τυραννεῖν. τὸ ἀφόβως κοιμωμεῖν τῇ τυραννίδι, τοῦτο ἐπήνεγκεν. ὁ γὰρ μοῦς, ὁ ταῦτα τὰ συμφέροντα ἐνθυμούμενος, οὐκ ἂμ γέμοιτο κακός. ὥστε ἑτέρῳ τιμὶ ἀσυμφόρῳ ἐπιχειρῆσαι. ΦΡΟΝΩ͂Ν. ἀμτὶ τοῦ φρομοῦμτος. ἢ οὕτως. ὁ καλῶς φρομῶν μοῦς, οὐκ ἂν κακὸς γένοιτο. ΚΑῚ ΤῸΝ Δ' ἜΛΕΓΧΟΝ. τοῦτο μὲν πυθῶδ' ἰών, ζήτησόμ φησιν εἰ τὸμ χρησμὸμ ὑγιῶς ἀφῖγμαί σοι φέρων. εἶτα δὲ κατεκοιμώνησα τοῦ μαντείου τῷ τειρεσίᾳ. ΔΙΓΛΗ͂Ι ΔῈ ΤΗ͂Ι ἘΜΗ͂Ι ΚΑῚ ΣΗ͂Ι. ὅτι καὶ αὐτὸς τὸν ἐμαυτοῦ καταψηφίζομαι θάνατομ. ΦΊΛΟΝ ΓᾺΡ ἘΣΘΛῸΝ ἘΚΒΑΛΕΙ͂Ν. ἴσον γάρ ἐστι κακόν, ἀπωθήσασθαι φίλομ καὶ τὸμ ἑαυτοῦ βίομ. ΚΑΛΩ͂Σ ἜΛΕΞΕΝ. σοὶ εὐλαβουμένῳ πεσεῖμ. καὶ ἔπει βουληθήσεσθαι παρ' αὐτοῦ,

καλῶς ἔλεξεν ὁ κρέων ὅτι ἐν χρόνῳ γνώσῃ τάδ' ἀ
σφαλῶς. ὁποῖός εἰμι περὶ σέ. ὁ γὰρ ταχὺ βουλευόμενος
καὶ μὴ πολλάκις βασανίζων τὴν γνώμην, σφάλλε
ται. πρὸς ὃ ὁ οἰδίπους φησὶν, ὅτι πρὸς τὰς ταχείας
ἐπιβουλὰς δεῖ ταχεῖαν καὶ τὴν ἄμυναν εἶναι. ΤΑ
ΤΟΥΔΕ ΜΕΝ. τὰ τοῦ κρέοντος τοῦ ἐμοὶ ἐπιβουλευ
σαμένου. ΤΑΜΑ ΔΗΜΑΡΤΗΜΕΝΑ. ἡ ἄμυνα. ΩΣ ΟΥ
ΧΥΠΕΙΞΩΝ. οὕτως λέγεις ὡς μὴ πειθησόμενός μοι
ἀλλ' ἀντιλέξων τῇ κελεύσει. ΤΟ ΓΟΥΝ ΕΜΟΝ. ὅσον ἥ
κεν εἰς ἐμὲ, καλῶς βουλεύομαι. ἢ οὕτως, τὸ γοῦν ἐμαυ
τῷ σύμφορον ποιῶ. πρὸς ὅ φησιν ὁ κρέων, ὅτι καὶ τὸ ἐμὸν
συμφέρον δεῖ σε σκοπεῖν, ὅτι οὐ δεῖ με ἀκαίρως ὑπομέ
νειν. ΕΙ ΔΕ ΞΥΝΙΕΙΣ ΜΗΔΕΝ. ὧν ὑπονοεῖς. ΑΡΚΤΕΟΝ ΓΟ
ΜΩΣ. ἀλλὰ χρὴ βασιλεύειν. ΙΔΙΑ ΚΙΝΟΥΝΤΕΣ ΚΑΚΑ.
φιλονεικοῦντες. ΟΥΚ ΕΙΣΥ ΤΟΙΚΟΥΣ. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλεύσῃ.
καλῶς δὲ οὐ πυνθάνεται τὴν αἰτίαν τῆς ἔριδος, ἐκ παντὸς
ἀπαλλαγῆναι αὐτοὺς βουλομένη. ἅμα δὲ καὶ ἵνα μὴ διαλο
γίαν ἦ. ΔΥΟΙΝ ΑΠΟΚΡΙΝΑΣ. ἐν τῶν δύο ποιήσας. ΜΗ ΝΥΝ
ΟΝ ΑΙΜΗΝ. τοῦ βίου δηλονότι. ΤΟΥΣ ΔΕ ΘΕΟΙ. τοὺς τοῦ χο
ροῦ. ΠΙΘΟΥ ΘΕΛΗΣΑΣ, ΦΡΟΝΗΣΑΣ ΤΑΝΑΞ. εἶκε, μὴ τῇ
ὀργῇ εἴκων, ἀλλὰ τὰ δέοντα διασκεψάμενος. καλῶς τὸ
θελήσας. πολλάκις γὰρ ἐπὶ ταῖς ὀργαῖς μεταγινώσκει τις
τῶν φίλων, αἰδούμενος ἐμμένει τοῖς ἁμαρτήμασι. ΤΟΝ ΟΥ
ΠΟΤΕ ΠΡΙΝ ΝΗΠΙΟΝ. ἢ τὸν ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ. ἢ τὸν τῷ

ἀρημένῳ λόγῳ ἐπελογίσατο γάρ. νῦν δὲ μεγάλην πίστιν ἐπαγόμενον ἀπὸ τοῦ ὅρκου αἰδέσθητι. ΤΟΝ ΕΝΑΓΗ ΦΙΛΟΝ. γράφεται φίλον ἐναγῆ. ἐναγὲς δὲ, τὸ σεβάσμιον καὶ ἁγνόν. ἄγος γὰρ τὸ ἱερὸν σέβας. ὅθεμ καὶ τὸ, ἄγημ' ἔχει· καὶ, ὥς σε γύναι ἄγαμαι. κατ' εὐφημισμὸν δὲ καὶ τὰ μιάσματα ἄγη λέγει. καὶ οἱ μιαροὶ ἐναγεῖς καλοῦνται. ὁ δὲ νοῦς, τὸν μηδέποτε ὑπὸ φίλων ἐμ ἀφανεῖ αἰτίᾳ γενόμενον, ἀλλὰ καθαρὸμ ὄντα. δεόμεθα μὴ λόγον ἄτιμον ἐκβαλεῖμ. ἀλλὰ προσδέξασθαι αὐτοῦ τὴν ἀπολογίαμ. ἢ ἐναγῆ τὸν ἐνεχόμενομ μίσει, οὕτως. δεόμεθα τὸν μηδέποτε ἐναγοῦς γενομένου εἰς φίλους, μὴ ἐν ἀφανεῖ αἰτίᾳ ἄτιμομ ποιήσῃς τὸμ λόγομ. ΕΥ ΝΥΝ ΕΠΙΣΤΩ. γίνωσκε ὅτι τούτῳ συνηγορῶν ἐμὲ ἀδικεῖς. οὐδὲμ γὰρ ἄλλο, ἢ ὄλεθρόμ μοι ἐπάγεις, εἰ παρόψομαι τὸμ ἐπιβεβουλευκότα. ΟΥ ΤΟΝ ΠΑΝΤΩΝ ΘΕΩΝ. ἐπὶ ὅρκομ καταπέφευγεμ. ἐξ οὗ μάλιστα ἐδόκει πεῖσαι τὸμ βασιλέα. ἥλιομ δὲ ὄμνυσιν ὅτι πάντα ἑωρακὼς αὐτὸς συνῄδει τὸ πᾶμ. Ὅ,ΤΙ ΠΥΜΑΤΟΝ ΟΛΟΙΜΑΝ. ἀντὶ τοῦ ἔσχατος ἀπολοίμημ. Ο Δ' ΟΥΝ ΙΤΩ. τὸ φιλόκοινον αὐτοῦ κἀνταῦθα δείκνυσιμ ὡς οὐ διὰ τὸμ παρακεχωρηκότος. ἀλλὰ διὰ τὴμ πόλιμ. καμ δέῃ αὐτὸμ πεισθέντα κινδυνεῦσαι. ΣΤΥΓΝΟΣ ΜΕΝ ΕΙΚΩΝ. δῆλος εἶ ἀηδῶς εἴκωμ. ὅταμ δὲ ἐπὶ τὸ πέρας ἔλθῃς τῆς ὀργῆς, τότε βαρέως οἴσεις τὸ πρᾶγμα.

οἷον μετανοήσεις. καὶ ἄδικα ἐὰν θυμηθήσῃ. ἔτι δὲ ἐμμέ-
νει ὁ κρέων τῇ αὐτῇ παρρησίᾳ, ἐπιστάμενος ὡς οὐδὲν
ἐσκαιώρησεν. ΣΟΥ͂ ΜῈΝ ΤΥΧΩ͂Ν ἈΓΝΩ͂ΤΟΣ. σοῦ μὲν
μὴ ἐπισταμένου τὴν ἐμὴν προαίρεσιν. οἷον ἠγνοηκότος
με. παρὰ δὲ τούτοις τῆς ὁμοίας δόξης ἦν καὶ πρώην
εἶχον περὶ ἐμέ. ΓΎΝΑΙ ΤΊ ΜΈΛΛΕΙΣ. ὡς κατέγνωκεν
ὁ χορὸς τοῦ οἰδίποδος, παρακελεύεται τῇ γυναικὶ εἰσά-
γειν αὐτόν. ΜΑΘΟΥ͂ΣΑ Γ᾿ ἭΤΙΣ Ἡ ΤΎΧΗ. πιθανῶς μετὰ
τὸ διηλλάχθαι αὐτούς, ἐπιζητεῖ τὴν αἰτίαν. ἅμα δὲ καὶ ἵνα
ἀρχὴ γένηται τοῦ ἀναγνωρισμοῦ. ΔΌΚΗΣΙΣ ἈΓΝῺΣ ΛΌ-
ΓΩΝ. ὁ χορὸς ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀπολογεῖται. ὑπὲρ μὲν
τοῦ κρέοντος, ὅτι ἐπ' ἀδήλοις ἐγκέκληται. ὑπὲρ δὲ τοῦ οἰδί-
ποδος, ὅτι εἰκότως ὠργίσθη, ἐπὶ τοιούτοις διαβληθείς.
ΤῸ ΜῊ ἘΝΔΙΚΟΝ. τὸ μὴ ἐνδίκως θρυλλεύμενον. ἤγουν
ἡ ψευδὴς διαβολή, κἂν τὸ συνειδὸς ἐρρωμένον ᾖ. ἈΜ-
ΦΟΙ͂Ν ἈΠ᾿ ΑὙΤΟΙ͂Ν. οἷον ἀμφότεροι τῆς διαφορᾶς αἴ-
τιοί εἰσι. ἍΛΙΣ ἜΜΟΙ Γ᾿ ἍΛΙΣ. αὐτάρκές μοι φαίνεται
στῆσαι τὸν λόγον ἔνθα ἔληξεν. ἀντὶ τοῦ ἱκανὰ λέλεκται καὶ
αὐτάρκές ἐστιν ἅμα πεπαῦσθαι τὰ τοῦ λόγου, ἔνθα ἔλη-
ξεν ἡ στάσις. ὉΡᾼ͂Σ ἽΝ' ἭΚΕΙΣ ἈΓΑΘῸΣ. τοῦτό φησιν ὁ
οἰδίπους ἀγανακτῶν. διὰ τί πρότερον ἀποφεύγεις.
καίτοι ἀγαθὸς ὢν ἀνὴρ καὶ οὐχ ὁμολογεῖς τὰ λυ-
πήσαντά με τῇ ἰοκάστῃ. διὰ τί οὖν οὐ συνοργίζῃ
μοι. ἀλλὰ πραΰνεις με ὑπὲρ τοῦ κρέοντος. ΕἾ-
ΠΟΝ ΜῈΝ ΟὐΧ ἍΠΑΞ ΜΌΝΟΝ. πολλάκις φησὶ τὰ

ἐπελθόντα κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν εἶπόν σοι, οἷα
καὶ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ὤμνυεν. ΙΣΘΙ ΔΕ ΠΑΡΑΦΡΟ
ΝΙΜΟΝ. ἴσθι πεφάνθαι με παραφρόνιμον. ἀντὶ τοῦ
παράφρονα. καὶ ἀνόητον. καὶ ἄπειρον ἐπὶ τὰ φρόνιμα.
δὶς δὲ τὸ αὐτὸ εἶπεν ἀντὶ τοῦ μωρὸν κατὰ διάνοιαν, καὶ
ἄπειρον. ΕἸ ΣΕ ΝΟΣΦΙΖΟΜΑΙ. εἰ ἀλλότριόν σε καὶ οὐκ οἰκεῖ
ον νενόμικα. ἢ οὕτως, εἴ σε ἀποκρύπτομαι. ἢ ἐκτρέπο
μαι. καὶ οὐ συγγίνομαί σοι. ἢ οὕτως εἰ βούλομαί σε ἐκ
βαλεῖν τὸν τοσαῦτα ἡμᾶς εὐεργετήσαντα. ΚΑΤΟΡ
ΘΟΝ ΟΥΡΗΣΑΣ. ἔστησας. ἔσωσας. ΛΕΓΕΙ ΣΑΦΗ. λέγε
εἰ σαφῆ ἐστιν ἃ μέλλεις ἐγκαλεῖν. οἷον ὡμολογημένα.
ΦΑΝΩ ΔΕ ΣΟΙ ΣΗΜΕΙΑ. εὖ τὸ ἅμα παρακαλοῦσαν
ἐκτίθεσθαι τὰ εἰς τὴν ὑπόνοιαν αὐτὸν ἐμβαλοῦντα.
ΓΑΙ ΔΟΣ ΔΕ ΒΛΑΣΤΑΣ. καλῶς τὸν τόπον προσέθηκεν,
ἵνα εἰς ὑπόμνησιν ἀγάγῃ τὸν οἰδίποδα. ΦΩΚΙΣ ΜΕΝ Η
ΓΗ ΚΛΗΖΕΤΑΙ. ΣΧΙΣΤΗ Δ' ΟΔΟΣ. περὶ αὐλίδα φησὶ
τὴν σχιστὴν ὁδόν. ὁ δὲ αἰσχύλος περὶ ποτνίας, οὕ
„τως. ἐπῆμεν τῆς ὁδοῦ τροχήλατον, σχιστῆς κελεύθου τρί
„οδον. ἔνθα συμβολὰς τριῶν κέλευθον ποτνιάδων ἠμεί
„βομεν. τινὲς δὲ τὴν δαυλίδα ἀνακρίδα λέγουσιν οὕτως,
„Κρίσαν τε ζαθέην καὶ ἀνακρίδα καὶ πανοπῆα. ΩΖΕΥ.
ΤΙ ΜΟΙ ΔΡΑΣΑΙ. ἀναμιμνήσκεται ὁ οἰδίπους καὶ τοῦ χρό
νου καὶ τοῦ τόπου. καὶ πρὸς τὸν δία φησὶ, τί μοι ποιήσεις. ΜΕ
ΓΑΣ ΧΝΟΑΖΩΝ. εὖ τὰ πρὸ φωνῆς ταῦτα σημεῖα εἶπεν.

› ὀκνῶ. δέδοικα. καὶ ὅμηρος, Ὀκνείω δ' ἵππων ἐπι-
› βαινέμεν. οἰκεύς τις. οἰκέτης. ἐκ τοῦ αὐτοῦ οἴκου ὤν.
ἄξιος γὰρ ὅ γ' ἀνήρ. οἷον τὸ αἴτημα οὐχ ὑπερέβαλε
δοῦλον. πάρεστιν. οἷον νόμιζε αὐτὸν παρεῖναι. μή-
τηρ δὲ μερόπη. φερεκύδης φησὶ μέδουσαν εἶναι τὴν
πολύβου γυναῖκα. θυγατέρα δὲ ὀρσιλόχου τοῦ ἀδελφ-
οῦ. οἱ δὲ ἀντιοχίδα τὴν χάλκωνος. δωρίς. πελοπον-
νησιακή. θαυμάσαι μὲν ἀξία. ἔδει γὰρ πρὸς τὸ ὀξὺ
μὲν ἀκούσαντα ὡς εἴη νόθος θαυμάζειν. οὐ μὴν τοσοῦ-
τον φροντίσαι τοῦ πράγματος. σπουδῆς γε μέντοι.
τῆς ἀρετῆς. πλαστός. προσποιητός. ἀλλότριος. νόθος.
θατέρᾳ. τῇ ἑτέρᾳ. τῇ ἑξῆς. ἄτιμον. ἀνήκουστον. πε-
ρὶ ὧν γὰρ ἀπῆλθεν οὐκ εἶπεν. ἄτλητον ὁρᾶν. τὸ μὴ
δυνάμενον ὑπὸ ἀνθρώπων ὁρᾶσθαι. ἄστροις τὸ λοι-
πὸν ἐκμετρούμενος. χρόνον τινά φησιν. ἐπεὶ
πρὸς τοὺς ἀστέρας ἠρίθμουν τὸν χρόνον. ἢ οὕτως. ἐπὶ
τὰ ἄστρα ἐπορευόμην. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰ πε-
λάγη μετρούντων. ὡς ἂν διὰ ἄστρων τεκμαιρομένων τὸν
πλοῦν. κἀπὶ πωλικῆς. ὑπὸ πώλων ἐζευγμένης.
κἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα τὸν τροχηλάτην. τὸν
ἔμπροσθεν τῶν τροχῶν πορευόμενον. ὄχου. ἅρμα-
τος. διπλοῖς κέντροισι. πληγαῖς δὶς ἔπαισέ με τοῖς
κέντροις, οἷς ἐκέντριζε τοὺς ἵππους. οὐκ ἐπίσης δὲ καὶ πα-
ρ' ἐμοῦ ἔλαβεν. εἰ δὲ τῷ ξένῳ. τοῦ ὑπ' ἐμοῦ φονευ-

θέντος εἰ ἦν τις πρὸς Λάϊον συγγένεια. ἢ οὕτως. εἰ δὲ οὗτος ὁ ξένος ὃν ἀπέκτεινα Λάϊός ἐστιν, οὔπω γὰρ οἶδεν εἰ αὐτός ἐστι. ΤΙΣ ΤΟΥΔΕ Γ' ΑΝΔΡΟΣ. ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. ΔΙ' ὯΝ ΠΕΡ ὬΛΕΤΟ. διὰ τῶν χειρῶν. ΑΝΑΓΝΟΣ. ἀντὶ τοῦ μιαρός. ΕΜΒΑΤΕΥΕΙΝ. ἐπιβαίνειν. ΕΧ' ΕΛΠΙΔΑ. ἀντὶ τοῦ μὴ ἀθύμει πρὶν ἂν τὸ ἀληθὲς καταμάθῃς. ΠΕΦΑΣΜΕΝΟΥ. φανεροῦ γενομένου. καὶ ἐλθόντος τοῦ ποιμένος, τίνα ἕξεις γνώμην. ΣΟΙ ΤΑΥΤ'. σοὶ ὅμοια καὶ τὰ αὐτά. ΕΦΑΣΚΕΣ ΑΥΤΟΝ. τὸν βοτῆρα. ΟΙΟΖΩΝΟΝ. μονόζωνον. μόνον. ΤΟΥΤΟ Γ' ΕΚΒΑΛΕΙΝ ΠΑΛΙΝ. ἀποκρύπτεσθαι, ἢ ἀποστρέψαι. τουτέστιν οὐ δύναται ἀρνεῖσθαι ὁ βουκόλος. ΤΟΝ ΓΕ ΛΑΙΟΥ ΦΟΝΟΝ ΦΑΝΕΙ. αὐτὸς ὁ θεράπων. ὭΣΤ' ΟΥΧΙ ΜΑΝΤΕΙΑΣ. ὥστε ἐγὼ χάριν τῆς μαντείας, οὔτε ἐπ' ἐκεῖνα τὰ ῥήματα, οὔτε ταῦτα βλέψαιμι. οὔτε ἑκατέροις πιστεύσαιμι. ἀλλ' ἀπορῶ. ΕΙ ΜΟΙ ΞΥΝΕΙΗ ΦΕΡΟΝΤΙ. εἴθε μοι συνοικοίη τὴν ἄχραντον καὶ σεβασμίαν ἀλήθειαν διασώζοντι. οἷον, εἴθε μοι συνείη εὐτυχία, καὶ λόγων καὶ πραγμάτων ἁγνείαν φυλάττοντι. μοῖρα δὲ, ἡ εὐτυχία. οἷον, εἰ ἀληθεύω, γένοιτό μοι καὶ εὐτυχεῖν τὸ ἀληθὲς διασώζοντι. ταῦτα δέ φησι τὴν Ἰοκάστην αἰτιώμενος, ὅτι ἀσεβῶς ἔφη ἐψεῦσθαι τὸν Ἀπόλλωνα. φέροντι οὖν τὴν εὔσεπτον ἁγνείαν τῶν λόγων. καὶ τῶν ἔργων τῶν περὶ τῶν θεῶν. περὶ ὧν νόμοι πρόκεινται ἔργων καὶ λόγων, τὴν περί.

τοῦ τοὺς λέγοντας ἀκρίβειαν. καὶ τῶν μαντειῶν ὅτι οὐδὲν αὐτοῖς ὑγιές ἐστιν. ΟΥΡΑΝΙΑΝ ΔΙ᾽ ΑΙΘΕΡΑ. ἀντὶ τοῦ ἐν οὐρανῷ τεχθέντι. ΩΝ ὌΛΥΜΠΟΣ. ὧν νόμων τῶν ὀρθῶς ἐχόντωμ. ΟΥΔΈ ΝΙΝ ΘΝΑΤᾺ ΦΥΣΙΣ. οὔτε ὑπὸ ἀνθρώπωμ εὕρηται ὁ περὶ θεῶν λόγος. ΜΕΓΑΣ ἘΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ΘΕῸΣ. ἐν τοῖς νόμοις μέγας ἐστὶν ὁ θεός. τουτέστιν θεία δύναμις· καὶ μεγάλη τοῖς νόμοις ἔνεστιμ. ΥΒΡΙΣ ΦΥΤΕΥΕΙ ΤΥΡΑΝΝΟΝ. διὰ τῆς ὕβρεως φύεται. καὶ ἅμα νεοῦται ὁ τύραννος. ὅταν φησὶ πολλὰ διαπράξηται, τότε εἰς μεγάλα ἐμπίπτει διὰ τῆς ὕβρεως ἐπαρθείς. ταῦτα μέν φησι περὶ τῆς ἰοκάστης, ὅτι ἀνεπιτήδεια λέγει περὶ τῶμ θείων νόμωμ. τὸμ δὲ λόγομ ποιοῦσι περὶ τῆς τυραννίδος, ἵνα μὴ δόξωσιμ ἐμφανῶς αὐτὸν διελέγχειν. ὁ δὲ νοῦς. ὕβρις φυτεύει τύραννομ. ὁπόταν πολλῶμ ὑπερπλησθῇ μάτην. ἅ ἐστι μηδὲ ἐπίκαιρα. μηδὲ ἑαυτῷ ἐκείνῳ συμφέροντα. ἀσυνδέτως δὲ εἶπεν. ὕβρις φησὶ μηδὲμ καίριον διαπραττομένη, ἐς δύσβατον ἀκρώρειαν ἀναβιβάσασα τοὺς χρωμένους αὐτῇ, κατεκρήμνισεν. ἢ οὕτως. ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκημ. ἥλατο εἰς τοῦτο, ὥστε αὐτὸμ εἰς ἀνάγκην γενέσθαι ὑφ᾽ ἑτέρων κρατηθῆναι. ἜΝΘ᾽ ΟΥ ΠΟΔῚ ΧΡΗΣΊΜΩι. ἀντὶ τοῦ ἀχρήστους τὰς πορείας ποιεῖται. καὶ ἡ μὲμ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ ὕβρεως δυσσεβοῦντος ἐστὶ οὕτως. οὐ βαδίζει ὀρθὴν ὁδόν.

οὐδὲ χρῆται τοῖς ποσὶ δεόντως. ἡ δὲ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ
ἀνάγκης βιαζομένου, οὐ χρῆται τοῖς αὐτοῖς ποσίν.
ΔΊΚΑΣ ἈΦΌΒΗΤΟΣ. τὴν δίκην μὴ δεδοικώς. ΜΉΠΟ
ΤΕ ΛΎΣΑΙ ΘΕῸΝ ἈΙΤΟΥ͂ΜΑΙ. ἀξιῶ τὸν θεὸν μὴ λῦ
σαι τὸ συμφέρον τῇ πόλει. ἐξ οὗ κρατεῖ τῶν ἀντιπά
λων. ΔΥΣΠΌΤΜΟΥ. ΧΆΡΙΝ ΧΛΙΔΑ͂Σ. ἕνεκά φησι τῆς
ἀνοσίου τρυφῆς καὶ ὑπερηφανίας. ὑπὸ τρυφῆς γὰρ καὶ ἐπὶ
τὰ αὐτὰ οἱ τύραννοι παραγίνονται. ΚΑῚ ΤΩ͂Ν ἈΣΈ
ΠΤΩΝ. ὁ τοιοῦτος ἐν κακῇ εἴη μοίρᾳ, ὃς μὴ ἀφέξε
ται τῶν ἀσέπτων. ἢ ἕξεται τῶν ἀθίκτων. ὃ ἐστὶ τῶν οὐ
χρὴ ἔχεσθαι. ἝΡΞΕΤΑΙ. παύσεται. ἐκτὸς ἔσται. ΜΑ
ΤΆΖΩΝ. ματαιοφρονῶν. ἝΞΕΤΑΙ δέ, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυ
μήσει τῶν ἀσέπτων. καὶ ἀθίκτων. ΤΊΣ ἜΤΙ ΠΟΤῈ. τίς
ἔτι τῶν ἀδίκων ἀφέξεται τῷ θυμῷ αὐτοῦ τὰς τῆς ψυ
χῆς κακίας ἀπελαύνων. ἢ οὔτις ἂν ἀπελάσειεν
αὐτοῦ τὴν τιμωρίαν τοιαῦτα πράττων. ΟΥ̓Κ ἜΤΙ ΤῸΝ
ἌΘΙΚΤΟΝ ΕἾΜΙ. οὐκ ἔτι ἄπειμι πρὸς τὸν ἀπόλλωνα.
οὐδὲ πρὸς τὸν ἄχραντον. καὶ ἀπροσπέλαστον αὐτοῦ
μεῶν. ἈΒΑΙ͂ΣΙ ΝΑῸΝ. ἄβαι τόπος λυκίας. ἔνθα ἱερὸν
ἐστὶν ἀπόλλωνος. ἢ διὰ τῶν σαμίων, ὅτι καὶ ἐκεῖ μαν
τεύονται, ὡς καὶ πίνδαρος. ἢ ἐπὶ τῶν πανηγύρεων. ὅ
τι καὶ τῶν τοιούτων ἀφέξομαι, εἰ μὴ ταῦτα φανερω
θῶσιν. ΕἸ ΜῊ ΤΆΔΕ. εἰ μὴ ταῦτα τῶν χρησμῶν. ἢ τὰ
λεχθέντα ὑπὸ ἰοκάστης, φανερὰ καὶ κατάδηλα γένη
ται.

οὐκέτι τιμήσω θεούς. ΦΘΙΝΟΝΤΑ. ἀντὶ τοῦ παλαιά.
παρεληλυθότα. γράφεται φθίμων. ἵν᾽ ᾖ μὴ λάθοισε ὁ
λάϊος φθίνων. ἀλλὰ δείξαις αὐτοῦ τὸν θάνατον. τὰ γὰρ πε
ρὶ λαΐου μαντεύματα ἐκβάλλουσι. καὶ οὐ παραδέχονται τὰ
παρὰ τῶν θεῶν εἰρημένα ὡς ἀληθῆ. ἘΞΕΡΟΥ͂ΣΙΝ. ἀ
φανίζουσι. τὰ γὰρ ἐπὶ λαΐῳ θεσπισθέντα ἐκφαυλίζεται
ὑπὸ ἰοκάστης. καὶ παραγράφεται. καὶ ψευδῆ νομίζεται.
ΧΩΡΑΣ ἌΝΑΚΤΕΣ. ἄνακτάς φησι τοὺς τοῦ χοροῦ. οἷον
βασιλικοὺς καὶ ἐντίμους. ὙΨΟΥ͂ ΓᾺΡ ΑἼΡΕΙ. ἀντὶ τοῦ με
τεωρίζεται τὴν ψυχήν. καὶ ὑπερβαλλόντως ἄχθεται πάν
τα λογιζόμενος· αὐτὸν τοῦ φόνον. τὸ τὴν γυναῖκα ἔχειν
τοῦ ἀνῃρημένου. τὴν προσδοκωμένην φυγήν. τὸ μὴ
δύνασθαι ἀναστρέψαι πρὸς τοὺς οἰκείους. τὸ δέος
τῶν χρησμῶν. ΟΥ̓Δ᾽ ὉΠΟΙ͂ ἈΝῊΡ ἜΝΝΟΥΣ. οὐχ ὡς
συνετὸς ἀνὴρ. διὰ τῶν προσελθόντων τὰ παρόντα γι
νώσκει. εἰ γὰρ ὁ ὑπὸ ἀπόλλωνος δοθεὶς τῷ λαΐῳ χρη
σμὸς ἠκύρωται, δῆλον ὅτι καὶ ἃ νῦν ἐμαντεύσατο
ὁ τειρεσίας, ψευδῆ ἐστιν. ἈΛΛ᾽ ἜΣΤΙ ΤΟΥ͂ ΛΈΓΟΝΤΟΣ.
μόνοις προσέχει τοῖς τὰ δεινὰ. καὶ φοβερὰ ἀπαγγέλ
λουσι. τῶν δὲ παραμυθουμένων οὐκ ἀνέχεται.
ΠΡῸΣ ΣΟΥ͂ ΛΎΚΙ᾽ ἌΠΟΛΛΟΝ. λύκειον γυμνάσιόν ἐστιν
ἀθήνησιν, ἔνθα ἀπόλλων τιμᾶται. καὶ καλλίμαχος·
Ἐγὼ δ᾽ ἤντησα λυκείου καλὸν ἀεὶ λιπόντα κατὰ
δρόμον ἀπόλλωνος. ἄγχιστος οὖν, καθὸ οὐ πόρρω τῆς

ἀττικῆς αἱ θῆβαι. ἢ καὶ ἐν θήβαις ὁμώνυμον ἦν γυμνάσιον λυκείου ἀπόλλωνος. νῦν οὖν οὐ τὸμ ἐν λυκίᾳ, ἀλλὰ τὸν ἐν θήβαις, ἢ ταῖς πλησιοχώροις ἀθήναις τιμώμενον. ἈΡᾺΝ ΓᾺΡ ὙΜῶΝ. ἔρχεται ἄγγελος ἀπὸ κορίνθου ἀπαγγέλλων τὸν θάνατον πολύβου. καὶ ἀντ' αὐτοῦ τύραννον τὸν οἰδίποδα αἱρεῖσθαι. οὗτος δέ ἐστιν ὁ ἐκτεθέντα τὸν οἰδίποδα εὑρὼν καὶ δοὺς πολύβῳ. ΓΥΝῊ ΔῈ ΜΉΤΗΡ. κἀνταῦθα ἔθηκε τὸ ἀμφίβολον. ὃ τέρπει τὸν ἀκροατήν. ἘΚΕΊΝΟΥ ΓΟΥ͂ΣΑ ΠΑΝΤΕΛῊΣ ΔΆΜΑΡ. τοῦτο πρὸς τὸ γυνή τε μήτηρ τε τῶμ κείνου τέκνων. τοῦτο γὰρ τέλειον ἐν γάμῳ. ὅθεν καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου ὅμηρός φησι, Καὶ δόμος ἡμιτελής. ἭΔΟΙΩ ΜῈΝ. διὰ μὲν τὸ εὐπραγεῖν. καὶ ἑτέρας ἀρχῆς ἀμτιλαβέσθαι, ἡσθήσεσθαί φησιν αὐτήν. ἀσχάλλειμ δὲ δὴ τὸ ἀπιέναι οἰδίπουμ ἐπὶ τὰ οἰκεῖα. ΤΎΡΑΝΝΟΝ ΑΥ̓ΤῸΝ. πιθανῶς ὁ ἄγγελος τὰ ἡδέα πρῶτον ἀπαγγέλλει πρὶν εἰπεῖν τὰ περὶ θανάτου. ΤῆΣ ἸΣΘΜΊΑΣ. τῆς κορινθίας. ἐκεῖσε γὰρ ὁ ἰσθμός. ὮΠΡΌΣΠΟΛ. θεραπαινίδι κελεύει τοῦτο ἡ ἰοκάστη. ἀσμένως γὰρ ἀκήκοε τὰ περὶ τοῦ θανάτου. ἵνα πάλιν ἀματρέψῃ τὰ μαντεύματα. οἱ δὲ γὰρ τὸμ οἰδίποδα τοῦτον δεδοικότα. Ὦ ΘΕῶΝ ΜΑΝΤΕΎΜΑΤΑ ἽΝ' ἘΣΤΈ. ὅπου ἐστέ. καὶ ἔγκειται παιδαγωγικόν τι τῷ δράματι. ὡς οὐδὲν καταφρονεῖν

τῶν θείων. οἱ γὰρ τοιαῦτα φθεγξάμενοι μετ' ὀλίγον φανήσονται οἷοί εἰσι. ΣΚΌΠΕΙ ΚΛΎΩΝ. δοκίμαζε. ΕἸ ΤΟΥ͂ΤΟ ΠΡΩ͂ΤΟΝ ΔΕΙ͂ Μ᾽ ἈΠΑΓΓΈΛΛΕΙΝ. ἠθικῶς. ὁ ἄγγελος οὐχ ὡς ἀπὸ τούτων θέλων ἄρξασθαι. ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν ἡδέων. ΞΥΝΑΛΛΑΓῊ. κοινωνία νόσου. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ νόσου. ΣΜΙΚΡᾺ ΠΑΛΑΙᾺ. ἡ τυχοῦσα πρόφασις ἐξαρκεῖ, ὥστε τὸ παλαιὸν σῶμα ἐξενεγκεῖν τοῦ βίου. ΕὙΝΆΖΕΙ. κατακοιμίζει. ΚΑῚ ΤΩ͂Ι ΜΑΚΡΩ͂Ι ΓΕ. τοῦτο ὁ ἄγγελός φησιν ὡς παραμυθούμενος ὅτι μακραίων ἀπέθανε. καὶ οὐ δεῖ ἐπ᾽ αὐτῷ ἀπολοφύρεσθαι. ὪΝ ὙΦΗΓΗΤΩ͂Ν. ὑφ᾽ ὧν μαντείαν δεχόμενος. τῶν ὀρνεοσκόπων. ἢ μάντεων. ΚΕΎΘΕΙ ΚΆΤΩ ΓΗ͂Σ. ἀντὶ τοῦ κεύθεται. κρύπτεται. ἢ ὡς ἐν ἀντιγόνῃ. Μητρὸς δ᾽ ἐν ᾅδου καὶ πατρὸς κεκευθότων. ἘΓῺ Δ᾽ ὍΔ᾽ ἘΝΘΆΔΕ. ἐγὼ ὁ ἐνταῦθα ὤν, οὐκ ἔλαβον δόρυ, ἵνα αὐτὸν ἀποκτείνω. εἰ μή τις εἴποι ὅτι τάχα διὰ τὸν ἐμὸν πόθον ἀπέθανεν. ΟὝΤΩ Δ᾽ ἊΝ ΘΑΝΩ͂Ν. τοῦτο ὡς ἐπιμωκώμενός φησι. δῆλον δὲ ἐκ τῶν ἑξῆς. ὁ γὰρ πόλυβος τὰ παλαιὰ θεσπίσματά φησι παραλαβὼν μηδενὸς ἄξια, κεῖται παρὰ τῷ ᾅδῃ. ΚΑῚ ΠΩ͂Σ ΤῸ ΜΗΤΡῸΣ. περὶ τοῦ λείποντος εὐλαβεῖται τοῦ μιχθῆναι τῇ μητρί. ὯΙ ΤᾺ ΤΗ͂Σ ΤΎΧΗΣ. ᾧ ἡ τύχη δεξιῶς ἔχει. ἀντὶ τοῦ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐπικρατούσης. ΠΡΌΝΟΙΑ. πρόγνωσις. ΕἸΚῊ ΚΡΆΤΙΣΤΟΝ. καλὸν τὸ ζῆν ἀλέτως.

ΚΑΙ ΜΗΝ ΜΕΓΑΣ Ο ΦΘΑΛΜΟΣ. ὄψις καὶ τεκμήριον τοῦ μὴ τὰ κατὰ τὴν μητέρα ἀποβήσεσθαι ἡ πατρὸς τελευτή. ΚΑΙ ΜΗΝ ΜΑΛΙΣΤΑ ΤΟΥΤ᾽ ΑΦΙΚΟΜΗΝ. ἤγουν διὰ τοῦτο. ΣΟΥ ΠΡΟΣ ΔΟΜΟΥΣ ΕΛΘΟΝΤΟΣ. ἀντὶ τοῦ εἰς κόρινθον. Ω ΠΑΙ ΚΑΛΩΣ. ἀντὶ τοῦ περιφανῶς. Α ΡΟΙΣΘΑ ΔΗΤΑ. ἃ ῥοῖσθα, ὅτι ἀδίκως εὐλαβῇ. ΤΩΝΔΕ ΓΕΝΝΗΤΩΝ. τῶν γεγεννηκότων. Ο ΘΟΥΝΕΚ᾽ ΗΝ ΣΟΙ ΠΟΛΥΒΟΣ, ὅτι οὐδέν σοι διαφέρει κατὰ γένος ὁ πόλυβος. ΕΞ ΙΣΟΥ ΤΩΙ ΜΗΔΕΝΙ. τῷ ἠλλοτριωμένῳ καὶ μὴ οἰκείῳ. ἔτι γὰρ πολύβου νομίζει ἑαυτόν. ΑΛΛ᾽ ΟΥ ΣΕ ΓΕΙΝΑΤ᾽ ΟΥΤ᾽ ΕΚΕΙΝΟΣ ΟΥΤ᾽ ΕΓΩ. ὥσπερ οὐ γέγονας ἐξ ἐμοῦ, οὕτως οὐδὲ ἐκ πολύβου. ΚΑΙ ΘΩΔ᾽ ΑΠ᾽ ΑΛΛΗΣ. ἴδιον τοῦ ἐν παραδόξοις ἀκούσμασι, τὸ αὐτὸ πολλάκις ἐπερωτᾶν. ΣΥ Δ᾽ ΕΜΠΟΛΗΣΑΣ. ὅ ἐστιν ἀγοράσας. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ, εὑρών. ΚΑΙ ΓΙ ΘΗΤΕΙΑ ΠΛΑΝΗΣ. ἤτοι μίσθιος. καὶ ἐπὶ μισθῷ πλάνης. ἔστι δὲ ἀρσενικόν. ΤΙ Δ᾽ ΑΛΓΟΣ ΙΣΧΟΝΤ᾽. ἐπόντος τοῦ γέροντος ὅτι σωτήρ σοι γέγονα. ὅπερ κοινὸν ἐπὶ πάντων τῶν ἐκτεθειμένων, ἀναπυνθάνεται ὁ οἰδίπους, ὅτι ἐν ποίῳ ἄρα κακῷ ὄντα κατὰ τὴν ἔκθεσιν. ἵνα ἐκεῖνος εἴπῃ τὸ περὶ τῶν ποδῶν. ὅπερ ἐπιγιγνώσκει ἡ ἰοκάστη. ΔΕΙΝΟΝ Γ᾽ ΟΝΕΙΔΟΣ ΣΠΑΡΓΑΝΩΝ. ἐκ σπαργάνων χαλεπὴν αἰσχύνην, διὰ τὴν τῶν ἄρθρων βλάβην. ΠΡΟΣ ΜΗΤΡΟΣ, Η ΠΑΤΡΟΣ ΦΡΑΣΟΝ. ὑπὸ μητρὸς ὠνομάσθην. ἢ ἀπὸ τοῦ πατρὸς οἰδίπου. ἢ πρὸς θεῶν τίνος εἰμί

μητρός. ἢ ποίου πατρός. ὙΜΕΙ͂Σ ΓᾺΡ ἌΡΙΣΤ' ΕἸΔΗ͂Τ' ἊΝ.
ἀντὶ τοῦ εἰδείητε ἄν. ΟἾΜΑΙ ΜῈΝ ΟὐΔΈΝ ἌΛΛΟΝ.
ἐστοχάζετο ὁ χορὸς ἐκεῖνον εἶναι τὸν τὴν ἔκθεσιν ποι
ησάμενον τοῦ παιδίου, διὰ τὸ ἤδη ἐυμοῖκον τὸ πρό
σωπον αὐτοῦ στῆσαι τῷ οἴκῳ. ΟὐΧ ἭΚΙΣΤΑ. ἀντὶ
τοῦ πάνυ. αἱ γὰρ δύο ἀρνήσεις μίαν συγκατάθεσιν
ποιοῦσι. μάλιστ' ἂν ταῦτα εἴποι ἡ ἰοκάστη. ὍΝ ΤΙ
ΝἘΙΠῈ. συνίησιν ἤδη τὸ πᾶν ἡ ἰοκάστη. καὶ θέλει ἤδη ἑαυ
τὴν διαχειρίσασθαι, πρὶν ἔκπυστα γενέσθαι τὰ κακά. τοῦ
το δὲ δηλοῖ διὰ τὸ, ἄλις νοσοῦσ' ἐγώ. ΟὐΔ' ἊΝ ἘΚ ΤΡΊ
ΤΗΣ ἘΓῺ. τρίτον πεπραμένος καὶ αὐτὸς τρίπρατος. οἴε
ται δὲ τὴν ἰοκάστην δυσγένειαν αὐτῷ συνειδυῖαν, ἀποκρύ
πτειν καὶ κωλύειν τὴν ζήτησιν. ΠΛΟΥΣΊΩΙ ΧΑΊΡΕΙΝ ΓΈΝΕΙ.
ἤτοι φυσᾶν καὶ ἐναβρύνεσθαι. ἸΟῪ ΔΎΣΤΗΝΕ. ἐννοου
μένη τὰ τῆς ἀμυρέσεως, αὐτὴ μὲν ἀπήλλακται.
ὁ δὲ οἰδίπους περιλέλειπται. τὸ γὰρ αὐτοῦ πρόσω
πόν ἐστι τὸ περιπαθές, περὶ ὃ πᾶσα ἡ διάθεσις
τοῦ δράματος. ΤΊ ΔΉ ΠΟΤΕ ΒΈΒΗΚΕΝ ὈΙΔΊΠΟΥ.
ἀντὶ τοῦ, ὦ οἰδίπου. ἔστι δὲ ἀττικόν. ἘΓῺ Δ' ἘΜΑΥΤῸΝ
ΠΑΙ͂ΔΑ ΤΗ͂Σ ΤΎΧΗΣ ΝΈΜΩΝ. ἀντὶ τοῦ ἐμαυτὸν τῇ
τύχῃ παραδοὺς, ἀτιμίαν ἐκφεύξομαι. ΤΟΙΌΣΔ' ἘΚΦΥΣ.
τοιοῦτος πεφυκὼς, οὐκ ὀκνήσω τὸ γένος ἐξερευνῆ
σαι τὸ ἡμέτερον. ΕἼΠΕΡ ἘΓῺ ΜΆΝΤΙΣ ΕἸΜΊ. ὑπομνοῦ
σιν οἱ κατὰ τὸν χορὸν χρηστότερόν τι περὶ τοῦ οἰδίποδος.

ἐπὶ θειοτέρου γένους τυγχάνει ἀπὸ τινος τῶμ ὀρείωμ νυμφῶν. ποιοῦνται δὲ τὸν λόγον πρὸς τὸν κιθαιρῶνα. καί φασιν, οὐκ ἔσῃ ἐς τὴν αὔριον ἀπείρατος τοῦ ἡμᾶς αὔξειν σε, ὡς τροφὸν καὶ μητέρα τοῦ οἰδίποδος. ΚΑῚ ΚΑΤᾺ ΓΝΏΜΗΝ ἼΔΡΥΣ. ἔμπειρος κατὰ τὴν γνώμην. ὅ ἐστι συνετός. ΑΥ̓ΞΕΙΝ. μεγαλύνειμ. λέγειμ. ΚΑῚ ΧΟΡΕΎΕΣΘΑΙ. ἀντὶ τοῦ ὑμνεῖσθαι. τιμᾶσθαι. ὩΣ ἘΠΊΗΡΑ ΦΈΡΟΝΤΑ. ὥσπερ τὰ θυμήρη παρέχοντα τοῖς ἐμοῖς βασιλεῦσιν. ἐνόμιζε γὰρ ὁ χορὸς τὸν ἀναγνωρισμὸν ὑπὲρ οἰδίποδος γίνεσθαι. ἸΉΙΕ ΦΟῖΒΕ. ἀναγκαίως πρὸς τὸν ἀπόλλωνα ἀποτείνει, διὰ τὸ ἄρξαι τῶν χρησμῶν. ἎΡΑ ΠΑΝῸΣ ὈΡΕΣΣΙΝ. ἆρά τις προσπελασθεῖσα τοῦ πανὸς, ἢ τοῦ ἀπόλλωνος θυγάτηρ. καὶ γὰρ οὗτος νόμιος. ΤΩ͂Ι ΓᾺΡ ΠΛΆΚΕΣ ἈΓΡΟΝΌΜΟΙ. αἱ ἐξοχαὶ. αἱ ἀνατάσεις τῶν ὀρῶμ. ἈΓΡΟΝΌΜΟΙ. ἔνθα τὰ ἄγρια νέμεται. ὅ ἐστι τὰ μὴ ἡμερα θηρία. ΕἼΘ᾽ Ὁ ΚΥΛΛΆΝΑΣ. εἴτε ὁ ἑρμῆς. νόμιος γάρ. εἴτε ὁ διόνυσος. ἀπό τινος νύμφης γεννηθέντα σε ἀνεδέξατο. ΜῊ ΣΥΝΑΛΛΆΞΑΝΤΆ ΠΩ. μὴ κοινωνήσαντα. μὴ συναλλάξαντα. τουτέστι, μὴ συντυχόντα. μὴ εἰς ἀμοιβὴν καὶ ὁμιλίαν ἐλθόντα. θεασάμενος δὲ ὁ οἰδίπους τὸμ πρεσβύτημ ἐρχόμενομ ὃμ μετεπέμψατο, στοχάζεται μὲμ εἶναι αὐτὸμ ἐκ τοῦ γήρως. καὶ τῶμ ἀγόντων οἰκετῶμ. τὴμ δὲ ἐπιστήμην καὶ ἀκριβῆ γνῶσιμ, τῷ χορῷ ἀνατίθησι.

ΤΩ͂ι ΔΕ ΤἈΝΔΡῚ ΞΎΜΜΕΤΡΟΣ. τῷ κορινθίῳ. ὁ μὲν ἧλιξ καὶ ἴσος ἐστὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν. ΤΗ͂ι Δ᾽ ἘΠΙΣΤΉΜΗι. τῇ γνώσει ὑπερβάλλεις. ὡς καὶ πρὶν αὐτὸν θεασάμενος. ΔΕΥ͂ΡΟ ΜΟΙ ΦΏΝΕΙ ΒΛΈΠΩΝ. ἀντὶ τοῦ, ἐγνωκώς. ἮΝ ΔῈ ΠΡΌΣΧΩΡΟΣ ΤΌΠΟΣ. ἀντὶ τοῦ ἦσαν οἱ πλησιόχωροι. ΟἿΣΘΑ ΤΗ͂Ι Δ᾽ ἘΠΟΥ ΜΑΘΏΝ. ἀντὶ τοῦ ἐκμαθών. Ὁ ΜῈΝ ΔΙΠΛΟΙ͂ΣΙ ΠΟΙΜΝΊΟΙΣ. δύο ἀγέλαις. ἘΠΛΗΣΊΑΖΟΝ ΤΩ͂ι ΔΕ. συνήμην φησὶ τούτῳ. ἔαρ. θέρος. φθινόπωρον. καὶ οὗτοι ἂν εἶεν οἱ τρεῖς χρόνοι. ἘΜΜΉΝΟΥΣ. διὰ τοὺς ἐν μησὶν ὁριζομένους. οὐκ ἐνιαυτοῖς. ἘΞ ἮΡΟΣ ΕἸΣ ἈΡΚΤΟΥ͂ΡΟΝ. τὴν ἑῴαν ἐπιτολὴν ποιούμενον. ποιεῖ δὲ ταύτην, ἡλίου ὄντος ἐν τῇ παρθένῳ. ΛΈΓΕΙΣ ἈΛΗΘΗ͂. συγκατατίθεται ὁ γέρων. ἔδει γὰρ ταῦτα πρῶτον ὁμολογῆσαι. εἶτα ἐπάγειν τὰ συνεκτικώτατα, ἵνα μὴ ᾖ ἔξαρνος. ἹΣΤΟΡΕΙ͂Σ. ἐρωτᾷς. ζητεῖς. ΟΥ̓Κ ΕἸΣ ὌΛΕΘΡΟΝ. ἀπαχθείς. ὁ γέρων τοῦ παντὸς ἀρνήσασθαι βούλεται, οὐχ ὡς εἰδὼς καὶ ἀποκρυπτόμενος. ἈΝΤῚ ΤΟΥ͂. ἀντὶ τοῦ τίνος. ΤΊ ΠΡΟΣΧΡΉΖΩΝ ΜΑΘΕΙ͂Ν. λοιπὸν ταῦτα μεδιατίθης. ὈΛΈΣΘΑΙ Δ᾽ ὬΦΕΛΟΝ. τοῦτο πάλιν, οὐχ ὡς ἄλλως ὅτι αὐτὸς εἴη ὁ ἐκτεθειμένος, ἀλλ᾽ ὅτι διὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦτο πάσχει. ἈΛΛ᾽ ΕἸΣ ΤΌΔ᾽ ἭΞΕΙΣ. εἰς τὸ ἀποθανεῖν. μὴ λέγων τὸ ἀληθές. ἘΣ ΤΡΙΒᾺΣ ἘΛΑ͂ι. ἤγουν εἰς βραδυτῆτα, καὶ διατριβάς, καὶ ἀναβολάς. ὈΛΩΛΑΣ ΕἼΣΕ ΤΑΥ͂ΤΑ. εἰ δευτέραν ἀναμείνοις ἐξέτασιν.

ὡς ἀναλώσαιμί νιν. ἀντὶ τοῦ ἀπολέσαιμι. τεκοῦσα τλήμων; κατ᾽ ἐρώτησιν. κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας. τοῦτο κατὰ σύλληψιν. οὐ γὰρ φονεύει τὴν μητέρα. πῶς δῆτ᾽. παρατηρητέον ὅτι τὸ γέροντα μετεπέμψατο ἐπὶ τὸ ἀνακρῖναι τὸν φόνον τοῦ λαΐου. καὶ προβληθέντος ἑτέρου τινὸς, ἐπὶ τὸ ἀναγκαιότερον μετέπεται. ἐξίκοι σαφῆ. ἀντὶ τοῦ ἀποβαίη. ὦ φῶς τελευταῖόν σε. εὖ πεπλαγίασται ὁ λόγος, οὐχ ὡς τὴν πήρωσιν αἰνιττομένου. ἀλλ᾽ ἐπὶ τὸν θάνατον αὐτῷ ὁ λόγος. ἀπορήσας γὰρ ξίφους, ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν. ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδὲν. οὕτως καὶ ἐν αἴαντι. Ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο, πλὴν Εἴδωλ᾽ ὅσοιπερ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν. καὶ πίνδαρος, Τί δέ τις. τί δ᾽ οὔ τις. σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι. ἐναριθμῶ. ἐναριθμοῦμαι. ἵν᾽ ᾖ ῥῆμα πρώτου προσώπου. καὶ οὐ δοτικὴ ἀρσενικοῦ. ὅσον δοκεῖν. ὅσον δόξαι εὐδαίμων εἶναι. κατὰ ἀλήθειαν δὲ τοῦτο ἀνθρώπῳ οὐκ ἔστι. τὸ τῆς τύχης γὰρ ῥεῦμα μεταπίπτει ταχύ. ἀποκλῖναι. πεσεῖν καὶ ἀποβαλεῖν. τὸ σόν τι παράδειγμ᾽ ἔχων. τὸν σὸν βίον παράδειγμα ἔχων, οὐδένα μακαρίζω καὶ εὐδαιμονίζω. τοξεύσας. ἐπιτυχών. εὐτυχήσας. γαμψώνυχα παρθένον. τὴν σφίγγα. θανάτων δ᾽ ἐμᾷ χώρᾳ. θανάτων τῶν ὑπὸ τῆς σφιγγὸς γινομένων. πύργος δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀσφάλεια, καὶ ἀπα

λέξησις γέγονε. ΤᾺ ΝῩΝ Δ᾽ ἈΚΟΎΕΙΝ. εἰς τὸ ἀκού
ειν. ΞΥ͂ΝΟΙΚΟΣ ἈΛΛΑΓΑῚ ΒΊΟΥ. συνοικῶν τῇ τοῦ
βίου μεταβολῇ. ὮΙ ΜΈΓΑΣ ΛΙΜῊΝ. ὦ ὑποδοχὴ
εἰς τὸ ἄμφω δέξασθαι, σὲ καὶ τὸν πατέρα. ἢ ὅτι
μήτηρ ἦν καὶ γυνὴ ἡ ἰοκάστη. ἣν λέγει λιμένα. ΘΑ
ΛΑΜΗΠΌΛΩι. νυμφίῳ. ἊΛΟΚΕΣ. ἀντὶ τοῦ αὔ
λακες. αἱ κοῖται. αἱ σποραὶ. οἱ γάμοι. ΣΙ͂Γ᾽ ἘΔΥ
ΝΆΣΘΗΣΑΝ. πῶς φησὶ φωνὴν οὐκ ἔρρηξαν. ὮΣ
ΠΕΡΊΑΛΛΑ. περιάλλως. ὑπερβολικῶς. ἈΝΈΠΝΕΥ
ΣΆ Τ᾽ ἘΚ ΣΈΘΕΝ. ἤγουν διὰ σέ. καὶ μύμ κατέμυσα
τὸ ὄμμα. ἐξ οὗ δηλοῖ, καὶ νῦν ἐπήρθημεν περισω
θέντες. ὮΓΗ͂Σ ΜΈΓΙΣΤΑ. ἐξάγγελος ἔρχεται ἀ
παγγέλλων ὅτι ἀγχόνῃ ἐτελεύτησεν ἡ ἰοκάστη. καὶ ὁ
οἰδίπους ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν. ἈΡΕΙ͂ΣΘ᾽ ἘΓΈΝΘΟΣ. ἀν
τὶ τοῦ λήψεσθε. ἘΓΓΕΝΩ͂Σ. γνησίως. ΑἿΝ ΦΑΝΩ͂Σ᾽ ἈΥ
ΘΑΊΡΕΤΟΙ. ἐκουσίως γὰρ ἑαυτὸν καὶ ὁ οἰδίπους ἐτύφλω
σε. καὶ ἡ ἰοκάστη ἀπήγξατο. μάλιστά φησι τῶν κακῶν λυ
πεῖ τὰ μὴ ἐκ τύχης συμβάντα. ἀλλ᾽ ὥσπερ ἐπίσπαστα
καὶ αὐθαίρετα γινόμενα. ΠΎΛΑΣ Δ᾽ ὍΠΩΣ ΕἸΣΗ͂ΛΘ᾽. τὸ
ἑξῆς, ὅπως εἰσῆλθεν ἔσω ἐπιρρήξασα τὰς πύλας. τουτέ
› στι, κλείσασα. ὅμηρος, Τὸν, τρεῖς ἐπιρρήσσεσκον ἀχαιοί,
› τρεῖς δ᾽ ἀναοίγεσκον. καλῶς δὲ τοῖς λέκτροις ἐπεμπίπτει.
διὰ ταῦτα γὰρ ἀπόλλυται. ΤῊΝ ΔῈ ΤΊΚΤΟΥΣΑΝ ΛΊΠΟΙ,
τὴν δὲ γυναῖκα λίποι τὴν ἑαυτοῦ. τουτέστι, τῷ υἱῷ γυναῖκα

παιδοπλιον. ΠΕΡΙΠΟΛΟΥΝΤΑ. περιερχόμενον, ὡς
περ ἐμμανῆ. ΕΚ ΔΕ ΠΥΘΜΕΝΩΝ. ἀνέρρηξε τὰς πύ
λας καὶ κατέβαλεν ἐκ τῶν πυθμένων. ΠΛΕΚΤΑΙΣ ΕΩ
ΡΑΙΣ. ἑώρα λέγεται, κρέμασις. ὕψωσις. μετάρσις.
ΑΡΤΑΝΗΝ. τὴν ἀναρτητικήν. κυρίως δὲ ἀρτάνη λέγεται
ἡ ἐκ τῶν καλωδίων ἀγχόνη. ΑΛΛ᾽ ΕΝ ΣΚΟΤΩΙ ΤΟ
ΛΟΙΠΟΝ, ΟΥΣ ΜΕΝ ΟΥΚ ΕΔΕΙ ΟΨΟΙΑΤΟ. ΟΥΣ Δ᾽ ΕΧΡΗ
ΖΕΝ ΟΥ ΓΝΩΣΟΙΑΤΟ. τὸ συμβαῖνον πᾶσι τοῖς τυ
φλοῖς εἶπεν. οὐχ ὁρῶντες γὰρ πολλάκις συμπίπτου
σιν οἷς οὐκ ἂν ἠβούλοντο. οὐχ ὁρῶσι δέ, ὧν δέονται. ἐν
σκότῳ οὖν ἔσται καὶ ἀγνωσία. ΕΦΥΜΝΩΝ. ἀνοιμώζων.
ΗΡΑΣΣ᾽ ΕΠΑΙΡΩΝ ΒΛΕΦΑΡΑ. ἀναπετάσας τοὺς ὀφθαλ
μοὺς ἔπαιεν. ΕΝ ΤΙΝΙ ΣΧΟΛΗι. οἷον ἐν ποίᾳ διατριβῇ.
ΒΟΑι ΔΙΟΙΓΕΙΝ ΚΛΗιΘΡΑ. πιθανὴ ἡ αἰτία τοῦ ἐξιέναι
αὐτόν. ἵνα φησὶ δείξῃ τοῖς πολίταις, ὅτι ἀξίως ἑαυτὸν ἐτι
μωρήσατο, ἐπὶ ἀκουσίοις παθήμασι. καὶ ὡς μέλλων ὀ
κνοῦντι ἐξιέναι τῆς πόλεως διὰ τὰς ἀράς, ἃς ἔφθα
σεν ἐπαρασάμενος. Ω ΔΕΙΝΟΝ ΙΔΕΙΝ ΠΑΘΟΣ ΑΝ
ΘΡΩΠΟΙΣ. ἴσως οἱ κατὰ τὸν χορὸν ἰδόντες ἀπεστράφη
σαν, μὴ δυνάμενοι θεάσασθαι τὸ πάθος. ΔΥΣΤΑΝΟΣ
ΕΓΩ. ΠΟΙ ΓΑΣ. ποῦ εἰμι. ἐν ποίῳ χωρίῳ καὶ φθογγή μου
φέρεται. τίνος ἀκούω. ποῦ ἐστὶν ἡ φθογγή. ἢ τί σφόδρα
μοι διαπέταται. ἧς φερομένης ἀκούω. ἢ οὕτως, ἀν
τὶ τοῦ ἀπέπτη ἡ φωνή. ΙΝ᾽ ΕΞΗΛΟΥ. καὶ μεταφορὰ

ἀπὸ τῶν ἀγωνιζομένων πένταθλον καὶ ἀλλομένων. ΑΠΟ-
ΤΡΟΠΟΝ. ὃ ἄν τις ἀποστρέψαιτο. ΑΦΑΤΟΝ. ἀφάτως
ἐπεληλυθός. ΔΥΣΟΥΡΙΣΤΟΝ. ὅρον μὴ ἔχον. ἀλλ᾽ ἀεὶ
παραμένον. δυσπεριόδευτον. ΑΔΑΜΑΣΤΟΝ. ἀνί-
ατον. ὃ οὐδεὶς δαμάσαι δυνήσεται. ἢ σκληρὸν καὶ τραχὺ
ἀπὸ τοῦ ἀδάμαντος. ΟΙΟΝ ΕΙΣΕΔΥ Μ᾽ ΑΜΑ. οἷον ὅ μου
με εἰσέδυ, ἥτε ἀπὸ τῆς πηρώσεως ἀλγηδὼν, καὶ ἡ τῶν
κακῶν ὑπόμνησις. ΚΕΝΤΡΩΝ ΤΕ ΤΩΝΔΕ. ἐλήφθη γὰρ
αὐτὸ ὀδύνη, ἐπεὶ νεωστὶ τοῖς κέντροις ἐπεπήρωτο. ΕΠΙ-
ΠΟΛΟΣ. περιπολῶν ἐμὲ καὶ περιμένων ἔτι. νῦν δὲ
τοὺς ἀπὸ τοῦ χοροῦ γνωρίζει. ἴσως διὰ τὸ τεταρά-
χθαι ἐπὶ τῷ τοσούτῳ προσφάτῳ κακῷ. ΤΙΣ ΣΕ
ΠΗΡΕ ΔΑΙΜΟΝΩΝ. ἤγουν ἐπεῖσε. καὶ εὐριπίδης,
Ὅς τις μ᾽ ἐπῆρας ἔργον ἀνοσιώτατον. ΔΕΙΛΑΙΕ
ΤΟΥ ΝΟΥ. δείλαιε τῆς συνέσεως ἕνεκεν. καὶ τῆς
συμφορᾶς χάριν. χαλεπὸν γὰρ συνετῷ ἀνθρώπῳ
τὰ τοιαῦτα συνενεχθῆναι. ΟΛΟΙΘ᾽ ΟΣΤΙΣ ΗΝ.
ἀπόλοιτό φησιν ὅστις ἀπὸ τῆς ἀγρίας πέδης τῆς
διανεμομένης τοὺς πόδας μου, ἔλαβε καὶ διέσωσέ
με. ΝΟΜΑΔΟΣ ΕΠΙΠΟΔΙΑΣ. ἐν τῇ δημοσίᾳ ὁδῷ, τῇ
ὑπὸ τῶν νομέων πατουμένῃ. ΟΥΔΕΝ ΕΙΣ ΧΑΡΙΝ. ὡς
οὐδενὸς χάριν τὴν ἐμὴν σωτηρίαν ἐργαζόμενος. ἀντὶ
τοῦ, μηδὲν χρηστὸν ἐργασάμενος ἐν τῷ διασῶσαί με.

ΤΟΤΕ ΓΑΡ ΑΝ ΘΑΝΩΝ. ἀντὶ τοῦ θανόντος. ἢ τὸ ἦν, ἀντὶ τοῦ ἤμην. ΑΦ' ΩΝ ΑΥΤΟΣ ΕΦΗΝ ΤΑΛΑΣ. ἐξ ὧν ἐτέχθην, ἐξ αὐτῶν καὶ τέτοκα. ΕΙ ΔΕ ΤΙ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ. εἴ τι κακοῦ κάκιον, τοῦτ' ἔλαχεν Οἰδίπους. ΩΣ ΜΕΝ ΤΑΔΕ. τὰ τῆς τυφλώσεως. ΕΓΩ ΓΑΡ ΟΥΚ ΟΙΔ' ΟΜΜΑΣΙΝ. φησὶ πρὸ τοῦ θανάτου ταῦτα διαθεῖναι, ὅπως ἂν τῶν γονεῦσι καθ' ᾅδου μὴ συντυγχάνῃ ὁρῶν. εἶναι γὰρ αὐτῷ τοῦτο αἰσχρόν. ΟΙΝ ΕΜΟΙ ΔΥΟΙΝ ΕΡΓ' ΕΣΤΙ ΚΡΕΙΣΣΟΝ' ΑΓΧΟΝΗΣ ΕΙΡΓΑΣΜΕΝΑ. ἀγχόνης ἐπικρατέστερα. ἅπερ οὐκ ἦν ἰᾶσθαι οὐδὲ ἐν θανάτῳ. διὰ τούτου οὖν ἀπολογεῖται ὅτι μεῖζον κακὸν διεπράξατο εἰς ἑαυτὸν, ἢ εἴπερ ἦν τελευτήσας. ΑΛΛ' Η ΤΕΚΝΩΝ ΔΗΤ' ΟΨΙΣ. ἐν ἐρωτήσει. ΚΗΛΙΔΑ. ὄνειδος. συμφοράν. ΚΑΚΩΝ ΑΠΟΥΛΟΝ. ὕπουλον. κρυπτόν. ὡς εἰ ἔλεγε, τὸ κράτιστον τῶν κακῶν. ΑΛΛ' ΩΝ ΕΠΑΙΤΕΙΣ. ὧν χρείαν ἔχεις εἰς βοήθειαν. ΠΙΘΟΥ ΤΙ ΜΟΙ. ΠΡΟΣ ΣΟΥ ΓΑΡ. ὑπὲρ σοῦ καὶ οὐχ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ λέξω. ΟΥΤΩΣ ΕΛΕΧΘΗ ΤΑΥΘ'. ΟΜΩΣ Δ' ΙΝΕΣΤΑΜΕΝ. ὁ μὲν τῷ προειρημένῳ χρησμῷ ἀξιοῖ ἀκολουθεῖν, ὅτι δεῖ ῥίπτειν αὐτὸν ἀπὸ τῆς χώρας. ὁ δὲ κρέων ἐπανέρεσθαί φησι δεῖν, ὅτι καὶ λαΐου παῖς, καὶ βασιλεὺς τυγχάνει. ΟΜΩΣ Δ' ΙΝΕΣΤΑΜΕΝ ΧΡΕΙΑΣ. ἡ χρεία ἡ κατέχουσα ἡμᾶς φησι, ταῦτα ἀπαιτεῖ. ΚΑΙ ΓΑΡ ΣΥ ΝΥΝ Τ' ΑΝ ΤΩΙ ΘΕΩΙ ΠΙΣΤΙΝ ΦΕΡΟΙΣ. ἵνα καὶ μετὰ γνώμης θεοῦ ἀπέλθῃς.

ΚΥΡΙΟΝ ΤΑΦΟΝ. ἴδιον, ἢ ὀφειλόμενον καὶ κεκυρωμένον. ΙΝ᾽ ΕΞ ΕΚΕΙΝΩΝ ΟΙ Μ᾽ ΑΠΩΛΛΥΤΗΝ ΘΑΝΩ. ἵνα δόξω μὲν ἀναιρεῖσθαι ἐν τῷ κιθαιρῶνι, καθὼς τοῖς γονεῦσιν ἐδόκει. καὶ νῦν τῷ βουλήματι αὐτῶν ἀπόλλυμαι. ΟΥ ΔΗ ΚΑΛΩ ΠΟΥ ΠΡΟΣ ΘΕΩΝ. ἀποθανεῖται τῶν θυγατέρων παρουσῶν. ΤΟΙΝ ΜΟΙ ΦΙΛΟΙΝ ΔΑΚΡΥΡΡΟΟΥΝΤΟΙΝ. ἀντὶ τοῦ τῶν ἐμῶν θυγατέρων. δέον δὲ εἰπεῖν δακρυρροούσαιν, ἀρσενικῶς ἐξήνεγκεν. ἔστι δὲ ἀττικώτερον. ὡς τό, μὰ τὼ θεώ. καὶ τὼ χεῖρε. ΑΙ ΦΥΤΟΥΡΓΟΥ ΓΑΤΡΟΣ. αἵ τινες χεῖρες τὰ πρόσθεν λαμπρὰ ὄμματα τοῦ ὑμετέρου πατρός, ὧδε ὁρᾶν προυξένησαν. ΟΙΟΝ ΒΙΩΝΑΙ. πῶς ὑμῖν βιῶναι ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀνάγκη. ἢ ἡ πρὸς ἀντὶ τῆς μετά. ἀντὶ τοῦ, μετὰ ἀνδρῶν. ΤΟΙΑΥΤ᾽ ΟΝΕΙΔΙΕΙΣΘΕ. ὑβρισθήσεσθε. ΤΗΛΙΚΑΣΔ᾽ ΟΡΩΝ ἀντὶ τοῦ μικράς. ΤΕΚΝΩΝ Δ᾽ ΑΦΟΥ. ἀφίστασο. τῇ προσῳδίᾳ δὲ ὡς ἀφαιροῦ. ΚΑΙ ΓΑΡ Α ΚΡΑΤΗΣΑΣ. ὅσα νενίκηκας, οὐ συνήνεγκέ σοι. καὶ αὐτάρκως ἔχει τὸ δρᾶμα. τὰ γὰρ ἐξῆς, ἀνοίκεια γνωμολογοῦντος οἰδίποδος.

Τέλος σχολίων, τῶν εἰς τὸν τύραννον οἰδίπουν.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

ὮΙ ΚΟΙΝῸΝ ἈΥΤΆΔΕΛΦΟΝ ἸΣΜΉΝΗΣ ΚΆΡΑ.

εριφραστικῶς, ὦ ἀδελφὴ Ἰσμήνη. αὐτάδελφον
π δὲ εἶπεν, ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν γεγόνασι. πολλάκις δὲ
ὁ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ τὸ κοινὸν τίθησιν,
ὡς νῦν. ἐπειδὴ τὸ ἀδελφὸς κοινῶς λέγεται ἐπὶ τῶν
μὴ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ὄντων ἀδελφῶν, ἐπή
γαγε τὸ αὐτάδελφον. ὅπερ παρίστησι τοὺς ἐκ τοῦ αὐ
τοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς γεγονότας. τὸ δὲ κοινὸν ὁ Σο
φοκλῆς συνεχῶς ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ τίθησιν· οἷον καὶ
ἐν ταῖς Ὑδροφόροις τέταχε. Πολύκοινον ἀμφιτρεῖ
ταν. ἀντὶ τοῦ πολυάδελφον. ἈΡ' ΟἾΣΘ' Ὅ,ΤΙ ΖΕΎΣ.
τὸ ὅ,τι ἀντὶ τοῦ ὁποῖον. ὁ δὲ νοῦς, ἆρά γε ἐστὶ τῶν ἀ
π' Οἰδίποδος κακῶν ὁποῖον οὐχὶ ὁ Ζεὺς ζώσαις ἡμῖν
ἐπιτελεῖ; ὡς εἰ ἔλεγεν, ἆρα ἔχει τι ὁ Ζεὺς τούτων
τῶν κακῶν μᾶλλον ποιῆσαι εἰς ἡμᾶς. εἶπε δὲ διπλῶς.
πρῶτον μὲν, ὅ,τι. ἔπειτα δὲ ὁποῖον, ἀρκοῦντος θατέ
ρου. ΟὝΤ' ἌΤΗΣ ἌΤΕΡ. Δίδυμός φησιν, ὅτι ἐν τού
τοις τὸ ἄτης ἄτερ, ἐναντίως συντέτακται τοῖς συμφρα
ζομένοις. λέγει γὰρ οὕτως, οὐδὲν γάρ ἐστιν οὔτε ἀλ
γεινὸν οὔτε ἀτηρὸν, οὔτε αἰσχρὸν. ὃ οὐκ ἔχομεν ἡ
μεῖς. ἄτης ἄτερ δέ ἐστι τὸ ἀγαθόν. περισσὸν δέ ἐστι

καὶ τὸ ἕτερον οὔ. ὥστε ὥσπερ ἀπόφασιν εἶναι. σύνηθες δὲ τοῦτο ἀττικοῖς. ΚΑΙ ΝΥΝ ΤΙ ΤΟΥΤ' ΑΥ ΦΑΣΙΝ. ἐκλειπτικῶς προσενεκτέον τὸ τί. οὐ γάρ ἐστιν ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος, ἀλλ' ἐν ἀποφάσει ἀορίστως. ΠΑΝΔΗΜΩΙ ΠΟΛΕΙ. πάσῃ τῇ πόλει. Ἤ ΣΕ ΛΑΝΘΑΝΕΙ. ἢ λανθάνει σε τὰ τῶν ἐχθρῶν μηχανήματα ἐπὶ τοὺς φίλους ἰόντα. τὰ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν κακὰ εἰς ἡμᾶς στείχοντα. ἡ δὲ πρός, ἀντὶ τῆς ἐπὶ ληπτέα. ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΦΙΛΩΝ. λείπει ἡ περί. ἵν' ᾖ περὶ φίλων. ΔΙΠΛΗΙ ΧΕΡΙ. τῇ ὑπ' ἀλλήλων. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ διπλῇ. οἷον ὑπ' ἀλλήλων ἀναιρεθέντων τῶν ἀδελφῶν. ΕΠΕΙ ΔΕ ΦΡΟΥΔΑ. ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ. ὅμηρος,
Ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον. τὸ δὲ φροῦδος, καθ' ὑπερβολὴν εἴρηται. ΟΥΔΕΝ ΟΙΔ' ΥΠΕΡΤΕΡΟΝ. ἀντὶ τοῦ πλέον. οἷον, οὐκ οἶδα ἐν τίσιν εἰμί. ἢ ἐν ἀγαθοῖς, ἢ ἐν κακοῖς. ΑΤΩΜΕΝΗ. ἄτῃ συνεχομένη. ᾜΔΕΙΝ ΚΑΛΩΣ. ἀντὶ τοῦ ᾔδεα ἢ ᾔδειν σε καλῶς τὰ τοιαῦτα μὴ πολυπραγμονοῦσαν. ΤΟΥ Δ' ΟΥΝΕΚ' ΕΞΕΠΕΜΠΟΝ. ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτό σε ἤγαγον ἐνταῦθα. τὸ δὲ ἐξέπεμπον, ἀντὶ τοῦ μετεπεμπόμην. ΚΑΛΧΑΙΝΟΥΣΑ. ἀντὶ τοῦ πορφύρουσα. ἢ τεταραγμένως φροντίζουσα. κάλχη γάρ ἐστιν ὁ κόχλος τῆς πορφύρας. ἥτις ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ἀνιοῦσα, βάπτει τὴν καλλίστην πορφύραν. ἀφ' οὗ καὶ κάλχας ὁ μάντις. Ἄλλως. ἐκ βάθους τι μεριμνῶσα. ὡς τὸ ευατοδιμεύων.

ΟΥ ΓᾺΡ ΤΆΦΟΥ ΝΩ͂ΙΝ. ἀντὶ τοῦ ἡμῖν. ὁ δὲ λόγος κα
τ᾽ ἐρώτησιν. οὕτω πρὸς τὸ ἑξῆς. οὐ γὰρ τῶν κασιγνήτων
ἡμῶν τὸν μὲν ἐτίμησε τάφῳ ὁ κρέων. τὸν δὲ οὔ. ΣΥΝ
ΔΊΚΗι ΧΡΗΣΘΕῚΣ ΔΊΚΑΙΑ. ἀντὶ τοῦ δικαίᾳ κρίσει χρη
σάμενος. ΠΟΛΥΝΕΊΚΟΥΣ ΝΈΚΥΝ. ἀντὶ τοῦ αὐτὸν τὸν
πολυνείκην. ΓΛΥΚῪΝ ΘΗΣΑΥΡῸΝ. ἕρμαιον. εὕρη
μα. ΠΡῸΣ ΧΆΡΙΝ ΒΟΡΑ͂Σ. πρὸς τέρψιν ῥοφῆς. ΤΟΙ
ΑΥ͂ΤΆ ΦΑΣΙ. τὸ ἑξῆς, τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν κρέοντα,
σοὶ κἀμοὶ κεκηρυχέναι. τὸ δὲ ΛΈΓΩ ΓᾺΡ ΚἈΜῈ, διὰ
μέσου μετὰ πάθους ἀνεφώνησε. λέγω γάρ φησιν ὅ
τι κἀμὲ προσπεριείληφε τῷ κηρύγματι. ἔτι γὰρ καὶ
ἐμαυτὴν ἐν τοῖς ζῶσι καταριθμῶ. τὸ δὲ ἈΓΑΘῸΝ,
ἐν εἰρωνείᾳ. ΚΗΡΎΞΑΝΤ᾽ ἘΧΕΙΝ. ἀντὶ τοῦ κεκηρυχέ
ναι. ὡς τὸ σιγήσας ἔχω, ἀντὶ τοῦ σιγῶ. λέγει δὲ εἴπερ
δεῖ κἀμὲ συγκαταριθμεῖσθαι ἐν τοῖς ζῶσι. ΚΑῚ ΔΕΥ
ΡΟ ΝΕΙ͂ΣΘΑΙ. ἀντὶ τοῦ ἡγεῖσθαι. ΕἼΤ᾽ ἘΣΘΛΩ͂Ν ΚΑΚΉ.
λείπει γονέων. ἵν᾽ ᾖ ἐσθλῶν γονέων. ΕἸ ΤΆΔ᾽ ἘΝ ΤΟΎ
ΤΟΙΣ. ταῦτα κρέων ἐκέλευσε. ΠΡΟΣΘΕΙ͂ΜΗΝ, ἀντὶ
τοῦ ποιήσαιμι. ΟΥ̓Χ ὩΣ ΠΑΡ᾽ ΟΥΔΈΝ. οὐχ ὡς ἔτυχεν
ἔχειν τὸ πρᾶγμα. ἀντὶ τοῦ οὐκ εὐτελῶς, καὶ ὡς πά
ρεργον. ἀλλ᾽ ὡς μέγα. ἢ οὕτως, οὐχ ὡς οὐδὲν, ἀλλὰ
μέγα. ΤΊ Δ᾽ Ὦ ΤΑΛΑΙ͂ΦΡΟΝ. τὸ ἑξῆς, τί δὲ ἄν σοι ἐγὼ
προσθείμην πλέον. ἀντὶ τοῦ, σοὶ γενοίμην χρήσιμος εἰ
ταῦτα οὕτως ἔχοι. λύουσα τὸν νόμον καὶ θάπτουσα

τὸν

τὸν ἀδελφόν. εἰ δὲ γράφεται ἢ θάπτουσα, ἀντὶ τοῦ
λύουσα τὸν νόμον. ἢ ἐπιβεβαιοῦσα αὐτόν. ΠΟΙΟΝ
ΤΙ ΚΙΝΔΥΝΕΥΜΑ. ἐκ τούτου ἤδη τὸ ἦθος ὅρα, κινδύ-
νευμα καλούσης τὸ ἔργον. τὸ δὲ, ΠΟΙ ΓΝΩΜΗΣ ΠΟ-
ΤΕΙ. ὡς ἀδυνάτοις ἐπιχειρούσης λέγει. Η ΓΑΡ ΝΟ-
ΕΙΣ ΘΑΠΤΕΙΝ ΣΦ' ΑΠΟΡΡΗΤΟΝ ΠΟΛΕΙ. τὸν ἀπηγορευ-
μένον. καὶ κεκωλυμένον ὑπὸ τῆς πόλεως τολ-
μᾷς θάπτειν σύ. ΤΟΝ ΓΟΥΝ ΕΜΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΟΝ.
εἰ μὴ σὺ θέλεις θάπτειν, ἐγὼ τοῦτο ποιήσω μόνη. ἢ
οὕτως. κἂν μὴ προσποιῇ αὐτὸν εἶναι σὸν ἀδελφόν.
ἀλλ' ἀλλοτριοῖς σαυτὴν τῆς συγγενείας, ἐγὼ θάψω
τὸν ἐμὸν καὶ σὸν ἀδελφόν. Δίδυμος δέ φησιν ὑ-
πὸ τῶν ὑπομνηματιστῶν τὸν ἑξῆς στίχον νενοθεῦ-
σθαι. Ω ΣΧΕΤΛΙΑ ΚΡΕΟΝΤΟΣ. αἱ ἀντιλογίαι δῆλαι
εἰσιν. ἡ μὲν γὰρ τῷ πράγματι. ἡ δὲ τῇ οἰκειότητι ἀκο-
λουθεῖ. ΑΛΛ' ΟΥΔΕΝ ΑΥΤΩΙ ΤΩΝ ΕΜΩΝ. οὐ μέτεστιν
αὐτῷ εἴργειν με ἀπὸ τῶν ἐμῶν. ἢ οὕτως. οὐ μετῆν αὐτῷ
τὰ ἡμέτερα βουλεύματα εἴργειν. ΠΑΤΗΡ ΩΣ ΝΩΙΝ ΑΠΕ-
ΧΘΗΣ. τὰς συμφορὰς σκόπησον τοῦ παντὸς γένους. καὶ
πῶς πατὴρ ἀκλεῶς ἀπώλετο. οὐ μόνον δὲ ἀκλεὴς, ἀλλὰ
καὶ ἀπεχθὴς διὰ τὸν γενόμενον λοιμόν. ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΦΩ-
ΡΩΝ ΑΜΠΛΑΚΗΜΑΤΩΝ. αὐτὸς γὰρ ἑαυτοῦ ἐφώρασε, καὶ
ἔγνω συνὼν τῇ μητρί. ἢ ὧν αὐτὸς ἐπόπτης ἐγένετο. ἢ τῶν
φανερῶν καὶ πᾶσιν ἐγνωσμένων. ΔΙΠΛΟΥΝ ΕΠΟΣ. δι-

πλεῦν ἐμόμαχοῦσα. μήτηρ τε καὶ γυνή. ἈΡΤΑΝΑΙΣΙΝ. ἀγχόναις. ΛΩΒΑΤΑΙ. ἀφανίζει. ἀπόλλυσι. ΜΟΝΑ ΔΗ ΝΩ ΛΕΛΕΙΜΜΕΝΑ. μηδενὸς δηλονότι ἐπικουροῦντος ἡμῖν. ΕΙ ΝΟΜΟΥ ΒΙΑι ΨΗΦΟΝ ΤΥΡΑΝΝΩΝ. εἰ τὴν γενομένην ψῆφον τῶν τυράννων τῆς τῶν νόμων ἀνάγκη παραβαίημεν. τουτέστιν, εἰ τὴν ἐξουσίαν τὴν ἐκ τῶν νόμων τοῖς τυράννοις ἑπομένην παραβαίημεν. ΚΡΑΤΗ. τὰς βασιλείας. ἈΛΛ' ἘΝΝΟΕΙΝ ΧΡΗ ΤΟΥΤΟ. πρῶτον μὲν ὅτι ἀσθενεῖς ἐσμὲν ἐκ φύσεως καθὸ γυναῖκες. ἔπειτα καὶ ὑπὸ τῆς τύχης ἀσθενέστεραι, καθὸ ἀσθενεῖ ἐστεραι· παρὰ τὸ εὐριπίδειον Γυνὴ γὰρ τἄλλα φόβου πλέα. κακή δ' ἐς ἀλκὴν, καὶ σίδηρον εἰσορᾶν. ΚΑΙ ΤΩΝΔ' ἈΛΓΙΟΝΑ. λυπηρότερα. λείπει δὲ τὸ ὥστε ἀκούειν ταῦτα. καὶ τὰ τούτων χείρονα. ΤΟΥΣ ὙΠΟ ΧΘΟΝΟΣ. ἢ τὸν πολυνείκη. ἢ τοὺς χθονίους δαίμονας. πιθανῶς δὲ καὶ τοῦ πρέποντος ἐφρόντισε. φησὶ γὰρ ὅτι ἀπολογήσομαι τοῖς κατὰ χθονός. ΞΥΓΓΝΟΙΑΝ ἼΣΧΕΙΝ. συγγνώμην ἔχειν ὅτι βίᾳ πράσσω ταῦτα. ΤΟΙΣ ἘΝ ΤΕΛΕΙ. τοῖς βασιλεῦσι. ΤΟ ΓΑΡ ΠΕΡΙΣΣΑ ΠΡΑΣΣΕΙΝ. γνωμολογικῶς ἀπαλλάττεται. τὸ γὰρ παρὰ δύναμιν τι πράττειν, ἠλίθιον. ΟΥΤ' ἊΝ ΚΕΛΕΥΣΑΙΜ' ΟΥΤ' ἊΝ ΕΙ ΘΕΛΟΙΣ ἘΤΙ ΠΡΑΣΣΕΙΝ ἘΜΟΥ Γ' ἊΝ ἩΔΕΩΣ ΔΡΩΙΗΣ ΜΕΤΑ. τὸ τέλειον, οὔτ' ἂν κελεύσαιμι. τὸ δὲ ἑξῆς, οὔτε εἰ θέλοις πράττειν ἐμοῦ μέτα, ἡδέως ἂν δρώης. δαιμόνιον δὲ τὸ ἦθος. φησὶν οὔτε σε ἀναγκά

σω ἀλλ' οὔτ' ἂμ θέλοις, ἡδέως ἂν ἕξομαι σοῦ τὴν ἐπι
κουρίαν. ἈΛΛ' ἼΣΘ' ὉΠΟΙΆ ΣΟΙ ΔΟΚΕΙ͂. γίγνωσκε
ὁποῖα σὺ θέλεις. τὸ πείθεσθαι τοῖς τυράννοις. ἢ
τοιαύτη γενοῦ ὁποία καὶ βούλει. ΚΑΛΌΝ ΜΟΙ
ΤΟΥ͂ΤΟ ΠΟΙΟΎΣΗΙ. θαπτούσῃ τὸν ἀδελφόν. ἀντὶ
τοῦ καλός μοί ἐστιν ὁ ὑπὲρ ἀδελφοῦ θάνατος. τουτέ
στιν, εὐκλεέστατος. ὍΣΙΑ ΠΑΝΟΥΡΓΉΣΑΣΑ. δίκαια με
τὰ πανουργίας ἐργασαμένη ὡς αὐτὴ λέγεις. ἐπεὶ προσ
πε τὸ γὰρ περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα. ἢ οὕ
τως, ὅσια πανουργήσασα, ἀντὶ τοῦ εὐσεβῶς πάντα
ἐργασαμένη. ΤΟΙ͂Σ ΚΆΤΩ ΤΩ͂Ν ἘΝΘΆΔΕ. γενναῖον καὶ
τοῦτο ὃ ὑπέθηκας συντελοῦν τῆς μετὰ ταῦτα ἐπι
δημίας. ὅτι δεῖ εὖ τίθεσθαι μεμνημένον ἐκείνου τοῦ χρό
νου, καὶ ὅτι δεῖ λόγον ὑπέχειν κάτω. ἐπεμβέβληται δὲ
ταῦτα τοῖς ποιήμασιν οὐκ ἀχρείως, εἰς εὐσέβειαν προτρεπό
μενα. ΤᾺ ΤΩ͂Ν ΘΕΩ͂Ν ἘΝΤΙΜ' ἈΤΙΜΆΣΑΣ' ἜΧΕ. τὰ πα
ρὰ θεοῖς τίμια ἀτίμαζε. τετίμηται γὰρ παρὰ θεοῖς, καὶ ὅ
σιον νενόμισται τὸ θάπτειν νεκρούς. οἷς μᾶλλον δεῖ πεί
θεσθαι, ἢ τοῖς τοῦ κρέοντος κηρύγμασι. ΣῪ ΜῈΝ ΤΆΔ' ἊΝ ΠΡΟΎ
ΧΟΙΟ. σὺ μὲν τοιαῦτα προφασίζου. τὰς γὰρ προφάσεις,
προχάνας ἐκάλουν. ὡς καὶ καλλίμαχος. Ἀγρόδε τῷ πά
σῃσιν ἐπὶ προχάνῃσιν ἐφοίτα, ἐν τῷ τρίτῳ τῶν αἰτίων. ἢ
σὺ ταῦτα προβάλλου. ἢ σὺ μὲν τούτοις ἂν σαυτὴν
σκεπάζοις. ἘΓῺ ΔῈ ΔῊ ΤΆΦΟΝ ΧΏΣΟΥΣ' ἈΔΕΛΦΩ͂Ι

ΦΙΛΤΆΤΩι ΠΟΡΕΎΣΟΜΑΙ. τοῦτο ἤδη τῆς προθυμί
ας αὐξητικόν. ΟἼΜΟΙ ΤΑΛΑΊΝΗΣ. φιλόστοργον καὶ
ταύτης τὸ ἦθος, ἀλλ' εὐλαβές. δέδοικεν οὖν καὶ πε
ρὶ τῇ ἀδελφῇ, καὶ ἀμαθείᾳ περιπαθῶς. ΠΌΤΜΟΝ.
γράφεται βίον. ΟἼΜΟΙ ΚΑΤΑΎΔΑ. διὰ τούτου δηλοῖ
ὅτι ἐφ' οἷς ποιῶ ἀγάλλομαι. πᾶσιν οὖν ἀπάγγελλε
αὐτά. ἅμα δὲ καὶ ἐφυβρίζει ἐν οἷς δοκεῖ αὐτῇ προσχαρί
ζεσθαι. ΘΕΡΜῊΝ ἘΠῚ ΨΥΧΡΟΙ̂ΣΙΝ. ἐπὶ ἀδυνάτοις
νεανιεύῃ. καὶ ἐπὶ ἀκηδέσι τέρπῃ τὴν ψυχήν. ΟἿΣ
ΜΆΛΙΣΤ' ἉΔΕΙ̂Ν ΜΕ ΧΡΉ. τῇ τῶν θεῶν ὁσίᾳ. διὰ τὸ
θάπτειν τὸν νεκρόν. καὶ μάλιστα ἀδελφόν. ΕἸ ΚΑῚ
ΔΥΝΉΣῌ Γ' ἈΛΛ' ἈΜΗΧΆΝΩΝ. εἰ καὶ δυνήσῃ ἀρέσκειν.
ἀλλ' ἀμηχάνων καὶ ἀδυνάτων ἐρᾷς. ΟΥ̓ΚΟΥ̂Ν Ὅ
ΤΑΝ ΔῊ ΜῊ ΣΘΈΝΩ. ὅταν μὴ δυνατήσω, τότε παύσο
μαι. νῦν δὲ ἀναγκαῖον ἐπιχειρεῖν. ἈΡΧῊΝ ΔῈ ΘΗΡΑ̂Ν.
οὐδὲ ἐπιβάλλειν τοῖς ἀμηχάνοις καλόν ἐστι. ΠΡΟΣΚΕΊ
Σῌ ΔΊΚῌ. ἀντὶ τοῦ δικαίως. ὡς καὶ ἡμεῖς ἔτι φαμὲν ἐν
τῇ συνηθείᾳ. ΒΊᾼ. ἀντὶ τοῦ βιαίως. ἢ ἡ πρὸς τὴν δίκην ἐστίν.
ἢ οὕτως, πρὸς τὸ τῇ δίκῃ ἀπέχθεσθαι. καὶ τῷ θανόντι
δυσμενὴς ἔσῃ. καλῶς δὲ τὸ κείσῃ. ἵνα τὴν μετὰ θάνα
τον αὐτῇ προσγενησομένην τιμωρίαν αἰνίξηται. ΠΕΊΣΟ
ΜΑΙ ΓᾺΡ ΟΥ̓ ΤΟΣΟΥ̂ΤΟΝ ΟΥ̓ΔΈΝ. οὐδὲν δεινόν φησι
πείσομαι. ὅπερ μετὰ τῆς εὐκλείας τοῦ καλοῦ θανάτου ἀπο
στερήσει. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν τηλικοῦτον κακὸν πείσομαι, ὡς

τε μὴ οὐ καλῶς ἀποθανεῖν. ΑΝΟΥΣ ΜΕΝ ΕΡΧΗι. ἀνοήτως μὲν καὶ φιλοκινδύνως πράττεις. εὐνοϊκῶς δὲ τῷ θανόντι. ΑΚΤΙΣ ΑΕΛΙΟΥ. σύνοδος τινῶν θηβαίων γερόντων. ἐξ ὧν ὁ χορὸς συνέστηκε. μετάπεμπτοι δὲ ἐοίκασιν οὗτοι ὑπὸ τοῦ κρέοντος γεγενῆσθαι. ἐπεὶ καὶ τὰς προφάσεις τῆς εἰσόδου τῶν χορῶν πιθανὰς εἶναι δεῖ. καὶ ἐπειδὴ κατωρθώκασι τῇ προτεραίᾳ θηβαῖοι, καὶ οἱ ἄριστοι πάντες τῶν ἀργείων ἀνῄρηνται, εἰκότως περιχαρεῖς εἰσὶ καὶ τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ εὐχαριστοῦσιν. ὁ δὲ λόγος. ὦ φίλη ἡμέρα παρὰ τὰς πρόσθεν ἡμέρας ἡμῖν φανεῖσα. ΤΟ ΚΑΛΛΙΣΤΟΝ ΕΠΤΑΠΥΛΩι. τὸ τοῦ, πρὸς τὸ φανέν. τὸ δὲ ἑξῆς, ὦ τῆς ἀκτῖνος τοῦ ἡλίου φῶς. τὸ φανὲν ἡμῖν κάλλιστον τῶν προτέρων ἡμερῶν. τοῦτο γὰρ πρὸς λῃ πλέον. Ω ΧΡΥΣΕΑΣ ΑΜΕΡΑΣ. ὦ ἀκτὶς τῆς ἡμέρας ὀφθαλμός. ὁ δὲ νοῦς, ὦ καλλίστη ἡμέρα. ἐφάνης ἐν θήβαις. βάντα τὸν ἀργολικὸν στρατὸν τὸν λεύκασπιν πανσαγίᾳ. τουτέστι, πάσῃ στολῇ καὶ σκευῇ χρησάμενον. ὀξυτόρῳ κινήσασα χαλινῷ φυγάδα. ΔΙΡΚΑΙΩΝ ΥΠΕΡ. δίρκη κρήνη, καὶ ποταμὸς θηβῶν. ΛΕΥΚΑΣΠΙΝ. καὶ εὐριπίδης, Λεύκασπιν εἰσορῶμεν ἀργείων στρατόν. ΠΑΝΣΑΓΙΑι. σὺν πανοπλίᾳ. ἤτοι δὲ τὸν ἄδραστόν φησιν, ἢ ἀφ' ἑνὸς τὸ πλῆθος δηλοῖ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΝ. ὑπὲρ τὸ δέον δραμόντα διὰ τὴν φυγήν. ΚΙΝΗΣΑΣΑ ΧΑΛΙΝΩι. οἷον παρασκευάσασα τῶν χαλινῶν μετὰ σπου-

δὴς ἐφάψασθαι διὰ τὴν ὀξυτέραν φυγήν. ὃν ἐφ' ἡμετέρᾳ γᾷ. ὅντινα στρατὸν ἀργείων ἐξ ἀμφιλόγων νεικέων ἀρθεὶς ἤγαγεν ὁ πολυνείκης. οἷον ἀμφιλογίᾳ χρησάμενος πρὸς τὸν ἀδελφόν. διὰ βραχέων δὲ εἶπεν αὐτὸ, ὡς γνωρίμου οὔσης τῆς ὑποθέσεως. ἀρθεὶς νεικέων. ἐπαρθεὶς εἰς θυμὸν καὶ παροξυνθείς. ἀμφιλόγων. ἢ τῶν ἀμφισβητησίμων, ἢ τῶν ἀμφιβολίας ἐμποιούντων. αἰετὸς εἰς γᾶν ὣς. τὸ ἑξῆς, ὡς αἰετός. λευκῆς χιόνος πτέρυγι. ὡς ἐκ χιόνος οὔσῃ πτέρυγι. ἀντὶ τοῦ λευκοτάτῃ. στεγανός. ἐστεγασμένος λευκοῖς ὅπλοις· ἀλληγορικῶς δὲ τοῦτό φησιν, ὡς ἐπὶ ἀετοῦ. δηλοῖ δὲ ὅτι λεύκασπις ἦν ὁ τῶν ἀργείων στρατός. λείπει δὲ τὸ ὡς. ἵν' ᾖ, ὡς χιόνος. τὸ δὲ πτέρυγι, μεταφορικῶς ἐπὶ τῶν ὅπλων ἔλαβε. στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων. ὡς αἰετὸς πολυνείκης κυκλώσας τὰς θήβας, ταῖς τῶν φόνων ἐρώσαις λόγχαις ἀμφιχανὼν ἔβα. ἐνέμεινε δὲ τῇ μεταφορᾷ. ἔβα. ἀντὶ τοῦ ἐπτήθη. αἱμάτων γένυσι. παρήλλαξε τὸ ὄνομα τὰ χείλη τοῦ ἀετοῦ γένυς εἰπών. πευκάενθ' ἥφαιστον ἑλεῖν. τὸ ἐκ τῆς πεύκης ἐγειρόμενον. ἢ τὸ πικρὸν τοῦ τοῦτο πάσχουσι. δυσχείρωμα δράκοντι. ἔκγονος ὁ δράκων, ἐξ ἄρεως καὶ τιλφώσης ἐριννύος. ἀπὸ δὲ τοῦ δράκοντος τοὺς θηβαίους δηλοῖ, ἐπεὶ δρακοντογενεῖς εἰσιν. ὁ δὲ λόγος, τοιοῦτος. πάταγος ἄρεως, περὶ τὰ νῶτα τοῦ ἀετοῦ ἐτάθη. τουτέστι δραπετεύειν, καὶ νῶτα αὐτὸν διδόναι πεποίηκεν ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου δράκοντος.

ὃς ἐποίησεν αὐτὸν τὸν δράκοντα δυσχερῶς χειρω-
θῆναι. πολέμιον δὲ ζῶον ἐστὶν ὁ δράκων πρὸς τὸν
ἀετὸν, ὡς φησὶ νίκανδρος. τῷ δὲ ἀντιπάλῳ δράκοντι,
ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου δράκοντος, ὡς ἀχιλλῆϊ δαμα-
σθείς. ἢ οὕτως. τῷ ἀντιπάλῳ δράκοντι τοσαύτη μάχη
συνεστάθη. ἣ ἐποίησε μὴ αὐτὸν μὴ δύνασθαι ἡμᾶς χειρώ-
σασθαι. ἵνα δράκοντα λέγῃ τὸν τῶν ἀργείων στρατὸν, ὡς
θανατηφόρον. ἢ τὸν πολυνείκη, ὡς αὐτὸν θηβαῖον ὄντα.
ΖΕΥ͂Σ ΓᾺΡ ΜΕΓΆΛΗΣ ΓΛΏΣΣΗΣ. τοῦτο κοινὸν, ὡς πάν-
των τῶν ἑλλήνων μεγαλαυχούντων, ἢ ἰδίᾳ κατὰ καπανέ-
ως. τὰ γὰρ ἑξῆς εἰς αὐτὸν μόνον τείνει. ΚΑΊ ΣΦΑΣ ΕἸΣΙ-
ΔΩ͂Ν. καὶ τοὺς τῇ τοῦ χρυσοῦ φαντασίᾳ ὑπερβεβηκότας
τῇ ἰδίᾳ ὑπεροψίᾳ. ὑπερήφανον γάρ τι ὁ χρυσός.
οἱ δέ φασι λείπειν τὸ μετὰ. ἵν᾽ ᾖ οὕτως, καὶ ἰδὼν αὐ-
τοὺς προσμισομένους μετὰ χρυσοῦ. καὶ καναχῆς.
καὶ ὑπεροπτίας, ὅ ἐστιν ὑπερηφανίας, οὐκ ἠνέσχε-
το, ἀλλ᾽ ἐμεμέσησε τῷ κόμπῳ αὐτῶν. ἀεὶ γὰρ τοὺς
κόμπους τῆς μεγάλης γλώσσης ὑπερεχθαίρει.
ΠΑΛΤΩ͂Ι ῬΙΠΤΕΙ͂ ΠΥΡῚ. τῷ κεραυνῷ τῷ ἄνωθεν παλ-
θέντι. ΒΑΛΒΊΔΩΝ. μεταφορικῶς εἴρηται ἀπὸ
τῶν δρομέων, ἀντὶ τῶν κρηπίδων τοῦ τείχους. ἈΛΑ-
ΛΆΞΑΙ. παιωνίσαι. ἀλάλαγμα δέ ἐστιν ἐπινίκιος
ᾠδή. ἈΝΤΊΤΥΠΑ Δ᾽ ἘΠῚ ΓᾹ͂Ι ΠΈΣΕΝ. εἰς ἀντίτυπον δέ
φησι πτῶμα ἔπεσε, διά τινα χθεὶς ἄνωθεν κάτω,

οὐχὶ πλάγιος. τὸ δὲ ἀντίτυπος, οὐκ ἀπὸ τοῦ τύπου,
ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τύψαι συντέθειται. αὐτὸς μὲν γὰρ τὴν ἄ
νω φορὰν ἐδίωκεν, ὁ δὲ κεραυνὸς τὴν κάτω. ὅτι δὲ
ταμταλωθεὶς σημαίνει τὸ διασεισθεὶς, μαρτυρεῖ καὶ
ἀνακρέων. Μελαμφύλλῳ δάφνᾳ χλωρᾷ τ' ἐλαίᾳ
ταμταλίζει. Ἄλλως. ἄνωθεν τυπεὶς ὑπὸ τοῦ κε
ραυνοῦ, κάτωθεν δὲ ὑπὸ τῆς γῆς, ὑπὸ τὸν κεραυνὸν
γενόμενος. ὅτι τῷ ταντάλῳ ἡ σίπυλος ἐπεκάλεσε γρά
φη. ΠΥΡΦΟΡΟΣ. πῦρ φέρων ἐν αὐτῷ. ὁ πῦρ τοῖς τεί
χεσι προσάγων. ἢ πεπυρακτωμένος ὑπὸ τοῦ κεραυ
νοῦ. ΜΑΙΝΟΜΈΝΑι ΞῪΝ ὉΡΜᾼ. ὡς ἐπὶ τυφῶνος, καὶ
καταιγιδώδους πνεύματος, ἐπέπνει τὴν πόλιν ῥι
παῖς ἀνέμων· ΒΑΚΧΕΎΩΝ. ἐνθουσιῶν, καὶ μέγα φυσῶν.
καὶ πνέων ὀργήν. ὡς τὸ μενάνδρου. Ἄλλα καὶ πν
ΕἾΧΕ Δ' ἌΛΛΑ. τὸ ἔχειν, οὐκ ἔτι ἐπὶ τοῦ καπανέως, ἀλλ' ἐ
πὶ τοῦ ἄρεως. ὅτι ἄρης βοηθῶν ἡμῖν, πανταχοῦ τροπὰς ἐ
ποιεῖτο τῶν πολεμίων. τοῦτο δέ φησιν, ὥσπερ εἰ ἔλεγεν. οὐ
δεὶς τόπος ἀπήλλακτο ταραχῆς, ἀλλὰ πανταχοῦ ὁ
μοίως ἐξεφλέγετο ὁ πόλεμος. ΔΕΞΙΌΣΕΙΡΟΣ. κατὰ
τὸ δεξιὸν φερόμενος κέρας. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν
ἵππων τῶν ἐν τοῖς ἅρμασι παρασείρων. ὅ ἐστι, δεξιὸς ἄ
ρης ἡμῖν γενόμενος ὁ κεραυνὸς, καὶ ἀγαθὸς ἡμῖν φανείς.
ἐὰν δὲ ᾖ δεξιόχειρος, ἀντὶ τοῦ γενναῖος καὶ περιδέξιος.
Ἄλλως. δεξιόσειρος ὁ γενναῖος. οἱ γὰρ ἰσχυροὶ ἵπποι,

εἰς τὴν δεξιὰν σειρὰν ζεύγνυνται τοῦ ἅρματος. ΖΗΝῚ ΤΡΟ
ΠΑΊΩι ΠΆΓΧΑΛΚΑ ΤΈΛΗ. ὅ ἐστι τὰ ὅπλα ἀπέβαλον.
ΠΛῊΝ ΤΟῖΝ ΣΤΥΓΕΡΟῖΝ. στυγερῶν φησι τῶν ἀτυχῶν. οἱ
τοιοῦτοι γὰρ ἀεὶ στυγνοὶ καθεστήκασιν. οὗτοι δέ φησιν ἀλ
ληλοκτονηθέντες, οὐ διέκριναν τὴν νίκην. ὥστε τοῦ ἡττη
θέντος ἀνατεθῆναι τὰ ὅπλα. ΚΑΘ' ΑΥΤΟῖΝ. ἀντὶ τοῦ
κατ' ἀλλήλων. ΔΙΚΡΑΤΕῖΣ ΛΌΓΧΑΣ. ἀμφοτέρωθεν
ἠκονημένας. ἢ ὅτι ἀλλήλους ἀπέκτειναν. καὶ ἡ ἑκα
τέρου λόγχη οὐκ εἰς κενὸν ἀπεπέμφθη, ἀλλ' ἐκράτη
σε τοῦ ἑτέρου. Ἁ ΜΕΓΑΛΏΝΥΜΟΣ. ἡ μεγάλην περιποι
οῦσα δόξαν. ἈΝΤΙΧΑΡΕῖΣΑ ΘΉΒΑι. ἀντὶ τοῦ ἴσον αὐ
τῇ χαρεῖσα ὡς ἀντίθεος. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτι ὅσον ἐφί
λει τὴν νίκην, καὶ ἡ νίκη αὐτὴν ἀντεφίλησε. πρὸς χαίρου
σαν γὰρ αὐτὴν, καὶ αὐτῇ χαρεῖσα ἦλθεν. ἢ ἀντὶ τῶν κα
κῶν χαρεῖσα. ἘΚ ΜῈΝ ΔῊ ΠΟΛΈΜΩΝ. πάνυ πιθανῶς
τὰ τῆς εὐχῆς. ἐπιμνησθέντες γὰρ δυσχερῶν, πάλιν
ἐπὶ τὰ κατ' ἀρχὰς εὔφημα τρέπονται. ΘΉΒΑΣ Δ' ἘΛΕ
ΛΊΖΩΝ. ἐξάρχοι δὲ, ὁ διόνυσος ὁ τὰς θήβας ἐλελί
ζων καὶ κινῶν ταῖς βακχείαις. Ἄλλως. ὁ ΘΉΒΑΣ Δ' ἘΛΕ
ΛΊΧΘΩΝ ΒΑΚΧΕῖΟΣ. ὁ κινησίχθων. ἐλελίχθονα δὲ
τὸν διόνυσόν φησι, διὰ τὰς ἐν ταῖς βακχείαις κινήσεις.
ἢ τὸν τὴν γῆν σείοντα καὶ ἀναβακχεύοντα ταῖς χορείαις.
ὁ δὲ νοῦς, ὁ θήβας βάκχιος. ὁ θηβαγενὴς διόνυσος. ὁ
τῆς θήβης πολίτης. ὁ ἐλελίχθων ἄρχοι τῆς χορείας.

ἈΛΛΟ͂ ΔΕ ΓᾺΡ ΔῊ ΒΑΣΙΛΕῪΣ ΧΏΡΑΣ. ἄριστα καὶ με-
γαλοφρόνως διεσκεύασται αὐτῷ ὁ χορός. ἕτερος
γὰρ ἂν ταῦτα πρῶτον εἰσήγαγεν ὅτι ἡμεῖς συνήχθη-
μεν ὑπὸ κρέοντος. χάριεν δὲ τὸ πρῶτον μὲν εὐχὴν
αὐτοὺς ποιήσασθαι. ἑξῆς δὲ δηλῶσαι ὑπὸ τίνος συνη-
θροίσθησαν. παρατήρει δὲ ὅτι πάντη ἐπιμελῶς δια-
γίνεται, δηλῶν ἡμῖν τὰ πράγματα ὁ ποιητής, ὥστε
ἐσπάρθαι μὲν αὐτά. καὶ παρακεῖσθαι ἑτέροις προσώ-
ποις. πάντα δὲ δηλοῦσθαι. καὶ τὸ τοῦ βασιλέως ὄνο-
μα εὐθὺς παρατήρει. κρέων ὁ μενοικέως. καὶ τὸ νεοχ-
μὸς δὲ οὐκ ἔστιν ἀργόν. ΝΕΟΧΜῸΣ. νέος. νεωστὶ κα-
τασταθεὶς εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τυραννίδα. τὸ δὲ ἑξῆς,
ἀλλ᾽ ἰδοὺ γὰρ κρέων ὁ νεωστὶ καινὸς βασιλεὺς τῆς χώ-
ρας γενόμενος, τῇ προσφάτῳ παρὰ θεῶν αὐτῷ δεδο-
μένῃ ἐπιτυχίᾳ. τοῦτο κατορθώσας. ΣΥΝΤΥΧΊΑΙΣ.
συναντήσεσι. ΤΊΝΑ ΔῊ ΜΗ͂ΤΙΝ ἘΡΈΣΣΩΝ. ἐν ἑαυ-
τῷ κινῶν. καὶ μεριμνῶν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόν-
των. ΣΎΓΚΛΗΤΟΝ ΛΈΣΧΗΝ. τὴν συγκληθεῖσαν ἐξαίφνης
ὁμιλίαν. ἐπειδήπερ μεταπεμψάμενος τοὺς ἐντίμους,
εἰς ἐκκλησίαν συνήγαγε. ΠΡΟΎΘΕΤΟ ΛΈΣΧΗΝ. ὁμιλί-
αν συνεκρότησε. ΠΈΜΨΑΣ. μεταστειλάμενος. ΠΟΛ-
ΛΩ͂Ι ΣΆΛΩΙ. τροπικῶς, ὡς ἐπὶ νεώς. ὙΜΑ͂Σ Δ᾽ ἘΓῺ ΠΟΜ-
ΠΟΙ͂ΣΙΝ. διὰ τῶν πεμπόντων ὑμᾶς μετεκαλεσάμην. χω-
ρὶς ἁπάντων. ἐξαιρέτως πρὸς ὑμᾶς μόνον ἀπεσταλμέ-

νων. ὁ δὲ λόγος, ἐστὶ μὲν καὶ σημαντικὸς τοῦ πράγματος. ἔ
στι δὲ καὶ τεχνικός. ἐγκωμιάζει γὰρ πρῶτον αὐτούς. ἀναγ
καῖον δὲ τῷ παριόντι, πρῶτον ἐπὶ πολιτικὴν ἀρχὴν
εὔνους ἑαυτῷ καταστῆσαι τοὺς ὑπηκόους. μετεπεμψά
μην οὖν φησὶν ὑμᾶς, εἰδὼς ὅτι ἄνωθεν πρὸς λάϊον καὶ
οἰδίποδα εὐνοϊκῶς εἴχετε. ὡς δή που καὶ πρὸς αὐ
τοὺς τοιούτων φανησομένων. δηλοῖ δὲ διὰ τούτων, καὶ τὴν ἡ
λικίαν τῶν κατὰ τὸν χορὸν γερόντων. ὥστ' ἔτι ἄνωθεν ἀπὸ
λαΐου ὄντων ἐν πολιτείᾳ. ΚΑΤ' ἈΓΧΙΣΤΕΙ͂Α. οὐδετέρως
κατ' οἰκειότητα. κατὰ συγγένειαν. ἈΜΉΧΑΝΟΝ ΔῈ.
οἱ μὲν χίλωνι ἀνατιθέασι τὴν γνώμην. οἱ δὲ βίαν
τι, ὅτι ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσιν. ΜῊ ΤΩ͂Ν ἈΡΊΣΤΩΝ.
δέομαι γὰρ ἀρίστων βουλευμάτων ἅπτεσθαι, καὶ παρρη
σιάζεσθαι ἐν αὐτοῖς. μὴ ἀποδειλιῶντα. ΝΥ͂Ν ΤΕ ΚΑῚ ΠΆ
ΛΑΙ. καὶ πρὶν ἄρξω, καὶ νῦν ὅτε ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐλήλυθα.
ΟΥ̓Τ' ἊΝ ΦΊΛΟΝ ΠΌΤ'. οὐκ ἂν κτησαίμην φίλον τῆς ἐμῆς
πόλεως δυσμενῆ. τοῦτο δὲ εἰς πολυνείκην συντείνει.
ἭΔ' ἘΣΤῚΝ Ἡ ΣΏΖΟΥΣΑ. ἡ πόλις δηλονότι. ΠΛΈΟΝ
ΤΕΣ ὈΡΘΗ͂Σ. πορευόμενοι. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ
τῶν νεῶν. ΚΑῚ ΝΥ͂Ν ἈΔΕΛΦᾺ. ἴσα. ὅμοια. μέλλων δὲ
περὶ ἀπεχθοῦς κηρύγματος λέγειν, μακροτέρῳ χρῆ
ται τῷ λόγῳ. καὶ πρῶτον μὲν ἐγκωμιάζει τὸν ἐτεο
κλέα. ὕστερον δὲ ἐλέγχει τὸν πολυνείκη. καὶ δείκνυσιν
αὐτὸν μίσους ἄξιον. καὶ τῆς τοιαύτης τιμωρίας.

ἍΙΜΑΤΟΣ ΚΟΙΝΟΥ͂. ἀντὶ τοῦ ἐμφυλίου. ἢ τοῦ ἀδελφι-
κοῦ αἵματος. παροξυντικὰ δὲ λίαν ταῦτα τῶν ἀκου-
όντων. ἘΔΕΣΤῸΝ. βρωτόν. ΤῸΝ ΤΗ͂ΙΔΕ ΔΥΣΝΟΥΝ. λεί-
πει τὸ, μὴ θάπτειν. ΝΌΜΩΙ ΔῈ ΧΡΗ͂ΣΘΑΙ ΠΑΝΤΊ ΠΟΥ
ἘΝΕΣΤΊ ΣΟΙ. ἀντὶ τοῦ ἔξεστί σοι ὅπως θέλεις νομο-
θετεῖν. ὩΣ ἊΝ ΣΚΟΠΟῚ ΝΥ͂Ν. σκοποὶ φύλακες. ἀντὶ
τοῦ μελέτω ὑμῖν ἡ φυλακὴ τῶν εἰρημένων. ΝΕΩΤΈΡΩΙ
ΤΩΙ ΤΟΥ͂ΤΟ ΒΑΣΤΆΖΕΙΝ. τοῦτο τὸ φορτίον. τὸ δὲ
ΠΡΌΘΕΣ, ἀντὶ τοῦ πρόσθες. χρῶνται γὰρ τῇ πρὸ ἀν-
τὶ τῆς πρός. ΤῸ ΜῊ ΠΙΧΕΙΡΕΙ͂Ν ΤΟΙ͂Σ ἈΠΙΣΤΟΥ͂ΣΙ
ΤΆΔΕ. λείπει ἡ δια. διὰ τὸ μὴ ἐπιτρέπειν, μηδὲ συγ-
χωρεῖν τοῖς ἀπειθοῦσιν. ἔλεγον δὲ καὶ τὴν πειθώ, πί-
στιν. ΚΑῚ ΜῊΝ Ὁ ΜΙΣΘῸΣ ΟὟΤΟΣ. ὁ θάνατος δηλονότι.
ἌΝΔΡΑΣ ΤῸ ΚΈΡΔΟΣ. ἕμακα κέρδους, καὶ τοῦ θα-
νάτου ἔμιοι καταπεφρονήκασιν. οἷον, ὑπ' ἐλπίδων
τοῦ διαφυγεῖν. καὶ τοῖς ἐπικινδύνοις ἔργοις ἐπι-
χειροῦσιν. οὐ γὰρ προσεδόκα τιμὰ τῶμ οἰκείωμ τοῦ-
το ποιήσειμ. θήλειαι γὰρ ἦσαμ. ἘΡΩ͂ ΜῈΝ, ΟὐΧ Ὅ-
ΠΩΣ ΤΆΧΟΥΣ ὝΠΟ. οὐ τοῦτο λέγω. ὅτι μετὰ σπου-
δῆς ἀσθμαίνωμ πρὸς σὲ πεπόρευμαι. πολλάκις
γὰρ ἐπιστὰς ἐλογισάμημ. πότερον ἔλθω πρὸς σὲ,
ἢ μή. ἘΠΙΣΤΆΣΕΙΣ. ἐμστάσεις. ἈΝΑΣΤΡΟΦῊΝ. ὑπο-
στροφήν. ΤΆΛΑΣ ΤΊ ΧΩΡΕΙ͂Σ. ταῦτα ἡ ψυχή μου παρῄνει.
ΟἿ ΜΟΛΩ͂Ν. ἀντὶ τοῦ ὅπερ. ΟὐΚ ἈΛΓΥΝΗ͂Ι. οὐ τιμωρηθήσῃ.

ΗΝΥΤΟΝ ΣΧΟΛΗι ΒΡΑΔΥΣ. γράφεται ταχύς. καίτοι ταχὺς ὢν, βραδέως ἤνυον τὴν ὁδόν. ΚΕΙ ΤΟ ΜΗΔΕΝ ΕΞΕΡΩ. καὶ εἰ μηδέν σοι τερπνὸν λέξω, ἢ οὕτως. εἰ καὶ τὸ μηδέν σοι μέλλω λέγειν. καὶ γὰρ ἐκ τοῦ εἰπεῖν καὶ σιγῆσαι. οὐδὲν ἄλλο λείπεται, ἢ θανάτῳ με κολάζεσθαι. ἀκόλουθον δὲ καὶ τὸ ἑξῆς διανόημα. ἐλπίζω γὰρ ὅτι οὐδὲν ἄλλο πάθοιμι, ἢ τὸ μόρσιμον. ὥστε οὐδέν μοι χεῖρον ἀποβήσεται ἐκ τοῦ εἰπεῖν. ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ ΓΑΡ ΕΡΧΟΜΑΙ. ὑπὸ γὰρ τῆς ἐλπίδος νενικημένος ἐλήλυθα. ἢ οὕτως. ἀντειλημμένος τῆς ἐλπίδος ἐλήλυθα. ΚΑΠΟΦΡΑΓΝΥΣΑΙ ΚΥΚΛΩ. κύκλῳ σαυτὸν ἀσφαλίζῃ, ἢ αὐτὴν τὴν πρᾶξιν. ΟΥΚΟΥΝ ΕΡΕΙΣ ΠΟΤΕ. τοῦ ἀγγέλου περιπλέκοντος τὸν λόγον. καὶ εὐλαβουμένου σημῆναι τὸ πραχθέν, ἐπιθυμῶν ὁ κρέων ἀκοῦσαι, εὐελπιν αὐτὸν ποιεῖ, ὡς ὅτι οὐδὲν πείσεται. οὐ γὰρ ἀπειλεῖ κελεύων εἰπεῖν, ἀλλά φησιν ὅτι δηλώσας τὸ πρᾶγμα, ἄπιθι ἀσφαλῶς. δίδωσιν οὖν καὶ ἀνδράσι βασιλικοῖς τὸ ψεύσασθαι διὰ τὸ χρήσιμον. ΔΙΨΙΑΝ. ξηράν. ΚΟΝΙΝ ΠΑΛΥΝΑΣ. βαλὼν, ἢ λεπτύνας τὴν λεγομένην χυτὴν γῆν. ΔΙΚΕΛΛΗΣ. πελέκεως, ἀξίνης. ΣΤΥΦΛΟΣ. σκληρά. ΟΥΔΕ ΠΗΜΑΞΕΥΜΕΝΗ. ἐσκαμμένη. ΑΡΩΞ. μὴ ἐσχισμένη. ΑΛΛ ΑΣΗΜΟΣ ΟΥΡΓΑΤΗΣ ΤΙΣ ΗΝ. ὁ τοῦτο ἐργασάμενος, ἄγνωστος ἦν. ἐκπλῆξαι δὲ αὐτὸν βούλεται, ὡς ὅτι ἐκ τινος τῶν κρειττόνων γέγονεν.

ΤΥΜΒΗΡΗΣ ΜῈΝ ΟΥ͂. ΛΕΠΤῊ Δ' ἌΓΟΣ. οὐ κατὰ βάθος
ἦν τεθαμμένος, ἀλλ' ὡς ἐχεῖ ἐπιβεβλημένη ἦν ἡ ἄμ
μος. τοῦτο δὲ ἐποίησεν ὁ θάψας νόμου χάριν. εἰ γὰρ
νεκρὸν ὁρῶντες ἄταφον μὴ ἐπαμησάμενοι κόνιν, ἐ
ναγεῖς εἶναι ἐδόκουν· ὥσπερ οὖν τὸ τῆς ἀσεβείας τις
ἔγκλημα φεύγων, λεπτὴν κόνιν ἐπιχέει τοῖς νε
κροῖς, οὕτως ἦν καὶ ἐπάνω τοῦ πολυνείκους. ἢ τοῦ
το δὲ ἡ ἀντιγόνη καθαρσίων ἕνεκα πεποίηται.
λέγος δὲ, ὅτι βουζύγης ἀθήνησι κατηράσατο τοῖς πε
ριορῶσιν ἄταφον σῶμα. ΦΎΛΑΞ ἘΛΈΓΧΩΝ ΦΎΛΑ
ΚΑ. ἐπεὶ ἐκ διαδοχῆς αἱ φυλακαὶ γίνονται, ἠ
πορουμεν εἰς τὴν τίνος φυλακὴν ἐγεγόνει. ΕἸ ΓᾺΡ
ΤΙΣ ἮΝ ἝΚΑΣΤΟΣ. ἕκαστος μὲν γὰρ τὸν πλησίον ἐ
δόκει πεπραχέναι. ἀκριβῶς δὲ αὐτὸν κατελέγχειν
οὐκ ἠδύνατο. ἮΜΕΝ Δ' ἝΤΟΙΜΟΙ ΚΑῚ ΜΎΔΡΟΥΣ.
σίδηρον πεπυρακτωμένον. εἰώθασι γὰρ οἱ ὀμνύ
οντες ταῦτα ποιεῖν. μύδρους γὰρ αἴροντες ἐπα
ρῶνται μένειν τὰ ὅρκια, ἕως αὐτοὶ φανῶσι. καὶ ῥί
πτουσιν αὐτοὺς εἰς θάλασσαν, ὅπως οὖν αἰώνια τὰ
ὅρκια ὑπάρχῃ. ὡς καὶ καλλίμαχος. Φωκαίων μέ
χρις κε μένῃ μέγας εἰν ἁλὶ μύδρος. καὶ τὸ πῦρ δὲ
διαπορευόμενοι ὤμνυον. Ἄλλως. ἕτοιμοι ἦ
μεν πάσας βασάνους ὑπομένειν πρὸς ἔλεγχον,
εἰώθασι δὲ ὀμνύοντες καὶ πίστεις διδόντες,

μύδρους βαστάζειν. καὶ πῦρ ὑπερβαίνειν. τοὺς γὰρ μὴ ἐνόχους τῷ ἁμαρτήματι, ᾤοντο καὶ ἐν τούτοις μὴ ἀλγεῖν. ΜΥΔΡΟΣ. πεπυρακτωμένος σίδηρος. ΤΕΛΟΣ Δ' ΟΤ' ΟΥΔΕΝ. τὸ ἑξῆς. ὅτε δὲ ἐρευνῶσιν ἡμῖν, οὐδὲν πλέον τέλος ἐφαίνετο. ΠΑΛΟΣ ΚΑΘΑΙΡΕΙ. ἀντὶ τοῦ καταλαμβάνει, ὥστε ἀπαγγεῖλαι σοι. ἐπειδὴ εἰς τὰ ἄγγεα κλήρους βάλλουσιν, ἐν ἤθει τοῦτό φησι. καὶ εὔκληροι γάρ τινες λέγονται. Η ΞΥΝΝΟΙΑ ΒΟΥΛΕΥΕΙ. πάλαι ἡ σύννοιά μοι βουλεύεται. καὶ οἴεται μὴ καὶ θεήλατόν ἐστι τὸ πρᾶγμα. ΜΕΣΤΩΣΑΙ. πληρῶσαι. ΑΝΟΥΣ ΤΕ ΚΑΙ ΓΕΡΩΝ ΑΜΑ. ἐναντίον γὰρ ἡ ἄνοια τῷ γήρᾳ. ΑΜΦΙΚΙΟΝΑΣ. τοὺς ἀμφοτέρωθεν ὑπὸ κιόνων βασταζομένους ναούς. ΚΡΥΦΗι ΚΑΡΑ ΣΕΙΟΝΤΕΣ. οἷον μὴ πειθόμενοι τοῖς ἐμοῖς κηρύγμασι. μόνον συνήνουν μὴ οὐχ οὕτω διακείμενοι. ΕΡΡΟΘΟΥΝ ΕΜΟΙ. ἠρέμα ψιθυρίζοντες, ὕβριζόν με. ΛΟΦΟΝ ΔΙΚΑΙΩΣ ΕΙΧΟΝ. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων τῶν μὴ βουλομένων ὑπὸ τὸν ζυγὸν μένειν, ταῦτά φησιν ὑπ' ἐκείνων πράττεσθαι τῶν μὴ ὀχλομένων λάθρα σαλεῦσαι τὴν ἡμετέραν ἀρχήν. ΕΚ ΤΩΝ ΔΕ ΤΟΥΤΟΥΣ ΕΞΕΠΙΣΤΑΜΑΙ. ἀπὸ τούτων φησὶ τῶν δυσαρεστούντων μου τοῖς κηρύγμασιν, οἱ φύλακες μισθὸν λαβόντες, ἔθαψαν τὸν νεκρόν. ΠΑΡΗΓΜΕΝΟΥΣ. ἠπατημένους. ΜΙΣΘΑΡΝΟΥΝΤΕΣ. μισθὸν λαβόντες. ΗΝΥΣΑΝ. ἀντὶ τοῦ ἐτιμωρήθησαν. ΧΡΟΝΩι ΓΟΤ' ΕΞΕΠΡΑΞΑΝ. ἀντὶ τοῦ φανεροὶ ἔσονται καὶ τιμωρηθήσονται.

ΑΛΛ᾽ ΕΙΠΕΡ ΙΣΧΕΙ ΖΕΥΣ. ὅ ἐστιν, εἰ τιμῶ καὶ σέβω τὸν δία, καὶ μὴ ἐπιορκῶ αὐτόν. ΟΥΧ ΥΜΙΝ ΑΙΔΗΣ ΜΟΥΝΟΣ ΑΡΚΕΣΕΙ. οὐκ εὐθὺς ὑμᾶς τῷ ᾅδῃ παραδώσω. ἀλλὰ τιμωρίαις κρεμαστοῖς παραδοὺς, βαρύτερον τὸ ζῆν τοῦ θανεῖν ὑμῖν ἀπεργάσομαι. παρὰ τὸ ὁμηρικόν, "Οὐ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ᾽ οἰωνούς." ΤΗΝΔΕ ΔΗΛΩΣΗΘ᾽ ΥΒΡΙΝ. ὁμολογήσητε ταύτην τὴν καταφρόνησιν. ΙΝ᾽ ΕΙΔΟΤΕΣ ΤΟ ΚΕΡΔΑΙΝΕΙΝ. ἵνα μαθόντες ὅθεν δεῖ κερδαίνειν, τὸ λοιπὸν ἐκεῖνα ἁρπάζητε. ΕΙΠΕΙΝ ΔΕ ΔΩΣΕΙΣ. ἐπιτρέψεις καὶ ἐμοὶ εἰπεῖν, ἢ ἀπέλθω. ΟΥΚ ΟΙΣΘΑ ΚΑΙ ΝΥΝ. ἀντὶ τοῦ, καὶ γὰρ νῦν λέγων ἀνιαρός μοι εἶ. ΡΥΘΜΙΖΕΙΣ. σχηματίζεις. διατυποῖς. Ο ΔΡΩΝ Σ᾽ ΑΝΙΑΙ. συνετῶς ὑπὲρ τοῦ ἀγγελθέντος πράγματος ἐλογίσατο, ὡς οὐκ ὢν αἴτιος. ΩΣ ΛΑΛΗΜΑ ΔΗΛΟΝ. λάλημα τὸ περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς, οἷον πανοῦργος. ΟΥΚΟΥΝ ΤΟ Δ᾽ ΕΡΓΟΝ. ἀντὶ τοῦ οὐδέποτε ἐφλυάρησα. Η ΔΕΙΝΟΝ ΩΙ ΔΟΚΕΙ ΓΕ. δεινὸν τοῦτό ἐστι τὸ ψευδῆ ὑπονοεῖν. οὐκ ἔστι γὰρ τὴν δόξαν ἐκείνων μεταστρέψαι. ΚΟΜΨΕΥΕ ΝΥΝ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ. σεμνολόγει. τὴν δόκησιν περιλάλει. κομψοὺς γὰρ ἔλεγον, οὓς νῦν ἡμεῖς περπερείους καὶ πολυλάλους φαμέν. ΕΙ ΔΕ ΤΑΥΤΑ ΜΗ. τὸ ἑξῆς δὲ δεῖ μὴ φανεῖτέ μοι τοὺς ταῦτα δρῶντας. ΤΑ ΔΕΙΝΑ ΚΕΡΔΗ. γράφεται τὰ δειλά. ἀντὶ τοῦ τὰ κακά, ἀπὸ τοῦ τοὺς δειλοὺς [illegible] εἶναι

εἶναι ἀχρεῖος. ΤΟΥ͂ΤΟ ΓᾺΡ ΤΥ΄ΧΗ ΚΡΙΝΕΙ͂. ἀπὸ τῶν ὁ
θεράπων καθ᾽ ἑαυτὸν ταῦτά φησιν. οὐ γὰρ δυνατὸν ὑπὸ τοῦ
κρέοντος ταῦτα λέγεσθαι. ὡς καὶ ἐν τοῖς κωμικοῖς. ΠΟΛ
ΛᾺ ΤᾺ ΔΕΙΝᾺ. ἐν σχήματι εἶπεν. ἀντὶ τοῦ πολλῶν
ὄντων τῶν δεινῶν, οὐδὲν ἐστὶν ἀνθρώπου δεινότερον.
ΤΟΥ͂ΤΟ ΚΑῚ ΠΟΛΙΟΥ͂ ΠΈΡΑΝ. τοῦτο τὸ γένος τῶν ἀν
θρώπων. ΠΕΡΙΒΡΥ΄ΧΟΙΣ. τοῖς ἠχώδεσιν. ἢ τοῖς καλύ
πτουσι τὴν ναῦν. τότε γὰρ ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ τοῦ ἔτους πλέου
σι, μονονουχὶ τὰ κύματα φέρεται ἡ ναῦς. ἢ τοῖς κύμα
σι τίζουσι τὴν ναῦν. τὸ μὲν γὰρ καθόλου κεκρυμμένον ὑπὸ
» ὕδατος, ὑποβρύχιόν ἐστιν. ὅμηρος, Τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑποβρυ
» χα θῆκε πολὺν χρόνον. τὸ δὲ ἕτερον περιβρύχιον
καλεῖται. ΘΕῶΝ ΤΕ ΤᾺΝ ὙΠΕΡΤΆΤΑΝ. τοῦτο ὡς ἐν
πανουργίᾳ οὐ δεῖ ἀκούειν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπίνοιαν αὐ
τῶν. εἰ γάρ τις καταμάθοι πῶς ἐπενόησαν τὸ ἀρο
τριᾶν. ἢ σπείρειν, θαυμάσειεν. ἈΠΟΤΡΥ΄ΕΤΑΙ.
γεωπονεῖ. ἢ ἀποσχίζει τὴν γῆν. καθότι ἐν τῷ ἀροτριᾶν
σχίζει καὶ δαμάζει τὴν γῆν. ΠΑΛΛΟΜΈΝΩΝ. γράφε
ται ἱλλομένων καὶ περικυκλούντων τῶν ἀροτριώντων
τος ἐξ ἔτους. ἹΠΠΕΊΩι ΓΈΝΕΙ ΠΟΛΕΥ΄ΩΝ. ταῖς ἡμιό
» νοις. Αἳ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν ἑλκέμε
» ναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον. τινὲς δὲ ἵπποις
χρῶνται εἰς ἀροτριασμόν. ἈΜΦΙΒΑΛῺΝ ἌΓΕΙ. περι
βαλὼν τοῖς δικτύοις ἀγρεύει. ἘΝΑΛΊΑΝ ΦΥ΄ΣΙΝ. τοὺς

ΦΙΛΤΑΤΩΙ ΠΟΡΕΥΣΟΜΑΙ. τοῦτο ἤδη τῆς προθυμίας αὐξητικόν. ΟἼΜΟΙ ΤΑΛΑΙΝΗΣ. φιλόστοργον καὶ ταύτης τὸ ἦθος, ἀλλ᾽ εὐλαβές. δέδοικεν οὖν καὶ περὶ τῇ ἀδελφῇ, καὶ ἀναβοᾷ περιπαθῶς. ΠΌΤΜΟΝ. γράφεται βίον. ΟἼΜΟΙ ΚΑΤΑΥΔΑ. διὰ τούτου δηλοῖ ὅτι ἐφ᾽ οἷς ποιῶ ἀγάλλομαι. πᾶσιν οὖν ἀπάγγελλε αὐτά. ἅμα δὲ καὶ ἐφυβρίζει ἐν οἷς δοκεῖ αὐτῇ προσχαρίζεσθαι. ΘΕΡΜῊΝ ἘΠῚ ΨΥΧΡΟῖΣΙΝ. ἐπὶ ἀδυνάτοις νεανιεύῃ. καὶ ἐπὶ ἀηδέσι τέρπῃ τὴν ψυχήν. ΟἾΣ ΜΆΛΙΣΤ᾽ ἉΔΕῖΝ ΜΕ ΧΡΉ. τῇ τῶν θεῶν ὁσίᾳ. διὰ τὸ θάπτειν τὸν νεκρόν. καὶ μάλιστα ἀδελφόν. ΕἸ ΚΑῚ ΔΥΝΉΣῌ. ἈΛΛ᾽ ἈΜΗΧΑΝΩΝ. εἰ καὶ δυνήσῃ ἀρέσκειν. ἀλλ᾽ ἀμηχάνων καὶ ἀδυνάτων ἐρᾷς. ΟΥ̓ΚΟῦΝ ὍΤΑΝ ΔῊ ΜῊ ΣΘΈΝΩ. ὅταν μὴ δυνατὴ ὦ, τότε παύσομαι. νῦν δὲ ἀναγκαῖον ἐπιχειρεῖν. ἈΡΧῊΝ ΔῈ ΘΗΡᾷΝ. οὐδὲ ἐπιβάλλειν τοῖς ἀμηχάνοις καλόν ἐστι. ΠΡΟΣΚΕΊΣῌ ΔΊΚῌ. ἀντὶ τοῦ δικαίως. ὡς καὶ ἡμεῖς ἔτι φαμὲν ἐν τῇ συνηθείᾳ. ΒΊᾼ. ἀντὶ τοῦ βιαίως. ἢ ἡ πρὸς τὸ δίκη ἐστίν. ἵν᾽ ᾖ οὕτως, πρὸς τὸ τῇ δίκῃ ἀπέχθεσθαι. καὶ τῷ θανόντι δυσμενὴς ἔσῃ. καλῶς δὲ τὸ κείσῃ. ἵνα τὴν μετὰ θάνατον αὐτῇ προσγενησομένην τιμωρίαν αἰνίξηται. ΠΕΊΣΟΜΑΙ ΓᾺΡ ΟΥ̓ ΤΟΣΟῦΤΟΝ ΟΥ̓ΔῈΝ. οὐδὲν δεινόν φησι πείσομαι. ὅπερ με τῆς εὐκλείας τοῦ καλοῦ θανάτου ἀποστερήσει. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν τηλικοῦτον κακὸν πείσομαι, ὡς

τε μὴ οὐ καλῶς ἀποθανεῖν. ΑΝΟΥΣ ΜΕΝ ΕΡΧΗι. ἀνοήτως μὲν καὶ φιλοκινδύνως πράττεις. εὐνοϊκῶς δὲ τῷ θανόντι. ΑΚΤΙΣ ΑΕΛΙΟΥ. σύνοδος τινῶν θηβαίων γερόντων. ἐξ ὧν ὁ χορὸς συνέστηκε. μετάπεμπτοι δὲ ἐοίκασιν οὗτοι ὑπὸ τοῦ κρέοντος γεγενῆσθαι. ἐπεὶ καὶ τὰς προφάσεις τῆς εἰσόδου τῶν χορῶν πιθανὰς εἶναι δεῖ. καὶ ἐπειδὴ κατωρθώκασι τῇ προτεραίᾳ θηβαῖοι, καὶ οἱ ἄριστοι πάντες τῶν ἀργείων ἀνῄρηνται, εἰκότως περιχαρεῖς εἰσι καὶ τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ εὐχαριστοῦσιν. ὁ δὲ λόγος, ὦ φίλη ἡμέρα παρὰ τὰς πρόσθεν ἡμέρας ἡμῖν φανεῖσα. ΤΟ ΚΑΛΛΙΣΤΟΝ ΕΠΤΑΠΥΛΩι. τὸ τῷ, πρὸς τὸ φανέν. τὸ δὲ ἑξῆς, ὦ τῆς ἀκτῖνος τοῦ ἡλίου φῶς. τὸ φανὲν ἡμῖν κάλλιστον τῶν προτέρων ἡμερῶν. τοῦτο γὰρ προσληπτέον. Ω ΧΡΥΣΕΑΣ ΑΜΕΡΑΣ. ὦ ἀκτὶς τῆς ἡμέρας ὀφθαλμός. ὁ δὲ νοῦς, ὦ καλλίστη ἡμέρα. ἐφάνης ἐν θήβαις. βάντα τὸν ἀργολικὸν στρατὸν τὸν λεύκασπιν πανσαγίᾳ. τουτέστι, πάσῃ στολῇ καὶ σκευῇ χρησάμενον. ὀξυτόρῳ κινήσασα χαλινῷ φυγάδα. ΔΙΡΚΑΙΩΝ ΥΠΕΡ. δίρκη κρήνη, καὶ ποταμὸς θηβῶν. ΛΕΥΚΑΣΠΙΝ. καὶ εὐριπίδης, Λεύκασπιν εἰσορῶμεν ἀργείων στρατόν. ΠΑΝΣΑΓΙΑι. σὺν πανοπλίᾳ. ἤτοι δὲ τὸν ἄδραστον φησίν, ἢ ἐφ᾽ ἑνὸς τὸ πλῆθος δηλοῖ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΝ. ὑπὲρ τὸ δέον δραμόντα διὰ τὴν φυγήν. ΚΙΝΗΣΑΣΑ ΧΑΛΙΝΩι. οἷον παρασκευάσασα. τῶν χαλινῶν μετὰ σπου

δὴς ἐφάψασθαι διὰ τὴν ὀξυτέραν φυγήν. ΟΝ ΕΦΗΜΕΤΕΡΑι ΓΑι. ὅντινα στρατὸν ἀργείων ἐξ ἀμφιλόγων νεικέων ἀρθεὶς ἤγαγεν ὁ πολυνείκης. οἷον ἀμφιλογίᾳ χρησάμενος πρὸς τὸν ἀδελφόν. διὰ βραχέων δὲ εἶπεν αὐτά, ὡς γνωρίμου οὔσης τῆς ὑποθέσεως. ΑΡΘΕΙΣ ΝΕΙΚΕΩΝ. ἐπαρθεὶς εἰς θυμὸν καὶ παροξυνθείς. ΑΜΦΙΛΟΓΩΝ. ἤτοι τῶν ἀμφισβητησίμων, ἢ τῶν ἀμφιβολίας ἐμποιούντων. ΑΙΕΤΟΣ ΕΙΣ ΓΑΝ ΩΣ. τὸ ἑξῆς, ὡς ἀετός. ΛΕΥΚΗΣ ΧΙΟΝΟΣ ΠΤΕΡΥΓΙ. ὡς ἐκχιόμος οὔσῃ πτέρυγι. ἀντὶ τοῦ λευκοτάτῃ. ΣΤΕΓΑΝΟΣ. ἐστεγασμένος λευκοῖς ὅπλοις. ἀλληγορικῶς δὲ τοῦτό φησιν, ὡς ἐπὶ ἀετοῦ. δηλοῖ δὲ ὅτι λεύκασπις ἦν ὁ τῶν ἀργείων στρατός. λείπει δὲ τὸ ὡς. ἵν᾽ ᾖ, ὡς χιόνος. τὸ δὲ πτέρυγι, μεταφορικῶς ἐπὶ τῶν ὅπλων ἔλαβε. ΣΤΑΣ Δ᾽ ΥΠΕΡ ΜΕΛΑΘΡΩΝ. ὡς ἀετὸς πολυνείκης κυκλώσας τὰς θήβας, ταῖς τῶν φόνων ἐρώσαις λόγχαις ἀμφιχανὼν ἔβα. ἐνέμεινε δὲ τῇ μεταφορᾷ. ΕΒΑ. ἀντὶ τοῦ ἀπῆλθε. ΑΙΜΑΤΩΝ ΓΕΝΥΣΙ. παρήλλαξε τὸ ὄνομα τὰ χείλη τοῦ ἀετοῦ γένυς εἰπών. ΠΕΥΚΑΕΝΘ᾽ ΗΦΑΙΣΤΟΝ ΕΛΕΙΝ. τὸ ἐκ τῆς πεύκης ἐγειρόμενον. ἢ τὸ πικρὸν τῷ τοῦτο πάσχουσι. ΔΥΣΧΕΙΡΩΜΑ ΔΡΑΚΟΝΤΙ. ἐκγόνος ὁ δράκων, ἐξ ἄρεως καὶ τιλφώσης ἐριννύος. ἀπὸ δὲ τοῦ δράκοντος τοὺς θηβαίους δηλοῖ, ἐπεὶ δρακοντογενεῖς εἰσιν. ὁ δὲ λόγος, τοιοῦτος. παλταῖος ἄρεως, περὶ τὰ νῶτα τοῦ ἀετοῦ ἐτάθη, τουτέστι δραπετεύειν, καὶ νῶτα αὐτοῦ διδόναι πεποίηκεν ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου δράκοντος.

ὃς ἐποίησεν αὐτὸν τὸν δράκοντα δυσχερῶς χειρωθῆναι. πολέμιον δὲ ζῶον ἐστὶν ὁ δράκων πρὸς τὸν ἀετόν, ὥς φησι νίκανδρος. τῷ δὲ ἀντιπάλῳ δράκοντι, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου δράκοντος, ὡς ἀχιλλῆϊ δαμασθείς. ἢ οὕτως. τῷ ἀντιπάλῳ δράκοντι τοσαύτῃ μάχῃ συνεστάθη. ἢ ἐποίησεν αὐτὸν μὴ δύνασθαι ἡμᾶς χειρώσασθαι. ἵνα δράκοντα λέγῃ τὸν τῶν ἀργείων στρατόν, ὡς θανατηφόρον. ἢ τὸν πολυνείκην, ὡς αὐτὸν θηβαῖον ὄντα.

ΖΕΥ͂Σ ΓᾺΡ ΜΕΓΆΛΗΣ ΓΛΏΣΣΗΣ. τοῦτο κοινόν, ὡς πάντων τῶν ἑλλήνων μεγαλαυχούντων, ἢ ἰδίᾳ κατὰ καπανέως. τὰ γὰρ ἑξῆς εἰς αὐτὸν μόνον τείνει. ΚΑΊ ΣΦΑΣ ΕἸΣΙΔΏΝ. καὶ τοὺς τοῦ χρυσοῦ φαντασίαν ὑπερβεβηκότας τῇ ἰδίᾳ ὑπεροψίᾳ. ὑπερήφανον γάρ τι ὁ χρυσός. οἱ δέ φασι λείπειν τὸ μετά. ἵν᾽ ᾖ οὕτως, καὶ ἰδὼν αὐτοὺς προσμισομένους μετὰ χρυσοῦ. καὶ καναχῆς. καὶ ὑπεροπλίας, ὅ ἐστιν ὑπερηφανίας, οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλ᾽ ἐνεμέσησε τῷ κόμπῳ αὐτῶν. ἀεὶ γὰρ τοὺς κόμπους τῆς μεγάλης γλώσσης ὑπερεχθαίρει.

ΠΑΛΤΩ͂Ι ῬΙΠΤΕΙ͂ ΠΥΡΊ. τῷ κεραυνῷ τῷ ἄνωθεν παλθέντι. ΒΑΛΒΊΔΩΝ. μεταφορικῶς εἴρηται ἀπὸ τῶν δρομέων, ἀντὶ τῶν κρηπίδων τοῦ τείχους. ἈΛΑΛΆΞΑΙ. παιωνίσαι. ἀλάλαγμα δέ ἐστιν ἐπινίκιος ᾠδή. ἈΝΤΊΤΥΠΑ Δ᾽ ἘΠῚ ΓΑ͂Ι ΠΈΣΕΝ. εἰς ἀντίτυπον δέ φησι πτῶμα ἔπεσε, διατιναχθεὶς ἄνωθεν κάτω,

οὐχὶ πλάγιος. τὸ δὲ ἀντίτυπος, οὐκ ἀπὸ τοῦ τύπου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τύψαι συντέθειται. αὐτὸς μὲν γὰρ τὴν ἄνω φορὰν ἐδίωκεν, ὁ δὲ κεραυνὸς τὴν κάτω. ὅτι δὲ ταμταλωθεὶς σημαίνει τὸ διασεισθεὶς, μαρτυρεῖ καὶ ἀνακρέων. Μελαμφύλλῳ δάφνᾳ χλωρᾷ τ' ἐλαίᾳ τάμταλίζει. Ἄλλως. ἄνωθεν τυπεὶς ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ, κάτωθεν δὲ ὑπὸ τῆς γῆς, ὑπὸ τὸν κεραυνὸν γενόμενος. ὅτι τῷ ταντάλῳ ἡ σίπυλος ἐπεκάλεσε ῥάφη. ΠΥΡΦΟΡΟΣ. πῦρ φέρων ἐν αὑτῷ. ὁ πῦρ ταῖς χερσὶ προσάγων. ἢ πεπυρακτωμένος ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ. ΜΑΙΝΟΜΕΝΑι ΞΥΝ ΟΡΜΑι. ὡς ἐπὶ τυφῶνος, καὶ καταιγιδώδους πνεύματος, ἐπέπνει τὴν πόλιν ῥιπαῖς ἀνέμων. ΒΑΚΧΕΥΩΝ. ἐνθουσιῶν, καὶ μέγα φυσῶν. καὶ πνέων ὀργήν. ὡς τὸ μενάνδρου. Ἀλλὰ καὶ πν.

ΕἾΧΕ Δ' ἌΛΛΑ. τὸ εἶχεν, οὐκ ἔτι ἐπὶ τοῦ καπανέως, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἄρεως. ὅτι ἄρης βοηθῶν ἡμῖν, πανταχοῦ ῥοπὰς ἐποιεῖτο τῶν πολεμίων. τοῦτο δέ φησιν, ὥσπερ εἰ ἔλεγεν. οὐδεὶς τόπος ἀπήλλακτο ταραχῆς, ἀλλὰ πανταχοῦ ὁμοίως ἐξεφλέγετο ὁ πόλεμος. ΔΕΞΙΟΣΕΙΡΟΣ. κατὰ τὸ δεξιὸν φερόμενος κέρας. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν ἵππων τῶν ἐν τοῖς ἅρμασι παρασείρων τῶν. ὅ ἐστι, δεξιὸς ἄρης ἡμῖν γενόμενος ὁ κεραυνὸς, καὶ ἀγαθὸς ἡμῖν φανεὶς. ἐὰν δὲ ᾖ δεξιόχειρος, ἀντὶ τοῦ γενναῖος καὶ περιδέξιος. Ἄλλως. δεξιόσειρος ὁ γενναῖος. οἱ γὰρ ἰσχυροὶ ἵπποι,

εἰς τὴν δεξιὰν σειρὰν ζεύγνυνται τοῦ ἅρματος. ΖΗΝῚ ΤΡΟΠΑΙ͂Ω ΠΆΓΧΑΛΚΑ ΤΈΛΗ. ὅ ἐστι τὰ ὅπλα ἀπέβαλον. ΠΛῊΝ ΤΟΙ͂Ν ΣΤΥΓΕΡΟΙ͂Ν. στυγερῶν φησι τῶν ἀτυχῶν. οἱ τοιοῦτοι γὰρ ἀεὶ στυγνοὶ καθεστήκασιν. οὗτοι δέ φησιν ἀλληλοκτονηθέντες, οὐ διέκριναν τὴν νίκην. ὥστε τοῦ ἡττηθέντος ἀνατεθῆναι τὰ ὅπλα. ΚΑΘ᾽ ΑΥ̓ΤΟΙ͂Ν. ἀντὶ τοῦ κατ᾽ ἀλλήλων. ΔΙΚΡΑΤΕΙ͂Σ ΛΌΓΧΑΣ. ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένας. ἢ ὅτι ἀλλήλους ἀπέκτειναν. καὶ ἡ ἑκατέρου λόγχη οὐκ εἰς κενὸν ἀπεπέμφθη, ἀλλ᾽ ἐκράτησε τοῦ ἑτέρου. Ἁ ΜΕΓΑΛΏΝΥΜΟΣ. ἡ μεγάλην περιποιοῦσα δόξαν. ἈΝΤΙΧΑΡΕΙ͂ΣΑ ΘΉΒΑ. ἀντὶ τοῦ ἴσον αὐτῇ χαρεῖσα ὡς ἀντίθεος. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτι ὅσον ἐφίλει τὴν νίκην, καὶ ἡ νίκη αὐτὴν ἀντεφίλησε. πρὸς χαίρουσαν γὰρ αὐτὴν, καὶ αὐτὴ χαρεῖσα ἦλθεν. ἢ ἀντὶ τῶν κακῶν χαρεῖσα. ἘΚ ΜῈΝ ΔῊ ΠΟΛΈΜΩΝ. πάνυ πιθανῶς τὰ τῆς εὐχῆς. ἐπιμνησθέντες γὰρ δυσχερῶν, πάλιν ἐπὶ τὰ καταρχὰς εὔφημα τρέπονται. ΘΉΒΑΣ Δ᾽ ἘΛΕΛΊΖΩΝ. ἐξάρχοι δὲ, ὁ διόνυσος ὁ τὰς θήβας ἐλελίζων καὶ κινῶν ταῖς βακχείαις. Ἄλλως. Ὁ ΘΉΒΑΣ Δ᾽ ἘΛΕΛΊΧΘΩΝ ΒΑΚΧΕΙ͂ΟΣ. ὁ κινησίχθων. ἐλελίχθονα δὲ τὸν διόνυσον φησὶ, διὰ τὰς ἐν ταῖς βακχείαις κινήσεις. ἢ τὸν τὴν γῆν σείοντα, καὶ ἀναβακχεύοντα ταῖς χορείαις. ὁ δὲ νοῦς, ὁ θήβας βακχεῖος. ὁ θηβαγενὴς διόνυσος. ὁ τῆς θήβης πολίτης. ὁ ἐλελίχθων ἄρχοι τῆς χορείας.

ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας. ἄριστα καὶ μεγαλοφρόνως διεσκεύασαι αὐτῷ ὁ χορός. ἕτερος γὰρ ἂν ταῦτα πρῶτον εἰσήγαγεν ὅτι ἡμεῖς συνήχθημεν ὑπὸ κρέοντος. χάριεν δὲ τὸ πρῶτον μὲν εὐχὴν αὐτοὺς ποιήσασθαι. ἑξῆς δὲ δηλῶσαι ὑπὸ τίνος συνηθροίσθησαν. παρατήρει δὲ ὅτι πάντη ἐπιμελῶς διαγίνεται, δηλῶν ἡμῖν τὰ πράγματα ὁ ποιητής, ὥστε ἐσπάρθαι μὲν αὐτά. καὶ παρακεῖσθαι ἑτέροις προσώποις. πάντα δὲ δηλοῦσθαι. καὶ τὸ τοῦ βασιλέως ὄνομα εὐθὺς παρατήρει. κρέων ὁ μενοικέως. καὶ τὸ νεοχμὸς δὲ οὐκ ἔστιν ἀργόν. ΝΕΟΧΜΟΣ. νέος. νεωστὶ καταστάθεις εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τυραννίδα. τὸ δὲ ἑξῆς, ἀλλ' ἰδοὺ γὰρ κρέων ὁ νεωστὶ καινὸς βασιλεὺς τῆς χώρας γενόμενος, τῇ προσφάτῳ παρὰ θεῶν αὐτῷ δεδομένῃ ἐπιτυχίᾳ. τοῦτο κατορθώσας. ΣΥΝΤΥΧΙΑΙΣ. συναντήσεσι. ΤΙΝΑ ΔΗ ΜΗΤΙΝ ΕΡΕΣΣΩΝ. ἐνεάζων τῷ κινῶν. καὶ μεριμνῶν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων. ΣΥΓΚΛΗΤΟΝ ΛΕΣΧΗΝ. τὴν συγκληθεῖσαν ἐξαίφνης ὁμιλίαν. ἐπειδήπερ μεταπεμψάμενος τοὺς ἐντίμους, εἰς ἐκκλησίαν συνήγαγε. ΠΡΟΥΘΕΤΟ ΛΕΣΧΗΝ. ὁμιλίαν συνεκρότησε. ΠΕΜΨΑΣ. μεταστειλάμενος. ΠΟΛΛΩι ΣΑΛΩι. ποιητικῶς, ὡς ἐπὶ νεώς. ΥΜΑΣ ΔΕ ΓΩ ΠΟΜΠΟΙΣΙΝ. διὰ τῶν πομπῶν ὑμᾶς μετεκαλεσάμην. χωρὶς ἁπάντων. ἐξαιρέτως πρὸς ὑμᾶς μόνον ἀπεσταλμέ

νων. ὁ δὲ λόγος, ἔστι μὲν καὶ σημαντικὸς τοῦ πράγματος. ἔστι δὲ καὶ τεχνικός. ἐγκωμιάζει γὰρ πρῶτον αὐτούς. ἀναγκαῖον δὲ τῷ παριόντι πρῶτον ἐπὶ πολιτικὴν ἀρχὴν εὔνους ἑαυτῷ καταστῆσαι τοὺς ὑπηκόους. μετεπεμψάμην οὖν φησὶν ὑμᾶς, εἰδὼς ὅτι ἄνωθεν πρὸς λάϊον καὶ οἰδίποδα εὐνοϊκῶς εἴχετε. ὡς δή που καὶ πρὸς αὐτὸν τοιούτων φανησομένων. δηλοῖ δὲ διὰ τούτων, καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν κατὰ τὸν χορὸν γερόντων. ὥστ᾽ ἔτι ἄνωθεν ἀπὸ λαΐου ὄντων ἐν πολιτείᾳ. ΚΑΤ᾽ ἈΓΧΙΣΤΕῖΑ. οὐδετέρως κατ᾽ οἰκειότητα. κατὰ συγγένειαν. ἈΜΉΧΑΝΟΝ ΔΈ. οἱ μὲν χίλωνι ἀνατιθέασι τὴν γνώμην. οἱ δὲ βίαντι, ὅτι ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσιν. ΜῊ ΤΩ͂Ν ἈΡΊΣΤΩΝ. δέον γὰρ ἀρίστων βουλευμάτων ἅπτεσθαι, καὶ παῤῥησιάζεσθαι ἐν αὐτοῖς. μὴ ἀποδειλιῶντα. ΝΥ͂Ν ΤΕ ΚΑῚ ΠΆΛΑΙ. καὶ πρὶν ἄρξω, καὶ νῦν ὅτε ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐλήλυθα. ΟὔΤ᾽ ἊΝ ΦΊΛΟΝ ΠΌΤ᾽. οὐκ ἂν κτησαίμην φίλον τῆς ἐμῆς πόλεως δυσμενῆ. τοῦτο δὲ εἰς πολυνείκην συντείνει. ἭΔ᾽ ἘΣΤῚΝ Ἡ ΣΏΖΟΥΣΑ. ἡ πόλις δηλονότι. ΠΛΈΟΝΤΕΣ ὈΡΘΗ͂Σ. πορευόμενοι. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν νεῶν. ΚΑῚ ΝΥ͂Ν ἈΔΕΛΦᾺ. ἴσα. ὅμοια. μέλλων δὲ περὶ ἀπεχθοῦς κηρύγματος λέγειν, μακροτέρῳ χρῆται τῷ λόγῳ. καὶ πρῶτον μὲν ἐγκωμιάζει τὸν ἐτεοκλέα. ὕστερον δὲ ἐλέγχει τὸν πολυνείκην. καὶ δείκνυσιν αὐτὸν μίσους ἄξιον. καὶ τῆς τοιαύτης τιμωρίας.

ΑἼΜΑΤΟΣ ΚΟΙΝΟΥ͂. ἀντὶ τοῦ ἐμφυλίου. ἢ τοῦ ἀδελφικοῦ αἵματος. παροξυντικὰ δὲ λίαν ταῦτα τῶν ἀκουόντων. ἜΔΕΣΤΟΝ. βρωτόν. ΤῸΝ ΤΗ͂Ι ΔΕ ΔΥΣΝΟΥΝ. λείπει τὸ, μὴ θάπτειν. ΝΌΜΩΙ ΔῈ ΧΡΗ͂ΣΘΑΙ ΠΑΝΤῚ ΠΟΥ ΤἜΝΕΣΤΊ ΣΟΙ. ἀντὶ τοῦ ἔξεστί σοι ὅπως θέλεις νομοθετεῖν. ὩΣ ἊΝ ΣΚΟΠΟῚ ΝΥ͂Ν. σκοποὶ φύλακες. ἀντὶ τοῦ μελέτω ὑμῖν ἡ φυλακὴ τῶν εἰρημένων. ΝΕΩΤΈΡΩΙ ΤΩΙ ΤΟΥ͂ΤΟ ΒΑΣΤΆΖΕΙΝ. τοῦτο τὸ φορτίον. τὸ δὲ ΠΡΌΘΕΣ, ἀντὶ τοῦ πρόσθες. χρῶνται γὰρ τῇ πρὸ ἀντὶ τῆς πρός. ΤῸ ΜῊ ἘΠΙΧΕΙΡΕΙ͂Ν ΤΟΙ͂Σ ἈΠΙΣΤΟΥ͂ΣΙ ΤΆΔΕ. λείπει ἡ διά. διὰ τὸ μὴ ἐπιτρέπειν, μηδὲ συγχωρεῖν τοῖς ἀπειθοῦσιν. ἔλεγον δὲ καὶ τὴν πειθώ, πίστιν. ΚΑῚ ΜῊΝ Ὁ ΜΙΣΘῸΣ ΟΥ̓͂ΤΟΣ. ὁ θάνατος δηλονότι. ἌΝΔΡΑΣ ΤῸ ΚΈΡΔΟΣ. ἕνεκα κέρδους, καὶ τοῦ θανάτου ἔνιοι καταπεφρονήκασιν. οἷον, ὑπ' ἐλπίδων τοῦ διαφυγεῖν. καὶ τοῖς ἐπικινδύνοις ἔργοις ἐπιχειροῦσιν. οὐ γὰρ προσεδόκα τινὰ τῶν οἰκείων τοῦτο ποιήσειν. θήλειαι γὰρ ἦσαν. ἘΡΩ͂ ΜῈΝ, ΟΥ̓Χ ὍΠΩΣ ΤΆΧΟΥΣ ὝΠΟ. οὐ τοῦτο λέγω, ὅτι μετὰ σπουδῆς ἀσθμαίνων πρὸς σὲ πεπόρευμαι. πολλάκις γὰρ ἐπιστὰς ἐλογισάμην. πότερον ἔλθω πρὸς σέ, ἢ μή. ἘΠΙΣΤΆΣΕΙΣ. ἐνστάσεις. ἈΝΑΣΤΡΟΦΗ͂Ν. ὑποστροφήν. ΤΆΛΑΣ ΤΊ ΧΩΡΕΙ͂Σ. ταῦτα ἡ ψυχή μου παρῄνει. ΟἹ ΜΟΛΩ͂Ν. ἀντὶ τοῦ ὅπου περ. ΟΥ̓Κ ἈΛΓΥΝΗ͂Ι. οὐ τιμωρηθήσῃ.

ἬΝΥΤΟΝ ΣΧΟΛΗ͂Ι ΒΡΑΔΥ͂Σ. γράφεται ταχύς. καί τοι ταχὺς ὤν, βραδέως ἤνυον τὴν ὁδόν. ΚΕἸ ΤῸ ΜΗΔῈΝ ἘΞΕΡΩ͂. καὶ εἰ μηδέν σοι τερπνὸν λέξω. ἢ οὕτως. εἰ καὶ τὸ μηδέν σοι μέλλω λέγειν. καὶ γὰρ ἐκ τοῦ εἰπεῖν καὶ σιγῆσαι, οὐδὲν ἄλλο λείπεται, ἢ θανάτῳ με κολάζεσθαι. ἀκόλουθον δὲ καὶ τὸ ἑξῆς διανόημα. ἐλπίζω γὰρ ὅτι οὐδὲν ἄλλο πάθοιμι, ἢ τὸ μόρσιμον. ὥστε οὐδέν μοι χεῖρον ἀποβήσεται ἐκ τοῦ εἰπεῖν. ΤΗ͂Σ ἘΛΠΊΔΟΣ ΓᾺΡ ἜΡΧΟΜΑΙ. ὑπὸ γὰρ τῆς ἐλπίδος νενικημένος ἐλήλυθα. ἢ οὕτως. ἀντειλημμένος τῆς ἐλπίδος ἐλήλυθα. ΚἈΠΟΦΡΆΓΝΥΣΑΙ ΚΎΚΛΩ. κύκλῳ σαυτὸν ἀσφαλίζῃ, ἢ αὐτὴν τὴν πρᾶξιν. ΟΥ̓ΚΟΥ͂Ν ἘΡΕΙ͂Σ ΠΟΤΕ. τοῦ ἀγγέλου περιπλέκοντος τὸν λόγον. καὶ εὐλαβουμένου σημῆναι τὸ πραχθέν, ἐπιθυμῶν ὁ κρέων ἀκοῦσαι, εὔελπιν αὐτὸν ποιεῖ, ὡς ὅτι οὐδὲν πείσεται. οὐ γὰρ ἀπειλεῖ κελεύων εἰπεῖν, ἀλλά φησιν ὅτι δηλώσας τὸ πρᾶγμα, ἄπιθι ἀθῷος. δίδωσιν οὖν καὶ ἀνδράσι βασιλικοῖς τὸ ψεύσασθαι διὰ τὸ χρήσιμον. ΔΙΨΊΑΝ. ξηράν. ΚΌΝΙΝ ΠΑΛΎΝΑΣ. βαλών, ἢ λεπτύνας τὴν λεγομένην χυτὴν γῆν. ΔΙΚΈΛΛΗΣ. πελέκεως, ἀξίνης. ΣΤΎΦΛΟΣ. σκληρά. ΟΥ̓Δ᾽ ἘΠΗΜΑΞΕΥΜΈΝΗ. ἐσκαμμένη. ἉΡΩ͂Ξ. μὴ ἐσχισμένη. ἈΛΛ᾽ ἌΣΗΜΟΣ ΟὙΡΓΆΤΗΣ ΤΙΣ ἮΝ. ὁ τοῦτο ἐργασάμενος, ἄγνωστος ἦν. ἐκπλῆξαι δὲ αὐτὸν βούλεται, ὡς ὅτι ἐκ τινὸς τῶν κρειττόνων γέγονεν.

ΤΥΜΒΗΡΗΣ ΜΕΝ ΟΥ. ΛΕΠΤΗ Δ' ΑΓΟΣ. οὐ κατὰ βάθος ἦν τεθαμμένος, ἀλλ' ὡς ἔχει ἐπιβεβλημένη ἦν ἡ ἄμμος. τοῦτο δὲ ἐποίησεν ὁ θάψας νόμου χάριν. εἰ γὰρ νεκρὸν ὁρῶντες ἄταφον ἢ μὴ ἐναμησάμενοι κόνιν ἐναγεῖς εἶναι ἐδόκουν. ὥσπερ οὖν τὸ τῆς ἀσεβείας τις ἔγκλημα φεύγων, λεπτὴν κόνιν ἐπιχέει τοῖς νεκροῖς, οὕτως ἦν καὶ ἐπάνω τοῦ πολυνείκους. ἢ τοῦτο δὲ ἡ ἀντιγόνη καθαρσίων ἕνεκα πεποίηται. λόγος δὲ, ὅτι βουζύγης ἀθήνησι κατηράσατο τοῖς περιορῶσιν ἄταφον σῶμα. ΦΥΛΑΞ ΕΛΕΓΧΩΝ ΦΥΛΑΚΑ. ἐπεὶ ἐκ διαδοχῆς αἱ φυλακαὶ γίνονται, ἠποροῦμεν εἰς τὴν τίνος φυλακὴν ἐγεγόνει. ΕΙ ΓΑΡ ΤΙΣ ἮΝ ἙΚΑΣΤΟΣ. ἕκαστος μὲν γὰρ τὸν πλησίον ἐδόκει πεπραχέναι. ἀκριβῶς δὲ αὐτὸν κατελέγχειν οὐκ ἠδύνατο. ἮΜΕΝ Δ' ἙΤΟΙΜΟΙ ΚΑΙ ΜΥΔΡΟΥΣ. σίδηρον πεπυρακτωμένον. εἰώθασι γὰρ οἱ ὀμνύοντες ταῦτα ποιεῖν. μύδρους γὰρ αἴροντες ἐπαρῶνται μένειν τὰ ὅρκια, ἕως αὐτοὶ φανῶσι. καὶ ῥίπτουσιν αὐτοὺς εἰς θάλασσαν, ὅπως οὖν αἰώνια τὰ ὅρκια ὑπάρχῃ. ὡς καὶ καλλίμαχος. Φωκαίων μέχρις κε μένῃ μέγας εἰν ἁλὶ μύδρος. καὶ τὸ πῦρ δὲ διαπορευόμενοι ὤμνυον. Ἄλλως. ἕτοιμοι ἦμεν πάσας βασάνους ὑπομένειν πρὸς ἔλεγχον, εἰώθασι δὲ ὀμνύοντες καὶ πίστεις διδόντες,

μύδρους βαστάζειν. καὶ πῦρ ὑπερβαίνειν. τοὺς
γὰρ μὴ ἐνόχους τῷ ἁμαρτήματι, ᾤοντο καὶ ἐν τού
τοις μὴ ἀλγεῖν. ΜΥΔΡΟΣ. πεπυρακτωμένος σί
δηρος. ΤΕΛΟΣ Δ' ΟΥ̓ΤΟΥ̓ΔΕΝ. τὸ ἑξῆς. ὅτε δὲ ἐρευ
νῶσιν ἡμῖν, οὐδὲν πλέον τέλος ἐφαίνετο. ΠΑΛΟΣ
ΚΑΘΑΙΡΕΙ. ἀντὶ τοῦ καταλαμβάνει, ὥστε ἀπαγγεῖ
λαι σοι. ἐπειδὴ εἰς τὰ ἄγγεα κλήρους βάλλουσιν, ἐν ἤ
θει τοῦτό φησι. καὶ εὔκληροι γάρ τινες λέγονται. Η ΞΥΝ
ΝΟΙΑ ΒΟΥΛΕΥΕΙ. πάλαι ἡ σύννοιά μοι βουλεύεται.
καὶ οἴεται μὴ καὶ θεήλατόν ἐστι τὸ πρᾶγμα. ΜΕΣΤΩΣΑΙ.
πληρῶσαι. ΑΝΟΥΣ ΤΕ ΚΑΙ ΓΕΡΩΝ ΑΜΑ. ἐναντίον γὰρ
ἡ ἄνοια τῷ γήρᾳ. ΑΜΦΙΚΙΟΝΑΣ. τοὺς ἀμφοτέρωθεν ὑπὸ
κιόνων βασταζομένους ναούς. ΚΡΥΦΗι ΚΑΡΑ ΣΕΙΟΝΤΕΣ.
δῆλον μὴ πειθόμενοι τοῖς ἐμοῖς κηρύγμασι. μόνον συνήνουν
μοι οὐχ οὕτω διακείμενοι. ΕΡΡΟΘΟΥΝ ΕΜΟΙ. ἠρέμα
ψιθυρίζοντες, ὕβριζόν με. ΛΟΦΟΝ ΔΙΚΑΙΩΣ ΕΙΧΟΝ.
ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων τῶν μὴ βουλομένων
ὑπὸ τὸν ζυγὸν μεῖναι, ταῦτά φησιν ὑπ' ἐκείνων πράττε
σθαι τῶν μὴ ἀχθομένων λάθρα σαλεῦσαι τὴν ἡμετέραν ἀρ
χήν. ΕΚ ΤΩΝ ΔΕ ΤΟΥΤΟΥΣ ΕΞΕΠΙΣΤΑΜΑΙ. ἀπὸ τούτων
φησὶ τῶν δυσαρεστούντων μου τοῖς κηρύγμασιν, οἱ φύλακες μι
σθὸν λαβόντες, ἔθαψαν τὸν νεκρόν. ΠΑΡΗΓΜΕΝΟΥΣ. ἠπατη
μένους. ΜΙΣΘΑΡΝΟΥΝΤΕΣ. μισθὸν λαβόντες. Η
ΝΥΣΑΝ. ἀντὶ τοῦ ἐτιμωρήθησαν. ΧΡΟΝΩι ΠΟΤΕ ΕΞΕ
ΠΡΑΞΑΝ. ἀντὶ τοῦ φανεροὶ ἔσονται καὶ τιμωρηθήσονται.

ἀλλ' εἴπερ ἴσχει Ζεύς. ὅ ἐστιν, εἰ τιμῶ καὶ σέβω τὸν Δία, καὶ μὴ ἐπιορκῶ αὐτόν. ΟΥΧ ΥΜΙΝ ΑΙΔΗΣ ΜΟΥΝΟΣ ΑΡΚΕΣΕΙ. οὐκ εὐθὺς ὑμᾶς τῷ ᾅδῃ παραδώσω. ἀλλὰ τιμωρίαις κρεμασταῖς παραδοὺς βαρύτερον τὸ ζῆν τοῦ θανεῖν ὑμῖν ἀπεργάσομαι. παρὰ τὸ ὁμηρικόν. Οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ' οἰωνούς. ΤΗΝΔΕ ΔΗΛΩΣΗ ΟΥΒΡΙΝ. ὁμολογήσειε ταύτην τὴν καταφρόνησιν. ΙΝ' ΕΙΔΟΤΕΣ ΤΟ ΚΕΡΔΑΙΝΕΙΝ. ἵνα μαθόντες ὅθεν δεῖ κερδαίνειν τὸ λοιπὸν ἐκεῖνα ἁρπάζητε. ΕΙΠΕΙΝ ΔΕ ΔΩΣΕΙΣ. ἐπιτρέψεις καὶ ἐμοὶ εἰπεῖν. ἢ ἀπέλθω. ΟΥΚ ΟΙΣΘΑ ΚΑΙ ΝΥΝ. ἄπιθι. καὶ γὰρ νῦν λέγων ἀνιαρός μοι εἶ. ΡΥΘΜΙΖΕΙΣ. σχηματίζεις. διατυποῖς. ΟΔΡΩΝ ΞΑΝΙΑΣ. συνετῶς ὑπὲρ τοῦ ἀπελθεῖν τῷ μὰ ἀπελογίσατο, ὡς οὐκ ὢν αἴτιος. ΩΣ ΛΑΛΗΜΑ ΔΗΛΟΝ. λάλημα τὸ περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς. οἷον πανοῦργος. ΟΥΚΟΥΝ ΤΟ ΔΕ ΕΡΓΟΝ. ἀντὶ τοῦ οὐδέποτε ἐφλυάρησα. Η ΔΕΙΝΟΝ ΟΙ ΔΟΚΕΙ ΓΕ. δεινὸν τοῦτό ἐστι τὸ ψευδῆ ὑπονοεῖν. οὐκ ἔστι γὰρ τὴν δόξαν ἐκείνων μεταστρέψαι. ΚΟΜΠΕΥΕ ΝΥΝ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ. σεμνολόγει. τὴν δόκησιν περιλάλει. κόμπους γὰρ ἔλεγον, οὓς νῦν ἡμεῖς περπερείους καὶ πολυλάλους φαμέν. ΕΙ ΔΕ ΤΑΥΤΑ ΜΗ. τὸ ἑξῆς δ' ἄλλων μὴ φανεῖτέ μοι τοὺς ταῦτα δρῶντας. ΤΑ ΔΕΙΝΑ ΚΕΡΔΗ. γράφεται τὰ δειλά. ἀντὶ τοῦ τὰ κακά, ἀπὸ τοῦ τοὺς δειλοὺς

εἶναι

εἶναι ἀχρεῖος. ΤΟΥ͂ΤΟ ΓᾺΡ ΤΎΧΗ ΚΡΙΝΕΙ͂. ἀπιὼν ὁ
θεράπων καθ᾽ ἑαυτὸν ταῦτά φησιν. οὐ γὰρ δύναται ὑπὸ τοῦ
Κρέοντος ταῦτα λέγεσθαι. ὡς καὶ ἐν τοῖς κωμικοῖς. ΠΟΛ-
ΛᾺ ΤᾺ ΔΕΙΝΆ. ἐν σχήματι εἶπεν. ἀντὶ τοῦ πολλῶν
ὄντων τῶν δεινῶν, οὐδὲν ἐστὶν ἀνθρώπου δεινότερον.
ΤΟΥ͂ΤΟ ΚΑῚ ΠΟΛΙΟΥ͂ ΠΕΡΑΝ. τοῦτο τὸ γένος τῶν ἀν-
θρώπων. ΠΕΡΙΒΡΥΧΊΟΙΣ. τοῖς ἠχώδεσιν. ἢ τοῖς καλύ-
πτουσι τὴν ναῦν. τῷ γὰρ ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ τοῦ ἔτους πλέου-
σι, μονονουχὶ τὰ κύματα φέρεται ἡ ναῦς. ἢ τοῖς κυμα-
τίζουσι τὴν ναῦν. τὸ μὲν γὰρ καθόλου κεκρυμμένον ὑπὸ
› ὕδατος, ὑποβρύχιόν ἐστιν. ὅμηρος, Τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑποβρυ-
› χα θῆκε πολὺν χρόνον. τὸ δὲ ἕτερον περιβρύχιον
καλεῖται. ΘΕΩ͂Ν ΤΕ ΤᾺΝ ὙΠΕΡΤΆΤΑΝ. τοῦτο ὡς ἐν
πανουργίᾳ οὐ δεῖ ἀκούειν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπίνοιαν αὐ-
τῶν. εἰ γάρ τις καταμάθοι πῶς ἐπενόησαν τὸ ἀρο-
τριᾶν, ἢ σπείρειν, θαυμάσειεν. ἈΠΟΤΡΎΕΤΑΙ.
γεωπονεῖ. ἢ ἀποσχίζει τὴν γῆν. καθότι ἐν τῷ ἀροτριᾶν
σχίζει καὶ δαμάζει τὴν γῆν. ΠΑΛΛΟΜΈΝΩΝ. γράφε-
ται ἰλλομένων καὶ περικυκλούντων τῶν ἀρότρων ἔ-
τος ἐξ ἔτους. ἹΠΠΕΊῼ ΓΈΝΕΙ ΠΟΛΕΎΩΝ. ταῖς ἡμιό-
› νοις. Αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν ἑλκέμε-
› ναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον. τινὲς δὲ ἵπποις
χρῶνται εἰς ἀροτριασμόν. ἈΜΦΙΒΑΛῺΝ ἌΓΕΙ. περι-
βαλὼν τοῖς δικτύοις ἀγρεύει. ἘΝΑΛΊΑΝ ΦΎΣΙΝ. τοὺς

ἰχθύας. ΣΠΕΙΡΑΙΣΙ ΔΙΚΤΥΟΚΛΩΣΤΟΙΣ. τοῖς σχοινίοις τοῖς εἰς δίκτυον κεκλωσμένοις. οἱ συγκλείουσι τὰ δίκτυα. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ, ἀμφιβαλὼν ἄγει. ΚΡΑΤΕΙ͂ ΔΕ ΜΗΧΑΝΑΙ͂Σ. καθολικὸν τοῦτό φησιν, ὅτι ἐν ζώοις ὁ ἄνθρωπός ἐστι πολυμήχανος, καὶ εὔτεχνος. καὶ θεόκριτος, Σοφόν τι χρῆμ' ἄνθρωπος. ἐπεὶ δὲ ἀνωτέρω εἶπεν ὅτι περιγίνεται πάντων τῶν ζώων ὁ ἄνθρωπος, ἐνταῦθα τὸ μηχαναῖς προσέθηκεν ἐπὶ τῶν τιθασευομένων. οὐ γὰρ μόνον κρατῆσαι δυνατὸς, ἀλλὰ καὶ τιθασεῦσαι. ΑΜΦΙΛΟΦΟΝ ΖΥΓΟΝ. τὸ ἀντὶ τοῦ περιβαλὼν αὐτῷ ζυγὸν, περὶ τὸν λόφον ὑπάξει. ἢ ἀμφίλοφον τὸν ἀμφιτράχηλον. τὸν ἀμφοτέρωθεν συνέχοντα τοὺς λόφους τῶν ὑποζυγίων. καὶ λείπει ἡ ὑπό. ὑπὸ ζυγὸν ἄξει. ΚΑΙ ΦΘΕΓΜΑ. τὴν ἀνθρωπίνην διάλεξιν. ΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΟΥΣ ΟΡΓΑΣ. τὴν περὶ τῶν μετεώρων φιλοσοφίαν. τὴν τῶν νόμων ἐμπειρίαν. δι' ὧν τὰ ἄστεα νέμονται. ὅ ἐστι διοικοῦνται. ΔΥΣΑΥΛΩΝ. δυσχερῆ τὸν ἐπαυλισμὸν ποιούντων. ΑΙΘΡΙΑ. ψυχρά. ΔΥΣΟΜΒΡΑ ΦΕΥΓΕΙΝ ΒΕΛΗ. εὐαίσθητός ἐστι καὶ οἰκοδομημάτων. ΠΑΝΤΟΠΟΡΟΣ. εἰς πάντα μηχανὰς ἐξευρίσκων. καὶ ἐπ' οὐδὲν ἄπορος τῶν μελλόντων. θανάτου μόνον οὐχ εὕρεν ἴαμα. ΝΟΣΩΝ Δ' ΑΜΗΧΑΝΩΝ. ὡς ἰατρικὴν δίαιταν. γυμναστικήν. καὶ τὰ ὅμοια. ταῦτα δὲ οὐκ ἂν ἕτερον ζῶον μηχανήσαιτο. ΣΥΜΠΕΦΡΑΣΤΑΙ. ἐπινενόηκε. καὶ γίνω-

σκέ. ΣΟΦΌΝ ΤΙ ΤῸ ΜΗΧΑΝΌΕΝ. τὸ μηχανόεν τῆς τέχνης σοφὸν ἔχων. ὅ ἐστι τὸ μηχανικὸν τῆς ἐπιτεχνήσεως σοφὸν ἔχων, ὡς οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν, οὐ μίαν ὁδὸν βαδίζει τὴν ἐπὶ τὰ ἀμείνω, ἀλλὰ ποτὲ μὲν ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ φέρεται. ποτὲ δὲ ἐπὶ τὰ χείρω. ΝΌΜΟΥΣ ΠΑΡΕΊΡΩΝ ΧΘΟΝΌΣ. ὁ πληρῶν τοὺς νόμους καὶ τὴν δικαιοσύνην, ὑψίπολις γίνεται. ὅ ἐστιν ἐν τῇ πόλει ὑψηλός. ἌΠΟΛΙΣ, ὍΤΩ ΤῸ ΜῊ ΚΑΛῸΝ. ἄπολις δὲ ἐκεῖνος καὶ ταπεινὸς τῇ πολιτείᾳ, ᾧτινι μὴ τὸ καλὸν σύνεστι. καὶ ὅς τις οὐ μετὰ τόλμης τὸ καλὸν ἐκπληροῖ. ὍΣ ΤΆΔ' ἜΡΔΕΙ. ὃς τοιοῦτον ἐπιτετήδευκε βίον. ἘΣ ΔΑΙΜΌΝΙΟΝ ΤΈΡΑΣ. ὁρῶντες ἑλκομένην τὴν ἀντιγόνην ἐκπλήττονται ὅτι γυνὴ ἦν ἡ ὑπερβᾶσα τὸ κήρυγμα. ἈΜΦΙΝΟΩ͂. περινοῶ ἢ ἀμφι. ἈΠΙΣΤΟΥ͂ΣΑΝ. μὴ πειθαρχοῦσαν. ἘΞΈΒΗΝ. προύβην. ἈΠΏΜΟΤΟΝ. ἀντὶ τοῦ ἀπηγορευμένον καὶ ἀπροσδόκητον. ἀντὶ τοῦ οὐκ ὀφείλει τις ἀπομόσασθαι περί τινος. ὅτι οὐκ ἂν αὐτὸ πράξειεν. ἡ γὰρ πρώτη δόκησις ἐκκρούεται ἀπὸ τῆς ἐπιγινομένης δόξης δευτέρας. τοῦτο δέ φησιν, ὅτι τοῦ κρέοντος ἀπειλήσαντος τότε ὤμοσε μηκέτι ἐμφανὴς ἔσεσθαι. νῦν δὲ εὑρὼν τὴν ἀντιγόνην, πάλιν ἐλήλυθε. ΨΕΥ͂ΔΕΙ ΓᾺΡ Ἡ ἘΠΊΝΟΙΑ. ψευδῆ ποιεῖ. ἡ γὰρ ἐπίνοια, ὅ ἐστιν ἡ ἐπιοῦσα γνώμη, τὴν ἀπελπίσασαν γνώμην ψευδῆ ποιεῖ.

ἈΛΛ' Ἡ ΓᾺΡ ἘΚΤῸΣ ΚΑῚ ΠΑΡ' ἘΛΠΊΔΑΣ. ἡ ἀπροσδόκητος χαρὰ, οὐκ ἔοικεν εἰς τὸ μέγεθος τῇ ἄλλῃ ἡδονῇ. ὅ ἐστι πᾶσαν ἡδονὴν νικᾷ τὸ μέγεθος τῆς παρ' ἐλπίδα χαρᾶς. ΚΑΊΠΕΡ ὬΝ ἈΠΩΜΟΤΟΣ. καίπερ ὀμωμοκὼς μὴ ἐλθεῖν. ΚΛῆΡΟΣ ἘΝΘΆΔ' ΟὐΚ ἜΠΑΛΛΕΝ. ἄνω γὰρ εἶπεν ὅτι κληρωτός ἦλθε. ΘΟὔΡΜΑΙΟΝ. τὸ ἕρμαιον. τὸ κέρδος. ΔΊΚΑΙΟΣ ΕἸΜΙ ΤῶΝ Δ' ἈΠΗΛΛΆΧΘΑΙ. ἀντὶ τοῦ μὴ ὑποπτεύεσθαι. ὋΝ ΣΥ ΤῸΝ ΝΕΚΡῸΝ ἈΠΕΙΠΑΣ. τὸ ἑξῆς, τὸν νεκρὸν ὃν σὺ ἀπεῖπας θάπτειν. οὕτως δὲ χρῶνται οἱ παλαιοὶ, ὥστε δύο ἄρθρα προτακτικόν τε καὶ ὑποτακτικὸν κατὰ τὸ αὐτὸ ὁμόματος παραλαμβάνειν. κρατῖνος,

Ὃν περ φιλοκλέης τὸν λόγον διέφθορεν. ΚΑῚ ΠῶΣ ὉΡᾶΤΑΙ. ποίῳ τρόπῳ αὐτὴν συνελάβεσθε καὶ κατειλήφατε. ΠᾶΣΑΝ ΚΌΝΙΝ ΣΉΡΑΝΤΕΣ. ἀποψήξαντες. ΜΥΔῶΝΤΕ ΣῶΜΑ. μυδῶν. ἰχῶρα ἀποπέμπον. τουτέστι, διαλελυμένον. καὶ δίυγρον τὸν ἀπὸ σήψεως ἰχῶρα ἀποστάζον. ὡς τὸ δάκρυσι μυδαλέον. ὙΠΉΝΕΜΟΙ. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τὸν ἄνεμον. οὐκ ἐναντίον τοῦ ἀνέμου. ἀλλ' ἐστραμμένοι ἀπὸ τοῦ νεκροῦ, ὅπως μὴ φέρῃ πρὸς ἡμᾶς τὴν ὀσμήν. ἘΠΙΡΡΌΘΟΙΣ. λοιδόροις. ὑβριστικοῖς. ΤΥΦῶΣ ἈΕΊΡΑΣ. τυφὼς λέγεται ὁ καται

γιδώδης ἄνεμος. ἡσίοδος, Ἐκ δὲ τυφωέος ἔστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων. ΣΚΗΠΤΟΣ. σκηπτὸς λέγεται πᾶν πνεῦμα θυελλῶδες ὅταν συνερείδῃ τῇ γῇ

10 h

ἢ πάλιν ἄνω αἴρῃ. τὸ δὲ τοιοῦτον ἢ στρόβιλόν τινες καλοῦσι παρὰ τὸ στροβεῖν. ΟΥΡΑΝΙΟΝ ΑΧΟΣ. τὸ λυποῦν τὸν αἰθέρα καθὸ ταράττει αὐτόν. τὴν κόνιν. τὸν τυφώνιον ἄνεμον. ΜΥΣΑΝΤΕΣ Δ' ΕΙΧΟΜΕΝ. ἀντὶ τοῦ ἀντείχομεν πρὸς τὴν κόνιν. ΚΑΝΑΚΩΚΥΕΙ ΠΙΚΡΑΣ ΟΡΝΙΘΟΣ ΟΞΥΝ ΦΘΟΓΓΟΝ. τὸ φιλόστοργον τῆς κόρης διὰ τούτων ὁρᾶται. θάψασα γὰρ οὐκ ἠμέλησε δακρύων καὶ θρηνημάτων. ΨΙΛΟΝ. γυμνὸν τῆς κόνεως. ΔΙΨΙΑΝ. ξηράν. γράφεται διψίαν φέρει. ΠΡΟΧΟΥ. προχόου. ΤΟΝ ΝΕΚΥΝ ΣΤΕΦΕΙ. κοσμεῖ. κύκλῳ περιρραίνει. ΙΕΜΕΣΘΑ. ἐπερχόμεθα. ὁρμῶμεν. ΟΥΔΕΝ ΕΚΠΕΠΛΗΓΜΕΝΗΝ. οὐ περίφοβον γενομένην. ΑΛΛ' ΗΔΕΩΣ ΕΜΟΙΓΕ. ὁμολογούσης αὐτῆς ἡδέως καὶ ἀλγεινῶς ἤκουον. ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΑΓΕΙΝ. φίλους φησὶ διὰ τὸ εἶναι τὴν ἀντιγόνην τοῦ βασιλικοῦ γένους. ΑΛΛΑ ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΘ' ΗΣΣΩ. ἀντὶ τοῦ, ἀλλ' οὐδὲν γὰρ προκρίνω τῆς ἐμῆς σωτηρίας. ΣΥ ΜΕΝ ΚΟΜΙΖΟΙΣ ΑΝ. πρὸς τὸν ἄγγελόν φησιν ὁ κρέων. ΗΙ ΘΕΛΕΙΣ. ὅποι καὶ θέλεις. ΟΥ ΓΑΡ ΤΙ ΜΟΙ ΖΕΥΣ ΗΝ. ἡ δίκη φησὶ καὶ ὁ ζεὺς ὥρισαν ὥστε θάπτεσθαι τοὺς νεκρούς. οἱ οὖν ἦσαν αἴτιοι τοῦτο ἀποκηρύξαντες καὶ κελεύσαντες μὴ θάπτεσθαι τὸν νεκρὸν, ἐπείθην ἂν αὐτοῖς. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τῆς φύσεως δίκαιον ἥγημαι θάπτειν τὸν ἀδελφόν.

ΠΩΣ ΤἌΓΡΑΠΤΑ. τινὲς φασὶ τὰ γραπτά. οὐ γὰρ ἄγραφοι τῶν θεῶν οἱ νόμοι. ΟΥ ΓΑΡ ΤΙ ΝΥΝ ΓΕ. οὐ γάρ τι σήμερόν φησι ταῦτα ἐγένετο. ἀλλ᾽ ἔστιν ἀΐδια. καὶ ἀρχὴν αὐτῶν οὐδεὶς οἶδε. ΤΟΥΤΩΝ ΕΓΩ. ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τούτων ἐγώ. ΕΙ ΜΗ ΣΥ ΠΡΟΥΚΗΡΥΞΑΣ. τὸν θάνατον δηλαδή. ΕΙ ΔΕ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ. τοῦ εἱμαρμένου δηλονότι. ΠΑΡ᾽ ΟΥΔΕΝ ἌΛΓΟΣ. οὐδεμία λύπη. Η, ΣΧΟΜΗΝ. ἠνεσχόμην. ὑπερεῖδον. ΣΟΙ ΔΕ͂Ι ΔΟΚΩ͂ ΝΥ͂Ν ΜΩ͂ΡΑ. εἰ δοκῶ παρὰ σοὶ εὐήθη πράττειν, οὐκ ἔστι περὶ ἐμὲ ἡ εὐήθεια. ἀλλὰ περὶ σέ. ὥστε δεῖ μὴ τὴν ἰδίαν πλάνην τῷ πλησίον ἐπιφέρειν. ΔΗΛΟΙ ΤΟ ΓΕΝΝΗΜ᾽ ΩΜΟΝ. τὸ σκληρὸν αὐτῆς τοῦ φρονήματος, ὁμολογεῖ τὸν πατέρα τὸν οἰδίποδα. ΠΕΡΙΣΚΕΛΗ͂. περιεσκληκότα. ἢ κεκαμμένα. Η ΝΥΝ. ὄντως δή. ΕΙ ΤΑΥ͂Τ᾽ ἈΝΑΤΙ. εἰ ταῦτα τὰ τολμήματα. καὶ ἡ νίκη αὐτὴ χωρὶς βλάβης καὶ τιμωρίας. ἈΛΛ᾽ ΕἸΤ᾽ ἈΔΕΛΦΗ͂Σ ΕἼΘ᾽ ὉΜΑΙΜΟΝΕΣΤΕΡΑ. εἴτε ἐξ ἀδελφῆς ἐμῆς. εἴτε οἰκειοτέρα. καὶ συγγενικωτέρα παντὸς τῶν οἰκείων. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τό, ΤΟΥ͂ ΠΑΝΤΟΣ ἩΜΙ͂Ν ΖΗΝΟΣ ἘΡΚΙΟΥ ΚΥΡΕΙ͂, ἈΘΩ͂ΙΟΣ ΟΥΚ ἈΠΕΙΣΙΝ. ΤΟΥ͂ ΔΕ ΒΟΥΛΕΥ͂ΣΑΙ ΤΑΦΟΥ. λείπει τὸ περί. ἘΠΗΒΟΛΟΝ ΦΡΕΝΩ͂Ν. κυρίαν τῶν φρενῶν, καὶ ἐσῶσαν ἐν αὐτῇ. ΦΙΛΕΙ͂ ΔΟ ΘΥΜΟΣ. εἰώθεν ἡ ψυχὴ τῶν λάθρα τι κακὸν τεχνωμένων, προαλίσκεσθαι. καὶ ἑαυτὴν καταφανῆ ποιεῖν πρὶν φωραθῆναι. Ἄλλως. τῶν λά-

θρα τι βουλομένων δρᾶν ὁ θυμός. προκαλ ἔπεται. καὶ περὶ τὴν κατάστασιν τοῦ σώματος ἔνδηλος γίνεται τὸ κατηγοροῦν τῆς πράξεως αὐτῶν. ΜΙΣΩ ΓΕ ΜΕΝ ΤΟΙ. μισῶ τὸν ἁμαρτάνοντα. καὶ ἐπικοσμοῦντα τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ. τοῦτο δέ φησιν, ὅτι ἁλοῦσα ἡ ἀντιγόνη, ἔφασκε τῷ θείῳ μόνῳ ἐπαρκεῖν. ΩΣ ΕΜΟΙ ΤΩΝ ΣΩΝ ΛΟΓΩΝ. τὸ κήρυγμα τοῦ πολυνείκους αἰνίττεται. ΚΑΤΕΙΧΟΝ. ἀντὶ τοῦ ἔσχον. ΑΛΛ' Η ΤΥΡΑΝΝΙΣ. οὐκ ἐν ἐπαίνῳ τοῦτο τῆς τυραννίδος, ἀλλ' ἔχει τι εἰρωνείας ὁ λόγος. ΣΥ ΤΟΥΤΟ ΜΟΥΝΗ. σοὶ μόνῃ τοῦτο δοκεῖ δίκαιον εἶναι ταφῆναι τὸν πολυνείκη. ΣΟΙ Δ' ΥΠΙΛΛΟΥΣΙ ΣΤΟΜΑ. γινώσκουσι καὶ οὗτοι. διὰ δὲ σέ, τὸ στόμα συστέλλουσι. καὶ σιωπῶσιν. ἢ στρέφουσι τοὺς διὰ τοῦ στόματος λόγους. ΤΩΝΔΕ ΧΩΡΙΣ ΕΙ ΦΡΟΝΕΙΣ. ἀντὶ τοῦ παρὰ τούτους φρονοῦσα. ΤΙΜΑΙΣ ΧΑΡΙΝ. ἀντὶ τοῦ νέμεις. ΟΥ ΓΑΡ ΤΙ ΔΟΥΛΟΣ ΑΛΛ' ΑΔΕΛΦΟΣ. οὐ τοιοῦτός ἐστιν ὁ ἀπολόμενος, ὥστε εἰς χάριν τοῦ ἐτεοκλέους, ἐᾶσαι αὐτὸν ἄταφον. οὐ γὰρ τοσοῦτον αὐτοῦ ὑπερβέβηκεν. οὐδεὶ οὖν σκοπῶν εἴ τι ἐκείνῳ ἀπρόθυμον ποιῶ, ἀλλ' εἰ κοινῆς τῆς φύσεως ἔλαχον. ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥΤΟΥΣ. γράφεται ἴσους. λέγει δὲ τὸ θάπτειν. ΤΙΣ ΟΙΔΕΝ ΕΙ ΚΑΤΩ 'ΣΤΙ. γράφεται κάτωθεν, ἀντὶ τοῦ κάτω. ὡς τό, αἴας ἐπ' ὕσθεν

ἦλθεν, ἀντὶ τοῦ ἐπῆς. ὁ δὲ νοῦς, τίς οἶδεν εἰ κάτω ἄδου ἀλλήλοις διαλλαχθέντες, ἡγοῦνται εὐσεβῆ τάδε. ΟΥ̓́ΤΟΙ ΣΥΝΈΧΘΕΙΝ, ἈΛΛᾺ ΣΥΜΦΙΛΕΙ͂Ν. τὰς φιλίας φησὶ κοινὰς ποιοῦμαι, ἀλλ᾽ οὐ τὰς ἔχθρας. ἐν δὲ πᾶσιν οὕτως. εἰ καὶ ἐχθαίρουσιν ἀλλήλους οἱ ἀδελφοί. ἐγὼ οὐ τοιαύτη εἰμὶ τὴν φύσιν, ὥστε σὺν ἑτέρῳ αὐτῶν ἐχθαίρειν τὸν ἕτερον. ἀλλὰ συμφιλεῖν τοῖς φιλοῦσι. ΚΑῚ ΜῊΝ ΠΡῸ ΠΥΛΩ͂Ν. εἰκὸς μὲν τὴν ἰσμήνην ὑπὲρ τῆς ἀδελφῆς ἀγωνιῶσαν, στυγνάζειν. οὐδὲν δὲ ἧττον καὶ διότι ὑπωπτεύθη. ΦΙΛΆΔΕΛΦΑ. ἀντὶ τοῦ φιλαδέλφως. ΝΕΦΈΛΗ Δ᾽ ΟΦΡΎΩΝ ὝΠΕΡ. ἐὰν ᾖ δοτικὴ τῇ νεφέλῃ, ἔσται ὁ λόγος τῇ νεφέλῃ, τουτέστι, τῇ συννότητι τῇ ὑπεράνω τῶν ὀφρύων, τὸ αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει ἡ ἰσμήνη, τέγγουσα εὐῶπα παρειάν. ἐὰν δὲ κατ᾽ ὀρθὴν ᾖ, ἡ νεφέλη ἔσται μεταξύ. ἡ νεφέλη δ᾽ ὀφρύων ὕπερ. ἵνα τὸ ἑξῆς τοῖς πρώτοις συνάπτηται. καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἥδ᾽ ἰσμήνη φιλάδελφα δάκρυα λειβομένη, αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει, τέγγουσα εὐῶπα παρειάν. ΝΕΦΈΛΗ Δ᾽ ΟΦΡΎΩΝ ὝΠΕΡ, ΑἹΜΑΤΌΕΝ ῬΈΘΟΣ ΑἸΣΧΎΝΕΙ. τὸ ἐπὶ τῷ προσώπῳ ἐρύθημα. ἀλληγορικῶς δὲ εἶπε τὴν νεφέλην. ὡς γὰρ ἡ νεφέλη στυγνὴν καὶ ὁμιχλώδη τὴν ἡμέραν ποιεῖ, οὕτω καὶ ταύτην διάδηλόν φησι γίνεσθαι ταῖς ὀφρύσι συμφράζουσαν. καὶ τὸ πρόσωπον στυγνὸν καὶ κατηφὲ[ς]

στερον πεποιηκυῖαν. ὩΣ ἜΧΙΔΝ᾽. ἡ γὰρ ἔχιδνα λάθρα
καθεζομένη τῶν ἀνθρώπων ἐκπίνει τὸ αἷμα.
ὙΦΕΙΜΈΝΗ. ὑποχαλωμένη. ἐαθεῖσα. ἀγκλυθεῖ
σα. Ἢ ἘΞΟΜῆι. ἢ ἀπαρνῇ εἶναι ἐνώμοτος. ὉΜΟΡΡΟ
ΘΕΙ͂. ὁμοφωνεῖ. ὅρα δὲ πῶς ἑαυτὴν πρόδηλον ὡς
συκοφαντοῦσαν ποιεῖ. ὁμολογεῖ γὰρ πεπραχέναι,
ταύτης συντιθεμένης. ὅπερ ἀδύνατον. ἈΛΛ᾽ ΟΥ̓Κ
ἘΆΣΕΙ ΤΟΥ͂ΤΌ Γ᾽ Ἡ ΔΊΚΗ. ἡ μὲν μὴ δράσασα ὁμο
λογεῖ πεπραχέναι. καὶ κεκοινωνηκέναι διὰ τὸν πό
θον τῆς ἀδελφῆς. ἡ δὲ σπουδάζει ζῶσαν αὐτὴν δι
αφυλάξαι. ἈΛΛ᾽ ἘΝ ΚΑΚΟΙ͂Σ ΤΟΙ͂Σ ΣΟΙ͂Σ. καὶ διὰ
τούτων μὴ δεδρακέναι ὁμολογεῖ. ΞΎΜΠΛΟΥΝ. κοι
νωνόν. ὯΝ ΤΟΥ̓͂ΡΓΟΝ. ἀντὶ τοῦ ὑφ᾽ ὧν τὸ ἔργον πέπρα
κται αἰτίων. ΤῸΝ ΘΑΝΌΝΤΑ ἉΓΝΊΣΑΙ. ἀντὶ τοῦ τι
μῆσαι. ΤΟΥ͂ ΔΕ ΓᾺΡ ΣῪ ΚΗΔΕΜῺΝ. ἤγουν τοῦ βίου. ἐπεὶ φι
λοζωοῦσα οὐ συνέπραξας. ἢ τοῦ κρέοντος. ἐπεὶ μὴ παρέ
βης αὐτοῦ τὰ ψηφίσματα. ὨΦΕΛΟΥΜΈΝΗ, ἀντὶ τοῦ ὠφε
λοῦσα. ΕἸ ΓΕΛΩ͂ Γ᾽ ἘΝ ΣΟῚ ΓΕΛΩ͂. εἰ γελῶ φησιν, ἐπὶ
σοὶ, ἀλγοῦσα γελῶ. οἷον καταγελῶ σου ὅτι οὐκ ἠθέλησάς
μοι συμπονῆσαι. ἈΛΛ᾽ ΟΥ̓Κ ἘΠ᾽ ἈΡΡΉΤΟΙΣ. ἀντὶ τοῦ προ
ειπόν σοι τὰς ἐσομένας τιμωρίας ἐν τῇ παραβάσει.
ἀλλ᾽ οὔπω παρὰ γνώμην μου ταῦτα πέπραχας, ἀλλὰ
κἀμοῦ συνειδυίας τὰ πραττόμενα. ΚΑΛΩ͂Σ ΣῪ ΜΈΝ
ΤΟΙ͂Σ, ΤΟΙ͂Σ Δ᾽ ἘΓῺ ᾿ΔΌΚΟΥΝ ΦΡΟΝΕΙ͂Ν. σεαυτῇ καλῶς

ἐδόκεις φρονεῖν, μὴ συμπράττουσά μοι. ΤΟΥΤΟΙΣ ΔΕ ΕΓΩ. ἢ τοῖς ἁμαρτάσιν. ἢ τοῖς ἐμοῖς δόγμασι. τιμὰς δὲ τῷ νόμῳ καὶ τῷ δικαίῳ. ΩΦΕΛΟΥΜΕΝΗ. ἀντὶ τοῦ ὠφελοῦσα. ΤΙ ΔΗΤ' ΑΝ ΩΦΕΛΟΙΜΗΝ. ἀντὶ τοῦ ποίαν μηχανὴν εὕροιμι. ΙΣΗ ΝΩΙΝ ΕΣΤΙΝ Η 'ΞΑΜΑΡΤΙΑ. ὅτι σὺ μὲν ἔπραξας, ἐγὼ δὲ συνῄδειν. Η Δ' ΕΜΗ ΨΥΧΗ ΠΑΛΑΙ. οἷον προῄκάμην τοῦ ζῆν βοηθῆσαι βουλομένη τῷ ἀδελφῷ. ΤΗΝ ΜΕΝ ΑΡΤΙΩΣ ΑΝΟΥΝ ΠΕΦΑΝΘΑΙ. τὴν Ἰσμήνην. ὅτι μὴ συνειργάσατο. καὶ ἔρριπτεν ἑαυτὴν εἰς κίνδυνον. ΟΥ ΓΑΡ ΠΟΤ' Ω ἌΝΑΞ. τοῦτό φησιν ὑπεραπολογουμένη τῆς Ἀντιγόνης, ὅτι εἰ καὶ κακῶς ποιεῖ, μεταβληθήσεται. οὐ μένει γὰρ οὐδὲ ὁ ἐξ ἀρχῆς κακὸς νοῦς τοῖς κακῶς φρονήσασι. πρὸς ὅ φησι Κρέων, σοὶ γοῦν μένει κακὸς ὁ νοῦς, ὁπότε εἵλου τὸ κακῶν εἶναι κοινωνός. ΜΗ ΛΕΓ' ΟΥ ΓΑΡ ΕΣΤ' ΕΤΙ. ἀντὶ τοῦ μὴ φρόνει, ὅτι ἐν τοῖς ζῶσιν ἐστί. ΝΥΜΦΙΑ. ἀντὶ τοῦ τὴν νύμφην. ἈΡΩΣΙΜΟΙ. παιδοποιήσιμοι. εὐγεώργητοι. ἮΝ ἩΡΜΟΣΜΕΝΑ. τὰ τοῦ γάμου φησί. ΚΑῚ ΣΥ ΚΑῚ ΤῸ ΣΟΝ ΛΕΧΟΣ. τὸ σόν, τὸ ὑπὸ σοῦ ὀμομαζόμενον. οἷον τὸ ὄνομα τῆς νύμφης, ὃ σὺ προβάλλῃ. ΚΑῚ ΣΟΙ ΓΕ ΚἈΜΟΙ. οὐ μόνον ταύτῃ ὥρισται τὸ ἀποθανεῖν, ἀλλὰ καὶ σοί. μηκέτι οὖμ μοι τριβὰς ἐμβάλλετε. ἢ καὶ ἐμοὶ καὶ σοὶ δέδοκται μηκέτι διατρίβειν ἐμ τοῖς λόγοις. ἩΡΜΟΣΜΕΝΑ. τὰ τοῦ γάμου φησί. ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΥἹΑΣΙ ΣΤΥΓΩ.

τὸ συνάπτεσθαι δηλονότι. ἘΚ ΔῈ ΤΆΣΔΕ ΧΡΉ. ὁ δὲ περιπλέκει· λέγει γὰρ ὅτι χρὴ λοιπὸν μὴ ἀνειμένας εἶναι ἤγουν αὐτεξουσίους ταύτας τὰς γυναῖκας, ἀλλὰ φρουρεῖσθαι. φεύγειν γὰρ εἰώθασι καὶ οἱ τολμηροὶ, πλησιάζοντα ὁρῶντες τὸν θάνατον. ΕΥ̓ΔΑΙ͂ΜΟΝΕΣ ΟἿΣΙ ΚΑΚῶΝ. ἀπὸ κοινοῦ τὸ αἰών. οἷς γὰρ ἂν σεισθῇ δόμος τούτοις ὁ αἰὼν οὐδὲν ἄτης ἐλλείπει, ἕρπων ἐπὶ τὸ πλῆθος τῆς γενεᾶς. ἀλλὰ πάντα ἐπιφέρεται τὰ δεινὰ, ὥστε ὁμοιοῦσθαι τὸν οἶκον κινήματι τῷ ἐκσεισθέντι κύματι ταῖς τοῦ βορέου πνοαῖς. οἷον γαλήνης οὐ ῥαδίως τυγχάνουσιν ὅσοι ἐν κλύδωνι γίνονται. ἀλλ' οὐδὲ δυστυχίᾳ περιπίπτων οἶκος εὐχερῶς ἀναμένει. ὍΜΟΙΟΝ ὭΣΤΕ ΠΟΝΤΊΑΣ ἉΛΌΣ. τὸ ἑξῆς, ὅμοιον, ὡς ὅταν θρῄκῃσι ποντίαις δυσπνόοις πνοαῖς οἶδμα ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ. ἀντὶ τοῦ ἐκ βάθους κινήσῃ τὴν θάλασσαν. τὰ γὰρ βαθέα μέλανα ἐκάλουν. ὅμηρος. Δνοφερὸν χέει ὕδωρ. καὶ ὁ ποσειδῶν κυανοχαίτης. ἜΡΕΒΟΣ· μέλαν. ὝΦΑΛΟΝ. ἐκβάθους. ΔΥΣΆΝΕΜΟΝ. τὴν ὑπὸ ἀνέμων ταραχθεῖσαν. ΣΤΌΝΩι. λείπει ἡ σύν. σὺν στόνῳ. ἈΝΤΙΠΛῆΓΕΣ. ἀντιπληττόμεναι. ἈΠΑΛΛΆΣΣΕΙ· καταβάλλει. καταφέρει. ΓΕΝΕᾺΝ. τὸ γένος τὸ ἐπιγινόμενον οὐκ ἀπαλλάσσει τὴν γενεάν. ἀλλ' ἀεὶ ἐν συμφορᾷ ἐστι. ΝΥ͂Ν ΓᾺΡ ἘΣΧΆΤΑΣ ὝΠΕΡ. λείπει ἄρθρον τὸ ὁ. τὸ δὲ λεγόμενόν ἐστι τοιοῦτο. νῦν γὰρ ὅπερ ἐτέτατο φησι καὶ σωτηρία ἦν τοῖς οἴκοις τοῦ οἰδίποδος.

ἐσχάτης ὑπὲρ ῥίζης. ἀντὶ τοῦ ὅπερ ἔβλαστεν ἄνω τῆς
ῥίζης, θάνατος καταλαμβάνει. νῦν γάρ φησιν ὅπερ ἦν
λείψανον γενεᾶς, τοῦτο μέλλει καλύπτειν ἡ κόνις. τὸ
καταλειφθὲν φησὶν ἀπὸ Οἰδίποδος βλάστημα. ΚΑΤ' ΑΥ̓
ΝΙΝ. αὐτὴν τὴν ῥίζαν. ἐὰν δὲ στίξωμεν κατ' αὖ νιν, οὐδὲν
λείπει τῷ λόγῳ. ΑΜΑ͂Ι ΚΌΝΙΣ. θερίζει. καὶ ἐκκό
πτει. ἢ καλύπτει. ΛΟΓΟΥ Τ' ΑΝΟΙΑ. ἁμαρτία. ὅτι οἱ στερη
θεῖσαι ὑπὸ τῶν ἐριννύων Ἀντιγόνη, τοῦτο τετόλμηκε.
ΤΕᾺΝ ΖΕΥ͂ ΔΎΝΑΜΙΝ. τοῦτό φησιν, ὅτι προαιρέσει τοῦ
Διὸς πάντα γίνεται. ΚΑΤΆΣΧΟΙ. εὐκτικῶς, ὡς ποιή
σαι, γ' τοῦ προσώπου. ὑπερηφανίᾳ κρατῆσαι δύναται.
Ὁ ΠΑΝΤΟΓΉΡΩΣ. ὁ ἀσθενείας παραίτιος. τὸ γὰρ γῆρας
ἀσθενές ἐστιν. ἀσθενοῦμεν δὲ τῇ γλυκείᾳ προσβο
λῇ τοῦ ὕπνου κατεχόμενοι. ἢ παντογήρως ὁ αἰώ
νιος, καὶ ἄχρι γήρως τοῖς ἀνθρώποις καὶ πᾶσι τοῖς
ζώοις παραμένων. ΟΥ̓Τ' ΑΚΆΜΑΤΟΙ ΘΕΩ͂Ν ΜΗ͂
ΝΕΣ. ἀντὶ τοῦ ἡ τοῦ χρόνου περίοδος. ΑΓΉΡΩι ΔῈ
ΧΡΌΝΩι ΔΥΝΆΣΤΗΣ. ἀντὶ τοῦ δυναστεύων, ἢ ἄρχων τοῦ
ἀγηράτου χρόνου, κατέχεις τὸν ὄλυμπον. ἀγήρων δὲ τὸν τῶν
θεῶν χρόνον φησίν. ἐπεὶ μήτε ὑπὸ δυστυχιῶν, μήτε
ὑπὸ ὕπνου ἐλαττοῦται. ΤῸ Τ' ἘΠΕΙΤΑ. τὸ ἐσόμενον.
ἢ μετ' ἐκεῖνο μέλλον. ἢ πάλιν ἐσόμενον. τινὲς δὲ τὸ
ἔπειτα, ἰδίως ἐπὶ ἐνεστῶτος λελέχθαι φασὶν, ἀντὶ τοῦ
νῦν. ΚΑῚ ΤῸ ΠΡῚΝ ἘΠΑΡΚΈΣΕΙ. ὅ ἐστιν ἀεὶ δυνάμενον

βοηθεῖν. ΝΟΜΟΣ Ο ΔΟΥΔΕΝ ΕΡΠΩΝ. ὁ κατὰ πᾶσαν
πόλιν ἕρπων νόμος. ὅ ἐστι πάντες ἄνθρωποι. Αλ
λως. οὐδεὶς φησὶν ἐστὶ νόμος ἐν πάσαις ταῖς πόλε
σιν, ὥστε φεύγειν τοὺς ἀνθρώπους τὸ συμβησόμενον.
ἢ οὕτως οὐδείς ἐστι νόμος, ὃς δύναται τῶν ἤδη τε
λεσθέντων κακῶν προσάγειν βοήθειαν. ἢ οὕτως, ὁ δὲ νό
μος ὁ πάντων ἀνθρώπων κοινὸς τοῦτο ἔχει. μηδένα ζῆν ἄνευ
λύπης. ΘΝΑΤΩΝ ΒΙΟΤΩΙ ΠΑΜΠΟΛΙΣ ΕΚΤΟΣ ΑΤΑΣ.
ὁ λόγος σὺ μὲν ὦ ζεῦ ἀγήρως τε καὶ δυνάστης εἰς ἅπαν
τα τὸν χρόνον εἶ. ἡ δὲ τῶν ἀνθρώπων πολιτεία, οὐδέποτε χωρὶς
κακῶν ἐστιν. Α ΓΑΡ ΔΗ ΠΟΛΥΠΛΑΚΤΟΣ. οὐδὲν φησὶ
περὶ τῶν μελλόντων ἐπίστανται οἱ ἄνθρωποι, ὥσπερ
ὁ ζεύς. ἠπάτησε δὲ πολλοὺς ἡ ἐλπὶς, κούφους ἔρω
τας ἐμβάλλουσα. τὰ ἀδύνατα γὰρ ἐλπίσαντες ἐσφά
λησαν. ἔρωτας δὲ λέγει καὶ τὰς ἐπιθυμίας. ΚΟΥΦΟ
ΝΟΩΝ ΕΡΩΤΩΝ. ἀντὶ τοῦ τῶν κούφων ἐπιθυμιῶν. ἐν
αἷς πολλοὶ ἠπάτηνται, ἕτερα προσδοκήσαντες, ἕτε
ρων ἀντιβάντων. ΕΙΔΟΤΙ Δ ΟΥΔΕΝ ΕΡΠΕΙ. τῷ ἀνθρώπῳ
οὐδὲν εἰδότι ἐπέρχεται. ΠΡΟΣΑΥΣΗΙ. προσφέρῃ. πρὶν
τοῖς ποσὶ ἐπικύρσῃ καὶ ἐς αὐτὸ ἐμπέσῃ τὸν κίνδυνον.
ΣΟΦΙΑ ΓΑΡ ΕΚ ΤΟΥ ΚΛΕΙΝΟΝ ΕΠΟΣ. μετὰ σοφίας γὰρ
ὑπό τινος ἀοίδιμον καὶ κλεινὸν ἔπος πέφανται. ὅταν
δ' ὁ δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακὰ, τὸν νοῦν ἔβλαψε
πρῶτον ᾧ βουλεύεται. ΠΡΑΣΣΕΙ Δ ΟΛΙΓΟΣΤΟΝ. ἀντὶ

τοῦ οὐδὲ ὀλίγον. ΤΑΛΑΙΔΟΣ. τάλις λέγεται παρ' Αἰολεῦσιν ἡ ὀνομασθεῖσά τινι νύμφη. Καλλίμαχος, Αὐτίκα τὴν τάλιν παιδὶ σὺν ἀμφιθαλεῖ. ΗΚΕΙ ΜΟΡΟΝ. λείπει ἡ διά. διὰ τὸν μόρον. ΑΡΠΑΤΑΣ ΛΕΧΕΩΝ ΥΠΕΡΑΛΓΩΝ. ὑπὲρ τῆς τῶν λεχέων ἀπάτης ὅ ἐστιν ἀποτυχίας, ἀχθόμενος. ΤΑΧ' ΕΙΣΟΜΕΣΘΑ. ὁ λόγος παροιμιακός, ὁπότε μὴ στοχασμῷ χρώμεθα ἀλλ' αὐτόπται τῶν πραγμάτων γινόμεθα. προγινώσκει μὲν γὰρ ὁ μάντις, ἀλλὰ στοχασμῷ χρῆται. τάχα οὖν ἀκριβῶς γνώσομαι ταῦτα παρὰ τοῦ παιδὸς πυνθανόμενος. ΔΙΑ ΣΤΕΡΝΩΝ ΕΧΕΙΝ. ἀντὶ τοῦ ἐνθυμεῖσθαι. ΤΕΛΕΙΑΝ ΨΗΦΟΝ. τελείαν τὴν ἤδη τετελεσμένην. τοῦτο δέ φησιν ὡς μὴ μεταβουλευσάμενος ἢ τὸ τέλος ἐπάγουσαν τῇ Ἀντιγόνῃ. ΑΠΟΡΘΟΙΣ. ὀρθῶς καθηγῇ. ΕΜΟΙ ΓΑΡ ΟΥΔΕΙΣ ΑΞΙΩΣ. οὐδείς μοι προκριθήσεται γάμος τῆς σῆς ἀρχῆς, καλῶς σου ἄρχοντος· πανταχοῦ δὲ μετὰ παρατηρήσεως. ΜΕΙΖΩΝ ΦΕΡΕΣΘΑΙ. προκρίνεσθαι. ΔΙΑ ΣΤΕΡΝΩΝ ΕΧΕΙΝ. ἀντὶ τοῦ ἐνθυμεῖσθαι. ΓΝΩΜΗΣ ΠΑΤΡΩΙΑΣ ΠΑΝΤ' ΟΠΙΣΘΕΝ. τῆς πατρῴας γνώμης πάντα εἶναι δεύτερα. ἴδιον χρὴ τὸν τὴν πατρῴαν θεράποντα γνώμην, περὶ τῶν ἄλλων οὐδένα λόγον ἔχειν. ἀσφαλῶς δὲ προσέθηκε τὸ πάντα, μὴ ἄρα ἐκ τοῦ παιδὸς ὑποπτευθῇ, ὅτι πλὴν τῶν χρησίμων. ΠΛΗΝ ΑΥΤΩΙ ΠΟΝΟΥΣ. γράφεται πέδας. ἵν' ᾖ, ἐμπόδιον, δεσμούς. κώλυμα τοῦ θεραπεύειν ἃ βούλεται. ΨΥΧΡΟΝ ΠΑΡΑΓΚΑΛΙΣΜΑ. ἀηδὲς φίλημα. στέρ-

γινόμ. κοινώνημα. παρακοίμημα. περιστέλλειν. ΠΤΥ-
ΣΑΣ. ἐν οὐδενὶ λόγῳ θέμενος. καταφρονήσας. ΕΙ ΓΑΡ
ΤΑ Τ' ΕΓΓΕΝΗ ΦΥΣΕΙ. εἰ γὰρ τοὺς ἐμούς φησιν ἀκόσμως
βιοῦντας μὴ τιμωρήσαιμι, οὐδὲ τῶν ξένων περιγενή-
σομαι. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ΘΡΕΨΩ, ἀντὶ τοῦ ἕξω. ΕΝ ΤΟΙΣ
ΓΑΡ ΟΙΚΕΙΟΙΣΙΝ. ὁ οὖν τηρῶν τὰ νόμιμα καὶ τὰ δί-
καια, ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ πρώτως οἰκίας, τηροίη ἂν αὐτά,
καὶ ἐπὶ τῆς πόλεως. ΟΣΤΙΣ Δ' ΥΠΕΡΒΑΣ. λείπει τὸ δί-
καιον. ΑΛΛ' ΟΝ ΠΟΛΙΣ ΣΤΗΣΕΙΕ. καταστήσειεν ἄρχον-
τα. ΚΑΙ ΤΑΝΑΝΤΙΑ. τὰ ἐναντία τῶν δικαίων δηλονότι.
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟΝ ΑΝ. τοῦτον τὸν τῷ βασιλεῖ πειθόμενον.
ΕΝ ΧΕΙΜΩΝΙ. τῆς μάχης δηλονότι. ΑΝΑΡΧΙΑΣ. ἀν-
τὶ τοῦ ἀπειθείας. ΤΡΟΠΑΣ ΚΑΤΑΡΡΗΓΝΥΣΙΝ. ἐκ γὰρ δι-
αρρήξεως στρατοῦ, τροπὴ γίνεται. ΤΩΝ Δ' ΟΡΘΟΥΜΕ-
ΝΩΝ. τῶν ἀρχομένων. ΣΩΖΕΙ ΤΑ ΠΟΛΛΑ ΣΩΜΑΤΑ.
„ ὅμηρος, Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέ-
„ φανται. ΤΟΙΣ ΚΟΣΜΟΥΜΕΝΟΙΣ. τοῖς ἄρχουσιν. ὅμηρος.
„ Δύω κοσμήτορε λαῶν. ΕΙ ΜΗ ΤΩΙ ΧΡΟΝΩΙ ΚΕΚΛΕΜ-
ΜΕΘΑ. εἰ μὴ τῆς φρονήσεως ὑπὸ τοῦ γήρως σεσυλήμεθα,
λέγειν φρονοῦντ' ὡς δοκεῖς περὶ ὧν λέγεις. ὁ δὲ λόγος πάνυ
πρεσβυτικῶς καὶ αἰδημόνως εἴρηται. ΕΓΩ Δ' ΟΠΩΣ ΣΥ ΜΗ
ΛΕΓΗΙΣ. ἐγὼ δὲ οὐ δύναμαι ταῦτα ἀποδέξασθαι. ἐπειδὴ
μὴ καλῶς ταῦτα λέγεις. ΓΕΝΟΙΤΟ ΜΕΝ ΤΑΝ. δυνατὸν
σὲ καὶ ἑτέρως μεταβουλεύσασθαι. ΣΟΥ Δ' ΟΥΝ ΠΕΦΥΚΑ.
γράφεται, σὺ δ' οὖν πέφυκας. ΤΟ ΓΑΡ ΣΟΝ ΟΜΜΑ. τὸ σόν

ὄμμα φησὶ τοιοῦτόν ἐστιν, ὥστε μηδένα τῶν πολιτῶν ἄντικρύ σου λέγειν τοιαῦτα οἷς σὺ μὴ τέρψῃ. ἐμοὶ δὲ πάρεστιν ἀκούειν τῶν λάθρα κατὰ σοῦ λεγομένων. ΛΟΓΟΙΣ ΤΟΙΟΥΤΟΙΣ. λείπει τὸ χρῆσθαι. ὙΠῸ ΣΚΌΤΟΥ. λαθραίως. ἫΤΙΣ ΤῸΝ ΑὙΤῆΣ ΑὐΤΆΔΕΛΦΟΝ. διὰ τούτων ὑπεραπολογεῖται τῆς κόρης. ὑπερευπρεπῶς τῇ πόλει περιθεὶς τὸν λόγον. ἘΡΕΜΝῊ. σκοτεινὴ, λαθραία σου. ΔΙΑΠΤΥΧΘΈΝΤΕΣ. ἀνακαλυφθέντες. μετέβη δὲ ἀπὸ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὅστις εἰς πληθυντικὸν τὸ, οὗτοι. ΚΑῚ ΤῸ ΜῊ ΤΕΊΝΕΙΝ ἌΓΑΝ. μὴ αὐθάδη εἶναι. ἀντιτείνοντα τοῖς συμβουλεύουσιν. τοῦτο δὲ παρὰ σόλωνος. Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος. ΑὐΤΌΠΡΕΜΝΑ. αὐτόρριζα. ὙΠΕΊΚΕΙ ΜΗΔῈΝ. τοῖς ἱστίοις μὴ ἐγχαλάσῃ. ὙΠΤΊΟΙΣ ΚΆΤΩ. ἀντὶ τοῦ ὑπτίως. ΣΤΡΈΨΑΣ ΤῸ ΛΟΙΠῸΝ. στρέψας τὴν ναῦν. ΜΕΤΆΣΤΑΣΙΝ. μετάνοιαν. ΓΝΏΜΗ ΓᾺΡ ΕἼ ΤΙΣ ΚἈΠ' ἘΜΟῦ. ἀντὶ τοῦ εἰ οἷός τε εἰμὶ λέγειν κἀγὼ διὰ τὸ νέον. ΠΡΕΣΒΕΎΕΙΝ. ὑπερέχειν. ἐγώ φησι τοῦτο οἶμαι ὑπερέχειν τὸ τὸν ἄνθρωπον φῦναι πάντα ἐπιστάμενον. ἡσίοδος, Οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτῷ πάντα νοήσει. ΕἸ Δ' ΟὖΝ ΦΙΛΕῖ ΓᾺΡ ΤΟῦΤΟ ΜῊ ΤΑΎΤῌ ῬΈΠΕΙΝ. εἰ δέ τις ἀνόητος εὑρεθῇ. ΜΗΔῈΝ ΤῸ ΜῊ ΔΊΚΑΙΟΝ. μηδὲν διδάσκου, ὃ μὴ δίκαιον ἐστί σοι μανθάνειν. ἢ μηδὲν ἔσω ὃ μὴ δίκαιον.

τοὺς ἀκοσμοῦντας. ἀπειθοῦντας, ἢ ἄκοσμα δι
απραττομένους. ΟΥ ΦΗΣΙ ΘΗΒΗΣ ΤΗΣΔΕ. οὐκ ἐγὼ ταῦ
τα λέγω, ἀλλὰ πάντες οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦντες. χαριέν
τως δὲ τὴν δίαιταν προσάπτει τῇ πόλει. τῷ μὴ δοκεῖν
βούλεσθαι ἀνατρέπειν τὰ τῷ πατρὶ βεβουλευμένα. ΠΟ
ΛΙΣ ΓΑΡ ΥΜΙΝ Α ΜΕ ΧΡΗ. ἃ ἄν με χρὴ προστάττειν ἡ πό
λις ἐκείνη μοι ἔχει κελεύειν. ΟΡΑΙΣ ΤΑΔ' ΩΣ ΕΙΡΗΚΑΣ. τὸ
χ ὅτι αὐστηρῶς προσηνέχθη τῷ πατρί. ΕΙΠΕΡ ΓΥΝΗ ΣΥ.
λείπει τυγχάνεις. πάλιν δὲ τὸ χ διὰ τὸ αὐστηρόν.
ΔΙΑ ΔΙΚΗΣ ΙΩΝ. δικασάμενος. δικαιολογούμενος.
παρρησιαζόμενος. ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΥΣΤΕΡΟΝ. ἀντὶ
τοῦ ἡττηθὲν ὑπὸ γυναικός. Η Δ' ΟΥΝ ΘΑΝΕΙΤΑΙ. ΚΑΙ ΘΑ
ΝΟΥΣ' ΟΛΕΙ ΤΙΝΑ. δι' ἑαυτὸν ἔφη. ὁ δὲ κρέων ᾤετο δι'
αὐτὸν λέγειν. ΕΠΕΞΕΡΧΗ, ΘΡΑΣΥΣ. περαιτέρω χωρή
σεις. ΤΙΣ Δ' ΕΣΤ' ΑΠΕΙΛΗ. ποίαν ὠφέλειαν ἔχει ἀπει
λὴ πρὸς μωρὸν ἄνθρωπον λεγομένη. ΑΛΛ' ΟΥ ΤΟΝ
Δ' ΟΛΥΜΠΟΝ. μὰ τὸν ὄλυμπον. ΔΕΝΝΑΣΕΙΣ. λυπή
σεις. ὑβρίσεις. ΑΓΑΓΕ ΤΟ ΜΙΣΟΣ. τὴν ἀντιγόνην
φησίν. ΩΣ ΚΑΤ' ΟΜΜΑΤΑ. ἀντὶ τοῦ ὑπ' ὀφθαλμούς.
ΩΣ ΤΟΙΣ ΘΕΛΟΥΣΙ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΜΕΝΗΙΣ ΞΥΝΩΝ. γρά
φεται καὶ μαίνῃ. ΩΣ ΜΑΙΝΗ, φησὶ παρὰ τοῖς φίλοις τοῖς θέ
λουσιν ὑπομένειν τὴν σὴν μανίαν. ΝΟΥΣ Δ' ΕΣΤΙ ΤΗ
ΛΙΚΟΥΤΟΣ. ἤτοι ὁ τῶν νέων. ἢ ὁ φρόνιμος. ὁ δὲ
νοῦς, ὁ τηλικοῦτός φησι βαρύτατός ἐστιν ἀλγήσας.

ἌΜΦΩ ΓᾺΡ ΑΥΤᾺ. τὰς κόρας. δυϊκὸν γάρ ἐστι. ΜΌΡΩΙ
ΔῈ ΤΟΊΩΙ ΚΑΊ ΣΦΕ. ἀντὶ τοῦ αὐτήν. ἘΝ ΚΑΤΏΡΥ
ΧΙ. ἐν ὑπογείῳ σπηλαίῳ. ΦΟΡΒῆΣ ΤΟΣΟΥ͂ΤΟΝ.
ἔθος παλαιὸν, ὥστε τὸν βουλόμενον καθειργνύναι
τινὰ ἀφοσιοῦσθαι βραχύ τι θέντα τροφῆς. καὶ ὑπε-
νόουν κάθαρσιν τὸ τοιοῦτο. ἵνα μὴ δοκῶσι λιμῷ ἀ-
ναιρεῖν. τοῦτο γὰρ ἀσεβές. ὍΝ ΜΌΝΟΝ ΣΈΒΕΙ ΘΕ-
ΩΝ. διὰ τὸ προκεῖσθαι τῆς ἰδίας σωτηρίας, τὴν πρὸς
τὸν κατοιχόμενον δίκην. ὍΤΙ ΠΌΝΟΣ ΠΕΡΙΣΣΌΣ
ἘΣΤΙ. πλήρης ὀργῆς καὶ ἀβουλίας ὁ λόγος. ὅτι καὶ
εἰς θεοὺς θρασύνεται. ἜΡΩΣ ἈΝΊΚΑΤΕ ΜΆΧΑΝ.
λείπει ἡ κατά. διὰ τὸ αἵμονα τοῦ ἔρωτος μέμνη-
ται. πάλαι γὰρ ὁμονόει τῷ πατρί. νῦν δὲ σχεδὸν πο-
λέμιος γέγονε διὰ τὴν ἀντιγόνην. τὸ δὲ ἐρᾶν πλουσί-
„ ους, ἔχει καὶ ἡ παροιμία, Ἐν πλησμονῇ τοι κύπρις.
„ ἐν πεινῶσι δ᾽ οὔ. ὍΣ ἘΝ ΚΤΉΜΑΣΙ ΠΊΠΤΕΙΣ. ἐπεὶ καὶ
κτήματα ἐρῶσι πολλοί. ἘΝΝΥΧΕΎΕΙΣ. διατρίβεις.
ΦΟΙΤᾼ͂Σ Δ᾽ ὙΠῈΡ ΠΌΝΤΙΟΣ. διότι καὶ τὰ θαλάσσια ζῶα
ἐρᾷ. ἢ ὅτι καὶ τὰ πόρρω θηρεύει ὁ ἐρῶν, καὶ διὰ θαλάσ-
σης ἄπεισι καὶ πανταχοῦ, ὥστε τοῦ ἔρωτος ἐπιτυχεῖν.
ἢ ὅτι πολλοὶ τῶν ἐν πόντῳ ἐρῶσιν. ἈΓΡΟΝΌΜΟΙΣ ἈΥ-
ΛΑΙ͂Σ. ταῖς ἐπαύλεσιν. Ὁ ἜΧΩΝ. τὸν ἔρωτα δηλονό-
τι. ΣΥ ΚΑῚ ΔΙΚΑΊΩΝ ἈΔΊΚΟΥΣ. σὺ καὶ δικαίους διαφθεί-
ρεις. ὥστε τὰς φρένας αὐτῶν ἀδίκους γίγνεσθαι. ὡς

ἡρακλῆς ἐνεχόμενος τῷ ἔρωτι τῆς ἰόλης, τὰ ἐν οἰχα-
λίᾳ ἔπραξεν ἀφορμὴν τοῦ πολέμου μὴ ἔχων, ἢ
τὸν ἔρωτα μόνον. ΞΥ΄ΝΑΙΜΟΝ Ε῎ΧΕΙΣ. ξυγγενές. ὅ-
τι υἱοῦ πρὸς πατέρα γέγονε μάχη καὶ διαφορά.
ΝΙΚΑ͂Ι Δ' ἘΝΑΡΓῊΣ ΒΛΕΦΆΡΩΝ. ὅτι ὁρῶν τὴν παῖδα
ὁ αἵμων σπουδάζουσαν, καὶ πάντα πράττουσαν ὑ-
πὲρ τοῦ ἀδελφοῦ, ἥττων αὐτῆς γέγονε. νικᾷ οὖν φη-
σιν ὁ ἔρως τῆς νύμφης, ὅς ἐστι πάρεδρος τῶν μεγάλων
θεσμῶν ἐν ἀρχαῖς. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὅτι θαυμαστή τις
ἐστὶν ἡ τοῦ ἱμέρου ἀρχή. καὶ ὥσπερ νομοθετοῦσα ἄνωθεν.
διὸ καὶ πάρεδρον αὐτήν φησι τῶν θεσμῶν. ΠΆΡΕ-
ΔΡΟΣ ἘΝ ἈΡΧΑΙ͂Σ. τινὲς πάρεδρος δωρικῶς ἀναγι-
νώσκουσι κατ' ἔλλειψιν τοῦ υ. ἵν' ᾖ, παρέδρους. λέ-
γει δὲ τὸν κρέοντα. νικᾷ δὲ ὁ φανερὸς ἵμερος τῶν βλε-
φάρων τῆς εὐλέκτρου νύμφης τὸν κρέοντα, τὸν ἐν
ταῖς ἀρχαῖς τῶν μεγάλων θεσμῶν. ἌΜΑΧΟΣ. ἀκαταμά-
χητος. ἘΜΠΑΊΖΕΙΝ. ἥδεται. χαίρει. ΝΥ͂Ν Δ' ἬΔΗ ἘΓῺ ΚἈΥ-
ΤῸΣ ΘΕΣΜῶΝ ἜΞΩ ΦΈΡΟΜΑΙ. οἷον δύναμαι παρακούο-
μεν τοῦ ἄρχοντος, δακρύοντες τὴν ἀντιγόνην ἣν αὐτὸς κατε-
δίκασε. ΤῸΝ ΠΑΓΚΟΊΤΑΝ. τὸν πάντας κοιμίζοντα.
ὉΡΩ͂ ΘΆΛΑΜΟΝ. τὸν θάλαμον τὸν ἐν τῷ τάφῳ. ΤῊΝ Δ' ἈΝ-
ΤΙΓΌΝΗΝ ἈΝΎΤΟΥΣΑΝ. ἀνοίγουσαν, ἢ τρέχουσαν, καὶ πο-
ρευομένην. ἜΓΚΛΗΡΟΝ. μέτοχον. ΟΥ῎ΤΕ ΞΙΦΈΩΝ ἘΠΊ-
ΧΕΙΡΑ. οὐ διὰ ξιφῶν τὸν μισθὸν τοῦ πλημμελήματος λα-

χοῦσα καὶ τὴν τιμωρίαν. ἀλλὰ μετ᾽ ἐλευθερίας τεθνήξῃ. ἰδίῳ καὶ καινῷ νόμῳ περὶ τὸ τέλος χρησαμένη. οἷον οὔτε νοσήσασα, οὔτε ἀναιρεθεῖσα ἐξελεύσῃ τοῦ βίου. ΘΝΑΤΩΝ ἈΙΔΑΝ. ἤτοι πρὸς τὸν τόπον τοῦ θανάτου. ἢ πρὸς τὴν προαίρεσιν τοῦ ἐπιχειρήματος. ἢ ἀντὶ τοῦ ἰδίοις αὐτῆς νόμοις χρησαμένη. ἬΚΟΥΣΑ ΔῊ ΛΥΓΡΟΤΑΤΑΝ. ἀντὶ τοῦ, λυγροτάτης. ἢ τὴν λυγρὰν ὑπομείνασαν. ἢ λυγρήν, καθὸ τὴν λητὼ ὑβρίσαι τετόλμηκε. τοῦτο δὲ ἔλαβε πρὸς τὸ ὅμοιον τοῦ θανάτου. ὅτι οὐδὲ ἡ νιόβη ὑπό τινος ἀνῃρέθη. ΤᾺΝ ΦΡΥΓΊΑΝ ΞΈΝΑΝ. τὴν νιόβην. ΣΙΠΎΛΩι ΠΡῸΣ ἌΚΡΩι. φρυγίας ὄρος ὁ σίπυλος. ΤᾺΝ, ΚΙΣΣῸΣ ὩΣ ἈΤΕΝΗ͂Σ. ὁ μὴ εὐθὺς τεταμμένος, ἀλλὰ λιτενής. πολὺς καὶ ἐπιμήκης ἢ ὁ μὴ ἀνατείνων εἰς ὕψος· ἀλλ᾽ αὐτοῦ περιειλούμενος καὶ οὐχὶ ὑψηλός. ὁ δὲ νοῦς, ἣν ἐδάμασεν ἡ πέτρας βλάστησις, ὡς κισσὸς περιβαλοῦσα αὐτήν. περιέφυσεν αὐτῇ φησὶ τῇ πέτρᾳ ὡς κισσὸς δένδρῳ. ΠΕΤΡΑΊΑ ΒΛΆΣΤΑ ΔΆΜΑΣΕΝ. ὅτι περιεκεκάλυπτο πανταχῇ τῇ πέτρᾳ. ἈΛΛᾺ ΘΕΌΣ ΤΟΙ ΚΑῚ ΘΕΟΓΕΝῊΣ. παραμυθούμενος αὐτὴν θεὸν φησὶ τὴν νιόβην. ἤγουν, καρτερεῖν σε χρὴ ὡς καὶ ἡ νιόβη ἐκαρτέρησε. καί τοι θειοτέρου γένους τυχοῦσα. ταντάλου γὰρ ἦν τοῦ διός. ΚΑΊ ΤΟΙ ΦΘΙΜΈΝΑι. καὶ γὰρ φθιμένῳ παντί, μακαριστὸν ἂν εἴη τῆς αὐτῆς μοίρας τυχεῖν τοῖς ἰσοθέοις. οἷον, μακα

ριος ἂν εἴη, ὅς γε τοῖς ἰσοθέοις ὁμοίως ἐτελεύτη
σεν. ΕΓΚΛΗΡΑ ΛΑΧΕΙΝ. ἤγουν, κοινὰ. ὅμοια. τοῦ
αὐτοῦ κλήρου, καὶ τύχης. ΟΙΜΟΙ ΓΕΛΩΜΑΙ.
ὑφ' ὑμῶν γελῶμαι ὅτι θεοῖς ἴσον με λέγετε.
ΥΜΜΕΠΙΚΤΩΜΑΙ. γράφεται ἐπιβοῶμαι. οἵα φί
λων ἄκλαυτος. οἷον μὴ οἰκτειρομένη παρὰ τῶν φί
λων ἀπόλλυμαι. ΕΡΓΜΑ. ἕρμα. περίφραγμα.
ΤΑΦΟΥ ΠΟΤΑΙΝΕΙΟΥ. ἐστὶ μὲν προσφάτου. θέ
λει δὲ εἰπεῖν καινοῦ. καὶ παρεξηλλαγμένου.
ΟΥΤΕ ΕΝ ΒΡΟΤΟΙΣΙΝ. οὔτε ἐν ζῶσι. διὰ τὸ εἶναι ἐν
εἱρκτῇ. οὔτε ἐν θανοῦσι, διὰ τὸ ἔτι ἀναπνεῖν.
ΟΥ ΖΩΣΙΝ ΟΥ ΘΑΝΟΥΣΙΝ. λείπει σύνοικος.
ΠΡΟΥΒΑΣ' ΕΠ' ΕΣΧΑΤΟΝ ΘΡΑΣΟΥΣ. προβᾶσα ἐπὶ τὸ
τῆς δικαιοσύνης ἔσχατον βάθρον μετὰ θράσους.
βουλομένη τε ὅσιόν τι δρᾶν περὶ τὸν ἀδελφὸν, τὰ
ἐναντία πέπονθας. ἔπεσες γὰρ εἰς τὸ κενοτάφι
ον. τὸ δὲ ἑξῆς, προβᾶσα ὑψηλὸν εἰς δίκας βάθρον,
ἔπεσες ἐπ' ἔσχατον θράσους ἐν τῷ παρακοῦσαι
τῶν τοῦ ἄρχοντος προσταγμάτων. ΠΑΤΡΩΙΟΝ
Δ' ΕΚΤΕΙΝΕΙΣ. ἢ τὰ ἡμαρτημένα τῷ οἰδίποδι. ἢ
ὑπὲρ τῆς κατάρας τοῦ οἰδίποδος ταῦτα πάσχεις.
αὐτὴ γὰρ τὰ δίκαια προέθου ποιεῖν. ΤΡΙΠΟΛΙ
ΣΤΟΝ ΟΙΚΤΟΝ. γράφεται οἶκον. πολλάκις ἀνα
πεπολημένον. ἢ διάσημον. καὶ πανταχοῦ ἀκουό

μεμόν. καὶ πολούμενον. ἢ τὸν πολλάκις ἐπέλ
θόντα τῷ ἐμῷ οἴκῳ. ἡγέμει. λείπει δὲ τὸ, ἔπουσα.
ΤΟΥ͂ ΤΕ ΠΡΌΠΑΝΤΟΣ ἉΜΕΤΈΡΟΥ ΠΌΤΜΟΥ. καὶ τῆς
προτέρας ἡμῶν δυστυχίας. ΛΑΒΔΑΚΊΔΑΙΣΙΝ.
ἀντὶ τοῦ λαβδακιδῶν. ΚΟΙΜΉΜΑΤ᾽ ἈΥΤΟΓΈΝΗ
ΤΑ. καὶ συνουσίαι τοῦ πατρὸς αὐτογεννεῖς. ἢ συγκοι
μικαί. ἢ ὅτι ταύτῃ συνεκοιμήθη, ἐξ ἧς γέγονε. τὸ
δὲ ἑξῆς, κοιμήματα αὐτογέννητα. κοιμήματα δυ
σμόρου μητρὸς. ἐμῷ πατρὶ αὐτογέννητα. ὅτι ὁ αὐτὸς
πατὴρ ἅμα καὶ παῖς ἦν. ΟἿΩΝ ἘΓῺ ΓΟΘ. λεί
πει γονέων. ἈΡΑΙ͂ΟΣ. ἐπικατάρατος. διὰ τὰ ἐ
κείνων ἁμαρτήματα. ἘΓῺ ΜΈΤΟΙΚΟΣ ἜΡΧΟ
ΜΑΙ. πρὸς τοὺς γονεῖς δηλονότι. ΔΥΣΠΌΤΜΩΝ
ΚΑΣΙ͂ΓΝΗΤΕ ΓΆΜΩΝ ΚΥΡΉΣΑΣ. διὰ τὴν πρὸς ἄ
δραστον ἐπιγαμίαν. ἥτις αἰτία τοῦ πολέμου κα
τέστη. ΣΈΒΕΙΝ ΜῈΝ, ἘΥΣΈΒΕΙΆ ΤΙΣ. οἱ τοῦ χοροῦ
τὸ μὲν ἔργον τῆς παιδὸς ἐπαινοῦσιν. οὐ μὴν δὲ θαρ
ροῦσιν ὡς καὶ τὴν γνώμην τοῦ βασιλέως διελέγχειν
ὡς μοχθηράν. φησὶν οὖν, ὅτι πέπρακται μὲν δι᾽ εὐ
σέβειαν τὸ ὑπὸ ταύτης ᾧ δὲ ἡ βασιλεία μέλει, τού
τῳ οὐκ ἔστι παραβατὴ ἡ ἀρχὴ. ὅ ἐστι τὰ προστάγμα
τα. παραβαίνουσι δὲ ὅσοι ἀρχόντων καταφρονοῦσιν.
ἈΥΤΌΓΝΩΤΟΣ. αὐθαίρετος. ἢ ἰδιογνώμων φρόνης.
ΠΌΤΜΟΝ ἈΔΆΚΡΥΤΟΝ. ἀντὶ τοῦ πολυδάκρυτον.

ἈΡΙΣΤ' ἈΟΙΔᾺΣ ΚΑῚ ΓΌΟΥΣ. πρὸς τοὺς ὑπηκόους τοῦτό φησιν ὁ κρέων ὀργιζόμενος, ὅτι μὴ θᾶττον αὐτὴν ἀπήγαγον πρὸς εἱρκτήν. ὁ δὲ λόγος, ἆρα ἴστε εἰ χρεὼ ἦ λέγειν ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν, οὐδέ ποτέ τις παύσαιτο. δεῖ οὖν ἐκ βίας ἕλκειν αὐτήν. ΕἼΤΕ ΧΡῊ ΘΑΝΕῖΝ. εἰ χρήζει καὶ θέλει θανεῖν. μεβιάζειν δὲ προσποιεῖται τῇ κολάσει, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ, ἩΜΕῖΣ ΓᾺΡ ἉΓΝΟΊ. τουτέστιν, ἀκοινώνητοι τοῦ φόνου τούτου, φησὶ διὰ τὸ μὴ χερσὶν αὐτὴν ἀνῃρηκέναι. ἩΜΕῖΣ ΓᾺΡ ἉΓΝΟΊ. τὸ κατὰ ταύτην τὴν κόρην, ἁγνοὶ ἡμεῖς ἐσμέν, καὶ οὐδὲν ἐναγὲς ἐπράξαμεν. ΜΕΤΟΙΚΊΑΣ Δ' ΟὖΝ ΤῆΣ ἌΝΩ ΣΤΕΡΉΣΕΤΑΙ. ἀντὶ τοῦ, μεθ' ἡμῶν ἄνω οἰκεῖν. ΚΑΤΑΣΚΑΦῊΣ. κατεσκασμένη. ὑπόγειος. ΟἼΚΗΣΙΣ ἈΕΙΦΡΟΥΡΟΣ. τῷ μὴ πρὸς καιρὸν εἶναι τὴν φρουράν, ἀλλὰ διόλου. ΚΆΚΙΣΤΑ ΔῊ ΜΑΚΡῶΙ. ἀντὶ τοῦ πολύ. ἘΝ ἘΛΠΊΣΙ ΤΡΈΦΩ. εὐεπίφορος σοφοκλῆς εἰς τὸ, τρέφω ἀντὶ τοῦ ἔχω λέγειν. ὁ δὲ νοῦς, ἐλπίζω ἀποθανοῦσα, πάντας ἕξειν φίλους. ΚΑΣΊΓΝΗΤΟΝ ΚΆΡΑ. ὦ ἐτεόκλεις. ἑξῆς γὰρ, τοῦ πολυνείκους μετὰ οἴκτου μνημονεύει. ΚΑΊΤΟΙ Σ' ἘΓῺ ἘΤΊΜΗΣΑ ΤΟῖΣ ΦΡΟΝΟῦΣΙΝ Εὖ. παρὰ τοῖς καλῶς φρονοῦσι, δοκῶ σε τετιμηκέναι. ὥστε τοὺς συνετοὺς ἀποδέξασθαι τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰς σὲ γενόμενα.

ἈΝΗΡΌΜΗΝ ΓΌΝΟΝ. ἀντὶ τοῦ ὑπέστην. ΤΊΝΟΣ ΝΌΜΟΥ ΔῊ ΤΑΥ͂ΤΑ. ἀντὶ τοῦ τίνος νομίσματος ἢ λογισμοῦ. ΤΟΙΩ͂ΙΔΕ ΜΈΝΤΟΙ. τῷ τοιούτῳ νόμῳ ὃς ἀποδείκνυσι τὸ κατὰ τοὺς ἀδελφοὺς δίκαιον, ὑπερέχειν ἁπάντων τιμήσασά σε, ἔδοξα τῷ κρέοντι ἁμαρτάνειν, διὰ τὴν ἔνδειξιν τῆς βίας αὐτοῦ. ΚΑῚ ΝΥ͂Ν ἌΓΕΙ ΜΕ. ἐμφαντικώτερον τὸ ἄγει. οὐ γὰρ εἶπεν ὅτι ἐκέλευσέ με ἀχθῆναι, ἀλλ' αὐτὸς ἄγει. ΠΟΊΑΝ ΠΑΡΕΞΕΛΘΟΥ͂ΣΑ ΔΑΙΜΌΝΩΝ. ἐπεὶ τὰ τοῦ κρέοντος θνητοῦ ὄντος παρέβη. ΤΊΝ' ἈΥΔᾺΝ ΣΥΜΜΆΧΩΝ. λείπει καλεῖν. ἈΛΛ' ΕἸ ΜῈΝ ΟΥ͂Ν ΤΆΔ' ἘΣΤῚΝ. εἰ ταῦτα τοῖς θεοῖς ἀρέσκει, παθόντες τὴν τιμωρίαν, γνοίημεν τὴν ἁμαρτίαν. ΕἸ Δ' ΟἿΔ' ἉΜΑΡΤΆΝΟΥΣΙΝ. ἐπὶ τὸν κρέοντα ἡ ἀναφορά. Ἢ ΚΑῚ ΔΡΩ͂ΣΙΝ ἘΝΔΊΚΩΣ. ἢ ἐκδίκως. ἤγουν ἔξω τοῦ δικαίου. ἜΤΙ ΤΩ͂Ν ΑΥ̓ΤΩ͂Ν. ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ κινήματι ἔοικεν ἡ παῖς εἶναι. οἷον, οὐκ ἐνδέδωκεν ὀδυρομένη. ΚΛΑΥ͂ΜΑ ΘΟΥ̓ΠΆΡΞΕΙ. ἀντὶ τοῦ, κλαύσονται οἱ ἄγοντες αὐτὴν, ἐὰν ἔτι βραδύνωσι. ΒΡΑΔΥΤῆΤΟΣ ὝΠΕΡ. διὰ τὸ ἐμ αὐτῇ ἐμβραδύνειν. ΟἼΜΟΙ ΘΑΝΆΤΟΥ. ἀπειληθέντες ὑπὸ τοῦ κρέοντος οἱ ὑπήκοοι, ἄξουσί με λοιπὸν ἐπὶ θάνατον. ΘΑῤῬΕΙ͂Ν ΟΥ̓ΔῈΝ ΠΑΡΑΜΥΘΟΥ͂ΜΑΙ. οὐ παραμυθοῦμαί σε θαῤῥεῖν, ὡς μὴ κεκυρωμένου σοι τοῦ ἀποθανεῖν. τοῦτο δέ φησιν ὡς οὐκ ἐνδιδοὺς. ἵνα μὴ ὑπονοήσῃ ἐκείνη μεταπεπεικέναι αὐτὸν δια

κρύουσα. ἢ ὁ χορὸς λέγει ὡς τοῦ κρέοντος μὴ μεταπειθέντος. Ὦ ΓΗΣ ΘΗΒΗΣ. λοιπὸν πρὸς βίαν αὐτὴν ἄγουσιν οἱ ὑπήκοοι, τὰ πρῶτα αὐτὴν ἐλεοῦντες. καὶ αἰδούμενοι. ΟἹ ΚΟΙΡΑΝΊΔΑΙ. κοίρανοι. τοῖς ἀπὸ τοῦ χοροῦ φησιν. εἰώθασι γὰρ οὐ μόνον τοὺς βασιλεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐνδόξους τῶν πολιτῶν οὕτω καλεῖν. ἢ πρὸς τὸν κρέοντα. ἠθικῶς ἂν αὐτὸν εἰς συμμαχίαν προκαλουμένη. ἢ πρὸς τοὺς παλαιβασιλέας τοὺς προγόνους αὐτῆς. ΤῊΝ ΒΑΣΙΛΊΔΑ. τὴν βασίλειαν. ΣΕΒΊΣΑΣΑ. τιμήσασα. ἜΤΛΑ ΚΑῚ ΔΑΝΆΑΣ. οἷον ἡ δανάη ἔτλη μὴ εἶναι ἐν φωτὶ. ἀλλ' ἐν σκότῳ. ἐπεὶ καὶ αὕτη ἐν χαλκῷ οἴκῳ ἐκέκρυπτο. ΚΡΥΠΤΟΜΈΝΑ Δ' ἘΝ ΤΥΜΒΉΡΕΙ. κατεκλείσθη ὑπὸ τὴν κιβωτόν. ἢ ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς ἀνάγκης ἦλθε καὶ τῆς εἱμαρμένης. ἢ κατεζεύχθη συνελθοῦσα τῷ διΐ. ΤΑΜΙΕΎΕΣΚΕ. ἀντὶ τοῦ ἐν αὐτῇ εἶχε τὰς γονὰς τοῦ διός. ὅ ἐστιν ἔγκυος ἦν. ΜΟΙΡΙΔΊΑ. εἱμαρμένη. ΟὔΤ' ἌΝ ΝΙΝ. αὐτὴν τὴν μοῖραν. ὌΜΒΡΟΣ ΟὔΤ' ἌΡΗΣ. ἄρης νῦν ὁ πόλεμος. καὶ γὰρ οὗτος κατὰ μοῖραν ἐγείρεται. βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι οὔτε τὰ ἐν οὐρανῷ. οὔτε τὰ ἐν τῇ γῇ. οὔτε τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ πραττόμενα, παρὰ μοῖραν γίνεται. ΖΕΎΧΘΗ Δ' ὈΞΎΧΟΛΟΣ. τὸ ἑξῆς, ζεύχθη πετρώδει καταφρακτὸς ἐν δεσμῷ. μὴ οὕτω δὲ αὐ-

τὸ λάβωμεν, ὅτι καὶ ἡ ἀντιγόνη ἀσεβὴς οὖσα πέπονθεν ὅπερ ὁ ἀσεβὴς λυκοῦργος. ἀλλ᾽ ἁπλῶς τῇ παραθέσει τῶν ὁμοίων δυστυχιῶν παραμυθεῖται τὴν κόρην. τὸν δεσμὸν δὲ τῆς ἀμπέλου πετρώδη εἶπεν, ἀντὶ τοῦ τὸν ἰσχυρόν. ΚΕΡΤΟΜΙΟΙΣ ΟΡΓΑΙΣ. διὰ τὰς κερτομίους ὀργάς. ΠΕΤΡΩΔΕΙ. τῷ στερεῷ δεσμῷ τῆς ἀμπέλου. ΔΕΙΝΟΝ ΑΠΟΣΤΑΖΕΙ. ἀντὶ τοῦ πολύ. ΟΥΤΩ ΤΑΣ ΜΑΝΙΑΣ ΔΕΙΝΟΝ. οὕτω καὶ τοῦ λυκούργου, ἀπὸ τῆς μανίας ὀργὴ ἀποβαινόμενος γὰρ ἡ ὀργή. ἀνθηρὸν δὲ τὸ ἀκμαῖον καὶ ἀνθοῦν ἐν κακοῖς. ΚΕΙΝΟΣ ΕΠΕΓΝΩ. τὸ ἑξῆς, κεῖνος ἐπέγνω τὸν θεὸν κερτομίοις γλώσσαις μανίαις ψαύων. ΕΝΘΕΟΥΣ. τὰς θεολήπτους βάκχας. ΕΥΙΟΝ ΤΕ ΠΥΡ. τὸ ὑπὸ τῶν βακχῶν αἰρόμενον ἐν ταῖς διονυσιακαῖς δᾳδουχίαις. ΦΙΛΑΥΛΟΥΣ ΗΡΕΘΙΖΕ ΜΟΥΣΑΣ. κακολογῶν αὐτὰς, ἠρέθιζε κατ᾽ αὐτοῦ. λέγει οὖν ἐτάρασσε. καὶ ἐσκόρπιζε τὰς τῶν αὐλῶν ᾠδάς. ἢ οὕτως, τὰς μούσας τὰς περὶ τὸν διόνυσον ἐχλεύαζε. τουτέστι, τοὺς ὕμνους. ἢ τοὺς λόγους. τινὲς δέ φασιν ὅτι καὶ τὰς μούσας ὕβρισε. ΠΑΡΑ ΔΕ ΚΥΑΝΕΩΝ ΠΕΛΑΓΕΩΝ. ἀντὶ τοῦ παρὰ δὲ τοῖς κυανέοις πελάγεσι τῆς διδύμης θαλάττης, γέγονεν ἐμφύλια κακὰ περὶ τοὺς φινείδας. ΚΥΑΝΕΟΙΣ δὲ πελάγεσιν εἶπε, τοῖς ὑπὸ τῶν κυανέων

πετρῶν περιεχομένοις. ΔΙΔΥΜΗΣ ἉΛΟΣ. ἢ διὰ
τὸ διαχωρίζεσθαι ὑπ' αὐτῶν τὴν θάλασσαν, ἢ διὰ
τὸ συμιέναι αὐτάς. καὶ ἐνοῦθα, διδύμους φησίν.
ἈΚΤΑῚ ΒΟΣΠΌΡΙΑΙ. αἱ ὑπὸ τοῦ βοσπόρου τοῦ πε-
λάγους περιεχόμεναι. ἨΔ' Ὁ ΘΡΗΚΩ͂Ν ΣΑΛΜΥΔΙΣ
ΣΟΣ. ὁ θρακικὸς σαλμυδισσός. πέλαγος δέ ἐστι
› δυσχείμερον περὶ θράκην. αἰσχύλος, Σαλμυ-
› δησσία γνάθος, ἐχθρόξενος ναύτησι, μητρυιὰ νεῶν.
ἽΝ' ἈΓΧΙΠΟΛΙΣ ἎΡΗΣ. παρὰ γὰρ θραξὶ τιμᾶται ὁ
› ἄρης. ὡς καὶ ὁ ποιητής. Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ θρήκης ἐφυ-
› ρὴν μέτα θωρήσσεσθον. τὸ δὲ ἵνα, τοῖς ἄνω συνάπτε-
ται. ἵνα ἀκταὶ βοσπόριαι. καὶ οὐδὲν λείπει. ὅσοι
δὲ γράφουσιν ὅν ἄρης, περιττὸν λαμβάνουσι τὸ ὄνο-
μα. ΔΙΣΣΟΙ͂ΣΙ ΦΙΝΕΊΔΑΙΣ. τῶν δισσῶν φινειδῶν.
πληξίππου καὶ πανδίονος. ἢ γηρύμβα καὶ ἀσπόν-
δου. ΤΥΦΛΩΘῈΝ ἘΞ ἈΓΡΊΑΣ. τὸ ἑξῆς, τυφλωθὲν
ὀμμάτων κύκλοις. ἈΛΑΣΤΌΡΟΙΣΙ. τοῖς ἄλαστα
πεπονθόσιν, ἢ τοῖς δυστυχέσι κύκλοις τῶν ὀμμά-
των. ἈΡΑΧΘῈΝ ἘΓΧΈΩΝ. ἀντὶ τοῦ τυφλωθέν. ἀ-
ραχθὲν αἱ ματηραῖς χείρεσσιν, ὑπ' ἐγχέων καὶ κερκί-
δων ἀκμαῖς. τουτέστι γυναικείαις. ΜΈΛΕΟΙ ΜΕΛΈΑΝ
ΠΆΘΑΝ. ὅτι τελευτήσασα ἀφῆκεν αὐτοὺς ὑπὸ μη-
τρυιάν. ἢ ὅτι αὐτὴ αὐτοὺς ἐξετύφλωσεν. ἈΝΥΜΦΕΥ-
ΤΟΝ ΓΟΝΆΝ. κακόνυμφον γονήν. ὅτι ἐπὶ κακῷ.

νυμφευθεῖσα. δυστυχῶς αὐτοὺς ἔτεκεν. ἢ τὴν ἀνύμφευτον ἑαυτῶν κοινωνίαν. οἷον τῆς πρὸς γυναῖκας συνουσίας ἄπειροι ὄντες. Α ΔΕ ΣΠΕΡΜΑ ΜΕΝ ΑΡΧΑΙΟΓΟΝΩΝ. βορέας κῆδος συνῆψε τοῖς ἀθηναίοις, ἁρπάσας ὠρείθυιαν τὴν ἐρεχθέως. ἐξ ἧς ἔσχε ζήτην καὶ κάλαϊν, καὶ κλεοπάτραν. ταύτην ὁ φινεὺς ἔγημεν. ἐξ ἧς αὐτῷ δύο παῖδες ἐγένοντο· πλήξιππος· καὶ πανδίων. κατὰ δέ τινας, τηρύμβας, καὶ ἄσπονδος. μετὰ δὲ τὸν κλεοπάτρας θάνατον. ἐπέγημεν ἰδαίαν τὴν δαρδάνου. κατὰ δέ τινας, εἰδοθέαν τὴν κάδμου ἀδελφήν. ἧς καὶ αὐτὸς σοφοκλῆς μνημονεύει ἐν τυμπανισταῖς. ἥτις ἐξ ἐπιβουλῆς τυφλώσασα τοὺς τῆς κλεοπάτρας παῖδας, ἐν τάφῳ καθεῖρξεν. ὡς δέ τινές φασιν, ὅτι κατεψεύσατο αὐτῶν, ἅτε δὴ πειρασάντων αὐτήν. ἐφ' οἷς ἀπατηθεὶς ὁ φινεὺς, ἀμφοτέρους τυφλοῖ. ταῦτα δὲ ἱστορεῖ ἀπολλόδωρος, ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ. τινὲς δὲ ἱστοροῦσιν, ὅτι περιοῦσαν τὴν κλεοπάτραν, ὁ φινεὺς ἐκβέβληκε. καὶ τὴν ἰδαίαν ἐπέγημεν. ἡ δὲ ὀργισθεῖσα, τοὺς ἑαυτῆς ἐτύφλωσε παῖδας. ΑΜΙΠΠΟΣ. ταχεῖα, ἴσον ἵππῳ δυναμένη τρέχειν. εἰ δὲ γράφεται ἀμίπποις, πρὸς τὸ θυέλλαις. γράφη θυέλλησιν ἀμίπποις. ταῖς ἐξισουμέναις ἵπποις. ὡς καὶ ὅμηρος, Θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.

ἀλλὰ κἀπ' ἐκεῖνα. ἀλλὰ καὶ κατ' ἐκείνης. τῆς θυγα-
τρὸς βορέου τῆς ἐξ ἐρεχθειδῶν γεγονυίας, ἐνέσκηψαν
αἱ πολυχρόνιοι μοῖραι. καὶ μεγάλα δυστυχῆσαι αὐτὴν
πεποιήκασιν. ἢ μεγάλαι δυστυχίαι καὶ ἐπ' ἐκείνῃ τῇ
κλεοπάτρᾳ ἦλθον. ΜΑΚΡΑΙΩΝΕΣ. ἀθάνατοι.
καὶ πολυχρόνιοι. ΕΣΧΟΝ δέ, ἐπέσχον. ἐπετέθη-
σαν. ἐπεβάρησαν. ΘΗΒΗΣ ΑΝΑΚΤΕΣ. καὶ νῦν ἀμαξίας
φησὶ τούσδε ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἐντίμους. ΕΚ ΠΡΟΗΓΗΤΟΥ ΠΕ-
ΛΕΙ. ἡ ὁδὸς τοῦ τυφλοῦ μετ' ἀγωγοῦ ἐστίν. ΟΥΚΟΥΝ ΠΑ-
ΡΟΣ ΓΕ. οἴομαι οὐδὲ τὴν ἀρχὴν τῆς σῆς κατωλιγώρουν μαν-
τείας. ΤΟ ΣΟΝ ΦΡΙΞΩ ΣΤΟΜΑ. ἀντὶ τοῦ τὸν σὸν λόγον.
ΕΙΣ ΓΑΡ ΠΑΛΑΙΟΝ ΘΑΚΟΝ. θᾶκος τόπος οὕτω καλού-
μενος. ΟΙΩΝΟΥ ΛΙΜΗΝ. λιμὴν, ὅρμος καὶ ἕδρα, ὅπου
πάντα τὰ ὄρνεα προσέρχονται. ΚΑΚΩΙ ΚΛΑΖΟΝΤΑΣ.
λείπει, ἐπὶ κακῷ. ΒΕΒΑΡΒΑΡΩΜΕΝΩΙ. ἑρμηνευθῆ-
ναι μὴ δυναμένῳ, ἀλλὰ ἀσαφεῖ. ΕΝ ΧΗΛΑΙΣΙΝ. ἀντὶ
τοῦ τοῖς ὄνυξι. ΦΟΝΑΙΣ. ταῖς αἱματικαῖς. ΕΜΠΥΡΩΝ Ε-
ΓΕΥΟΜΗΝ. ἀντὶ τοῦ ἀπεπειρώμην τῆς διὰ πυρὸς μαν-
τείας. ΜΥΔΩΣΑ. διύγρος οὖσα ἡ καῦσις. κηκὶς δὲ ἡ ἀ-
νάδοσις ἐνταῦθα. κυρίως δέ, ἡ λιγνὺς τοῦ καπνοῦ
ἡ ἀπὸ τῶν καιομένων γινομένη. ΑΝΕΠΤΥΣΕΝ. ἀνέβα-
λε. ΚΑΤΥΦΕ. καὶ ἔτυφε. τύφειν ἐστὶ, τὸ ἠρέμα
ὑποσμύχειν. ΑΝΕΠΤΥΕ δέ, ἀνέβαλε τὰ μηρία.
ἐκ τοῦ λίπους. ΚΑΤΑΡΡΥΕΙΣ. καταρρεόμενοι.

καθυγραινόμενοι. ἐκ τοῦ λίπους τῆς καλυπτούσης πιμελῆς ἐξέπιπτον. ΤΟΙΑΥ͂ΤΑ ΠΑΙΔῸΣ. τοῦ ὁδηγοῦντος δηλονότι. ΦΘΊΝΟΝΤ. ἢ φθοροποιά. ἢ διὰ τοῦ πυρὸς ἀσήμως φθειρόμενα. ἘΣΧΆΡΑΙ. αἱ ἑστίαι. ΠΑΝΤΕΛΕΙ͂Σ. αἱ τὰ τέλεια τῶν ἱερείων δεχόμεναι. ἢ ὅλαι. ἢ δι᾽ ὧν πάντα τελειοῦται. ΠΛΉΡΗΣ ὙΠ᾽ ΟἸΩΝΩ͂Ν ΤΕ, ΚΑῚ ΚΥΝΩ͂Ν ΒΟΡΑ͂Σ. ἀντὶ τοῦ οἱ κύνες. ἢ οἱ ὄρνιθες διασπαράξαντες τὸ τοῦ πολυνείκους σῶμα, ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἐκόμισαν. καὶ οὕτως ἐμόλυναν ἅπαντας. ΘΥΣΤΆΔΑΣ ΛΙΤᾺΣ. τὰς διὰ θυσιῶν γινομένας λιτάς. ἈΠΟΡΡΟΙΒΔΕΙ͂. ἀπηχεῖ. ἀφίησιν. ἈΝΔΡΟΦΘΌΡΟΥ ΒΕΒΡΩ͂ΤΕΣ. ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ ἐπὶ τὸ πληθυντικὸν μετέβη. ἈΚΕΙ͂ΤΑΙ. ἰᾶται. θεραπεύει. ἈΚΊΝΗΤΟΣ. ἀμετάθετος. ΑὐΘΑΔΊΑ ΤΟΙ. διὰ τὴν αὐθάδειαν εἰς σκαιότητα πίπτουσιν οἱ ἄνθρωποι. ΤΊΣ ἈΛΚῊ ΤῸΝ ΘΑΝΌΝΤ. καὶ ὅμηρος, Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων. ΤΌΞΕΥΕ ΤἈΝΔΡῸΣ ΤΟΥ͂ΔΕ. ἤγουν, ἀποπειρᾶσθέ μου, ὡς τοξόται σκοποῦ. ἈΝΔΡῸΣ ΤΟΥ͂ΔΕ. ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. ἌΠΡΑΚΤΟΣ ὙΜΙ͂Ν ΕἸΜΙ. ὑφ᾽ ὑμῶν τῶν μάντεων, καὶ τῶν συγγενῶν. ἘΞΗΜΠΌΛΗΜΑΙ. ἀνεμπόλητος. μὴ πεπραγματευμένος. καὶ ὅμηρος, Οἵ τε περικτίονες ἔασιν. Ἢ ΠΈΠΡΑΓΜΑΙ. πεπραγμάτευμαι. ΚἈΜΠΕΦΌΡΤΙΣΜΑΙ. προδέδομαι. φόρτος γεγένημαι. ἐποίησαν τὸν με φόρτον. ΤῸΝ ΓΡῸ

ΣΆΡΔΕΩΝ ἬΛΕΚΤΡΟΝ. σάρδις πόλις λυδίας, παρακειμένη τῷ χρυσοφόρῳ πακτωλῷ. ἀντὶ τοῦ εἴ τι βούλεσθε εἰς χρήματα μεῦον, δέχεσθε. τοῦτο γὰρ πολυνείκη οὐ θάψετε. ΘΕΟΥ͂Σ ΜΙΑΊΝΕΙΝ ΟΎΤΙΣ ἈΝΘΡΏΠΩΝ ΣΘΈΝΕΙ. ἀμίαντον γὰρ τὸ θεῖον. ΠΟΙ͂ΟΝ ΤΟΥ͂ΤΟ ΠΆΓΚΟΙΝΟΝ. τῷ βίῳ κοινόν. ἐπεὶ ἅπερ ἂν οἶδεν ἀνθρώπων τις, καὶ καθόλου ἔλαβε πᾶσι κοινὸν καὶ φανερόν. ΤΗ͂Σ ΝΌΣΟΥ ΠΛΉΡΗΣ ἜΦΥΣ. ἀντὶ τοῦ τῆς ἀβουλίας. ἊΡ ΟἾΣΘΑ ΤΑΓΟΥ͂Σ ὌΝΤΑΣ. οἶσθα φησὶ βασιλέας ὑβρίζων. ὌΡΣΕΙΣ ΜΕ ΤἈΚΊΝΗΤΑ. τὰ ἄρρητά με δημοσιεύειν ἀνακινεῖς. ΟὝΤΩ ΓᾺΡ ἬΔΗ. οὕτω νομίζεις, ὅτι ἐπὶ κέρδεσι λέγω. ὩΣ ΜῊ ἘΜΠΟΛΉΣΩΝ. μὴ ἐξαπατήσων. ΜῊ ΠΟΛΛΟῪΣ ἜΤΙ ΤΡΟΧΟῪΣ. μὴ πολλοὺς ἡλίου δρόμους τελέσων. ὅ ἐστιν ἡμέρας. ἉΜΙΛΛΗΤΗ͂ΡΑΣ δὲ, τοὺς ἀλλήλους διαδεχομένους. τροχοὺς δὲ, ἀντὶ τοῦ κύκλους. δρόμους. ΤΕΛΩ͂Ν δὲ, ἀντὶ τοῦ τελέσων. ἴσθι φησὶν οὐ πολλοὺς δρόμους ἡλίου τελέσων. ἜΧΕΙΣ ΒΆΛΛΩΝ. ἀντὶ τοῦ ἔβαλες. ΤΥΧΉΝ ΤΆΤΙΜΩΣ. τὴν τῆς ἀντιγόνης. ἈΝΌΣΙΟΣ. νῦν τὸν μὴ τυχόντα τῶν ὁσίων λέγει. ὯΝ ΟὔΤΕ ΣΟῚ ΜΈΤΕΣΤΙΝ. ἐξουσία δέδοται. λέγει δὲ τῶν νεκρῶν. ἐκ σοῦ δὲ βιάζονται καὶ οἱ ἄνω θεοὶ ἔχειν αὐτὸν ἄνω ἄταφον. ὙΣΤΕΡΟΦΘΌΡΟΙ. αἱ ὕστερον μέλλουσαι βλάψαι. καὶ τὸ. λοχῶσι γὰρ, τὸ οὐ παραχρῆμα, ἀλλὰ τὴν ὡς ὕστερον ἀποφητὶ τιμωρίαν δηλοῖ. τὸ ἀρσενικὸν δὲ ἀντὶ τοῦ θηλυκοῦ ἔταξεν. ὡς καὶ τὸ, σω

τῇ ψυχῇ. ΚΑΤΗΡΓΥΡΩΜΕΝΟΣ. ἀργύρῳ πεισθείς.
ΦΑΝΕΙ. δείξει. ΧΡΟΝΟΥ ΤΡΙΒΗ. ἀντὶ τοῦ ἀναβολή.
ΑΝΔΡΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ. λείπει ὁ καί. ἀνδρῶν, καὶ γυναι-
κῶν. ΕΧΘΡΑΙ ΔΕ ΠΑΣΑΙ. ἢ θηβαίοις ἐχθραί, ἢ τοῖς
θεοῖς. αἱ πόλεις δέ φησιν ὧν ἄρχεις, ἐπαναστήσονταί
σοι. ΚΑΘΗΓΝΙΣΑΝ. μετὰ ἄγους ἐκόμισαν. ΕΣΤΙΟΥ-
ΧΟΝ ΕΣ ΠΟΛΙΝ. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν ἑστίαν τῆς πόλε-
ως. ΕΣΤΙΟΥΧΟΝ δὲ, τὴν ἔχουσαν ἑστίαν. ἢ βωμούς.
ΤΟΙΑΥΤΑ. ΛΥΠΕΙΣ ΓΑΡ. τοιαῦτα κατὰ τῆς καρδίας
σου τοξεύματα ἀφῆκα μετὰ θυμοῦ. ἢ τῷ θυμῷ
τῆς καρδίας σου. λείπει δὲ ἡ κατά. ΤΩΝ ΣΥ ΘΑΛ-
ΠΟΣ. τὴν δριμύτητα, τὸν ἐμπρησμόν. τὸν ἰόν. θάλ-
πος γὰρ τὸ καῦμα. ἐκ μεταφορᾶς δὲ τῶν ἑρπετῶν.
ἐκεῖνα γὰρ θερμαινόμενα, τὸν ἰὸν ἀφιᾶσι. διὸ καὶ ἐν
θέρει μᾶλλον ἰσχύουσιν. ΕΞ ΟΤΟΥ ΛΕΥΚΗΝ ΕΓΩ ΤΗΝ
Δ' ΕΚ ΜΕΛΑΙΝΗΣ. ἀντὶ ἀπὸ νεότητος ἄχρι γήρως.
ΛΑΚΕΙΝ. φθέγξασθαι. ΤΟ Τ' ΕΙΚΑΘΕΙΝ. τὸ μὲν ὑπο-
χωρεῖν, δεινόν. τὸ δὲ ἀντιστάντα βλαβῆναι πάρεστι.
ΣΥΝΤΕΜΝΟΥΣΙ ΓΑΡ. συντόμως κατακόπτουσι καὶ
βλάπτουσι. ΟΙΜΟΙ ΜΟΛΙΣ ΜΕΝ. μόλις μεθίσταμαι
τῆς προτέρας γνώμης. ΔΥΣΜΑΧΗΤΕΟΝ. περιττεύει
τὸ δυς. ΔΡΑ ΝΥΝ. ἀντὶ τοῦ δρᾶσον. ΕΙΣ ΕΠΟΨΙΟΝ
ΤΟΠΟΝ. φανερὸν διὰ τὸ ὕψος. φησὶ δὲ τὸν τάφον.
ΔΟΞΑ ΤΗΙΔ' ΕΠΕΣΤΡΑΦΗΝ. δοκήσει μετεστράφην.

ΔΕΔΟΙΚΑ.

ΔΕΔΟΙΚΑ ΓᾺΡ ΜῊ. δέδοικα γάρ φησι μὴ οὐκ ἔστι κα
λὸν τὸ νομοθετεῖν καὶ μά. ἀλλ' ἄριστόν ἐστι τὸ πείθε
σθαι τοῖς ἀρχαίοις νόμοις. ΠΟΛΥΏΝΥΜΕ. ὦ διόνυ
σε. οἱ μὲν γὰρ βάκχον. οἱ δὲ ἴακχον. οἱ δὲ λύαιον.
οἱ δὲ εὔϊον. οἱ δὲ διθύραμβον αὐτὸν καλοῦσιν.
ἈΜΦΈΠΕΙΣ ἸΤΑΛΛΊΑΝ. διὰ τὸ πολυάμπελον τῆς
χώρας. ΠΑΓΚΟΊΝΟΥΣ ἘΛΕΥΣΙΝΊΑΣ. ἐν οἷς πάν
τες συνάγονται διὰ τὰς πανηγύρεις. ἢ διὰ τὸ τὴν
θεὸν πάντας τρέφειν. ἢ ὅτι κοινὰ τὰ μυστήρια δήμη
τρος καὶ διονύσου. ΔΗΟΥ͂Σ ἘΝ ΚΌΛΠΟΙΣ. ἀντὶ τοῦ ἐν
τοῖς πεδίοις. Ὦ ΒΑΚΧΕΥ͂ ΒΑΚΧΑ͂Ν. τῶν βακχῶν βακ
χευτά. ΜΗΤΡΌΠΟΛΙΝ. τὴν πόλιν τῆς μητρός σου.
ἈΓΡΊΟΥ Τ' ἘΠῚ ΣΠΟΡΑ͂Ι ΔΡΆΚΟΝΤΟΣ. παρὰ τὸν τό
πον ἐν ᾧ ἐσπάρησαν οἱ ὀδόντες τοῦ δράκοντος. ΣῈ
Δ' ὙΠῈΡ ΔΙΛΌΦΟΥ ΠΈΤΡΑΣ. τοῦ παρνασοῦ δηλονότι.
τοιοῦτο γάρ ἐστι τὸ ὄρος. ΣΤΈΡΟΥ. ἡ λαμπρά. ὌΠΩ
ΠΕ ΛΙΓΝΥ͂Σ. σὲ ὁρᾷ ὁ λαμπρὸς καπνός. ἀντὶ τοῦ,
σοὶ θυσίαι κατὰ παρνασὸν γίνονται. ἢ παρόσον αὐτό
ματον πῦρ ἐκεῖσε ἀναδίδοται. ΚΩΡΎΚΙΑΙ. αἱ παρ
νασίδες. κωρύκιον γὰρ ἄντρον ἐν παρνασῷ. ΚΑΣΤΑ
ΛΊΑΣ ΤΕ ΝΑ͂ΜΑ. κασταλία, πηγὴ ἐν παρνασῷ. ΝΥ
ΣΑΊΩΝ ὈΡΈΩΝ. νύσα φωκίδος ὄρος. εἰσὶ δὲ καὶ
ἄλλαι πολλαὶ νύσαι. ΚΙΣΣΉΡΕΙΣ. κισσοφόροι.
ΧΛΩΡΆ Τ' ἈΚΤΆ. ἢ τὸ ἐν εὐβοίᾳ φησὶν ἄλσος, ἢ τὸ

ἐν παρνασῷ, ἐν ἀμφοτέροις γὰρ τοῖς τόποις ἡ ἄμ
πελος. ἡ καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν περὶ μὲν τὴν ἕω, βό
τρυας φέρει. περὶ δὲ τὴμ μεσημβρίαμ, ὄμφακας.
ἐτρυγᾶτο δὲ πεπανθεῖσα περὶ τὴν ἑσπέραν.
ΕΥΑΖΟΝΤΩΝ. ὑμνούντων. μετὰ εὐφημίας εὐοῖ
λεγόντων. ὅς ἐστιν ὕμνος διονύσου. ΚΕΡΑΥΝΙΑΙ.
κεραυνοβλήτῳ. ἘΠῚ ΝΌΣΟΥ ΜΟΛΕΙ͂Ν. λείπει θέ
λησομ. ἢ ἀπαρέμφατον, ἀντὶ προστακτικοῦ.
ΠΑΡΝΗΣΊΑΝ ὙΠῈΡ ΚΛΙΤῪΝ. ἀντὶ τοῦ παρνησίας
ὑπὸ κλιτύος. οἷον διὰ γῆς. ἢ δι᾽ ὑγρᾶς. Ἢ ΣΤΟΝΌ
ΕΝΤΑ ΠΟΡΘΜΌΝ. ἢ στονόεντος διὰ πορθμοῦ. καὶ
› ὁ ποιητής, Ὁ δ᾽ ἔστενεν οἴδματι θύωμ. στονόεντα δὲ
τὸν ἠχώδη διὰ τὰ κύματα. πορθμὸν δὲ ἔνιοι, τὸν
ὑπ᾽ εὐβοίας εἰς βοιωτίαν. οἱ δέ, τὴν σικελικὴν θα
λασσαν. ἸῸ ΠΥΡΠΝΕΌΝΤΩΝ ΧΟΡΑΓῈ. τῶν πυρ
πνόων ἄστρωμ ἐπίσκοπε. καὶ γὰρ αἰθέριος τιμᾶται.
ὡς καὶ εὐριπίδης ἐμ βάκχαις, φησὶν αὐτὸν ἐμ αἰθέ
ρι κατοικεῖν. Ἄλλως. ΧΟΡΑΓῈ. τὸμ χορὸν ἄγων.
ἢ τῶν ἄστρωμ χορηγέ. κατὰ γάρ τινα μυστικὸν λόγομ,
τῶν ἀστέρων ἐστὶ χορηγός. ΚΑῚ ΝΥΧΊΩΝ ΦΘΕΓΜΆ
ΤΩΝ. τῶν ἐν νυκτὶ εὐφημιῶν. καὶ ὕμνων. ἐν νυ
κτὶ γὰρ αἱ διονυσιακαὶ χορεῖαι γίνονται. ὅθεν καὶ
› νυκτέλιος. καὶ εὐριπίδης, Νύκτωρ τὰ πολλά, σε
› μνότητ᾽ ἔχει σκότος. ΠΕΡΙΠΌΛΟΙΣ. ταῖς ἱερεί

αις. ταῖς σαῖς ἀκολούθοις. καὶ ἐν νάξῳ γὰρ τιμᾶ-
ται, ὅτι ἐκεῖ τῇ ἀριάδνῃ συνεγένετο. ΑἹ ΣΕ ΜΑΙ-
ΝΌΜΕΝΑΙ. λείπει ἡ περὶ, ἵν' ᾖ, αἵ τινες περὶ σέ.
ΟΥ̓Κ ἜΣΘ' ὉΠΟΙ͂ΟΝ ΣΤΆΝΤΑ. ὁπωσδήποτε βεβιωκό-
τα, εἴτε καλῶς εἴτε ἐναντίως. ΚΑῚ ΤΎΧΗ ΚΑΤΑῤ-
ῬΈΠΕΙ. πίπτει, καταβάλλει. γράφεται δὲ καταῤ-
ῥέπειν, ὅ ἐστι πίπτειν ποιεῖ. ὩΣ ἘΜΟῚ ΠΟΤΕ. λεί-
πει ἐδόκει. ΚΑῚ ΝΥ͂Ν ἈΦΕΙ͂ΤΑΙ ΠΆΝΤΑ. ἀπολέ-
λυται, ἀπόλλυται. ὍΤΑΝ ΠΡΟΔΩ͂ΣΙΝ. ἀπολέ-
σωσιν. ΟΥ̓ ΤΊΘΗΜ' ἘΓῺ. οὐ τίθημί φησιν ἐν τοῖς
ζῶσι τὸν τοιοῦτον. οἷον, οὐ νομίζω ζῆν ἐκεῖνον τὸν ἄν-
δρα, ὃν ἂν προδῶσιν αἱ ἡδοναί. Ἄλλως. ἈΦΕΙ͂-
ΤΑΙ ΠΆΝΤΑ. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παιζόντων τοῖς
κύβοις. ἢ ἀπὸ τῶν ἁλιέων. βόλος γὰρ ἡ τοῦ δικτύ-
ου ἄφεσις. ΚΑῚ ΖΗ͂. ἀντὶ τοῦ ζῆθι προσακτικῶς.
ΤἊΛΛ' ἘΓῺ ΚΑΠΝΟΥ͂ ΣΚΙΑ͂Σ. τὰ ὑπόλοιπα οὐδ' ἂν
ἀχρήστου τινὸς πριαίμην. ΟἹ ΔῈ ΖΩ͂ΝΤΕΣ ΑἼΤΙΟΙ.
τούτοις δὲ τοῦ θανεῖν αἴτιοι ἐγένοντο οἱ ζῶντες.
ΠΌΤΕΡΑ ΠΑΤΡΩΊΑΣ. τὸ χ, ὅτι ἐρωτᾷ πότερα πα-
τρῴας ἢ πρὸς οἰκείας χειρὸς ἄκουσας. ἤδη ὅτι αὐ-
τόχειρ ἀπέθανεν. ΤΆΛΑΙΝΑΝ ΕΥ̓ΡΥΔΊΚΗΝ.
› ἡσίοδος ἡνιόχην αὐτὴν καλεῖ. Ἵκετο δ' ἐς κρέοντα
› καὶ ἡνιόχην. ὉΜΟΥ͂. ἐγγύς. ΚΛΥΟΥ͂ΣΑ ΠΑΙΔΌΣ.
λείπει ἡ περί, ἵν' ᾖ, περὶ τῆς παιδός. Ἡ ΤΎΧΗ.

ΓΑΡΑ. ὅ ἐστιν ἐκ τύχης. ΕΥΓΜΑΤΩΝ ΠΡΟΣΗΓΟ
ΡΟΣ. δι᾽ εὐχῶν προσαγορεύουσα. ἈΝΑΣΠΑΣΤΟΥ.
δυσχερῶς ἀμασσωμένης, καὶ ἀνοιγομένης. ἈΠΟΠΛΗΣ
ΣΟΜΑΙ. ἐκπλήττομαι. ΠΑΡΗΣΩ. παραλιμπάνω.
ΜΑΛΘΑΣΣΟΙΜ᾽ ἌΝ. ἀπατήσαιμι. ἘΝΘΕΚΕΙΤΟ ΝΗ
ΛΕΕΣ. ἀντὶ τοῦ ἐλέους μὴ τυχόν. ΚΑῚ ΤῸΝ ΜῈΝ.
πρὸς τὸ ἑξῆς. καὶ τὸν μὲν λούσαντες. ἘΝΟΔΙ
ΑΝ ΘΕΟΝ. τὴν ἑκάτην. ἢ τὴν περσεφόνην. ΘΑΛ
ΛΟΙΣ. ξύλοις. ΣΥΓΚΑΤΗΙΘΟΜΕΝ. συγκατεκαί
ομεν. ὈΡΘΟΚΡΑΝΟΝ. ὑψηλόν. ΝΥΜΦΕΙΟΝ. τὸν
νυμφῶνα. ἈΚΤΕΡΙΣΤΟΝ. τὸν κακοκτέριστον τῆς
ἀντιγόνης τόπον. ἢ τὸν μὴ δεξάμενον ἐντάφια.
ἌΣΗΜΑ ΠΕΡΙΒΑΙΝΕΙ ΒΟΗΣ. τὰ κακὰ σύμβολα τῆς
βοῆς περιστοιχίζεται. ἼΤΑΣΣΟΝ. προσέλθετε
δηλονότι. ἉΡΜῸΝ ΧΩΜΑΤΟΣ. τὴν ἐκ λίθων ἁρ
μονίαν τοῦ τάφου. ἢ τὸ ὑψηλὸν μέρος τοῦ χώματος
τὸ ἡρμοσμένον λίθοις. ΛΙΘΟΣΠΑΔΗ. ὡς λίθου ἀπο
σπασθέντος ὅπως εἰσέλθῃ ὁ αἵμων. ἢ ὑμεῖς ἀποσπά
σαντες ἀθρήσατε. Ἢ ΘΕΟΙΣΙ ΚΛΕΠΤΟΜΑΙ. ἢ ἀπατῶμαι
ὑπὸ τῶν θεῶν. ἩΘΡΟΥΜΕΝ. ἐθεωροῦμεν. ΒΡΟΧΩΙ ΜΙ
ΤΡΩΔΕΙ. μιτρώδη βρόχον λέγει, ὅστις ἦν αὐτῇ ζώνη ἀ
πὸ σινδόνος. ΚΑΘΗΜΜΕΝΗΝ. τὸν τράχηλον δεδε
μένην. ΠΤΥΣΑΣ ΠΡΟΣΩΠΩΙ. οἷον ἀποστραφεὶς καὶ
σκυθρωπάσας, καὶ ἐκ τοῦ προσώπου καταμεμψάμε

νος. οὐ κυρίως προσπτύσας τῷ πατρί. ὡς καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ φαμέν. κατέπτυσεν αὐτοῦ. ὅ ἐστι καταφρόνησε τῶν λόγων αὐτοῦ. οὐχ εἷλκε δὲ τὸ ξίφος κατὰ τοῦ πατρὸς ὥσπερ ᾤετο. ἀπεῖ γὰρ ἄνω, ἤ δ᾽ οὖν θανεῖται. καὶ θαμοῦσ᾽ ὅλῃ τιμά. ὁ ἄγγελος δὲ οὕτω νομίζων ἀπαγγέλλει. ΔΙΠΛΟΥΣ ΚΝΩΔΟΝΤΑΣ. ἀντὶ τοῦ διπλᾶς ἀκμάς. ἀμφήκες γὰρ τὸ ξίφος. κνώδων δὲ, τὸ ὀξὺ τοῦ ξίφους, παρὰ τὸ καίνειν τοῖς ὀδοῦσι. ΜΕΣΟΝ ΕΓΧΟΣ. τὸ ἔγχος οἱ ἰταλικοὶ καὶ ἐπὶ ξίφους λαμβάνουσι. ΦΟΙΝΙΟΥ ΣΤΑΛΑΓΜΑΤΟΣ. τὴν πνοὴν τοῦ φοινίου σταλάγματος ἐκβάλλει τῇ λευκῇ αὐτῆς παρειᾷ. ὅ ἐστιν, αἷμα ἐξέπνευσε. ΤΕΛΗ ΛΑΧΩΝ. τοὺς γὰρ γαμοῦντας τελείους ἐκάλουν. ΕΛΠΙΣΙ ΔΕ ΒΟΣΚΟΜΑΙ. νομίζω αὐτὴν μὴ βούλεσθαι δημοσίᾳ θρηνεῖν, ἀλλ᾽ ἐν τῷ οἰκήματι μετὰ τῶν θεραπαινίδων. ΓΝΩΜΗΣ ΓΑΡ ΟΥΚ ΑΠΕΙΡΟΣ. οὐκ ἀνόητός φησιν ὑπάρχει, ὥστε δημοσίᾳ ὀδύρεσθαι. ΑΜΑΡΤΑΝΕΙΝ δὲ, λέγει νῦν, τὸ ἐμφανῶς θρηνεῖν. ΑΛΛ᾽ ΕΙΣΟΜΕΣΘΑ. ἀλλ᾽ ἔσω ἀπελθόντες μαθησόμεθα, μή τι καὶ μανιῶδες κρυφῇ βουλεύεται, ἀνελεῖν ἑαυτὴν πειρωμένη. ΕΦΗΚΕΙ. ἀντὶ τοῦ ἥκει. ΜΝΗΜΑ. τὸν νεκρόν. ΟΥΚ ΑΛΛΟΤΡΙΑΝ ΑΤΗΝ. οὐ δι᾽ ἄλλον ἀποθανόντα. οὐκ ἐξ ἄλλου νεκρωθέντα. ΘΑΝΑΤΟΕΝΤΑ. θανάτου ἄξια, ἢ θανάτου αἴτια.

ἌΝΟΛΒΑ. ἀνωφέλητα. ΝΈΟΣ ΝΈΩι ΞΥΜΜΌΡΩι. νέᾳ ἡλικίᾳ καὶ καινοπρεπεῖ θανάτῳ τετελεύτηκας. ΔΊΚΗΝ ἸΔΕΙ̂Ν. γράφεται ἔχειν. ἈΓΡΊΑΙΣ ὈΔΟΙ̂Σ. ἀγρίαις ὁρμαῖς. ΛΑΚΠΆΤΗΤΟΝ. τὴν μεθ' ὕβρεως ἀπωθουμένην. ἢ τὴν μεγάλως καταπατουμένην. ἈΝΤΡΈΠΩΝ ΧΑΡΆΝ. τὴν χαρὰν λὰξ πατήσας. ΤᾺ ΜῈΝ ΠΡῸ ΧΕΙΡΩ̂Ν. ὡς τοῦ κρέοντος τὸν παῖδα βαστάζοντος. ΠΑΜΜΉΤΩΡ. ἡ κατὰ πάντα μήτηρ. ἐμφαντικῶς δὲ εἶπεν, ὅτι καὶ μέχρι θανάτου μήτηρ ἐδείχθη, μὴ ἑλομένη ζῆν μετὰ τὸν τοῦ παιδὸς θάνατον. ΚΑΚΆΓΓΕΛΤΑ. κακὴν ἀπαγγελίαν ἔχοντα. ἘΠΕΞΕΙΡΓΆΣΩ. ἐπέσφαξας. ΣΦΆΓΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙ̂ΟΝ. τὸν ἀπὸ σφαγῆς τῆς γυναικὸς μόρον. ἘΠΟΛΈΘΡΩι. τοῦ αἵμονος. ΟΥ̓ ΓᾺΡ ἘΝ ΜΥΧΟΙ̂Σ ἜΤΙ. ἐγκέκλεισται ἡ γυνή. ΤᾺ Δ' ἘΝΑΝΤΊΑ. γράφεται, τὸν δ' ἐναντία. ὈΞΎΘΗΚΤΟΣ. ὀξεῖαν λαβοῦσα πληγήν. Ἡ ΔῈ ΒΩΜΊΑ ΠΈΡΙΞ. ὡς ἱερεῖον περὶ τὸν βωμὸν ἐσφάγη προπετής. ΛΎΕΙ ΚΕΛΑΙΝᾺ. ἀπόλλυται. ΤΟΥ̂ ΠΡῚΝ ΘΑΝΌΝΤΟΣ ΜΕΓΑΡΈΩΣ. ὡς αὐτῆς προσταμηθείσης μεγαρεῖ τινι πρὸ τοῦ κρέοντος. οἱ δέ φασι τοῦ μεμοικέως τοῦ ἀποσφάξαντος ἑαυτόν. πρότερον γὰρ μεγαρεὺς ἐκαλεῖτο. ἐμ δὲ τῷ τυράννῳ οἰδίποδι, καὶ αὐτὸς μενοίκεα αὐτὸν καλεῖ. ἘΦΥΜΝΉΣΑΣΑ. καταρασαμένη σοι ὡς παιδοκτόνῳ. ἈΝΈ

ΣΤΑΝ ΦΟΒΩι. ἐσείσθην. ἐταράχθην. ἈΝΤΑΙ΄ΑΝ. γράφεται καιρίαν. ΤΩ͂Ν ΔΕ ΚἈΚΕΙ΄ΝΩΝ. τοῦ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν ἀποθανεῖν. ἘΠΕΣΚΉΠΤΟΥ. κακῶς ἐλέγου. τελευτώσης αὐτῆς ἐνομίζου. ἐπεγράφου. ΠΟΙ΄Ωι ΔΕ. τίνι τρόπῳ φησὶν ἐλύετο καὶ ἐφέρετο εἰς φονάς. ἀντὶ τοῦ ποίῳ τρόπῳ εἰς φόνον ἔπεσε. ΤΆΔ᾽ ΟΥ̓Κ ἘΠ᾽ ἌΛΛΟΝ. οὐδεὶς ἀνθρώπων ταῦτα ἐπὶ ἄλλον ἀπὸ τῆς ἐμῆς αἰτίας μεθαρμόσει. ὅ ἐστι, τοῦ σοῦ φόνου. ἢ οὐδεὶς ἂν εἴποι ἕτερον τῶν ἀνθρώπων αἴτιον ἀλλ᾽ ἐμέ. ΤῸΝ ΟΥ̓Κ Ὄ΄ΝΤΑ. τὸν οὐκ ὄντα ὅλως. μᾶλλον δὲ μηδένα. ΚΈΡΔΗ ΠΑΡΑΙΝΕΙ͂Σ ΕἼ ΤΙ ΚΈΡΔΟΣ ἘΝ ΚΑΚΟΙ͂Σ. κέρδος μεταφωνεῖς τὸν θάνατον. παρὰ τούτου γὰρ τὰ κράτιστα κακὰ ἀπαλλάττεται, καὶ βράχιστα γίνεται. τουτέστιν, ἐλάχιστα γίνεται. ἐν ἄλλοις δὲ οὕτω. τὰ μικρὰ τῶν κακῶν λυσιτελέστερά ἐστιν ὡς ἂν κακά. ἢ οὕτως. τὰ ἐν ποσὶ κακὰ ἂν ἐλάχιστα ᾖ, κράτιστά ἐστιν. ἢ οὕτως. βραχέα γὰρ τὰ κακά, ἐάν τις ἀναχωρῇ. ἢ τὰ μικρὰ τῶν κακῶν λυσιτελέστερά ἐστι. τὸ γὰρ ταχέως φεύγειν τὰ ἐν ποσὶ κακά, κράτιστόν ἐστι. ΦΑΝΉΤΩ ΜΌΡΩΝ. ὁ ἐμὸς θάνατος μείζων τούτων τῶν κακῶν. ΤΕΡΜΊΑΝ. τῆς τελευτῆς παρασκευαστικήν. τέρμα γὰρ τὸ τέλος. ΜΈΛΛΟΝΤΑ ΤΑΥ͂ΤΑ. δεύτερα. Ὧ ΤΟΙΣΙ ΧΡΗ͂. τοῖς θεοῖς. ἈΛΛ᾽ ὯΝ ἘΡΩ͂. ὧν βούλο

μαι τυχεῖν, ταῦτα ηὐξάμην. ΠΑΝΤΑ ΓΑΡ ΛΕΧΡΙΑ. ἤγουν, πλάγια καὶ πεπτωκότα. τὰ μὲν ἐν χερσὶ, τὰ δὲ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ. ΔΥΣΚΟΜΙΣΤΟΣ. ἀφόρητος. ΠΟΛΛΩΙ ΤΟ ΦΡΟΝΕΙΝ. τὸ καλῶς φρονεῖν, πρῶτόν ἐστι μέρος εὐδαιμονίας, καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐξοχώτατον. ΜΕΓΑΛΟΙ ΔΕ ΛΟΓΟΙ. αἱ μεγαλορρημονίαι τῶν ὑπερηφάνων, τιμωρίας μεγίστας τοῖς κεκτημένοις ἐπάγουσαι, τελευταῖον διδάσκουσι τὸ φρονεῖν. καὶ ὁ ποιητής,

» Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω. Ἰστέον δὲ ὅτι διαφέρει τῆς εὐριπίδου ἀντιγόνης αὕτη, ὅτι φωραθεῖσα ἐκείνη, διὰ τὸν αἵμονος ἔρωτα ἐξεδόθη πρὸς γάμον. ἐνταῦθα δὲ τοὐναντίον.

Τέλος σχολίων τῶν εἰς τὴν ἀντιγόνην.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ͂Ι ΟΙΔΙΠΟΔΑ.

ΤΕΚΝΟΝ ΤΥΦΛΟΥ͂ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ἈΝΤΙΓΟΝΗ. ΤΙΝΑΣ ΧΩΡΟΥΣ ἈΦΙΓΜΕΘ᾽. Ἢ ΤΙΝΩΝ ἈΝΔΡΩ͂Ν ΠΟΛΙΝ;

Οἰδίπους εἰς ἀθήνας παραγενόμενος, ἐρωτᾷ τὴν θυγατέρα ἀντιγόνην. ΤΙΣ ΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗΝ ΟΙΔΙΠΟΥΝ. ἔστι μὲν ἀφ᾽ ἑτέρας ἀρχῆς λαμβάνοντα λέγειν οὕτω, τίς τὸν πλανήτην οἰδίπουν δέξεται. ἢ τίς ἡμᾶς σήμερον ὑποδέξεται. δύναται δὲ καὶ τοῖς ἄνω συνάπτεσθαι. τουτέστι μὴ στιγματικῶς κειμένου, ἀλλ᾽ ἀντὶ τοῦ ἢ ἄρθρου. ὥστε τὸ πόλις συντετάχθαι, καὶ τὸν λόγον ἔχειν οὕτως. τίνας χώρους ἀφίγμεθα. ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν, ἢ τὸν πλανήτην οἰδίπουν δέξεται; ὅτι δὲ τὸ τίς ἀντὶ ἄρθρου χρῶνται, καλλίμαχός φησιν οὕτως. ὑπεὶρ ἅλα κεῖνος ἐνάσθη ἀλκάθοον τίς ἄπλυσος. ἠθικώτερον δὲ τὸ πρῶτον. ΣΠΑΝΙΣΤΟΙΣ. εὐτελέσι. τὸ κατὰ σπάνιν τοῦ αἰτοῦντος διδομένοις. ΜΕΙΟΝ ΦΕΡΟΝΤΑ. βραχύτερον ἀποφερόμενον τοῦ αἰτηθέντος. οὐ γὰρ ὅσα αἰτεῖ τις λαμβάνει. ΚΑΙ ΤΟΔ᾽ ἘΞΑΡΚΟΥ͂Ν. ὅμως γοῦν, τούτοις ἀρκούμενος. ΣΤΕΡΓΕΙΝ ΓᾺΡ ΑἹ ΠΑΘΑΙ ΜΕ. ταῦτά με στέργειν τὰ δυστυχήματα ὁ πολὺς πεποίηκε χρόνος, καὶ τὸ τῶν συμφορῶν πλῆθος. καὶ τὸ τῆς ἀνδρείας πλεονέκτημα. πάθαι γὰρ αἱ συμφοραί. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ διδά

σκεῦ. ἀντὶ τοῦ, ἤθισμαι τῷ πολλῷ χρόνῳ, καὶ μεμελέτη
κα τῆς τύχης τὰ δύσκολα. ΘΑΚΟΙΣΙ. καθέδραις.
Ἢ ΠΡΟΣ ΒΕΒΗΛΟΙΣ. βατοῖς. βέβηλος γὰρ τόπος ὁ ἀ
κάθαρτος καὶ βατὸς πᾶσι. καὶ βέβηλος ἀνὴρ ὁ μιαρός.
› εὐριπίδης πρωτεσιλάῳ, Οὐ γὰρ θέμις βεβήλοις ἅ
› πτεσθαι δόμων. καὶ Αἰσχύλῳ ξυνετοῖσι. θύρας δ' ἐπί
› θεσθε βέβηλοι. βεβήλοις οὖν, τοῖς πᾶσι βασίμοις τό
ποις. μὴ δὲ ἀνειμένοις θεοῖς. ἐκ μεταφορᾶς δὲ βεβή
λους καὶ τοὺς ἀμυήτους φασὶ καὶ ἀκαθάρτους. σοφοκλῆς
δὲ ἐν συνδείπνῳ, βέβηλον τὸν ἰδιώτην φησί. ΣΤΗΣΟΝ
ΜΕ. στῆσόν με ἐκ τῆς ὁδοιπορίας καὶ μαθησόμεθα.
ΜΑΝΘΑΝΕΙΝ ΓΑΡ ΗΚΟΜΕΝ. εἰς γὰρ τοῦτό φησιν ἐλη
λύθαμεν ἅτε δὴ ξένοι ὄντες, παρὰ τῶν ἀστῶν μαν
θάνειν τί ἐστι πρακτέον ἡμῖν. ΠΑΤΕΡ ΤΑΛΑΙΠΩΡ' ΟΙΔΙ
ΠΟΥΣ. οὐκ ἐμπαροινεῖν βουλομένη τῷ πατρὶ, ταλαίπω
ρον ἀπεκάλει, ἀλλὰ τοῦ πάθους παριστῶσα τὸ μέγεθος.
› πωρεῖν δὲ οἱ αἰολεῖς τὸ πενθεῖν φασι. καὶ ἀντίμαχος. Πῶ
› ρος τοί γ' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος. παρὰ τού
του οὖν, ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται. ΩΣ ΑΠ' ΟΜΜΑΤΩΝ
ΠΡΟΣΩ. γράφεται ὡς ἀνομμάτῳ. ὅ ἐστιν, ὡς τυφλῷ ση
μῆναι, πρόσω εἰσίν. ὡς ἄν τις πρόσω ἀφορῶν τεκμή
ραιτο· ὡς ἄν τις τὰ ὄμματα πόρρω ἔχων. ΩΣ ΑΠΕΙ
ΚΑΣΑΙ. ὡς ἔστιν ἐκ προόψεως τεκμήρασθαι. ΠΥΚΝΟ
ΠΤΕΡΟΙ ΔΕΙΣΩ. οἷον, κατὰ τὸν χῶρον. ἐκράτησε δὲ με
γάλως τῇ φράσει. ὥστε μέλισσαν αὐτὸν ἐκάλεσαν οἱ

κωμικοί. ΕΥΣΤΟΜΟΥΣΙΝ. εὐφθογγοῦσιν. εὐφώνως ᾄδουσιν. ΕΠ' ΑΞΕΣΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ. γράφεται πάγου. ἐπὶ τοῦ λιθίνου βάθρου. ΠΡΟΥΣΤΑΛΗΣ ΟΔΟΝ. προῆλθες μακροτέραν ὁδὸν. ὡς ἥρμοζε γέροντι. ΧΡΟΝΟΥ ΜΕΝ ΟΥΝΕΚΑ. ἀντὶ τοῦ, δεδιδάγμαι τῷ χρόνῳ τὸ φυλάττειν σε ὁδηγοῦσα. σύνηθες οὖν τὸ πρᾶγμα. Εἰς τὸ αὐτό. τοῦ μὲν χρόνου οὐ σύνοιδά σοι χάριν, οὐ χρεία μαθεῖν. ὅτι τυφλὸς εἶ καὶ ὅτι δεῖσαι προμηθείας τυχεῖν. ΠΑΣ ΓΑΡ ΤΙΣ ΗΥΔΑ. τί ηὔδα; ὅτι αὗταί εἰσιν ἀθῆναι. ΕΜΠΟΡΩΝ. ἀντὶ τοῦ, ὁδοιπόρων. διὸ τὸ χ. ΤΑΣ ΓΟΥΝ ΑΘΗΝΑΣ ΟΙΔΑ. ὅτι ἐν τῇ ἀττικῇ ἐσμὲν οἶδα. τίς δέ ἐστιν οὗτος ὁ δῆμος ἀγνοῶ. Η ΜΑΘΩ. ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος. βούλει μάθω τίς ὁ πρὸ τοῦ ἄστεος τόπος; ΕΞΟΙΚΗΣΙΜΟΣ. ἀντὶ τοῦ ἐνοικήσιμος. ΟΙΟΜΑΙ ΔΕ ΔΕΙΝ ΟΥΔΕΝ. οὐ δεῖν με τοῦ προελθοῦσαν ἐρωτῆσαί με. ἰδοὺ γὰρ ἀνὴρ πάρεστι παρ' οὗ εἰσόμεθα. οἷον, οὐκέτι δεῖν ἔοικε προϊοῦσαν μανθάνειν περὶ τοῦ τόπου. καλῶς δὲ τὰ τῆς οἰκονομίας. ἵνα μὴ μόνος ὁ οἰδίπους ἀπολειφθῇ. Η ΔΕΥΡΟ. κατ' ἐρώτησιν. ΧΩ, ΤΙ ΣΟΙ ΛΕΓΕΙΝ. ὃ ὅπερ σοι λέγειν εὔκαιρον νομίζεις, λέγε. ἀκούεται γάρ. ΤΗΣ ΥΠΕΡ Τ' ΕΜΟΥ. τουτέστιν, ὑπὲρ ἀμφοῖν ὁρώσης. ΟΥΝΕΧ' ΗΜΙΝ ΑΙΣΙΟΣ. ὅτι αἴσιος ἡμῖν σκοπὸς ἀφῖξαι ὥστε φράσαι περὶ ὧν ἀγνοοῦμεν. ἢ ὥστε φράσαι ἡμῖν ἃ σοι λέξομεν. ΠΡΙΝ ΝΥΝ ΤΑ ΠΛΕΙΟΝΑ. ἀπόστηθι πρῶτον τοῦ ἀβάτου, καὶ τότε ἐρώτα. ΧΩΡΟΝ ΟΥΧ ΑΓΝΟΝ. οἷον, σοὶ

οὐχ ἁγνόν. ὃ μὴ μόνοις ἱερεῦσιν. ἢ οἷον, οὐκ ἀνειμένον, καὶ
βατόν. ἌΘΙΚΤΟΣ, Ὁ ἈΔΟΊΚΗΤΟΣ. φύλαρχός φησι
δύο αὐτὰς εἶναι. τά τε ἀθήνησιν ἀγάλματα δύο. πο
λέμων δὲ τρεῖς αὐτάς φησι. ΤᾺΣ ΠΆΝΘ' ὉΡΏΣΑΣ ΕΥ
ΜΕΝΊΔΑΣ. ἐπιμενίδης κρόνου φησὶ τὰς εὐμενίδας.
"Ἐκ τοῦ καλλίκομος γένετο χρυσῆ ἀφροδίτη. Μοῖ
"ραί τ' ἀθάνατοι καὶ ἐριννύες αἰολόδωροι. ἴστρος δὲ ἐμ
τῇ τετάρτῃ. μητέρα τῶν εὐμενίδων εὐωνύμην ἀναγρά
φει ἣν νομίζεσθαι γῆν. ἔνιοι δὲ μεταβαλεῖν αὐτόν φασι τὸ
ὄνομα ἐπὶ ὀρέστῃ. τότε γὰρ πρῶτον εὐμενίδας κληθῆ
ναι, εὐμενεῖς αὐτῷ γενομένας, κριθέντι νικᾶν παρὰ ἀθη
ναίοις. καὶ ὁλοκαυτώσαντι αὐταῖς οἶν μέλαιναν ἐν καρ
μίᾳ τῆς πελοποννησίας. φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς, ἑτέ
ρας φησὶ τὰς σεμνὰς θεὰς τῶν εὐμενίδων. ΕἼΠΟΙ ΛΕ
ΏΣ ΝΙΝ. ἀντὶ τοῦ αὐτάς. διὸ τὸ χ. ἌΛΛΑ Δ' ἌΛΛΑΧΟΥ͂
ΚΑΛΆ. παρ' ὅσον ἄλλοι ἄλλοις ὀνόμασι καλοῦσιν αὐ
τάς. ἄλλα ὀνόματα παρ' ἄλλοις καλὰ νομίζονται. παρ' ἡ
μῖν δὲ, ταῦτα. τὸ ὀνομάζειν αὐτὰς εὐμενίδας. ἈΛΛ' Ἵ
ΛΕΩΣ ΜῈΝ. ἵλεῳ μοι αἱ εὐμενίδες. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀνα
στήσομαι ἐντεῦθεν. ΤΊ Δ' ἘΣΤῚ ΤΟΥ͂ΤΟ. ἀντὶ τοῦ διατὶ
οὐκ ἀνίστασαι. ΞΥΜΦΟΡΑ͂Σ ΞΎΝΘΗΜΑ. σύμβολόν μοι
τῆς συμφορᾶς. τὸ καταντῆσαί με εἰς ἐριννύων ἱερόν.
ΠΡΊΝ Γ' ἊΝ ἘΝΔΕΊΞΩ. ἕως οὗ τῇ πόλει ἐνδείξω τί χρὴ
ποιεῖν. ΠΡΟΣΤΡΈΠΩ. ἱκετεύω. Ὁ ΠΥΡΦΌΡΟΣ ΘΕῸΣ. ὁ
ἥφαιστος. ΤΙΤᾺΝ ΠΡΟΜΗΘΕΎΣ. παρὰ τὸ τῶν προμηθέα

περὶ ἀκαδημίαν καὶ τὸν κολωνὸν ἱδρῦσθαι. ἀπολλόδωρος γράφει οὕτως. Συντιμᾶται δὲ καὶ ἐν ἀκαδημίᾳ τῇ ἀθηνᾷ, καθάπερ ὁ ἥφαιστος. καὶ ἔστιν αὐτῷ παλαιὸν ἵδρυμα. καὶ ναὸς ἐν τῷ τεμένει τῆς θεοῦ δείκνυται. καὶ βάσις ἀρχαία κατὰ τὴν εἴσοδον. ἐν ᾗ τοῦ τε προμηθέως ἐστὶ τύπος καὶ τοῦ ἡφαίστου. πεποίηται δὲ ὡς καὶ λυσιμαχίδης φησίν, ὁ μὲν προμηθεὺς πρῶτος καὶ πρεσβύτερος, ἐν δεξιᾷ σκῆπτρον ἔχων. ὁ δὲ ἥφαιστος, νέος καὶ δεύτερος. καὶ βωμὸς ἀμφοῖν κοινός ἐστιν ἐν τῇ βάσει ἀποτετυπωμένος. ΧΑΛΚΌΠΟΥΣ ὈΔΌΣ. ὡς ἔντω τινὸς καλουμένου τόπου ἐν τῷ ἱερῷ χαλκόπεδος ὁδοῦ. φησὶ δὲ ἀπολλόδωρος δι᾽ αὐτοῦ καταβάσιν εἶναι εἰς ᾅδου. καὶ ἴστρος δὲ μνημονεύει τῆς χαλκῆς ὁδοῦ. καὶ ἀστυδάμας. καί τις τῶν χρησμοποιῶν φησι, Βοιωτοὶ δ᾽ ἵπποιο ποτιστείχουσι κολωνόν. Ενθα λίθος τρικάρανος ἔχει καὶ χάλκεος οὐδός. τὸ ἑξῆς, ὃν δ᾽ ἐπιστείβεις τόπον χθονὸς τῆσδε καλεῖται χαλκόπους ὁδός. οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ εἶναι μέταλλα χαλκοῦ ἐν τῷ κολωνῷ. ὈΙ ΔῈ ΠΛΗΣΙ͂ΟΙ ΓΎΑΙ. Γράφεται, αἱ δὲ πλησίον γύαι. ΤῸ ΤΟΥ͂ΔΕ ΚΟΙΝῸΝ. Τὸ τοῦ κολωνοῦ ὄνομα κοινὸν φέρουσι πάντες. ὠνομασμένοι κολωνιᾶται δηλονότι. ἈΛΛᾺ ΤΗ͂Ι ΞΥΝΟΥΣΊΑΙ. τῷ ἔργῳ. καὶ τῇ πείρᾳ πλέον τιμώμενα, οὐ τοῖς λόγοις. ἘΠΏΝΥΜΟΝ. κολωνιᾶται καλούμενοι. Ἢ ΠῚ ΤΩ͂Ι ΠΛΉΘΕΙ ΛΌΓΟΣ.

ἢ ἐν τῷ πλήθει ἐστὶν ἡ ἰσχύς. τουτέστι, δημοκρατοῦνται.
Η ΚΑΤΑΡΤΥΣΩΝ ΜΟΛΟΙ. παρασκευάσων. εὐτρεπί-
› σων. ὅμηρος, Ἠρτύναντο δ' ἐρετμά. καὶ, Κλυταιμνή-
› στρα δόλον ἤρτυε. τὸ δὲ ἑξῆς, ὥς τι προσλέξων αὐτῷ
μόλοι τις. ἢ πρὸς τί εὐτρεπίσων αὐτοῦ μολεῖν. ΩΣ ΑΝ
ΠΡΟΣΑΡΚΩΝ. τὰ αὐτὰ αὖθις ἐρεῖ. ὅτι ἐπ' ὠφελείᾳ
τοῦτο γίνεται τῶν δεχομένων αὐτὸν καὶ θεραπευόντων. ἐπὶ
βλάβῃ δὲ τῶν ἀποπεμψάντων. ΤΟΥ ΔΑΙΜΟΝΟΣ.
τῆς τύχης. ΑΥΤΟΥ. αὐτόθι. Ω ΠΟΤΝΙ' Ω ΔΕΙΝΩΠΕΣ.
τὸ ἐντελὲς ὦ πότνιαι. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. ἐπειδὴ ἦλ-
θον πρὸς ὑμᾶς μὴ ἐναντιωθῆτέ μοι, καὶ τῷ χρήσαντί
με ἀπόλλωνι. ΕΥΤΕ ΝΥΝ. ὅτε. ἐπειδή. ΑΓΝΩΜΟ-
ΝΕΣ. ἐναντιογνώμονες. ἀσύγγνωστοι. ΧΩΡΑΝ ΤΕΡΜΙ-
ΑΝ. τερμίαν αὐτῷ. εἱμαρμένην. ἐφ' ἧς ἔμελλε τὸ
τέλος τοῦ βίου ἀνύσειν. ΚΑΙ ΞΕΝΟΣΤΑΣΙΝ. γράφεται
καὶ κατάστασιν. ΕΝΤΑΥΘΑ ΚΑΜΨΕΙΝ. εἰσί γε οἵ φασι
τὸ μνῆμα τοῦ οἰδίποδος ἐν ἱερῷ δήμητρος εἶναι ἐν ἐτε-
ωνῷ, μεταγαγόντων αὐτὸν ἐκ κεοῦ τινος ἀσήμου χωρίου.
καθάπερ ἱστορεῖν φησιν ἀρίζηλον λυσίμαχος ὁ ἀλεξαν-
δρεὺς ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ τῶν θηβαϊκῶν γράφων οὕ-
› τως. Οἰδίπου δὲ τελευτήσαντος, καὶ τῶν φίλων ἐν θή-
› βαις θάπτειν αὐτὸν διαμοουμένων, ἐκώλυον οἱ θηβαῖοι,
› διὰ τὰς προγεγενημένας συμφοράς, ὡς ἔντος ἀσε-
› βοῦς. οἱ δὲ, κομίσαντες αὐτὸν εἴς τινα τόπον τῆς βοιω-

τίας καλούμενον κεὸν ἔθαψαν αὐτόν. γινομένων δὲ τοῖς ἐν τῇ κώμῃ κατοικοῦσιν ἀτυχημάτων τινῶν, οἰηθέντες αἰτίαν εἶναι τὴν οἰδίπου ταφὴν, ἐκέλευον τοὺς φίλους ἀναιρεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας. οἱ δὲ ἀπορούμενοι τοῖς συμβαίνουσιν, ἀνελόντες ἐκόμισαν εἰς ἐτεωνόν. βουλόμενοι δὲ λάθρα τὴν ταφὴν ποιήσασθαι, καταθάπτουσι νυκτὸς ἐν ἱερῷ δήμητρος ἀγνοήσαντες τὸν τόπον. καταφανοῦς δὲ γενομένου, πέμψαντες οἱ τὸν ἐτεωνὸν κατοικοῦντες, τὸν θεὸν ἐπηρώτων τί ποιῶσιν. ὁ δὲ θεὸς εἶπε, μὴ κινεῖν τὸν ἱκέτην τῆς θεοῦ. διόπερ αὐτοῦ τέθαπται. τὸ δὲ ἱερὸν οἰδιπόδειον κληθῆναι. ΚΈΡΔΗ ΜῈΝ ΟἸΚΉΣΑΝΤΑ. ὁ ποιητὴς χαριζόμενος τοῖς ἀθηναίοις τοῦτό φησιν. ἐδόκουν γὰρ τότε βοιωτοὶ καὶ ἀθηναῖοι πρὸς ἀλλήλους διαφέρεσθαι. Ἢ ΣΕΙΣΜῸΝ, Ἢ ΒΡΟΝΤῊΝ. ταῦτα ἐπὶ τέλους τοῦ δράματος γίνονται. ΟὐΚ ἜΣΘ' ὍΠΩΣ Οὐ ΠΙΣΤῸΝ. οἷον, κατὰ διάνοιάν φησιν ἐξ ὑμῶν τῶν θεῶν εἰς τὸν τόπον ἀφῖγμαι. ΠΤΕΡῸΝ. οἰωνόν. τὴν πτέρωσιν τῆς διανοίας. ΝΉΦΩΝ ἈΟΊΝΟΙΣ. οὐ γὰρ σπένδεται οἶνος αὐταῖς, ἀλλ' ὕδωρ. καὶ νηφάλιαι καλοῦνται αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. πολέμων δὲ ἐν τῷ πρὸς τίμαιον, καὶ ἄλλοις τισὶ θεοῖς νηφαλίους φησὶ θυσίας γίνεσθαι, γράφων οὕτως. Ἀθηναῖοι γὰρ ἐν τοῖς τοιούτοις ἐπιμελεῖς ὄντες, καὶ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσιοι, νηφάλια μὲν ἱερὰ θύουσι, μνημοσύνῃ.

μούσαις. ἠοῖ. ἡλίῳ. σελήνῃ. νύμφαις. ἀφροδίτῃ οὐ-
ρανίᾳ. φιλόχορος δὲ καὶ περί τινων ἄλλων θυσιῶν τῶν
αὐτῶν τρόπον δρωμένων φησὶν ἐν τῇ δευτέρᾳ τῆς ἀτθί-
δων. διονύσῳ τε καὶ ταῖς ἐρεχθέως θυγατράσι. καὶ οὐ μό-
νον θυσίας νηφαλίους, ἀλλὰ καὶ ξύλα τινὰ, ἐφ᾽ ὧν ἔκαιον.
κράτης μὲν οὖν ὁ ἀθηναῖος, τὰ μὴ ἀμπέλινα τῶν ξύλων,
πάντα νηφάλιά φησι προσαγορεύεσθαι. ὁ δὲ φιλόχο-
ρος ἀκριβέστερόν φησι, τὰ μήτε ἀμπέλινα, μήτε σύ-
κινα. ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν θύμων νηφάλιά φησι καλεῖσθαι.
καὶ πρώτῃ φησὶν ὕλῃ πρὸς τὰς ἐμπύρους θυσίας ταύ-
τῃ κεχρῆσθαι. παρ᾽ ὃ καὶ τοὔνομα λαβεῖν τὸν θύμον, ὡς
παρὰ τὴν θυμίασιν. καὶ τὴν θυὴν πεποιημένης τῆς φω-
νῆς. εἰσὶ δέ τινες τὸ παράπαν ἄσπονδοι θυσίαι κα-
τὰ τύχην ἐς ἔθος προελθοῦσαι. ΚἈΠῚ ΣΕΜΝῸΝ Ἑ-
ΖΌΜΗΝ. ὁ ἄμω ἐπὶ τοῦ δ᾽ ἀπαξέστου πέτρου. ἈΣΚΈΠΑΡ-
ΝΟΝ. ἄγλυφον. καὶ ἀπελέκητον. καὶ ἄξυστον, οὐκ εἰργασμέ-
νον. ΓΈΡΑΣΙΝ ἬΔΗ. πέρασιν ἀντὶ τοῦ πέρας. ὅ ἐστι τε-
λευτήν. τὸ δὲ ἑξῆς, βίου πέρασιν. ΕἸ ΜῊ ΔΟΚΩ͂ ΤΙ-
ΜΕΙΌΝΩΣ. εἰ μὴ δοκοῦμεν ἐλαττόνως ἔχειν τὰ κακὰ,
καὶ δεῖσθαι προσθήκης κακῶν. ἼΤ᾽ Ὦ ΓΛΥΚΕΙ͂ΑΙ. εὐφή-
μως τὰς ἐριννύας γλυκείας φησὶν, ἵνα μὴ πικραὶ αὐ-
τῷ γένωνται. ΣΙ͂ΓΑ ΠΟΡΕΎΟΝΤΑΙ. τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ χο-
ροῦ, εὐαφόρμως θέλει ποιήσασθαι. ΣΙΓΗ͂ΣΟΜΑΊ ΤΕ.
ἵνα μὴ πρὸς τούτους ὁ χορὸς προπυνθανομένους γένη-
ται. ἀλλὰ τηρηθῇ θησεῖ παραγινομένῳ. ΤΊΝΑΣ ΛΌ-

ΓΟΥΣ ΕΡΟΥΣΙ. δεῖ νοεῖν ὅτι ἐκρύβη εἰς τὸ ἄλσος.
ΕΝ ΓΑΡ ΤΩΙ ΜΑΘΕΙΝ. ἐν τῷ προμαθεῖν. ἔννοια καὶ σκέ
ψις γίνεται. οὐ γὰρ τὸν φόβον φησίν. ΟΡΑ ΤΙΣ ΑΡ' ΗΝ.
ὁ χορὸς ἐκ τῶν ἐπιχωρίων ἀνδρῶν πεπυσμένος ὅτι
προσκαθέζεταί τις τῷ ἱερῷ τόπῳ τούτῳ, τὰ πρῶτα
ὑποχαλεπαίνοντές φασι. τίς ἄρα ἐστίν. ἢ ποῦ διατρί
βει. ΕΚΤΟΠΙΟΣ ΣΥΘΕΙΣ. ἀπὸ ξένου τόπου ὁρμήσας.
Ο ΠΑΝΤΩΝ ΑΚΟΡΕΣΤΑΤΟΣ. παρ' ὅσον οὐδεὶς αὐτῷ τῶν
ἄλλων ἤρκεσε τόπων. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦτον ἦλθεν ἀ
φόβως. οἷον, ὁ μηδενὶ τῶν ἄλλων τόπων ἀρκεσθεὶς, ἀλ
λ' ἐπὶ τοῦτον ἥκων ἀπληρώτως. ὅτι τοσούτου τόπου
παρακειμένου, εἰς τὸν ἄβατον ὥρμησεν. ΟΥΔ' ΕΓΧΩΡΙΟΣ.
παντῶς φησὶ ξένος ἐστὶν, ἀγνοῶν. οὐ γὰρ ἂν ἐπέβαινεν εἰ
ᾔδει. ΑΣΤΙΒΕΣ. ἄβατον. ἀπροσπέλαστον. ΑΜΑΙΜΑΚΕ
ΤΑΝ. ἀκαταμαχήτων. ἢ ἀπροσπελάστων. ΚΑΙ ΠΑΡΑ
ΜΕΙΒΟΜΕΣΘ' ΑΔΕΡΚΤΩΣ. οὐ προσβλέποντες. ἀλλ' ἢ
καταμύοντες, ἢ κύπτοντες. ΑΦΩΝΩΣ. ΑΛΟΓΩΣ. πα
ριόντες φησὶ ταύτας τὰς θεὰς. οὐδένα λόγον ποιού
μεθα. ἀλλὰ σιωπὴν ἔχομεν. ἐν ἑαυτοῖς δὲ μόνον, καὶ
κατὰ διάνοιαν εὐφημότερον διαλεγόμεθα. ὁποῖοι γι
νόμεθα, ὅταν μάλιστα ἔν τινι φρικωδεστέρῳ γενώμε
θα φόβῳ. ἄκρως δὲ καινότερον διανόημα ἐξήνεγκε
μετὰ κατασκευῆς. ΕΥΦΗΜΟΥ. σιωπηλῆς. ΣΤΟΜΑ
ΦΡΟΝΤΙΔΟΣ. στόμα λέγει τὴν φωνήν. στόμα γὰρ ἡ φωνή. ὅ
μηρος, Πολέμου στόμα. καὶ σοφοκλῆς, Χαλκοστόμου

κώδωνος ὡς τυρσηνικῆς. ὁ δὲ νοῦς, τὴν φωνὴν τῆς εὐφήμου φροντίδος ἱέντες. ὅ ἐστι μετὰ φροντίδος πολλῆς εὐφήμως τὴν φωνὴν ἀφιέντες. εὐφημοῦντές φησι, καὶ καθ᾽ ἑαυτοὺς συλλογιζόμενοι εὔφημα. οἱ δὲ τὸ εὐφήμου, ἀντὶ τοῦ σιωπηλῆς. τὸ γὰρ εὐφημεῖν, ἐπὶ τοῦ σιωπᾶν τάττεται. ΟΥΔΕΝ ΑΖΟΝΘ᾽. οὐδὲν σέβοντα. ἀσεβῆ. γράφεται, οὐδὲν λιάζοντα. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐκτρεπόμενον ἃ προσήκει. ΟΝ ΕΓΩ ΛΕΥΣΣΩΝ. τὸ ἑξῆς, ὃν ἐγὼ λεύσσων περὶ πᾶν τέμενος, οὔπω δύναμαι γνῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει. ἤγουν διατρίβει. ΤΟ ΦΑΝΤΑΖΟΜΕΝΟΝ. τὸ λεγόμενον παροιμιῶν. ΔΕΙΝΟΣ ΜΕΝ ΟΡΑΝ. ἀσεβὴς οὔπω ἀκριβῶς αὐτὸν ἑωρακότες, τοῦτό φασι. ΠΡΟΣΙΔΗΤ᾽ ΑΝΟΜΟΝ. λείπει τὸ ὡς. ἵν᾽ ᾖ, ὡς ἄνομον. ΟΥ ΠΑΝΥ ΜΟΙΡΑΣ. οὐ πάνυ μοίρας εἰμὶ πρώτης εἰς τὸ εὐδαιμονίσαι. ἢ οὐκ ἀγαθῆς μοίρας. ἀλλὰ κακῆς. οὐ πάνυ τῆς πρώτης κατ᾽ εὐδαιμονίαν μοίρας. τοὐναντίον δέ. τῆς κατὰ δυσδαιμονίαν ἐσχάτης. ΔΗΛΩ. δηλῶ τὸ δυστυχὲς διὰ τῶν ὀφθαλμῶν. ΚΑΙ ΠΙ ΣΜΙΚΡΟΙΣ ΜΕΓΑΣ. καὶ ἐπὶ εὐτελέσιν αἰτήμασιν, οὐκ ἂν σφόδρα ἱκέτευον, εἰ μὴ ἤμην δυστυχής. τοῦτο δέ φησι παρ᾽ ὅσον μέγας ὢν κατὰ μέγεθος καὶ τὴν ἡλικίαν, ὑπὸ σμικρᾶς τῆς θυγατρὸς ὁδηγεῖται. ΗΣΘΑ ΦΥΤΑΛΜΙΟΣ ΔΥΣΑΙΩΝ. ἀπὸ φυτλῆς. ἀπὸ γενετέως. καὶ ἐξ ἀρχῆς τυφλὸς πέφυκας. ΜΑΚΡΑΙΩΝ Τ᾽ ΕΘ᾽ ΩΣ ΕΠΕΙΚΑΣΑΙ. λείπει τὸ εἶ. ΔΥΣΑΙΩΝ. δυστυχὴς καὶ γέρων εἶ, ὡς ἔστι στοχάσασθαι ἐκ τοῦ εἴδους. φυλακτικῶς δὲ καὶ τοῦτο λέγουσιν,

ἄρτι ἑωρακότες αὐτοῦ τὸ σχῆμα· τὴν πρώτην οὐχ ἑωρα-
κότες. ἀλλ' ἀγνοοῦντες αὐτόν. ἆρα ὑπῆρχες ἦσθα καὶ τοιοῦ-
τος ἐγεννήθης. οὐδέπω γὰρ τἆλλα παθήματα ἴσασιν
αὐτοῦ. ἈΛΛ' ΟΥ ΜᾺΝ ἘΝ ΓΈ ΜΟΙ. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἄν με φησὶν αἰ-
τιάσῃ, ὡς μὴ προμηνύσαντά σοι μὴ εἰσελθεῖν εἰς τόδε
τὸ ἱερόν. ἐάν τις φησὶν ἀγνοοῦντα τινὰ καὶ μὴ βαίνον-
τα τὸν τόπον ἄβατον μὴ διδάξῃ, αὐτὸς ἐνέχεται ταῖς ἀ-
ραῖς. οὐκ ἐμοὶ οὖν φησὶ περιθήσεις τὴν σὴν ἀράν. προσα-
παγγελῶ γάρ σοι μὴ πατεῖν τὸν ἄβατον τόπον. ΠΕΡΆΙΣ
ΓᾺΡ ΠΕΡΆΙΣ. οὕτω δίδυμος. βαδίζεις γὰρ εἰς ὃ οὐ προ-
σήκει χωρίον ἐπιβαίνειν μὴ κατὰ τὴν ἡμετέραν συνήθει-
αν εἰώθαμεν λέγειν οὕτως. ἵνα παραγένῃ πρὸς ἐμέ,
βούλομαί σοι σημαίνειν. ἈΛΛ' ἽΝΑ ΜῊ ΠΡΟΣΠΈΣΗΙΣ. ἀν-
τὶ τοῦ μὴ προσπέσῃς. ἈΛΛ' ἽΝΑ ΤῶΙ ΔΈΝ ἈΦΘΈΓΚΤΩΙ.
τὸ νάπει προσάφθεγκτον εἴρηκε διὰ τὰς προδεδηλωμέ-
νας αἰτίας. τὸ δὲ ἑξῆς, ἀλλ' ἵνα τῷδε μὴ προσπέσῃς
νάπει ποιάεντι, μετάστηθι. ποίῳ μάτι; ὅπου κρατὴρ ὕ-
δατος πλήρης συγκιρνᾶται ῥεύματι γλυκέων πότων.
ΚΆΘΥΔΡΟΣ ΟΥ̓. ὅπου ὕδατος πλήρης. ΜΕΙΛΙΧΊΩΝ
ΠΌΤΩΝ. γλυκέων ποτῶν. ὅ ἐστι μέλιτος. οἷς μειλίσσου-
σι τὰς θεάς. συγκιρνᾶται γὰρ ταύταις ταῖς θεαῖς ὕδα-
τος καὶ μέλιτος κρᾶμα. ΣΥΝΤΡΈΧΕΙ. συγκιρνᾶται.
ΞΈΝΕ ΓΑΜΜΌΡΕΥ. ὦ περὶ πάντα δυστυχής.
ΜΕΤΆΣΤΗΘΙ. ἀπόβηθι. οὕτω πολλά ἐστι τὰ κω-
λύοντά σε, προσμένειν καὶ ἵστασθαι ἐν τῷ ἄλσει.

ΠΟΛΛᾺ ΚΈΛΕΥΘΟΣ ἘΡΑΤΎΕΙ· οἷον, πολλὴ ἐστὶν ὁδὸς
ἡ διαχωρίζουσά σε ἡμῶν. δεῖ γὰρ νοεῖν ὡς ὅτι πόῤῥωθεν
προσφωνοῦσιν αὐτῷ, μὴ δυνάμενοι ἐπιβῆναι τῷ τό-
πῳ. καὶ ταῦτα εἰπόντων, κατὰ μικρὸν ὁ οἰδίπους προσέρ-
χεται. καὶ ἵσταται ὥσπερ ἐν τῷ οὐδῷ τοῦ χωρίου. ΦΩΝΕΙ.
εἰ θέλεις μέ τι ἐρωτῆσαι, πρῶτον ἀποστὰς τῶν ἀβάτων,
καὶ ἐπιβὰς τοῖς βατοῖς τόποις, οὕτως ἐρώτα με. ΠΡΌ
ΣΘΕΝ Δ' ἈΠΕΡΎΚΟΥ. πρότερον δὲ μὴ διαλέγου. ΠΟΙ͂
ΤΙ͂Σ ΦΡΟΝΤΊΔΟΣ. λογισώμεθα τί ποιήσομεν. ἈΣΤΟΙ͂Σ
ἼΣΑ ΧΡῊ ΜΕΛΕΤΑ͂Ν. ἃ ἐκεῖνοι ἀσκοῦσι, τούτων καὶ σὲ
δεῖ ἐπιμέλειαν ἔχειν. ΕἼΚΟΝΤΑΣ Ἃ ΔΕΙ͂. πρὸς τὸ,
› Χρὴ δὲ ξένον μὲν, κάρτα προσχωρεῖν πόλει. ΣΟῚ
ΠΙΣΤΕΎΣΑΣ. κατά τινα συνήθειαν ποιητικὴν πληθυν-
τικὸν προσώπων, ἑνικὸν ἐπέζευξεν. ΣῪ ΓᾺΡ ἈΙ͂ΕΙΣ.
οἷον, αἰσθάνῃ που ἐσμέν. ΞΕΙ͂ΝΟΣ ἘΠῚ ΞΕΙΝΗΣ. ξέ-
νος ὢν, ἐπὶ ξένης τόλμα ὦ τλᾶμον ταῦτα φιλεῖν, ἃ
καὶ ἡ πόλις φιλεῖ. ἐκεῖνα δὲ μισεῖν, ἃ καὶ ἡ πόλις μισεῖ.
ΤΈΤΡΟΦΕΝ. ἔχει. ἽΝ' ἊΝ ΕΥ̓ΣΕΒΕΊΑΣ. ὅπου ἂν εὐσεβῶς
πατοῦντες. ΤῸ ΜῈΝ ΕἼΠΩΜΕΝ. ἀντὶ τοῦ, τῶν βατῶν τό-
πων. ΚΑῚ ΜῊ ΧΡΕΊΑ ΠΟΛΕΜΩ͂ΜΕΝ. καὶ μὴ τῇ αὐτῶν
ἐνδείᾳ ἐναντιώμεθα. ἈΝΤΙΠΈΤΡΟΥ. ἰσοπέδου.
χαλκοῦ. ΒΉΜΑΤΟΣ. τοῦ κατ' ἴσον βεβηκότος τῷ
πέδῳ. ὅπερ ἄνω εἶχε χαλκὸν οὐδόν. τοῦτο δὲ
τὸν πέδον ὑποτίθεται τοῦ ἀβάτου ὅριον. Ἄλλως.

ΒΉΜΑΤΟΣ. τοῦ οὐδοῦ. ἀντιπέτρου δὲ, ὅτι ἀντίπετρος χαλκὸς ἦν. ΚΛΙΝΗ͂ΙΣ. γράφεται καὶ κινήσῃς. ἮΣΘΩ͂. ἀντὶ τοῦ καθέσθω. ἀπὸ τοῦ ἕω. γράφεται ἦ 'σθῶ. ὃ καὶ βέλτιον. ἘΠ' ἌΚΡΟΥ ΛΑ͂ΟΥ. ἀπὸ τῆς λᾶος ἐστὶ παροξυνομένης εὐθείας, ἀπὸ γενικῆς τῆς λᾶος. ὑπὸ ἐριπῆς. οὕτως ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ε. τῆς καθόλου. ἘΜῸΝ ΤΌΔΕ. τὸ ὁδηγῆσαί σε. ἢ τοῦ ἁρμόσαι σου ἐφ' ἡσυχίας τὴν βάσιν τῇ καθέδρᾳ. ΓΕΡΑΙῸΝ ἘΣ ΧΈΡΑ. τὸ ἑξῆς οὕτω. γεραιὸν σῶμα σὸν προκλίνας ἐς χέρα φιλίαν ἐμήν. τὸ δὲ κλίνας, ἀπὸ τῆς μετοχῆς ἤρτηται. ἀντὶ τοῦ κλίνας ἔσω. σχηματίζει δέ πως αὐτὸν καὶ εὐθετίζει ἡ ἀντιγόνη. ὍΤΕ ΝΥ͂Ν ΧΑΛΑ͂ΙΣ. ὅτε νῦν εἴκεις καὶ οὐκ ἀντιτείνεις τὸ ἐξελθεῖν. λέγει δὲ ἐκ τοῦ ἱεροῦ. ΤΊΣ ΣΕ ἜΦΥ. γράφεται καὶ, τίς ἔφυς. ΤΊΣ ὪΝ ΠΟΛΎΠΟΝΟΣ ἌΓΗΙ. γράφεται καὶ τίς ὁ πολύπονος. τίς ὢν ἄγῃ ἀπὸ τῆς σῆς πόλεως. ἢ οὕτως. τίς ὢν, διὰ τῶν πολλῶν πόνων ἄγῃ. ἈΠΌΠΤΟΛΙΣ. ἔρημος, καὶ ἄπολις εἰμί. ἈΛΛᾺ ΜΉ. τὸ ἑξῆς, ἀλλὰ μή με ἀνέρῃ τίς εἰμι. μὴ δὲ ἐξετάσῃς. ἐμπαθὲς δὲ τὸ χωρίον. τῶν μὲν σπευδόντων μαθεῖν. τοῦ δὲ κατοκνοῦντος λέγειν. οἱ δὲ διὰ βραχέων ἀκούοντες, τἄλλα συμβάλλουσιν. οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν ἐπίστασθαι τοὺς ἀθηναίους τὰ ἐν θήβαις πραττόμενα. μάλιστα οὕτως

ἐπιστημῶν ὄντων τῶν κατὰ τὴν σοφίαν. ΔΕΙΝΑ ΦΥΣΙΣ.
ἡ ἐμὴ γέννα, δεινή ἐστι καὶ ἀθλία. ΚΑΤΑΚΡΥΨΑΝ. ἀπὸ
φυγὴν τοῦ μὴ εἰπεῖν. ΛΑΙΟΥ ΙΣΤΕ ΤΙΝ'. εὖ διατέθειται
γνωριζόμενον ὑπὸ τῶν ἀθηναίων τὸν οἰδίποδα, ὑπὲρ
τοῦ μὴ γενεαλογοῦντα ἄνωθεν, ὀχλεῖν αὐτὸν τοῖς θεωμέ-
νοις. ἀλλ' ὅγε εὐριπίδης τοιοῦτος. ἐν γοῦν ταῖς ἱκέτι-
σι, τὸν θησέα ὑποτέθειται τοὺς περὶ τὸν ἄδραστον ἀγνοοῦν-
τα, ἕνεκα τοῦ μηκῦναι τὸ δρᾶμα. ΔΕΟΣ ΙΣΧΕΤΕ. ὅσα
φησὶ λέγω περὶ τούτων, μηδὲν φοβεῖσθε. δεῖ δὲ προ-
συπακοῦσαι, ψευσαμένου. ΘΥΓΑΤΕΡ ΤΙ ΠΟΤΕ.
τί προβήσεται ἡμῖν. ὁρῶ γὰρ τοὺς μυσαττομένους
με. ΕΞΩ, ΠΡΟΣΩ ΒΑΙΝΕΤΕ. ἀκούσαντες τὰ κα-
τ' αὐτῆς, ἀξιοῦσιν ἐξιέναι τοῦ χωρίου. φησὶν οὖν ὁ
οἰδίπους, ὅτι πρότερον ὑπέσχεσθε τοῦ μὴ ἐκβα-
λεῖν με. οἱ δέ φασιν, οὐδεμία τίσις ἔρχεται τοῖς
προπαθοῦσιν ἀντιτιμωρουμένοις. καὶ ἡμεῖς οὖν ἀ-
πατηθέντες ὑπὸ σοῦ, ἐν μέρει ἀπατῶμέν σε. πέ-
φρασται δὲ δυνατῶς. ΟΥΔΕΝΙ ΜΟΙΡΙΔΙΑ ΤΙΣΙΣ.
ἡ ἐξ ἐριννύων. μοίρας γὰρ νῦν τὰς ἐριννύας. ΩΝ
ΠΡΟΠΑΘΗι. τὸ τίνειν. λείπει ἡ διά. ἵν' ᾖ, διὰ τὸ τι-
μωρεῖν ὑπὲρ ὧν ἂν προπάθῃ. ΑΠΑΤΑ Δ' ΑΠΑΤΑΙΣ.
ἡ δὲ ἀπάτη φησὶ παραβαλλομένη καὶ ἀνισουμένη. ἑ-
τέραις ἀπάταις, πόνον ἔχειν ἀντιδίδωσι τῷ ἀπατή-
σαντι ἐξ ἀρχῆς καὶ οὐ χάριν. καὶ αὐτοὶ οὖν νομίζουσι πρὸς

δεδέχθαι αὐτὸν καὶ ἐπηγγέλθαι τὴν ἀσφάλειαν αὐτῷ, ἀπα-
τώμενοι καὶ οὐ πρότερον ἐπεγνωκότες ὅτι οἰκείοις ἐ-
μέχεται μιάσμασι περὶ τὴν αὐτοῦ ὑπόθεσιμ. ὡς τὸ,
„Η γλῶσσ᾽ ὀμώμοκεν. ἡ δὲ φρὴμ ἀνώμοτος. καὶ ἐκεῖνος
γὰρ ἀπατηθεὶς ὤμοσεν. ΑΦΟΡΜΟΣ. ἀφορμηθείς.
Ὦ ΞΕΝΟΙ ΑΙΔΟΦΡΟΝΕΣ. τὸ τῆς ἀντιγόνης πρόσωπον
ὅλον, καὶ τοῦ χοροῦ τὸ τετράστιχομ ἀθετοῦνται. κρεῖττομ
γάρ φασιν εὐθέως τῷ δικαιολογικῷ χρήσασθαι τὸν οἰ-
δίπουν πρὸς αὐτούς. ἀλλὰ τὰ πράγματα αὐτοῖς οὐκ ἐν
καιρῷ ἐστιν, ἀλλ᾽ ἐν δυσπραγίᾳ. ὥστε ἐπαφρόδιτον
εἶναι αὐτοῦ τὴν ἐλεεινολογίαμ. καὶ τοῦτο τὸ πρόσωπομ ἡ
ἀμτιγόνη πληροῖ. ἐπεὶ μὲμ τοιούτοις οὐ πείθονται,
τότε δικαιολογικώτερον καὶ ὥσπερ ἀπολογούμενος
ἐκφέρει τὰ ἑξῆς ὁ οἰδίπους. ὅτι ἀκούσιά ἐστιμ αὐ-
τοῦ τὰ ἁμαρτήματα. καὶ εἰ ταῦτα τῆς ὁμοίας
ἔχεται δυνάμεως τοῦ ποιητοῦ. καθόλου θαυμα-
στή τίς ἐστιν ἡ οἰκονομία τοῦ δράματος. οὐδὲν δὲ
ἐμ τοῖς διδύμοις τούτωμ ὀβελισθὲμ εὑρόμεμ. ΑΛΛ᾽ Ε-
ΠΕΙ ΓΕΡΑΟΝ. ἐπειδὴ γάρ ἐστιμ ὁ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ δέ. ὁ δὲ
δὲ ἀντὶ τοῦ δή, πλεονάζει ὁ ἀλλά. ΓΕΡΑΟΝ. Η ΑΛΛΟΝ.
ἐκ τοῦ ἐπιθέτου νεύει ἐς τὴμ τοῦ πατρὸς ἀπολογί-
αν. ΕΡΓΩΝ ΑΚΟΝΤΩΝ. τῶν ἀκουσίωμ. ἢ τῶμ ἀπαρε-
σκόντων ὑμῖμ. ΟΥΚ ΑΛΟΙΣ. οὐκ ἄλλοις ὄμμασιμ ὁρῶσα τὸ
σὸν ὄμμα. ὀφθαλμοὶ γὰρ ὀφθαλμοὺς αἰδεῖσθαι ποιοῦσι.

ΠΡΟΣΟΡΩΜΕΝΑ. ἀντὶ τοῦ ὁρῶσα τούτους ὧν καὶ δέο
μαι. ΩΣ ΤΗΣ ΑΦ' ΑΙΜΑΤΟΣ. ὡς ἂν τῆς κοινῆς ἀνθρω
πότητος ἐχούσης τὸ συγγενές. ἢ τοιαύτας ἱκετείας
ποιοῦμαι, οἵας ἄν τις προσαγάγοι τοῖς συγγενέσι.
ΤΟΝ ΑΘΛΙΟΝ. τὸ ἑξῆς, ἄντομαι τὸν ἄθλιον αἰδοῦς
κύρσαι. ΕΚ ΣΕΘΕΝ ΑΝΤΟΜΑΙ. λείπει ἐκείνου, ἵν' ᾖ,
ὑπὲρ ἐκείνου σε ἄντομαι. ὃ ἐκ σέθεν, τίμιον ἐστί
σοι. ἀντὶ τοῦ ὃ ἐκ σῆς προαιρέσεως τίμιόν σοι ἔνε
στιν. ΟΥ ΓΑΡ ΙΔΟΙΣ ΑΝ ΑΘΡΩΝ. τὸ ἑξῆς, οὐ γὰρ ἴδοις
ἀναθρῶν βροτῶν ὅς τις ἂν ἐκφυγεῖν δύναιτο εἰ θεὸς
ἄγοι. ΟΥΣ ΘΕΝΟΙΜΕΝ ΑΝ ΦΩΝΕΙΝ. ἀλλ' ἐμμένο
μεν τοῖς λεχθεῖσι δηλονότι. λέγομεν δὲ, τὸ ἀναστῆ
ναι τοῦτον τοῦ ἱεροῦ, μὴ μολύνειν αὐτό. ΤΙ ΔΗΤΑ
ΔΟΞΗΣ. ὡς μάτην τῆς περὶ τῶν ἀθηναίων κατεχού
σης δόξης, ὡς ἄρα φιλοικτίρμων τις ἂν εἴη, καὶ ἱκετα
› δόκος. καὶ ὁ κυρηναῖος, Οὕνεκεν οἰκτείρειν οἶδε μό
› νη πολίων. ἐν τῷ τέλει τοῦ δευτέρου τῶν αἰτιῶν.
ΕΙ ΤΑΣ Γ' ΑΘΗΝΑΣ ΦΑΣΙΝ. ἐπεὶ καὶ ἐλέου βωμὸς ἐν
ἀθήναις ἵδρυται. ΚΑΜΟΙ ΓΕ ΠΟΥ. καί μοι ποῦ ταῦ
τ' ἐστί. τὰ λεγόμενα περὶ ἀθηνῶν. ΟΥΔΕ ΤΑΡΓΑ
ΤΑ 'ΜΑ. ἀπὸ κοινοῦ τὸ δείσαντες. ΠΕΠΟΝΘΟΤ' Ε
ΣΤΙ ΜΑΛΛΟΝ. μᾶλλον ἔπαθον, ἤπερ ἐποίησα. οὐ
κοῦν, καὶ συγγνώμης ἄξιός εἰμι. ΠΕΠΟΝΘΟΤΑ. τὸ ἑξῆς,
ἢ δεδρακότα. τοῦτο ἐγὼ καλῶς ἔξοιδα ὅτι μᾶλλον
ἠδικήθην.

ἠδικήθην, ἤπερ ἠδίκησα. ΕΙ᾽ ΣΟΙ ΤΑ᾽ ΜΗΤΡΟ᾽Σ ΚΑΙ᾽ ΠΑ
ΤΡΟ᾽Σ ΧΡΕΙ͂ Η῍ ΛΕ᾽ΓΕΙΝ. χρεῖα. χρήσιμα. ἤτοι χρήσιμον
ἢ λέγειν. ἐκ τούτων γὰρ σύγκειται καὶ τὸ χρὴ. τὸ δὲ χρεία
τριγενές ἐστιν. ἔστι γὰρ ὁ χρέος, ἡ χρεία, τὸ χρεῖον. ἔστι δὲ
καὶ μονογενὲς, ἡ χρεία. ὅτι δὲ ἐνταῦθα τὸ χρεῖα οὐ
δέτερόν ἐστι, δηλοῖ τὸ συναλείφεσθαι τὸ α. ὅπερ οὐκ
ἂν ἐγένετο, εἰ μὴ βραχὺ ἦν. ΤΟΥ͂ΤΕ᾽ΓΩ᾽ ΚΑΛΩ͂Σ ΕΞΟΙ
ΔΑ. οἶδα ὅτι μᾶλλον ἠδικήθην, ἤπερ ἠδίκησα. ΩΣ
ΤΕ῍Ι ΦΡΟΝΩ͂Ν ΕΠΡΑΣΣΟΝ. ἄκων μὲν φησὶν ἔδρων. εἰ
δὲ καὶ ἑκὼν, προπαθὼν ἠμυνάμην. δῆλον δὲ διὰ τὸ
βλαβῆναι ὅτε ἐγεννήθη. ὥστε δύο μοι φησὶ βοηθεῖ. ἥ,
τε ἄγνοια, καὶ τὸ προπαθόντα ἀμύνασθαι. ΝΥ͂Ν Δ᾽ ΟΥ
ΔΕ᾽Ν ΕΙΔΩ᾽Σ ΙΚΟ᾽ΜΗΝ. τὸ τοῦ πατρὸς φόνου λέγει ὁδόν.
ΚΑΙ᾽ ΜΗ ΘΕΟΥ᾽Σ ΤΙΜΩ͂ΝΤΕΣ. ἐπεὶ κατὰ πυθόχρηστον
ἐληλυθέναι φασὶ, καὶ γνώμῃ θεοῦ. ΜΗ᾽ΠΩ ΓΕΝΕ᾽ΣΘΑΙ
ΦΩΤΟ᾽Σ. ὃ βούλεται λέγειν, μηδένα διαφυγεῖν τὸν τε φῶ
τα ἀνόσιον ἀνοῖς. ὡς τὸ δικαιότατος κενταύρων. ΞΥΓΗ᾽Ν
ΔΕ, ἀντὶ τοῦ ἐκφεύξειν. ΞΥ᾽Ν ΟΙ῍Σ. σὺν τοῖς θεοῖς. ΣΥ᾽ ΜΗ᾽
ΚΑ᾽ΛΥΠΤΕ. ἀντὶ τοῦ, μὴ περικαλύψῃς θεοὺς, καὶ ἀθή
νας. οἷον, ἀνόσια πράττων, μὴ ἀφάνιζε τὰς ἀθήνας.
ΕΧΕ᾽ΓΓΥΟΝ. ἀσφαλῆ. ΙΕΡΟ᾽Σ. καθαρός. ΚΑΙ᾽ ΦΕ᾽ΡΩΝ ΟΥ
ΝΗΣΙΝ Α῍ΣΤΟΙ͂Σ. ἐρεῖ γὰρ ὡς ἔσται τῆς αὐτοῦ ἔχθρα πρὸς
θηβαίους, ἐν ᾗ κρατήσουσιν αὐτοῦ, διὰ τὸ τάφον αὐτοῦ πα
ρὰ ἀθηναίοις τυγχάνειν. ἦν γὰρ λόγιον, ἐν ᾗ ἂν ταφῇ χώρᾳ,

ἐκείνην μηδὲν κακὸν πείσεσθαι ὑπὸ θεῶν. ΤᾺ ΝΟΥ-
ΜΉΜΑΤΑ. εἶπε γὰρ σώζειν τὰς ἀθήνας. ΚΑῚ ΠΟΥ͂ ΣΟῪ Ὁ
ΚΡΑΊΝΩΝ. ἐν τῇ οἰκονομίᾳ. ὥστε μὴ διατριβὰς γενέ-
σθαι, τίς ὁ καλέσων ἔσται. ΤΟΥ͂ΝΟΜΑ ΑἸΣΘΉΣΕΤΑΙ.
τὸ γὰρ ὄνομα οἰδίποδος, πανταχοῦ. ΠΟΛΛᾺ ΔῈ ἘΜΠΌ-
ΡΩΝ ἜΠΗ. εἰκὸς οὖν ἐστὶν ἡμῶν ἀκηκοότων, καὶ ἕτερον
μεμαθηκέναι. ὁ γὰρ ἀπεληλυθὼς πρότερον, οὐδέ-
πω μεμαθήκει ὅς τις ἦν. τῷ γὰρ χορῷ πρώτῳ ὡμολό-
γητε. διὰ μέσου δὲ τὸ, θάρσει. ΠΟΛῪ ΓᾺΡ Ὦ ΓΈΡΟΝ
ΤῸ ΣῸΝ ὌΝΟΜΑ. διὰ τὰς πράξεις. οἷον, τὴν σφίγγα.
καὶ ὅσα ἄλλα αὐτῷ πέπρακται. ΚΛΎΩΝ ΣΟΥ͂. λείπει
ἡ περί. περὶ σοῦ κλύων. ΟΥ̓Χ ΑΥ̓ΤΩ͂Ι ΦΊΛΟΣ. χρή-
σιμος. ὁ γὰρ ἀγαθὸς, αὐτῷ τε καὶ τοῖς φίλοις ἐστὶ χρή-
σιμος. ΓΥΝΑΙ͂Χ' ὉΡΩ͂. ἡ ἰσμήνη πρόσεισι, τὰ κατὰ
τοὺς ἄρρενας ἀπαγγέλλουσα παῖδας τοῦ οἰδίπου πῶς
ἔσχον. ΑἸΤΝΑΊΑΣ ἘΠΙ. τῆς σικελικῆς. λέγει δὲ ἀντὶ
τῆς μεγάλης. ἩΛΙΟΣΤΕΡΗ͂Σ. σκιαστική. πλατύπιλος
κυνῆ. ἤτοι περικεφαλαία, τὴν ὄψιν αὐτῆς περιέχει
καλύπτουσα, καὶ ἀφυρουμένη τὴν ἡλίωσιν. τὸ ἑξῆς
δὲ, κρατὶ ἡλιοστερὴς κυνῆ. ΚΥΝῊ ΠΡΌΣΩΠΑ ΘΕΣΣΑ-
ΛΊΣ ΝΙΝ. καὶ γὰρ περιαστοὶ ἦσαν οἱ θεσσαλικοὶ πῖλοι. ὡς
καὶ καλλίμαχος. Εἶδος ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέον αἱ-
μονίηθεν Μεμβλωκὸς. πίλημα περὶ ἄλκας
ἔκειτο. ἌΡ' ἜΣΤΙΝ. ἆρα ἐστὶν ἡ ἰσμήνη, ἆρα οὐκ ἐστίν.

ΑΛΛΗ. ΦΑΙΔΡΑ ΓΟΥΝ. τὸ ἑξῆς, φαιδρὰ προσείχουσα. φαιδρὰ δὲ, ἀντὶ τοῦ φαιδρῶς. ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΜΕ. εἰς γνῶσιν με ἐφέλκεται. ΑΥΔΗι ΔΑΥΤΙΚ'. ἐκ τῆς φωνῆς ἔξεστί σοι μαθεῖν. ΕΥΡΟΥΣΑ ΛΥΠΗ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. τὸ ἑξῆς, εὑροῦσα δ' ὕστερον. ἴσως τὸ δεύτερον, διὰ τὸ δὶς μόλις εὑρηκέναι. Ω ΔΥΣΑΘΛΙΑΙ ΤΡΟΦΑΙ. ἡμῶν δηλονότι. ΔΥΟΙΝ ΟΜΟΥ. σοῦ καὶ ἀντιγόνης. ΔΥΣΜΟΡΟΥ ΔΕ ΜΟΥ ΤΡΙΤΗΣ. οἱ γὰρ περιλαμβάνοντές τινας, καὶ ἑαυτοὺς τρόπον τινὰ περιλαμβάνουσιν. ἰδιαζόντως δὲ εἶπεν, ὡς ἑαυτῆς τρίτης διιάνει, εἰ μὴ ἄρα καὶ τὸ δυσαθλία ὑπήντηκε. ΣΗι ΠΑΤΕΡ ΠΡΟΜΗΘΙΑι. ἀντὶ τοῦ, διὰ τὴν σὴν πρόνοιαν. ΠΟΙ ΝΕΑΝΙΑΙ ΠΟΝΕΙΝ. ποῦ τὸ πονεῖν ἐστί. ΔΕΙΝΑ ΔΕΚΕΙΝΟΙΣ ΤΑΝΥΝ. νῦν δὲ τὰ ἐν ἐκείνοις ἐστὶ δεινά. Ω ΠΑΝΤ' ΕΚΕΙΝΟΙ ΤΟΙΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩι. διαβάλλει τοὺς αἰγυπτίους, ὡς παρὰ τὸ πρέπον διαιτωμένους, καὶ γυναῖκας καὶ ἄνδρας. νυμφόδωρος δὲ ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ τῶν βαρβαρικῶν, γράφει οὕτως. Ἔθεσι δὲ, τὰ μὲν ἐναντίοις, τὰ δὲ ὁμοίοις χρῶνται τοῖς ἕλλησι. τὸ μὲν γὰρ ἐξίστασθαι τοῖς πρεσβυτέροις τοὺς νεωτέρους, ὁμοίως πως καὶ ἡμῖν διοικοῦσι. τῶν δ' ἄλλων οὐδέν. ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἕλλησιν οἱ μὲν ἄνδρες, κατὰ τὴν ἀγορὰν οἰκονομοῦσιν. αἱ δὲ γυναῖκες ἔνδον μένουσαι, ταλασιουργοῦσιν. ἐκεῖ δὲ αἱ μὲν γυναῖκες, ἐν ἀγορᾷ περιπατοῦσι καὶ καπηλεύουσι

› σιν. οἱ δὲ ἄνδρες κατὰ τὴν οἰκίαν ὑφαίνουσιν.
› ὁ γὰρ Σέσωστρις ἐκθηλῦναι τοὺς ἄνδρας βουλόμενος,
› ἀπεμνείς τῆς χώρας γεγενημένους καὶ πολλοὺς ὄν
› τας, ὅπως μὴ συστραφέντες ἐπὶ ἰσομοιρίαν ὁρμήσω
› σι, τὰ μὲν ἐκείνων ἔργα, ταῖς γυναιξί. τὰ δὲ τῶν γυ
› ναικῶν ἐκείνοις προσέταξεν. ἵνα μὴ μόνον τῶν ὅ
› πλων ἀναγκαίως στερηθέντες, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῶν
› ἐπιτηδευμάτων ἀνεθέντες, ἀσμένως ἐπὶ τῶν ὑπάρχου
› σι καταμένωσιν. ὅθεν τοὺς μὲν ψιλοὺς εἶναι. τὰς δὲ ἀ
› νιέναι τὰς τρίχας προσέταξε. καὶ τοὺς μὲν, ἐπὶ τῶν κε
› φαλῶν φέρειν τὰ φορτία. τὰς δὲ, ἐπὶ τῶν ὤμων. καὶ ἀνά
› κάσω. ἔπειτα δὲ, τοὺς μὲν καθημένους. τὰς δὲ ὀρθὰς
› ἑστώσας οὐρεῖν. καὶ ταῖς μὲν, δύο ἱμάτια περιβάλλειν.
› τοῖς δὲ ἕν. ὑπολαμβάνων ἅμα τοῖς ἐπιτηδεύμασι,
› καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐκθηλύνεσθαι. ὃ καὶ Λυδοῖς ὕστε
› ρον συμπεσεῖν φασιν. ΑΙ ΔΕ ΣΥΝΝΟΜΟΙ. αἱ ἀδελ
φαὶ, ἤγουν αἱ γυναῖκες. ΝΗΛΙΠΟΥΣ. ἀνυπόδητος. ΜΑΝ
ΤΕΙ ἌΓΟΥΣΑ. ποῖα μαντεῖα, ὅτι ὅπου δ' ἂν ταφήσεται,
σωτηρίας ἔσται τῇ γῇ ἐκείνῃ. ΖΗΤΟΥΣΑ ΤΗΝ ΣΗΝ. τὸ
ἑξῆς, ζητοῦσα τὴν σὴν τροφὴν, ἀντὶ τοῦ τὴν δίαιταν.
ΔΙΣ ΓΑΡ. τὸ ἑξῆς, δὶς γὰρ οὐ βούλομαι ἀλγεῖν.
ΠΡΙΝ ΜΕΝ ΓΑΡ ΑΥΤΟΙΣ. πρώην ἦσαν σκοτήσαν
τες, τῷ Κρέοντι παραχωρῆσαι τὴν σὴν βασιλείαν.
ΚΡΕΟΝΤΙ ΤΕ. ὁ τε πλεονάζει. ΛΟΓΩΙ ΣΚΟΠΟΥΣΙ,

μετοχή ἐστιν, οὐ ῥῆμα. ἈΛΙΤΗΡΟΥ. μιαρᾶς. ΛΑΒΕΣΘΑΙ. ἀντὶ τοῦ λαβέσθαι. ΤΟΝ ΠΡΟΣΘΕΝ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΑ ΠΟΛΥΝΕΙΚΗ. τὸ χ παράκειται, ὅτι πρεσβύτερόν φησι τὸν πολυνείκη. ΤΟ ΚΟΙΛΟΝ ἌΡΓΟΣ. πολλαχοῦ τὸ ἄργος κοῖλόν φησι. καθάπερ καὶ ἐν ἐπιγόνοις. Τὸ κοῖλον ἄργος οὐ κατοικήσαντ' ἔτι. καὶ ἔνθα μύρα. Ἐκ μὲν ἐριχθονίου τῇ τιμάσθον ἔσχεθε κοῦρον αὐτόλυκον. παλαιῶν κτεάνων σῖνιν ἄργει κοίλῳ. ὅμηρος. Οἳ δ' εἶχον κοίλην λακεδαίμονα. ὩΣ ΑΥΤΙΚ' ἌΡΓΟΣ. ὡς αὐτίκα καὶ τὸ ἄργος πρὸς οὐρανὸν βιβῶν, καὶ τὸ καδμείων πέδον τιμωρία ὑπερτάξων. τὸ γὰρ τιμῇ, ἔσθ' ὅτε πρὸς τιμωρίαν δηλοῖ. ὅμηρος. Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν πρίαμος. ἑκάτερον δὲ ἢ, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐστί. τὸ δὲ ἑξῆς, οὕτως. αὐτίκα ἢ τὸ καδμείων πέδον τιμῇ καθέξων, ἢ τὸ ἄργος πρὸς οὐρανὸν βιβῶν ὑψώσω τῇ εὐκλείᾳ. ὡς περιθησόντων ἀργείων τὰς θήβας, καὶ κατὰ τοῦτο ἐνδόξων γενησομένων. ὑπερβατὸν οὖν ἐστὶ καὶ τὸ ἑξῆς οὕτως. ὡς αὐτίκα ἢ πρὸς οὐρανὸν τὸ ἄργος οἴσων, ἤγουν, ἐπὶ μέγα αὔξημα. ἢ τὸ καδμείων πέδον τιμῇ καθέξων. ἄλλως γὰρ ἀκούειν, βραχύτερον. ΤΑΥΤΟΥ ΚΑΡΙΘΜΟΣ. οὐ μέχρι λόγων προκόπτοντα. ὩΡΑΝ ΤΙΝ' ἘΞΕΙΝ. φροντίδα. ΤΟΙΟΙΣΙ ΤΟΥΤΟΙΣ. οἱ ὑπομνηματισάμενοι γράφουσιν οὕτω. χρησμὸς τοιοῦτος γέγονεν. ὁποτέρῳ ἂν ὁ οἰδίπους προσθῆται, τοῦτον κρατήσειν. καὶ χωρὶς

κατὰ κοινὸν τοῖς θηβαίοις, ὅτι ἔσται αὐτοῖς μεγάλων κακῶν αἴτιος, ἐὰν μὴ θάψωσιν αὐτὸν ἐπὶ τῆς χώρας. ἐβουλόμην δὲ αὐτοὺς μαρτυρίᾳ χρήσασθαι ἢ συγγραφέως τινὸς ἢ ποιητοῦ. ΕΥΝΕΙΑΣ ΧΑΡΙΝ. ἵνα εὐνοῆς αὐτοῦ. ἐν τοῖς ἀναγκαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων γράφεται, εὐσοίας χάριν. ὃ καὶ οἱ ὑπομνηματισάμενοι ἀξιοῦσιν. εὐσοίαν δέ φασι τὴν εὐθένιαν. καθάπερ ἡ ἐν ἀμφιτρύωνι. Ἐπεὶ δὲ βλάστοι τῶν ῥιῶν μίαν λαβὼν εὐσοίαν ἀρκεῖ. ΓΕΡΟΝΤΑ Δ᾽ ΟΡΘΟΥΝ ΦΛΑΥΡΟΝ. τὸ ἅπαξ ἐν νεότητι πεσόντα ἐν γήρᾳ ὀρθοῦσθαι, ἀδύνατον. ἢ ΦΛΑΥΡΟΝ, χαλεπόν. ΩΣ ΑΓΧΙ ΓΗΣ ΣΤΗΣΩΣΙΝ. ὅπως σχῶσί σε. ἢ κατοικήσωσιν. ΘΥΡΑΙΣΙ ΚΕΙΜΕΝΟΥ. ἀντὶ τοῦ οἰκοῦντος. ΚΕΙΝΟΙΣ Ο ΤΥΜΒΟΣ. ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς, κείνοις βαρύς. ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ ξένης σου θαπτομένου, δυστυχήσουσιν ἐκεῖνοι. ΚΑΝ ΑΝΕΥ ΘΕΟΥ. οἷον, πῶς ἄν τις ταῦτα δύναιτο μαθεῖν ἄνθρωπος ὢν, θείας δυνάμεως χωρίς. ὃ ἡ ἐπίσταται, ὅτι πυθόχρηστόν ἐστι τὸ λεγόμενον. ΠΡΟΣΘΕΣΘΑΙ ΓΕ ΔΑΣ. ἀντὶ τοῦ κατοικίσαι. ΧΩΡΑΣ. τῆς θήβης. ΜΗΔ᾽ ΙΝ᾽ ΑΝ ΣΑΥΤΟΥ ΚΡΑΤΗΙΣ. μὴ δὲ ἐὰν σε ὅπου ἂν σαυτοῦ ἐξουσιάσῃ. λείπει τὸ, ἐᾶν ῥῆμα. ἢ ἀπὸ κοινοῦ τὸ, προσθέσθαι. Η ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΙΩΣΙΝ. οἷον, ἐν θήβαις μὴ χώσουσι. ΤΟΥΜΦΥΛΙΟΝ ΑΙΜΑ. ὁ πατρῷος φόνος. ΜΗ ΚΡΑΤΗΣΩΣΙ. ἤγουν θάπτειν μὲν ἐν θήβῃ, ὁ δὲ μὴ πλεονάζει. ΕΣΤΑΙ ΠΟΤ᾽ ΑΡΑ. διὰ τὸ μὴ κατασχεῖν

σε. ΠΟΙΑΣ ΦΑΝΕΙΣΗΣ. ποίας αἰτίας γενομένης βλα-
βήσονται. ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ θεῶν. ὑπὸ ἐριννύων, ἢ ὑπό τι-
νος. ΑΝΔΡΩΝ ΘΕΩΡΩΝ. παρὰ τῶν θεωρῶν κλύουσα.
ΕΦΗΜΙΝ. ἀντὶ τοῦ διʼ ἐμέ. ΩΣ ΦΑΣΙΝ. οἱ θεωροί. ΕΝ ΔΕ
ΜΟΙ ΤΕΛΟΣ. ἐν μηδενὶ ἑτέρῳ τὸ τέλος αὐτῶν ἀπο-
βαίη τῆς μάχης, ἢ ἐν ἐμοί. οἷον μηδεὶς ἄλλος κύριος
γένοιτο ὥστε διαλῦσαι τὴν ἔριν αὐτῶν, ἢ ἐγώ. ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΙ-
ΡΟΥΝΤΑΙ ΔΟΡΥ. κατʼ ἀλλήλων ἐπαίρουσιν. ΩΣ ΟΥ-
ΤΑΝ ΟΣ ΝΥΝ ΣΚΗΠΤΡΑ. εἰ γὰρ ἐν τῇ ἐμῇ ἐξουσίᾳ γέ-
νοιτο, οὐδὲ εἷς αὐτῶν ζήσεται. ΑΥΤΟΙΝ ΕΠΕΜΦΘΗΝ. τὰ
ἐφʼ ἑαυτοῖς οὐκ ἐπήρκεσαν. ἐμὴν γὰρ αὐτοῖς τὸ ἐ-
φʼ αὐτοῖς τοῦτο πρᾶξαι, ὡς αὐτάρκως κεκολασμέ-
νου τῇ πηρώσει. ΘΕΛΟΝΤΙ ΤΟΥΤΕΜΟΙ. τὸ ἐξορι-
σθῆναι. ΟΥΔΕΙΣ ΕΡΩΤΟΣ ΤΟΥΔΕ. τουτέστι τοῦ ἔρω-
τος, οὐδεὶς με ἐποίει ἀπολαῦσαι. τοῦ ἀποθανεῖν δέ
φησιν. ΟΜΟΧΘΟΣ ΗΝ ΠΕΠΩΝ. ὅτε θυμὸς ἦν πέ-
πειρος. ΚΑΙ ΜΑΝΘΑΝΟΝ ΤΟΝ ΘΥΜΟΝ. ὅτε ἐκεῖ-
μοι ἔγνωσαν πέμψαντά με τὸν θυμόν. ΤΩ Δ ΑΝΤΙ
ΤΟΥ ΦΥΣΑΝΤΟΣ. ἐκεῖνοι. οἱ ἄρρενες δηλονότι.
ΛΑΧΩΣΙ ΤΟΥΔΕ. ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. ΕΓΩΙΔΑ. ἐγὼ
οἶδα. ΕΑΝ ΓΑΡ ΥΜΕΙΣ. εἰ ὑμεῖς συμβάλλεσθέ
μοι, ἑαυτοῖς συμβάλλεσθε. χρησμὸς γὰρ ἦν, ὡς ἣν οἱ
ἀθηναῖοι τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐγκρατεῖς γένωνται, ἔσοι-
το αὐτοῖς πάλιν σωτὴρ πολιορκουμένοις ὑπὸ θηβαίων.

εἴτε κατὰ τὸν πελοποννησιακὸν πόλεμον, εἴτε καθέτερον. ταῦτα δὲ εἰκὸς ποιητικώτερον ὑπὸ τοῦ σοφοκλέους πεπλάσθαι, ἐπὶ θεραπείᾳ τῶν ἀθηναίων. πολλαχοῦ δὲ οἱ τραγικοὶ χαρίζονται ταῖς πατρίσιν ἔνια. ΕΠΕΙ ΔΕ ΤΗΣΔΕ ΓΗΣ. ὅτι δὲ σώζειν ὑπισχνῇ τὴν πόλιν, ὑποθέσθαι σοι βούλομαι τὰ χρήσιμα. ἀττικῶς δὲ πάνυ τῇ συντάξει. καὶ πιθανὴ λοιπὸν ἡ χάρις τῶν ἐγχωρίων ἀνδρῶν. παραινοῦσι γὰρ αὐτῷ καθαρσίων τυχεῖν. ἵνα ἧττόν πως ἐναγὴς φαίνοιτο. ΠΡΟΞΕΝΕΙ. λέγε μοι καὶ πάρεσχε τὰ χρήσιμα. οὐ γὰρ ὀκνήσαιμι τελεῖν. ἢ πρόξενος ἐμοὶ καὶ φίλος γενοῦ ὑπισχόμενος πᾶν ὃ λέγω ποιήσειν. ΚΑΤΕΣΤΕΙΨΑΣ. κατεβάτευσας. γράφεται καὶ κατάστεψον. ἤγουν, μετὰ ἱκετηρίων ἀφίκου. Ἄλλως. ΚΑΤΑΣΤΕΨΟΝ. καθικέτευσον. μετὰ ἱκετηρίων ἀφίκου. ἐὰν δὲ γράφεται κατέστειψας, οἷον κατεβάτευσας. ὃ καὶ πιθανώτερον. διὰ τοῦτο γὰρ τοῦτο κελεύουσιν αὐτῷ καθαίρεσθαι. ὅτι εἰς ἄβατον ἐπέβη τόπον, τοῦ ἱεροῦ τῶν σεμνῶν. ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ ΙΕΡΑΣ ΕΞ ΑΕΙΡΡΥΤΟΥ. ἐξ ἀενάου πηγῆς ὕδωρ ἀρύσαι. καὶ οὕτω χοὰς ταῖς θεαῖς ποίησον ἀπὸ τῶν κρατήρων. πλήσας αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἀντληθέντος ὕδατος. ΟΤΑΝ ΔΕ ΤΟΥΤΟ ΧΕΥΜΑ ΚΗΡΑΤΟΝ ΛΑΒΩ. ἀντὶ τοῦ, καὶ ὅταν ἀρύσωμαι, τί πράξω; ΑΝΔΡΟΣ ΕΥΧΕΙΡΟΣ. εὐπαλάμου κατὰ τὴν μετάληψιν. ἐπὶ τὸν δαίδαλον ἡ ἀναφορά. περὶ οὗ φερεκύδης φησὶν οὕτω. Μητίμῳ δὲ τῷ

ἐρεχθέως καὶ ἰφιμόης, γίνεται δαίδαλος. ἀφ' οὗ ὁ δῆ
μος καλεῖται δαιδαλίδαι ἀθήνησι. ΚΑῚ ΛΑΒᾺΣ
ἈΜΦΙΣΤΌΜΟΥΣ. τὰ ὦτα διὰ τὴν προσλομήν. ὧν ἐστὶ
λαβέσθαι. ἀμφιστόμους δὲ, τὰς ἑκατέρωθεν ἐστομω
μένας. ἢ διὰ τὸ ἑκατέρωθεν τοῦ στόματος ταύτας εἶ
ναι. ἢ τὰς πρόσωπά τινα, θηρίων ἑκατέρωθεν ἐχού
σας. ἔρεψον καὶ τῶν κρατήρων τὴν κεφαλήν. ΟἸΟΠΌ
ΚΩΙ ΜΑΛΛῼ ΛΑΒΏΝ. οἷον, στολισμῷ. καὶ κροκισμῷ λα
βὼν στέψον. ἢ ἐρίῳ στέψον. ὅτι δὲ στέμματα ἔλεγον
, τὰ ἔρια, καὶ παρ' εὐριπίδῃ, ὦ στέμματα ξήνας ἐπέ
, κλωσε θεά. ΧΟᾺΣ ΧΈΑΣΘΑΙ ΣΤΆΝΤΑ ΠΡῸΣ ΠΡΏ
ΤΗΝ ἘΩ. πρὸς τὴν ἀνατολήν. ἢ περὶ τὸν ὄρθρον. καὶ
γὰρ δὴ καὶ τὰς ἐκθύσεις πρὸς ἥλιον ἐποιοῦντο. καθά
περ καὶ ἐν ἠλέκτρᾳ, Τοιαῦτά του παρόντος ἡνίχ' ἡλίῳ
, Δείκνυσι τοὔναρ ἔκλυον ἐξηγουμένου. καὶ οἱ τοὺς καθαρ
μοὺς δὲ ἐπιτελοῦντες, πρὸς τὴν ἕω ἵσταντα. κρατῖνος
, ἐν χείρωνι. Ἄγε δὴ πρὸς ἕω πρῶτον ἁπάντων ἵστω.
, καὶ λάμβανε χερσὶ σχῖνον μεγάλην. ΧΈΩ ΤΆΔΕ. τὸ ὕ
δωρ ἐπὶ τῶν κρατήρων χέω. ΤΡΙΣΣᾺΣ ΓΕ ΠΗΓΆΣ. ἀντὶ
τοῦ, τὸ ὕδωρ ἀπὸ τριῶν πηγῶν. ΤῸΝ ΤΕΛΕΥΤΑῖΟΝ. τὸν
ὕστερον κρατῆρα. ὝΔΑΤΟΣ ΜΕΛΊΣΣΗΣ. ὕδατος καὶ
μέλιτος. λείπει δὲ ὁ καὶ. ἀπὸ γὰρ τοῦ ποιοῦντος τὸ
, ποιούμενον. καὶ ἐμ ἐρασταῖς, Γλώσσης μελίσσης.
τῷ κατερρυηκότι. βούλεται δὲ λέγειν τὸ μελί
κρατον. ΜΗΔῈ ΠΡΟΣΦΈΡΕΙΝ ΜΈΘΥ. ἄοινοι γὰρ αἱ θεαί.

ΟΤΑΝ ΔΕ ΤΟΥΤΩΝ ΓΗ. ὅταμ δὲ τὰς χοὰς χέωμεμ ἐπὶ γῆς, τί χρή με ὕστερον δρᾶσαι. ΤΡΙΣ ΕΝΝΕ' ΑΥΤΗΙ. τρὶς ἐννέα τιθεὶς κλῶνας ἐλαίας. ταύτας ποιοῦ τὰς εὐχάς. ΤΟΥΤΩΝ ΑΚΟΥΣΑΙ. ἡδέως ἀκούσαιμι τῶν εὐχῶν. μέγιστομ γὰρ ταύτας μαθεῖμ. ΩΣ ΣΦΑΣ ΚΑΛΟΥΜΕΝ. ὡς καλοῦμεμ αὐτάς. εὐμενίδας δηλονότι. οὕτως αὐτὰς καλῶμ καὶ ἐξ εὐμενῶν, καὶ ἵλεως ποιούμενος, ἱκέτευε αὐτὰς δέχεσθαί σε τὸμ ἱκέτην ἐπὶ σωτηρίᾳ. ΣΤΕΡΝΩΝ. ἐκ τῶν στέρνωμ. οἷον, μὴ ἐξ ἐπιπολῆς, ἀλλ' ἐνδιαθέτως. ΑΙΤΟΥ ΣΥ Γ' ΑΥΤΟΣ. οἷον, ἢ σὺ ταῦτα ποίει, ἢ ἄλλος τις ὑπὲρ σοῦ ταῦτα ποιείτω. ΑΠΥΣΤΑ ΦΩΝΩΝ. ἀνήκουστα. ἀντὶ τοῦ ἠρέμα, καὶ συντόμως. τοῦτο ἀπὸ τῆς δρωμένης θυσίας ταῖς εὐμενίσι φησί. μετὰ γὰρ ἡσυχίας τὰ ἱερὰ δρῶσι. καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἀπὸ ἡσύχου θύουσιμ αὐταῖς. καθάπερ πολέμων ἐν τῷ περὶ ἐρατοσθένην φησὶν, οὕτω. Τὸ δὲ τῶν εὐπατριδῶν γένος, οὐ μετέχει τῆς θυσίας ταύτης. εἶτα ἑξῆς. τῆς δὲ πομπῆς ταύτης ἡσυχίδαι. ὁ δὴ γένος ἐστὶ παρὰ τὰς σεμνὰς θεάς. καὶ τὴν ἡγεμονίαν ἔχει. καὶ προθύονται πρὸ τῆς θυσίας κριὸμ ἡσύχῳ, ἱερὸμ ἥρωι τοῦτον οὕτω καλοῦντες. διὰ τὴμ εὐφημίαν. οὗ τὸ ἱερόμ ἐστι παρὰ τὸ κυδώνιον, ἐκτὸς τῶν ἐννέα πυλῶν. καὶ ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῇ περὶ θεῶν ἑπτακαιδεκάτῃ, περὶ τοῦ τῶν ἡσυχιδῶμ γένους καὶ τῆς ἱερᾶς φησι. καὶ

καλλίμαχος. Νηφάλιαι καὶ τῇσιν ἀεὶ μελιηδέας ὀπὰς λήτειραι καίειν ἔλαχον ἡσυχίδαις. ΠΑΡΑΣΤΑΊΗΝ ἘΓΩ͂. ὡς καθαρθέντι. ΔΕΙΜΑΊΝΟΙΜ' ἌΝ. μὴ καθαρθέντι. ΟΥ̓Χ ὉΔΩΤᾺ. οὐκ ἐν ὁδῷ. οὐδὲ ἀνυστὰ. οἷον οὐ βαδιστέα μοι. οὐδὲ πρακτέον ταῦτα. λείπομαι γὰρ τῆς πράξεως ὑπὸ δύο κακῶν. τό, τε μὴ δύνασθαι, καὶ τὸ ὁρᾶν. ΣΦΩ͂ΙΝ Δ' ἙΤΈΡΑ. ἠρκέσαμ γὰρ ὅτι καὶ ἄλλος ἐχρῆν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν καθαρμὸν ποιήσασθαι. ΤΥΧΗ͂Ν ΤΆΔΕ ΚΤΕΊΝΟΥΣΑΝ. τεταμένως καὶ συντόμως δρῶσαν, καὶ διακονοῦσαν. ΟΥ̓ ΓᾺΡ ἊΝ ΣΘΈΝΟΙ ΤΟΥ̓ΜῸΝ ΔΈΜΑΣ. ἄνευ χειραγωγοῦ. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἕρπειν. οὐκ ἰσχύω βαδίζειν. ΧΡΗ͂ΣΤΑΙ ΜἘΦΕΥΡΕΙ͂Ν. χρεία ἔσται. κατὰ συναλοιφὴν χρῆσται, ἀντὶ τοῦ χρεία ἔσται. δηλοῦται δὲ αὐτοῦ τῷ δεήσθ. καὶ ἐν Τριπτολέμῳ. Χρῆσται δέ σ' ἔνθεν δ' αὖτις. ΤΟΥ͂ΤΟ ΒΟΎΛΟΜΑΙ ΜΑΘΕΙ͂Ν. ἔνθα τὸ ὕδωρ ἐστὶν, ἡδέως ἂν εἰδείην. ΤΟΥ͂ ΚΕΙ͂ΘΕΝ ἌΛΣΟΥΣ. τὸ ἐκεῖθεν τοῦ ἄλσους τούτου. ἐὰν δ' ἔτι τοῦτο ἀγνοῇς, παρά τινος τῶν ἐπιχωρίων τοῦτο μαθήσῃ. ἮΝ ΔΈ ΤΟΥ ΣΠΆΝΙΝ ΤΙ΄Ν' ἼΣΧΗΙΣ. ἀντὶ τοῦ, εἴ τι τῆς εἰδήσεως ἀγνοεῖς περὶ τῶν τόπων. ΤΟΙ͂Σ ΤΕΚΟΥ͂ΣΙ ΓᾺΡ. ὅταν τις ὑπὲρ γονέων πονῇ, μὴ ἡγείσθω πόνον εἶναι τὸν κάματον. ΔΕΙΝῸΝ ΜῈΝ ΤῸ ΠΆΛΑΙ. τῆς Ἰσμήνης ἀποστάσης, ὁ χορὸς ἐρωτᾷ τὸν Οἰδίποδα καί φησι, τὸ ἐπεγείρειν μὲν, καὶ ἀνακινεῖν τὰ πάλαι συμβάντα, δυσχερές. ὅμως δὲ μαθεῖν ἐπιθυμῶ τὴν αἰτίαν τῆς πηρώσεως. καὶ ἔστι παθητικά. καλλίμαχος.

ͻ Τί δάκρυον εὕδον ἐγείρεις; τί τοῦτο. οἷον, τί βούλει πυθέσθαι. ΤᾶΣ ΔΕΙΛΑΊΑΣ ἈΠΌΡΟΥ. περὶ τῆς ἐγκειμένης σοι ἀλγηδόνος, ἡδέως ἂν πυθοίμην. ἔξωθεν δὲ ἡ περί. ΜῊ ΠΡῸΣ ΞΕΝΊΑΣ. μὴ πρὸς τῆς σῆς ξενίας ἀναπτύξῃς μου τὰ ἀναιδῆ ἔργα. ἢ οὐ μὴ τὰς προξενίας σου ἐπὶ ἔργα ἀναιδῆ καταγάγῃς. οἷον, εἰ μὴ κατὰ τὴν προξενίαν τὴν σήμ, ἔργων γέμοιο φαύλων ἀκροατής, ἀναπτύξαι ἢ φανερῶσαι τὰ κατ᾽ ἐμὲ βουληθείς. ΤΌ, ΤΟΙ ΠΟΛΎ. τὸ ἀδιάλειπτον κακὸν τὸ κατὰ τὴν πήρωσιν χρήζω ἀκοῦσαι. ΣΤΈΡΞΟΝ ἹΚΕΤΕΎΩ. στέρξον ὃ λέγω καὶ μὴ ἀποστραφῇς τὴν αἰτίαν εἰπεῖν. ὅ ἐστι, πρόσδεξαί με. ΠΕΊΘΟΥ ΚἈΓῺ ΓᾺΡ. πείσομαι δηλονότι ὡς ὅσον βούλει. ἈΛΛᾺ ἘΣΤΊ; συγχωρηθήσει σοι τὰ πράγματα. ΟὐΔῈΝ ἼΔΡΙΣ. οἷον, οὐδὲν εἰδυῖα ἡ πόλις, ἐνέδησέ με τῇ τοῦ γάμου ἄτῃ. ἘΠΙΣΤΡΟΦΑῚ ΚΑΚῶΝ. συναθροίσεις. πλῆθος. ἘΔΕΞΆΜΗΝ ΔῶΡΟΝ. τὸν γάμον τῆς μητρός φησιν, ἀντὶ τῆς λύσεως τοῦ αἰνίγματος δῶρον ἐδεξάμην. ὃ μή ποτε ὄφελον λαβεῖν. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν μή ποτε ὄφελον ἐγὼ παρὰ τῆς πόλεως ἐξαίρετον ἑλεῖν, οὕτως εἴρηκεν. ἐπωφέλησα πόλεως ἐξελέσθαι. ΚΑῚ ΓᾺΡ ἌΛΛΟΥΣ ἘΦΌΝΕΥΣΑ. τοὺς παρόντας σὺν τῷ Λαΐῳ. ἤγουν, ὡς ἄλλους φονεύσας, ἀθῷός εἰμι καὶ οὐ γέγονα ἔνοχος τῷ μύ[illegible] ἐπὶ τοῦ πατρός. οὐ γὰρ ᾔδειν.

ΠΟΛΛΩΝ ΑΚΟΥΩΝ. χρηστὸς ὁ θησεὺς τὸ ἦθος εἰσά-
γεται. καὶ ἔχει καὶ τοῦτο τῆς οἰκονομίας δεξιώτατα.
ΠΡΟΣ ΤΡΟΠΗΝ. ὠφέλειαν. ΩΣ ΕΠΑΙΔΕΥΘΗΝ. τὸ ὡς
ἀντὶ τοῦ ὅτι. ΠΡΟΣΦΟΡΑ. προσθήκη. πρόσδοσις. τὸ δὲ
ΔΗΛΩΣΕΤΑΙ, ἀντὶ τοῦ δηλωθήσεται. ΤΑ ΛΟΙΣΘΙ ΑΙ
ΤΗΙ ΤΟΥ ΒΙΟΥ. γράφεται, τὰ λοίσθι᾽ ἄρ᾽ αἰτῇ τοῦ βίου. ΤΑ
ΔΕΝ ΜΕΣΩ Η ΛΗΣΤΙΝ ΙΣΧΕΙΣ. τοῦ ζῆν μὴ ἐπιλέλησαι
ἢ οὐ φροντίζεις. ΕΝΤΑΥΘΑ ΓΑΡ ΜΟΥ ΚΕΙΝΑ. διὰ τοῦ τέ-
λους γὰρ τὰ μέσα τοῦ βίου εὐτυχήσω. προσδοκῶ μὲν γὰρ σὺ
ὠφεληθήσεσθαι ὑπ᾽ ἐμοῦ, ὅταν ἀποβάνω ζῶντά με γη-
ροβοσκήσας. ΑΛΛ ΕΝ ΒΡΑΧΕΙ ΔΗ. βραχὺ δῶρόν με
αἰτεῖς, τὸ ἐν ἀθήναις θάψαι σε. ΠΩΣ ΔΗΤ ΑΝ ΣΑΝ.
πῶς δῆτα οὖν φησι, μεταπέμψαιντο ἄν σε, εἰ μὴ ἐστὶ
θεμιτὸν κατελθεῖν, διὰ τὸ πατροκτόνον εἶναι. ὁ δὲ φη-
σί, τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάσει τοῦτο πράττειν. ΤΗΙ ΔΕ
ΠΛΗΓΗΝΑΙ ΧΘΟΝΙ. ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ ταύτης τῆς χθονὸς
πληγῆναι. ΕΝ ΑΙΣ ΤΑ ΝΥΝ ΞΥΜΦΩΝΑ. οὔπω γὰρ ἦν
ἔχθρα, θηβαίοις καὶ ἀθηναίοις. ΦΟΙΒΟΣ ΣΑΦΗΣ. ἀντὶ τοῦ
› ἀληθής. ὡς καὶ ὅμηρος, Ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν. ἀντὶ
τοῦ ἀληθῶς. ΕΦΑΙΝΕΤΟ. ἀντὶ τοῦ ἀνεφαίνετο. τοιοῦ-
› τόν ἐστι καὶ τὸ παρ᾽ ὁμήρῳ. Καὶ εἴρετο δεύτερον αὖ-
› τις. ΤΟΙΟΥΔ ΟΤΟΥ. φίλου δηλονότι. Η ΔΟΡΥΞΕ-
ΝΟΣ. φίλος. ἁπλοικώτερον δορυξένους καλοῦ-
σι καὶ τοὺς ὁπωσδήποτουν ἐπιξενωθέντας. ἢ ἐπεὶ

στατικοὺς καὶ πολεμίοις φίλους. ΟΥ ΠΟΤΕ ΚΒΑΛΩ ΧΑΡΙΝ. οὐ καταφρονῶ τῆς εἰς αὐτὸν χάριτος, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου ὑποδέχομαι. ΞΕΝΙΝ. σὲ τὸν χορόν. ΕἸΤΕ ΜΟΙ ΣΤΕΙΧΕΙΝ ΜΕΤΑ. εἰς τὸ ἄστυ δηλονότι. ΣΥΝΟΙΣΟΜΑΙ. συμπράξομαι ὡς σὺ βούλει. ΕἸ ΣΟΙ ΓΑΠΕΡ ΑΗΙΣ. εἰ ἐμμενεῖ σοι τὰ ἐπαγγελθέντα. ἢ εἰ δύναιο κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν ἐνθάδε μένων, μέγα ἂν δώρημα λέγοις τῆς ἐνταῦθα διατριβῆς. ΤΟ ΤΟΥ ΔΕ ΓΑΝΔΡΟΣ. ἐφ᾽ ἑαυτοῦ πεποίηται τὴν δεῖξιν ὁ Θησεύς. ΠΙΣΤΩΣΟΜΑΙ. πίστιν ἐπιθεῖναι παρακελεύσω. ΟΥΚΟΥΝ ΠΕΡΑΝ Γ᾽ ἊΝ. τούτου τὸ ἑξῆς οὕτως. οὐκ ἂν πλέον λάβοις ὁρκίσας με ἢ λόγῳ πιστεύσας. ἈΛΛᾺ ΤΟΙΣ ΔΕΣΤΑΙ ΜΕΛΛΟΝ. τὸ τοῦ χοροῦ. ὌΚΝΟΣ ἜΧΕΙ. φόβος. ὌΚΝΟΙΝ ΤἈΝΑΓΚΗ. οὐ νεμεσητόν μοι εἰ ὑπὸ δέους ἐπὶ τὰ αὐτὰ συνεχῶς λέγω. τὸν φοβούμενον γὰρ ἀνάγκη ταῦτα λέγειν. ΤΟΥΜΟΝ ΟΥΚ ὈΚΝΕῖ ΚΕΑΡ. οὐδὲν δέδοικε. ΠΟΛΛΑῚ Δ᾽ ἈΠΕΙΛΑΙ. ἀντὶ τοῦ πολλοὶ ἄνθρωποι πολλὰ ἀπειλήσαντες ἐκ θυμοῦ, πέψαντες τὸν θυμὸν, καὶ τὸν καθεστηκότα νοῦν ἀναλαβόντες, ἐπαύσαντο τῶν ἀπειλῶν. ΚΕΙΝΟΙΣΙ Δ᾽ ἼΣΩΣ. τοῖς Θηβαίοις. ΤΗΣ ΣΗΣ ἈΓΩΓΗΣ. λείπει ἡ περί. ἵν᾽ ᾖ, περὶ τῆς σῆς ἀγωγῆς ἤγουν ἐπανόδου. ΟΥΔῈ ΠΛΩΣΙΜΟΝ. εὐδιάβατον. δεδοίκασι γὰρ ἡμᾶς. ΕΥΙΠΠΟΥ ΞΕΝΕ ΤΑΣΔΕ ΧΩΡΑΣ. ὦ ξένε, ὦ Οἰδίπου, μέχρι τοῦ ἀηδόνων ἡ διατριβὴ τοῦ

χοροῦ πρὸς τὸ ἐγκώμιον τῆς χώρας. αὐτοῦ τοῦ σοφοκλέους ἐπὶ τὸ ἴδιον ἀπαντῶντος χαρακτηριστικὸν, τὸ γλαφυρὸν καὶ ᾠδικὸν μέλος. ΤΟΝ ΑΡΓΗΤΑ. τὸν λευκόγεων. ΑΝΕΧΟΥΣΑ ΚΙΣΣΟΝ. ὑπὲρ ἑαυτὴν ἔχουσα τὸ φυτόν. ἄνω ἔχουσα τὸν κισσόν. ὡς ἐν λυκούργῳ αἰσχύλος. Ἀκούε δ' ἀνοῦς ἔχων. ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ οὖς ἔχων. ΦΥΛΛΑΔΑ ΜΥΡΙΟΚΑΡΠΟΝ. παρὰ τὸ ὁμηρικόν. Τὴν μὲν οὔτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων. Οὔτε μὲν ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἀνέχουσα. ἀνήλιον δὲ, διὰ τὴν δασύτητα τῶν φυτῶν. ΘΑΛΛΕΙ Δ' ΟΥΡΑΝΙΑΣ. οἱ μὲν ὑπομνηματισάμενοι γράφουσιν οὕτω. τῆς δήμητρος καὶ κόρης φασὶ στεφάνωμα τὸν νάρκισσον εἶναι. στάχυσι γὰρ αὐτὰς στεφανοῦσι. μήποτε δὲ γεγραπτέον μεγάλαιν θεαῖν· τῶν ἐριννύων. καὶ γὰρ τὸ χωρίον ἐν ᾧ ἦν ὁ οἰδίπους, αὐταῖς ἀνέκειτο. ὅτι δ' ἐριννύων ἐστὶ τὸ στεφάνωμα, δῆλον ἐμ-

› οἷς εὐφορίων φησί. Πρόπρο δέ μιν δασπλῆτες ὀ-
› φειλομένην οἶμον εὐμενίδες ἀργῆτα θυγατρίδαι
› φόρκυνος. ναρκίσσοι ἐπιστεφέες πλοκαμῖδες.

ἴσως ὅτι παρὰ τοῖς μνήμασιν ὅτι πλεῖστον ἐκφύεται. ἢ ὅτι τοῦ φρέττειν καὶ ναρκᾶν εἰσὶν αἱ δαίμονες αἴτιαι. ὥστε διὰ τὸ ὄνομα συνῳκειῶσθαι τὸ φυτὸν αὐταῖς. μήποτε δὲ τὸν νάρκισσον μεγάλαιν θεαῖν ἀρχαῖον στεφάνωμα ἔφη ὁ σοφοκλῆς, τῷ συλληπτικῷ χρησάμενος τρόπῳ.

ἀντὶ τοῦ τῶν θεῶν ἀρχαῖον στεφάνωμα τῆς κόρης. τί δήποτε; ὅτι πρὶν ἢ τὸν Πλούτωνα αὐτὴν ἁρπάσαι τούτῳ ἐτέρπετο. συλλέγουσαν οὖν φασιν αὐτὴν τὸν νάρκισσον ἁρπασθῆναι. ὥστε τὸ ἀρχαῖον, τούτου ἕνεκα προσκεῖσθαι. οἷον, ὃ ἦν αὐτῇ θυμῆρες στεφάνωμα, πρὶν ἢ συλληφθῆναι. αὖθις γοῦν φασι τὰς θεάς, ἀνθινοῖς μὴ κεχρῆσθαι. ἀλλὰ καὶ ταῖς θεσμοφοριαζούσαις τὴμ τῶν ἀνθινῶν στεφάνων ἀπειρῆσθαι χρῆσιν. ὁ δ' Ἴστρος, τῆς Δήμητρος εἶναι στέμμα τὴμ μυρρίνην, καὶ τὴν σμίλακα. περὶ ἧς εἴργεσθαι τὴν Διακασίαν. καὶ τὸμ ἱεροφάντην, καὶ τὰς ἱεροφαντίδας, καὶ τὸν δᾳδοῦχον, καὶ τὰς ἄλλας ἱερείας μυρρίνης ἔχειν στέφανον. διὸ καὶ τῇ Δήμητρι προσθέσθαι ταύτην φησί. ΜΕΓΑΛΑΙΝ ΘΕΑΙΝ. ταῖς Ἐρινύσιν. Ὅ ΤΕ ΧΡΥΣΑΥΓΗΣ ΚΡΟΚΟΣ. ἀπὸ κοινοῦ τό, θάλλει κατ' ἦμαρ. τοῖς τὸν νάρκισσον τῇ Δήμητρι ἀπονέμουσι τοῦτο συμπρέπει. ὅτι καὶ ἐν τῇ Νιόβῃ ὁ Σοφοκλῆς τὸν κρόκον ἀντικρὺς τῇ Δήμητρι ἀνατίθεται. ὥστε καὶ νῦν τὸν λόγον εἶναι περὶ τῶν Δήμητρος στεφανωμάτων. καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτο, ἴδιον ἂν εἴη Σοφοκλέους. τοῖς γὰρ ἀνθινοῖς, οὐ πάνυ φασὶν ἥδεσθαι τὴν Δήμητρα. ΜΙΝΥΘΟΥΣΙ. λήγουσι τοῦ ῥεῖν. ΚΗΦΙΣΟΥ ΝΟΜΑΔΕΣ. κρῆναι νομάδες. αἱ ἐπινεμόμεναι ὥσπερ, καὶ καταρρέουσαι τὴν γῆν τοῦ Ἰλισσοῦ πηγαί. ἧς ὁ Κηφισὸς ἐπινέμεται.

νέμεται. λέγοι δ' ἂν μὲν τῇ ἀκαδημείᾳ. ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἤματι. ἀλλ' ἀεὶ καθ' ἡμέραν φησὶν ἐπινίσεται ὁ κηφισός. ὠκυτόκος. ἤγουν, ὠκυτόκα ποιῶν τὰ πεδία καὶ ἔγκαρπα. στερνούχου χθονός. ἴσον τῷ, γονίμου γῆς, ἐπιπέδου. ἢ πεδιούχου χθονός. μεταφορικῶς γὰρ καὶ στέρνα, καὶ νῶτά φασι τὰ πεδιώδη καὶ εὐρέα. καθάπερ αὖ πάλιν, αὐχένας τὰ στενά. χοροί νιν. τὴν ἀττικήν. φύτευμα ἀχείρητον. ὅτι ἀπέσχοντο τῶν μορίων οἱ λακεδαιμόνιοι, καὶ ἄλλοι ἱστοροῦσι καὶ φιλόχορος. ὥστε ταῖς ἀληθείαις ἐγχέων αὐτὰς φόβημα τοῖς πολεμίοις γενέσθαι. λακεδαιμόνιοι γὰρ ἐμβάντες ἐν τῇ ἀττικῇ, δέκα μυριάσι πελοποννησίων καὶ βοιωτῶν ἡγουμένου ἀρχιδάμου τοῦ ζευξιδάμου λακεδαιμονίων βασιλέως, ἀπέσχοντο τῶν λεγομένων μορίων. ἀθηνᾷ θύσαντες, ὡς ἀνδροτίων φησί. δαΐων. πολεμίων. γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας. καὶ ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. ἀλλ' εἰς ἀκαδημίαν κατιὼν, ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξεις. ὁ δ' ἴστρος καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν δεδήλωκε γράφων οὕτως.

, εἶναι δὲ κλάδων τῆς
, ἐν ἀκαδημίᾳ ἐλαίας, ἣν ἀπὸ τῆς ἐν ἀκροπόλει φυταθῆναί φασιν. ἐπάρατον δὲ ἐποιήσαντο εἴ τις τῶν ἐμβαλόντων αὐτὰς ἐκκόψειε, φίλος ἢ πολέμιος. διὸ λακεδαιμόνιοι τὴν λοιπὴν γῆν δῃοῦντες, τῆς μὲν τετραπόλε

ὡς ἀπέσχοντο διὰ τοὺς ἡρακλείδας. τῶν δὲ μορίων,
διὰ τὰς ἀράς. ὁ δὲ ἀριστοτέλης, καὶ τοῖς νικήσασι τὰ
παναθήναια, ἐλαίου τοῦ ἐκ μορίων γινομένου δίδο
σθαί φησι. ΤῸ ΜΈΝ ΤΙΣ. τὸ φυτὸμ τῆς ἐλαίας. ΜΟΡΊ
ΟΥ ΔΙῸΣ. μόριομ δία εἶπε, τὸν ἐπόπτην τῶμ μορί
ωμ ἐλαῶν. καὶ ἔστιμ ὁ λεγόμενος μόριος ζεύς, περὶ
› ἀκαδημίαν ὥς φησιν ἀπολλόδωρος. Περὶ ἀκαδημί
› αν ἔστιμ ὅ, τε τοῦ καταιβάτου διὸς βωμός, ὃν καὶ μό
› ριον καλοῦσι. τῶν ἐκεῖ μορίων παρὰ τὸ τῆς ἀθηνᾶς
› ἱερὸν ἱδρυμένων. ἘΥΐΠΠΟΝ. ἘΥΓΩΛΟΝ. παρόσομ ὁ
κολωνὸς ἱππεὺς ἐλέγετο. καὶ ποσειδῶν, καὶ ἀθηνᾶ,
αὐτόθι ἵππιοι. Ὧ ΠΑῖ ΚΡΌΝΟΥ. αὐτόθι φασὶ ποσει
δῶνα πρῶτον ἵππους ζεῦξαι, καὶ χαλινῶσαι. καὶ ταῦ
τα δὲ ἐπὶ θεραπείᾳ φησὶ τῆς οἰκείας ὁ σοφοκλῆς.
ὁ γὰρ κολωνὸς ἱππεὺς ὠνομάσθη, παρὰς ἐξεθέμημ
αἰτίας κατὰ ἀμδροτίωνα. ὁ δὲ ἐπὶ τὸ σεμνότατομ
ἄγει τὸ πρᾶγμα, τῇ ποιητικῇ καταχρώμενος ἀδείᾳ.
ΠΡΏΤΑΙΣΙ ΤΑῖΣ Δ' ἘΚΤΙΣΑΣ. περὶ τὰ τρία ταῦτα κε
φάλαια μάλιστα διατρίβουσι τοῦ ἐγκωμίου. ὅτι εὔφορος
ἡ χώρα, καὶ ὅτι ἱππικοὶ ἀθηναῖοι, καὶ ὅτι ναυτικοί. ΠΛΆ
ΤΑ ΘΡΏΣΚΕΙ. κώπη. ΝΗΡΗΊΔΩΝ ἈΚΌΛΟΥΘΟΣ. ἀ
κολούθως. ὅτι αἱ νηρηίδες πεντήκοντά εἰσιν. Ὧ ΓΛΕῖ
ΣΤ' ἘΠΑΊΝΟΙΣ. ἡ ἀντιγόνη ταῦτά φησιμ, ὁρῶσα προσι
όντα τὸμ κρέοντα μετὰ χαρᾶς. ἐπὶ τὸν οἰδίπουμ δὲ ἀφι

τται ὁ κρέων, καὶ μὴ πείσας αὐτὸν, παρασπᾶται αὐτοῦ τὴν
ἀντιγόνην. φθάσας κατὰ τὴν ὁδὸν καὶ τὴν ἰσμήνην ἀφε
λέσθαι. ΕΙ ΓΈΡΩΝ ἘΓΏ. κυρῶ δηλονότι. ὌΝ ΜΉΤ' Ὀ
ΚΝΕῖΤΕ. ὅν τινα ἐμὲ δηλονότι, μὴ φοβεῖσθε. ΟὔΝΕ
ΧῆΚΈ ΜΟΙ ΓΈΝΕΙ. ἀντὶ τοῦ, ὅτι προσήκει μοι πενθεῖν
τὰ τούτου ἀτυχήματα, ὑπὲρ πάντας θηβαίους. ἘΚ ΔῈ
ΤῶΝΔΕ ΜΆΛΙΣΤ' ἘΓΏ. ἐγὼ μάλιστά σε καλῶ, ὅσω
περ πλεῖστον ἀλγῶ τοῖς σοῖς παθήμασι. ΚἈΠῚ
ΠΡΟΣΠΌΛΟΥ ΜΙᾶΣ. τῆς ἀντιγόνης. εἴληπται γὰρ ὑπ' αὐ
τοῦ ἡ ἰσμήνη. ἈΛΛ' ΟΥ͂ ΓᾺΡ ἘΣΤΙ ΤᾺΜΦΑΝῆ ΚΡΎΠΤΕΙΝ.
ὥστε συγγνώμης εἰμὶ ἄξιος λέγων. οὐ γὰρ δύναμαι
κρύπτειν. ὮΙ ΠΆΝΤΑ ΤΟΛΜῶΝ. ὦ ἐμὲ ὑλογεφανὲ
σι λόγοις πανοῦργα βουλευόμενε. ΤΊ ΤΑῦΤΑ ΠΕΙ
ΡᾷΙ. βαρυτόνως ἀναγνωστέον πείρᾳ. οὐ περισπω
μένως. οὕτω δίδυμος. ἩΝΊΚ' ἬΔΗ ΜΕΣΤῸΣ ἮΝ.
ὡς ἐπὶ κεράμου. ὅ ἐστιν, ὅτε κορεσθεὶς τοῦ θυμοῦ,
λοιπὸν τὰ συμφέροντα ἐβουλευόμην, καὶ οὐκ ἔτι ἤθε
λον φεύγειν. ΚΑῚ ΤΟΥ͂ΝΔΌΜΟΙΣΙΝ. ἐν θήβαις δη
λονότι. ΓΈΝΟΣ ΤῸ ΓᾶΝ. τὸ ἀττικόν. ΚΑΊΤΟΙ
ΤΟΣΑΎΤΗ ΤΈΡΨΙΣ. καὶ σὺ οὖν βούλει με εὐεργε
τεῖν μὴ θέλοντα. ΠΡΟΣΦΈΡΕΙΣ ἘΜΟῚ. ἀντὶ χάρι
τος δηλονότι. ὯΣ ΠΆΡΑΥΛΟΝ. ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγροῖς.
ΠΌΛΙΣ ΔΈ ΣΟΙ. καὶ ἵνα αἱ θῆβαι ἀβλαβεῖς ἔσων
ται ἐκ ταύτης τῆς γῆς. ἄμαιτος δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀβλαβής.

ἀναιτίατος. ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΣΟΙ ΤΑΥΤΑ. οὐ πρέπει ταῦτά σοι ὁ σκοπός. ΑΡ' ΟΥΚ ΑΜΕΙΝΟΝ. ἆρα οὐ πλέον σοι τὰ ἀποβησόμενα ἐν ταῖς θήβαις οἶδα. ΕΚ ΣΑΦΕΣΤΕΡΩΝ ΚΛΥΩ. ἀντὶ τοῦ, καὶ σαφέστερον οἶδα. ΦΟΙΒΟΥ ΤΕ ΚΑΙ ΤΟΥ ΖΗΝΟΣ. δοκεῖ γὰρ ὁ ἀπόλλων παρὰ διὸς λαμβάνειν τοὺς χρησμούς, ὡς καὶ ἐν ἰφικλείᾳ φησί. καὶ αἰσχύλος ἐν ἱερείαις. Στέλλειν ὅπως τάχιστα. ταῦτα γὰρ πατὴρ ζεὺς ἐγκαθιεῖ λοξίᾳ. καὶ ἀριστοφάνης ἥρωσιν. ΥΠΟΒΛΗΤΟΝ. οὐκ ἀληθές, ἀλλὰ πεπλασμένον. ἀπὸ τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὰ γένη τοὺς παῖδας. ΣΤΟΜΩΣΙΝ. δεινώσει μου καὶ πανουργίαν. ΠΟΤΕΡΑ ΝΟΜΙΖΕΙΣ ΔΥΣΤΥΧΕΙΝ. ἀντὶ τοῦ, ἐν τῷ μὴ πείθεσθαί σε, μᾶλλον σὺ δυστυχεῖς ἢ ἐγώ. ΠΕΙΘΕΙΝ ΟΙΟΣ Τ' ΕΙ. πείθειν με εἰς τὸ ἀκολουθῆσαί σοι. ΤΟΥΣ ΠΕΛΑΣ. τοὺς ἀπὸ τοῦ χοροῦ. ΛΥΜΑ ΤΩΙ ΓΗΡΑΙ. κάθαρμα. ὕβριν, ἀπαίδευτος μέχρι γήρως μένεις. ΔΙΚΑΙΟΝ ΟΣ ΤΙΣ ΕΞ ΑΠΑΝΤΟΣ. ὁ βουλόμενος ἐκ παντὸς δοκεῖν δίκαια λέγειν. ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΙΡΙΑ. ἄλλο ἐστὶ τὸ φλυαρεῖν, καὶ ἄλλο τὸ ἀναγκαῖα λέγειν. ΟΥ ΔΗΤΑ. τοῦ κατὰ σὲ οὐ δοκῶ καίρια λέγειν. ΚΑΙ ΠΡΟ ΤΩΝΔΕ. καὶ πρὸ τοῦ χοροῦ. ΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ. μάρτυρας καλῶ. ΗΝ ΣΕ ΕΛΩ ΠΟΤΕ. ἐάν σε ἕλω δικαίως δηλονότι, τιμωρήσομαι γὰρ τοὺς δε. οἷα ἀνταμείβῃ με ῥήματα. ΤΩΝΔΕ ΣΥΜΜΑΧΩΝ. τῶν ἀπὸ τοῦ χοροῦ. ΕΛΟΙ ΒΙΑΙ. βιαζόμενος τοὺς ἐμοὺς συμμάχους

καὶ φύλακας. Η ΜΗΝ ΣΥ ΚΛΑΙΝΕΥ. καὶ χωρὶς τοῦ λαβεῖν
σε ἐς θήβας. ΤΗΝ ΔΕ ΓΟΥ ΜΑΚΡΟΥ. τὴν ἀντιγόνην δηλο
νότι. Ω ΞΕΝΟΙ. τῷ χορῷ φησίν. ΥΜΙΝ ΑΝ ΕΙΗ ΤΗΝ ΔΕ.
τὴν ἀντιγόνην. τοῖς ἀκολούθοις δὲ ἑαυτοῦ φησιν ὁ κρέων.
ΤΙ ΔΡΑΙΣ ΞΕΝΕ. πρὸς τὸν κρέοντα ἕλκοντα τὴν ἀντιγόνην.
ΑΛΛΑ ΤΗΣ ΕΜΗΣ. ἀδελφῆς μου γὰρ θυγάτηρ ἐστίν.
ΕΙΡΓΟΥ. φυλάττου. χωρίζου. ΣΟΥ ΜΕΝ ΟΥ. οὐκ ἀπείρ
ξομαι. ΠΟΛΕΙ ΜΑΧΗι. ταῖς ἀθήναις δηλονότι. ΟΔΟΙ
ΠΟΡΕΙΝ. ἀναχωρεῖν ἐντεῦθεν ὦ κρέων. ΕΝΑΙΡΕΤΑΙ
ΠΟΛΙΣ ΕΜΑ ΣΘΕΝΕΙ. τουτέστι, βίᾳ πορθεῖται. ΠΡΟΣ ΒΙ
ΑΝ ΠΟΡΕΥΟΜΑΙ. ἀπαγομένης δὴ τῆς ἀντιγόνης ὑπὸ
τῶν προστεταγμένων παρὰ τοῦ κρέοντος. ἐν μέρει δὲ πα
θητικά ἐστιν. ΕΚ ΤΟΥΤΟΙΝ ΓΕ ΜΗ ΣΚΗΠΤΡΟΙΝ. ἐκ τῶν
θυγατέρων. αἷς ὡς σκήπτροις ἐχρῆτο ἢ βακτηρίᾳ. ΠΟ
ΛΕΙ ΤΑΧΑ. ταῖς ἀθήναις. ΜΗ ΓΑΡ ΑΙΔΕ ΔΑΙΜΟΝΕΣ.
μὴ ἄφωνος γενοίμην ὥστε καταρᾶσθαί σε. ΨΙΛΟΝ ΟΜ
ΜΑ. ὄμμα φησὶ τὴν ἀντιγόνην. ΚΑΙ ΧΡΟΝΩι ΒΡΑΔΥΣ.
γράφεται καὶ βαρύς. ΤΑΝ ΔΑΡ ΟΥΚ ΕΤΙ. ταύτην δ' ἄρα, οὐ
κέτι νομίζω πάλιν, εἰ σὺ ἀπάξεις τοῦτον. ΤΑ ΓΟΥ ΤΕΛΕΙ.
ταῦτα ἃ λέγει οὐ πληρώσει. ΖΕΥΣ ΤΑΥΤ' ΑΝ. ἃ τελέσω,
ζεὺς ἂν εἰδείη. ΥΒΡΙΣ ΑΛΛ' ΑΝΕΚΤΕΑ. ἀνεκτέον. οὕτω
γὰρ φασι. σκαπτέα. φυτευτέα. ἀντὶ τοῦ, σκαπτέον. φυ
τευτέον. ΤΙΣ ΠΟΘ' Η ΒΟΗ. ἄκρως τῇ οἰκονομίᾳ τὸ μα
θεῖν τὸν θησέα τὰ γενόμενα πρὸς ταῖς θυσίαις ὄντα.

τοῦ ἱππείου ποσειδῶνος. ὑπὲρ τοῦ μὴ διατρίβειν ἐπε-
μέσθαι μηνύοντός τινος. ἮΞΑ ΘΑ͂ΣΣΟΝ Ἤ. ταχύτερον
ἢ ὡς ἔδει βαδίζειν. ΘΥΜΆΤΩΝ ἌΠΟ. ἀπὸ τῶν θυσιῶν.
ἀντὶ τοῦ ὡς εἶχε σχήματος ἕκαστος. ΣΠΕΎΔΕΙΝ ἈΠῸ
ῬΗΤΗ͂ΡΟΣ, ἀντὶ τῆς βλαύτης. τῶν δὲ ἐξηνισαμένων
ἁπάντων, πραξιφάνης δοκεῖ ἄμεινον ἀποδίδομαι.
ἀκούων τὸ ὑπόδημα, οἷον τῶν ποδῶν τὸ κάλυμμα.
ἜΝΘΑ ΔΙΣΤΟΜΟΙ. ὡς σχιστῆς οὔσης ὁδοῦ ἐκεῖσε. ΕἸ
ΜῈΝ ΔΙ' ὈΡΓΗ͂Σ ἮΚΟΝ. εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἐληλύθειν, ἐν
ταύτῃ τῇ ὀργῇ ἧς ἦν οὗτος ἄξιος. ΤΟΎΤΟΙΣΙΝ ΟὐΚ
ἌΛΛΟΙΣΙΝ. ὡς ἀπὸ ξένης γῆς ἀπέσπασεν, οὕτω
καὶ αὐτὸς ἐπὶ ξένης γῆς ἀποσπασθήσεται. ΟὐΓᾺΡ ΓΟ
ΤΈΞΕΙ. οὐκ ἀναχωρεῖς γὰρ ἐντεῦθεν, πρὶν ἀναγάγῃς τὰς
κόρας. ἌΓΕΙΣ Θ' Ἃ ΧΡῊΖΕΙΣ ΚΑῚ ΠΑΡΊΣΤΑΣΑΙ. ἀντὶ
τοῦ καταδούλοις αὐτὴν βίᾳ. καὶ μεθίστασαι. εἰώθα-
σαν δὲ οὕτω λέγειν καὶ ἀντὶ τοῦ ἐφυγάδευσαν. ἡ μέσ
δ' ἂν εἴπομεν, μετεστήσαντο. παρεστήσαντο δὲ λέγου-
σιν. ἄλλως. ΚΑῚ ΠΑΡΊΣΤΑΣΑΙ ΒΊΑ. τὸ παρίστασαι. ἴσον
ἐστὶ τῷ κατὰ δούλοις, καὶ ὑποχείριον ποιεῖς. καὶ πάλιν πα-
ραστήσασθαι τούς δέ τινάς φασι, παραφυλάττεσθαι. καὶ
δεινοποιεῖ τὰ τοῦ κρέοντος ὁ θησεύς, τῇ καλουμένῃ αὐξη-
τικῇ κεφαλαιώσει. καὶ συμπλέκει πολλὰ κεφάλαια.
ΣΥ Δ' ἈΞΊΑΝ ΟὐΚ ΟὖΣΑΝ. οὐκ οὖσαν ἀξίαν αἰσχύνε-
σθαι τὴν θήβην δηλονότι, αἰσχύνεις. αἰσχύνει δὲ πα-

φίδα, πλίτυ ἁμαρτία. ΕΙ ΜΗ ΜΕΤΟΙΚΟΣ ΤΗΣΔΕ. ἀντὶ τοῦ ἔνοικος. οὐ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ μέτοικος ὡς ὑμεῖς φαμὲν εἴρηται. μετοίκους δὲ καλοῦμεν τοὺς ἀπὸ ἑτέρας χώρας οἰκοῦντας, πρὸς τοὺς μετοικισθέντας ἐκεῖθεν. κέχρηται δὲ καὶ αἰσχύλος ἐπὶ τῶν οἰωνῶν ἐν ἀγαμέμνονι λέγων οὕτως. Τῶνδε μετοίκων, ἀντὶ τοῦ ἐνοίκων. ΕΓΩ ΟΥΤ' ΑΝ ΑΝΔΡΟΝ. τὴν ἐρητρείαν παραφύλαξον. εἰ τῶν μὲν κατηγορηθέντων αὐτοῦ οὐχ ἅψηται. καινὰ δέ τινα ἐπιτιμήματα καὶ πάνυ εὔλογα ἐξευρίσκων ἀμύνεται. ΟΥ ΔΕΙΣ ΠΟΤ' ΑΥΤΟΥΣ. τοὺς ἀθηναίους. ΗΙΔΗΝ Δ' ΟΘΟΥΝΕΚ' ΑΝΔΡΑ. παρ' ὅσον αὐτὸς τέκνον ἐστὶ, μητέρα γεγαμηκώς. ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΑΥΤΟΙΣ ΑΡΕΟΣ. ᾔδειν δὲ εὔβουλον ὄντα τὸν ἄρειον πάγον. τοῦτον δὲ χθόνιον εἶπεν. οἷον εὐγενῆ, καὶ αὐτόχθονα. ἐγχώριον. οὐχ ὡς οἱ ἐξηγησάμενοι οἴονται παρὰ τὸ τοὺς δικαζομένους ἐν αὐτῷ ὑπὸ τὴν χθόνα εἶναι. χθόνιον τοίνυν, τὸν αὐτόχθονα. λέγει δὲ ἀντὶ τὴν ἀρεοπαγίτην βουλήν. τὸν γὰρ πάγον, εἰς τὸν ὄχθον μετατέθεικεν. εἴρηται δὲ περὶ τῆς προσηγορίας αὐτοῦ πολλαχοῦ. ΘΥΜΟΥ ΓΑΡ ΟΥΔΕΝ ΓΗΡΑΣ. οἷον, οὐκ ἔστι θυμοῦ κρατῆσαι ἄνθρωπον ὄντα. οὐ καταγηράσκει τὸ ὠμὸν τοῦ θυμοῦ, εἰ μὴ ἐξέλθῃ τοῦ βίου ἄνθρωπος. ἀδύνατον γάρ ἐστι ζῶντα ἄνθρωπον, μὴ θυμῷ χρήσασθαι. τοῦτο δὲ καὶ παροιμιακῶς λέγει. ὅτι ὁ θυμὸς, ἔσχατον γηράσκει. λέγει δὲ διὰ τοὺς πρέσ-

βούλεται. ὅσῳ γὰρ γηράσκουσι, τὸν θυμὸν ἐρρωμενέστερον ἔχουσι. καὶ ἀλκαῖος ὡς λέγομεν, οὐ κατὰ κοινὸν αὐτοῦ μιμνήσκεται. Ὦ ΛῆΜ' ἈΝΑΙΔΈΣ. τὴν ὑστάτην ὑποφορὰν πρὸς τὸν κρέοντα μηκέτι ὑπὸ τοῦ θησέως λέγεσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ οἰδίποδος. ἡ δὲ αἰτία πρόδηλος. καὶ ἅμα παραφυλακτέον, ὅτι καὶ οὗτος πιθανὸς ποιεῖται τὰς ἐπιχειρήσεις. τῷ γὰρ ὄντι ὁ οἰδίπους εἴ τις ἀκριβῶς ἐξετάζοι, ἄδικος μὲν οὐκ ἔστιν. ἀτυχὴς δὲ καὶ περιπαθής. ΠΌΤΕΡΟΝ ἘΜΟῦ, Ἢ ΣΑΥΤΟῦ ΤΌΔΕ. ἐπεὶ τὴν ἀδελφὴν σου λοιδορεῖς. ΜΗΝΊΟΥΣΙΝ. ὀργιζομένοις. ἌΚΟΝ ΠΡᾶΓΜᾺΝ. τὸ ἀκούσιον. ΜΗΤΡῸΣ ΔῈ ΤΛῆΜΟΝ. τὸ ἑξῆς. μητρὸς δὲ γάμους τλῆμον οὔσης ὁμαίμου σῆς, ἀναγκάζων με λέγειν οὐκ ἐπαισχύνῃ. ΛΈΓΕΙΝ ΝΟΜΊΖΩΝ, ῬΗΤῸΝ ἌΡΡΗΤΌΝ Τ' ἜΠΟΣ. τουτέστιν, ἀθυρόστομος ὤν. ὍΘΟΥΝΕΚ' ΕἼ ΤΙΣ Γῆ. ὅτι οὕνεκα. ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. ὡς τὸ, εἴ τι ὠφελεῖν. ἀντὶ τοῦ ἀγνοεῖς τοῦτο κρέων. ὅτι εἴ τις χώρα θεοὺς ἐπίσταται γινώσκειν, ἡττᾶται περὶ τὸ φιλόθεον τὸ ἐν τῇ ἀττικῇ. ΟἹ ΜῈΝ, ἘΞΗΡΠΑΣΜΈΝΟΙ. οἱ θεράποντες κρέοντος. ἌΛΛΟΙ ΓᾺΡ ΟἹ ΣΠΕΎΔΟΝΤΕΣ. ἀλλ' οἱ ἀθηναῖοι ἐπιδιώκουσιν αὐτούς. ἘΠΕΎΧΟΝΤΑΙ ΘΕΟῖΣ. οἷς οἱ θεράποντες. ἈΛΛ' ἜΣΘ' ὍΤῼ ΣΎ ΠΙΣΤῸΣ. ἀντὶ τοῦ πιστεύων. καταστρέφει δὲ ἐπὶ τὸ πεποιθώς. ΕἼΗΝ ὍΘΙ ΔΑΪ́ΩΝ. ὁ μὲν κρέων καὶ ὁ θησεὺς ἀπῆλθον, ὑπονοοῦσι δὲ αὐτῶν

οὐ ψιλὸν ἥκειν, ἀλλὰ μετά τινος χειρός. ἦν πλησίον που ἐστρατοπεδευκέναι. κατὰ τοῦτο οὖν καὶ οἱ κατὰ τὸν χορὸν ἄλλως προβεβηκότες τὴν ἡλικίαν, εὐχὴν ποιοῦνται ταύτην. εἴθε εἴην ὅπου αἱ συμβολαὶ καὶ αἱ μάχαι μέλλουσιν ἔσεσθαι. ὑπονοοῦσι γὰρ τὰ ὅμοια τῷ Θησεῖ περὶ τοῦ Κρέοντος. καί φησιν, εἴθε ἐπόπτης ἐγενόμην αὐτῶν. ΕΠΙΣΤΡΟΦΑΙ. ἀναστροφαί. ΤΟΝ ΧΑΛΚΟΒΟΑΝ. στερρόβοαν. μεγαλόφωνον. Η ΠΡΟΣ ΠΥΘΙΑΙΣ. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀκταῖς ληπτέον. λέγει δ' ἂν πυθίας ἀκτάς, τὸν τοῦ πυθίου ἀπόλλωνος βωμὸν τὸν ἐν τῷ μαραθῶνι, ὅθεν καὶ τὴν θεωρίαν ἔπεμπον. ἱστορεῖ περὶ τούτων φιλόχορος ἐν τῇ τε' ἀπο-
› λει γράφων οὕτως. Ὅταν δὲ σημεῖα γένηται παρα-
› δεδομένα ἐν τοῖς ἱεροῖς, τότε ἀποστέλλουσι τὴν θε-
› ωρίαν οἱ ἐκ τοῦ γένους. πυθιαὶ δὲ καὶ δηλιάδες ὁπό-
› τερα ἂν καθήκῃ αὐτοῖς. θύει δὲ ὁ μάντις, ὅταν μὲν
› τὰ εἰς δελφοὺς πόμπιμα γένηται, καὶ θεωρία πέμ-
› πηται ἐν οἰνόῃ, καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐν τῷ πυθίῳ. εἰ
› δὲ εἰς δῆλον ἀποστέλλοιτο ἡ θεωρία, κατὰ τὰ προει-
› ρημένα θύει ὁ μάντις, εἰς τὸ ἐν μαραθῶνι δήλιον. καὶ
› ἔστιν ἱεροσκοπία τῆς μὲν εἰς δελφοὺς θεωρίας, ἐν τῷ
› ἐν οἰνόῃ πυθίῳ. τῆς δὲ εἰς δῆλον, ἐν τῷ μαραθῶνι
› δηλίῳ. Ἄλλως. Η ΠΡΟΣ ΠΥΘΙΑΙΣ. ὡς ἐπὶ μαραθῶνα, οὗ τὸ πύθιόν ἐστιν. Η ΛΑΜΠΑΣΙΝ ΑΚΤΑΙΣ

τὰ περὶ ἐλευσῖνα τέλη φησὶ. καὶ εἰ ἐν λαμπάσιν ἀ-
κταῖς λέγων, ταῖς λαμπαδευομέναις, καὶ δαδουχουμέ-
ναις, καὶ καταλαμπομέναις, ὑπὸ τῆς μυστικῆς φλο-
γὸς, καὶ τῶμ ἱερῶν δάδωμ. περὶ ὧμ αἰσχύλος φησι,
„ Λαμπαῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει. ἈΚΤΑῖΣ.
περὶ ἐλευσῖνα. ἀπὸ τῶμ αὐτόθι ἐμ τοῖς μυστηρίοις
λαμπάδων, ΤΙΘΗΝΟΥ͂ΝΤΑΙ. ἐπιμελοῦνται, καὶ
ἀξιοῦνται θεραπείας. ΟὟ ΠΌΤΝΙΑΙ. αἱ θεσμοφό-
„ ροι. τέλη δὲ, τὰς τελετάς. καὶ αἰσχύλος. Εφριξ ἔ-
„ ρως δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους. ὯΝ ΚΑῚ ΧΡΥΣΈΑ
ΚΛῊΙΣ. ἐπεὶ ἄρρητα τὰ μυστήρια, καὶ καθάπερ
κλεισὶν ἡ γλῶσσα κατείληπται ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐξε-
νεγκεῖν. ΠΡΟΣΠΌΛΩΝ. τῶν τετελεσμένωμ. ζητεῖ-
ται τί δή ποτε οἱ εὐμολπίδαι τῶν τελετῶμ ἐξάρχου-
σι ξένοι ὄντες; Εἴποι δ᾽ ἄν τις ὅτι ἀξιοῦσι πρῶ-
τομ εὔμολπον ποιῆσαι τὸμ δηϊόπης τῆς τριπτολέ-
μου, τὰ ἐμ ἐλευσῖνι μυστήρια, καὶ οὐ τὸν θρᾷκα. καὶ
τοῦτο ἱστορεῖν ἴστρον ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτάκτων. ἀκε-
σόδωρος δὲ, πέμπτομ ἀπὸ τοῦ πρώτου εὐμόλπου εἶ-
ναι τὸν τὰς τελετὰς καταδείξαντα, γράφωμ οὕτως.
„ Κατοικῆσαι δὲ τὴμ ἐλευσῖνα ἱστοροῦσι, πρῶτον μὲν
„ τοὺς αὐτόχθονας. εἶτα θρᾷκας τοὺς μετὰ εὐμόλ-
„ που παραγενομένους πρὸς βοήθειαν, εἰς τὸμ κατ᾽ ἐ-
„ ρεχθέος πόλεμον. τινὲς δὲ φασὶ καὶ τὸν εὔμολπον

εὑρεῖν τὴν μύησιν τὴν συντελουμένην κατ' ἐνιαυ-
τὸν ἐν ἐλευσῖνι, δήμητρι, καὶ κόρῃ. ἀνδροτίων μὲν
οὖν γράφει, οὐ τὸν εὔμολπον εὑρεῖν τὴν μύησιν, ἀλ-
λ' ἀπὸ τούτου εὔμολπον πέμπτον γεγονότα. εὐμόλ-
που γὰρ γενέσθαι κήρυκα. τοῦ δὲ, εὔμολπον. τοῦ
δὲ, ἀντίφημον. τοῦ δὲ, μουσαῖον τὸν ποιητήν. τοῦ
δὲ, εὔμολπον τὸν καταδείξαντα τὴν μύησιν, καὶ
ἱεροφάντην γεγονότα. ΤΟΝ ΕΓΡΕΜΑΧΑΝ. γράφε-
ται, ΟΡΕΙΒΑΤΑΝ. οἱ μὲν, τὸν διὰ τῶν ὀρέων βαί-
νοντα τῶν προειρημένων χωρίων. Η ΠΟΥ ΤΟΝ Ε-
ΦΕΣΠΕΡΟΝ. τὸ αἰγάλεων φησί. καὶ γὰρ τοῦτο, ἐπ' ἐ-
σχάτων ἐστὶ τοῦ δήμου τούτου. καταλέγουσι δὲ
χωρία, παρ' ἃ μάλιστα εἰκάζουσι τὴν συμβολὴν
γενέσθαι, τοῖς περὶ τὸν κρέοντα καὶ θησέα. πέ-
τρας δὲ μιφαλδος εἶναι λέγων, τὴν οὕτω λεγομέ-
νην λείαν πέτραν, καὶ μετ' ὀλίγα. ἀπὸ τούτου δὲ
ἕως κολωνοῦ παρὰ τὸν χαλκοῦν προσαγορευόμε-
νον. ὅθεν πρὸς τὸν κηφισὸν ἕως τῆς μυστικῆς εἰσόδου
ἐς ἐλευσῖνα. ἀπὸ ταύτης δὲ βαδιζόντων ἐς ἐλευσῖνα
τὰ ἐπ' ἀριστερὰ μέχρι τοῦ λόφου τοῦ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ
αἰγάλεω. ἤτοι οὖν τὴν καλουμένην λείαν πέτραν, ἢ τὸ αἰγά-
λεων. ὁ δὲ νοῦς. ἆρα ἐπὶ τὸν ἑσπερον χῶρον τῆς λείας
πέτρας προσπελάζουσι. ΠΕΛΩΣΙ. γράφεται πελάζουσιν.
ΟΙ ΑΤΤΙΔΟΣ ΕΚ ΝΟΜΟΥ. οἷα δῆμος τῆς ἀττικῆς. ὅθεν

καὶ τὸ οἴκοθεν. ἐκ μόνου δὲ πάλιν, χωρίου ἀττικοῦ οὕτω καλουμένου. ἐμοὶ μέμουσιν, ὡς μεμήσεως παρακειμένης. Ὁ ΠΡΟΣΧΏΡΩΝ ἌΡΗΣ. ὁ τῶν ἐπιχωρίων. ΔΕΙΝᾺ ΔῈ ΘΗΣΕΙΔΑ͂Ν. τῶν ἀθηναίων. ἁπλούστερον δὲ θησειδᾶν φησι, τῶν ἀττικῶν τῶν ὑπὸ θησέα τεταγμένων. ΠΑ͂ΣΑ Δ' ὉΡΜΑ͂ΤΑΙ. τὸ ἑξῆς, πᾶσα δ' ὁρμᾶται ἄμβασις. ΤΆΧ' ἊΝ ΔΏΣΕΙΝ. τάχα ἐνδώσει φησὶν ὁ κρέων. ΤᾺΝ ΠΟΛΛᾺ ΤΛΑ͂ΣΑΝ. τὴμ πολλὰ ἅμα τλᾶσαν. τὴν παρθένον ἀπὸ τῆς ἑτέρας δηλῶν. ὡς καὶ κατωτέρω τῷ ὁμοίῳ σχήματι χρῆται. δύναται δὲ καὶ ἑτέρα προσῳδία εἶναι. τὰμ δεινὰ τλᾶσαν, δεινὰ δ' εὑροῦσαν. τὰ σὰ δεινὰ δηλονότι. ΣΤΈΡΓΩ ΔΙΠΛΑ͂Σ ἈΡΩΓᾺΣ. τουτέστι, τῇ διπλῇ ἀρωγῇ. ὃ λέγει τῇ πόλει, καὶ τοῖς πολίταις. νῦν δὲ διὰ τοῦ στέργω, σημαίνει μὲμ οἷον, προσίεμαι. τελευτᾷ δὲ εἰς ἴσον τῷ προκαλοῦμαι. Ὦ ΞΕῖΝΕ ΜῊ ΘΑΎΜΑΖΕ ΠΡῸΣ ΤῸ ΛΙΠΑΡῈΣ. τὸ ἀρέσκον. ἰδίως ἐσχημάτισε τὸν λόγον. μὴ προθαύμαζέ μου. τὸ λιπαρὲς. τὸ λίαν προσκεκαθικὸς τῆς ψυχῆς τοῖς τέκνοις. τὸ δὲ ἐχόμενον οὐ καταλλήλως εἶπεν. οὐ γάρ φησιν ἀέλπτως φανέντων ἐμοὶ τῶν τέκνων μηκύνω τὸν λόγον, ἀλλὰ τέκνα φανέντα. εἶτα μηκύνω τὸμ λόγον. Ἢ ἘΞΑΝΈΝΤΑ ἌΕΛΠΤΑ ΜΗΚΎΝΩ ΛΌΓΟΝ. ἀντὶ τοῦ, πρὸς τὸ κελεύσιμον εἰ μακρηγορήσω. ΜΈΛΟΥ. ἐπιμελοῦ.

ΘΑΥΜΑΣΑΣ ΕΧΩ. ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασα ἀττικῶς.
ΠΡΑΓΟΣ ΔΑΤΙΖΕΙΝ. ἄνθρωπον δέ φησιν ὄντα, οὐ δεῖ
πράγματα κακίζειν ἀεί. ΦΑΣΙΝ ΤΙ ΝΗΜΙΝ ΑΝΔΡΑ.
καθ᾽ ὑπόθεσιν, ἱκετεύει ὁ πολυνείκης πρὸς αὐτοὺς
παραγενόμενος, καὶ τὸν οἰδίπουν, κατὰ τὸ λόγιον ἐμ-
πεσόν. ὅτι πρὸς οὓς ἂν γένοιτο ὁ οἰδίπους, κρατή-
σουσι τῆς βασιλείας. τοῦτο οὖν ἀπήγγελλε ὁ θησεύς.
ΣΟΙ ΜΕΝ ΕΜΠΟΛΙΝ. ἐν τῇ αὐτῇ πόλει οἰκοῦντα.
ΘΥΩΝ ΕΚΥΡΟΝ. ἀντὶ τοῦ ἐκύρουν. ταυτὸν τῷ ἐτύγ-
χανον. ΣΟΙ ΦΑΣΙΝ ΑΥΤΟΝ. τὸ ἑξῆς, σοί φασιν αὐτὸν
μολόντα, αἰτεῖν εἰς λόγους ἐλθεῖν. Ο ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ. ὁ
ἱκέτης ὁ προσεστηκὼς τῷ βωμῷ. ΠΑΙΣ Ο ΥΜΟΣ Ω-
ΝΑΞ. πρὸς τὸν θησέα φησί. ΤΟΥ ΘΗΚΕΙ ΠΑΤΡΙ. πα-
ραγωγῶς ἀντὶ τοῦ εἰκεῖν. ΠΑΤΕΡ ΠΙΘΟΥ ΜΟΙ. οὐχ ὡς
οὐκ ἂν πεισθησομένου τῷ θησεῖ τοῦ οἰδίπου, οὕτως
ἐδεήθησαν αὐτοῦ καὶ τῆς ἐκ τῆς θυγατρὸς παρακλήσε-
ως, ἀλλ᾽ αὐξήσεως χάριν καὶ τοῦτο παρείληφε τὸ
πρόσωπον ὁ σοφοκλῆς. ἀμέλει γοῦν πρὸς τὸν θη-
σέα ἀποκρίνεται, ὡς ἐκείνῳ πεπεισμένος. Α ΜΗ ΣΟΙ
ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ. τὸ ἑξῆς, οὐ γὰρ ἃ μή σοι συμφέροντα
λέξεται. πρὸς βίαν σε παρασπάσει γνώμης. θάρ-
σει. τὸ δὲ λέξεται, ἀντὶ τοῦ λέξει. ὁ πολυνείκης δη-
λονότι. ΕΞΑΠΑΔΟΝΤΑΙ. καταπραΰνονται. ΠΑΤΡΩΙΑ
ΚΑΙ ΜΗΤΡΩΙΑ. τὰ περὶ τὴν πείρωσιν λέγοι ἄν. οὐ

γὰρ τὰ ἐξ ἀρχῆς πραχθέντα ὀνειδίζει αὐτῷ, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἄγαν ὀργῆς ἀπέβη. τούτου γὰρ αὐτὸν ἀποτρέπειν βούλεται. ΤΊΝΕΙΝ. ἀμείβεσθαι. ΣΩ͂Ν ἼΣΘΙ. ἀντὶ τοῦ σῶον. ὍΣ ΤΙΣ ΤΟΥ͂ ΠΛΈΟΝΟΣ ΜΈΡΟΥΣ. κατάδηλός ἐστιν ὁ χορὸς, ἐν ταύτῳ ἀναφωνῶν καὶ ἀλληγορῶν περὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀπληστίας. καὶ ἔοικε τῷ ἡσιόδῳ·

Νήπιοι οὐκ ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός. τείνει δὲ εἰς τὴν δυσποτμίαν οἰδίπου. ὉΠΌΤ' ἊΝ ΤΙΣ. ὅτε ἄν τις. ἘΣ ΠΛΈΟΝ ΠΈΣῌ ΤΟΥ͂ ΘΈΛΟΝΤΟΣ. τοῦ μετρίου. τοῦ ἱκανοῦ. τοῦ προσήκοντος. ἀφανῆ τὰ τέρποντα γίνεται, καὶ πᾶσιν ἄδηλα. Ἄλλως. ἘΣ ΠΛΈΟΝ ΠΈΣῌ. οὐ παύονται τοῦ κόρου, πρὶν εἰς θάνατον ἔλθωσιν. ΟΥ̓Δ' ἘΠΙ ΚΟΥ͂ΡΟΣ. γράφεται κόρος. ταῦτα καθ' ἑαυτόν. φησὶ δὲ ὁ χορὸς, τῷ πλεονεκτεῖν ἐθέλοντι παρὰ τὸ καίριον, καὶ τὸ μέτριον, ἄχορός ἐστιν οὗτος ἰσοτέλεστος. ὁμοίως ἀποθνήσκουσιν οἱ τοιοῦτοι. τὸ ἑξῆς δὲ, ἰσοτέλεστος θάνατος. τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου. βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἥκει. πολὺ δεύτερον ὡς τάχιστα. τοῦτό ἐστι τὸ ἑξῆς. οἷον, οὐδὲ ἔπεστιν αὐτοῖς κόρος ἰσοτέλεστος τοῦ ἄδου. τότε γὰρ ὁ τοιοῦτος κόρος λαμβάνει τέλος, ὅτε ἂν ὁ ἅδης ἐπέλθῃ. ἌΛΥΡΟΣ ἌΧΟΡΟΣ. ἐπεὶ ἐν θανάτῳ οὐχ ὑμνοῦσιν. ἢ μετὰ θάνατον, οἱ τοιοῦτοι οὐχ ὑμνοῦνται. ΜῊ ΦΥ͂ΝΑΙ ΤῸΝ ἍΠΑΝΤΑ. πάντων ἄριστον

ἀνθρώποις τὸ μὴ φῦναι. παρὰ τὸ λεγόμενον.
› Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον. ΤΌ ΔΈ
ΠΕῚ ΦΑΝῆι. τοῦτο τὸ ἑξῆς. ἐπεὶ δὲ φανῇ, τὸ βῆ
ναι ἐκεῖθεν ὅθεν περ ἥκει, ὡς τάχιστα παραπολὺ
τῶν ἄλλων, δεύτερόν ἐστιν ἐκείνου, τὸ μὴ φῦναι κα
θόλου. ὩΣ ΕΥ̓͂ ΤᾺΝ ΤῸ ΝΈΟΝ ΠΑΡῆι. ὡς ἡνίκ᾽ ἂν νη
πιότης παρῇ, ταύτας γάρ φησι κούφας ἀφροσύνας,
οὐδὲν ἐπιλογίζεται τῶν δεόντων. ἰδίως δὲ αὐτὸ
ἐξήνεγκεν, ὥσπερ εἰ ἔλεγε, τῷ γὰρ νέῳ, ἀφροσύνη πά
ρεστι. ΤΊΣ ΠΛΆΓΧΘΗ. τοῦτο ἰδίως ἐξήνεγκε.
βούλεται δέ τι τὸ τοιοῦτον σημαίνειν, τίς ἂν πλαγ
χθείη τῶν πολλῶν μόχθων. ΠΟΛΎΜΟΧΘΟΣ ἜΞΩ.
τίς ἔξω τοῦ πολύμοχθος εἶναι, ἐπλανήθη. ΤΊΣ
ΟΥ̓ ΚΑΜΆΤΩΝ ἘΝΙ. ταῦτα ὑπεροπτικῶς εἴρηται
κατὰ τοιαύτην ὑπόκρισιν, καθ᾽ ἣν ἐμφαίνεται. πρό
τερον μὲν ὅταν εἴπῃ τίς πλαγχθῇ τῶν μόχθων
τῶν πολλῶν, ὑπακουόμενον τὸ τοιοῦτον, οὐδείς.
πάλιν δὲ ὅταν ἑξῆς ἐπιζεύξῃ, τίς οὐ καμάτων ἔνι,
τὸ πᾶς. βούλεται γὰρ καὶ νῦν κατὰ τὸ ὅμοιον λέγειν,
οὐδείς ἐστι καμάτων, ὃς οὐκ ἔνεστιν. ἈΙ ΔῈ ΝΥΧΊ
ΑΝ ἈΠῸ ῬΙΠᾶΝ. τὰ ἀπὸ τῶν ὀρῶν φησι, τῶν προσα
γορευομένων ῥιπαίων. οὕτω δὲ καλοῦσι ῥίπαια ὄ
ρη. λέγει δὲ αὐτὰ ἐννύχια, διὰ τὸ πρὸς τῇ δύσει κεῖσθαι.
› μέμνηται δὲ καὶ ἀλκμὰν λέγων οὕτως. Ῥίπας ὄρος

ἔνθεον ὕλας νυκτὸς μελαίνης στέρνον. ΟἼΜΟΙ ΤΙ
ΔΡΆΣΩ. παραφυλάττου πάλιμ τὴν τέχνημ τῆς ῥη
τορείας αὐτοῦ. ὅτι οὐκ εὐθέως ἐπὶ τὴμ ὑπόθεσιν
αὐτοῦ ἀπαμτᾷ, ἀλλὰ προκατασκευάζει τὰ ὅλα εἰς εὔ
νοιαν. ἈΔΕΛΦᾺ Δ' ὯΣ ἜΟΙΚΕ. κοινὰ δὲ τούτοις ὡς ἔοι
κε γίνεται. ΤΩ͂Ν ΓᾺΡ ἩΜΑΡΤΗΜΈΝΩΝ ἌΚΗ ΜΈΝ.
ἐπαμάληψις. ἀμτὶ τοῦ ἀμακαλέσασθαι αὐτὰ καὶ ἀ
μαλῦσαι. ΤῸ ΔΥΣΠΡΌΣΟΙΣΤΟΝ. τὸ δυσπρόσπελα
στον. Ἃ ΔΗ͂ΛΟΝ ἮΛΘΟΝ ἬΔΗ. λείπει ἡ διὰ. ἵν' ᾖ, δι' ἃ ἦλθον.
ΣῪΝ ἙΠΤΆ ΤΕ ΛΌΓΧΑΙΣ. ἕκαστον σύστημα ἑνικῶς ὀ
νομάζει λόγχημ. ὡς εἴ τις ἐπὶ πολλῶμ ἵππωμ εἴποι
τὴν ἵππον. ἝΚΤΟΣ ΔῈ ΠΑΡΘΕΝΟΠΑΙ͂ΟΣ. ἔμιοι, οὐ τῆς
ἀταλάμτης παρθενοπαῖον φασὶ στρατεῦσαι, ἀλλὰ τοῦ
ταλαοῦ. ὃμ ἔνιοι διὰ τοῦ κ καλαὸμ προσαγορεύουσι.
καθάπερ ἀρίσταρχος ὁ τεγεάτης, καὶ φιλοκλῆς ἱστο
ροῦσι. συγγραφέων δὲ, ἑκαταῖος ὁ μιλήσιος. ἘΠΩΝΥ
ΜΟΣ ΤΗ͂Σ ΠΡΌΣΘΕΝ. παρὰ τὸ παρθένος οὕτω κλη
θείς. ΤΩ͂Ι Δ' ἈΝΔΡῚ. δεικτικῶς. καὶ ἔστι πυκνὸς ἐμ τῷ
τοιούτῳ σοφοκλῆς. ΠΡῸΣ ΝΥ͂Ν ΣΕ ΚΡΗΝΩ͂Ν. παθη
τικόν ἐστι τὸ πρὸς πατρῴων κρηνῶμ ὁρκοῦμ. ὥσπερ εἰ ἔ
φη, πρὸς τῶμ ἐκθρεψάντωμ σε ὑδάτωμ. ΤῸΝ ἌΝ
ΔΡΑ ΤΟΥ͂ ΠΈΜΨΑΝΤΟΣ. ἤρξατο πάλιμ ὁ χορὸς χρη
στόν τι συμβουλεύειν. ΘΗΣΕΥ͂Σ ΔΙΚΑΙΩ͂Ν. δίκαιομ
κρίνων. ὍΣ ΓΩ͂Ι ΚΆΚΙΣΤΕ. δαιμονίως τῇ ἀποστροφῇ

χρῆται

χρῆται ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἐπὶ τὸν πολυνείκην ὁ οἰδί
πους. παραφύλαξον δὲ, πῶς οἱ αὐτοὶ τῶν λόγων γί
γνονται τῶν μὲν θηλειῶν ἐγκώμιον, τούτου δὲ, κα
τηγόρημα. ΤΟΙΑΣ ΔΆΡΑΣ. τοῦτο ἀπαξάπαν
τες οἱ πρὸ ἡμῶν παραλελοίπασιν. ἔχει δὲ τὰ ἀ
πὸ τῆς ἱστορίας οὕτως. οἱ περὶ ἐτεοκλέα καὶ πολυ
νείκην δι᾽ ἔθους ἔχοντες τῷ πατρὶ οἰδίποδι πέμπειν
ἐξ ἑκάστου ἱερείου μοῖραν τὸν ὦμον, ἐκλαθόμε
νοι ποτὲ, εἴτε κατὰ ῥᾳστώνην, εἴτε ἐξ ὁτουοῦν, ἰσχί
ον αὐτῷ ἔπεμψαν. ὁ δὲ μικροψύχως καὶ τελέ
ως ἀγεννῶς, ὅμως γοῦν ἀρὰς ἔθετο κατ᾽ αὐτῶν, δό
ξας κατολιγωρεῖσθαι. ταῦτα ὁ τὴν μικρὴν θηβαΐδα
„ ποιήσας, ἱστορεῖ οὕτως. Ἰσχίον ὡς ἐνόησε χαμαὶ
„ βάλεν εἶπέ τε μῦθον. Ὤιμοι ἐγὼ παῖδες μὲν ὀνει
„ δείοντες ἔπεμψαν. Εὖκτο διῒ βασιλεῖ καὶ ἄλλοις
„ ἀθανάτοισι, Χερσὶν ὑπ᾽ ἀλλήλων καταβήμεναι
„ ἄϊδος εἴσω. τὰ δὲ παραπλήσια τῷ ἐποποιῷ, καὶ αἰσχύ
λος ἐν τοῖς ἑπτὰ ἐπὶ θήβαις. καὶ ἔοικε τὸ τῆς ἱστορί
ας ἥκειν ἐπὶ πολλούς. ὡς καὶ παρατίθημι ἐκτεθῆναι
„ αὐτὰ πρὸς τὸ γελοιότερον διὰ τούτων. Ἀεὶ δ᾽ ὁρῶν
„ τί γὸ ξύει καὶ τυφλὸς ἦν. θυσίας γὰρ ἀπαρχὰς γέρας ἐ
„ πέμπομεν πατρί. περιαιρόντ᾽ ὦμον, ἐκκρίτον γέρας. τὸ
„ δή γε συκοφάντες ὑμεμνημένοι, λήσειν δοκοῦντες
„ ἀντὶ τοῦ κεκομμένου, ὃ πέμψαμεν βόειον. ὁ δὲ

› λαβὼν χερὶ, ἐρήμω. ἐπαφήσας εἶπέ τ' ἐκ θυμοῦ τα
› δε. τίς μοι τόδ' ἀντόμοιον μισητὸν κρέας. πέμπων
› γέλωτα δή με ποιοῦνται κόροι. θύοντες ὕβρει, τυφλὸς
› οὗτοι γνώσεται. οὕτω λέγοντες ὦ θεοὶ μαρτύρο
› μαι. ἐγὼ τάδ' ὑμᾶς καὶ κατεύχομαι κακὰ. αὐτοῖσιν
› αὐτοὺς τῶν δὲ δὶς τόσα σχέθειν. χαλκῷ δὲ μαρμαί
› ροντες ἀλλήλων χρόα, σφάξοιεν ἀμφὶ κτήμασι βασι
› λικοῖς. καὶ μένανδρος ἐν ναυκλήροις. ὅ, τε πολυμεί
κης πῶς ἀπώλετ' οὐχ ὁρᾷς. ΟἼΜΟΙ ΚΕΛΕΥ͂ΘΟΥ.
καὶ αὕτη δευτέρα ἐστὶν ὥσπερ δέησις, καὶ παθητικω
τάτη. ἐν τῷ ἀπολοφύρεσθαι αὐτὸν τεχναζομένη πά
νυ πιθανῶς. ΧΡΗΊΖΕΙ ΓᾺΡ. ἐν ἴσῳ τῷ χρησμῷ δεῖ. τοῦτο
ἐφ' ἑαυτοῦ φησι καὶ τοῦ ἀδελφοῦ. ἡμῖν δὲ, οὐ συμβατέον. οὐ
δὲ συγχωρητέα. ΟἼΜΟΙ ΤΆΛΑΙΝΑ ΤΊΣ ΔῈ. τὸ ἑξῆς, τίς
δὲ τολμήσειεν ἕπεσθαι, κλύων τὰ τοῦδε τἀνδρός.
ΟὐΔ' ἈΓΓΕΛΟῦΜΕΝ. καὶ ἐν ταῖς τέχναις ἐστὶ τοῦτο.
ὅτι οὐ πάντα δεῖ ἀληθεύεσθαι, ἐὰν μὴ χρήσιμα ᾖ. ἀλλὰ
δίκαιον, ψεύδεσθαι. ΜΈΘΕΣΘΕ ἬΔΗ. καὶ ἐκ τούτου δῆ
λον, ὅτι ἐν τῇ παρακλήσει ἅμα τοὺς λόγους λέγουσα τού
τους, εἴχετο αὐτοῦ ἡ ἀδελφή. ΚΑῚ ΤΗ͂ΙΔΕ ΦΥ͂ΝΑΙ. καὶ
τοιᾷδε τύχῃ, καὶ ἐναντίᾳ. ΝΈΑ ΤΆΔΕ ΝΕΌΘΕΝ. νεωστὶ.
ἢ καὶ ὅτι μάλιστα ξενικά ἐστι τὰ πρόσωπα, καὶ τὰ κατέχον
τα τούτους κακὰ, ὅμως συναλγεῖ. καὶ εὐλαβεῖται μὴ ἐκ
τῆς ὁμιλίας τῆς σὺν αὐτοῖς, ἀπολαύσωσί τι μος

κακοῦ καὶ αὐτοί. ἐν τοιούτῳ οὖν ἤθει καὶ ὁ λόγος
αὐτοῖς διάκειται. τοιαῦτα πάρεστιν ἡμῖν φησιν ἅτο
πα παρὰ τοῦ ξένου ἀπολαῦσαι, ἐκτὸς εἰ μὴ μοῖ
ρά τις καταλαμβάνει ἡμᾶς. καὶ κατὰ μοῖραν ἀπο
λαύομεν, ὧν ἀπολαύσομεν. ΕΙ ΤΙ ΜΟΙΡΑ. εἰ μὴ
κατὰ μοῖραν ταῦτα πάσχω, εἴποιμι ἂν ἐκ τοῦ πο
λυμείκους νέα μοι κακὰ ἐληλυθέναι. ΜΑΤΗΝ
ΓᾺΡ ΟὐΔῈΝ ἈΞΙΩΜΑ. οἷον, οὐδέν ἐστι μάτην ὑπὸ
θησέως ἀξιωθὲν πραχθῆναι. ἀλλ᾽ ὃ ἂν γίνεται ὑ
πὸ θησέως, τοῦτο καλῶς γίνεται. τὸ δὲ ἑξῆς, μά
την γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι. ὁ
πηλικη ὁρᾷ ταῦθ᾽ ὁ ἀεὶ χρόνος. ἕτερα μὲν αὔξων ἄνω.
τὰ δὲ παρ᾽ ἦμαρ αὖθις. ὅ ἐστιν, εἰς τὸ ἔμπαλιν τρέ
πων τὰ ἤδη αὐξηθέντα. οἷον, πάντα ἔχει ὑφ᾽ ἑαυ
τῷ ὁ χρόνος. τὰ μὲν, ὁρᾷ. τὰ δὲ, καὶ αὐτὸς ὁρᾶται.
τὰ γὰρ πραττόμενα, τῷ χρόνῳ φαίνεται. τουτέστιν,
ἐν τῷ χρόνῳ πολλαὶ μεταβολαί. καὶ ὁρᾶται ὁ χρό
νος πολλὰ μὲν αὔξων παρ᾽ ἦμαρ, πολλὰ δὲ εἰς τὸ ἔμ
παλιν τρέπων. ΕΚΤΥΠΕΝ ΑἸΘΗΡ. τὸ συνεκτικώτατον
τοῦ δράματος ἐν τούτῳ, καθάπερ προεῖπεν ὁ οἰδίπους.
σημεῖα δ᾽ ἥξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα. ἢ σεισμὸν, ἢ βροντήν
τιν᾽, ἢ διὸς σέλας. μεταξὺ οὖν τῶν χοροῦ λόγων, γίνε
ται τοῦτο. ἐφ᾽ ᾧ ὁ χορὸς ἀναβοᾷ. ὅπερ ἦν σύμβολον τοῦ
τὸν οἰδίποδα τεθνήξεσθαι. ὅπερ γνωρίσας ὁ οἰδίπους.

ἀξιοῖ τὸν θησέα ἐν τάχει παραγενέσθαι. ΤΑΞΙΩΜΑ. τὸ βούλημα. ΔΙΟΒΟΛΟΣ ἘΣ ἌΚΡΑΝ. ἄκραν φόβαν κρατός. οὕτως ἀποδώσεις. ΟΥΡΑΝΙΑ ΓᾺΡ ἈΣΤΡΑΠΗ. ἀντὶ τοῦ ταχεῖα. ΤΙ ΜᾺΝ ἈΦΗΣΕΙ. τοῦτό φησιν, οὐ μάτην γίνεται τὸ κατὰ τὴν διοσημείαν, ἀλλ᾽ ἐπί τινι μεγάλῃ συμφορᾷ. νῦν δὲ συμφορὰν φησὶ τὸ μέσον ὄνομα τῆς συντυχίας. οἷον, ἐπί τινι γίνεται ἡ διοσημεία. ἍΛΙΟΝ. μάταιον. ἈΦΟΡΜᾼ. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀφορμᾷ. ΤΩ͂Ι Δ᾽ ἘΠ᾽ ἈΝΔΡΙ. ἐπ᾽ ἐμοὶ δηλονότι. ΘΕΣΦΑΤΟΣ ΒΙΟΥ ΤΕΛΕΥΤΗ. ἡ θεσπισθεῖσα τελευτή. ἈΠΟΣΤΡΟΦΗ. ἀποφυγή. ΤΩ͂Ι Δ᾽ ΕΥΜΒΑΛΩΝ. τίνι τεκμηρίῳ νοήσας στοχασάμενος. ἈΜΦΙΣΤΑΤΑΙ. περιίσταται ἡμῖν μέγας ψόφος. ἽΛΑΟΣ Ὦ ΔΑΙΜΟΝ. λείπει τὸ ἔσο. εὐσεβέστατα ὁ χορὸς εὔχεται πρὸς τὸν θεόν. εἰ ἐπί τινι χαλεπῷ ταῦτα πράττει, ἵλεων αὐτὸν γενέσθαι. ὅρα οὖν ὅτι ἡ συμφορὰ ἐπὶ τῆς μέσης ἐννοίας κεῖται. ΜΑΤΕΡΙ. τῇ ἀττικῇ. ἈΦΘΕΓΓΈΣ. χαλεπόν. ἘΝΑΙΣΙΟΥ ΔῈ ΞΥΝΤΥΧΟΙΜΙ. μὴ δὲ πονηρῷ τινι συντύχω. ἈΚΕΡΔΗ͂ ΧΆΡΙΝ. ἧς φαῦλον τὸ κέρδος. ΜΕΤΑΣΧΟΙΜΙ ΠΩΣ. ἀντὶ τοῦ σχοίην. ἎΡ᾽ ἘΓΓΥΣ ἈΝΗΡ. ὁ θησεύς. ΤΙ Δ᾽ ἊΝ ΘΕΛΟΙΣ ΤῸ ΠΙΣΤΟΝ. τί τὸ πιστὸν θέλεις ἐμβαλεῖν τῇ φρενὶ ἐκείνου. τῇ τοῦ θησέως δηλονότι. ἀντὶ τοῦ τί βούλει πιθανὸν ἀνακοινώσασθαι τῷ θησεῖ. ΔΟΥ͂ΝΑΙ ΣΦΙΝ. ἀντὶ τοῦ αὐτῷ. καὶ τὸ τιμὴν δὲ πληθυντικῶς. ἃ πάροιθ᾽ ὑπεσχόμην. Ἄλλως. ΔΟΥ͂ΝΑΙ

ΞΕΙΝ. ἢ σφὶν, ἀντὶ τῆς οἱ, ἀντωνυμίας κεῖται. εἶδει γὰρ τε-
λεσφόρον δοῦναί οἱ χάριν. ἸΩ ΓΑΙ͂. θαυμαστῶς ὁ χορὸς
βοᾷ. ἐπάξια γὰρ τὸ πρᾶγμα. ἘΠῚ ΓΥ΄ΑΛΟΝ. ἢ ἐπὶ πρὸς
τὸ ἄκραν. ἤγουν, ἐπ' ἄκραν πέτραν. ΠΟΣΕΙΔΑΩΝΙ΄ΩΙ. ποσει-
δῶνι. διὸ κεῖται τὸ χ. ἄλλως. ΠΟΣΕΙΔΑΩΝΙ΄ΩΙ. ἀντὶ τοῦ
ποσειδῶνος ἐστὶν ἐναλίου θεοῦ. ὁ δὲ ἑτέρως ἐσχημά-
τισε κλητικώτερόν πως. διὸ κεῖται τὸ χ. ἉΓΙΑ΄ΖΩΝ.
ἀντὶ τοῦ ἁγίζων. ΠΑΡΥ΄ΜΩ͂Ν. ὑμῶντε, καὶ οἰδίποδος.
ἘΠΙῬΡΑ΄ΞΑΣΑ. ἀντὶ τοῦ ἐπέρραξεν. ΘΕΩ͂Ν ΤΥ΄ΧΗΝ. ἐπι-
τυχίαν. ΝΕ΄ΟΡΤΟΝ ἈΥ͂. ἀντὶ τοῦ νέον. ΚΑΙ΄ ΣἌΓΕΡ. τὸ ἑ-
ξῆς, καὶ σὲ μὴ ψεύσας. ΣΗΜΑ΄ΤΩΝ ΠΡΟΚΕΙΜΕ΄ΝΩΝ. οἷ-
ον, διὰ τῶν σημείων. ΓΥ΄ΡΩΣ ἌΛΥΠΑ. ἕως γήρως. ΤΗ͂Ι ΔΕ΄
ΚΕΙ΄ΣΕΤΑΙ. γράφεται, σῇ τε κείσεται. ΜΗ΄ΘΟΥ͂ ΚΕ΄ΚΕΥ-
ΘΕ. μήτε ὅπου κρύπτεται ὁ χῶρος. ΓΕΙΤΟ΄ΝΩ͂Ν. εἰ
μὲν βαρυτόνως γειτόνων, τῶν θηβαίων. εἰ δὲ περισπωμέ-
νως γειτονῶν, ἀντὶ τοῦ γειτνιῶν ὁ τάφος. Ἃ ΔΈΞΑΓΙΣΤΑ.
καθαρά. σημείωσαι καὶ τὸ ἄγος τοῦτο. ἐνταῦθα οὕτως.
ἐξάγιστα, ἀντὶ τοῦ ἁγνὰ καὶ μὴ ὅσιά τε ῥηθῆναι. καὶ ἐπὶ τοῦ-
του γὰρ χρῶνται πολλαχοῦ. ΤΩ͂Ι ΠΡΟΦΕΡΤΑ΄ΤΩΙ ΜΟ΄ΝΩΙ.
χρησίμως καὶ τοῦτο. ὥστε παρὰ τὸν καιρὸν τῆς τελευτῆς
παραδιδόναι τὸ ἀπόρρητον τῷ πρεσβυτέρῳ υἱῷ. ὑπὲρ
τοῦ μέχρι τοῦ παντὸς διαμεῖναι τὴν ὠφέλειαν τοῖς ἀθη-
ναίοις, δι' ἧς τῶν θηβαίων κρατήσουσι. ΧΟΥ͂ΤΩΣ ἈΔΗ΄-
ΙΟΝ. ἀδῄωτον. ΚἌΝ ΕΥ͂ ΤΙΣ ΟἸΚΗ͂Ι. κἂν δικαίως τίς

παλιτεύηται, παλλαὶ πόλεις ἀδίκως ἐπέρχονται.
ΜΗ ΔΈ ΓἘΝΤΡΕΠΏΜΕΘΑ. ἀντὶ τοῦ ἐπιστρεφώμεθα. ὅ-
μηρος. ἐντροπαλιζόμενος. ἘΓῺ ΓᾺΡ ἩΓΕΜῺΝ. ἐγὼ γὰρ
ἡγεμὼν ὑμῖν πέφηνα, ὥσπερ ὑμεῖς τῷ πατρί. ΤΗ͂ΙΔΕ
ΓᾺΡ ἌΓΕΙ. οὐ παῖς ὁ ὑποκριτὴς, ἀλλ᾽ εὐθὺ ἄπεισιν, ὥς-
περ ἀγόμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ. πάνυ δὲ σεμνῶς καὶ τὸ
τοῦ ἑρμοῦ προσέθηκεν. ὮΙ ΦῶΣ ἈΦΕΓΓῈΣ. ὁ τῷ μὲν ὁ-
ρᾶν. οὐ τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς. ΠΡΌΣΓΟΛΌΙ ΤΕ ΣΟΊ.
οἱ ἀθηναῖοι. ΤᾺΝ ἈΦΑΝῆ ΘΕῸΝ. τὴν περσεφόνην
φησίν. ἘΝΝΥΧΊΩΝ ἌΝΑΞ. τῶν ἐν νυκτὶ ἀεὶ καὶ σκό-
τῳ διατριβόντων. τεθνηκότων. ΛΊΣΣΟΜΑΙ ΜΉΤ᾽
ἘΠΙΠΌΝΩΙ. τὰ ἑξῆς μὲν δῆλα ἐκ τῆς λέξεως. τὸ
δὲ δίδυμοι, τούτῳ ἀσυνάρτητόν πως φαίνεται ἡμῖν.
ἐπιστῆσαι οὖν ἄξιον λαβόντας καλὸν ἀντίγραφον. δίδου
μοι τὸν ξένον κατανύσαι τὰν παγκευθῆ κάτω νεκύων
πλάκα. καὶ στύγιον δόμον, μήτε ἐπιπόνῳ, μήτε ἐπὶ βαρυη-
χεῖ μόρῳ. εὔχονται δὲ αὐτῷ μὴ δυσθανατῆσαι. ΚΑῚ ΜΆ-
ΤΑΝ ΠΗΜΆΤΩΝ. ἀποστρέφει τὸν λόγον πρὸς τὸν οἰδίποδα.
τὸ δὲ μάτην ἱκνουμένων, ἔν τινι τρόπῳ εἴρηκε. παρ᾽ ὅσον
σχεδὸν πάντα τὰ ἁμαρτήματα τῷ οἰδίποδι ἀκουσί-
ως ἐγένετο. καὶ νῦν οὖν κατὰ τοῦτο μάτην ἂν λέγοι τὴν
μωρίαν ὑπίσχειν αὐτοῦ. ὮΙ ΧΘΟΝΊΑΙ ΘΕΑΊ. ὦ ἐριννύες.
ΘΗΡῸΣ. τοῦ κερβέρου. ἘΥΝᾶΣΘΑΙ. κοιμᾶσθαι. λεί-
πει τὸ φασίν. ὁ γὰρ νοῦς τοιοῦτος. ὅν φασι κοιμᾶσθαι. κυ-

ζεσθαί τε φασι. τοῦτο δὲ αὐτὸς ἀποδέδωκεν ἐπώμο-
λέγος αἰὲν ἀνέχει. ἤρκει δὲ ἡ κατ' ἔλλειψιν ἐξενήνε-
κτο ὁ λόγος. ΛΟΓΟΣ ΑΙΕΝ ΑΝΕΧΕΙ. ἀντὶ τοῦ φασίν. ΟΝ
Ω ΓΑΣ ΠΑΙ. τὸν κέρβερον ἐξευμενίζομαι. τῷ ξένῳ ὁρμω-
μένῳ, ἢ περῶν τὰς νερτέρας νεκρῶν πλάκας, ἀβλα-
βῶς ὑπαντῆσαι. ΚΑΤΕΥΧΟΜΑΙ ΕΝ ΚΑΘΑΡΩι. ἐπονό-
λαβε. τῷ δὲ ἑνικῷ κέχρηται ἀντὶ τοῦ πληθυντικοῦ. λέ-
γει γὰρ τὰς εὐμενίδας. ταύτας δὲ, οὕτω καὶ ἐν ἀρχῇ γε-
νεαλογεῖ. ΣΕ ΤΟΙ ΚΙΚΛΗΣΚΩ ΤΟΝ ΑΙΕΝΥΠΝΟΝ.
ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον. αἰένυπνον. τὸν ἀείυπνον. τὸν διαπαν-
τὸς κοιμώμενον. φησὶ δὲ τὸν θάνατον, ὥσπερ δαίμονά
τινα ὄντα. πρὸς πάντας γὰρ σχεδὸν τοὺς ὑποχθονίους,
τὴν παράκλησιν ἐποιήσατο. τὸν πλούτωνα. τὴν περσε-
φόνην. τὸν κέρβερον. καὶ νῦν πρὸς τὸν θάνατον αὐτόν. ΑΝ
ΔΡΕΣ ΠΟΛΙΤΑΙ, ΞΥΝΤΟΜΩΤΑΤΟΣ. ἀντὶ τοῦ συντόμως.
ἔστι δὲ ὁ ἄγγελος, εἷς τῶν ἀκολουθησάντων θησεῖ θε-
ραπόντων. καὶ ἀφῖκται ἐμιᾷ ἀπαγγέλλων τῶν πρα-
χθέντων ἐπὶ τῆς ἐρημίας. οὐ γὰρ πάντα δυνατὸν
ἦν θεάσασθαι. ΚΕΙΝΟΝ ΤΟΝ ΑΕΙ ΒΙΟΤΟΝ. τὸ μακρὸν
γῆρας, ἢ τὴν ζωήν. εἰώθασι γὰρ τὸ ἀεὶ, καὶ ἐπ' ὀλίγου χρόνου
τάττειν. ὅμηρος, Ἔχων κότον ἐμμενὲς αἰεί. ΩΣ ΜΕΝ
ΓΑΡ ΕΝΘΕΝΔΕ. ὑπερβατόν. ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδε
εἷρπεν, ὑφηγητῆρος οὐδενὸς φίλων. ἀλλ' αὐτὸς ἡ-
μῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος, καὶ σὺ παρὼν οἶδας.

Ἄλλως. ἐξηγητῆρος. κατὰ συναλοιφήν. λέγει δὲ ὅτι, ὑπ' οὐδενὸς ἡγητῆρος. ΕΞΗΓΟΥΜΕΝΟΣ. προηγούμενος. ΕΠΕΙ Δ' ΑΦΙΚΤΟ ΤΟΝ ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΝ ΟΔΟΝ. ἀντὶ τοῦ οὐδόν. ὃν ἐν ἀρχῇ εἶπε χαλκόπουν οὐδόν, τοῦτον νῦν ὑποτίθεται ἐκτὸς τῆς σκηνῆς, καὶ οὐκέτι ἐν ὄψει τοῦ θεάτρου. καὶ νῦν καταρράκτην προσηγόρευσε, διὰ τὸ νομίζειν ἐκεῖνον τὸν τόπον κατάβασιν ἔχειν εἰς ᾅδου. καὶ εἰσί μοι, δι' αὐτῆς τὴν ἁρπαγὴν φασὶ τῆς κόρης γενέσθαι. ΕΝ ΠΟΛΥΣΧΙΣΤΩΙ ΜΙΑΙ. ὡς πλειόνων οὐσῶν τῶν ὁδῶν. ΚΟΙΛΟΥ ΠΕΛΑΣ ΚΡΑΤΗΡΟΣ. τοῦ μυχοῦ· τὰ γὰρ κοῖλα οὕτως ἐκάλουν ἐκ μεταφορᾶς. ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῇ Αἴτνῃ κοιλώματα, κρατῆρες καλοῦνται. λέγει δὲ δι' οὗ καταβῆναι φασὶ τὴν κόρην ἁρπαγεῖσαν. Πειρίθου τε φησὶ κεῖται συνθήματα. οἷον ὑπομνήματα τῆς πίστεως ἧς ἔθεντο πρὸς ἀλλήλους, περὶ τῆς εἰς ᾅδου καταβάσεως. ἀμάρτυρον δέ, εἰ διὰ τούτου τοῦ τόπου κατῆλθον. πιθανῶς δὲ ὁ σοφοκλῆς πρὸς χάριν τῆς ἀττικῆς φησὶν ἐνταῦθα τὴν εἰς ᾅδου κατάβασιν οἱ δίποδος γενέσθαι. ΚΕΛΕΥΘΩΝ ΕΝ ΠΟΛΥΣΧΙΣΤΩΙ. ὡς πλειόνων οὐσῶν τῶν ὁδῶν. ΕΦ' ΟΥ ΜΕΣΟΥ ΣΤΑΣ. σταθεὶς, καὶ μηκέτι ὁδεύσας. μέσου δέ, ἀντὶ τοῦ μεταξὺ τοῦ κρατῆρος ὅ ἐστι τοῦ μυχοῦ, στάς. ΤΟΥ ΤΕ ΘΟΡΙΚΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ. ταῦτα γνώριμα τοῖς ἐγχωρίοις. Θόρικος δὲ δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς. ΚΟΙΛΗΣ ΤΑ

ΧΈΡΔΟΥ. ἀπὸ κοινοῦ τὸ στάς. κοίλης δὲ ἀχέρδου, τῆς τὸν πυθμένα ἐχούσης ὑπόκενον. σαπέντα. ΠΑΙ͂ΔΑΣ ἨΝΏΓΕΙ ῬΥΤΩ͂Ν ὙΔΆΤΩΝ. ἐπὶ τὸ ἀφαγνισθῆναι αὐτὸν πρὸ τελευτῆς. ΤΩ͂Δ' ΕΥ̓ΧΛΌΟΥ ΔΉΜΗΤΡΟΣ. εὐχλόου δήμητρος ἱερόν ἐστι πρὸς τῇ ἀκροπόλει. καὶ εὔπολις μαρικᾷ. » Ἀλλ' εὐθὺ πόλεως εἶμι. » θῦσαι γάρ με δεῖ κριὸν, χλόῃ δήμητρι. ἔνθα δηλονότι, καὶ κριὸς θήλεια τῇ θεῷ ταύτῃ θύεται. οὕτω δὲ τιμᾶται ἐκ τῆς τῶν κήπων χλόης. θύουσί τε, θαργηλιῶνος ἕκτῃ. ΕΠΙΣΤΟΛΆΣ. ἐντολάς. πράξεις. ἫΙ ΝΟΜΊΖΕΤΑΙ. ὡς νομίζεται ἐπὶ τοῖς νεκροῖς. ΖΕΥ͂Σ ΧΘΌΝΙΟΣ. πάνυ σεμνῶς τὸ χθόνιος. οἷον μύκημα ἐγένετο καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ, προδηλοῦντος τοῦ θεοῦ τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ ἔδει ἀπαλλάττεσθαι τὸν οἰδίποδα. ΟΥ̓Δ' ἈΝΊΕΣΑΝ. οὐκ ἀνέπεμπον. ΠΤΎΞΑΣ. περιπλέξας. ΔΥΣΠΌΝΗΤΟΝ ΤΡΟΦῊΝ. γηροκομίαν. ΤῸ ΓᾺΡ ΦΙΛΕΙ͂Ν, ΟΥ̓Κ ἜΣΤΙΝ ἘΞ ὍΤΟΥ. ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς πλέον μου ὑμᾶς ἐφίλησε. ΛΥΓΔΗΝ. λύζοντες. ἜΚΛΑΙΟΝ ῬΆΝΤΕΣ. ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ πάντες. κατ' ἐπικράτειαν δὲ πάντες φησὶν, ἑνὸς μὲν ὄντος ἄρρενος τοῦ οἰδίποδος. » δύο δὲ τῶν θηλειῶν. ὅμοιον τῷ, Μοῦσαι καλαὶ καὶ » πολλομόοις ἐγὼ σπένδω. ΘΩΫΞΕΝ. ἐκάλεσεν. ἐβόησεν. ἈΥΔΑ͂Ι ΜΟΛΕΙ͂Ν ὉΙ ΓΗ͂Σ. ἀντὶ τοῦ πρὸς αὐτόν. ΠΊΣΤΙΝ ἈΡΧΑΊΑΝ. διὰ τὴν ἀρχαίαν. βούλεται δὲ λέ-

γὴν, ἀρχὴν πίστεως. ΤΕΛΕΙΝ ΔΟΣΑΝ. ἀντὶ τοῦ ὅσας ἄν. ΔΙΚΑΙΟΥΝ. δίκαιον κρίνειν. ΑΣΤΑΚΤΙ ΔΕ. πολυστακτί. πολυδακρύτως. ΣΤΡΑΦΕΝΤΕΣ ἘΞΑΠΕΙΔΟΜΕΝ. ἴδιον αὐτοῦ τὸ πολλαῖς κεχρῆσθαι ταῖς προθέσεσι. παραφυλακτέον δὲ πῶς καὶ τὰ ἄρρητα ὑπ' ὄψιν ἤγαγεν ὁ ἄγγελος, ἐκ τοῦ σχήματος μηνύων. ἌΝΑΚΤΑ ΔΑΥΤΟΝ. τὸν θησέα ἴδομεν κατὰ τοῦ κρατὸς ἔχοντα χέρα, ἐπίσκιον ὄμματος. ὅ ἐστι, τῇ χειρὶ σκέποντα τοὺς ὀφθαλμούς, πρὸς τὸ μὴ θεωρῆσαι τὸ δεινὸν τοῦ πάθους. ἤγουν, τὸ σχῆμα τοῦ θαυμαζόντων ἐνδεικνύμενον. ἘΠΕΙΤΑ ΜΕΝ ΤΟΙ ΒΑΙΟΝ. ἀντὶ τοῦ μετ' ὀλίγον οὐ μετὰ πολύ. ΚΕΡΑΥΝΟΣ ἘΞΕΠΡΑΞΕΝ. ἀνεῖλεν. Ἢ ΤΟΝ ΝΕΡΤΕΡΩΝ. ἢ τὸν νερτέρων γῆς πέδον εὔνουν διαστάν. ὅ ἐστι, χάσμα αὐτῷ εὔνουν μὲν ἐγένετο. ἈΛΥΠΗΤΟΝ. γράφεται, ἀλάμπετον. ἈΛΛ' ΕἼ ΤΙΣ ΒΡΟΤΩΝ. ὡς οὐδεὶς ἄλλος. ΕἸ ΔΕ ΜΗ ΔΟΚΩ ΦΡΟΝΕΙΝ. εἰ δέ τις οἴεταί με μὴ φρονοῦντα λέγειν, οὐκ ἂν αὐτῷ συγχωρήσαιμι, οὐδὲ συγκαταθείμην, ὅτι ταῦτα ὡς ἄφρων λέγω. ΟΥΚ ἊΝ ΠΑΡΕΙΜΗΝ. παραχωρήσαιμι. ΧΟΙ ΠΡΟΠΕΜΨΑΝΤΕΣ. ἀντὶ τοῦ ὁ θησεύς. ΦΘΟΓΓΟΙ ΣΦΕ. αἱ θυγατέρες ἐν μέρει αὐτοῦ ἀπολοφύρονται, ἐφ' οἷς τε νῦν σὺν τῷ πατρὶ ἔπαθον, καὶ ἅπερ ἐκδέξεται αὐτάς. καὶ ἔστι τὰ ἐφεξῆς τοῦ δράματος, οὐκ εὐκαταφρόνητα. ΑἸ ΑἸ. ΦΕΥ. τὸ ἑξῆς ἐστι νῶιν στενάζειν, οὐ τὸ ἔμφυτον μὲν πατρὸς

αἷμα. λέγω δὲ μή, ἀλλὰ πολλὰ δηλονότι. ΑΛΛΟΤΕ ΜΕΝ ΠΟΝΟΝ. πρότερομ μέμ, τινὰ ἐπάσχομεμ ἐπὶ τῷ πατρί. τὸ δὲ πύματομ τοῦτο καὶ ἔσχατομ, τὸ κατὰ τὴν ἀφάνησιν αὐτοῦ οὕτω παράδοξόν ἐστιν, ὡς μὴ δὲ λόγομ εὑρέσθαι ἐπ᾽ αὐτῷ δυνατὸν εἶναι. ΑΛΟΓΙΣΤΑ. ἀδιήγητα κακὰ βαστάζομεν. ΙΔΟΝΤΕ ΚΑΙ ΠΑΘΟΥΣΑ. ἀντὶ τοῦ ἰδοῦσαι, καὶ παθοῦσαι. πολλαχοῦ δὲ τῷ σχήματι χρῆται. ἀμτὶ τῶν θηλυκῶμ, τὰ ἀρρεμικὰ τιθείς. καὶ ἐμ ἠλέκτρᾳ.

› Ὦ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βε
› βηκόσι ποτὲ, Ψυχῆς ἀφειδήσαντε προὐστάτημ
› φόνου. καὶ πάλιν, Ὅρα κακῶς πράσσομτε, μὴ
› μείζω κακὰ χρησώμεθα. καὶ ὅμηρος. Τὼ δὲ
› βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ᾽ ὁμοῖαι. καὶ ἡσίο
› δος. Καὶ τότε δὴ πρὸς ὄλυμπομ ἀπὸ χθονὸς εὐ
› ρυοδείης, Λευκοῖσιμ φαρέεσσι καλυψαμένω χρόα
› καλὸν, Ἀθανάτων μετὰ φῦλομ ἴσαμ, προλιπόμ
› τ᾽ ἀμθρώπους. Αἰδὼς καὶ μέμεσις.

ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΜΕΝ ΕΙΚΑΣΑΙ. οὐδὲ εἰκόνα ἔχω λαβεῖν τοῦ πάθους. ΩΣ ΜΑΛΙΣΤ᾽ ΑΝ ΕΙ ΠΟΘΩι ΛΑΒΟΙΣ. ὡς ἂμ ἐπιποθήσαις, τὸν τρόπομ τῆς τελευτῆς μαθεῖμ. ἢ ὡς μάλιστα ἄμ τις ποθήσαι μαθεῖμ ὅπως βέβηκεμ. οἷομ παραδόξως. καὶ ἐπιφέρει τὴμ αἰτίαμ τοῦ παραδόξου δοκοῦντος εἶμαι. ΤΙ ΓΑΡ ΟΤΩι ΜΗΤ᾽ ΑΡΗΣ. πρὸς τὸ ἄμω. τί γάρ ἐστιμ εἰκονίσαι ἐκείνῳ πάνυ, ᾧτινι μήτε πόλεμος.

μήτε νόσος ἐπῆλθεν. ἀλλ' ἀφανῶς διὰ χάσματος ἀπολομένω. ΝΩ͂ΙΝ ΔΈ. ἡμῖν. ἐμοὶ καὶ ἰσμήνῃ. τὸ δὲ τάλαινα, διὰ μέσου ἀναπεφώνηται. ΠΩ͂Σ ΓᾺΡ ΕἸ ΤΙΝᾺ ἈΠΙ͂ΑΝ ΓᾹ͂Ν. ποῦ γῆς πλανηθεῖσαι, τροφῆς τύχοιμεν. ἀπίαν δὲ γᾶν, τὴν μακρὰν καὶ ἄποθεν οὖσαν. ΔΎΣΟΙΣΤΟΝ. τὴν δυσπόριστον. ἵν' ᾖ, τοῦ πάθους ἐπίτασις. ὅτι τροφῆς ἀπορήσομεν. ἄλλως, προσοισόμεθα τοῦ πατρὸς ἐστερημέναι. Ὦ ΔΊΔΥΜΑ ΤΈΚΝΩΝ. ταῦτα ὁ χορὸς παρηγορῶν ἐμμένειν τοῖς ἐγνωσμένοις παρὰ θεῶν. φέρε οὖν τὸ ἐκ θεῶν εἱμαρμένον καλῶς. ΜΗΔ' ἌΓΑΝ ΟὙΤΩ ΦΛΈΓΕΣΘΟΝ. ἀντὶ τοῦ μὴ ἄκρως φλέγεσθε. τὸ ἐκ θεοῦ πεμφθὲν δυσανασχέτως φέρουσαι. ΟὔΤΟΙ ΚΑΤΆΜΕΜΠΤΑ. οὐκ ἐν τοιούτοις ἐστὲ ὥστε καταμέμφεσθαι. ἤτοι ὡς ἂν ἐπικουφίζοντος αὐταῖς τὴν συμφορὰν τοῦ βασιλέως. ἢ οἷον οὐκ ἐν χείρονι νῦν ὑμῖν ἔσται τὰ πράγματα. ΓΌΘΟΣ ΚΑῚ ΚΑΚΩ͂Ν ἌΡ' ἮΝ ΤΙΣ. οἱ μὲν περὶ τὸν χορὸν παραμυθεῖσθαι πειρῶνται αὐτάς. αἱ δὲ, οὐδὲν ἧττον ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν χωροῦσι καὶ ὀλοφύρονται. καί φασιν, ἦν ἄρα τις κακῶν πόθος. ὡς ἡμεῖς ἐν κακοῖς ὄντος τοῦ πατρὸς καὶ μὴ ὁρῶντος, ἐστέργομεν αὐτόν. καὶ νῦν μὴ παρόντα ποθοῦμεν. ὡς ὅτε ἐν χερσὶν κατεῖχον τὸν οἰδίποδα, περιέστελλον καὶ ἐθεράπευον. ΚΑῚ ΓᾺΡ Ὃ ΜΗΔΑΜΗ͂. καὶ γὰρ δυστυχοῦντα τὸν πατέρα,

ἐποθοῦμεν θεραπεύειν. καὶ νῦν μὴ παρόντα ποθοῦ
μεν. ΓΈΡΩΝ ἈΦΊΛΗΤΟΣ. λείπει τὸ ἦς. ΚΑῚ ΤᾺ
ΔΕ ΜῊ ΚΥΡΉΣΗΙΣ. καὶ τὰ νῦν μὴ γένοιό μοι ἄφι
λος. ἊΣ ἜΧΡΗΙΖΕ ΓᾶΣ. ἐφ᾽ ἧς ἤθελε ξένης γῆς ἀπέ
θανε. ΠῶΣ ΜΕ ΧΡῊ ΤῸ ΣῸΝ ΤΆΛΑΙΝΑΝ. τουτέστι, τὸ
παρὰ σὲ ἄχος τηλικοῦτόν ἐστιν. ἸῺ ΜΉ. τὸ ἑξῆς,
μὴ ἔχρηζες. ἀντὶ τοῦ μὴ ὤφελες. ΓᾶΣ ἘΠῚ ΞΈΝΑΣ.
μεμονωμένος τῶν συγγενῶν. ἈΛΛ᾽ ἜΠΕΙ ὈΛΒΊΩΣ ΓΈ
ΛΥΣΕΝ. ἐπεὶ ὁ οἰδίπους εὐδαιμόνως ἀπέθανε, μὴ
λίαν θρηνεῖτε. ΔΥΣΆΛΩΤΟΣ ΟὐΔΕΊΣ. οὐδεὶς δύσ
ληπτος, ἀλλ᾽ εὐάλωτος. ὮΣ ΤΊ ῬΈΞΩΜΕΝ. κατὰ κῶ
λον ἀλλήλαις διαλέγονται πάνυ παθητικῶς. καὶ μὴ
τισὶν ἀπίθανον δόξῃ καὶ ἀνοικονόμητον. καὶ τὸ ἐπιθυ
μεῖν τὴν ἀντιγόνην ὀπίσω ἀνιέναι ἐπὶ τὸν τοῦ πατρὸς
τάφον, μὴ ἐπισταμένην τὰ κατ᾽ αὐτὸν ὅπως ἀπέθα
νεν. ἀλλὰ τὸ ἦθός ἐστι παθητικόν. καὶ ὃ μάλιστα πράττου
σιν αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς τοιούτοις συμπτώμασιν, ἀεὶ
ἐπιφοιτᾶν θέλουσαι τοῖς τῶν θανόντων τάφοις.
ΜῶΝ ΟὐΧ ὉΡᾷΣ. οὐχ ὁρᾷς καὶ τέλεως ἄταφος ἔπι
τνε δίχα τε παντός; τὰ δὲ ἄνω διὰ μέσου κατὰ ἀ
κόλουθον τῆς ἀντιγόνης. ΣΦῶΙΝ ΤῸ ΜῊ ΠΙΤΝΕῖΝ.
κακῶς ἡ ἀντωνυμία. διὸ τὸ χ. ΠΑΎΕΤΕ ΘΡΉΝΟΝ ΠΑῖ
ΔΕΣ. τῇ μὲν ἑρμηνείᾳ ἐπιστῆσαι ἄξιον. τὸ δὲ τῆς
διανοίας, ἀσαφές. φησὶ γὰρ ὁ χορός, μὴ θρηνεῖτε ὦ

παῖδες. νέμεσις γάρ ἐστι τοῦτομ θρηνεῖν, ᾧ τὰ τῆς τελευτῆς κατὰ χάριμ ἀπέβη. οὐ χρὴ οὖν τούτους πενθεῖμ, οἷς κεχαρισμένον ἐστὶ τὸ ἀποθανεῖν. Ὦ ΠΑΙ͂ΔΕΣ. ἈΠΕΙ͂ΠΕΝ ἘΜΟΙ͂. παραφύλαξομ τὴν τέχνην. πῶς αἱ νέαι μὲμ ἄπειροι τῶμ κατὰ τὴμ ὑπόθεσιν. λοιπὸν ἔτι παρὰ θησέως μανθάνομεμ, τίνα ἦμ ἔνια τῶμ εἰρημένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ οἰδίποδος. τὰ δὲ τελευταῖα, καὶ δυστραπελώτερα. καὶ οὐ ῥᾳδίως ἐστὶμ αὐτῶν κατακρατῆσαι ἐμ τῇ ἐξηγήσει. πεποίηται γὰρ ταῦτα εἰς τὸ ἀσαφέστερον. ἈΛΛ᾽ ΕἸ ΤΆΔ᾽ ἜΧΕΙ ΚΑΤᾺ ΝΟΥ͂Ν. εἰ ἀρέσκει τούτῳ ταῦτα τὸ μὴ λεχθῆναι, καὶ ἡμῖμ ἀρκεῖ τὸ μὴ ἀκοῦσαι. ΤΟΙ͂ΣΙΝ ὉΜΑΊΜΟΙΣ. ἐτεοκλῆ καὶ πολυνείκη. ΠΡΌΣΦΟΡΑ. ἀντὶ τοῦ χρήσιμα.

Τέλος σχολίων, τῶν εἰς τὸν ἐπὶ κολωνῷ οἰδίπουν.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΡΑΧΙΝΙΑΣ.

ΛΟΓΟΣ ΜΕΝ ΕΣΤ᾽ ΑΡΧΑΙΟΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΦΑΝΕΙΣ.

ρόπος ἀναχρονισμός. μεταγενέστερος γὰρ σό
ὁ λων ὁ μηδένα μακαρίζειν δεῖν πρὸ τελευτῆς,
πρὸς κροῖσον ἀποφηνάμενος. ΕΓΩ ΔΕ ΤΟΝ Ε
ΜΟΝ. ἐγὼ φησὶ τὸν ἐμὸν αἰῶνα καὶ πρὸ θανάτου διέγνωκα
βαρὺν ὄντα καὶ ἀπεχθῆ καὶ δυστυχῆ. ΝΑΙΟΥΣ᾽ ΕΝ ΠΛΕΥ
ΡΩΝΙ. πόλει τῆς αἰτωλίας. ΝΥΜΦΙΩΝ ΟΚΝΟΝ. νυμ
φίων, ἀντὶ τῶν νυμφευμάτων. ὄκνον δὲ, τὸν φόβον. ὅμη
» ρος, Οκνείω δ᾽ ἵππων ἐπιβήμεναι. εἰ δὲ γράφεται ὄ
τλον, τὴν ταλαιπωρίαν. ἢ ὡς ὅμηρος, τὸ μεμορημένον
καὶ πεπρωμένον. καλλίμαχος, Κενεὸν πόνον ὀτλή
σαντες. ἡ δ᾽ ἰδία δὲ ἡ φράσις. καὶ ἡ ἱστορία. ΔΡΑΚΩΝ ΕΛΙ
ΚΤΟΣ. διὰ τὸ σκολιὸν τῶν ῥευμάτων. ΒΟΥΚΡΑΝΟΣ.
οἱ ποταμοὶ ταυρόκρανοι διετυποῦντο. ἢ ὅτι μυκηθμῷ
» εἰσὶ παραπλήσιοι περὶ τὰς ἐκβολάς. ὅμηρος, Με
» μυκὼς ἠΰτε ταῦρος. ἢ ὅτι σχίζουσι τὴν γῆν ὡς βόες. ἢ διὰ
τὸ τὰς καταναμὰς παρὰ ποταμοὺς εἶναι. ΕΚ ΔΕ ΔΑ
ΣΚΙΟΥ ΓΕΝΕΙΑΔΟΣ. ὁ νοῦς, ἐκ δὲ τῆς δασυτρίχου γε
νειάδος αὐτοῦ, κατέρρει πλῆθος ὑδάτων ὡς ἀ
πὸ κρήνης. παροιμία ἐκ πολλοῦ οὕτως εἰρημένη.
Ο ΚΛΕΙΝΟΣ ΗΛΘΕ ΖΗΝΟΣ. τοῦτο γὰρ ἦν παρὰ οἱ
μέως ὡρισμένον. τῷ νικῶντι ἀχελῷον αὐτὴν δω
θῆναι. ΕΚΛΥΕΤΑΙ ΜΕ. ἀντὶ τοῦ ἀπαλλάττει με,

καὶ ἐλεύθεροι τοῦ φόβου τοῦ ἀχελώου περιγενόμε-
νος. ΚΑῚ ΤΡΌΠΟΝ ΜῈΝ ἊΝ. τὸν τρόπον τῆς πρὸς ἀλ-
λήλους αὐτῶν μάχης, οὐκ ἂν διείποιμι. ἐδεδοίκειν
γάρ. ἐκεῖνος δ' εἴποι ἄν, ὃς ἄφοβος αὐτὴν τὴν μάχην
θεωρῶν ἐκάθητο. ὅμηρος· Ἔνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀ-
νὴρ ὀνόσαιτο μετελθών, ὅς τις τ' ἄβλητος. ἘΓῺ ΓᾺΡ
ἭΜΗΝ. δασέως. ἵνα συνάδῃ τό, ἀλλ' ὅς τις ἦν θακῶν
ἀταρβὴς τῆς θέας. οἱ δὲ ψιλῶς, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον.
ΜΉ ΜΟΙ ΤῸ ΚΆΛΛΟΣ. μὴ διὰ τὸ κάλλος ἀλγηδό-
νι περιπέσω, τῷ ἀχελῴῳ γαμηθεῖσα. ΤΈΛΟΣ Δ' ἜΘΗ-
ΚΕ ΖΕῪΣ ἈΓΏΝΙΟΣ. ὁ πρύτανις τοῦ ἀγῶνος. τὸ δὲ
ὅλον οὕτως ἔχει. ὁ ἀγώνιος ζεύς, εὐτυχὲς τῷ ἀγῶνι
τέλος ἐπέθηκεν. ἐμοὶ δὲ οὐκ εὐτυχές. εὐτυχῶς μέν,
ὅτι ἀπήλλαξέ με τοῦ ἀχελῴου. οὐκ εὐτυχῶς δέ, ὅ-
τι καὶ νῦν οὐχ ἧττον ἀγωνιῶ διὰ τὴν τοῦ ἡρακλέους
ἀπουσίαν. ΛΈΧΟΣ ΓᾺΡ ἩΡΑΚΛΕῚ ΚΡΙΤῸΝ. ἀντὶ τοῦ
ἔκκριτον. διὰ τὸ καὶ περὶ ἡρακλέους ἀγωνιᾶν. ΞΥ-
ΣΤᾶΣΑ. ἀντὶ τοῦ συνελθοῦσα. ΤΡΈΦΩ. ἀντὶ τοῦ ἔ-
χω καὶ αὔξω. ΠΡΟΚΗΡΑΊΝΟΥΣΑ. ἀγωνιῶσα. μερι-
μνῶσα κατὰ τὸ κέαρ. ὅ ἐστιν ἐν ἤθει, βουλευομένη. καὶ
εὐριπίδης, Τί ποτ' ὦ τέκνα τάδε κηραίνετε. ΝΥΞ
ΓᾺΡ ΕἸΣΆΓΕΙ. ἀντὶ τοῦ, νυκτὸς ἔρχεται. καὶ νυκτὸς
ἐξορμᾶται. ὥστε διαδοχὴν μοι τῶν πόνων γίνε-
σθαι. ΓΉΤΗΣ. γεωργὸς ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος. ΕΚ

ΤΟΠΟΝ. ἔξω καὶ πόῤῥω οὖσαν. ΛΑΤΡΕΥΟΝΤΑ. τῷ
ὑπηρετοῦντα τῷ εὐρυσθεῖ. ΥΠΕΡΤΕΛΗΣ. ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ
τὸ τέλος γενόμενον. οἷον, τοὺς πέλας τῶν ἄθλων κρείσ
σων ὤφθη κατορθώσας αὐτούς. ἢ ὑπέρτερος ὢν τοῦ ἐ
στίν. ἐγκρατὴς καὶ ὑπεράνω. ΕΝ ΤΡΑΧΙΝΙ. πόλις θεσσα
λίας. ἐς ἣν ἡρακλῆς κατῴκησε διὰ τὸν τοῦ ἰφίτου φόνον
κατὰ τὸν νόμον. ΞΕΝΩΙ ΠΑΡ' ΑΝΔΡΙ. τῷ κήυκι. ὃς ἦν τοῦ
› ἀμφιτρύωνος ἀδελφοῦ. ὡς καὶ ἡσίοδος › τρηχῖνα δ' ἔτοι
› παρελαύνων ἐς κήυκα ἄνακτα. ΑΚΗΡΥΚΤΟΣ ΜΕΝΕΙ.
ἄσημος. οὐ μηνυόμενος ὅπου ποτέ ἐστιν. ὃν οὐδεὶς
ἐλθὼν κηρύττει καὶ ἀπαγγέλλει ὅπου ποτέ ἐστι.
ΣΧΕΔΟΝ Δ' ΕΠΙΣΤΑΜΑΙ. ὑποπτεύω. ὑπονοῶ. οἴομαι.
ΔΕΛΤΟΝ ΛΙΠΩΝ ΕΣΤΙΧΕΝ. ὡς τοῦ ἡρακλέους τινὰ
διαθήκην γράψαντος εἰς δέλτον καὶ καταλελοιπό
τος. ὡς εἰ μὴ ἔλθοι διὰ τοσούτου χρόνου, γνῶναι
αὐτὸν τελευτῶντα. μετὰ τοὺς πεντεκαίδεκα
μῆνας ἀμαρ[illegible]σαν, ποιῆσαι αὐτὴν τὰ ἐντεταλ
μένα. ΘΕΟΙΣ ΑΡΩΜΑΙ. εὔχομαι τοῖς θεοῖς, μη
δὲν λυπηρὸν ἐπιγεγραμμένον ἔχουσαν λαβεῖν, πημο
νῆς ἄτερ. ΠΑΝΔΑΚΡΥΤ' ΟΔΥΡΜΑΤΑ. διὰ πανδα
› κρύτων ὀδυρμάτων. ὡς τὸ, διὰ τ' ἔντεα καὶ
› μέλαν αἷμα. ΘΡΕΝΟΥΝ. μυθεῖτε. εἰς φρόνη
σιν ἄγειν. ΤΟ ΣΟΝ. τὸ σοὶ συμφέρον. ἢ τὸ ἴσον, ἀν
τὶ τοῦ ὀλίγον. ΠΩΣ ΠΑΙΣΙ ΜΕΝ ΤΟΣΟΙΣΔΕ ΠΛΗΘΥΕΙΣ.

ἦσαν γὰρ αὐτῇ παῖδες ἐξ ἡρακλέους, ὕλλος. κτήσιππος. γλῆνος. ὀλίτης. ἔστι δὲ ἡρακλεῖ καὶ ἕτερος ὕλλος ἐκ μελίτης. ΕΙ ΠΑΤΡΟΣ ΝΕΜΟΙ ΤΙΝ' ὨΡΑΝ. ἤγουν φροντίδα. ὡς καὶ ἡσίοδος, ὤρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται. ὁ δέ μου σῆμα μάθῃς εἰ φροντίζει τοῦ πατρὸς, ὑπὸ τοῦ δοκεῖν καλῶς διαπράττεσθαι. ἈΡΤΙΠΟΥΣ. ὅ ἐστιν ἀρτίως καὶ ἡρμοσμένως τῷ καιρῷ πορεύεται. ΚΑΙ ΞΑΓΕΝΗΤΩΝ. δυσγενῶν. ἘΛΕΥΘΕΡΟΝ ΛΟΓΟΝ. σπουδαῖον. ἐλευθέρῳ πρέποντα. ΕΙ ΔΙΔΑΚΤΑ ΜΟΙ. ἃ προσήκει μαθεῖν. ἘΞΕΝΩΜΕΝΟΝ. ἐν ξένῃ διατρίβοντα. ἈΡΟΤΟΝ. ἐνιαυτόν. ἅπαξ γὰρ τοῦ ἔτους ἀροτριᾶται ἡ γῆ. ΠΑΝ ΤΟΙΝΥΝ. ἀκούεται τοίνυν τις, ὅτι ἡρακλῆς πᾶν αἰσχρὸν ὑπέμεινεν, εἰ ἀληθῶς ὑπέστη τὸ δουλεύειν τῇ ὀμφάλῃ. ἈΛΛ' ἘΞΑΦΕΙΤΑΙ. ἀφείθη. ἀπηλλάγη τοῦ δουλεύειν. ΕΥΒΟΙΔΑ ΧΩΡΑΝ. ἔνιοί φασι καὶ θεσσαλίας εἶναι οἰχαλίαν. οὐ δεῖν δὲ ἄτοπον συμμωμυμῶν. ΧΩΡΑΣ ΠΕΡΙ. τῆς εὐβοίας. ὩΣ ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΗΝ. ἔλεγε φησὶν, ὅτι ἐν οἰχαλίᾳ τεθνήξομαι. ἢ σωθεὶς, εὐδαιμονήσω τὸν ἐπίλοιπον χρόνον. ἘΝ ΟΥΝ ΡΟΠΗΙ. ἐμ κινδύνῳ καὶ ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἱσταμένῳ, οὐ πορεύσῃ συλληψόμενος αὐτῷ. καὶ συναγωνιούμενος. ἩΝΙΚ' Ἢ ΣΕΣΩΣΜΕΘΑ. τῷ πατρί. ΕΙ ΔΕ ΘΕΣΦΑΤΩΝ ἘΓΩ. εἰ δὲ καὶ ἠπιστάμην, ἢ προηκηκόειν φησὶν ὅτι ταῦτα προεῖπε πάλαι ἂν ἐγὼ συμπαρήμην αὐτῷ. χά

ΡΕΙΝΥΝ Ω ΠΑΙ. ἢ νῦν φησιν ὦ παῖ ἄπιθι. καὶ γὰρ τὸ
βραδέως τὰ δέοντα ποιεῖν ἐπειδὰν ἀκούσῃ τις, κέρδος
ἀναφέρεται. τουτέστι, ἢ εἰ βραδέως ἤκουσας, ἢ ὠφελή-
σεις αὐτὸν παραγενόμενος, κέρδος σοι ἔσται. ὋΝ ΑἸΟ-
ΛΑ ΝΥΞ. μέλαινα. ὡς οἱ νεώτεροι. ἢ ποικίλη, διὰ τὰ
ἄστρα. ἢ ταχεῖα, διὰ τὸ, νυκτὶ θοῇ παρόμοιος. ΤΙΚΤΕΙ.
ἀντὶ τοῦ ἀνατέλλειν ποιεῖ. ΦΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟΝ. λάμπον-
τα. ἍΛΙΟΝ ἈΙΣΤΩ. παρακαλῶ. ΤΟΝ ἈΛΚΜΗΝΑΣ.
παῖδα. ΠΟΘΙΜΟΙ. λείπει, οἰκεῖ. διατρίβει. ἬΓΟΝΤΙ-
ΟΥΣ ἈΥΛΩΝΑΣ. τοὺς παρὰ θάλατταν τόπους σενούς.
ἐκ δὲ τούτου τὰ πελάγη φησίν. ἆρα οὖν ἐν θαλάττῃ
ἐστὶν. ἢ ἀντὶ τοῦ νήσους αὐλῶν γὰρ τὸ σενόμακρον πέλα-
γος. ἀπὸ δὲ τοῦ πελάγους, τὸ περιεχόμενον ὑπ᾽ αὐτοῦ δη-
λοῖ. ὅ ἐστι, τὰς νήσους. ἢ δισσαῖσιν ἀπείροισιν. ἀντὶ τοῦ, ἢ
πρὸς τὰ ἑῷα καὶ δυτικά. ἢ ὅμηρος, ἠέλιος ὃς πάντ᾽ ἐ-
φορᾷ. Ω ΚΡΑΤΙΣΤΕΥΩΝ. ὦ νικῶν πάντας τοὺς θεοὺς
κατὰ τὸ ὀπτικόν. ΤᾺΝ ἈΜΦΙΝΕΙΚῊ ΔΗΙΆΝΕΙΡΑΝ.
λείπει ἡ διὰ. τοῦ περιμάχητον ἐπιρρηματικῶς. πυνθά-
νομαί φησι τοῦ ἀμφινείκη δηϊάνειραν, μηδέποτε τοὺς ὀ-
φθαλμοὺς ἀδακρύτους ἔχειν. ἀλλ᾽ ἀεὶ τῷ πόθῳ τοῦ δα-
κρύων νικωμένην, ὀδύρεσθαι. ὈΙΑ ΤΙΝ᾽ ἌΘΛΙΟΝ ὌΡ-
ΝΙΝ. τὴν ἀηδόνα. γράφεται καὶ ἄλιον ὄρνιν. ἤ-
γουν, τὴν ἀλκυόνα. ἢ τίκτει ἐν ταῖς ὑφάλοις πέ-
τραις. εἶτα τῶν ὠῶν ἀφανιζομένων, δακρύει.

ΟΥ ΠΟΤΕΥΝΑΖΕΙΝ. τὸν πόθον τῶν δακρύων κοιμί ζειν. ἀλλ' ἵπτασθαι καὶ ἀεὶ δακρύειν. ΑΔΑΚΡΥΤΩΝ. γρ. λυδακρύτων. ΑΛΛ' ΕΥΜΝΑΣΤΟΝ ΑΝΔΡΟΣ. ἀγαθὰ δὲ μὰ τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς ἀεὶ μνημονεύουσαν ἐν ταῖς ἀνάνδροις κοίταις, ψύχεσθαι κατὰ ψυχήν. ΕΥΘΥΜΙΟΙΣ ΕΥΝΑΙΣ. ταῖς μεριμνητικαῖς. ταῖς πολυφροντίσοις. ΑΝΑΝΔΡΩΤΟΙΣΙ. ταῖς ἐρήμαις τοῦ ἀνδρός. ΠΟΛΛΑ ΓΑΡ. τὸ πολλὰ, πρὸς τὸ κύματα. ΩΣΤ' ΑΚΑΜΑΝΤΟΣ Η ΝΟΤΟΥ. ὥσπερ γὰρ ἄν τις θεωροίη κυματουμένην τὴν θάλατταν, ἢ νότου πνέοντος, ἢ βορέου. τῶν δὲ κυμάτων τὰ μὲν ἀπιόντα. τὰ δὲ ἐπερχόμενα, οὕτω καὶ τὸν ἡρακλέα καθάπερ τι πέλαγος κακῶν, τὸ μὲν τὶ παρὸν λυπεῖ. τὸ δ' αὐξόμενον, ἀπόκειται. ΚΑΔΜΟΓΕΝΗ. τὸν θηβαγενῆ ἡρακλέα. ἡσίοδος, Ὀφρ' ἡρακλῆος θηβαγενέος κλέος εἴη. ΤΡΕΦΕΙ. ἀντὶ τοῦ ἔχει. ΑΥΞΕΙ. ἀντὶ τοῦ αὔξεται. ἡ τροφῆς καθημερινῆς καὶ αὐξήσεως, εἰσὶν αὐτῷ οἱ πόνοι. ὅν φησι τὸ μὲν τῶν κακῶν, ἔχει αὐτόν. τὸ δὲ, αὔξεται κατ' αὐτοῦ. Ἄλλως. ΤΡΕΦΕΙ. ἀντὶ τοῦ στρέφει κατὰ ἀντίφρασιν. ἔχει γὰρ οὕτως. τὸ μὲν αὐτὸν καταπονεῖ παρόν. τὸ δ' αὔξει καὶ κορυφοῦται. ἢ ὅτι οἰκεῖον τοῦ ἥρωος τὸ τρέφει καὶ αὔξει. ὥστε τρέφεσθαι αὐτοῦ τὴν ἀρετὴν διὰ τῶν πόνων. καὶ ἰσοκράτης, Οἷς ἡ τῶν τρόπων ἀρετὴ τηλικοῦτον εὐδοξίας χα

ῥακτῆρα τοῖς ἔργοις ἐπέβαλε. βίου δὲ πέλαγος, τὸν
χειμαζόμενομ βίον. ΚΡΗΣΙΟΝ. ὡς πάνυ χειμα-
ζομένης τῆς περὶ κρήτην θαλάσσης. ἈΜΠΛΑΚΙ-
ΟΝ. ἄπταιστομ. ἈΛΛΑ ΤΙΣ ΘΕΩΝ. θαῤῥεῖ φησὶν
ὦ δηϊάνειρα. θεῶν γάρ τις αὐτὸν ἀμαμάρτητομ
καὶ δίκαιον ὄντα, κωλύει ἀπὸ τοῦ ᾅδου. ἢ ἀμ-
πλάκητομ, ἐπιτυχῆ. παρὰ τὸ μὴ ἀναπλακεῖν. οἷον,
κωλύει αὐτὸν μὴ ἐπιτυχεῖμ τοῦ ᾅδου. ὯΝ ἘΠΙΜΕΜ-
ΦΟΜΕΝΑ ΣΟΙ. περὶ ὧν μεμφομένη σοι ὅτι οὐ προσή-
κόντως ὀδύρῃ. θεοὶ γὰρ αὐτὸν σώζουσιν. ἈΔΕΙΑ
ΜΕΝ, ἈΝΤΙΑ ΔΟΙΣΩ. ἐναντία οἷς περὶ τοῦ ἡρακλέ-
ους φρονεῖς. παραιτουμένη δὲ τῷ ἀδεία, ὡς ἐναν-
τία λέγουσα τῇ ἀνάσσῃ, ἐπάγει μὴ χρῆναι αὐτὴν ἀ-
ποβάλλειν τὴμ ἀγαθὴμ ἐλπίδα περὶ τοῦ ἀνδρός.
φησὶ γὰρ αὐτὸμ ζῆν. ἀντία δὲ, ὅτι τὸ ἐναντίομ νομί-
ζει ἡ δηϊάνειρα, ἀποθανεῖμ αὐτόν. ΟΥΚ ἈΠΟΤΡΥ-
ΕΙΝ. οὐκ ἀπογνῶναι. οὐκ ἀποκάμνειν. οὐκ ἀποβάλλειν.
οὐκ ἀποδοκιμάζειν. ἈΝΑΛΓΗΤΑ ΓΑΡ. οὐδὲ γὰρ ἄλυπα τοῖς
ἀνθρώποις ὁ ζεὺς τὰ πράγματα πεποίηκε. Δοιοὶ γάρ τε πί-
θοι. οἷον, συμμιγνύουσιν οἱ θεοὶ τὰ πράγματα τοῖς
ἀνθρώποις πήματι ἢ χαρᾷ. ἢ στρέφουσιμ ὀξέως τὰ πράγ-
ματα, ὥσπερ τὰς τῆς ἄρκτου στροφάς. ἈΛΛ' ἘΠΙ ΠΗΜΑ,
ΚΑΙ ΧΑΡΑ. ἐπὶ χαρᾷ δὲ ἢ πήματι, πᾶσι κυκλοῦ-
σιν οἱ θεοί. πῆμα δὲ, ἀντὶ τοῦ πήματι κατὰ ἀπο-

κοπήν. ΠΑ͂ΣΙ ΚΥΚΛΟΥ͂ΣΙΝ. ἀντὶ τοῦ κυκλοῦνται τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα. ἢ τὸ κυκλοῦσιν, ἐπὶ τῶν θεῶν. ΟἿΟΝ ἌΡΚΤΟΥ ΣΤΡΟΦΆΔΕΣ. τὰς ἄρκτου στροφὰς παρέλαβεν, ἐπεὶ διαφανεῖς τέ εἰσι καὶ εὐτυχαιτέραν ποιοῦνται τὴν κίνησιν. καθόλου γὰρ ὀξύτερον τὰ νότια κινοῦνται, διὰ τὸ μείζονα κύκλον ὁδεύειν. ἄρατος, Αὐτοῦ καὶ κριοῖο, θοώταταί εἰσι κέλευθοι. ΣΤΈΡΕΣΘΑΙ. ἀντὶ τοῦ λυπεῖσθαι καὶ στέρεσθαι χαρᾶς. τίνος δὲ στέρεσθαι, δηλονότι τοῦ χαίρειν. Ἃ ΚΑῚ ΣῈ ΤᾺΝ ἌΝΑΣΣΑΝ. ἅπερ καὶ σὲ λέγω χρῆναι φρονεῖν. καὶ χρησταῖς ἐλπίσι βόσκεσθαι. ἢ οὕτως. ἃ καὶ σὲ βούλομαι φροντίζειν. ὅτι γίνονται καὶ ἐκ κακῶν ἐπὶ ἀγαθὰ τὰ ἀνθρώπινα. ΖΗ͂Ν ἌΒΟΥΛΟΝ. δύσβουλον καὶ κακόβουλον. μὴ βουλευόμενον τοῖς ἰδίοις παισὶ τὸ συμφέρον. διὸ μηδὲν φαῦλον περὶ ἡρακλέους ἔλπιζε. οὐ γὰρ παρορᾷ τοῦ ἑαυτοῦ παιδὸς ὁ ζεύς. ΓΕΠΥΣΜΈΝΗ. ἐξ ἀκοῆς ἐλήλυθας, τῶν ἐμῶν αἰσθομένη κακῶν. ΤῸ ΓᾺΡ ΝΕΆΖΟΝ. ἡ γὰρ νέα ἡλικία, ἐν τοῖς τόποις τῆς ἀμεριμνίας βόσκεται. ΧΏΡΟΙΣΙΝ ΑὙΤΟΥ͂. τὸ αὐτοῦ τινὲς ψιλοῦσι καὶ νοοῦσιν αὐτόθι. ἔνιοι δὲ δασύνουσιν ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ. τοῖς ἰδίοις ἑαυτοῦ τόποις, ἀμερίμνως βόσκεται τὸ νεάζον. καὶ οὔτε καύματι φθείρεται. οὔτε ὑετῷ, οὔτε ἀνέμων σφοδρότητι. ΟΥ̓ ΘΆΛΠΟΣ ΘΕΟΥ͂. ἀντὶ τοῦ οὐδεμία μεταβολή. ἈΛΛ' ἩΔΟΝΑΙ͂Σ. ἀλλὰ ταῖς ἡδοναῖς εἰς ὕψος εὐθυμίας αἴρεται. ἕως τις γαμηθῇ. οὐδέν φησι

παράπτει τὴν νέαν ἡλικίαν. ἀλλ' ὡς τεῖχος ἀρραγὲς οὐ φθείρεται ὑπό τινος, οὕτως οὐδὲ ἡ νεότης ἐστηριγμένη ὑπὸ ἀμεριμνίας τῶν ἐν τῷ βίῳ κακῶν. μέγα γὰρ φροντὶς, οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ. ΕΣ ΤΟΥΘ' ΕΩΣ ΤΙΣ. τὸ τηνικαῦτα ἐπειδὰν γαμηθείη τις, εἰς τὰ καθ' ἑαυτὴν ἀποβλέπουσα καὶ συνορῶσα· ἔξω τῆς ἀμεριμνίας εἰς φροντίδας εἰσῆλθεν. οἰκτείρει τὰ κατ' ἐμέ. ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ. τὸ αὐτοῦ ὡς πρὸς τὸν νέον ἀποδέδωκε. ΠΑΘΗ ΜΕΝ ΟΥΝ ΔΗ. τὰ μὲν ἄλλα πάθη τοῦ ἡρακλέους, πολλάκις ἀπωδυράμην. ἓν δ' εἰπεῖν νῦν βούλομαι, οἷον οὐκ εἴρηκά πω. ΟΔΟΝ ΓΑΡ ΗΜΟΣ. ὅτι πρὸ πολλοῦ χρόνου χρησμὸς ἦν αὐτῷ δεδωμένος. ΝΥΝ ΔΩΣ ΕΤ' ΟΥΚ ΩΝ. ἀεὶ μὲν ἐξῄει ὡς ἐπὶ ὁμολογουμένῳ κατορθώματι. νῦν δὲ, ὡς τεθνηξόμενος ἐνετείλατό μοι. ἵνα πρόνοιαν ἄλλου ἀνδρὸς ἐμαυτῇ ποιήσωμαι. εἶπε δὲ καὶ περὶ τῆς ἑκάστου τῶν τέκνων μερίδος. ΧΡΕΙ' Η' ΜΕΛΕΣΘΑΙ ΚΤΗΣΙΝ. ἔλεγε προσήκειν ἐμὲ λαβεῖν τὴν προῖκα, καὶ τὰ δῶρα ἃ ὑπὲρ τοῦ λέχους ἐκτησάμην. Ἄλλως. ΧΡΕΙ' Η' ΜΕΛΕΣΘΑΙ ΚΤΗΣΙΝ. ἤγουν, προνοεῖσθαι ἑτέρου ἀνδρὸς, ἢ σώζειν τὸ λέχος. ΥΠΕΚΔΡΑΜΟΝΤΑ. διαφυγόντα τὸν θάνατον. ΤΟΙΑΥΤ' ΕΦΡΑΖΕ. ἡ δέλτος τοιαῦτα ἔλεγε παρὰ θεῶν εἱμάρθαι· ὥστε τούτων θάτερον αὐτῷ τέλος ἔσεσθαι τῶν πόνων. ΤΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ. τῶν ἑαυτοῦ πόνων τὸ τέλος. πολὺ δὲ τὸ τοιοῦτον εἶδος παρὰ ποιηταῖς. ΔΩΔΩΝΙ. τὴν ἐν Δωδώνῃ τῆς θεσπρωτίας φηγόν.

ἐφ᾽ ἧ δύο περιστεραὶ καθήμεναι ἐμαντεύοντο. ὡς
ἀπ᾽ εὐθείας τῆς ἡ δωδών. ὅμηρος δὲ δωδώνην εἶπεν.
› Εἰς τὸ αὐτό. ΔΩΔΩ̂ΝΙ ΔΙΣΣΩ̂Ν ἘΚ ΓΕΛΙΆΔΩΝ.
ὑπὲρ ἄνω τοῦ ἐμ δωδώνῃ μαντείου, δύο ἦσαμ πέλει
αι. δι᾽ ὧμ ἐμαντεύετο ὁ ζεύς, ὡς ἀπόλλων ἀπὸ τρίπο
δος. οἱ μὲμ, οὕτω λέγουσι θεσπίζειν. οἱ δὲ οὕτω. τὰς
ἱερείας γραίας οὔσας, καὶ γὰρ τοὺς γέροντας οἱ μολοσσοὶ
πελίους ὀνομάζουσιμ. ἡρόδοτος δὲ ἐν δευτέρᾳ φησὶ,
› Γελιάδες δέ μοι δοκέουσι κεκλῆσθαι πρὸς δωδω
› ναίωμ αἱ γυναῖκες. διότι βάρβαροι οὖσαι, ἐδόκουν ὁμοί
› ως ὄρνισι φθέγγεσθαι. μετὰ δὲ χρόνομ, δοκοῦσιμ ἀνθρω
πίνῃ φωνῇ φθέγξασθαι, ἐπείπερ ἐκ θηβῶν αἰγυπτί
ων ἦσαν. εὐριπίδης τρεῖς γεγονέναι φησὶν αὐτάς. οἱ δὲ,
δύο. καὶ τὴν μὲν, ἐς λιβύημ ἀφικέσθαι θήβηθεν ἐς τὸ τοῦ
ἄμμωνος χρηστήριομ τὸ περὶ τὴν δωδώνημ. ὡς καὶ πίν
δαρος παιάσιν. ΚΑῚ ΤΩ̂ΝΔΕ ΝΑΜΈΡΤΕΙΑ. καὶ τῶμ
εἰρημένων ὑπὸ ἡρακλέους, ἀλήθεια μὲν ἀποβαίνει.
ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ. ὥστε ὁπότερον πραχθῆναι.
ἘΊ ΜΕ ΧΡῊ ΜΈΝΕΙΝ. ἀντὶ τοῦ ζῆν. ΠΡῸΣ ΧΑΡᾺΝ ΛΌ
ΓΩΝ. πρὸς ἡδονήμ. πρὸς χάριμ ἀπαγγέλλουντα λόγον
ἡδονὴμ διδόντα. ἐκ τοῦ στεφάνου δὲ στοχάζεται, ὅτι
μέλλει χρηστὰ ἀπαγγέλλειν. ΤΆΧΕΣ ΔΌΜΟΥΣ.
ἀντὶ τοῦ ταχέως. εὐθέως. ἘΝ ΒΟΥΘΕΡΕῚ ΛΕΙΜΩ̂ΝΙ.
μέγα θέρος ἔχοντι. ὅ ἐστι, λήϊομ. τὸ γὰρ βου. ἐπιτατικόν.

ἢ τῷ σφόδρα βαλλομένῳ ἢ καταθερομένῳ. ἤγουν, θερμαινομένῳ ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Ἄλλως. ΒΟΥΘΕΡΕῚ. ὄνομα τοῦ λειμῶνος, ἢ πολυθερεῖ. τὸ γὰρ βοῦ, ἐπιτατικόν ἐστιν. ὅ ἐστι πολλάκις θεριζομένῳ. ἢν ἐπεὶ πολυφόρῳ. ἢ ὑπὸ βοῶν θεριζομένῳ τοῖς ὀδοῦσι. τουτέστι, βοῦς τρέφοντι. ΠΡῸΣ ΧΑΡᾺΝ. πρὸς ἡδονήν. ΑΥ̓ΤῸΣ ΔῈ ΠΩ͂Σ ἌΠΕΣΤΙΝ. ἀντὶ τοῦ εὐτυχεῖ ὁ ἡρακλῆς, πῶς ἄπεστιν ὁ λίχας καὶ οὐκ ἦλθε ταχέως ἀπαγγέλλων. ΟΥ̓Κ ΕΥ̓ΜΑΡΕΊΑι. οὐ ῥᾳστώνῃ. οὐ καταφρονήσει σου ἄπεστιν, ἀλλὰ κεινόμενος ὑπὸ τοῦ πλήθους. τὸ δὲ οὐ πολλήν, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγη. οἱ δέ, οὕτως. ΟΥ̓Κ ΕΥ̓ΜΕΡΕΊΑι. οὐκ εὐχερείᾳ, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔστιν αὐτῷ εὐχερὲς παραγενέσθαι. ΜΗΛΙΕῪΣ ἍΠΑΣ ΛΕΏΣ. μηλιεῖς, ἔθνος θετταλικὸν πλησίον τραχῖνος. μηλία δὲ ἡ πόλις καλεῖται. ΤῸ ΓᾺΡ ΠΟΘΟΥ͂Ν. τὸ ποθούμενον. ΟΥ̓Χ ἙΚῺΝ. ἙΚΟΥ͂ΣΙ ΔῈ. τοῖς μηλιεῦσιν αὐτὸς ὁ λίχας σύνεστιν οὐχ ἑκών. βούλεται γὰρ αὐτῶν ἀποστάς, ἐλθεῖν πρὸς σέ. ὮΙ ΖΕΥ͂ ΤῸΝ ΟἼΤΗΣ ἌΤΟΜΟΝ. τὸν ἀπόρθητον. συμβαλόντες γὰρ οἱ δυσμενεῖς δῃοῦσι τὰ χωρία. ἄμεινον δὲ τὸν ἀφιερωμένον θεοῖς ἢ ἀγεώργητον. ἐν οὐδὲ βοτὰ καταβόσκεται. τὰ δὲ τοιαῦτα χωρία, ὀργάδας ἐκάλουν. ΦΩΝΉΣΑΤ᾽ Ὦ ΓΥΝΑῖΚΕΣ. ἀντὶ τοῦ ὀλολύξατε, καὶ βοήσατε. χάριν ὁμολογοῦσαι τοῖς θεοῖς. ὌΜΜ᾽ ἘΜΟῚ ΦΉΜΗΣ. ὄμμα φήμης φησὶν αὐτὸ τὸ φανερῶς ἀπαγγέλλαντα. ἢ τὸ ἀπὸ τῆς φή

μης φῶς. ἈΝΑΣΧῸΝ. ἀνάφανέν. ἀνατείλαν. ἐκ με-
ταφορᾶς τοῦ ἡλίου. ἘΦΕΣΤΊΟΙΣ ἈΛΑΛΑΓΑΙ͂Σ. ταῖς ἐπὶ
τῶν θυσιῶν εὐχαῖς. ἀντὶ τοῦ ὁ πᾶς οἶκος ἡρακλέους, θυ-
σίας καὶ εὐχὰς ποιείτω. Ὁ ΜΕΛΛΌΝΥΜΦΟΣ. εἴτις
μελλόνυμφός ἐστιν. εἴτε γεγαμηκώς, ἡκέτω. κοινὴ
γὰρ πάντων ἐστὶν εὐχή. ἡκέτω δὲ πᾶσα κλαγγὴ ἀρσένων τε
καὶ θηλειῶν. καὶ κοινὴν εὐχὴν ποιησάτω. ἘΝ ΔῈ ΚΟΙΝῸΣ.
τὸ κοινὸς ἀττικόν. ὡς κλυτὸς ἱπποδάμεια. ἈΝΆΓΕΤ' Ὦ
ΠΑΡΘΈΝΟΙ. ἀνυμνεῖτε πάντες καὶ πᾶσαι τὸν σωτῆρα καὶ
παιᾶνα ἀπόλλωνα. ΒΟΆΤΕ ΤᾺΝ ὉΜΌΣΠΟΡΟΝ. ἀνυ-
μνεῖτε καὶ τιμᾶτε, τὴν ἅμα τῷ ἀπόλλωνι σπαρεῖσαν. τὴν
ἐν ὀρτυγίᾳ τιμωμένην. νύμφας δέ φησι, τὰς ὀρεστι-
άδας. παρόσον ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβει ἡ ἄρτεμις. ἈΕΊ-
ΡΟΜ' ΟΥ̓Δ' ἈΠΏΣΟΜΑΙ. μετεωρίζομαι ἐν τῷ χορεύειν εἰς
τὸν ἀέρα, καὶ ἄνω αἴρομαι. τὸ γὰρ μελιδάριον, οὐκ ἔστι στά-
σιμον, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ὀρχοῦνται. ἈΜΦΊΠΥΡΟΝ.
παρόσον ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ δαδουχεῖ, ἡ αὐτὴ οὖ-
σα τῇ ἑκάτῃ. ΤῸΝ ΑΥ̓ΛῸΝ Ὦ ΤΎΡΑΝΝΕ. ὦ αὐλέ. ὦ
ἡράκλεις. ἢ ὦ διόνυσε. Ἄλλως. ὦ αὐλὲ τῆς ἐμῆς
φρενὸς τύραννε. ἐρεθίζει γὰρ ὁ αὐλὸς τὰς παρθένους
πρὸς τὴν χορείαν. ἀντὶ τοῦ ὦ κρατῶν τῆς ἐμῆς φρενός.
ἐν δὲ τῷ ταῦτα λέγειν, ὀρχοῦνται ὑπὸ χαρᾶς.
ἈΝΑΤΑΡΆΣΣΕΙ ΕΥ̓ΟΙ͂ Μ' Ὁ ΚΙΣΣῸΣ. εἰς βακχικὴν ἅ-
μιλλαν τουτέστι χορείαν, παρορμᾷ με ὁ κισσός.

τὸ δὲ ὑποστρέφων, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ λύπης εἰς ἡδονὴν μεταστρέφων, ἢ ὑπερβάλλων. ΑΝΤΙΠΡΩΡΑ. ἐναντία. ἀντικείμενα τοῖς προτέροις κακοῖς ἀγαθά. ἢ ἀντιπρόσωπα. ὑπ' ὄψιν ὁρώμενα. ὑποδεικνύουσι δὲ τὸν λίχαμ ἐρχόμενον. ΧΑΡΤΟΝ. ἄξιον χαρᾶς. ΚΑΤ' ἜΡΓΟΥ ΚΤΗ͂ΣΙΝ. κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν. κατὰ τὴν τοῦ ἔργου πρᾶξιν. τουτέστιν, ἀξίως τῆς τοῦ ἡρακλέους ἀρετῆς προσφωνούμεθα. ἀντὶ τοῦ οἵων ἔδει τυχεῖν προσφωνημάτων τοὺς τοιαῦτα κατειργασμένους, ἐτύχομεν. ΓΗ͂Σ ΠΑΤΡΩΙΑΣ. ἀντὶ τοῦ τῆς ἑλλάδος. ἀργεῖος γὰρ ὁ ἡρακλῆς. ΤΕΛΗ Τ' ἘΓΚΑΡΠΑ. τέλη, θυσίας. ἔγκαρπα δέ, θυμιάματα τὰ ἀπὸ ἀνθῶν, ἢ καρπῶν. ΚΗΝΑΙΩι ΔΙΙ. κήναιον εὐβοίας ἀκρωτήριον. ἀπὸ κηναίου τοῦ εὐφορίωνος. ἢ τοῦ ἐλεφήνορος. ΕΥΚΤΑΙΑ ΦΑΙΝΩΝ Η ἈΠΟ ΜΑΝΤΕΙΑΣ ΤΙΝΟΣ. πότερον αὐτὸς φθεγξάμενος ἢ ὑποσχόμενος ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦ ποιεῖν, ἢ ἀπὸ μαντείας θεοῦ τινος κελεύσαντος. ΕΥΚΤΑΙ' Ὁ ΘΗΡΕΙ. κατ' εὐχήν φησιν αὐτὸν τελέσθαι τὰς θυσίας. ὅτε γὰρ ἐκράτησεν οἰχαλίας, εὐχαριστηρίους τὰς θυσίας προσήγαγε. ΤΟΥ ΠΟΤ' ΕἸΣΙΝ. ἀντὶ τοῦ τίνος δεσπότου. ΟἸΚΤΡΑΙ ΓΑΡ. εὐγενεῖς μὲν γὰρ δοκοῦσιν εἶναι, εἰ μὴ ἄρα με σφάλλουσιν αἱ κατ' αὐτὰς συμφοραί. τουτέστιν, εἰ μὴ ἄρα διὰ τὴν τύχην ὑπεδύσαντο οἶκτον. ΤΑΥΤΑΣ ἘΚΕΙΝΟΣ. ἵνα τὰς μὲν αὐτὸς ἔχῃ, τὰς δ' ἀνιερώσῃ τοῖς θεοῖς.

Η ΚΑΙ ΠΙ ΤΑΥΤΗ. ἄφρουν τὸν πολὺν τοῦτον καὶ ἀμάριθμον χρόνον τῶν ἡμερῶν ἐν τῇ οἰχαλίᾳ διέτριψεν. ΑΣΚΟΠΟΝ. πολύν. ὃν οὐκ ἄν τις ἐπιλογίσαιτο. καταμάθοι, διὰ τὸν χρόνον. ΑΝΗΡΙΘΜΟΝ. ἀντὶ τοῦ ἀναρίθμητον. ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ Δ᾽ ΟΥ ΧΡΗ ΦΘΟΝΟΝ. μέμψιν. οὐ χρή φησι μέμφεσθαι οἷς ἂν πράξῃ ὁ ζεύς. ἰδίῳ γὰρ λογισμῷ πάντα πράττει καὶ θέλει. ἢ οὕτως. οὐ χρὴ παραιτεῖσθαι λέγειν τὰ παρὰ τοῦ διὸς γινόμενα, κἂν ᾖ χαλεπά. ΕΝΙΑΥΤΟΝ. ὁ ἡρόδοτος τρία ἔτη λέγει τὸν ἐνιαυτόν. ΤΟΝ ΑΓΧΙΣΤΗΡΑ ΤΟΥΔΕ. τὸν αἴτιον. καὶ σχεδὸν αὐτὸν ποιήσαντα τὸ πάθος. λέγει δὲ τὸν εὔρυτον. ΔΟΥΛΩΣΕΙΝ ΕΤΙ. πλεονάζει τὸ ἔτι. ΑΛΛ᾽ ΟΘ᾽ ΑΓΝΟΣ ΗΝ. ὅτε ἡγνίσθη ἀπὸ τοῦ φόνου. ὅ ἐστιν, ὅτε ἐπλήρωσε τὴν ὑπὲρ τοῦ φόνου δουλείαν. ΣΤΡΑΤΟΝ ΛΑΒΩΝ ΕΠΑΚΤΟΝ. ἤγουν, συμμαχικόν. οὐκ ἴδιον. ΕΦΕΣΤΙΟΝ ΞΕΝΟΝ. φίλον. ΕΠΕΡΡΟΘΗΣΕ. σφοδρῶς ὕβρισεν. ἢ εἰς τὴν παιδοκτονίαν τῶν ἀπὸ μεγάρας τέκνων, ἢ ὅτι πολλαῖς ἑτέραις ὡμίλησε γυναιξίν, ὡς ἀπολλόδωρος. ΑΤΗΡΑ ΦΡΕΝΙ. ἀπηνεῖ καὶ σκληρᾷ γνώμῃ. ΛΕΓΩΝ, ΧΕΡΟΙΝ ΜΕΝ. λέγων αὐτὸν ἡττᾶσθαι τῶν αὐτοῦ τέκνων, εἰ καὶ ἄφυκτα βέλη ἔχει. ΤΩΝ ΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΛΕΙΠΟΙΤΟ. τοῦτο ἰδίως. οὐ γὰρ ἠλαζονεύσατο μόνον περὶ τῶν παίδων ἑαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ δῶρον τοξείας προθεὶς τὴν ἰόλην, νικήσαντι ἡρακλεῖ οὐκ ἠγγύησε. διαφωνεῖται

διὸ ὁ τῶν εὐρυτιδῶν ἀριθμός. ἡσίοδος μὲν γὰρ, τέσσαρας φησὶν εὐρύτου καὶ ἀντιόχης παῖδας οὕτως.
» Ἡ δ' ὑποκυσαμένη καλλίζωνος στρατονίκη, Εὔρυτον
» ἐν μεγάροισιν ἐγείνατο φίλτατον υἱόν. Τοῦ δ' υἷες ἐγέ
» νοντο διηΐων. κλύτιός τε, Τοξεύς τ' ἀντίθεος ἠδ' ἴφι
» τος ὄζος ἄρηος. Τοὺς δὲ μεθ' ὁπλοτάτην τέκετο ξαν
» θὴν ἰόλειαν, ἀντιόχη κρείουσα παλαιὸν γένος ναυβο
» λίδαο. κρεόφυλος δὲ δύο. ἀριστοκράτης δὲ τρεῖς. τὸ
ξέα. κλύτιον. δηΐονα. ΩΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ. λείπει ἡ ὑπὸ. ὡς ὑπὸ ἐλευθέρου ἀνδρὸς ὑβρίζοιτο. λέγει δὲ τοῦ εὐρυσθέως. ἜΡΡΙΨΕΝ ἘΚΤΟΣ ΑΥΤΟΝ. τῆς οἰκίας αὐτὸν ἀπεώσατο. ὩΝ ἜΧΩΝ ΧΟΛΟΝ. ὑπὲρ δὴ τούτων ὀργιζόμενος ἡρακλῆς, ἐφόνευσε τὸν ἴφιτον εἰς τὸ τῆς τιρυνθίας ὄρος, παραγεγονότα διὰ τὴν τῶν ἵππων ἀναζήτησιν. ΤΟΤ' ἈΛΛΟΣΕ ΑΥΤΟΝ ὈΜΜΑ. ἀλλαχόσε τὸν νοῦν ἔχοντα. καὶ οὐδὲν ὃν πείσεσθαι προσδοκῶντα, ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐδίσκευσεν. ἘΡΓΟΥ Δ' ἙΚΑΤΙ. τοῦ φόνου. ΟΥ ΔΗΝΕΣΧΕΤΟ. οὐχ ὑπήνεγκεν αὐτοῦ τὴν μιαιφονίαν. ὅτι τὰς ἄλλας αὐτοῦ σεμνὰς πράξεις διὰ ταύτης καὶ ᾔσχυνεν. ὝΒΡΙΝ ΓΑΡ ΟΥ ΣΤΕΡΓΟΥΣΙΝ. τὴν ἀδικίαν. οἶον οὐδ' αὐτοὶ τὸ θεῖον ὑβριζόμενον καρτεροῦσιν. τὸ λίαν ἐστὶν ἀνεκτότατον. ΚΕΙ͂ΝΟΙ Δ' ΥΠΕΡΧΛΙΔΩΝΤΕΣ. οἱ παῖδες τοῦ εὐρύτου ὑπερηφάνως λοιδορησάμενοι τῷ ἡρακλεῖ ἀνῃρέθησαν, ὑπερεντρυφήσαντες τῇ καθ' ἡρακλέους λοιδορίᾳ. ἈΖΗ

ΛΟΝ. κακοδαίμονα ὃν οὐκ ἄν τις ζηλώσειεν. ὅμηρος·
ἀμέγαρτε συβῶτα. ΑΥΤΟΝ ΔΕ ΚΕΙΝΟΝ. τὸ ἑξῆς, αὐτοῦ
φρόνει ἥξοντα. τουτέστι προσδόκα ὅταν διὰ τῆς θυσίας
καθάρῃ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φόνου. ΕΦΕΙΤΟ. ἐνετείλατο. ΝΥΝ
ΣΟΙ ΤΕΡΨΙΣ. ἀντὶ τοῦ, ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ. καθ' ὃν ἀπαγ-
γέλλει τὰ χρηστά. ἢ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. ΟΜΩΣ ΔΕ
ΝΕΣΤΙ. γνωμολογεῖ ὁρῶν τὰς αἰχμαλώτους. καὶ τοῦτο
τοῦ πος ἀνδρὸς εὔφρονος· ὅταν καλῶς πράσσῃ τις ἐλ-
πίζειν κακά. Ω ΖΕΥ ΤΡΟΠΑΙΕ. ἀποτρεπτικέ. ἀλεξίκα-
κε. ἱκετεύει δὲ μὴ παθεῖν παραπλήσια ταῖς αἰχμαλώ-
τισι τὰ τέκνα αὐτῆς. ΤΗΣ ΔΕ ΓΕ ΖΩΣΗΣ. δοτικῶς. ἀν-
τὶ τοῦ ἐμοῦ. ὁ δὲ νοῦς. εἰ καὶ μέλλεις τι δρᾶν κατὰ τῶν ἐ-
μῶν παίδων, τοῦτο ἐμοῦ ζώσης ἀναβαλοῦ. ΑΝΑΝ-
ΔΡΟΣ. Η ΤΕΚΟΥΣΑ. τέκνα ἔχουσα. ὅπερ καλλίμαχος
φησί, παιδοῦσα. ΠΡΟΣ ΜΕΝ ΓΑΡ ΦΥΣΙΝ. ὅσον μὲν γὰρ
ἐκ τῆς ἡλικίας καὶ φύσεως τοῦ σώματος στοχάζεσθαι, ἄ-
πειρος εἶ τῶν ἐκ τοῦ γάμου προσγινομένων. ἔοικας δὲ ὁ-
μως τίς εἶναι εὐγενής. ΓΕΝΝΗΜΑ ΤΩΝ ΕΚΕΙΘΕΝ ΟΥΚ
ΕΝ ΥΣΤΑΤΟΙΣ. οὐκ ἐν ταῖς ἀπερριμμέναις καὶ εὐτελέσι
τεταγμένη, ἀλλὰ δῆλον ὅτι προύχουσα ἐν εὐγενείᾳ.
ΤΩΝ ΞΥΝΕΜΠΟΡΩΝ. τῶν συναιχμαλωτίδων. τὸ δὲ ἔ-
χει ἀντὶ τοῦ ἔγνως. ΗΝΥΤΟΝ. ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἤνυον. ΟΥ-
ΔΑΝ ΙΣΤΟΡΟΥΝ ΜΑΚΡΑΝ. ἐπολυπραγμόνουν. περιερ-
γαζόμενοι μακρὰν δὲ ἐπὶ πολύ. καλῶς δὲ ὁ λίχας διὰ
τὸ ὑπερπλὰν οὐδὲ τὸ γένος αὐτῆς ὡμολόγησεν εἰδέναι.

ΕΚ ΣΑΥΤΗΣ. ἀπὸ σαυτῆς καὶ μὴ ὡς ἀφ᾽ ἡμῶν ἀναγκα-
ζομένη. συμφορὰ γάρ ἐστι τὸ μὴ γινώσκεσθαί σε ἥτις
τυγχάνεις. τοῦτο δέ φησιν ὡς μέλλουσα αὐτῇ δεξιῶς
χρήσασθαι εἰ γνοίη τὰ κατ᾽ αὐτήν. ΟΥ Τ᾽ ΑΡΑ ΤΟ ΓΕ
ΠΡΟΣΘΕΝ. ἐὰν αἰδουμένη σε φθέγξηται κατ᾽ οὐδὲν ἄ-
ρα ἐξ ἴσου τῷ πρόσθεν χρόνῳ προκομίσει ἂν αὐτῆς τὴν
γλῶτταν. τὸν γὰρ πρὸ τούτου χρόνον ἐσιώπα. καὶ οὐδὲν
πρὸς ἐμὲ τῶν καθ᾽ ἑαυτὴν ἐδημοσίευσεν, οὔτε μικρὸν
οὔτε μέγα παντελῶς. Ἄλλως. ΟΥ Τ᾽ ΑΡΑ ΤΟ ΓΕ.
ὡς οὐκ ἐλάλησε πρώην, οὐδὲ νῦν λαλήσει. ΑΛΛ᾽ ΑΙΕΝ Ω-
ΔΙΝΟΥΣΑ. καταπονουμένη. ΔΙΗΝΕΜΟΝ. ἔρημον. ὑψη-
λήν. ἣν ὅμηρος, ἠνεμόεσσαν φησίν. Η ΔΕ ΤΟΙ ΤΥΧΗ. αὐ-
τὴ δὲ ἡ τύχη καθ᾽ ἣν σιωπᾷ, ἐπιβλαβὴς μὲν αὐτῇ ἐστι
καθ᾽ ὃ οὐ τυγχάνει τῆς παρὰ σοῦ δεξιότητος. ὅμως δὲ συγ-
γνώμην ἔχει. Η Δ᾽ ΟΥΝ ΕΑΣΘΩ. μὴ ἀναγκαζέσθω λέ-
γειν. ἀλλὰ πραττέτω ὥσπερ αὐτῇ φίλον, ἵνα μὴ δεξω-
μεν αὐτῇ λύπην. ΑΥΤΟΥ ΓΕ ΠΡΩΤΟΝ ΒΑΙΟΝ. ὁ πρό-
ευαγγελισάμενος καλεῖ αὐτήν, ἵνα εἴπῃ περὶ ὧν ἤκου-
σε παρὰ τοῦ λίχα ἐν τῷ προαστείῳ λέγοντος. ΟΥΣ
ΤΙΝΑΣ ΑΓΕΙΣ. ἀγγείλαντι τῷ ἔπεμψας. ἦσαν δὲ καὶ ἄρ-
σενες μετὰ τῶν αἰχμαλώτων. ΩΝ Τ᾽ ΟΥΔΕΝ ΕΙΣΗ-
ΚΟΥΣΑΣ. περὶ τούτων γὰρ πάντων προσήκει σε μα-
θεῖν. τούτων γὰρ ἔχω τὴν γνῶσιν. ΤΟΥ ΚΕ ΤΗΝ ΔΕΙ Σ᾽ Ε-
ΣΤΑΣΑΙ ΒΑΣΙΝ. τίνος ἕνεκεν τὴν χρείαν, καὶ τὴν
εἴσοδον ἵστης καὶ κωλύεις. ΣΟΙ ΤΑΙΣ ΔΕ Τ᾽ ΟΥΔΕΝ.

ἀντὶ τοῦ οὔτε πρὸς σὲ, οὔτε πρὸς ταύτας ἀπόρρητον. τούτους δὲ λέγει τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τοὺς ἅμα ἐλθόντας ἄρσενας, ἢ τοὺς περὶ τὸν λίχαν. ΦΑΝΕΙ ΔΙΚΗΣ ΕΞ ΟΡΘΟΝ. ἀντὶ τοῦ ἐφάνη δικαίως καὶ μετὰ ἀληθείας. ΑΛΛ᾽ Η ΝΥΝ ΚΑΚΟΣ. ἀντὶ τοῦ ἢ τὰ πρότερον ἢ τὰ νῦν ψεύδεται. ΑΓΝΟΙΑ ΜΕΧΕΙ. λέγω ἀγνοῶ καὶ οὐ συνίημι. ΩΣ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ. τῆς ἰόλης. ΕΥΡΥΤΟΝ ΘΕΛΟΙ. ἐλεῖν τε εἴη. διὰ ὑφ᾽ ἓν δεκάδιαν. ΤΗΝ Θ᾽ ΥΨΙΠΥΡΓΟΝ ΟΙΧΑΛΙΑΝ. φερεκύδης φησὶν οὕτω, μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα ἡρακλῆς ἀφικνεῖται πρὸς εὔρυτον τὸν μελανέως τοῦ ἀρκεσιλάου ἐς τὴν οἰχαλίαν. ᾤκητο δὲ αὐτὴ ἐν θαύλῃ τῆς ἀρκαδίας καὶ ᾔτει τὴν θυγατέρα ἰόλην γυναῖκα. τοῦ δὲ μὴ δόντος, ἡρακλῆς εἷλε τὴν οἰχαλίαν, καὶ τοὺς υἱοὺς ἔκτεινεν. ἴφιτος δὲ ἔφυγεν ἐς εὔβοιαν. μενεκράτης δὲ αὐτῷ λέγει. ἡρακλέα ἐς ἐπιθυμίαν ἰόλης ἀφικέσθαι τῆς εὐρύτου, τὸν δὲ μὴ θέλειν διδόναι, ἡρακλέα τε γὰρ αὐτῆς μίγνυσθαι ἔμελλε τῇ θυγατρὶ, ἵνα μὴ ἀργεῖοι ἐξῆλθον ἐς τὴν εὔβοιαν. ΘΕΛΞΕΙΕΝ. ποιητικῶς εἶπεν. ΑΙΧΜΑΣΑΙ ΤΑΔΕ. καταπράξασθαι τῇ αἰχμῇ. ὅ ἐστι διὰ πολέμου κατορθῶσαι. ΟΝ ΝΥΝ ΠΑΡΩΣΑΣ. τὸν ἔρωτα αὐτῆς ἀπωσάμενος καὶ παραπεμψάμενος, τἀναντία εἶπεν ὁ λίχας. ΚΡΥΦΙΟΝ ΩΣ ΕΧΕΙ ΛΕΧΟΣ. λαθραῖον τοι μὴ ἰδὼν ὡς σὺ, ἀλλ᾽ ἵνα ὡς παλλακίδα αὐτὴν λάβῃ.

ΕΝ Η. τῇ οἰχαλίᾳ τῇ πατρίδι τῆς ἰόλης. ΚΑΙ ΝΥΝ ΩΣ
ΟΡΑΣ. ἀντὶ τοῦ ὡς ἀκούεις. ἥκει δὲ ἀντὶ τοῦ ἐλεύσε
ται. διὰ δὲ τούτων τὴν ταχεῖαν αὐτοῦ ἄφιξιν ἐπαγ
γέλλεται. ΟΥΚ ΑΦΡΟΝΤΙΣΤΩΣ ΔΕ. ἀντὶ τοῦ οὐχ ὡς
ἔτυχεν. ἀλλὰ διὰ πολλῆς φροντίδος ἔχων αὐτὴν
καὶ ἀγαπῶν. ΜΗ ΔΕ ΠΡΟΣΔΟΚΑ ΤΟΔΕ. τὸ ἐν δούλης
μέρει ἔχειν αὐτήν. ΕΝΤΕΘΕΡΜΑΝΤΑΙ. ἐκκέκαυται.
ΑΓΟΡΑΙ. ἀθροίσματι. ΟΥΧ ΗΔΟΜΑΙ. λυποῦμαι μὲν
οὐκ εἰπὼν σοὶ τὰ κεχαρισμένα. ἀλλ᾽ ὅμως ἀληθεί
ας ἐπιτυχ. ΑΡ᾽ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΠΕΦΥΚΕΝ. ἆρα ἄσημος οὕ
τω καὶ δυσγενής, ὡς μηδὲ τὸ ὄνομα αὐτῆς γιγνώ
σκεσθαι. Η ΚΑΙ ΤΑ ΛΑΜΠΡΑ. ταῦτα τὸ τοῦ ἀγγέλου
πρόσωπόν φησι. τὸ δὲ, ΚΑΤ᾽ ΟΜΜΑ ΚΑΙ ΦΥΣΙΝ. ἀντὶ τοῦ
εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν. καὶ τὸ πᾶν σῶμα. Η. ἀντὶ τοῦ ἄρα τῇ
θέᾳ καὶ τὸ γένος ἐφάμιλλον. ΔΗΘΕΝ. προσποιούμε
νος μηδένα ἠρωτηκέναι μηδὲ ἐγνωκέναι. ΒΛΑΣΤΑΣ.
τοὺς γονέας ἀφ᾽ ὧν ἐβλάστησεν. ΟΛΟΙΝΤΟ ΜΗΤΙ ΠΑΝ
ΤΕΣ. ὄλοιντο μὴ πάντες ἄνθρωποι. ἀλλ᾽ οἱ κακοὶ καὶ ὅσοι
μηχανῶνται λάθρα, καὶ κακούργους λόγους ἑαυτοῖς συν
τιθέασιν. ΟΥ ΚΑΠΟ ΓΝΩΜΗΣ. ἀλλ᾽ ἀρεστά. οὐκ ἄνευ συνέ
σεως. ἤγουν, κἀμοὶ ἀρέσκει. ΗΜΕΙΣ. κατ᾽ ἐρώτησιν. ΑΥ
ΤΟΚΛΗΤΟΣ. αὐτόματος. ΩΣ ΕΡΠΟΝΤΟΣ. ὡς τὸ, κατὰ
ἀγκῶν τῆς κεφαλῆς. ΩΣ ΕΡΠΟΝΤΟΣ ΕΙΣΟΡΑΙΣ ΕΜΟΥ. ὁ
ρᾷς γάρ με ἕρποντα καὶ σπεύδοντα πρὸς τὸν ἡρακλέα.
ΛΙΣΣΕΙΣ. ἀντὶ τοῦ αἰτεῖς. ΚΑΙ ΝΕΩΣΑΣΘΑΙ. ἀμακενίσα

θαι καὶ αὖθις ὁμιλῆσαι ἀκριβῶς ἐκ νέου. ἢ οὕτως. πρὶν
ἡμῖν καινοτέρους ἀνακοινώσασθαι λόγους. ΊΣΤΩ ΜΈ
ΓΑΣ ΖΕΎΣ. ὅτι περὶ ὧν οἶδα ἀκριβῶς σοι διηγήσομαι.
ὯΝ Δ' ἜΒΛΑΣΤΕΝ. ἀντὶ τοῦ ὑπό τινος ἐτέχθη. ΟὟΤΟΣ.
ΒΛΈΨΟΝ ὯΔΕ. ὡς εἰκὸς κάτω νένευκεν ὁ λίχας. κατασχοῦ
σα οὖν αὐτὸν τῆς χειρὸς, φησὶν ἀπόβλεψον εἰς ἐμέ. ὁ
δὲ ἀνανεύσας, ἔφη. πρὸς τίνα γὰρ νομίζεις λέγειν.
ἄλλως. ΠΡῸΣ ΤΊΝ' ἘΝΝΈΠΕΙΝ ΔΟΚΕῖΣ. ὅτι πρὸς βασιλί
δα. τὸ δὲ χ, ὅτι τὸ ὧδε τοπικόν ἐστι. ΤΌΛΜΗΣΟΝ ΕἸ
ΠΕῖΝ. καλῶς τὸ τόλμησον. ὡς ἀποδειλιῶντος εἰπεῖν διὰ
τὸν δεσπότην. ΔΕΣΠΌΤΙΝ ΤΕ ΤῊΝ ἘΜῊΝ. τοῦτο πρὸς
τὸ, τίν' ἐννέπειν δοκεῖς. ΔΊΚΑΙΑ ΓᾺΡ. ἀντὶ τοῦ ἀληθῆ.
ἘΣ ΤΉΝΔΕ ΜῊ ΔΊΚΑΙΟΣ ὬΝ. δεικτικῶς εἰς τήνδε μὴ ἀ
ληθεύων. ΤΊ ΠΌΤΕ ΠΟΙΚΊΛΑΣ ἜΧΕΙΣ. τί πεπανούργη
κας κατ' ἐμοῦ. τί ἐμηχανήσω. ἢ ἐδολιεύσω. ΚΛΎΩΝ ΣΈ
ΘΕΝ. ἐκεῖ ὁμιλούσης δηλονότι. ΚΑῚ ΓᾺΡ ΟΥ̓ ΣΙΓΗΛῸΣ
ΕἾ. ἀντὶ τοῦ σιγηλή. οὐ σιωπᾷς φησι πρὶν ἂν πολλὰ φλυαρή
σῃς εἰς ἡμᾶς. ἢ πρὶν ἂν μάθῃς ὅτι βούλει. ΟὔΚΟΥΝ ΣῪ
ΤΑΎΤΗΝ. οὐ σύ φησι ταύτην, ἢ προσποιῇ ἀγνοεῖν ἔλεγες
εἶναι ἰόλην. ΤΑΥΤῸ ΓΟΥ̓ΧῚ ΓΊΓΝΕΤΑΙ. οὐ ταυτόν ἐστι δό
κησις καὶ ἀληθὴς λόγος. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτι κἀγὼ ἤκουσα.
ἈΠΟΣΤΉΤΩ. περισπᾶ ἡ ἀπό. ἢ γράφεται παρεστήτω. ἤγουν
ὁ ἄνθρωπος στήτω παρελθὼν εἰς μέσον ὁ διελέγχων
με. ΛΗΡΕῖΝ. ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖν καὶ ἀδολεσχεῖν. ΝΟ
ΣΟῦΝΤΙ. ἀντὶ τοῦ νοσούσῃ ὑπὸ ζηλοτυπίας. ἀρσενικῶς.

δὲ εἶπεν. ἢ καθόλου ὁ λόγος ὡς μὴ δόξῃ αὐτῷ διαλέγ-
χειν οὕτω. τὸ γὰρ μαιμομένῳ συμφλυαρεῖν, ἀνδρὸς ἐ-
στὶν οὐ σώφρονος. προσήτω οὖν φησὶν ὁ ἄνθρωπος. οὐ
γὰρ φιλονεικήσω πρὸς αὐτόν. ΕΡΩΤΙ ΜΕΝ ΝΥΝ. εὐήθης
γὰρ, ὅς τις προσδοκᾷ ἀντιπυκτεῦσαι τῷ ἔρωτι. ΟΥΤΟΣ
ΓΑΡ ΑΡΧΕΙ. ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἄρχει. ΜΕΜΠΤΟΣ ΕΙΜΙ.
μεμπτή εἰμι. τουτέστιν εἰ μέμφομαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπί-
μεμπτος. ἐπιπληκτική. ΑΛΛ' ΕΙ ΜΕΝ ΕΚΚΕΙΝΟΥ ΜΑ-
ΘΩΝ. εἰ μὲν παρ' ἡρακλέους ἐκελεύσθης ψεύσασθαι,
κακὴν μάθησιν ἐκμανθάνεις. εἰ δὲ σὺ σαυτῷ εἰς τοῦ-
το ψευδολογίας ἄγεις, ἴσθι ὅτι κἂν θελήσῃς ποτὲ εἰπεῖν
ἀληθὲς, οὐ δυνήσῃ ὑπὸ τῆς συνηθείας νικώμενος. ἢ κἂν
θέλῃς ἀληθεῦσαι, οὐ πιστευθήσῃ. ΚΗΡ ΠΡΟΣΕΣΤΙ. μέ-
ρίς. κλῆρος. μοῖρα. τύχη. ΟΠΩΣ ΔΕ ΛΗΣΗΙΣ. ἀντὶ τοῦ
μὴ λήσῃς. ἀττικὴ δὲ ἡ φράσις. λυπήσομαι εἰ μὴ εἴ-
πῃς, καὶ παρ' ἐμοῦ προσδόκα βλαβήσεσθαι. ΠΛΕΙΣΤΑΣ.
δηλονότι ἀνάνδρους παρθένους. ὡς μήδαν τοῦ φίλαντος.
αὔγην τοῦ ἀλέου. μέγαραν τοῦ κρέοντος. τὰς θεστίου θυγατέ-
ρας. ἀστυδάμειαν τοῦ ἀμύντορος. ΟΥΔ' ΟΝΕΙΔΟΣ. ΗΔΕ
ΤΟΥΔ' ΑΝ, ΕΙ ΚΑΡΤ' ΕΝΤΑΚΕΙΗ. οὐδὲ ἡ ἰόλη ὀνειδισθήσε-
ται. οὐδ' εἰ μεγάλως αὐτῆς ἐρᾷ ὁ ἡρακλῆς. ΤΩΙ ΦΙΛΕΙΝ.
τῷ φιλεῖν αὐτὸν τὸν ἡρακλέα. ΑΛΛΑ ΤΑΥΤΑ ΜΕΝ ΡΕΙΤΩ
ΚΑΤ' ΟΥΡΟΝ. ὁ περὶ τούτου λόγος. ἐρρίφθω φησὶν εἰς τὸν ἀ-
έρα. ΠΕΙΘΟΥ ΛΕΓΟΥΣΗΙ ΧΡΗΣΤΑ. πείσθητί φησιν. ὁρᾷς
γὰρ ὅτι φιλανθρώπως ὁ μιλεῖ. ΩΣΠΕΡ ΟΥΤΟΣ ΕΝΝΕΠΕΙ.

ὁ ἐν τῷ λειμῶνι ἀκηκοώς. καὶ ἀπαγγείλας τῇ Δηϊανείρᾳ. ΟΥ̓́ΤΕ ἘΙ͂ΠΕ ΚΡΎΠΤΕΙΝ. τὸ ἑξῆς, καὶ ταῦτα οὔτ' εἶπε κρύπτειν. τὰ περὶ τοῦ ἔρωτός φησι τῆς Ἰόλης οὔτε κρύπτειν μοι ὁ Ἡρακλῆς εἶπεν, οὔτε μὴν ὁμολογεῖν. ΕἸ΄ ΤΙ ΤΗ͂Ν ἉΜΑΡΤΊΑΝ ΝΕ΄ΜΕΙΣ. καλῶς δὲ τῆς λέξεως συγγνώμην ἑαυτῷ προξενεῖται. ἘΠΕΙ΄ ΓΕ ΜῈΝ ΔῊ ΠΆΝΤ' ἘΠΙ΄ΣΤΑΣΑΙ. ἐπεὶ τοίνυν πάντα λοιπὸν ἐπίστασαι, λέγω τι καὶ ἕτερον, ὅπερ ὁμοίως κεχαρισμένον σοί τε καὶ τῷ Ἡρακλεῖ γενήσεται. ἈΛΛ' ὯΔΕ ΚΑῚ ΦΡΟΝΟΥ͂ΜΕΝ. ἤγουν, ὥσπερ προείρηκα ταῦτα, καὶ ποιήσω. ΚΟὔΤΟΙ ΝΌΣΟΝ ἘΠΑΚΤῸΝ. τὴν θεομαχίαν. ἐπακτὸν δὲ ἐνταῦθα, ἀντὶ τοῦ αὐθαίρετον τὴν θεομαχίαν. τὸ γὰρ πρὸς ἔρωτα φιλονεικεῖν, θεομαχεῖν ἐστιν ἄντικρυς. ἌΤ' ἈΝΤῚ ΔΏΡΩΝ. ὅπως ἂν αὐτῷ παρ' ἡμῶν κομίσῃς ἀντίποινα καὶ σύμφωνα οἷς ἤγαγες. λέγει δὲ ἀντὶ τῶν αἰχμαλώτων. ΣΥΝ ΠΟΛΛΩ͂Ι ΣΤΌΛΩΙ. ἤγουν, σὺν ταῖς ἀπεσταλμέναις αἰχμαλώτισι. ΜΈΓΑ ΤΙ ΣΘΈΝΟΣ. γράφεται καί, μέγα τι σθένουσα κύπρις. νικηφορεῖ ἐν παντὶ πράγματι. ἢ οὕτως. ἀποφέρεται τὰς νίκας κατὰ παντός. καὶ πάσης κρατεῖ φύσεως. σθένος δὲ νίκης, περιφραστικῶς τὴν νίκην. εἰκότως δὲ ὁ χορὸς τοιαύτην ἀρχὴν πεποίηται. πέπαυται γὰρ ὁ λόγος περὶ τοῦ ἔρωτος. ΠΑΡΈΒΑΝ. ΚΑῚ ὍΠΩΣ ἀντὶ τοῦ παραβήσομαι. καὶ ὅσα μὲν εἰς θεούς φησιν ἐνεδείξατο, ὑπερθήσομαι. ΤῸΝ ἜΝΝΥΧΟΝ ἈΙ΄ΔΑΝ. τὸν ἐν σκότῳ διατρίβοντα. ἈΛΛ' ἘΠῚ ΤΆΝΔ' ἌΡ' ἈΚΟΙΤΙΝ.

τὴν δηϊάνειραν. ὁ δὲ νοῦς οὗτος. τὰ μὲν ἐς θεοὺς γεγονότα παρίημι. ἐκεῖνα δὲ λέγω. τίνες ἠγωνίσαντο περὶ τῶν γάμων δηϊανείρας καὶ κατέβησαν ἐς τὸν ἀγῶνα: ΑΜΦΙΓΥΟΙ ΚΑΤΕΒΑΝ. ἀντίπαλοι, ἢ ἰσχυροὶ. ἐμ τοῖς γυίοις μαχεσάμενοι. χερσὶ καὶ ποσίν. ἢ ἀμφότεροι τεθωρακισμένοι. ἢ ἄμφω παρωξυμένοι. ΠΑΜΠΛΗΚΤΑ. ἀγωνίσματα πληγῶν μεστά. ΕΞΗΛΘΟΝ ΑΕΘΛ' ΑΓΩΝΩΝ. ἀντὶ τοῦ διήμυσαν. ἐπεξῆλθον. ἠγωνίσαντο. λέγει δὲ ὅτι παντὸς εἶδος ἀγωνίσματος κατ' ἀλλήλων ἐνεδείξαντο. ἠγωνίσαντο. ΤΕΤΡΑΟΡΟΥ. τετρασκελοῦς. ΦΑΣΜΑ. φάντασμα. σχῆμα. ΑΠ' ΟΙΝΙΑΔΑΝ. ἀπὸ αἰτωλίας. ἢ οὕτως. οἰνίαι πόλις ἀκαρνανίας. δι' ἧς ῥεῖ ὁ ἀχελῷος. πληθυντικῶς δὲ λέγεται. ΒΑΚΧΕΙΑΣ ΑΠΟ. τῆς τῷ βάκχῳ μετεχούσης. καλῶς δὲ τὸ βακχείας, πρὸς ἀντιδιαστολήν. ΤΟΞΑ ΚΑΙ ΛΟΓΧΑΣ. ἀφ' ἱστορίας φησὶ λόγχην ἔχειν τὸν ἡρακλέα. ΑΟΛΛΕΙΣ ΙΣΑΝ. καταχρηστικῶς εἶπεν ἐπὶ δύο τὸ ἀολλεῖς. ἀντὶ τοῦ λίαν ἀλέντες. ὅμηρος, οἴμησε δὲ ἀλλεὶς. ΙΕΜΕΝΟΙ. ἐπιθυμοῦντες. ΜΟΝΑ Δ' ΕΥΛΕΚΤΡΟΣ. μόνη δὲ ἡ εὔλεκτρος κύπρις παροῦσα, ἐβράβευε, καὶ διέταττε. ΤΟΤ' ΗΝ ΧΕΡΟΣ. τότε οὖν ὁ ἡρακλῆς, καὶ χερσὶ καὶ τόξοις ἐμάχετο. ὁ δὲ ἀχελῷος, τοῖς κέρασιν. ΑΝΑΜΙΓΔΑ. ἀναμεμιγμένως. ΗΝ ΔΕ ΑΜΦΙΠΛΕΚΤΟΙ ΚΛΙΜΑΚΕΣ. ἦν ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. ἡσίοδος.

Τῆς δ' ἡμέρας κεφαλαί. κλίμακες δὲ, αἱ ἐπαναβά
σεις παρὰ τὸ ἄνω τε καὶ κάτω αὐτὰς στρέφεσθαι ἐμ
τῇ μάχῃ. ἔστι δὲ εἶδος παλαίσματος ἡ κλίμαξ. τοῦ
το δὲ τὸ σχῆμα ἐπὶ ἡρακλέους ἀκουστέον. ἮΝ ΔΈ ΜΕ
ΤΏΠΩΝ. τοῦτο ἐπὶ ἀχελώου. οἱ γὰρ ταῦροι, τοῖς κέρα
σι καὶ μετώποις μάχονται. ἉΔΕΥΏΠΙΣ. ἡ δηϊάνειρα.
ἘΓῺ ΔῈ ΜΆΤΗΡ ΜῈΝ. ἐγώ φησιν ἐνδιαθέτως ὥσπερ εἰ
μήτηρ λέγω. ἐγὼ παρεῖσα τὰ πολλὰ, τὰ τέλη λέγω
τῶν πραγμάτων. ἈΜΦΙΜΆΧΗΤΟΝ ὌΜΜΑ ΝΎΜΦΑΣ.
ἀντὶ τοῦ ἡ περιμάχητος νύμφη περιφραστικῶς. ἀπὸ
δὲ τοῦ καλλιστεύοντος αὐτῆς ἀπὸ μέρους. Ἀλλως.
ὌΜΜΑ ΝΎΜΦΑΣ. ἔτι δὲ καὶ νύμφη ἐλεεινὴ οὖσα, ὑπέ
μενεν ἡ περικαλλὴς δηϊάνειρα. ἈΜΜΈΝΕΙ. ἀντὶ τοῦ
ἀνέμενε. ΚἈΠῸ ΜΑΤΡῸΣ ἌΦΑΡ. παραχρῆμα γαμη
θεῖσα τῶν τῆς μητρὸς ἀφωρίσθη πραγμάτων. ἮΜΟΣ ΦΊ
ΛΑΙ. ἡ δηϊάνειρα πρὸς τὸν χορὸν ἐξελθοῦσα διαλέ
γεται. καὶ φησὶν, ἐν ὅσῳ ὁ λίχας κατὰ τὸν οἶκον συντάτ
τεται ταῖς αἰχμαλώτοις, ἐξῆλθον ἵνα ἅπερ ἐμηχα
νησάμην δηλώσω ὑμῖν. ὩΣ ἘΠ' ἘΞΌΔΩΙ. ὡς μέλλων
αὖθις ἐξιέναι πρὸς τὸν ἡρακλέα. ΣΥΓΚΑΤΟΙΚΤΙ
ΟΥΜΈΝΗ. σὺν ἡμῖν θρηνοῦσα. ἈΛΛ' ἘΖΕΥΓΜΈΝΗΝ.
γεγαμημένην τῷ ἡρακλεῖ, προσεδεξάμην φορτίον,
λώβην τῆς ἐμῆς φρενός. ἤτοι βλαβερὸν φορτίον καὶ
ἐφύβριστον. ΜΙΑΣ ὙΠΟ ΧΛΑΙΝΗΣ. ὑπὸ μιᾶς κοίτης.

ΟἸΚΟΥ͂ΡΙ ἈΝΤΈΠΕΜΨΕ. τοιαῦτα τῆς οἰκουρίας
δῶρα ἔπεμψέ μοι ὑπὲρ τοῦ χρόνου παντὸς. οὗ
συνῴκησα αὐτῷ. ὅ ἐστιν εὐχαριστήρια τῆς πολυχρο
νίας ἡμῶν οἰκουρίας. ΤῊΝ ΜῈΝ ἝΡΠΟΥΣΑΝ ΠΡΌ
ΣΩ. τῇ Ἰόλῃ προκόπτουσαν. καὶ αὐξανομένην
τὴν ἥβην. ΤῊΝ ΔῈ ΦΘΊΝΟΥΣΑΝ. ἑαυτὴν λέγει,
δεικτικῶς. φθίνουσαν δὲ ἀντὶ τοῦ βεβηκυῖαν.
ὈΦΘΑΛΜῸΣ ἌΝΘΟΣ. τὸ ἄνθος τῶν νέων γυναικῶν
φιλεῖ ἁρπάζειν ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ ἀνδρός. ΤΩ͂Ν
Δ᾽ ὙΠΕΚΤΡΈΠΕΙ. τῶν δὲ, ὑπαναχωρεῖ δηλονότι
τῶν πρεσβυτέρων. ὧν δύο ἡλικιῶν τὴν νεάζουσαν
ἁρπάζειν εἴωθεν ὁ τοῦ ἀνδρὸς ὀφθαλμός.
ΜῊ ΠΌΣΙΣ ΜῈΝ ἩΡΑΚΛΗ͂Σ. διαφορὰν ταύτην ἔ
χει ὁ πόσις, πρὸς τὸν ἄνδρα. πόσις μὲν γὰρ λέ
γεται καὶ ὁ πρὸ πολλοῦ ἀποστὰς τῆς γυναικός. ἀ
νὴρ δὲ ὁ συνὼν, καὶ ὁ πρὸ ὀλίγου χωρισθείς. ὡς τὸ,
„Ἆνερ ἀπ᾽ αἰῶνος νέος ὤλεο. δέδοικα οὖν φησι, μὴ
ἐμὲ καταλιπὼν, πόσις ἐμὸς κληθῇ. ὡς συνοι
κήσας μοί ποτε. ταύτης δὲ ἀνὴρ, ὡς αὐτῇ συνοι
κῶν. Ἄλλως. ΠΌΣΙΣ ΜῈΝ. πόσις, πρόσις τίς
ὢν παρὰ τὸ προσίεμαι. ἈΛΛ᾽ ΟΥ̓ ΓᾺΡ ὭΣΠΕΡ ΕἾΠΟΝ.
οὐ χρὴ τὴν συνετὴν γυναῖκα θυμοῦσθαι τῷ ἀνδρί.
ᾧ δὲ τρόπῳ τῆς λύπης ἴαμα σχοίην, ὑμῖν ἐρῶ.
ΛΥΤΉΡΙΟΝ ΛΎΠΗΜΑ. ἀντὶ τοῦ τῆς λύπης ἴαμα.

ΛΈΒΗΤΙ ΧΑΛΚΈῼ. δύο ὀνόματα. ὡς κρατερὸν αἰχμητήν. ὡς ἔκτοτε ἀποθεμένην λέβητι ἐπὶ τὸ κατὰ καιρὸν χρήσασθαι αὐτῷ. Ὁ ΠΑῖΣ ἜΤ᾽ ΟὖΣΑ. νεωτέρα. οὐ γὰρ παρθένος. ἘΚ ΦΌΝΩΝ ἈΝΕΙΛΌΜΗΝ. ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν σφαγῶν. ὅμηρος. ἄκρον ἐρευγόμενοι, φόνον αἵματος. ἢ τοῦτό που ὅθεν ἐφονεύθη ὁ νέσσος. ὅμηρος. ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν. ΜΙΣΘΟῦ ΠΌΡΕΥΕ. διεπέρα. διεπόρθμευεν. ἩΝΊΚΑ ΣΤΌΛΟΝ ΞῪΝ ἩΡΑΚΛΕῖ. στόλον φησὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ δούλων τε καὶ ἀδελφῶν. ἡνίκα οὖν καταλιποῦσα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς, ἔρημος ἐπηκολούθησα τῷ ἡρακλεῖ. ΨΑΎΕΙΝ ΜΑΤΑΊΑΙΣ ΧΕΡΣῚΝ. ὅτι οὐδὲν ἤνυσεν. ἔφθασε γὰρ ὁ ἡρακλῆς τοξεύσας καὶ ἀνελὼν αὐτόν. ἘΠΙΣΤΡΈΨΑΣ ΧΕΡΟῖΝ. εὐτρεπίσας, ἢ στρέψας καὶ κάμψας τὴν νευράν. ἢ εἰς αὐτὸν στραφεὶς καὶ βλέψας. ἯΚΕ ΚΟΜΉΤΗΝ ἸῸΝ. ἢ διὰ τοὺς ὄγκους, ἢ διὰ τὴν πτέρωσιν. τὸ δὲ πνεύμονας, ἀντὶ ἑνικοῦ. ΔΙΑΡΡΟΊΖΗΣΕΝ. μετὰ ἤχου ὥρμησε. ΤΟΣΌΝΔ᾽ ὈΝΉΣῌ. ὠφεληθήσῃ καὶ ὄνησιν λήψῃ ἐκ τῶν ἐμῶν πορθμῶν. ἘᾺΝ ΠΎΘῌ. γράφεται ἐὰν πιθῇ. ἈΜΦΊΘΡΕΠΤΟΝ. τὸ πεπηγός. θρέψαι γὰρ τὸ πῆξαι. ᾟ ΜΕΛΑΓΧΌΛΟΥΣ. ὅπου. ἢ ἐν ᾧ. ΘΡΈΜΜΑ ΛΕΡΝΑΊΑΣ ὝΔΡΑΣ. περιφραστικῶς, ἡ ὕδρα. ἜΣΤΑΙ ΦΡΕΝῸΣ ΣΟΙ ΤΟΥ͂ΤΟ ΚΗΛΗΤΉΡΙΟΝ. ἐπιτήδειον πρὸς τὸ παῦσαι καὶ κηλῆσαι. κατὰ παυστήριον τῆς φρενὸς τοῦ ἡρακλέ

ους τοῦ πρὸς ἄλλην ἔρωτος. ἢ κατακηλούμενος τὴν ψυχὴν τοῦ Ἡρακλέους τῷ πρὸς τὴν Δηϊάνειραν ἔρωτι. ΕΓΚΕΚΛΕΙΣΜΕΝΟΝ. τηρούμενον. ΧΙΤΩΝΑ ΤΟΝΔΕ. τοῦτό φησιν, ὡς κατὰ ἐντολὴν νέσσου καὶ ἄλλα τινὰ συμμίξασα. ΚΑΙ ΠΕΠΕΙΡΑΝΤΑΙ ΤΑΔΕ. κατείργασαι. τετελείωται. μήνυσαι. ΚΑΚΑΣ ΔΕ ΤΟΛΜΑΣ. τὰς φαρμακείας. μὴ ἀδείην φησὶ κακοῖς πράγμασιν ἐπιχειρεῖν. ἢ δολοφονῆσαι αὐτόν, ἤ τι τοιοῦτον. ἀλλ' ἄχει τοῦ μεταθεῖναι αὐτοῦ τὴν γνώμην διὰ τοῦ κατασκευάσματος τούτου. εἰ μὴ μάταιόν ἐστι τοῦτο τὸ κατασκεύασμα πρὸς δοκῶ ταύτην ὑπερβαλέσθαι τῇ πρὸς τὸν Ἡρακλέους εὐνοίᾳ. εἰ δὲ μὴ ἐπιτυγχάνω, παύσομαι τῆς ἐπιχειρήσεως. ΜΕΜΗΧΑΝΗΤΑΙ ΤΟΥΡΓΟΝ. τοῦτό φησι τὸ ἔργον μεμηχάνηται οὐκ ἐπ' ὀλέθρῳ. ἀλλ' ἵνα ταύτην φίλτροις ὑπερβαλώμεθα. ΕΙ ΔΕ ΜΗ, ΠΕΠΑΥΣΟΜΑΙ. εἰ δὲ μὴ ἐνεργήσῃ, πεπαύσομαι τῆς ἐπιχειρήσεως. ΑΛΛ' ΕΙ ΤΙΣ ΕΣΤΙ ΠΙΣΤΙΣ. ἀλλ' εἰ πεπίστευκας ὅτι δρᾶ τι τοῦτο, ἄριστά μοι δοκεῖς βεβουλεῦσθαι. ΟΥΤΩΣ ΕΧΕΙ ΓΗ ΠΙΣΤΙΣ. πιστεύω μὲν ἀληθὲς εἶναι. οὐ μὴν πεπείραμαι. ΑΛΛ' ΕΙΔΕΝΑΙ ΧΡΗ ΔΡΩΣΑΝ. εἰδέναι φησὶν ἐπιχειροῦσαν γνῶναι. ἢ εἰδέναι δρῶσαν, ἔχειν τὴν πίστιν καὶ μὴ μόνον δοκεῖν ἐπίστασθαι. οὔπω γὰρ ἔχεις τὴν γνῶσιν, ἕως οὗ πεπείρασαι. ΕΧΟΙΣ ΑΝ ΓΝΩΜΑ. γράφεται ἄγνωμα. ΕΙΣΟΜΕΘΑ. γνωσόμεθα φησὶ τὴν δύναμιν τοῦ σκευά-

στόματος. βλέπω γὰρ τὸν λίχαν πλησίον προσευσόμενον. ὃς ἀποκομίσει τὸν πέπλον τῷ ἡρακλεῖ. καὶ ἔσται ἡμῖν διὰ τούτου πέρα. ΕΥ ΣΤΕΓΟΙΜΕΘΑ. κρυπτοίμεθα. οἷον, σιωπὴ γένοιτο. ΤΩΙ ΜΑΚΡΩΙ ΧΡΟΝΩΙ. ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ ἐνταῦθα, χρόνῳ ἐμ διατρίψαι. ΕΥΥΦΗ ΠΕΠΛΟΝ. ἰσχνουργῆ. οὐκ εὖ δὲ τὸν ἀνδρεῖον χιτῶνα πέπλον φησίν, ἀντὶ λεπτουφῆ. ΜΗΤΕ ΦΕΣΤΙΟΝ ΣΕΛΑΣ. ἀντὶ τοῦ, τὸ κατ' οἶκον πῦρ. ἕρκος δὲ ἱερόν, ὁ βωμὸς ἢ τὸ ἱερόν. ΠΡΙΝ ΚΕΙΝΟΣ. πρὶν αὐτὸς ἐκδυσάμενος ἐπὶ τῆς οἰκίας φανερὸς καὶ ὑπ' ὄψεσι πάντων προσελθών. καθ' ἣν μέλλοι ταύρους θύσειν τοῖς θεοῖς εὐχαριστήρια. ΠΑΝΔΙΚΩΣ. ἀνενδοιάστως. ΣΤΕΛΕΙΝ ΧΙΤΩΝΙ ΤΩΔΕ. σκεπάσειν. ἐνδύσειν. περιβαλεῖν αὐτὸν τούτῳ τῷ χιτῶνι, ὡς φανῆναι αὐτὸν, σφαγέα τῶν θυμάτων. ΚΑΙΝΟΝ. καινοπρεπῆ. ΣΗΜΟΝ ΚΕΙΝΟΣ ΕΥΜΑΘΕΣ. σημεῖον κομίσεις, ὅπερ ἐκεῖνος ἐπιγνώσεται ἐπιθεὶς τὸ ὄμμα τῇ σφραγῖδι. γνοὺς ὅτι παρ' ἐμοῦ εἴη ἡ σφραγίς. ΣΦΡΑΓΙΔΟΣ ΕΡΚΕΙ. περιφραστικῶς, τῇ σφραγῖδι. ΑΛΛ' ΕΡΠΕ ΚΑΙ ΦΥΛΑΣΣΕ. οὗτός ἐστιν ὁ προσήκων νόμος τοῖς διακονοῦσιν. ὥστε μηδὲν περαιτέρω δρᾶν τῶν προστεταγμένων αὐτοῖς. ἐμφαίνει δὲ αὐτῷ μὴ ἀποσφραγίσαντα περιεργάζεσθαι τί ἔγκειται. ΕΠΕΙΘ' ΟΠΩΣ ΑΝ Η ΧΑΡΙΣ. γνησίως διακονούμενος διπλάζεις τὴν χάριν. καὶ ἴσως φιληθήσῃ παρ' ἑκατέρου. ΑΛΛ' ΕΙΠΕΡ ΕΡΜΟΥ. κῆρυξ γὰρ ὁ θεός. ΛΟΓΩΝ ΤΕ ΠΙΣΤΙΝ ΩΝ ΕΧΕΙΣ. ἔντειλε δέ μοι φησί.

περὶ πραγμάτων ἄλλων μυστικῶν. καὶ λόγους ἀνακοινῶσαί μοι καὶ φυλάξω. ΕΦΑΡΜΟΣΑΙ. ἐπίθες φησὶν, ἣν θέλεις σφραγῖδα. ΠΡΟΣΔΕΓΜΑΤΑ. ὑποδοχάς. λέγει δὲ ὅτι οἶσθα πῶς φιλοφρόνως αὐτὴν προσηκάμην. καὶ τοῦτο δὲ ἐπαγωγὸν πρὸς ἡρακλέα. εἴγε τὴν ὑπονοουμένην, φιλοφρόνως προσεδέξατο. ΩΣΤΕ ΕΚΠΛΑΓΗΝΑΙ. ὅτι ἀσμένως αὐτὴν ὑπεδέξω. ὡς θαυμάσαι με καὶ ἐπὶ τοῦτο χαρῆναι. ΔΕΔΟΙΚΑ ΓΑΡ. δέδοικα γάρ φησι μὴ πρὸ καιροῦ εἴποις τὸν ἐξ ἐμοῦ πόθον. ἕως μάθωμεν εἰ καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ποθεῖ. διὰ δὲ τούτων ἐρεθίζει αὐτὸν πλέον εἰπεῖν. Ω ΝΑΥΛΟΧΑ ΚΑΙ ΠΕΤΡΑΙΑ. δοκεῖ τοῦτο παρ' ἱστορίαν εἶναι. φασὶ γὰρ πρῶτον ἐν τραχῖνι τῷ ἡρακλεῖ ἀναδεδόσθαι. ἐνταῦθα δὲ ὡς προϋπαρχόντων αὐτῶν φησὶν, ὦ ναύλοχα. ὁ χορὸς τοὺς περὶ τὴν οἴτην οἰκοῦντας προσκαλεῖται. ἐπὶ τὸ πανηγυρίσαι, διὰ τὴν προσδοκωμένην ἐπιδημίαμ τοῦ ἡρακλέους. ὁ δὲ μοῦς, οἱ τὰ παραθαλάσσια θερμὰ λουτρὰ ἐμοικοῦντες, καὶ οἱ παρὰ τοὺς τραχεῖς καὶ ὀρεινοὺς τόπους τῆς οἴτης καὶ τὸμ μηλιακὸμ κόλπομ, ἔτι τε καὶ τὴν ἀρχὴμ τῆς χρυσοτόξου ἀρτέμιδος. ἔμθα φησὶμ εἶμαι τῶμ ἑλλήμωμ τὰ συμέδρια. ἄρτι ὁ καλλιφωμότατος πάλιμ ἥξει αὐλὸς, καὶ καταλήψεξαι ὑμῶμ τὰς ἀκοάς, ἢ λύπη καὶ μουσικὸμ προσᾳσμέωμ, οὐκ ἐχθρὰμ οὐδ' ἀπευκτὴμ φωμήμ.

ἀλλὰ θείας μούσης. ἀντίλυρον. ὅ ἐστι φωνῆς γλυκείας.
ὮΝΑΎΛΟΧΑ. παραθαλάττια λουτρά. φησὶ δὲ τὰ ἡ
ράκλεια. ἅπερ λέγεται αὐτῷ, ἡ ἀθηνᾶ ἀνεῖναι.
ΠΕΤΡΑΙ͂Α. δὲ, διὰ τὸ ἐν ὄρει τῇ οἴτῃ κεῖσθαι. ἔνιοι
δὲ, ἐν σικελίᾳ φασὶν ἀναδοθῆναι τῷ ἡρακλεῖ τὰ
θερμὰ λουτρὰ. ΚΑῚ ΠΆΓΟΥΣ. πάγοι εἰσὶν οἱ ὑψηλοὶ
τόποι. ἢ αἱ ὀξεῖαι πέτραι καὶ οἱ περὰ τοὺς ῥαχίας
καὶ ὀρεινοὺς τόπους τῆς οἴτης οἰκοῦντες. ΜΗΛΊ
ΔΑ ΠΑΡᾺ ΛΊΜΝΑΝ. λίμναν φησὶ τὴν θάλασσαν. ὅμη
ρος. Αἴθυια δ᾽ εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνης. ὁ δὲ
μηλιακὸς κόλπος παρὰ ῥαχῖνι ἐστίν. Εἰς τὸ αὐτό. ΜΗ
ΛΊΔΑ ΠΑΡᾺ ΛΊΜΝΑΝ. τὴν μαγνησίαν. ἔνθα τὸ τῆς ἀρτέ
μιδος παραθαλάσσιον ἱερὸν, πλησίον ῥαχῖνος. ὅπου καὶ
ἡ ἐπ᾽ ἀρτεμισίῳ ναυμαχία συνέβη τοῖς ἕλλησιν ἐν θερ
μοπύλαις. ἜΝΘ᾽ ἙΛΛΆΝΩΝ ἈΓΟΡΑῚ. ὅπου συνάγονται
οἱ ἀμφικτύονες εἰς τὴν λεγομένην πυλαίαν. περὶ ἧς ἀγά
θων φησὶ, πυλάδην τὸν στροφίου πρῶτον κριθῆναι ἐν τῇ φω
κίδι, καθαιρόμενον τὸ ἐπὶ κλυταιμνήστρᾳ μύσος. καὶ ἀπ᾽
αὐτοῦ τὴν σύνοδον πυλαίαν φησὶ προσαγορεύεσθαι. ἢ ὅτι ὁ
τόπος πύλαι τῆς ἑλλάδος. ΧΡΥΣΑΛΑΚΆΤΟΥ. ἐν εὐβοίᾳ
τιμᾶται χρυσότοξος ἄρτεμις. ΟΥ̓Κ ἈΝΑΡΣΊΑΝ. ἸΑΧᾺΝ.
οὐκ ἐχθρὰν. οὐδὲ θρήνων βοήν. ἈΝΤΊΛΥΡΟΝ ΜΟΎΣΑΣ.
ἀντίμιμον. ἰσόλυρον. ἀντῳδόν. ἀντὶ τοῦ μουσικὴν φωνήν. ἀλ
λὰ τὴν ἐκ τοῦ ἐναντίου μέρους τῆς λύρας φωνὴν ἀφοῦ δὴ

λοῦται ὅτι ὁμοῦ· αὐλὸς καὶ λύρα ἀναφωνήσουσιν. ΧΕΥΤΑΙ. ἐνορμᾶται ἠχεῖ. ὌΝ ἈΠΌΠΤΟΛΙΝ ΕἼΧΟΜΕΝ. ὃν ἐκτὸς εἴχομεν τῆς πόλεως. εἰς δωδεκάμηνον ἀναμένουσαι. τὸ δὲ ἑξῆς, ὃμ ἀπόπτολιν πελάγιον. ἀντὶ τοῦ ἄποθεν τῆς πόλεως ἐμ τῷ πελάγει. ΠΕΛΆΓΙΟΝ, ὅτι πολλάκις καὶ διὰ θαλάττης ἔπλεεν, εἴ ποτε εἰς νῆσομ ἀπῄει. Ἁ ΔΈ ΟἹ. ἡ δηϊάνειρα. ΝῦΝ Δ᾽ ἌΡΗΣ ΟἸΣΤΡΗΘΕΊΣ. μανεὶς ὁ περὶ τὴν οἰχαλίαν πόλεμος, ἐξέλυσεν ἡμᾶς τῆς ἀνίας. ἣν ἐφ᾽ ἑκάστης ἡμέρας εἴχομεν. εἰς τὸ αὐτό. ΝῦΝ Δ᾽ ἌΡΗΣ. ὁ πρὸς τὸν εὔρυτον. ἐξ αὐτοῦ γὰρ εὐθὺς ἐπανῆλθε. ΜῊ ΣΤΑΊΗ ΠΟΛΎΚΩΠΟΝ. μηδαμοῦ ἡ ναῦς ἀλλαχοῦ ὁρμίσαι. ἕως ἐνταῦθα ἀφίκοιτο τὴν εὔβοιαν νῆσομ ὑπερβὰς καὶ καταλιπών. καταστρεψάμενος γὰρ τὴμ οἰχαλίαμ ἐκεῖ ἔμενε θῦσαι τῷ πατρί. ΠΑΝΆΜΕΡΟΣ. ἀντὶ τοῦ τὴμ σήμερον ἡμέραν ἔλθοι τῷ πέπλῳ τῆς πειθοῦς θελχθεὶς ἐκ προφάσεως τοῦ νέσσου κατασκευασμένῳ. πειθοῦς δὲ πέπλῳ εἶπεν, ὅτι γέγονεν ἐπὶ τὸ μεταπείθειν καὶ μεταθεῖναι τὴν ἡρακλέους γνώμην ἐπὶ τὴν δηϊάνειραμ. ἢ πανάμερος, εὐμενὴς ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἔλθοις εἰς ἔρωτα τῆς γυναικός, διὰ τὸ τοῦ νέσσου φάρμακομ. ΠΑΓΧΡΊΣΤΩΙ. λείπει τὸ πέπλῳ συγκεκραμμένος. καὶ ἁρμοσθεὶς τῇ πειθῷ τοῦ θηρός. ΜῊ ΠΕΡΑΙΤΈΡΩΙ. ὑπὲρ τὴν συμφέρουσαμ χρείαν, καὶ πλέον τοῦ συμφέ-

ροντος. ΜΑΛΙΣΤΑ ΓΩΣΤΕ. ναὶ φησὶ περὶ τούτου φοβοῦ
μαι οὕτως, ὥστε μηδέποτε παραινέσαι τινὶ ἀδήλου
πράγματος προθυμίαν λαβεῖν. ὅ ἐστιν, ἀδήλῳ πράγματι
ἐπιχειρεῖν. ΘΑΥΜ' ΑΝ ΕΛΠΙΣΤΟΝ. θαυμαστὸν καὶ οἷον οὐκ
ἄν τις ἐλπίζοι μαθεῖν καὶ παθεῖν. ΚΑΤΑΚΡΑΣ ΣΠΙΛΑ
ΔΟΣ. σπιλὰς ἡ πέτρα. ὡς οὖν ἐπὶ λίθου θεμένη αὐτὸ
τοῦτο φησὶ, κατατήκεται οὖν καὶ ῥεῖ καὶ διαλύεται ἀπὸ
τοῦ λίθου διαῤῥέον. ΩΣ ΔΕΙΔΗΙΣ ΑΠΑΝ. ἵν' ὡς γνῷς ἀ
κριβῶς ὅλον τὸ πρᾶγμα. εἰς μῆκος ἁπλώσω τὸν λόγον.
ΕΓΩ ΓΑΡ ΩΝ Ο ΘΗΡ ΜΕ. ὧν εἶπέ μοι ὁ νέσσος, ὅτε τὴν
πλευρὰν ἤλγει τῷ βέλει βρωθείς. γλωχῖνι δὲ, ἀπὸ μέ
ρους τοῦ βέλους. γλωχὶν γὰρ ἡ ἀκίς. ὃ λέγει ὁ ὅμηρος ὄγκον.
ΠΑΡΗΚΑ ΘΕΣΜΩΝ ΟΥΔΕΝ. λείπει, ἄπρακτον. ΑΛΛΕ
ΣΩΖΟΜΗΝ. ἀντὶ τοῦ ἔσωσα καὶ ἐφύλαξα. διεφύλαξα
οὖν ὅσα μοι παρήγγελεν ὡσανεὶ δέλτῳ χαλκῇ ἔχουσα
ἐγκεχαραγμένα. δυσνίπτον δὲ, ἀντὶ τοῦ δυσαπάλειπτον.
ΕΡΟΡΡΗΤΑ. πρὸς ἐμὲ ὑπὸ νέσσου προειρημένα. προμε
μελετημένα μοι ἢ ἀπόῤῥητα. ΘΕΡΜΗΣ ΑΘΙΚΤΟΝ.
ἀπροσπέλαστον πυρὸς, καὶ ἡλιακῆς ἀκτῖνος. ΑΡΤΙΧΡΙ
ΣΤΟΝ. παραυτὰ χριόμενον. ΝΥΝ Δ' ΟΤ' ΗΝ ΕΡΓΑΣΤΕ
ΟΝ. νῦν δ' ὅτε ἐνέστη ὁ καιρὸς τοῦ χρῖσαι. ἔχρισα μαλ
λὸν ἐρίου. ΚΤΗΣΙΟΥ ΒΟΤΟΥ ΛΑΧΝΗΝ. ἀπὸ κτητοῦ
προβάτου, τὸν μαλλὸν σπάσασα. κτήνη δὲ τὰ πρό
βατα λέγονται καὶ βοτά. ΑΛΑΜΠΕΣ ΗΛΙΟΥ. μὴ καταυ

γαθεν. ΚΟΙΛΩΙ ΖΥΓΑΣΤΡΩΙ. ἀντὶ τοῦ, εἰς ξύλινον σο
ρόν. ἤτοι εἰς κυβωτόν. ΑΦΡΑΣΤΟΝ. ἀφανές. ἀνεκδιήγη
τον. ἀξύμβλητον δέ, ἀσυνείκαστον πρὸς τὸ μαθεῖν
ἀνθρώπῳ. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπαράβλητον. οἷον οὐκ ἔχον ἄλλῳ
παραβληθῆναι, ὥστε πιστεῦσαι καὶ μαθεῖν τὸ ἀκουόμε
να. ΤΟ ΓΑΡ ΚΑΤΑΓΜΑ. τὸ γὰρ ἔριον τοῦ προβάτου μεθ' ὃ
τὸ χρῖσαι τὸν πέπλον ἔρριψα ὑπὸ τόπον καταλαμ
βανόμενον ὑπὸ τοῦ ἡλίου. τὴν γὰρ αὐγήν, ἀκτῖνα ἡλιῶτιν
εἶπεν. ἢ ΚΑΤΑΓΜΑ, τὸ ἀίδιον μήρυμα. ΩΣ ΔΕ ΘΑΛΠΕ
ΤΟ. ὡς δὲ ἐθερμάνθη, ὑπερρεύσεν. ἀφανῶς λέλυ
ται. ΠΡΙΟΝΟΣ ΕΚΒΡΩΜΑΤΑ. ἐοικὸς πρίσματι ξύλου.
θαυμαστῶς δὲ βρώματα πρίονος εἶπε τὰ πρίσμα
τα. τρόπον γάρ τινα ἐσθίων τὸ ξύλον ὁ πρίων, ἐκεῖ
νο τὸ λεπτὸν ἀποβάλλει. ΠΡΟΠΕΤΕΣ. ἐρριμμένον, καὶ
προπεσὸν χαμαί. ΘΡΟΜΒΩΔΕΙΣ ΑΦΡΟΙ. ἐπηρμέ
νοι. θρόμβος γὰρ ὁ ὄγκος. ἢ περιφερῆ φυσήματα. ΑΝΑ
ΖΕΟΥΣΙΝ. ἀνακαχλάζουσι. ΓΛΑΥΚΗΣ ΟΠΩΡΑΣ. τοῦ
γλεύκους τοῦ ἀρτίως ἐκπιεσθέντος καὶ νέου. μάλι
στα δὲ ὁ νέος οἶνος θερμὸς ὤν, εἰ πέσοι χαμαὶ ἀφρί
ζει. γλαυκὴν δὲ ὀπώραν τὸν νέον οἶνον εἶπε, διὰ τὴν
λαμπρότητα. ΗΣ ΕΘΝΗΣΚ' ΥΠΕΡ. ὑπὲρ ἧς ὑφῆς.
δίκην. ΤΟΝ ΒΑΛΟΝΤΑ. τὸν τοξεύσαντα. ΩΝ ΕΓΩ ΜΕ
ΘΥΣΤΕΡΟΝ. ὧν τῶν εἰρημένων μοι ὑπεκείμην, νῦν
τὴν γνῶσιν μανθάνω, ὅτε οὐκέτι με ὠφελεῖ.

ΟΥ̓Κ ἘΤΆΡΚΕΙ. ὠφελεῖ. ὅμηρος, ἄρκιον ἔσσεται,
ΕἸ ΤΙ ΜῊ ΤΕΥΞΟΘΉΣΟΜΑΙ. εἰ μὴ διαμάρτοιμι τῆς γνώ-
μης, ἣν ἔχουσα περὶ αὐτοῦ τυγχάνω. ΧὨΣΠΕΡ ἊΝ ΘΊ-
ΓΗι. καὶ ὅσα ἂν θίγῃ τοῦ ἡρακλείου βέλους, εἴτε ἄν-
θρωπος εἴτε θηρία, ἀπόλλυται. ἘΚ ΔῈ ΤΟΥ̂ΔΕ. τοῦ
νέσσου. ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦ νέσσου. ΚΑΊ ΤΟΙ ΔΈΔΟΚΤΑΙ.
κἀγώ φησιν ἀποθανεῖν βουλήσομαι. ἵνα μὴ δόξω πο-
νηρίᾳ ἀνῃρηκέναι τὸν ἡρακλέα, ἀλλ' ἀκουσίῳ γνώμῃ.
ΤΑΎΤΗι ΣῪΝ ὈΡΓΗ̂ι. τούτῳ τῷ φόνῳ, τουτέστι διὰ τοῦ
πέπλου. ΖΗ̂Ν ΓᾺΡ ΚΑΚΩ̂Σ. γυναῖκα κακοδοξοῦσαν
οὐ δεῖ ζῆν. ἥτις μὴ θέλει δοκεῖν ἐκ φύσεως εἶναι κα-
κή. ΤΑΡΒΕΙ̂Ν ΜῈΝ ἜΡΓΑ. ἀνάγκη μὲν εὐλαβεῖσθαι
τὰ δεινὰ ἔργα. οὐ χρὴ δὲ πρὸ τῆς ἐκβάσεως καὶ τῶν
συμβησομένων αἱρεῖσθαι τὰ δεινά. ΟΥ̓Κ ἜΣΤΙΝ ἘΝ
ΤΟΙ̂Σ. ἐν τοῖς πονηροῖς βουλεύμασιν, οὐχ ὑπολεί-
πεται χρηστὴ ἐλπίς. ἥτις παρέχει πεποίθησιν καὶ
θάρσος. ἀντὶ τοῦ δύσελπίς εἰμι. ἈΛΛᾺ ΜῈΝ ΤΟΙ̂Σ
ΣΦΑΛΕΙ̂ΣΙ. τοῖς ἀκουσίως σφαλεῖσιν ἡ ἐπαγομένη
ὀργὴ πεπεμμένη ἐστὶ καὶ πραεῖα καὶ συγγνωστή. ὡς σὲ δί-
καιον τυγχάνειν παρὰ τοῦ ἡρακλέους. ἄκουσα γὰρ ἥ-
μαρτες. ΟΥ̓Χ Ὁ ΤΟΥ̂ ΚΑΚΟΥ̂ ΚΟΙΝΩΝῸΣ. ὁ μὴ δυ-
στυχῶν τοιαῦτα ἂν εἴποι. ΣΙΓΑ̂Ν ἊΝ ἉΡΜΌΖΟΙ ΣΕ
ΤῸΝ ΠΛΕΊΩ ΧΡΌΝΟΝ. γράφεται λόγον. πρέπουσα σοι λοι-
πὸν σιωπᾶν, καὶ μηκέτι περὶ τούτου πλείω λέγειν.

εἰ μὴ

εἰ μὴ ἄρα τι τῷ σῷ παιδὶ μέλλεις ἐρεῖν παραιτιομένῳ. ΑΛΛΟΥ ΜΗΤΕΡΑ. αἰσχύνομαι γὰρ ἐπὶ σοί. ΤΟ ΓΑΡ ΦΑΝΘΕΝ. τὸ ἅπαξ πραχθὲν, καὶ ἐπὶ πέρας ἐλθὸν, πῶς ἄν τις μὴ γενέσθαι ποιήσειε. Πίνδαρος·

» Τῶν δὲ πεπραγμένων, ἀποίητον οὐδ' ἂν χρόνος

» ὁ πάντων πατὴρ δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος.

ΣΤΥΓΟΥΜΕΝΟΝ. λυπηρὸν καὶ μίσους ἄξιον. ΑΖΗΛΟΝ. φαῦλον. ὃ οὐδεὶς ζηλώσειεν. ΑΥΤΟΣ ΒΑΡΕΙΑΝ ΞΥΜΦΟΡΑΝ. τὰ μὲν ἑώρακα πάσχοντος. τὰ δὲ ἀνοιμώζοντος ἤκουσα κατὰ τὴν γλῶσσαν. ΠΟΥ ΔΕ ΜΠΕΛΑΖΕΙΣ. προσπελάζεις. ΠΑΡΙΣΤΑΣΑΙ. πλησίον γέγονας. Ο ΘΕΙΡΠΕ. καινοπρεπὴς ἡ φράσις. ἦλθεν εἰς τὴν εὔβοιαν. ἧς ἀκρωτήριόν ἐστι τὸ κήναιον. ΤΕΜΕΝΙΑΝ ΤΕΦΥΛΛΑΔΑ. τὸν ἀπὸ τῶν τεμενῶν στέφανον. ἢ τὸ τέμενος πολύφυλλον. ΩΣ ΣΥ ΠΡΟΥΞΕΦΙΕΣΟ. ὡς σὺ ἐνετείλω. ΔΕΙΛΑΙΟΣ ΙΛΕΩΙ ΦΡΕΝΙ. ὁ ἡρακλῆς ἱλαρᾷ τῇ φρενὶ καὶ ηὔξατό σοι χαίρων ἐπὶ τῷ πέπλῳ. ΟΠΩΣ ΔΕ ΣΕΜΝΩΝ ΟΡΓΙΩΝ. ὅτε δὲ ἀπὸ τῶν θυμάτων καὶ τῶν ξύλων ἡ φλὸξ ἀνεκαίετο, τότε ἱδρὼς ἀνῄει περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ. ΦΛΟΞ ΑΙΜΑΤΗΡΑ. αἱματηρὰ, ὅτι ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἱερείων συνίσταται. ΚΑΠΟ ΠΙΕΙΡΑΣ ΔΡΥΟΣ. ἀπὸ λιπαροῦ ξύλου. δρῦν γὰρ λέγει, πᾶν δένδρον. ΠΛΕΥΡΑΙΣΙΝ ΑΡΤΙΚΟΛΛΟΣ. ὡς ὑπὸ τέκτονος καλῶς συγκεκολλημένος. τὸ δ' ἑξῆς καὶ πρὸς κολλητὸς ὁ χιτὼν κατὰ

πᾶν μέρος ὡς ἂν ξύλῳ νεαρὰ κόλλη ὑπὸ τέκτονος προ
σχρισθεῖσα. ΟΔΑΓΜΟΣ ΑΝΤΙΣΠΑΣΤΟΣ. κνησμός.
δήξεσθαι γὰρ τὸ κνήσασθαι. ἀντίσπαστος δὲ, ἴσος σπασ
μῷ. ἢ μετὰ σπασμοῦ. ΕΧΘΡΑ ΑΣ ΕΧΙΔΝΗΣ. τυφῶνος
μὲν γὰρ ἡ ἐχίδνης ὕδρα. ΙΟΣ ΩΣ ΕΔΑΙΝΥΤΟ. ὡς κα
τήσθιεν αὐτὸν ὁ ἰός. ΤΟ ΣΟΝ ΜΟΝΗ ΣΔΩΡΗ ΜΕ ΛΕΓΞΕΝ. εἶ
πεν ὅτι σὺ αὐτῷ προσήψας τὸν πέπλον. ὡς ἀπέσταλται
ὑπὸ σοῦ. οἷον οὐδὲν ἀφ' ἑαυτοῦ πανουργήσας. ΜΑΡΨΑΣ
ΠΟΔΟΣ ΝΙΝ. δραξάμενος τοῦ ποδὸς τοῦ λίχα κατ' ἐκεῖ
νο τὸ μέρος ἔνθα δεσμεῖται τὸ ἄρθρον. λέγει δὲ τὸ περὶ
τὸν ἀστράγαλον μέρος. ᾧ εἰώθαμεν δεσμεῖν τὸ ὑπόδημα,
ἤ τι τοιοῦτον. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν λύγων. εὐε
» λικτον γὰρ τὸ φυτὸν μέσον ὄν. ὅμηρος, δίδη μό
» σχοισι λύγοισιν. ΑΜΦΙΚΛΥΣΤΟΝ. τὴν ἐκ τοῦ πόν
του ἀμφοτέρωθεν κλυζομένην. Ἢ. ΛΥΓΙΖΕΤΑΙ.
ἁρμόζεται. καμπτεται. συστρέφεται. ὅπου ἐστὶν
ὁ δεσμὸς τῶν νεύρων ἔνθα ὑποδεσμούμεθα.
ΚΟΜΗΣ ΔΕ ΛΕΥΚΟΝ ΜΥΕΛΟΝ. διὰ δὲ τῆς κόμης
τὸν ἐγκέφαλον ἐκραίνει, κατὰ μέρος τῆς κεφαλῆς
διασχισθείσης. ὅτι διαιρεθείσης τῆς κεφαλῆς, διὰ τῆς
κόμης ἀνεπέμπετο ὁ ἐγκέφαλος σὺν τῷ αἵματι. ΑΝΕΥ
ΦΩΝΗΣΕ. κατὰ τὸ ἐναντίον. ἀντὶ τοῦ ἐστέναξε. ΤΟΥ
ΜΕΝ ΝΟΣΟΥΝΤΟΣ. τοῦ ἡρακλέους νοσοῦντος. τοῦ δὲ λίχου
ἤδη ἀνυθέντος. ὅ ἐστι πεφονευμένου. ΕΣΠΑΤΟ ΓΑΡ.

σπασμῷ γὰρ εἴληπτο κείμενος ἐπὶ τῆς γῆς. ΛΟΚΡΩΝ
» ΟΡΕΙΟΙ ΠΡΩΝΕΣ. ὅμηρος, Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν ὀϊλῆ
» ος ταχὺς αἴας. λοκρῶν οἳ ναίουσι πέραν ἱερῆς εὐβοί
» ης. ΕΠΕΙ Δ' ΑΠΕΙΠΕΝ. ἀπέκαμεν. ἀπηγόρευσαν ἑαυ
τόν. ὑπερκέκμηκε πρὸς τὰς ὀδύνας ἐπὶ γῆς κυλιόμε
νος. ΕΝΔΑΤΟΥΜΕΝΟΣ. σφοδρῶς λοιδορούμενος. ἐν
δατεῖσθαι γὰρ τὸ σφοδρῶς ἐσθίειν. λοιδορῶμ μεμφό
μενος. κατὰ μέρος τῶν λεγομένων ἀνακαλῶν. ἐμ
δατεῖσθαι γὰρ τὸ μερίσασθαι. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν
δαιμυμένων. Ἄλλως. ἐνδατούμενος. νῦμ σφέδρα
κακῶς λέγωμ. δυσφημῶν. συνεχῶς μεμφόμενος. ἐ
παρόμεμος. ἔμιοι δὲ γράφουσιμ. ἐμματούμεμος. ἀν
τὶ τοῦ μαστώμενος. ΚΑΤΑΚΤΗΣΑΙΤΟ. πλεονάζει ἡ κα
τὰ ἀμτὶ τοῦ ἔσχε. ΤΟΤ' ΕΚ ΠΡΟΣΕΔΡΟΥ. ὅτε ἀπέκα
με κυλιόμενος, τότε ἀνατείνας τὸν ὀφθαλμὸν διὰ τῆς
κεχυμένης τοῦ σώματος λιγνύος, ἤδη με δακρυρροοῦμ
τα. ΛΙΓΝΥΟΣ δὲ, τῆς παρακειμένης. ἢ περικεχυμέ
νης αὐτὸμ φλογώδους νόσου. ΑΛΛ' ΑΡ' ΟΝ. προσακτι
κῶς. ΕΙ Δ' ΟΙΚΤΟΝ ΙΣΧΕΙΣ. ἐνήσχυται γὰρ αὐτοῦ θα
νεῖν, μὴ ἐγκλαθῇ ὑπὸ τῶν οἰχαλίων. ΒΡΥΧΩΜΕ
ΝΟΝ. ἀμοιμώζοντα μεγάλως ἐκ τῶν σπασμῶμ.
ΠΟΙΝΙΜΟΣ ΔΙΚΗ. ἡ τιμωρὸς. ἡ ποιμὴμ ἀπαιτοῦσα.
ΘΕΜΙΣ Δ' ΕΡΕΙ ΜΟΙ ΤΗΝ ΘΕΜΙΝ. θέμις δέ ἐστιμ ἡμᾶς
καταρᾶσθαί σοι, ἐπεὶ σὺ προτέρα τὴν θέμιν ἀπέρρι

ψας καὶ παρέβαλες. ἐὰν δὲ προὔλαβες. ἀντὶ τοῦ φθάσασα τὴν θέμιν καὶ οὐκ ἐξεδέξω. ἕως τι κατὰ τὸ δίκαιον πράξῃς. γράφεται καὶ προὔβαλες. ΤΙ ΣΙΓ᾽ ΑΦΕΡΠΕΙΣ. σῖγα ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ σιωπηλῶς, τουτέστι διὰ τί οὐδὲν ἀποκρίνῃ πρὸς τὸν ὕλλον. ΞΥΝΗΓΟΡΕΙΣ. συνᾴδεις. ΟΥΡΟΣ Ο ΘΑΛΑΜΩΝ ΕΜΩΝ. εἴθε οὖρος καλὸς ἐπιπνεύσοι αὐτῇ ἐπιούσῃ ἵνα μηκέτι αὐτὴν ἴδοιμι. τροπικῶς δὲ τὸ οὖρος ὡς ἐπὶ νεώς. ἀντὶ τοῦ οὐριοδρομείτω. ΟΓΚΟΝ ΓΑΡ ΑΛΛΩΣ ΟΝΟΜΑΤΟΣ. τί γὰρ μάτην ἐπαιρόμεθα τῷ τῆς μητρὸς ὀνόματι, οὐδὲν ἄξιον αὐτῆς διαπραξαμένης. ὧν ἡ φύσις καὶ ὁ θεσμὸς ἀπῄτει. ΤΡΕΦΕΙΝ. ἀντὶ τοῦ ἔχειν. ΙΔ᾽ ΟΙΟΝ Ω ΠΑΙΔΕΣ. ὁ χορὸς πρὸς ἀλλήλας διαλέγεται περὶ τοῦ δεδομένου μαντείου τῷ ἡρακλεῖ ἐν τῇ δωδώνῃ. ὅτι νῦν ἀπέβη. τὸ δὲ οἷον ἀντὶ τοῦ οἵως. οἷον, ὁρᾶτε ὦ φίλαι οἵως ἡμῖν ἀθρόως συνέπεσε καὶ ἐς οἷον κακὸν ἀπέβη τὸ ἔπος ἐκ τῆς μαντείας πάλαι χρησθέν. προσέμιξε δὲ, ἀντὶ τοῦ προσεπέλασεν ὀξέως. ΤΑΣ ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ ΠΡΟΝΟΙΑΣ. γράφεται παλαιφοίβου. ἤγουν τῆς πάλαι μαντευσαμένης. φοιβᾶσθαι γὰρ τὸ μαντεύεσθαι. ΟΤ᾽ ΕΛΑΚΕΝ. ὅπερ ἐφθέγξατο. ἐπειδὰν μὲν αὐτὸς παρέλθοι. τότε διαδοχὴν γενέσθαι τῶν πόνων τῷ ἡρακλεῖ τῷ διὸς παιδί. ἀναδοχὴν δὲ ἂν εἴποι τις. ἀνακωχὴν. ἀναδοχήν. ΑΥΤΟ ΠΑΙΔΙ. γνησίῳ παιδί. ΤΕΛΕΟΜΗΝΟΣ ΕΚΦΕΡΟΙ.

ὁ ἐνιαυτὸς ὁ τέλειον ἔχων τὸν δωδεκάμηνον.
καὶ ἄροτος ὁ ἐνιαυτὸς, ἀπὸ τοῦ ἅπαξ κατ᾽ ἐνιαυτὸν
ἀροῦν. ΚΑῚ ΤᾺ Δ᾽ ὈΡΘῶΣ. ταῦτα δὲ τὰ χρησθέν-
τα ἀσφαλῶς νῦν ἡμῖν ἀποβαίνει. φορτικῶς δὲ
κατουρίζει. ὥσπερ οὐρίῳ πνεύματι προσορμίζει
ἡμῖν κατ᾽ ὀρθὸν ἀνυόμενα. ΚΑΤΟΥΡΊΖΕΙ. προσ-
πνεῖ. ΠῶΣ ΓᾺΡ ἊΝ Ὁ ΜῊ ΛΕΎΣΣΩΝ. πῶς γὰρ ὁ μη-
κέτι ὁρῶν τὸ φῶς. παρὰ εὐρυσθέως κελεύοιτο.
ΕἸ ΓᾺΡ ΣΦΕ ΚΕΝΤΑΎΡΟΥ. εἰ γὰρ αὐτὸν τὸν ἡρακλέα
τὸ αἷμα τὸ θανάσιμον τοῦ κενταύρου περιέχει
πλευρὰ προσακέντρου ἰοῦ, πῶς ἂν ἕτερον ἥλιον
ἢ ταύτην ἴδοι. ΧΡΊΕΙ ΔΟΛΟΠΟΙΌΣ. χρίει δὲ τὸ ἱ-
μάτιον τῷ αἵματι ἡ ἁμάρτῃ τῆς δηϊανείρας. ἡ με-
τὰ δόλου τεχνησαμένη, ἠναγκάσθαι γὰρ ὑπὸ ζήλου
τεχνάσασθαι. ὋΝ ΤΈΚΕΤΟ ΘΆΝΑΤΟΣ. τοῦτον τὸν ἰὸν
ἐγέννησεν ὁ αἰόλος δράκων. μᾶλλον δὲ ὁ θάνα-
τος. ΠΡΟΣΤΕΤΑΚῺΣ ΦΆΣΜΑΤΙ. προσκεκολλημέ-
νος τῷ ἰῷ τῆς ὕδρας. τοῦτο δὲ καθ᾽ ἑαυτὸ, αἰτιατι-
κὴν γὰρ ἐπιφέρει. ἄλλως. προσκεκολλημένος τῷ
ἰῷ. ἢ τῷ ὀλεθρίῳ, παρὰ τὸ πεφομένυσθαι τῷ φάσματι.
τουτέστι, τῷ ἱματίῳ τῷ κεχρισμένῳ τῷ φαρμα-
κῷ τῆς ὕδρας. τουτέστι τῇ χολῇ. ΜΕΛΑΓΧΑΙΤΑ ΤᾺ
ΜΙΓΑ. τοῦ δασυθρίχου καὶ ἅμα τῷ φάσματι τῆς
ὕδρας, καὶ τὰ κέντρα τοῦ νέσσου. αἰκίζει αὐτόν. δῆλον

δὲ ὅτι φόνια τὰ κέντρα τοῦ νέσσου. λέγει δὲ τὸ αἷμα αὐτοῦ τὸ συμμεμιγμένον τῇ χολῇ τῆς ὕδρας. ΦΟΙΝΙΑ ΔΟΛΟΜΥΘΑ. ὅτι τοῖς δολίοις τοῦ νέσσου λόγοις ἀπατηθεῖσα τετόλμηκεν. ἄλλως. ΦΟΙΝΙΑ ΔΟΛΟΜΥΘΑ. τὰ δόλια φάρμακα. καὶ γὰρ ἕτερά τινα ἐκέλευσεν αὐτῇ συμμῖξαι τῷ αἵματι, ὡς ὄπισθεν. ΕΠΙΖΕΣΑΝΤΑ. ἐπιχυθέντα φάρμακα χλάσαντα. ἀπὸ τῆς θέρμης τοῦ πυρός. ΩΝ ἈΔΑΤΛΑΜΩΝ. ὧν τὴν βλάβην ὁρῶσα ἡ δηϊάνειρα τοῖς οἴκοις συμβᾶσαν, αὐτὴν μὲν ἐξ ἀρχῆς αὐτὴ οὐ συνεῖδεν. ἐκ κατασκευῆς δὲ τῆς νέσσου καὶ τῆς τούτου φωνῆς γενομένην, ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸ διαλλάττειν αὐτῇ τὴν ἡρακλέα λίαν ὀδύρεται καὶ στένει. ἄλλως. ΩΝ ἈΔΑΤΛΑΜΩΝ. τῶν νεωστὶ δρωμένων. καὶ εἰς τὴν ἀμέλλητον βλάβην συμβαινόντων τοῖς οἴκοις. ἡ δηϊάνειρα, τὰ κακὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς αὐτὴ οὐ συνεῖδεν, ἐπὶ τὸ διαλλάττειν τὸν ἡρακλέα. ἌΟΚΝΟΝ δὲ, τὴν οἰκίαν καὶ ἀμέλλητον, ἢ πολύοκνον. ὅ ἐστι, πολύφοβον. κατ' ἐπίτασιν δὲ τὸ α. ΝΕΟΝ ΑΙΣΣΟΝΤΩΝ. νεωστὶ προσβαλλόντων. ΟΥ ΤΙ ΠΡΟΣΕΒΑΛΕΝ. οὐ συνῆκεν ἀπὸ τοῦ νέσσου. ΤΑ ΔΕ ΠΑΛΛΟΘΡΟΟΥ. ἀλλοφώνου, ἀπὸ τῆς νέσσου φωνῆς γέγονεν. ἢ καθ' ἡρακλέους συμφορά. ἢ τῆς ἄλλα εἰπούσης. ἢ τὰ ἀληθῆ. ἢ ἀλλοφώνου, ὡς ἠλλαγμένην τοῦ νέσσου

φωνὴν ἔχοντος. ὈΛΕΘΡΊΑΙΣ ΞΥΝΑΛΛΑΓΑῖΣ. ἢ ὀλεθρίαις καὶ ἐπιβλαβέσι φιλίαις. ἢ ἐπεὶ ἀντὶ τοῦ ἰδίου θανάτου ὁ νέσσος ἀντήλλαξεν αὐτῇ τὸ αἷμα. ἢ ὅτι ὁ μὲν νέσσος εἶπεν αὐτῇ πόθου καὶ διαλλαγῆς ἐργαστήριον εἶναι τὸ φάρμακον. γέγονε δὲ ὄλεθρος ἡρακλέους. ἮΠΟΥ ὈΛΟᾺ ΣΤΈΝΕΙ. ὄντως δὴ ἡ ἄθλία καταστάζει καὶ διαβρέχει πολλῶν δακρύων ἀφρόν. ἐμφατικὸν δὲ τὸ ἄχνα διὰ τὸ πλῆθος. χλωρὰν οὖν ἄχναν, τὸν νεαρὸν ἀφρόν. ἮΠΟΥ ἈΔΙΝῶΝ. ἀθρόων. ἢ πολυθρηνήτων. ΔΑΚΡΎΩΝ ἌΧΝΑΝ. περιφραστικῶς τὰ δάκρυα. ἈΔΈΡΧΟΜΈΝΑ ΜΟΙ͂ΡΑ. ἡ προσδοκωμένη κακομοιρία τοῦ ἡρακλέους, ἐμφαίνει μεγάλην ἑτέραν ἄτην. προσδοκῶσι δὲ ὅτι ἀπολλυμένου ἡρακλέους, αὐτόχειρ ἑαυτῆς γενήσεται. ἈΔΈΡΧΟΜΈΝΑ ΜΟΙ͂ΡΑ, ΠΡΟΦΑΊΝΕΙ ΔΟΛΊΑΝ. δόλῳ γὰρ αὐτὴν καὶ λάθρα ἀναιρήσει. ἜΡῬΩΓΕ ΠΑΓᾺ ΔΑΚΡΎΩΝ. ἀντὶ τοῦ, πάρεστιν ἡμῖν δακρύειν, ὡς ἀπὸ πηγῆς κρουνηδόν. ἐκτέταται γὰρ τὸ κακὸν καὶ πανταχοῦ διαβήσεται ἡ κατὰ τὸν ἡρακλέα συμφορά. ἈΠΈΜΟΛΕ ΠΆΘΟΣ. ἀντὶ τοῦ ἀπομέλοι. οἷον, οὐδέποτε ἀπὸ τῶν πολεμίων γένοιτο. ὮΠΌΠΟΙ. φεῦ φεῦ κακὴ φήμη γέγονε τῷ ἡρακλεῖ. οἷον οὐδέποτε πολεμίοις ἀνοίκτιστον σιωπηθήσεται. τὸ γὰρ οὔπω, ἀντὶ τοῦ οὐχί. ἢ οὕτως. οἷον κακὴ φήμη

οὐδέποτε ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν συνέβη τῷ ἡρακλεῖ. τοῦτο ἀπὸ τῶν ἰδίων αὐτῷ γεγένηται. ἰὼ ΚΕΛΑΙΝΑ ΛΟΓΧΑ. καλαινὴν εἶπε τὴν λόγχην, διὰ τὸν ἐξ αὐτῆς ἀποτελούμενον θάνατον. μέλας δὲ ὁ θάνατος. δυσφορεῖ δὲ ἐπὶ τῷ αἰχμάλωτον εἰλῆφθαι τὴν ἰόλην. διὰ γὰρ ταύτην ἡ συμφορά. λόγχα δὲ δορὸς, περιφραστικῶς ἡ λόγχη. προμάχου δὲ, τοῦ προβεβλημένου. τὸ δὲ λόγχα, πρὸς τὸ αἷμα. ὁ δὲ λόγος. ὦ θανατοποιὲ λόγχη. ἥτις τότε ἀμέλουσα τὸν εὔρυτον. ἐνταῦθα τὴν ἰόλην ἤγαγες ἐκ τῆς ὑψηλῆς οἰχαλίας. ὡς εἴθε μήποτε. τουτέστι φεῦ τῆς λόγχης ἐκείνης ἐν ᾗ ἐπόρθησε τὴν οἰχαλίαν ὁ ἡρακλῆς, ἵνα ἐνέγκῃ τὴν ἰόλην. διὰ γὰρ ταύτην ἡ συμφορὰ ἐγένετο. τὸ δὲ ἄρθρον τῇ λόγχῃ συναπτέον. ἥτις λόγχη. ΓΡΟΜΑΧΟΥ ΔΟΡΟΣ. τὸ προμάχου ἐπὶ τοῦ ἡρακλέους ληπτέον. οἷον τοῦ πρὸ πάντων μαχομένου. τὸ νύμφαν δὲ συναπτέον τῷ τάνδε. Ἃ ΤΟΤΕ ΘΟΑΝ ΝΥΜΦΑΝ. ἀντὶ τοῦ θοῶς. τινὲς δὲ τὴν ταχέως νυμφευθεῖσαν. ἈΠ' ΑἸΠΕΙΝᾶΣ. ἀπὸ τῆς ἐν ὕψει κειμένης. ΑἸΧΜᾷ. μόνῳ πολέμου. Ἁ Δ' ἈΜΦΙΠΟΛΟΣ ΚΥΓΡΙΣ. ἡ ὑπηρετησαμένη τῷ ἡρακλεῖ πρὸς τὸν ἔρωτα. ὁ νοῦς. ἡ δὲ κύπρις ἦν ἄρα φανερῶς ἡ πάντων τούτων ἐργάτις, εἰς ἔρωτα ἰόλης βαλοῦσα τὸν ἡρακλέα. ΠΡΆΚΤΩΡ. πρακτική. ΓΌΤΕΡΟΝ

ἐγὼ μάταιος. ὁ χορὸς τῆς τροφοῦ ἀκούων θρη-
νούσης. ἐπὶ τῇ ἀναιρέσει τῆς δηϊανείρας φησὶ τοῦ-
το. ἆρα ἀναίσθητός εἰμι; κατακούω θρήνου τινός.
ΔΥΣΤΥΧΗ ΚΩΚΗΤΟΝ ΕΙΣΩ. ἔοικέ τι νεώτερον ἔ-
χειν ὁ οἶκος. ΞΥΝΕΣ ΔΕ. ἀλλήλαις παρακελεύον-
ται αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ. ΟΥΚ ΑΣΗΜΟΝ ΑΛΛΑ ΔΥ-
ΣΤΥΧΗ. οὐ μικρὸν, ἀλλὰ μέγα καὶ ἐξάκουστον. τοῦ-
το δὲ ὡς ἠθημένη μείζονος βοῆς. Ἄλλως. ΞΥ-
ΝΕΣ ΔΕ. ἀντὶ τοῦ σὺ δὲ ἄκουσον. παρὰ τὸ ἔθος
γὰρ κατεσκυθρωπακυῖα πρόσεισι. ΤΟ ΠΟΜΠΙΜΟΝ.
τὸ πεμφθέν. λέγει δὲ τὸν χιτῶνα. ΒΕΒΗΚΕ ΔΗΪ-
ΑΝΕΙΡΑ. εἰς ἅδου. οὐ τοῖς ποσὶ βεβηκυῖα. τὸ γὰρ σῶ-
μα οὐκ ἄπεισιν εἰς ἅδου. ΟΥ ΔΗΠΟΘ ΩΣ ΘΑΝΟΥ-
ΣΑ. κατ' ἐρώτησιν. οὐχὶ ὡς θανοῦσα. βέβηκε δὲ, ἐ-
πεὶ καὶ ζῶντα ἐστὶ που πορευθῆναι. ΣΧΕΤΛΙΩΤΑ-
ΤΑ. σχετλιώτατα ἦλθε πρὸς τὴν ἀναίρεσιν. τοῦ-
τέστιν, ὡς ἄν τις ἰδὼν ἢ ἀκούσας σχετλιάσειε τὴν πρᾶ-
ξιν. ΕΙΠΕ ΤΩΙ ΜΟΡΩΙ. τίνι θανάτῳ συνέπεσεν.
ἀντὶ τοῦ τίνι φόνῳ ἐτελεύτησεν. ΑΥΤΗΝ ΔΙΗΙΣΤΩ-
ΣΕΝ. αὐτὴ ἑαυτὴν ἀφανῆ ἀπὸ τοῦ βίου ἐποίησεν.
ΤΙΣ ΘΥΜΟΣ, Η ΤΙΝΕΣ ΝΟΣΟΙ. τίνι θυμῷ χρησαμέ-
νη ἑαυτὴν ἀνεῖλεν. ἢ τίς θυμὸς φησὶν ἀνεῖλε τὴν
δηϊάνειραν. ΤΑΝ ΑΙΧΜΑΝ ΒΕΛΟΣ ΚΑΚΟΥ.
περίφρασις τὸ βέλος. βέλος δὲ εἶπε τὴν δηϊανεί-

ραν. ὅτι φόνον βέλους ἀνεῖλεν ἑαυτήν. ἢ, ἥ τις ὡς βέλος ἰοβόλον μέγα κακὸν προσερρίψατο τῷ ἡρακλεῖ. ΠΡΟΣ ΘΑΝΑΤΩ, ΘΑΝΑΤΟΝ. τὸν ἑαυτῆς πρὸς τῷ τοῦ ἡρακλέους. ΕΠΕΙ ΔΕΣ Ω ΜΑΤΑΙΑ. τε θέασαι τὴν ἐκείνης τόλμαν. ἐκαρτέρησας ἰδεῖν τὴν ὠμότητα. οὕτως γὰρ εἶπε τὴν ὕβριν. καὶ νῦν δὲ τὸ ματαία κατὰ ἀντίφρασιν. ἀντὶ τοῦ ὦ μελέα. καὶ ὅμηρος γὰρ τὸ μάταιον, μέλεον καλεῖ. οὐ μέν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος. ΠΩΣ ΕΦΕΡΒΙΠΕ. ἀντὶ τοῦ, τίνα θυμὸν εἶχε τότε. ΧΕΙΡΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΤΑΔΕ. ταῦτα τῇ χειρὶ ἑαυτῆς διεπράξατο. ΤΙ ΦΩΝΕΙΣ. ἀντὶ τοῦ, ἄπιστα λέγεις. Α ΝΕΟΡΤΟΣ ΑΔΕ. ἡ νεωστὶ ἐνταῦθα ὁρμήσασα ἰόλη. ἁ νέορτος δὲ ἀντὶ τοῦ ἡ αἰσχρὰ καὶ ἀπρεπής. ΤΙΣ ΧΕΙΡ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΤΙΣΑΙ. κατασκευάσαι. καὶ ποιῆσαι. καλῶς δὲ ὡς ἐπὶ μεγάλῳ τολμήματι εἶπε τὴν λέξιν. οὕτως ἀκριβῶς διηγήσομαί σοι τὸ πρᾶγμα, ὡς πεισθῆναί σε ὅτι ἀληθῆ λέγω. ΕΙΔΕ ΚΟΙΛΑ ΔΕΜΝΙΑ. γράφεται κοινά. ἢ τὰ τοῦ θανάτου. ἢ τὰ αὐτῆς καὶ τοῦ ἡρακλέους. ΣΤΟΡΝΥΝ ΘΟΓΩΣ. τὸν ὕλλον στρωννύντα. ΚΛΑΙΕ ΔΟΡΓΑΝΩΝ ΟΤΟΥ. ἢ τῶν ἱστουργικῶν. ἢ τῶν ἐργαλείων, οἷς τὸν πέπλον ἔχρισεν. Αλλως. ἤ τι τὸ τίνος ἐργαλείου ὧν εἴωθε μεταχειρίζεσθαι, συνόντος αὐτῇ τοῦ ἡρακλέους. οἷον, ἱστοῦ. ἢ τινὸς τοιούτου.

ὠδύρετο ὡς λοιπὸν καταλιμπάνουσα αὐτά. ἴσου δὲ ἴσως ἐφίπτετο, διὰ τὸν κατασκευασθέντα πέπλον ἐπὶ συμφοραῖς. ΑΛΛΗΙ ΔΕ ΚΑΛΛΗΙ. ἀντὶ τοῦ τῇδε κἀκεῖσαι. ΚΑΙ ΤΑΣ ΑΠΑΙΔΑΣ. ἐπεὶ μηκέτι ἔμελλε παῖδας τίκτειν ἤτοι σχήσειν. ὅτι τοῦ λοιποῦ οὐ γενήσονται συνουσίαι πρὸς τὸν ἡρακλέα εἰς παιδοποιΐαν. ΟΥΣΙΑΣ. κοίτας. συνουσίας. ΕΓΕΣΚΙΑΣΜΕΝΗ. περικεκαλυμμένη. ΦΡΟΥΡΟΥΝ. ἐφύλαττον. ΣΤΡΩΤΑ ΒΑΛΛΟΥΣΑΝ ΦΑΡΗ. ἔνθα συνεκάθευδεν. ἄλλο γὰρ ἦν ὅπερ ἐστόρεσεν ὁ ὕλλος. ΕΠΕΝΘΟΡΟΥΣΑΝ Ω. ἐναλλομένη ἄνω εἰς τὴν κλίνην. ΕΥΝΗΤΡΕΙΑΝ. εὐναζομένην. κοιμωμένην. ΠΡΟΥΚΕΙΤΟ ΜΑΣΤΩΝ. πρὸς τῷ στήθει γὰρ ἐπερονῶντο αἱ γυναῖκες. ΕΚ Δ' ΕΛΩΠΙΣΕΝ. ἐγύμνωσεν ἐξέδυσεν. λῶπος γὰρ τὸ ἱμάτιον. ΤΩΙ ΠΑΙΔΙ ΦΡΑΖΩ. τῷ ὕλλῳ τῷ παιδὶ τῆς τοιαῦτα τολμώσης. ΚΑΝ ὯΙ. καὶ ἐν ᾧ. ἐν ὅσῳ διετρέχομεν πρὸς τὸν ὕλλον. εἶτα πάλιν πρὸς τὴν δηϊάνειραν ἔφθασεν ἑαυτὴν ἀνελοῦσα. ΑΜΦΙΝΙΝ. περὶ αὐτήν. ΠΛΕΥΡΑΝ ΥΦ' ΗΠΑΡ. περὶ τὸ ἧπαρ φρένες τάχειαι. ὅμηρος. ὅθι τε φρένες ἧπαρ ἔχουσιν. ΕΓΝΩ ΓΑΡ ΤΑΛΑΣ. ἔγνω γὰρ κατὰ ποῖον φόνον τοῦτο ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ. συνεῖδεν ὡς ὀργισθεῖσα ἐπὶ τῷ ἠπατῆσθαι παρὰ τοῦ μέσου, τὸ ἔρ-

γομ τοῦτο διεπράξατο. ΠΛΕΥΡΑ͂Ν ΠΑΡΕΙ͂Σ. πα-
ρεὶς ἐκτείνας ἑαυτὸν ἢ προσκολλήσας, ὠδύρετο.
ὅτι αὐτὴν ματαίως ᾐτιάσατο. ὡς κακοήθως ἀπο-
στείλασαν τὸν χιτῶνα. ὭΣΤ' ΕἼ ΤΙΣ ΔΎΟ ΚΑῚ ΠΛΕΊ-
ΟΥΣ. τῶμ ἀνθρωπίνωμ ἀδήλων ὄντων, ἀνόητοί εἰ-
σιν οἱ λογιζόμενοι δύο ἢ καὶ πλείους ἡμέρας, καὶ
οὐ προσδοκῶντες καθ' ἑκάστην ὥραν τὸμ θάνατον.
πολλάκις γὰρ λύπη τιμὶ. ἢ δυστυχία περιπεσόν-
τες, ἑαυτοὺς ὑπεξάγουσι τοῦ βίου παραχρῆμα.
καὶ οὐκ ἀμαμένουσι τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν, ὡς καὶ
ἡ δηϊάνειρα. ΠΌΤΕΡ' ἊΝ ΠΡΌΤΕΡΑ. ποῖα φησὶ
στένω. τὰ κατὰ τὸν ἡρακλέα, ἢ τὰ κατὰ τὴν δηϊά-
νειραμ. ποῖα χαλεπώτερα καὶ περαιτέρω δειμό-
τητος. δυσκατάληπτά ἐστιν ἰσομεγέθη ὄντα.
ΤᾺ ΔΈ ΜῈΝ ἜΧΟΜΕΝ. τὰ μὲμ κατὰ τὴν δηϊάνει-
ραν αὐταῖς ὄψεσιμ ἔξεστι θεωρεῖν ἐν τῷ οἴκῳ. τὰ
δὲ κατὰ τὸν ἡρακλέα, ἐκδεχόμεθα. ΚΟΙΝᾺ ΔΈ
ΧΕΙΝ ΤΕ ΚΑῚ ΜΈΛΛΕΙΝ. κοινὰ δέ ἐστι τὰ ἀμφοτέ-
ρωμ κακά. καὶ τὰ μὲν ἔχομεν, τὰ δὲ μέλλομεμ.
ἶσον δέ ἐστι τὸ ἔχειν κακὰ, καὶ τὸ προσδοκᾷν. ΕἼΘ' ἈΝΕ-
ΜΌΕΣΣΆ ΤΙΣ. ἀμεμόεσσα αὔρα. περιφανὴς ἄνεμος.
ἔπουρος, οὔριος. ἑστιῶτις καὶ οἰκίδιος. ὁ δὲ νοῦς, εἴθε ὡς
ἔστηκα πνεύσειεν ἄμεμος οὔριος ἐπὶ τῆς οἰκίας. ἵνα με-
λάβωμ, ταύτης ἀπαγάγῃ τῆς ἑστίας. καὶ ἀποχωρίσῃ.

ὅπως μὴ παραχρῆμα ἀποθάνω θεασαμένη τὸν ἡρακλέα κακῶς διακείμενον. τοῦτο δὲ λέγει. ὡς μὴ καρτεροῦσα ἰδεῖν τὰς συμφοράς. ΗΤΙΣ ΜΑΠΟΙΚΙΣΕΙΕΝ. ἀποχωρήσειεν ἀπὸ τούτων τῶν τόπων. ΔΥΣΑΠΑΛΛΑΚΤΟΥΣ. δυσιάτους. ΧΩΡΕΙΝ ΠΡΟΔΟΜΩΝ ΛΕΓΟΥΣΙ. λέγουσί τι παμμεγέθες κακὸμ πλησίομ πρὸ τῆς οἰκίας χωρεῖν. δυσιάτους ὀδύνας ἡμῖν ἐφελκόμενομ. ΠΡΟΥΚΛΑΙΟΝ ΟΞΥΦΩΝΟΣ. ἀντὶ τοῦ προκλαίουσιν. ὁ χορὸς αἰσθάνεται τοῦ ἡρακλέους πλησίομ φερομένου καὶ πλῆθος θρηνούμτων ἐπακολουθούντων αὐτῷ. ΞΕΝΩΝ ΓΑΡ ΕΞΟΜΙΛΟΣ. ἐκ τῆς βαδίσεως συνῆκεμ. τὸ φαινόμενομ ἄθροισμα ξένωμ ἀνδρῶν εἶναι. οἷομ βάδισις ξένων ἀνδρῶν ἐστι. καὶ ἄλλου πλήθους συνέστηκε. ΠΑΙ ΔΑΥ ΦΟΡΕΙ ΝΙΝ. ποῦ φορεῖ καὶ φέρει αὐτὸν ὁ ὅμιλος. ὡς γὰρ ὑπὲρ φίλου κηδομένην ἄψοφον φέρει τὴν βάσιν. ΑΝΑΥΔΟΣ. μὴ δὲ φωνὴμ προέσθαι δυνάμενομ. ΤΙ ΧΡΗ ΘΑΝΟΝΤΑ ΝΙΝ. τί φησὶ δεῖ κρῖναι περὶ αὐτοῦ καὶ τί ἄν τις δοξάσειε. πότερον τέθνηκεν, ἢ ὕπνῳ βεβαπτίσται. ὬΜΟΙ ΕΓΩ ΣΟΥ ΠΑΤΕΡ. ὁ ὕλλος ὑπαντήσας τῷ πατρὶ, θρηνεῖ. ΜΗΣΟΜΑΙ. τεχνάσομαι. μηχανήσομαι, ὅπως σωθείης. ΣΙΓΑ ΤΕΚΝΟΝ. γέρωμ τις ἀκολουθῶν τῷ ἡρακλεῖ ἀπὸ εὐβοίας πρὸς τὸμ ὕλλον φησί. μὴ ἀμεγείρῃς αὐτόν. τοῦτο γὰρ αἴτιομ ὀδύνης

τοῖς κάμνουσιν. ΑΓΡΙΑΝ ΟΔΥΝΗΝ ΠΑΤΡΟΣ ΩΜΟΦΡΟΝΟΣ. ἐκ τῶν ὀδυνῶν ἠγριωμένου. ΖΗ ΓΑΡ ΠΡΟΠΕΤΗΣ. προπετὴς εἰς τὸν θάνατον προνενευκώς. ἢ παρειμένος εἰς τὴν γῆν πεσών. ἢ ἐπὶ πρόσωπον κοιμώμενος. ἢ καὶ μόνον κείμενος. ΑΛΛ' ΕΠΕΙ ΜΟΙ ΜΕΛΕΩΙ. ἀντ' ἐνθουσιᾷ μοι τῷ μελέῳ ἡ φρὴν διὰ τὸ ἄπλετον βάρος. ἐν ἐπιθυμίᾳ φησὶν ἔχω τὸ βάρος καὶ σιωπᾶν οὐ δύναμαι. ΤΟΝ ΥΠΝΩΙ ΚΑΤΟΧΟΝ. τὸν μανιώδη. Ω ΖΕΥ ΠΟΙ ΓΑΣ ΗΚΩ. ἡρακλῆς ὡς ἐξάμαςας καὶ ἀγνοῶν ποῦ μετενήνεκται. ΒΡΥΚΕΙ. ἐσθίει με ἡ νόσος. οὐκ ἀναλίσκει. ΑΡ' ΕΞΗΙΔΗΣ ΟΣΟΝ. πρὸς τὸν ὕλλον λέγει. ἆρα φησὶν, ὅσον ἦν κέρδος τὸ σιωπᾶν ἔγνως, καὶ μὴ διασκεδάσαι τὸν ὕπνον. ΟΥ ΓΑΡ ΕΧΩ ΠΩΣ ΑΝ. ἀδυνάτως ἔχω καρτερεῖν ἐπὶ τηλικούτῳ κακῷ. Ω ΚΗΝΑΙΑ ΚΡΗΠΙΣ. τὸ ἔδαφος. περιφραστικῶς δὲ, ἀντὶ τοῦ ὦ κήναιον. μέμφεται δὲ τῷ τόπῳ, ὅτι οὐκ ἐπὶ αἰσίοις αὐτῷ γέγονε τὰ ἐκεῖ θύματα. οἵαν οὖν φησι χάριν ἀπὸ τῶν θυμάτων διεπράξω. ΟΙΑΝ ΑΝΘ' ΟΙΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ. οἵαν μοι φησὶ προσετρίψω βλάβην. ὦ ζεῦ τὴν μανίας ἀκμάζουσαν. λέγει δὲ ταῦτα ἀφορῶν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα. ΩΦΕΛΟΝ ΟΣΣΟΙΣ ΤΟΥ ΔΑΚΗΛΗΤΟΝ. ἀμίατον. ἀκαταπράϋντον. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ὤφελον. ΚΑΤΑΔΕΡΧΘΗΝΑΙ. θεωρῆσαι ἰδεῖν τὴν ἀκμὴν τῆς μανίας. ΤΙΣ ΓΑΡ ΑΟΙΔΟΣ. τίς φησιν ἐπῳδὸς ἢ

ἰατρὸς διαχειρῶν τὴν τέχνην τῆς ἰατρικῆς ἐνδεικνύμενος θεραπεύσει τὸ πάθος μου εἰ μὴ ὁ ζεὺς βούλοιτο. ΘΑΥΜΑΝ ΠΟΡΡΩΘΕΝ. ἥδιστα ἂν καὶ εἰ μακρόθεν μεταπέμψοι τό τις τὸν θεραπεύσαντα. θεασαίμην μεταπεμψαμένων ὑμῶν. ΔΥΣΜΟΡΟΝ. γράφεται ὕστατον. ΞΥΝΑΣΑΙ. ἢ τὸ καθευδῆσαι, ἢ τὸ ἀποθανεῖν. ΓΑΙ ΜΟΥ ΤΑΥΕΙΣ. ὡς ἔφαπτομένου αὐτοῦ τοῦ παιδὸς. ἐπὶ τὸ γνῶναι πῶς ἔχει τῷ σώματι. ἢ πᾶ ψαύεις, ἀντὶ τοῦ παύε ψηλαφῶν καὶ μεταφέρων τῇδε κἀκεῖσε τὸ σῶμά μου. ΠΟΙ ΚΛΙΝΕΙΣ. ποῦ προσάγεις τὰς χεῖρας. ΑΝΤΕΤΡΟΦΑΣ. ὅτι ἂν ἡσυχάσῃ τοῦ κακοῦ τούτου, πάλιν κινήσας ἀμέτρεψας. οἷον ὅτι ἂν τῶν ἀλγημῶν παύσῃ τοῦτο διήγειρας. ΤΟΥΤΟ ΤΟΙ. τὸ κινηθῆναι ὑπὸ σοῦ καθήψατό μου. Ἢ ΔΑΥ ΕΡΠΕΙ. ἡ νόσος φησὶ, πάλιν ἐπίκειται. ΠΟΘΕΝ ΕΣΤ' Ω ΠΑΝΤΩΝ ΕΛΛΑΝΩΝ. οὐ πρὸς τοὺς φέροντάς φησιν, ἀλλὰ καθόλου πρὸς πάντας τοὺς εὐεργετηθέντας ἡρώων ὑπ' αὐτοῦ. ποῦ φησιν ἄρα ἐστὶν ὦ πάντων ἑλλήνων ἀδικώτατοι. τουτέστιν ἀχαριστότατοι. οὐχ ἐγὼ πῆ μὲν κατὰ θάλατταν, πῆ δὲ ἐν γῇ ἔσωζον πάντα τόπον καθαίρων ὑπὲρ σωτηρίας ἐκείνων ὢν ἐν τοῖς θανάτου ἐγενόμην.

τὴν δὲ ἐκ τόπου σχέσιν. ἤγουν ἀντὶ τῆς ἐν τόπῳ. ὡς σχεδόθεν ἦλθεν ἀτίμη, ἀντὶ τοῦ σχεδόν. ΟΛΕΚΟΜΑΝ Ο ΤΑΛΑΣ. ἔκαμνον, καὶ ἐγγὺς θανάτου ἐγενόμην. ΚΑΙ ΝΥΝ ΕΡΙ ΤΩΔΕ ΝΟΣΟΥΝΤΙ. δοτικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐμοί. καὶ νῦν φησιν οὐδεὶς ἐκείνων ἐπ' ἐμοὶ νοσοῦντι. ΟΥ ΠΥΡ ΟΥΚ ΕΓΧΟΣ. λείπει προσαγαγὼν. οἷον, οὐ πῦρ. οὐ ξίφος σωτήριον προσαγαγὼν, ἀπαλλάξαι με τοῦ ζῆν. ΟΥΔ' ΑΠΑΡΑΞΑΙ. οὐδεὶς ἐκείνων φησὶ βούλεται ἐλθὼν τὴν κεφαλήν μου ἀποτεμεῖν. καὶ ἐλευθερῶσαι τοῦ μοχθηροῦ βίου. ΤΟΥΡΓΟΝ ΤΟΔΕ. τὸ βοηθῆσαι ἢ βαστάξαι τὸν ἡρακλέα μεῖζόν ἐστιν ἢ κατ' ἐμέ. ἀμήκει δὲ, ἀντὶ τοῦ ὁρμᾷ. ὥρμησαι μεῖζόν φησιν ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν. τοὖργον δὲ τὴν νόσον φησίν. Ω ΠΑΙ ΤΟΥΔ' ΑΝΔΡΟΣ. εἷς τῶν γερόντων ἀκολουθῶν ἐξ εὐβοίας τῷ ἡρακλεῖ πρὸς τὸν ὕλλον τοῦτό φησιν. ΣΥ ΔΕ ΣΥΛΛΑΒΕ. σὺ γὰρ νέος εἶ καὶ ὀξύτερόν σοι τὸ ὄμμα πρὸς τὸ σώζειν τὸν πατέρα μᾶλλον ἢ δι' ἐμοῦ. ΤΑΥΤΩ ΜΕΝ ΕΓΩΓΕ. ἤγουν τὸ κατασχεῖν αὐτὸν ἴαται. ἰδοὺ ἐφάπτομαι αὐτοῦ. ἴαται δέ φησιν ὅτι τὴν λαθίπονον ἴασιν τῶν ὀδυνῶν, οὔτε διὰ στόματος, οὔτε ἔξωθεν προσάπτειν δύναμαι. οὐκ οἶδα γάρ. τοιαῦτα γὰρ ἀλγήματα δίδωσιν ὁ ζεύς. ΟΥΤ ΕΝΔΟΘΕΝ ΟΥΤΕ ΘΥΡΑΖΕ. οὔτε ἀπ' αὐτοῦ, οὔτε ἀπὸ τινος τῶν ξένων δύναμαι ἐξαμύσαι. Ω ΠΑΙ ΠΑΙ. αἰσθά

νεται

μεῖται τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ ἡρακλῆς. ΘΡΩΣΚΕΙ. ἀμάζω πυρεῖται. ΔΕΙΛΑΙΑ. δειλοποιός. ΑΠΟΤΙΒΑΤΟΣ. ἀπροσπέλαστος. ΙΩ ΠΑΛΛΑΣ. ἐπικαλεῖται τὴν ἀθηνᾶν εἰς βοήθειαν. ΙΩ ΠΑΙ. κἂν σὺ ὦ παῖ τὴν φύσαντα οἰκτείρας, ἐπίσπασαί μοι ξίφος ἀνεμέσητον. ἐφ' ᾧ οὐδείς σε μέμψεται ὡς πατροκτόνον. ΩΙ ΜΕ ΧΟΛΩΣΕ. γράφεται ἐχόλησεν. οἷον, χολῇ ἔχρισε τὸν χιτῶνα. ΑΝ Ω ΔΕ ΕΠΙΔΟΙΜΙ. ἣν ἴδοιμι τῷ αὐτῷ σχήματι περιπεσοῦσαν. Ω ΔΙΟΣ ΑΥΘΑΙΜΩΝ. ὦ τοῦ διὸς ἀδελφὲ ἀΐδωνεῦ. ΟΥΘ' Ο ΣΤΥΓΝΟΣ. στυγνοποιὸς διὰ τὰς τῶν ἄθλων προστάξεις. ΑΜΦΙΒΛΗΣΤΡΟΝ. τὸν χιτῶνα ὡς ἀμφίβληστρον. ΠΡΟΣΜΑΧΘΕΝ. προσκολληθέν. ΑΡΤΗΡΙΑΣ. τὰς φλέβας. ΡΟΦΕΙ. ἐκπίνει. ΕΚ ΔΕ ΧΛΩΡΟΝ. νέον. ἢ νεκρόν. ΑΦΡΑΣΤΩΙ ΤΗΙ ΔΕ. ἀπροσδοκήτῳ. ἀνεννοήτῳ. ἢ ἀλέκτῳ. ἢ περὶ ἧς οὐκ ἔχει τίς φράσασθαι, τίς εἴη τὴν φύσιν. ΛΟΓΧΗ ΠΕΔΙΑΣ. ἡ ἐν πεζομαχίᾳ. θέλει γὰρ εἰπεῖν, ὅτι οὔτε παρατεταγμένος οἷον πρὸς λαομέδοντα, οὔτε πρὸς αὐγείαν, ἢ κενταύρους. ἄλλως. ΛΟΓΧΗ ΠΕΔΙΑΣ. ἡ ἐν τῷ πεδίῳ βαλλομένη. ἢ ἐπεὶ ἐν τῷ θεσσαλικῷ πεδίῳ ἐμαχέσατο πρὸς κενταύρους. ΘΗΡΙΟΣ ΒΙΑ. λέοντος. ὕδρας. κερβέρου καὶ τῶν λοιπῶν. ΟΥΘ' ΑΓΛΩΣΣΟΣ. κακόγλωσσος. βάρβαρος. ἢ ἀλλόγλωσσος. ΟΥΚ ΑΝΔΡΟΣ ΦΥΣΙΝ. λείπει ἔχουσα. Ω ΠΑΙ. ὦ ὕλλε. δεῖξον τοῖς ἔργοις, ὅτι ἀληθῶς ἐξ ἡρα

κλέους ἔχεις τὸ γένος. ἢ μὴ μοῦ προκρίνῃς τὴν δηϊά-
νειραν. ἀλλὰ ταῖς σαῖς χερσὶ τῆς οἰκίας αὐτὴν ἐξά-
γε καὶ παράδος μοι. ταῦτα δὲ, ἀγνοῶν ὅτι τέθνηκε λέ-
γει. ὩΣ ΕἸΔΩ͂ ΣΑΦΑ. ἵνα μάθω, πότερον ὑπὲρ ἐμοῦ
νοσοῦντος λυπῇ, ὅταν εἴδῃς τὸ σῶμα τῆς δηϊανεί-
ρας παρ' ἐμοῦ βλαπτόμενον, καὶ δικαίως καταπο-
, νούμενον. ὍΣΤΙΣ, ὪΣΤΙΣ ΠΑΡΘΈΝΟΣ. ὅμηρος. ἠΰ-
, τε κούρη, Νηπίη. ἥ θ' ἅμα μητρὶ κλαίουσ' ἀνελέσθαι
, ἀνώγει. ΝΥ͂Ν ΔΈ ΚΤΟΙΟΥ͂ΤΟΥ. ἐξ ἰσχυροῦ γέγονα
ἀσθενής. ἢ ἀπὸ τοιούτου κακοῦ. ἈΛΛ' ἈΣΤΈΝΑΚΤΟΣ
ἈΙῈΝ ἘΣΠΌΜΗΝ ΚΑΚΟΙ͂Σ. ἤγουν, ὑπέφερον πᾶν κα-
κόν. ἸΔΟῪ ΘΕΑ͂ΣΘΕ. ὁ λόγος πρὸς τοὺς περιεστῶτας.
ΑἺ ΑἺ. ὀδυρόμενος ἀναβοᾷ. ἜΘΑΛΨΕΝ ἌΤΗΣ.
πάλιν ἐξεπύρωσέ με, ὁ τῆς νόσου σπασμός.
ΟΥ̓Δ' ἈΓΥΜΝΑΣΤΌΝ ΜΕ. ὀδύνης ἀπείρατον. ἄνετον ὀ-
δυνῶν. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐνδίδωσί μοι. ἘΓΚΑΤΑΣΚΗΠΤΟΝ ΒΈ-
ΛΟΣ. τὸ ἐξάπτον κατ' ἐμοῦ τὸν κεραυνόν. ΔΑΊΝΥΤΑΙ. ἐσθί-
ει με. ἡ νόσος δηλονότι. τὸ δὲ, ὦ πάτερ κεραυνοῦ. ἀντὶ τοῦ
ὦ κεραυνὲ, εἴθε με λάβοις. ὮΝ ΝΩ͂ΤΑ, ΚΑῚ ΣΤΈΡΝΑ. ἀφο-
ρῶν εἰς ἕνα ἕκαστον μέλος, δυσφορεῖ. ὅτι ἀφθόνου, οἷον γέ-
γονεν αὐτοῦ τὸ σῶμα. ὙΜΕΙ͂Σ ἘΚΕΙ͂ΝΟΙ ΔῊ. ἆρα ὑμεῖς ἐστὲ
οἱ τὸν νεμέαιον χειρωσάμενοι λέοντα, τὸν τῆς νεμέας λυ-
μαινόμενον. ΛΈΟΝΤ' ἌΠΛΑΤΟΝ ΘΡΈΜΜΑ. ἀπρόσιτον,
ἢ ἀναγόρευτον. ἀδιήγητον. ἢ φαῦλον, καὶ μεμισημένον.

ὃ οὐκ ἄν τις προσφθέγξαιτο. ΔΙΦΥΗ Τ' ΑΜΙΚΤΟΝ. τὸν τῶν κενταύρων ἀπρόσπελαστον. ὧ οὐκ ἦν συμμίξαι καὶ συμβαλεῖν. ΥΠΕΙΡΟΧΟΝ ΒΙΑΝ. ὑπερέχοντα κατὰ τὴν δύναμιν. ὑβριστὴν δὲ, μάχιμον. ὠμόν. οὐ σώφρονα. διὰ τὸν μέσον. καὶ τὸν πειρίθου γάμον. ΑΙΔΟΥ ΤΡΙΚΡΑΝΟΝ ΣΚΥΛΑΚΑ. τὸν κέρβερον. ἡσίοδος πεντηκοντακέφαλον αὐτόν φησιν εἶναι. οὗτος δὲ, τρίκρανον. ΤΟΝ ΤΕ ΧΡΥΣΕΩΝ ΔΡΑΚΟΝΤΑ. φασὶ τὸν ἄτλαντα τῷ ἡρακλεῖ κεκομικέναι τὰ μῆλα. ὅτε καὶ αὐτὸς διαδεξάμενος τὸν οὐρανὸν ἐβάστασεν. ἘΠ' ἘΣΧΑΤΟΙΣ ΤΟΠΟΙΣ. τοῖς τῆς λιβύης. ΕΓΕΥΣΑΜΗΝ. ἐπειράθην. πεῖραν ἔσχον. ΑΝΑΡΘΡΟΣ. οὐκ ἔχων τὰ ἄρθρα τῶν μελῶν, διὰ τὸ σεσῆφθαι αὐτά. κατερρακωμένος δὲ, τὰς σάρκας σαπεὶς, καὶ ἔχων αὐτὰς κρεμαμένας ὡς ῥάκη. ΤΥΦΛΗΣ ΥΠ' ΑΤΗΣ. ὑπὸ νόσου ἀφανοῦς καὶ ἀκαταλήπτου. ἣν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν. ΚΑΝ ΤΟ ΜΗΔΕΝ Ω. ΚΑΝ ΜΗΔΕΝ ΕΡΓΩΝ. ἀντὶ τοῦ, ὦ παρόντες. κἂν μηδὲν ἕρπων, καὶ οὕτως ἔχων, καὶ οὕτω διακείμενος. ΕΙ ΣΦΑΛΗΣΕΤΑΙ. εἰ ἀποτεύξεται τούτου. ΣΙΓΗΝ ΠΑΡΑΣΧΩΝ. ἀντὶ τοῦ σιωπήσας καὶ ἡσυχάσας. ΟΥ ΓΑΡ ΑΝ ΓΝΟΙΗΣ. τουτέστιν, ἐὰν μὴ τοῦ θυμοῦ παύσῃ πρότερον, οὐ δυνήσῃ γνῶναι ὑπὸ τῆς ὀργῆς σκοτούμενος, ὅτι ἀδίκως αὐτὸν ἀμελεῖν βούλει. ὅπερ σοι ἐστὶ μεγίστη χαρά. οὐδὲ

ὅτι μάτην μ' ἀλγεῖς τὴν ψυχὴν, νεμεσῶν τῇ οὐδὲν ἀδική-
σασαν. ἢ μάτην ἀλγεῖς, ἐμὲ λέγειν αὐτῆς βουλόμενος.
ὯΝ ΣΥ ΠΟΙΚΙΛΛΕΙΣ. σοφίζεις, καὶ καλλωπίζεις τῷ λό-
γω. Ὦ ΠΑΓΚΑΚΙΣΤΕ. αὕτη τοῦ μίσους ἐπίτασις. ὅτι
καὶ μνήμην τῆς μητρὸς ἐποιήσατο. καὶ οὐ τοῦτο μόνον,
ἀλλὰ καὶ ἡρακλέους ἀκούοντος. ἜΧΕΙ ΓᾺΡ ΟὝΤΩΣ.
τὸ γὰρ κατ' αὐτήν φησι πρᾶγμα, ἐκτός ἐστιν ἀδικί-
ας. ὡς μηδὲν εἶναι τοῦτο σιωπῇ παραδοῦναι. ΛΈ-
ΓΕ. ΕΥΛΑΒΟΥ͂ ΔΈ. εὐλαβοῦ μὴ δι' ὧν ὑπὲρ τῆς μητρὸς
λέγεις, περὶ ἐμὲ φαῦλος ἐξελεγχθῇς. ΠΡῸΣ ΤΟΥ͂, ΤΈ-
ΡΑΣ ΤΟΙ. πρὸς τίνος. ἄπιστον γὰρ διαδυσφημῶν ὥσ-
περ ἐμαντεύσω. τουτέστιν, ἄπιστον λέγεις ὅτι ἑαυ-
τὴν ἀνεῖλεν. εἰ μὴ ἄρα μαντικῆς μετέχων τοῦτο
ἔγνως ὡς μάντευμα ἄπιστον. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπεὶ
δὴ πολλάκις τὰ μὴ προσδοκώμενα μαντεύονται.
ΟΥΔΕΝῸΣ ΠΡῸΣ ἘΚΤΌΠΟΥ. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἄλλου ξέ-
νου. ΣΤΡΑΦΕΊΗ ΘΥΜῸΣ. λήξειεν ἡ ὀργή. ἌΓΑΝ ΤῸ
ΧΡΗ͂ΜΑ ἭΜΑΡΤΕ. ζητοῦσά φησι χρηστόν τι διαπρά-
ξασθαι, τοῦ ὅλου πράγματος ἥμαρτεν. ἸΟῪ. ἸΟῪ.
ἀναμιμνησκόμενος τῆς ἀπὸ δωδώνης μαντείας,
ταῦτα λέγει ἀριθμήσας τὸν χρόνον. ἄρτι ἔγνων, ὅ-
τι εἰς ἔσχατον ἦλθον συμφορᾶς. ΤῸ ΠΑ͂Ν ΣΠΈΡΜΑ
ΣΩ͂Ν ὉΜΑΙΜΌΝΩΝ. ἀντὶ τοῦ πάντας τοὺς σοὺς ἀ-
δελφούς. ΜΆΤΗΝ ἌΚΟΙΤΙΝ. τὴν ἀλκμήνην. τοῦ

τὸ δέ φησιν, ὡς ἄμαξια πάσχω. ΩΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙ
ΑΝΕΜΟΥ. ἵνα τὴν περὶ τῆς τελευτῆς μου φήμην
μάθητε. ΑΛΛ' ΕΠΑΚΤΙΑ. παραθαλάττια. ΕΔΡΑ.
διατριβή. ΕΞΗΚΕΙΣ. εἰς ἡλικίαν ἥκεις. ΙΝΑ ΦΑΝΗΙΣ
ΟΠΟΙΟΣ. ἵνα φανῇς ἄξια πράττων, παῖς ἐμὸς εἶναι.
ΕΜΟΙ ΓΑΡ ΗΝ ΠΡΟΣΦΑΤΟΝ. προμεμαντευμένον.
προειρημένον ὑπὸ τοῦ διός. οὕτω δὲ διὰ τοῦ σ, ἐν
τῇ τραγικῇ λέξει. ΠΡΟΣ ΤΩΝ ΠΝΕΟΝΤΩΝ. τῶν ζών-
> των. πνεῦμα γὰρ ἡ ψυχή. Ψυχὴν ἐκάπυσε. καὶ ὅσα
> γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει. ΦΑΝΩ Δ' ΕΓΩ. ἐρῶ σοι
ἄλλην μαντείαν νεωτέραν, συμφωνοῦσαν τῇ προ-
τέρᾳ. ΣΕΛΛΩΝ ΕΙΣΕΛΘΩΝ. ἀκούσας ἔγραψα.
ἔθος γὰρ τοὺς χρησμὸν δεχομένους, παραχρῆμα γρά-
φειν, ἵνα μὴ ἐπιλάθωνται. ἔνιοι δὲ χωρὶς τοῦ σ γρά-
φουσιν, ἐλλοὺς ἀποδεχόμενοι, καὶ ἐλλοπίαν τὴν
δωδώνην νομίζουσιν εἶναι. τὴν γὰρ χώραν οὕτως ἡ-
> σίοδος ὀνομάζει ἐν ἠοίαις λέγων οὕτως, ἔστι τις ἐλλο-
> πίη πολυλήϊος ἠδ' εὐλείμων, ἀφνειὴ μήλοισι καὶ εἰ-
> λιπόδεσσι βόεσσιν. ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολυρρῆ-
> νες πολυβοῦται. Πολλοὶ ἀπειρέσιοι φῦλα θνητῶν
> ἀνθρώπων. ἔνθα δωδώνη τις ἐπ' ἐσχατιῇ πεπό-
> λισται. Τὴν δὲ ζεὺς ἐφίλησε, καὶ ὃν χρηστήριον εἶναι,
> Τίμιον ἀνθρώποις. ναῖον δ' ἐν πυθμένι φυγοῦ. ἔν-
> θεν ἐπιχθόνιοι μαντεύματα πάντα φέρονται.

›ὅς δὴ κεῖθι μολὼν θεὸν ἄμβροτον ἐξερεείνῃ, Δω-
›ραφέρων ἔλθῃσι σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν. ἐντεῦθεν
λέγουσιν εἶναι ἑλλοπιεῖς, καὶ τοὺς ἐν εὐβοίᾳ οἰκή-
σαντας. ΚΑῚ ΠΟΛΥΓΛΏΣΣΟΥ ΔΡΥῸΣ. ἤτοι πολλὰ
μαντευομένης. καὶ διὰ τοῦτο πολλὰ φθεγγομένης. ἢ
ταῖς διαφόροις διαλέκτοις χρησμῳδούσης. καὶ πρὸς ἑκάστου
τῶν μαντευομένων γλῶσσαν. ΧΡΌΝῼ ΤῶΙ ΖῶΝΤΙ.
τῷ ὑφεστῶτι. ὁ γὰρ παρελθὼν οἱονεὶ διέφθαρται. ὁ
δὲ μέλλων, ἄδηλος. ΤΑῦΤ᾽ ΟὖΝ ἘΠΕΙΔῊ ΛΑΜΠΡᾺ.
φανερὰ. σαφῆ. πρόδηλα. ἐπεὶ οὖν φησιν ὁ χρησμὸς
ἀπέβη, δεῖ σε γενέσθαι σύμμαχον ἐμοί. ΚΑῚ ΜῊ ᾿ΠΙ
ΜΕῖΝΑΙ. καὶ μὴ ἀπειθήσας μοι, παροξυνεῖς με εἰς
λοιδορίαν κατὰ σοῦ. ἈΛΛ᾽ ΑὐΤῸΝ ΕἸΚΆΘΟΝΤΑ. ἀπὸ
κοινοῦ τὸ, δεῖ δέ σε εἴκοντα τῇ ἐμῇ προστάξει, πράτ-
τειν ὃ βούλομαι. τὸ γὰρ τοῖς γονεῦσι πείθεσθαι, νόμος
ἐστὶ κάλλιστος καὶ εὐκλεής. ΤΑΡΒῶ ΜῈΝ ΕἸΣ ΛΌΓΟΥ
ΣΤΆΣΙΝ. περιφραστικῶς εἰς λόγους. εὐλαβοῦμαι
μὲν εἰς τοιαύτην ὁμιλίαν ἐλθὼν, μὴ οὐχ αἱρετά μοι
προτείνῃς. πράξω δὲ ὅμως, κἂν δυνατὰ ᾖ. ΜΉ Δ᾽ ἈΠΙ-
ΣΤΉΣΕΙΣ ἘΜΟΊ. γράφεται, προσήσεις ἐμοί. ἐναντιω-
θήσῃ. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ βρώσει ψωμῶν προ-
σισταμένων. ἘΠΏΜΟΤΟΝ. ὅρκιον. ΕἸ Δ᾽ ἘΚΤῸΣ ἜΛ-
ΘΟΙΣ. εἰ παραβαίνοις τοὺς ὅρκους. ΟὐΜῊ ΛΆΒΩ.
οὐ χρὴ λαβεῖν με πημονὰς δηλονότι. ποιήσω γὰρ

ἃ προστάξῃς μοι. ἢ ποιήσω δὲ, εἰ βούλει σύ. ΟἼΤΗΣ
ΖΗΝῸΣ ὝΨΙΣΤΟΝ ΠΆΓΟΝ. ὑψηλὸν ὄρος τῆς οἴτης. πᾶν
δὲ ὄρος, ὄρος τοῦ διὸς ὀνομάζεται. ἐπεί φησιν ὑψί-
στῳ ὄντι τῷ θεῷ, ἐν ὕψει τὰς θυσίας ποιεῖσθαι.
ἘΞΆΡΑΝΤΆ ΣΕ. ταῖς σαυτοῦ χερσὶ μετὰ τῶν θέλεις
φίλων. οὐ γὰρ μόνος ἐδύνατο φέρειν αὐτόν. ΕἸ ΔῈ
ΜῊ ΜΈΝΩ͂ Σ' ἘΓῺ. εἰ δὲ μὴ ταῦτα ποιήσῃς, διατελέ-
σω ταῖς κατάραις, καὶ καθ' ᾅδου βαρῶν σε. ὯΝ ἈΡΑῖ-
ΟΣ. ἐπάρατος. τιμωρὸς δαίμων. ΟἿΆ Μ' ΕἼΡΓΑ-
ΣΑΙ. οἷα θέλεις ἐργάσασθαι κατ' ἐμοῦ. πατροφόντην
γενέσθαι παρακελευόμενος. ὉΠΟῖΑ ΔΡΑΣΤΈ' Ἐ-
ΣΤῚΝ. τοιαῦτά σοι παρακελεύομαι, οἷα δρᾶσαι ὀφεί-
λεις. εὐεργετήσῃς γάρ με. ΕἸ ΔῈ ΜΉ, ΠΑΤΡῸΣ ἌΛ-
ΛΟΥ. ξένος. ἀλλ' οὐκ ἐμὸς ὢν υἱός. ἈΛΛ' ΕἸ ΦΟΒῌ.
ἀλλ' εἰ παραιτῇ τὸ ἀμελεῖν με, τὰ ἄλλα ποίησον. τουτέστι,
τὴν ὕλην συνάγαγε. Ἦ ΚΑῚ ΠΥΡᾶΣ ΠΛΉΡΩΜΑ. ὄντως οὖν,
πληρώσῃς τὴν πυρὰν τῆς ὕλης; ὍΣΟΝ Γ' ἊΝ ἈΥΤΌΣ. πάν-
τα φησὶ ποιήσω. πλὴν τοῦ σώματος ἅψασθαι. ἈΛΛ' ἈΡΚΈ-
ΣΕΙ ΚΑῚ ΤΑῦΤΑ. καὶ ταῦτα μὲν ἀρκέσῃ. βραχὺ δὲ τού-
τοις πρόσθες. οἷον, ταῖς ἄλλαις εὐεργεσίαις, καὶ ἑτέραν
βραχεῖαν χάριν πρόσθες γήμας τὴν ἰόλην. ἘΠΙΣΚΉΠΤΩ.
ἐντέλλομαί σοι. παρεγγυῶ. ΠΡΌΣΘΟΥ ΔΆΜΑΡΤΑ. γυναῖκα
ποίησον. ΜΗΔ' ἌΛΛΟΣ ἈΝΔΡῶΝ. ἄτοπον γάρ φησιν ἅπαξ
ἀνακλιθεῖσάν μοι ἑτέρῳ ἀνδρὶ ξένῳ παρακαθευδῆσαι.

ΚΗ΄ΔΕΥΣΟΝ ΛΈΧΟΣ. οἰκειῶσαι. ΟἼΜΟΙ ΤΩ͂Ι ΜῈΝ
ΝΟΣΟΥ͂ΝΤΙ. τὸ θυμοῦσθαι εἰ μὴ πείθοιμι αὐτῷ, καὶ τὸ
πείθεσθαι ὧδε φρονοῦντι, δυσχερές. ὩΣ ἘΡΓΑΣΕΙ΄
ΩΝ ΟΥ̓ΔῈΝ. οὕτω λαλεῖς, ὡς μηδὲν πράξων ὧν λέ-
γω. ΤΊΣ ΓᾺΡ ΠΟΘ᾽ Ἦ ΜΟΙ. τὸ τίς, ἐφ᾽ ἑαυτοῦ ἔθηκεν. ἀν-
τὶ τοῦ, πῶς ἂν ἐγὼ ἑλοίμην γῆμαι αὐτήν, τὴν τῶν κακῶν
αἰτίαν οὖσαν. ΤΊΣ ΤΑΥ͂Τ᾽ ἊΝ ὍΣΤΙΣ. τίς ἂν ταῦτα
πράττειν ἕλοιτο ἐκτὸς ὢν μανίας, καὶ θεηλασίας. ἀντὶ
τοῦ, οὐκ ἂν ἑλοίμην, εἰ μὴ μαινοίμην. ΟΥ̓ΝΈΜΕΙΝ ΓΕ
ΜΟῚ ΦΘΊΝΟΝΤΙ ΜΟΙ͂ΡΑΝ. ἀντὶ τοῦ, μέρος εὐποιΐας οὐ
νέμειν μοι φθειρομένῳ. ὌΙΜΟΙ ΤΆΧ᾽ ὩΣ ἜΟΙΚΑΣ ὩΣ
ΝΟΣΕΙ͂Σ. ὡς φανερὸς εἶ νοσῶν χαλεπῶς, οὕτω καὶ χα-
λεπῶς διαλεγόμενος. ΣῪ ΓΆΡ Μ᾽ ἈΠΕΥΝΑΣΘΈΝΤΟΣ.
σύ με φησὶν ἀναταράττεις ἀπὸ τοῦ καταπραϋνθέντος κα-
κοῦ, μὴ πειθόμενος. ὩΣ ΕἸΣ ΠΟΛΛᾺ ΤἈΠΟΡΕΙ͂Ν ἜΧΩ.
ἄτοπον γὰρ καὶ ἐναντιοῦσθαι, καὶ πείθεσθαι. διὸ ἀπο-
ρῶ. ΔΙΚΑΙΟΙ͂Σ. δίκαιον νομίζεις. ἈΛΛ᾽ ἘΚΔΙΔΑΧΘΩ͂
ΔΗ͂ΤΑ. ΤΟΥ͂ΤΟ ΚΑΤ᾽ ἘΡΏΤΗΣΙΝ. δίκαιον σοι τοῦτο
φαίνεται τὸ συναφθῆναί με τῇ ἰόλῃ; πρὸς ὅν. ὅτι οὐκ
ἄδικον τοῦτο ἡγοῦμαι, ἀλλ᾽ εὐσεβές. τὸ πειθαρχεῖν τῷ
πατρί. ΘΕΟΙ͂ΣΙ ΔΕΙΚΝῪΣ ἜΡΓΟΝ. διαμαρτυράμενος
τοὺς θεούς, γαμήσω τὴν ἰόλην. ΚΑΛΩ͂Σ ΤΕΛΕΥΤΑ͂ΙΣ.
ἀντὶ τοῦ, καλῶς τὸν λόγον ἐπεραίωσας. ὩΣ ΠΡῚΝ
ἘΜΠΕΣΕΙ͂Ν. ὡς πρὶν εἰς πυρὰν με θῆς, πρὶν ταρα-

χθῆναι ὑπὸ τῆς νόσου. ΑΓΕ ΓΚΟΝΕΙΤΕ. ἐνεργεῖτε,
καὶ ἀνακουφίσατε. ΠΑΥΛΑ ΤΟΙ ΚΑΚΩΝ. μόνη γὰρ ἀνά
παυσις, τὸ παραθέσθαι με τῷ πυρὶ, καὶ τοιαύτῃ τελευ
τῇ χρήσασθαι. ΑΓΕ ΝΥΝ ΠΡΙΝ ΤΗΝΔΕ. ἑαυτὸν παρα
θαρρύνει, ὥστε μὴ βοᾶν κομιζόμενον εἰς τὴν πυράν.
ἄγε οὖν φησὶν ὦ σκληρὰ ψυχὴ ὡς ἀπὸ χαλυβικοῦ σι
δήρου πεποιημένη, πρὶν τήνδε ἀνακινῆσαι νόσον ἐν
δοῦσα τὸ σεαυτοῦ στόμα ἐμφραγῆναι, ὡσανεὶ στόμα
φρέατος λίθῳ κεκολλημένου, πρὸς τὸ μηκέτι ὕ
δωρ ἀνιμᾶσθαι. λείπει δὲ τὸ ὡς. ἰνή, ὡς ἀπὸ χάλυ
βος γενομένη. Η ΛΙΘΟΚΟΛΛΗΤΟΝ ΣΤΟΜΙΟΝ, ἀντὶ
τοῦ λίθινον, καὶ σκληρὸν χαλινὸν σαυτῇ ἐπιβαλοῦσα.
ΑΝΑΠΑΥΕ ΒΟΗΝ. ἀνάπαυσον τὴν βοὴν ὡς εἰς ἐπί
χαρτον ἅμα καὶ ἀκούσιον πρᾶγμα χωροῦσα, τὴν πυ
ράν. πῶς δὲ ἐπίχαρτον καὶ ἀκούσιον; ἐπίχαρτον μέν,
ὅτι ἀπαλλάττεται τῆς νόσου. ἀκούσιον δὲ, ὅτι λυ
› πεῖ πάντα ἡ ἀποστέρησις τοῦ βίου. παρὰ τό, ἑκὼν,
› ἀέκοντί γε θυμῷ. ΑΙΡΕΤΟΠΑΔΟΙ. οὐκ οἰκέταις, ἀλ
λὰ τοῖς ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ ἐξ εὐβοίας. ΣΥΓΓΝΩΜΟ
ΣΥΝΗΝ. ἀντὶ τοῦ συγγνώμην. ὅτι κατὰ γνώμην παρώ
αν τοῦτο ποιῶ. ΟΙ ΦΥΣΑΝΤΕΣ. πρὸς τὸν δία ἡ ἀπό
τασις τοῦ λόγου. ἐκείνους φησὶν ἀγνώμονας ἡγεῖσθε,
οἵτινες γεννήσαντες αὐτόν, περιορῶσι τοιαῦτα πά
σχοντα. ΕΦΟΡΑΙ. περιττὴ ἡ πρόθεσις. ΛΕΙΠΟΥ ΜΗ

ΔΕ ΣΥ. τοῦτο λέγει ὁ χορός. ἢ ὁ Ὕλλος. ἔοικε γὰρ ὁ Ὕλλος ἀποστραφεὶς ταῖς ἀπὸ τοῦ χοροῦ λέγειν τὸ μὴ ἀπολιμπάνεσθαι τῶν οἴκων, ἕως ἂν ἐπέλθωσιν ἀπὸ τῆς πυρᾶς. ἈΠ' ΟἼΚΩΝ. γράφεται ἐπ' οἴκων. τουτέστι, μὴ δὲ ὑμεῖς περιλείπεσθε ἐνταῦθα, ἀλλ' ἀκολουθήσατε. ΚΟΥ̓ΔῈΝ ΤΟΎΤΩΝ. λείπει, ἐποίησε. διὰ τὴν εἱμαρμένην. ἣ τῆς κακῶν, καὶ ἀγαθῶν ἐστὶν αἰτία.

Ἄλλως. ΚΟΥ̓ΔῈΝ ΤΟΎΤΩΝ
Ὅ, ΤΙ ΜῊ ΖΕῪΣ. οὐδὲν
τούτων οὐδεὶς ἔ
πραξεν εἰ μὴ
μόνος ὁ
ζεύς.

Τέλος σχολίων, τῶν εἰς τὰς τραχινίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΝ.

ΑΚΤΗ ΜΕΝ ΗΔΕ ΤΗΣ ΠΕΡΙΡΡΥΤΟΥ ΧΘΟΝΟΣ.

Καὶ παρὰ τούτῳ προλογίζει ὁ ὀδυσσεύς, καθάπερ καὶ παρ᾽ εὐριπίδῃ. ἐκείνου μέντοι διαφέρει. παρόσον ὁ μὲν εὐριπίδης, πάντα τῷ ὀδυσσεῖ περιτίθησιν. οὗτος δὲ τὸν νεοπτόλεμον παρεισάγων, διὰ τούτου οἰκονομεῖται. τὸ δὲ ἀκτή, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν νῆσον. ΛΗΜΝΟΥ ΒΡΟΤΟΙΣ ΑΣΤΙΠΤΟΣ. ἐν ἐρήμῳ γὰρ μέρει τῆς λήμνου ἐξετέθη ὑπὸ τῶν ἑλλήνων. ἡ ἄστιπτος, ἀπάτητος. ἀδιόδευτος. ἐμ ἐρήμῳ γὰρ τόπῳ τῆς νήσου ἦν ἐκτεθείς. ΕΝΘ᾽ Ω ΚΡΑΤΙΣΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ. τραφεὶς ἐκ πατρὸς ἑλλήνων κρατίστου. λείπει οὖν ἡ ἐξ. τὸ δὲ ἑξῆς, ἔμθα ποτὲ ἐγὼ ἐξέθηκα τὸμ μηλιᾶ ποίαντος υἱόμ, ὦ νεοπτόλεμε παῖ ἀχιλλέως. ΤΟΝ ΜΗΛΙΑ. τὸν θεσσαλόμ. ἀπὸ πόλεως. ἀττικὸμ δὲ τό, μηλιᾶ. ΔΙΑΒΟΡΩι. τῇ τὸν πόδα ἐσθιούσῃ. σηπτικῇ τῇ διαβιβρωσκούσῃ. τῇ καλουμένῃ φαγεδαίνῃ. πάθος δέ τι οὗτό ἐστίμ, οὕτω λεγόμενομ παρὰ τοῖς ἰατροῖς. ΚΑΤΑΣΤΑΖΟΝΤΑ. οἷον καταρρέοντα. τηκόμενομ. λυόμενον. ΚΑΙ ΚΧΕΩ ΤΟ ΠΑΝ. ταράξω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀμελγόντων. ΙΝ ΕΝ ΤΥΧΕΙ ΜΕΝ. ἐν χειμῶνι μέν. ἐμ κρύει. πάρεστι θερμαίνεσθαι, τῆς ἀκτῖνος τοῦ ἡλίου ἑκατέρω

θεν βαλλούσης. οὐκ ἐν ταὐτῷ. ἄλλοτε μὲν κατὰ τὸ
ἀνατολικὸν μέρος ἐλαύνει ὁ ἥλιος, διὰ τοῦ ἀνα
τολικοῦ στόματος. ὅτε δὲ εἰς τὸ δυτικὸν ὁμοίως.
ἐν δὲ θέρει, τῆς πνοῆς ἀπολαύειν. ΔΙΠΛΗ ΠΑΡΕ
ΣΤΙΝ ΕΝΘΑΚΗΣΙΣ. διπλῆ καθέδρα πρὸς ἥλιον θερ
μαινομένη. ΔΙ ἈΜΦΙΤΡΗΤΟΣ. τοῦ ἀμφοτέρωθεν τε
τρημένου. ΚΟΙΝΑ ΔΕ ΞΑΜΦΟΙΝ ΕΙΗ. πονοῖτο. διανοοῖ
το. προβαίνοι. ἢ εἴη. οἱ ἰταλικοὶ γὰρ τῇ ει διφθόγγῳ χρῶν
ται ἀντὶ βραχείας. ΤΟΥΡΓΟΝ ΟΥ ΜΑΚΡΑΝ. οὐ μακροῦ
πόνου δεόμενον. ἤδη γὰρ εἰσεῖδον τὸ ἄντρον ὃ λέ
γεις. ἌΝΩΘΕΝ, Ἢ ΚΑΤΩΘΕΝ. ταπεινὸν, ἢ ὑψηλόν.
ΟἸΚΟΠΟΙΟΣ. οἰκοποιὸς λέγεται, ἡ ἐν οἴκῳ γενομένη στο
φή. ΣΤΙΠΤΗ ΓΕ ΦΥΛΛΑΣ. χαμαιστρωσία ἐκ φύλλων. ἢ
πλωμένη, καὶ πατουμένη. ὡς κοιμωμένου ἐπ' αὐτῇ τινός.
ὙΠΟΣΤΕΓΟΝ. ὑπὸ τῇ στέγῃ. ΑΥΤΟ ΞΥΛΟΝ ΓΕ ΕΚΠΩΜΑ.
ποτήριον μονόξυλον τέχνημα ἀνδρὸς φαύλως ἐργαζομέ
νου. ὅ ἐστιν ἰδιώτου καὶ οὐ τεχνίτου. ΠΥΡΕΙ ὉΜΟΥ. πυρόβο
λα. ἸΟΥ. ἸΟΥ. ὁρᾷ τὰ ῥάκη τοῦ τραύματος τοῦ φιλοκτήτου ξη
ραινόμενα, καὶ ἐκπλήττεται ὡς βαρέως αὐτοῦ νοσοῦντος.
ΒΑΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΝΟΣΗΛΕΙΑΣ. νόσου βαρείας πεπληρω
μένα. ἢ νοσοκομίας. ἢ τῆς ἐκ νόσου ἀκαθαρσίας.
ΚΩΛΟΝ. πόδα. ΚΗΡΙ. νόσῳ. ΝΟΣΤΟΝ. ὁδόν. ΝΩΔΥ
ΝΟΝ. βοτάνην τινὰ παυσώδυνον. ΤΟΝ ΟΥΝ ΠΑΡΟΝΤΑ.
ὥς τινος παρισταμένου αὐτῷ. ΠΡΟΣΠΕΣΩΝ. ἀπαντήσας.

ἐπιπεσών. ἈΛΛ᾽ ἜΡΧΕΤΑΙ. ἀπέρχεταί φησιν ὁ θερά-
πων εἰς κατασκοπήν. ΦΥΛΑΞΕΤΑΙ. φυλαχθήσεται
παρ᾽ ὑμῶν ἡ ὁδὸς αὐτοῦ. ΤΟ Δ᾽ ΟΥΧΙ ΚΛΕΠΤΕΟΝ.
τοῦτο γὰρ οὐχὶ ψευσόμεθα. ἜΧΘΟΣ ἘΧΘΗΡΑΣ. οἱ γὰρ
ἐξ ἑνὸς ἠδικημένοι, φιλοῦσιν ἀλλήλους. ΣΤΕΙΛΑΝ-
ΤΕΣ. καλέσαντες. ΤΗΝ Δ᾽ ἍΛΩΣΙΝ. τὸ σὲ ἐλθεῖν εἰς
ἴλιον. ΟΥΚ ἨΞΙΩΣΑΝ. οὐκ ἄξιον ἡγήσαντο. ἘΣΧΑΤ᾽ Ἐ-
ΣΧΑΤΩΝ ΚΑΚΑ. αἰσχρότατα. ΕΙ ΓΑΡ ΤΑ ΤΟΥΔΕ ΤΟ-
ΞΑ. προφητικῶς εἰς τὴν συμμαχίαν. οὐ τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ
ψιλῶς τὰ τόξα ὠνόμασεν. εἰς δὲ τὴν πόρθησιν, τὸν νεο-
πτόλεμον. ΟΥΤ᾽ ἘΝΟΡΚΟΣ. ὤμοσαν γὰρ τῷ τυνδάρεῳ
πάντες ἕλληνες συνελθεῖν, ἐὰν ἁρπασθῇ ἡ ἑλένη.
ΒΟΥΛΟΜΑΙ Δ᾽ ἌΝΑΞ ΚΑΛΩΣ. ἀντὶ τοῦ ἀληθεύων. Ἢ
ΝΙΚΑΝ ΚΑΚΩΣ. ἀντὶ τοῦ μετὰ ψευδολογίας. ὅ ἐστι, θέ-
λω ἐπὶ τῷ μετὰ τὸ ἀληθὲς ἀποτυχεῖν μᾶλλον, ἢ ἐξαπατᾶν
τὸν ἄνδρα καὶ ἐπιτυχεῖν. εἰσάγει δὲ αὐτὸν ὁ σοφοκλῆς
» τὸν τοῦ πατρὸς λόγον λέγοντα. Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος
» ὁμῶς ἀΐδαο πύλῃσι. ΓΛΩΣΣΑΝ ΜΕΝ ἈΡΓΟΝ. κρείσ-
σονα τῶν ἔργων οὖσαν τὴν γλῶσσαν. διαβάλλει τοὺς κα-
θ᾽ ἑαυτὸν ῥήτορας ὁ ποιητής, ὡς διὰ γλώσσης πάντα κα-
τορθοῦντας. ἩΓΟΥΜΕΝΗΝ. προηγουμένην. εἰς ἅπαντα
τὴν ἀπάτην ἀνύουσαν. ΤΙ ΟΥΝ Μ᾽ ἌΝΩΓΑΣ. ὃ θέλεις
κέλευε, πλὴν τοῦ ψεύδεσθαι. ἸΟΥΣ ἈΦΥΚΤΟΥΣ.
ἄφυκτα γὰρ ἦν τὰ ἡράκλεια βέλη. μὴ τοῦ σκοποῦ

τοῖς κάμνουσιν. ἈΓΡΊΑΝ ὈΔΎΝΗΝ ΠΑΤΡῸΣ ὨΜΌΦΡΟΝΟΣ. ἐκ τῶν ὀδυνῶν ἠγριωμένου. ΖΗ͂ ΓᾺΡ ΠΡΟΠΕΤῊΣ. προπετὴς εἰς τὸν θάνατον προνενευκώς. ἢ παρειμένος εἰς τὴν γῆν πεσών. ἢ ἐπὶ πρόσωπον κοιμώμενος. ἢ καὶ μόνον κείμενος. ἈΛΛ᾽ ἘΠΕΊ ΜΟΙ ΜΕΛΈΩΙ. ἀντ᾽ ἐν ἐξουσίᾳ μοι τῷ μελέῳ ἡ φρὴν διὰ τὸ ἄπλετον βάρος. ἐν ἐπιθυμίᾳ φησὶν ἔχω τὸ βάρος καὶ σιωπᾶν οὐ δύναμαι. ΤῸΝ ὝΠΝΩΙ ΚΆΤΟΧΟΝ. τὸν μανιώδη. ὮΙ ΖΕΥ͂ ΠΟΙ͂ ΓΑ͂Σ ἭΚΩ. ἡρακλῆς ὡς ἐξαμαρτὰς καὶ ἀγνοῶν ποῦ μετενήνεκται. ΒΡΎΚΕΙ. ἐσθίει με ἡ νόσος. οὐκ ἀναλίσκει. ἌΡ᾽ ἘΞῊ ἹΔΗΙ͂Σ ὍΣΟΝ. πρὸς τὸν ὕλλον λέγει. ἆρα φησιν, ὅσον ἦν κέρδος τὸ σιωπᾶν εἰδότως, καὶ μὴ διασκεδάσαι τὸν ὕπνον. ΟΥ ΓᾺΡ ἜΧΩ ΠΩ͂Σ ἌΝ. ἀδυνάτως ἔχω καρτερεῖν ἐπὶ τηλικούτῳ κακῷ. ὮΙ ΚΗΝΑΊΑ ΚΡΗΠῚΣ. τὸ ἔδαφος. περιφραστικῶς δὲ, ἀντὶ τοῦ ὦ κήναιον. μέμφεται δὲ τῷ τόπῳ, ὅτι οὐκ ἐπὶ αἰσίοις αὐτῷ γέγονε τὰ ἐκεῖ θύματα. οἵαν οὖν φησι χάριν ἀπὸ τῶν θυμάτων διεπράξω. ΟἽΑΝ ἈΝΟΣΊΩΝ ΘΥΜΆΤΩΝ. οἵαν μοι φησὶ προσετρίψω βλάβην. ὦ ζεῦ τὴν μανίας ἀκμάζουσαν. λέγει δὲ ταῦτα ἀφορῶν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα. ὬΦΕΛΟΝ ὌΣΣΟΙΣ ΤΟΥ͂ ἈΚΉΛΗΤΟΝ. ἀμίατον. ἀκαταπράυντον. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ὤφελον. ΚΑΤΑΔΕΡΧΘΗ͂ΝΑΙ. θεωρῆσαι ἰδεῖν τὴν ἀκμὴν τῆς μανίας. ΤΊΣ ΓᾺΡ ἈΟΙΔῸΣ. τίς φησιν ἐπῳδὸς ἢ

ἰατρὸς διαχειρίζων τὴν τέχνην τῆς ἰατρικῆς ἐνδεικνύμενος θεραπεύσει τὸ πάθος μου εἰ μὴ ὁ Ζεὺς βούλοιτο. ΘΑΥ͂ΜΑ῍Ν ΠΟ῎ΡΡΩΘΕΝ. ἥδιστα ἂν καὶ εἰ μακρόθεν μεταπέμψοιτό τις τὸν θεραπεύσαντα. θεασαίμην μεταπεμψαμένων ὑμῶν. ΔΥ῎ΣΜΟΡΟΝ. γράφεται ὕστατον. ΕΥ῎ΝΑ͂ΣΑΙ. ἢ τὸ καθευδῆσαι, ἢ τὸ ἀποθανεῖν. ΓΑ͂ ΜΟΥ ΤΑΥ´ ΕΙΣ. ὡς ἐφαπτομένου αὐτοῦ τοῦ παιδός. ἐπὶ τὸ γνῶναι πῶς ἔχει τῷ σώματι. ἢ παραψαύεις, ἀντὶ τοῦ παῦε ψηλαφῶν καὶ μεταφέρων τῇδε κἀκεῖσε τὸ σῶμά μου. ΓΟΙ͂ ΚΛΙ´ΝΕΙΣ. ποῦ προσάγεις τὰς χεῖρας. ἈΝΤΕ´ΤΡΟΦΑΣ. ὅτι ἂν ἡσυχάσῃ τοῦ κακοῦ τούτου, πάλιν κινήσας ἀνέτρεψας. οἷον ὅτι ἂν τῶν ἠλομῶν παύσῃ τοῦτο διήγειρας. ΤΟΥ͂ΤΟ´ ΤΟΙ. τὸ κινηθῆναι ὑπὸ σοῦ καθήψατό μου. Η῎ ΔΑΥ͂ ΕΡΠΕΙ. ἡ νόσος φησὶ, πάλιν ἐπίκειται. ΠΟ´ΘΕΝ ΕΣΤ᾽ Ω͂ ΠΑ´ΝΤΩΝ ἘΛΛΑ´ΝΩΝ. οὐ πρὸς τοὺς φέροντάς φησιν, ἀλλὰ καθόλου πρὸς πάντας τοὺς εὐεργετηθέντας πρώην ὑπ᾽ αὐτοῦ. ποῦ φησιν ἄρα ἐστὶν ὦ πάντων ἑλλήνων ἀδικώτατοι. τουτέστιν ἀχαριστότατοι. οὓς ἐγὼ πῇ μὲν κατὰ θάλατταν, πῇ δὲ ἐν γῇ ἔσωζον πάντα τόπον καθαίρων ὑπὲρ σωτηρίας ἐκείνων μέχρις θανάτου ἐγενόμην.

[illegible]

τὴν δὲ ἐκ τόπου σχέσιν εἶπεν ἀντὶ τῆς ἐν τόπῳ. ὡς
σχεδόθεν ἦλθεν ἀθήνη, ἀντὶ τοῦ σχεδόν. ὈΛΕΚΌ-
ΜΑΝ Ὁ ΤΆΛΑΣ. ἔκαμνον, καὶ ἐγγὺς θανάτου ἐγενόμην.
ΚΑῚ ΝΥ͂Ν ἘΠῚ ΤΩ͂ΔΕ ΝΟΣΟΥ͂ΝΤΙ. δεικτικῶς, ἀντὶ τοῦ
ἐμοί. καὶ νῦν φησὶν οὐδεὶς ἐκείνων ἐπ' ἐμοὶ νοσοῦν-
τι. ΟΥ̓ ΠΥ͂Ρ ΟΥ̓Κ ἜΓΧΟΣ. λείπει προσαγαγών. οἷον, οὐ
πῦρ. οὐ ξίφος σωτήριον προσαγαγών, ἀπαλλάξει
με τοῦ ζῆν. ΟΥ̓Δ' ἈΓΑΡΆΖΑΙ. οὐδεὶς ἐκείνων φη-
σὶ βούλεται ἐλθεῖν τὴν κεφαλήν μου ἀποτεμεῖν. καὶ ἐ-
λευθερῶσαι τοῦ μοχθηροῦ βίου. ΤΟΥ̓͂ΡΓΟΝ ΤΌΔΕ.
τὸ βοηθῆσαι ἢ βαστάξαι τὸν ἡρακλέα μεῖζόν ἐστιν ἢ
κατ' ἐμέ. ἀμήκει δὲ, ἀντὶ τοῦ ὁρμᾷ. ὥρμηται μεῖζόν φη-
σιν ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν. τοὖργον διὰ τὴν νόσον
φησίν. Ὦ ΠΑΙ̃ ΤΟΥ̓Δ' ἈΝΔΡῸΣ. εἷς τῶν γερόντων ἀ-
κολουθῶν ἐξ εὐβοίας τῷ ἡρακλεῖ πρὸς τὸν ὕλλον
τοῦτό φησιν. ΣῪ ΔῈ ΣΎΛΛΑΒΕ. σὺ γὰρ νέος εἶ καὶ ὀξύ-
τερόν σοι τὸ ὄμμα πρὸς τὸ σώζειν τὸν πατέρα μᾶλ-
λον ἢ δι' ἐμοῦ. ΨΑΎΩ ΜῈΝ ἜΓΩΓΕ. ἢ τὸ κατασχεῖν
αὐτὸν ἰᾶται. ἰδοὺ ἐφάπτομαι αὐτοῦ. ἴσθι δέ φησιν ὅ-
τι τὴν λαθίπονον ἴασιν τῶν ὀδυνῶν, οὔτε διὰ στόμα-
τος, οὔτε ἔξωθεν προσάπτειν δύναμαι. οὐκ οἶδα γάρ.
τοιαῦτα γὰρ ἀλγήματα δίδωσιν ὁ ζεύς. ΟΥ̓́ΤΕ ἘΝΔΌ-
ΘΕΝ ΟΥ̓́ΤΕ ΘΎΡΑΖΕ. οὔτε ἀπ' αὐτοῦ, οὔτε ἀπό τι-
νος τῶν ξένων δύναμαι ἐξαμύσαι. Ὦ ΠΑΙ̃ ΓΑΙ̃. αἰσθά-

νεται

μεῖται τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ ἡρακλῆς. ΘΡΩΣΚΕΙ.
ἀμάζω πυρεῖται. ΔΕΙΛΑΙΑ. δειλοποιός. ἈΠΟΤΙΒΑ
ΤΟΣ. ἀπροσπέλαστος. ἸΩ ΠΑΛΛΑΣ. ἐπικαλεῖται
τὴν ἀθηνᾶν εἰς βοήθειαν. ἸΩ ΠΑΙ. κἂν σὺ ὦ παῖ τὸν φύσαν
τα οἰκτείρας, ἐπίσπασαί μοι ξίφος ἀνεμέσητον. ἐφ᾽ ᾧ
οὐδείς σε μέμψεται ὡς πατροκτόνον. ὯΙ ΜΕ ΧΟΛΩΣΕ.
γράφεται ἐχόλησεν. οἷον, χολῇ ἔχρισε τὸν χιτῶνα.
ἊΝ ὯΔ᾽ ἘΠΙΔΟΙΜΙ. ἣν ἴδοιμι τῷ αὐτῷ νοσήματι πε
ριπεσοῦσαν. ὮΙ ΔΙΟΣ ΑΥΘΑΙΜΩΝ. ὦ τοῦ διὸς ἀ
δελφὲ ἀΐδωνεῦ. ΟΥΘ᾽ Ὁ ΣΤΥΓΝΟΣ. στυγνοποιὸς
διὰ τὰς τῶν ἄθλων προστάξεις. ἈΜΦΙΒΛΗΣΤΡΟΝ.
τὸν χιτῶνα ὡς ἀμφίβληστρον. ΠΡΟΣΜΑΧΘΕΝ. προσ
κολληθέν. ἈΡΤΗΡΙΑΣ. τὰς φλέβας. ῬΟΦΕΙ. ἐκπί
νει. ἘΚ ΔΕ ΧΛΩΡΟΝ. νέον. ἢ νεκρόν. ἈΦΡΑΣΤΩΙ ΤῊΙΔΕ.
ἀπροσδοκήτῳ. ἀνεννοήτῳ. ἢ ἀλέκτῳ. ἢ περὶ ἧς οὐκ ἔ
χει τίς φράσασθαι, τίς εἴη τὴν φύσιν. ΛΟΓΧΗ ΠΕΔΙΑΣ.
ἡ ἐν πεζομαχίᾳ. θέλει γὰρ εἰπεῖν, ὅτι οὔτε παραταττόμε
μος οἷον πρὸς λαομέδοντα, οὔτε πρὸς αὐγείαν, ἢ κεν
ταύρους. ἄλλως. ΛΟΓΧΗ ΠΕΔΙΑΣ. ἡ ἐν τῷ πεδίῳ βαλ
λομένη. ἢ ἐπεὶ ἐν τῷ θεσσαλικῷ πεδίῳ ἐμαχέσατο
πρὸς κενταύρους. ΘΗΡΙΟΣ ΒΙΑ. λέοντος. ὕδρας. κερβέ
ρου καὶ τῶν λοιπῶν. ΟΥΘ᾽ Ἡ ΑΓΛΩΣΣΟΣ. κακόγλωσσος. βάρβα
ρος. ἢ ἀλλόγλωσσος. ΟΥΚ ἈΝΔΡΟΣ ΦΥΣΙΝ. λείπει ἔχου
σα. ὮΙ ΠΑΙ. ὦ ὕλλε. δεῖξον τοῖς ἔργοις, ὅτι ἀληθῶς ἐξ ἡμῶ

κλέους ἔχεις τὸ γένος. καὶ μὴ μου προκρίνῃς τὴν δηϊά-
νειραν. ἀλλὰ ταῖς σαῖς χερσὶ τῆς οἰκίας αὐτὴν ἔξα-
γε καὶ παράδος μοι. ταῦτα δὲ, ἀγνοῶν ὅτι τέθνηκε λέ-
γει. ὩΣ ΕἸΔΩ͂ ΣΑΦΑ. ἵνα μάθω, πότερον ὑπὲρ ἐμοῦ
νοσοῦντος λυπῇ, ὅταν ἴδῃς τὸ σῶμα τῆς δηϊανεί-
ρας παρ' ἐμοῦ βλαπτόμενον, καὶ δικαίως καταπο-
νούμενον. ὍΣΤΙΣ, ὨΣΤΙΣ ΠΑΡΘΕΝΟΣ. ὅμηρος. ἠΰ-
τε κούρη, νηπίη. ἥ θ' ἅμα μητρὶ κλαίουσ' ἀνελέσθαι
ἀνώγει. ΝΥ͂Ν Δ' ἘΚ ΤΟΙΟΎΤΟΥ. ἐξ ἰσχυροῦ γέγονα
ἀσθενής. ἢ ἀπὸ τοιούτου κακοῦ. ἈΛΛ' ἈΣΤΕΝΑΚΤΟΣ
ἈΙῈΝ ἘΣΠΌΜΗΝ ΚΑΚΟΙ͂Σ. ἤγουν, ὑπέφερον πᾶν κα-
κόν. ἸΔΟῪ ΘΕΑ͂ΣΘΕ. ὁ λόγος πρὸς τοὺς περιεστῶτας.
ΑἺ ΑἺ. ὀδυρόμενος ἀναβοᾷ. ἜΘΑΛΨΕΝ ἌΤΗΣ.
πάλιν ἐξεπύρωσέ με, ὁ τῆς νόσου σπασμός.
ΟΥ̓Δ' ἈΓΥΜΝΑΣΤΌΝ ΜΕ. ὀδύνης ἀπείρατον. ἀντὶ τοῦ ὀ-
δυνῶν. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐνδίδωσί μοι. ἘΓΚΑΤΑΣΚΗΨΟΝ ΒΈ-
ΛΟΣ. τόξευσον κατ' ἐμοῦ τὸν κεραυνόν. ΔΑΊΝΥΤΑΙ. ἐσθί-
ει με. ἡ νόσος δηλονότι. τὸ δὲ, ὦ πάτερ κεραυνοῦ. ἀντὶ τοῦ
ὦ κεραυνὲ, εἴθε με λάβοις. Ὦ ΝΩ͂ΤΑ, ΚΑῚ ΣΤΈΡΝΑ. ἀφο-
ρῶν εἰς ἕνα ἕκαστον μέλος, δυσφορεῖ. ὅτι ἀφόρου, οἷον γέ-
γονεν αὐτοῦ τὸ σῶμα. ὙΜΕΙ͂Σ ἘΚΕΙ͂ΝΟΙ ΔῊ. ἆρα ὑμεῖς ἐστὲ
οἱ τὸν νεμεαῖον χειρωσάμενοι λέοντα, τὸν τὴν νεμέαν λυ-
μαινόμενον. ΛΈΟΝΤ' ἌΠΛΑΤΟΝ ΘΡΈΜΜΑ. ἀπρόσιτον,
ἢ ἀναγόρευτον. ἀδιήγητον. ἢ φαῦλον, καὶ μεμισημένον.

ὃ οὐκ ἄν τις προσφθέγξαιτο. ΔΙΦΥΗ ΤΑΜΙΚΤΟΝ. τὸν τῶν κενταύρων ἀπροσπέλαστον. ὧν οὐκ ἦν συμμίξαι καὶ συμβαλεῖν. ΥΠΕΡΙΡΟΧΟΝ ΒΙΑΝ. ὑπερέχοντα κατὰ τὴν δύναμιν. ὑβριστὴν δὲ, μάχιμον. ὠμὸν. οὐ σώφρονα. διὰ τὸν μέσον. καὶ τὸν πειρίθου γάμον. ΑΙΔΟΥ ΤΡΙΚΡΑΝΟΝ ΣΚΥΛΑΚΑ. τὸν κέρβερον. ἡσίοδος γὰρ πεντηκοντακέφαλον αὐτόν φησιν εἶναι. οὗτος δὲ, τρίκρανον. ΤΟΝ ΤΕ ΧΡΥΣΕΩΝ ΔΡΑΚΟΝΤΑ. φασὶ τὸν ἄτλαντα τῷ ἡρακλεῖ κεκομικέναι τὰ μῆλα. ὅτε καὶ αὐτὸς διαδεξάμενος τὸν οὐρανὸν ἐβάστασεν. ΕΠ' ΕΣΧΑΤΟΙΣ ΤΟΠΟΙΣ. τοῖς τῆς λιβύης. ΕΓΕΥΣΑΜΗΝ. ἐπειράθην. πεῖραν ἔσχον. ΑΝΑΡΘΡΟΣ. οὐκ ἔχων τὰ ἄρθρα τῶν μελῶν, διὰ τὸ σεσῆφθαι αὐτά. κατερρακωμένος δὲ, τὰς σάρκας σαπεὶς, καὶ ἔχων αὐτὰς κρεμαμένας ὡς ῥάκη. ΤΥΦΛΗΣ ΥΠ' ΑΤΗΣ. ὑπὸ νόσου ἀφανοῦς καὶ ἀκαταλήπτου. ἣν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν. ΚΑΝ ΤΟ ΜΗΔΕΝ Ω. ΚΑΝ ΜΗΔΕΝ ΕΡΓΩΝ. ἀντὶ τοῦ, ὦ παρόντες. κἂν μηδὲν ἕρπων, καὶ οὕτως ἔχων, καὶ οὕτω διακείμενος. ΕΙ ΣΦΑΛΗΣΕΤΑΙ. ἢ ἀποτεύξεται τούτου. ΣΙΓΗΝ ΠΑΡΑΣΧΩΝ. ἀντὶ τοῦ σιωπήσας καὶ ἡσυχάσας. ΟΥ ΓΑΡ ΑΝ ΓΝΟΙΗΣ. τουτέστιν, ἐὰν μὴ τοῦ θυμοῦ παύσῃ πρότερον, οὐ δυνήσῃ γνῶναι ὑπὸ τῆς ὀργῆς σκοτούμενος, ὅτι ἀδίκως αὐτοῦ ἀμελεῖν βούλει. ὅπερ σοι ἐστὶ μεγίστη χαρά. οὐδὲ

ὅτι μάτην μ᾽ ἀλγεῖς τὴν ψυχὴν νῦν μισῶν τὴν οὐδὲν ἀδικήσασαν. ἢ μάτην ἀλγεῖς, ἀμελεῖν αὐτῆς βουλόμενος. ἂν σὺ ποικίλλεις. σοφίζῃς, καὶ καλλωπίζεις τῷ λόγῳ. ὦ παγκάκιστε. αὕτη τῆς μίσους ἐπίτασις. ὅτι καὶ μνήμην τῆς μητρὸς ἐποιήσατο. καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡρακλέους ἀκούοντος. ἔχει γὰρ οὕτως. τὸ γὰρ κατ᾽ αὐτήν φησι πρᾶγμα, ἐκτός ἐστιν ἀδικίας. ὡς μηδὲν εἶναι τοῦτο σιωπῇ παραδοῦναι. λέγ. εὐλαβοῦ δέ. εὐλαβοῦ μὴ διὰ ὧν ὑπὲρ τῆς μητρὸς λέγεις, περὶ ἐμὲ φαῦλος ἐξελεγχθῇς. πρὸς τοῦ, τέρας τοί. πρὸς τίνος. ἄπιστον γὰρ διαδυσφημῶν ὥσπερ ἐμαντεύσω. τουτέστιν, ἄπιστον λέγεις ὅτι ἑαυτὴν ἀπεῖλεν. εἰ μὴ ἄρα μαντικῆς μετέχων τοῦτο εἴρηκας ὡς μάντευμα ἄπιστον. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπεὶ δὴ πολλάκις τὰ μὴ προσδοκώμενα μαντεύονται. οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου. ἀντὶ τοῦ ὑπ᾽ ἄλλου ξένου. στραφείη θυμός. λήξειεν ἡ ὀργή. ἅπαν τὸ χρῆμα ἥμαρτε. ζητοῦσά φησι χρηστόν τι διαπράξασθαι, τοῦ ὅλου πράγματος ἥμαρτεν. ἰού. ἰού. ἀναμιμνησκόμενος τῆς ἀπὸ δωδώνης μαντείας, ταῦτα λέγει ἀριθμήσας τὸν χρόνον. ἄρτι ἔγνων, ὅτι εἰς ἔσχατον ἦλθον συμφορᾶς. τὸ πᾶν σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων. ἀντὶ τοῦ πάντας τοὺς σοὺς ἀδελφούς. μάτην ἄκοιτιν. τὴν ἀλκμήνην. τοῦ

τὸ δέ φησιν, ὡς ἀμαθ᾽ ἄξια πάσχω. ΩΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙ
ΑΝΕΜΟΥ. ἵνα τὴν περὶ τῆς τελευτῆς μου φήμην
μάθητε. ΑΛΛ᾽ ἘΠΑΚΤΙΑ. παραθαλάττια. ἝΔΡΑ.
διατριβή. ἘΞΗΚΕΙΣ. εἰς ἡλικίαν ἥκεις. ἽΝΑ ΦΑΝΗ͂ΙΣ
ὉΠΟΙ͂ΟΣ. ἵνα φανῇς ἄξια πράττων, παῖς ἐμὸς εἶναι.
ἘΜΟῚ ΓᾺΡ ἮΝ ΠΡΌΣΦΑΤΟΝ. προμεμαντευμένον.
προειρημένον ὑπὸ τοῦ διός. οὕτω δὲ διὰ τοῦ σ, ἐν
τῇ τραγικῇ λέξει. ΠΡῸΣ ΤΩ͂Ν ΠΝΕΌΝΤΩΝ. τῶν ζών
των. πνεῦμα γὰρ ἡ ψυχή. Ψυχὴν ἐκάπυσε. καὶ ὅσα
γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει. ΦΑΝΩ͂ ΔΕ ΓῺ. ἐρῶ σοι
ἄλλην μαντείαν νεωτέραν, συμφωνοῦσαν τῇ προ
τέρᾳ. ΣΕΛΛΩ͂Ν ΕἸΣΕΛΘῺΝ. ἀκούσας ἔγραψα.
ἔθος γὰρ τοὺς χρησμὸν δεχομένους, παραχρῆμα γρά
φειν, ἵνα μὴ ἐπιλάθωνται. ἔνιοι δὲ χωρὶς τοῦ σ γρά
φουσιν, ἕλλους ἀποδεχόμενοι, καὶ ἑλλοπίαν τὴν
δωδώνην νομίζουσιν εἶναι. τὴν γὰρ χώραν οὕτως ἡ
σίοδος ὀνομάζει ἐν ἠοίαις λέγων οὕτως, ἔστι τις ἑλλο
πίη πολυλήϊος ἠδ᾽ εὐλείμων, ἀφνειὴ μήλοισι καὶ εἰ
λιπόδεσσι βόεσσιν. ἐν δ᾽ ἄνδρες ναίουσι πολύρρη
νες πολυβοῦται. Πολλοὶ ἀπειρέσιοι φῦλα θνητῶν
ἀνθρώπων. ἔνθα δωδώνη τις ἐπ᾽ ἐσχατιῇ πεπό
λισται. Τὴν δὲ ζεὺς ἐφίλησε, καὶ ὃν χρηστήριον εἶναι,
Τίμιον ἀνθρώποις. ναῖον δ᾽ ἐν πυθμένι φηγοῦ. ἔν
θεν ἐπιχθόνιοι μαντεύματα πάντα φέρονται.

ὅς δὴ κεῖθι μολὼν θεὸν ἄμβροτον ἐξερέειμι, Δωραφέρων ἔλθῃσι σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν. ἐντεῦθεν λέγουσιν εἶναι ἐλλοπιεῖς, καὶ τοὺς ἐν εὐβοίᾳ οἰκήσαντας. ΚΑῚ ΠΟΛΥΓΛΏΣΣΟΥ ΔΡΥῸΣ. ἤτοι πολλὰ μαντευομένης. ἢ διὰ τοῦτο πολλὰ φθεγγομένης. ἢ ταῖς διαφόροις διαλέκτοις χρησμῳδούσης. ἢ τὴν ἑκάστου τῶν μαντευομένων γλῶσσαν. ΧΡΌΝῼ Τῼ͂ ΖΩ͂ΝΤΙ. τῷ ὑφεστῶτι. ὁ γὰρ παρεληλυθὼς οἱονεὶ διέφθαρται. ὁ δὲ μέλλων, ἄδηλος. ΤΑΥ͂Τ' ΟΥ̓͂Ν ἘΠΕΙΔῊ ΛΑΜΠΡᾺ. φανερὰ. σαφῆ. πρόδηλα. ἐπεὶ οὖν φησιν ὁ χρησμὸς ἀπέβη, δεῖ σε γενέσθαι σύμμαχον ἐμοὶ. ΚΑῚ ΜῊ ΓΙΜΕῖΝΑΙ. καὶ μὴ ἀπειθήσας μοι, παροξυνεῖς με εἰς λοιδορίαν κατὰ σοῦ. ἈΛΛ' ΑΥ̓ΤῸΝ ΕἸΚΆΘΟΝΤΑ. ἀπὸ κοινοῦ τὸ, δεῖ δέ σε εἴκοντα τῇ ἐμῇ προστάξει, πράττειν ὃ βούλομαι. τὸ γὰρ τοῖς γονεῦσι πείθεσθαι, νόμος ἐστὶ κάλλιστος ἢ εὐκλεής. ΤΑΡΒΩ͂ ΜῈΝ ΕἸΣ ΛΌΓΟΥ ΣΤΆΣΙΝ. περιφραστικῶς εἰς λόγους. εὐλαβοῦμαι μὲν εἰς τοιαύτην ὁμιλίαν ἐλθὼν, μὴ οὐχ αἱρετά μοι προτείνῃς. πράξω δὲ ὅμως, κἂν δεινὰ ᾖ. ΜΉ Δ' ἈΠΙΣΤΉΣΕΙΣ ἘΜΟῚ. γράφεται, προστήσεις ἐμοί. ἐναντιωθήσῃ. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ βρώσει ψωμῶν προσισταμένων. ἘΠΏΜΟΤΟΝ. ὅρκιον. ΕἸ Δ' ἘΚΤῸΣ ἘΛΘΟΙΣ. εἰ παραβαίνῃς τοὺς ὅρκους. ΟΥ̓ ΜῊ ΛΆΒΩ. οὐ χρὴ λαβεῖν με πημονὰς δηλονότι. ποιήσω γὰρ

ἃ προστάξῃς μοι. ἢ ποιήσω δέ, εἰ βούλει σύ. ΟἼΤΗΣ ΖΗΝΟΣ ὙΨΙΣΤΟΝ ΠΑΓΟΝ. ὑψηλὸν ὄρος τῆς οἴτης. πᾶν δὲ ὄρος, ὄρος τοῦ διὸς ὀνομάζεται. ἐπεί φησιν ὑψίστῳ ὄντι τῷ θεῷ, ἐν ὕψει τὰς θυσίας ποιεῖσθαι. ἘΞΑΡΑΝΤΑ ΣΕ. ταῖς σαυτοῦ χερσὶ μετὰ τῶν θέλεις φίλων. οὐ γὰρ μόνος ἐδύνατο φέρειν αὐτόν. ΕἸ ΔΕ ΜΗ ΜΕΝΩ ΣΕ ἘΓΩ. εἰ δὲ μὴ ταῦτα ποιήσεις, διατελέσω ταῖς κατάραις, καὶ καθ' ἅδου βαρῶν σε. ὪΝ ἈΡΑΙΟΣ. ἐπάρατος. τιμωρὸς δαίμων. ΟἿΑ ΜΕ ἘΙΡΓΑΣΑΙ. οἷα θέλεις ἐργάσασθαι κατ' ἐμοῦ. πατροφόντην γενέσθαι παρακελευόμενος. ὉΠΟΙ͂Α ΔΡΑΣΤΈ' ἘΣΤΙΝ. τοιαῦτά σοι παρακελεύομαι, οἷα δρᾶσαι ὀφείλεις. εὐεργετήσεις γάρ με. ΕἸ ΔΕ ΜΗ, ΠΑΤΡΟΣ ἌΛΛΟΥ. ξένος. ἀλλ' οὐκ ἐμὸς ὢν υἱός. ἈΛΛ' ΕἸ ΦΟΒῌ. ἀλλ' εἰ παραιτῇ τὸ ἀμελεῖν με, τὰ ἄλλα ποίησον. τουτέστι, τὴν ὕλην συνάγαγε. Ἦ ΚΑΙ ΠΥΡΑΣ ΠΛΗΡΩΜΑ. ὄντως οὖν πληρώσεις τὴν πυρὰν τῆς ὕλης; ὍΣΟΝ Γ' ἊΝ ΑΥΤΟΣ. πάντα φησὶ ποιήσω. πλὴν τοῦ σώματος ἅψασθαι. ἈΛΛ' ἈΡΚΕΣΕΙ ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ. καὶ ταῦτα μὲν ἀρκέσει. βραχὺ δὲ τούτοις πρόσθες. οἷον, ταῖς ἄλλαις εὐεργεσίαις, καὶ ἑτέραν βραχεῖαν χάριν πρόσθες γήμας τὴν ἰόλην. ἘΠΙΣΚΗΠΤΩ. ἐντέλλομαί σοι. παρεγγυῶ. ΠΡΟΣΘΟΥ ΔΑΜΑΡΤΑ. γυναῖκα ποίησον. ΜΗ Δ' ἌΛΛΟΣ ἈΝΔΡΩΝ. ἄτοπον γάρ φησιν ἅπαξ ἀνακλιθεῖσάν μοι ἑτέρῳ ἀνδρὶ ξένῳ παρακαθευδῆσαι.

ΚΗΔΕΥΣΟΝ ΛΕΧΟΣ. οἰκείωσαι. ΟΙΜΟΙ ΤΩΙ ΜΕΝ
ΝΟΣΟΥΝΤΙ. τὸ θυμοῦσθαι εἰ μὴ πειθοίμην αὐτῷ, καὶ τὸ
πείθεσθαι ὧδε φρονοῦντι, δυσχερές. ΩΣ ΕΡΓΑΣΕΙ
ΩΝ ΟΥΔΕΝ. οὕτω λαλεῖς, ὡς μηδὲμ πράξωμ ὧν λέ
γω. ΤΙΣ ΓΑΡ ΠΟΘ' Η ΜΟΙ. τὸ τίς, ἐφ' ἑαυτοῦ ἔθηκεν. ἀν
τὶ τοῦ, πῶς ἂμ ἐγὼ ἑλοίμην γῆμαι αὐτήμ, τὴν τῶν κακῶμ
αἰτίαμ οὖσαν. ΤΙΣ ΤΑΥΤ' ΑΝ ΟΣΤΙΣ. τίς ἂμ ταῦτα
πράττειν ἕλοιτο ἐκτὸς ὢν μανίας, καὶ θεηλασίας. ἀντὶ
τοῦ, οὐκ ἂν ἑλοίμην, εἰ μὴ μαινοίμην. ΟΥ ΝΕΜΕΙΝ ΓΕ
ΜΟΙ ΦΘΙΝΟΝΤΙ ΜΟΙΡΑΝ. ἀντὶ τοῦ, μέρος εὐποιίας οὐ
νέμεις μοι φθειρομένῳ. ΟΙΜΟΙ ΤΑΧ' ΩΣ ΕΟΙΚΑΣ ΩΣ
ΝΟΣΕΙΣ. ὡς φανερὸς εἶ νοσῶμ χαλεπῶς, οὕτω καὶ χα
λεπῶς διαλεγόμενος. ΣΥ ΓΑΡ Μ' ΑΠΕΥΝΑΣΘΕΝΤΟΣ.
σύ με, φησὶν, ἀναταράττεις ἀπὸ τοῦ καταπραϋνθέντος κα
κοῦ, μὴ πειθόμενος. ΩΣ ΕΙΣ ΠΟΛΛ' ΑΠΟΡΕΙΝ ΕΧΩ.
ἄτοπον γὰρ καὶ ἐναντιοῦσθαι, καὶ πείθεσθαι. διὸ ἀπο
ρῶ. ΔΙΚΑΙΟΙΣ. δίκαιον νομίζεις. ΑΛΛ' ΕΚΔΙΔΑΧΘΩ
ΔΗΤΑ. ΤΟΥΤΟ ΚΑΤ' ΕΡΩΤΗΣΙΝ. δίκαιόμ σοι τοῦτο
φαίνεται τὸ συναφθῆναί με τῇ ἰόλῃ; πρὸς ὅν. ὅτι οὐκ
ἄδικον τοῦτο ἡγοῦμαι, ἀλλ' εὐσεβές. τὸ πειθαρχεῖν τῷ
πατρί. ΘΕΟΙΣΙ ΔΕΙΚΝΥΣ ΕΡΓΟΝ. διαμαρτυράμενος
τοὺς θεούς, γαμήσω τὴν ἰόλημ. ΚΑΛΩΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΣ.
ἀντὶ τοῦ, καλῶς τὸμ λόγον ἐπεραίωσας. ΩΣ ΠΡΙΝ
ΕΜΠΕΣΕΙΝ. ὡς πρὶν εἰς πυρὰμ μεθῇς, πρὶν ταρα

χθῆναι ὑπὸ τῆς νόσου. ἌΓΕΓΚΟΝΕΙ͂ΤΕ. ἐνεργεῖτε,
καὶ ἀνακουφίσατε. ΠΑΥ͂ΛΑ ΤΟΙ ΚΑΚΩ͂Ν. μόνη γὰρ ἀνά
παυσις, τὸ παραθέμαί με τῷ πυρὶ, καὶ τοιαύτῃ τελευ
τῇ χρήσασθαι. ἌΓΕ ΝΥ͂Ν ΠΡῚΝ ΤΉΝΔΕ. ἑαυτὸν παρα
θαῤῥύνει, ὥστε μὴ βοᾶν κομιζόμενον εἰς τὴν πυράν.
ἄγε οὖν φησὶν ὦ σκληρὰ ψυχὴ ὡς ἀπὸ χαλυβικοῦ σι
δήρου πεποιημένη, πρὶν τήνδε ἀνακινῆσαι νόσον ἐν
δοῦσα τὰ σεαυτοῦ στόμα ἐμφραγῆναι, ὡσανεὶ στόμα
φρέατος λίθῳ κεκολλημένου, πρὸς τὸ μηκέτι ὕ
δωρ ἀνιμᾶσθαι. λείπει δὲ τὸ ὡς. ἵν᾽ ᾖ, ὡς ἀπὸ χάλυ
βος γενομένη. Ἢ ΛΙΘΟΚΌΛΛΗΤΟΝ ΣΤΌΜΙΟΝ, ἀντὶ
τοῦ λίθινον, καὶ σκληρὸν χαλινὸν σαυτῇ ἐπιβαλοῦσα.
ἈΝΆΠΑΥΕ ΒΟῊΝ. ἀνάπαυσον τὴν βοὴν ὡς εἰς ἐπί
χαρτον ἅμα καὶ ἀκούσιον πρᾶγμα χωροῦσα, τὴν πυ
ρὰν. πῶς δὲ ἐπίχαρτον καὶ ἀκούσιον; ἐπίχαρτον μὲν,
ὅτι ἀπαλλάττεται τῆς νόσου. ἀκούσιον δὲ, ὅτι λυ
› πεῖ πάντα ἡ ἀποστέρησις τοῦ βίου. παρὰ τὸ, ἑκὼν,
› ἀέκοντί γε θυμῷ. ἈΙΡΕΤΌΠΑΔΟΙ. οὐκ οἰκέταις, ἀλ
λὰ τοῖς ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ ἐξ εὐβοίας. ΣΥΓΓΝΩΜΟ
ΣΎΝΗΝ. ἀντὶ τοῦ συγγνώμην. ὅτι κατὰ γνώμην παρώ
αν τοῦτο ποιῶ. ΟἹ ΦΎΣΑΝΤΕΣ. πρὸς τὸν Δία ἡ ἀπό
τασις τοῦ λόγου. ἐκείνους φησὶν ἀγνώμονας ἡγεῖσθε,
οἵτινες γεννήσαντες αὐτὸν, περιορῶσι τοιαῦτα πά
σχοντα. ἘΦΟΡΑ͂Ι. περιττὴ ἡ πρόθεσις. ΛΕΙΠΟΥ ΜῊ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΝ.

ΑΚΤΗ ΜΕΝ ΗΔΕ ΤΗΣ ΠΕΡΙΡΡΥΤΟΥ ΧΘΟΝΟΣ.

κ αὶ παρὰ τούτῳ προλογίζει ὁ ὀδυσσεύς, καθάπερ καὶ παρ' εὐριπίδῃ. ἐκεῖνο μέντοι διαφέρει. παρ' ὅσον ὁ μὲν εὐριπίδης, πάντα τῷ ὀδυσσεῖ περιτίθησιν. οὗτος δὲ τὸν νεοπτόλεμον παρεισάγων, διὰ τούτου οἰκονομεῖται. τὸ δὲ ἀκτὴ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν νῆσον. ΛΗΜΝΟΥ ΒΡΟΤΟΙΣ ΑΣΤΙΠΤΟΣ. ἐν ἐρήμῳ γὰρ μέρει τῆς λήμνου ἐξετέθη ὑπὸ τῶν ἑλλήνων. ἡ ἄστιπτος, ἀπάτητος. ἀδιόδευτος. ἐν ἐρήμῳ γὰρ τόπῳ τῆς νήσου ἦν ἐκτεθείς. ΕΝΘΩ ΚΡΑΤΙΣΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ. τραφεὶς ἐκ πατρὸς ἑλλήνων κρατίστου. λείπει οὖν ἡ ἐξ. τὸ δὲ ἑξῆς, ἔνθα ποτὲ ἐγὼ ἐξέθηκα τὸν μηλιᾶ ποίαντος υἱὸν, ὦ νεοπτόλεμε παῖ ἀχιλλέως. ΤΟΝ ΜΗΛΙΑ. τὸν θεσσαλόν. ἀπὸ πόλεως. ἀττικὸν δὲ τὸ, μηλιᾶ. ΔΙΑΒΟΡΩ. τῇ τὸν πόδα ἐσθιούσῃ. σηπτικῇ τῇ διαβιβρωσκούσῃ. τῇ καλουμένῃ φαγεδαίνῃ. πάθος δὲ τι τοῦτό ἐστιν, οὕτω λεγόμενον παρὰ τοῖς ἰατροῖς. ΚΑΤΑΣΤΑΖΟΝΤΑ. δίκην καταρρέοντα. τηκόμενον. λυόμενον. ΚΑΙ ΚΧΕΩ ΤΟ ΠΑΝ. ταράξω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀμελγόντων. ΙΝ ΕΝ ΤΥΧΕΙ ΜΕΝ. ἐν χειμῶνι μὲν. ἐν κρύει. πάρεστι θερμαίνεσθαι, τῆς ἀκτῖνος τοῦ ἡλίου ἑκατέρω

ἐπιπεσών. ἀλλ' ἔρχεται. ἀπέρχεταί φησιν ὁ θεράπων εἰς κατασκοπήν. φυλάξεται. φυλαχθήσεται παρ' ὑμῶν ἡ ὁδὸς αὐτοῦ. τὸ δ' οὐχὶ κλεπτέον. τοῦτο γὰρ οὐχὶ ψευσόμεθα. ἔχθος ἐχθήρας. οἱ γὰρ ἐξ ἑνὸς ἠδικημένοι, φιλοῦσιν ἀλλήλους. στείλαντες. καλέσαντες. τὴν δ' ἅλωσιν. τὸ σὲ ἐλθεῖν εἰς ἴλιον. οὐκ ἠξίωσαν. οὐκ ἄξιον ἡγήσαντο. ἔσχατ' ἐσχάτων κακά. αἰσχρότατα. εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα. προφητικῶς εἰς τὴν συμμαχίαν. οὐ τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ ψιλῶς τὰ τόξα ὠνόμασεν. εἰς δὲ τὴν πόρθησιν, τὸν νεοπτόλεμον. οὔτ' ἔνορκος. ὤμοσαν γὰρ τῷ τυνδάρεῳ πάντες ἕλληνες συνελθεῖν, ἐὰν ἁρπασθῇ ἡ ἑλένη. βούλομαι δ' ἄναξ καλῶς. ἀντὶ τοῦ ἀληθεύων. ἢ νικᾶν κακῶς. ἀντὶ τοῦ μετὰ ψευδολογίας. ὅ ἐστι, θέλω ἀπῶν τὸ ἀληθὲς ἀποτυχεῖν μᾶλλον, ἢ ἐξαπατῶν τὸν ἄνδρα καὶ ἐπιτυχεῖν. εἰσάγει δὲ αὐτὸν ὁ σοφοκλῆς

» τὸν τοῦ πάρος λόγον λέγοντα. Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος
» ὁμῶς ἀΐδαο πύλῃσι. γλῶσσαν μὲν ἀργόν. κρείσσονα τῶν ἔργων οὖσαν τὴν γλῶσσαν. διαβάλλει τοὺς καθ' ἑαυτὸν ῥήτορας ὁ ποιητής, ὡς διὰ γλώσσης πάντα κατορθοῦντας. ἡγουμένην. προηγουμένην εἰς ἅπαντα τὴν ἀπάτην ἀνύτουσαν. τί οὖν μ' ἄνωγας. ὃ θέλεις κέλευε, πλὴν τοῦ ψεύδεσθαι. ἰοὺς ἀφύκτους. ἄφυκτα γὰρ ἦν τὰ ἡράκλεια βέλη. μὴ τοῦ σκοποῦ

μὴ ἀποτυγχάνοντα. ἢ ἐπανερχόμενα εἰς ἑαυτόν.
ΟΥ͂Κ ἊΡ᾽ ἘΚΕΙ͂ΝΟΙ. οὐκοῦν οὐδὲ προσελθεῖν ἑαυτῷ,
εὐθαρσές ἐστι, καὶ ἀσφαλές. ΕἸ ΣΩΘΗ͂ΝΑΙ. ἡ σωτηρία
ἐξ αὐτοῦ περιγίνεται. ΠΩ͂Σ ΟΥ͂Ν ΒΛΈΠΩΝ. πῶς οὖν
ἀναβλέπων τις εἰς τὸ ψεῦδος ἐρεῖ αὐτό, νοῶν ἢ λογι-
σμὸν ἔχων. ἉΙΡΕΙ͂. πορθεῖ. ΘΗΡΑΤΈΑ. ληπτέα. ἄξια
τοῦ θηραθῆναι. ΔΎΟ ΦΈΡΗΙ ΔΩΡΉΜΑΤΑ. δύο τιμή-
ματα ἀποφέρῃ. ΠΟΙΟΙ ΜΑΘΩ͂Ν. ἀντὶ τοῦ, ποῖα
δυϊκῶς. ΚΕΚΛΗ͂Ι ἍΜΑ. ἀντὶ τοῦ κεκλημένος εἴης.
ΣΟΦΌΣ ΤΆΝ. σοφὸς μὲν διὰ τὸ κλέψαι. ἀγαθὸς δὲ,
διὰ τὸ πορθῆσαι. ἢ σοφοῦ μὲν ὄντος καθόλου τοῦ δολῶ-
σαι δυναμένου. νῦν δὲ καὶ τοῦ δόλου ἀγαθοῦ ὄντος. ΣΥΝΉΙ-
ΝΕΣΑ. συνεθέμην. ΚΑῚ ΤῸΝ ΣΚΟΠῸΝ. τὸν σκοπὸν τοῦ-
τον, πρὸς τὴν ναῦν ἀποπέμψω. καὶ πάλιν ἐὰν καιρὸς
καλῇ, ἐνταῦθα. ἐὰν μὴ δόξητε βραδύνειν. ΜΟΡΦΗ͂Ν
ΔΟΛΏΣΑΣ. ἵνα μὴ γνωσθῇ. ΟΥ̓ ΔΗ͂ΤΑ ΤΈΚΝΟΝ. τοῦ φι-
λοκτήτου ἀπατωμένου. ἢ τοῦ ναυκλήρου δόλια
σοι διαλεγομένου, καὶ ἀσυμφανῆ. ΠΟΛΙΆΣ. πο-
λιοῦχος. ΣΤΈΓΕΙΝ. κρύπτειν. ἊΝ ΔΡΥΓΟΡΤΑΝ.
ἀντὶ τοῦ ἐμὲ φανερὸν γεγονότα, καὶ ἐλθόντα εἰς ὄ-
ψιν. ἢ τὸν φιλοκτήτην τὸν ὑφ᾽ ἡμῶν κατασκοπούμε-
νον. Ἄλλως. πρὸς τὸν ὑφορώμενον ἡμᾶς ἄδεα, τί δεῖ
λέγειν, ἢ σιωπᾶν. ΤΈΧΝΑ ΓᾺΡ ΤΈΧΝΑΣ. τοῦτο ἐν
τῷ καθόλου. ἡ γὰρ τέχνη φησὶ καὶ ἡ γνώμη τῶν βα-

πλέωμ προύχει τῶν ἄλλων τεχνῶν. καὶ ἐν οἰδίπο-
›δι. Α γὰρ δρῶσιν οἱ κρατοῦντες οὐχ ὁρῶ. καὶ ἡσίο-
›δος. Τοὔνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες. ΠΑΡ' ὍΤῼ.
ἐφ' ᾧ ἐστι τὸ θεῖον σκῆπτρον. ΤΌΔ' ἘΛΗΛΥΘΕ. τοῦ-
το τὸ ἀξίωμα ἐκ προγόνων ἦλθεν εἰς σέ. δίκαιον
οὖν σοι πείθεσθαι. ΠᾶΝ ΚΡΆΤΟΣ. τὸ ἐξ ἀρχῆς
τιθέμενον κράτος. ὙΠΟΥΡΓΕῖΝ. συνεργεῖν.
ΝΥ͂Ν ΜῈΝ ἼΣΩΣ ΓᾺΡ. νῦν μὲν φησὶν εἰσελθὼν ὅ-
ρα τὸν τόπον. ἐπὰν δὲ ἔλθῃ, τότε σὺ τῶν μελά-
θρων ἀποστὰς, ὑπηρέτει μοι πρὸς τὴν παροῦσαν χρείαν.
ΤΌΠΟΝ ἘΣΧΑΤΙΑῖΣ. τὸν ἐπὶ τῷ ἐσχάτῳ τόπῳ.
ΠΡΟΧΩΡῶΝ, ΠΕΙΡῶ ΤῸ ΠΑΡῸΝ. ὥσπερ ἐγὼ προχωρῶ,
οὕτως ἀκολουθῶν, πειρῶ με θεραπεύειν ἀεί. κυρίως
δέ ἐστιν ἀκούειν τὸ προχωρῶ, οἷον, ὡς ἂν ἐγὼ προστάσ-
σω, τοῦτον τὸν τρόπον ποιῶν. ΜΈΛΛΟΝ ΠΆΛΑΙ. ἀντὶ τοῦ
πρᾶγμά μοι λέγεις, ἐκ πολλοῦ μοι μεμεληκός. τὸ φρου-
ρεῖν τὸ σὸν ὄμμα, καὶ τὴν ἀπὸ σοῦ εὐκαιρίαν. ΤῸ ΣῸΝ
ΦΡΟΥΡΕῖΝ ὌΜΜΑ. τὰ σὰ νεύματα φυλάττειν. ΟΥ̓Κ Ἀ-
ΠΟΚΑΊΡΙΟΝ. οὐκ ἄτοπον. οὐκ ἄκαιρον γάρ ἐστι τὸ
τοῦτο μαθεῖν. ΠΡΟΣΠΕΣῺΝ. προσπελάσας. ἜΝΑΥ-
ΛΟΝ Ἢ ΘΥΡΑῖΟΝ. ἐντὸς, ἢ ἐκτὸς, ἐγγὺς, ἢ μακρὰν. ΣΤΊ-
ΒΟΝ ὌΓΜΕΥΕΙ. ὄγμος, ἡ ἐπὶ στίχον φυτεία. νῦν δὲ, ἀντὶ
τοῦ ἐφεξῆς πορεύεται. ΣΤΥΓΕΡῶΣ. ἐπιμόνως. ΟΥ̓ΔΈ ΤΙ
ΝΑΥΤῶΙ. ἀντὶ τοῦ ἑαυτῷ. ΠΑΙῶΝΑ ΚΑΚῶΝ. θεραπείαν.

ΕΡΙΝΟΜΑΙΝ. ἐξευρίσκειν. ΟΙΚΤΕΙΡΩ ΝΙΝ. ἐλεῶ φησιν αὐτὸν, πῶς δύναται διάγειν. μήτε τι συνοικῶν τινι, μήτε κηδόμενόν τινα ἔχων. ΜΗ ΤΟΥ ΚΗΔΟΜΕΝΟΥ. μή τινος αὐτοῦ τῶν ἀνθρώπων κηδομένου. ΜΗ ΞΥΝΤΡΟΦΟΝ ΟΜΜΑ. μηδὲ ὁρῶν εἰς ἄνθρωπον σύνοικον. ΑΛΥΕΙ ΔΕ ΕΠΙ ΠΑΝΤΙ. ἐπὶ παντὶ τῷ ἐν χρείᾳ γινομένῳ ἀπορεῖ. ἢ ὁπηνίκα χρείας καλέσῃ κυρὸς, ἀδημονεῖ, διὰ τὸ πάντων ἀπορεῖν. Ὦ ΠΑΛΑΜΑΙ ΘΝΗΤΩΝ. ὦ τέχναι καὶ γνῶμαι. τοῦτο θαυμάζων τὸν φιλοκτήτην φησί. πῶς μόνος ὢν, ἐξευρίσκει τὰ πρὸς τὴν ζωὴν ἑαυτῷ. ΟΙΣ ΜΗ ΜΕΤΡΙΟΣ ΑΙΩΝ. οἷς ὁ βίος οὐκ ἔχει τὸ τῶν κακῶν μέτρον. ἢ οὕτως. οἷς μὴ σύμμετρος ὁ βίος καὶ ἐπαρκῶν. ΥΣΤΕΡΟΣ. ἀντὶ τοῦ ὑστερίζων. ΑΜΜΟΡΟΣ. ἔρημος νῦν κεῖται. ΣΤΙΚΤΩΝ. ποικίλλων καὶ δασυτρίχων. ΑΘΥΡΟΣΤΟΜΟΣ. πολυλάλητος. μὴ εἰργομένη τοῦ φθέγγεσθαι. ἀθυρόστομον δὲ εἶπε τὴν ἠχὼ, ἐπεὶ πρὸς πάντας ἀντιφθέγγεται. ὁ δὲ νοῦς, ἀεὶ μὲν ὀδυρομένου αὐτοῦ, ἠχὼ πρὸς τὸν ὀδυρμὸν ἀντιφθέγγεται. ΤΗΛΕΦΑΝΗΣ. μήκοθεν φαινομένη διὰ τῆς φωνῆς. ἀντὶ τοῦ οἰμώζει, καὶ τὴν φωνὴν πόῤῥωθεν ἀνεγείρει. ΟΥΔΕΝ ΤΟΥΤΩΝ ΘΑΥΜΑΣΤΟΝ. οὐδέν φησι τούτων θαυμαστόν ἐστι, ὅτι κακὰ πάσχει ὁ φιλοκτήτης. ἐκ θεῶν γὰρ ὡς οἶμαι, ταῦτα πέπονθε. καὶ τὸ πάθος ὑπέμεινε, κατὰ βούλησιν τῶν θεῶν.

ἵνα μὴ

ἵνα μὴ τὰ βέλη εὐθέως ἀπελθόντες αὐτοῦ, περιθή
ση τὴν τροίαν παρὰ τὸ εἱμαρμένον, ἀλλὰ ἐκδέξη
ται τὸν καιρόν. ΤΗ͂Σ ὨΜΟΦΡΟΝΟΣ ΧΡΥΣΗΣ. χρύση, νῆ
σος πρὸ τῆς λήμνου. ἔνθα διέτριβε χρυσῆ τις νύμφη.
ἣ ἐρασθεῖσα τοῦ φιλοκτήτου καὶ μὴ πείσασα, κατηρά
σατο αὐτῷ. διὸ καὶ ὠμόφρονα αὐτὴν ἐκάλεσεν.
εἰς τὸ αὐτό. ΤΗ͂Σ ὨΜΟΦΡΟΝΟΣ ΧΡΥΣΗΣ. χρύσης
ἀθηνᾶς ἄγαλμα οὕτω καλεῖται. ἔστι δὲ καὶ πόλις
χρύση πλησίον λήμνου, ἔνθα ὑπὸ τοῦ ὄφεως ἐδή
χθη, τὸν βωμὸν ζητῶν ἐν ᾧ ἔθυσεν ἡρακλῆς, ἡνί
κα κατὰ τροίας ἐστράτευσεν. ἈΜΆΧΗΤΑ. ἀνίκητα.
ὯΙ ΛΈΓΕΤΑΙ. ᾧ χρόνῳ. ΠΡῚΝ ὍΔ ἘΞΉΚΟΙ ΧΡΌΝΟΣ.
αὐτὴν τὴν τροίαν εἰς τὸν εἱμαρμένον πρὶν ἐλθεῖν
χρόνον. ἐν ᾧ εἵμαρται αὐτὴν πορθηθῆναι. ὙΠῸ
ΤΩ͂ΝΔΕ. τῶν βελῶν δηλονότι. ΕΥ̓ΣΤΟΜ' ἜΧΕ ΓΡΑΙ͂.
εἰώθασιν οὕτω λέγειν, ἀντὶ τοῦ σιώπα. τὸ δὲ τοι
οῦτο κεχίασται, ὅτι ἑλλανικὸς ποτὲ ἀναγινώσκων
› τὰ ἡροδότου ἔλεγε, Περὶ δὲ τῶν δέ μοι εὔστομα
› κείσθω. οὐ διαιρῶν εἰς δύο λέξεις, ἀλλ' ὡς ἄρτι
εἴποι, ταῦτα εὔστομα. τοῦτο δέ φησιν ὁ χορὸς κτύπον
ἀκούσας ἐπερχομένου τοῦ φιλοκτήτου, καὶ στένοντος
ἐν τῇ πορείᾳ διὰ τὸ ἄλγος. ΦΩΤῸΣ ΣΎΝΤΡΟΦΟΣ. φω
νῆς τῆς συντραφείσης αὐτῷ. δῆλον δὲ ὅτι κακῆς, καὶ οἱ
μωκτικῆς. ὡς κατὰ τὸ σύνηθες αὐτοῦ τειρομένου.

Ἢ ΠΟΥ ΤΗ͂ΙΔΕ. ἄρα ὧδε, ἢ ἐνθάδε. ΦΘΟΓΓΑ ΤΟΥ. φθογγή τινος. ΣΤΙΒΟΥ ΚΑΤ' ἈΝΑΓΚΑΝ. ἔξωθεν πρὸς ληπτέον τὸ ἐπί. ΤΡΥΣΑΝΩΡ. ἐπίπονος. ἢ κατατρύχουσα τὸν ἄνδρα. ΔΙΑΣΗΜΑ. φανερά. ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΝΕΑΣ. τὸ ἑξῆς, ἔχε φροντίδας νέας. οἷον, καινότερόν τι βουλεύσασθαι πρὸς αὐτὸν ἐρεῖς. ΟΥΚ ἜΞΕΔΡΟΣ. οὐ μακρὰν ἀλλ' ἐντὸς. ἢ ἐπὶ τόπου. ΟΥ ΜΟΛΠΑΝ ΣΥΡΙΓΓΟΣ ἜΧΩΝ. οὐ βοᾷ τερπόμενος συριγγίως ποιμήν. ἈΛΛ' Ἢ ΓΟΥ ΠΤΑΙΩΝ. ἀλλὰ τάχα προσκόπτων ὑπὸ τῶν βασάνων βοᾷ. ἢ δύσορμον τὸν λιμένα ὁρῶν, προβοᾷ ἡμῖν μὴ πελάζειν εἰς αὐτόν. ὅμηρος, Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν. τὸ ἀπροσόρμιστον. ἈΠΗΓΡΙΩΜΕΝΟΝ. δεῖ γὰρ αὐτὸν ἐξηγριωμένον εἰσφέρειν τῇ ὄψει, καὶ τῷ σχήματι. ΦΕΥ, ΚΑΙ ΤΟ ΛΑΒΕΙΝ. θαυμαστικὸν μετ' ἐκπλήξεως τὸ φεῦ ἐνταῦθα. λείπει δὲ τὸ στερηθῆναι. ΠΡΟΣΕΣΧΕ. προσορμίσαι ἐποίησεν. ΓΕΓΩΝΕ ΜΟΙ. εἰπέ μοι. ὍΠΩΣ ΕἸΔΩ. ἵνα μάθω. ΑΥΔΩ͂ΜΑΙ. λέγομαι. ΠΩ͂Σ ΕἸΠΑΣ; θαυμάζων φησίν. ἐπεὶ μὴ ᾔδειν αὐτὸν ἐξ ἀρχῆς στρατευσάμενον. ΠΙΚΡΟΣ ΘΕΟΙΣ. ἐχθρός. ἈΛΛΟΙ ΜΕΝ. οἱ ἀτρεῖδαι. ΧΩ͂Ι ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ ἌΝΑΞ. ὁ ὀδυσσεύς. ἈΓΡΙΩΙ ΧΑΡΑΓΜΑΤΙ. δήγματι. τὸ γὰρ δῆγμα τοῦ ὄφεως μόνον χαράσσει. λέγεται γὰρ ὡς ἐν λήμνῳ βουλόμενος ἀναστῆσαι βωμὸν ἡρακλεῖ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν, ὑπὸ ὄφεως ἐπλήγη. ἘΚ ΤΗ͂Σ ΠΟΝΤΙΑΣ. τῆς παραθα

λασίας. ὅτε ἀπὸ Χρύσης ἦλθεν εἰς Λῆμνον. ΕΚ ΠΟΛΛΟΥ ΣΑΛΟΥ. κινήματος. πόνου. ΟΙ ΑΥΤΟΙΣ ΤΥΧΟΙ. καταρᾶται. ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ. ἀνάστασιν λέγει νῦν, τὴν ἐξ ὕπνου ἔγερσιν. ΤΟΥΤΟΥ ΔΕ. τοῦ ἀνιᾶσθαι, ἄδειαν καὶ εὐκαιρίαν εὕρισκον παρ' ἄλλην. ΚΑΙ ΔΕΙ. καὶ ἔδει με, ἐμαυτῷ ὑπηρετεῖσθαι. ΣΥΜΦΟΡΑ. ἀναγκαῖα. ΝΕΥΡΟΣΠΑΔΗΣ. ὁ ἐπισπώμενος τὴν νευράν. διὰ γὰρ τῶν γλυφίδων ἔρχεται. ΕΙΛΥΟΜΗΝ. ἐπορευόμην. εἴλυσις γὰρ ἡ πορεία. ΑΦΑΝΤΟΝ ΦΩΣ. ἀπροσδόκητον. καλῶς εἶπεν ἄφαντον. οὐ φαίνεται γάρ, ἀλλὰ δυνάμει αὐτὸ ἔχει. ΟΙΚΟΥΜΕΝΗ ΓΑΡ ΟΥΝ ΣΤΕΓΗ. ἀντὶ τοῦ, ἡ οἰκία ἡ μετὰ πυρὸς οὖσα, καλῶς διοικεῖται. ΕΞΕΜΠΟΛΗΣΕΙ. πωλήσει. πραγματεύσεται. ἐμπορεύσεται. ἢ ΞΕΝΩΣΕΤΑΙ. καταχθήσεται ὡς ξένος. ΣΩΣΑΙ ΜΕΣ ΟΙΚΟΥΣ. ἀποφέρειν με εἰς τὴν πατρίδα. ΑΝΤΑΠΟΙΝΑ. ἀμοιβαῖα. ΕΟΙΚΑ ΚΑΓΩ. οἷον, κἀγὼ ἐξίσου ἐλεῶ σε τοῖς ἀφιγμένοις ἐνταῦθα. ὥσπερ οἱ ἄλλοι ξένοι φησί, περὶ ὧν ἔλεγες. ΕΓΩ ΔΕ ΚΑΥΤΟΣ. κἀγὼ μὲν μάρτυς εἰμί, τοῖς ὑπὸ σοῦ λεγομένοις. ΩΣ ΕΙΣ ΑΛΗΘΕΙΣ. οἱ σοὶ λόγοι δηλονότι. ΑΝΔΡΩΝ ΑΤΡΕΙΔΩΝ. περὶ τῶν Ἀτρειδῶν, καὶ τοῦ Ὀδυσσέως. ΘΥΜΩ ΓΕΝΟΙΤΟ. εἴθε γένοιτό μοι ὠργισμένῳ ὅρμησις κατ' αὐτῶν, καὶ τὴν δύναμιν ἐνδείξασθαι. ΜΟΛΙΣ ΔΕΡΩ. ὑπὸ τῆς ὀργῆς. ΑΛΛ ΕΥΓΕΝΗΣ. ἀντὶ τοῦ ἀνδρεῖος. εἴτε καὶ γενναῖος ὁ εὐγενής.

ἐλέγχω. κρίνω. ἐρωτῶ. ΟἾΜΑΙ ΜῈΝ. οἶμαι μέν σε ἱκανὸν ἔχειν κακὸν τὴν νόσον. ΑΥ̓͂ΘΙΣ ΠΆΛΙΝ ΜΟΙ. τὸ χ(ωρίον) ὅτι δὶς τὸ αὐτὸ εἶπεν. αὖθις, καὶ πάλιν. ἌΘΑΠΤΟΝ. ζῶντα. ΠΙΚΡῸΝ ΣΊΓΕΙΟΝ. ἤτοι διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀχιλλέως, ἢ διὰ τὸ δυσχείμερον τοῦ τόπου. ΟΥ̓ΡΊΩΙ ΠΛΆΤΗΙ. τῷ εὐδίῳ πλῷ. ΟἸ ΔΕῖΠΟΝ. οἴμοι. διὰ μέσου τὸ οἴμοι, ἀποδυρόμενος φησίν. Ὦ ΣΧΈΤΛΙΕ. πρὸς τὸν ἀγαμέμνονα. ΠΡῚΝ ΜΑΘΕῖΝ ἘΜΟΥ͂. ἀντὶ τοῦ, πρὶν ἐμοῦ πυθέσθαι. ἬΡΑΣΣΟΝ. ἔβαλλον. κατηρόμην. ὕβριζον. ΟΥ̓ΔῈΝ ἘΝΔΕΈΣ. οὐδὲν ὕβρεως παραλιμπάνων. ΟΥ̓Κ ἮΣΘ' ἽΝ' ἩΜΕῖΣ. τότε φησὶν ἡνίκα τοῦ ἀχιλλέως προσεκινδυνεύομεν, οὐ παρῆς ἔνθα ἔδει σε παρεῖναι. ἀλλ' ἐπῆς, ὅπου οὐκ ὤφειλες. ἘΚΠΛΕΎΣΗΙΣ ἜΧΩΝ. λείπει ὅπλα. ΚΟΥ̓Κ ΑἸΤΙΩ͂Μ' ἘΚΕῖΝΟΝ. καὶ οὐ μέμφομαι τοσοῦτον τῷ ὀδυσσεῖ, ὅσον τοῖς περὶ ἀγαμέμνονα. αὐτοὶ γὰρ πάντων κρατοῦσι. καὶ ἐν αὐτοῖς ἦν τὸ ἐμὲ λαβεῖν. ἈΚΟΣΜΟΥ͂ΝΤΕΣ. ἄτακτα ἐργαζόμενοι. κακῶς φρονοῦντες, ὥσπερ ὁ ὀδυσσεύς κακῶς φρονεῖ. ἐπὰν γὰρ οἱ βασιλεῖς κακῶς φρονῶσι, κακῶς δηλονότι καὶ οἱ ὑπήκοοι. ὈΡΕΣΤΈΡΑ. ὀρεία. ἡ αὐτὴ δέ ἐστι τῇ γῇ. ἐν δὲ τοῖς ὄρεσι, τὰ μυστήρια αὐτῆς γίνεται. ΠΑΜΒῶΤΙ ΓΑ͂. πολύτροφε. πάντας τρέφουσα. παρὰ τὸ ὁμηρικόν. ζείδωρος ἄρουρα.

διὰ δὲ τὸ ταύτην τὴν θεὸν τιμᾶσθαι παρὰ φρυξὶ, πρὸς αὐτὴν τὸν λόγον ποιεῖται. ΜΑΤΕΡ ΑΥΤΟΥ ΔΙΟΣ. ὅτι αὕτη ἐστὶ ῥέα, ἢ γῆ. Α ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΠΑΚΤΩΛΟΝ. πακτωλὸς, ποταμὸς λυδίας. ἔνθα ἡ ῥέα τιμᾶται. χρυσᾶ δὲ ψήγματα ἀπὸ τοῦ τμώλου τοῦ ὄρους, διὰ τοῦ πακτωλοῦ καταφέρεται. ΣΕ ΚΑΚΕΙ ΜΑΤΕΡ. ἢ τότε σε ἐπικαλουμένη, ἢ ἐπεκαλεσάμην, τιμωρήσασθαι τοὺς περὶ ἀγαμέμνονα, ὅτε προεδίδοσαν τὰ ὅπλα τοῦ ἀχιλλέως. ἢ νῦν δὲ καλῶ ἵνα τούτους τιμωρήσῃ. ΟΤΕ ΤΑΠΑΤΡΙΑ. τὸ ἑξῆς, ὅτε τὰ πατρικὰ ὅπλα παρεδίδοσαν τῷ λαερτίου υἱῷ δηλονότι. ΜΑΚΑΙΡΑ ΤΑΥΡΟΚΤΟΝΩΝ ΛΕΟΝΤΩΝ. ἐπὶ ἅρματος γὰρ λεόντων ὀχεῖται ἡ ῥέα. ΣΕΒΑΣ ΥΠΕΡΤΑΤΟΝ. ὦ ῥέα. ἢ νοητέον τοῦτο, ἐπὶ τῶν ὅπλων. ΠΡΟΣΑΙΔΕΤΕ. συμφωνεῖτε. Ο ΤΥΔΕΩΣ ΓΟΝΟΣ. σὺν ὀδυσσεῖ γὰρ αὐτὸν ἐξέβαλε διομήδης. ΣΙΣΥΦΟΥ ΛΑΕΡΤΙΟΥ. ἐκ σισύφου γὰρ κύουσα ἡ ἀντίκλεια ἐγαμήθη λαέρτῃ. ἢ διὰ τοῦτο φησὶν αὐτὸν ὥσπερ πεπρᾶσθαι. ἐπειδὴ λαέρτης πολλὰ δοὺς χρήματα, ἠγάγετο τὴν ἀντίκλειαν. τὸ χ δὲ, ὅτι πάλιν λαερτίου κτητικὸν, ἀντὶ πρωτοτύπου λαέρτου. ΚΕΙΝΩΝ ΚΑΚΕΞΗΡΗΚΕ. γράφεται, κἀξεκήρυξεν. ΟΣΠΕΡ ΗΝ ΜΟΝΟΣ. οἱ μὲν γράφοντες μόνος, παρισωσίαν φασὶν. ἔχει γὰρ καὶ ἄλλους. οἱ δὲ γόνος, τῷ ποιητῇ ἀκολουθοῦντες λέγουσιν.

ΔΥ' ΑΥΤΩΣ ΔΕΙΝ' ΕΛΕΞΑΣ. γράφεται δύ' αὐτῷ δ' ἐξέδειξας δυϊκῶς. ΤΕΘΝΑΣ. ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΔΕ ΕΣΤΙΝ ΑΥ ΚΑΝΤΑΥΘ. ἐν τοῖς ζῶσι. ΣΟΦΟΣ ΠΑΛΑΙΣΤΗΣ. σοφὸς μέν ἐστιν, ἀλλ' οὐ δόλου ἔσται. αἱ γὰρ τοιαῦται γνῶμαι, καταβάλλονται πολλάκις. ΟΣ ΟΥΚ ΑΝ ΕΙΛΕΤΟ. ἀντὶ τοῦ, ἃ οὐκ ἤθελέ τις ἅπαξ ἀκοῦσαι, ταῦτα πολλάκις ἔλεγε. ΜΗΔΕΙΣ ΕΩΝ. γράφεται ἐῶν. ΗΙΣΘΟΜΗΝ Δ' ΕΤ' ΟΝΤΑ ΝΙΝ. τοῦτο παριστορίαν. λέγεται γὰρ ὑπὸ ἀχιλλέως ἀνῃρῆσθαι, καθ' ὃν χρόνον καὶ τὴν πενθεσίλειαν ἀνεῖλε. φονευθείσης γὰρ ὑπὸ ἀχιλλέως τῆς πενθεσιλείας, ὁ θερσίτης δόρατι ἔπληξε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῆς. διὸ ὀργισθεὶς ὁ ἀχιλλεύς, κονδύλοις αὐτὸν ἀνεῖλε. λέγεται καὶ μετὰ θάνατον ἐρασθῆναι αὐτῆς. ΕΠΕΙ ΟΥ. συμίζησις. ΚΑΙ ΠΑΛΙΝΤΡΙΒΗ. τετριμμένα τοῖς κακοῖς. ΤΑΥΤΑ. τὰ γινόμενα. ΑΝΑΣΤΡΕΦΟΝΤΕΣ ΕΞ ΑΙΔΟΥ. σώζουσιν ἐξ ᾅδου, τοὺς ἐπιτρίπτους καὶ δολερούς. ΤΑ ΘΕΙΑ. ἔργα δηλονότι. νοσῶν δὲ δυσφημεῖ. ΟΙΤΑΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ. ὄρος τῆς τραχῖνος ἡ οἴτη. τραχίνιος δὲ ἦν, καὶ μηλιεύς. ΟΠΟΥ ΤΟ ΧΕΙΡΩΝ. ὅπου ὁ κακὸς πλέον ἰσχύει. ΧΩ ΔΕΙΝΟΣ ΚΡΑΤΕΙ. καὶ ὁ κακὸς νικᾷ τὸν ἀγαθόν. ἡσίοδος.

„Βλάπτει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα. καὶ ὅμηρος, Ἐπεὶ

„τὰ χερείονα νικᾷ. ΜΕΤΑΣΤΗΣΕΙΑΝ. ἀπαλλάξειαν. ΠΛΟΥΝ ΗΜΙΝ ΕΙΚΗ. διδῶ. συγχωρήσῃ. ΜΑΛΛΟΝ

ἢ ΓΓΥΘΕΝ. μᾶλλον ἐκ τοῦ σύνεγγυς. μὴ ἐξ ἐπόπτου τοῦ πλοῦν περιμένειν. ὍΣΟΙΣΙ Τ᾽ ἘΞΗΚΟΥΣΑΣ. κακοῖς δηλονότι. ἈΛΛ᾽ ἘΝ ΠΑΡΕΡΓΩΙ. οἷον, οὐκ ἐμ τετιμημένῳ μέρει τῆς νεώς, ἀλλ᾽ ὅπη βούλει. δηλοῖ δὲ ταῦτα ἐν τοῖς ἑξῆς. ὍΜΩΣ ΔῈ ΤΛΗ͂ΘΙ. ὅμως δὲ σῶσόν με, γινώσκων ὅτι τοῖς εὐγενέσι τὸ αἰσχρὸμ ἐχθρόν ἐστι, καὶ τὸ καλὸν ἔνδοξον. ΕἸΣ ἈΝΤΛΙ΄ΑΝ. ΕἸΣ ΠΡΩ΄ΡΑΝ. τὸ ἐμ παρέργῳ νῦν ἐνεφάνισεν. ἈΚΡΑ΄ΤΩΡ. ἀσθενής. κρατεῖν ἐμαυτοῦ μὴ δυνάμενος. ΧΑΛΚΩ΄ΔΟΝΤΟΣ. καὶ ὅμηρος, Χαλκωδοντιάδης μεγαθύμων ἀρχὸς ἀβάντωμ. ὋΝ ΔῊ ΠΑΛΑΙ᾽ ἊΝ. δι᾽ ὃν δὴ πρὸ πολλοῦ χρόνου ηὐλαβήθημ. ΤΟΙ͂Σ ἹΚΜΕ΄ΝΟΙΣ. ἀντὶ τοῦ, διὰ τῶν ἱκμένωμ, καὶ πεπορευμένωμ. ΣῪ ΣΩ͂ΣΟΝ. σῶσόν με, γινώσκωμ τὰ ἀνθρώπινα πράγματα μεταβαλλόμενα. ΔΥΣΟΙ΄ΣΤΩΝ. ἀφορήτων. δυσυπομονήτων. ἘΓῺ ΜῈΝ ΤῸ ΚΕΙ΄ΝΩΝ ΚΑΚῸΝ. τὸ ἐκείνους λυποῦν, τούτῳ κέρδος καὶ ὠφέλειαν μεταποιῶμ. ἢ τὸ κακὸμ τὸ ἀπὸ τῶμ ἀτρειδῶν μετατιθέμενος τῷ φιλοκτήτῃ. οἷον, εἰς ἀγαθὸν μεταποιῶν, καὶ μεταβάλλων, καὶ ἐπανορθῶν. λέγει γὰρ ὅτι, βοηθήσω αὐτῷ ἵνα ἐκείνους λυπήσω, ἐπανορθῶν αὐτῷ συμφορὰμ τὴμ ὑπὸ τῶν ἀτρειδῶμ γεγονυῖαμ. ἈΛΛ᾽ ΑἸΣΧΡᾺ ΜΈΝΤΟΙ. ἀλλ᾽ αἰσχρόμ ἐστιν ἐνδεέστερόν σου εἶναί με ἐμ τῷ βοηθεῖν τοῖς φίλοις. ἢ οὕτως. αἰσχρόν ἐστιν, εἰ ἐνδεέστερον

σου διατεθήσομαι, περὶ τὴν εἰς τοὺς ξένους εὐεργεσίαν. οὐ παραιτήσομαι οὖν. ΠΩΣ ΑΝ ΥΜΙΝ. πῶς ἂν ἀποδοίην τὰς εὐεργεσίας ὑμῖν ὡς ἐφιλήσατέ με, ἢ πῶς ἂν τῷ ἔργῳ εὖ πράξαιμι καὶ τῷ λόγῳ ὑμῖν. ΠΡΟΣΚΥΣΑΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΣΩ. ἀσπασάμενοι τὴν ἑστίαν. ΑΟΙΚΟΝ. δύσοικον, ὥσπερ ἀτυχὴς, ὁ δυστυχής. ΕΥΚΑΡΔΙΟΣ. καρτερικός. ΟΙΜΑΙ ΓΑΡ. ἐγὼ γὰρ ὑπολαμβάνω, μηδένα ἄλλον τὴν θέαν τῶν ἐνθάδε ἐνεγκεῖν, πόσῳ μᾶλλον εἰς οἴκησιν. ΣΤΕΡΓΕΙΝ ΤΑΔΕ. γράφεται, στέργειν κακά. ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΠΑΙ, ΤΟΝΔΕ ΤΟΝ ΞΥΝΕΜΠΟΡΟΝ. οὗτος ὁ ἔμπορος διαπέπλασται ὑπὸ Ὀδυσσέως. ναύκληρος, πραγματευτής. ἐώθως τοῖς Ἕλλησι τὰ ἐπιτήδεια ἐπάγειν. ἐοικὼς δὲ, ἢ ὡς οἴνου διατυπούμενος πραγματευτήν. ΔΟΞΑΖΩΝ ΜΕΝ ΟΥ ΤΥΧΗι ΔΕ ΠΩΣ. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐπίτηδες ἐλθὼν ἐνταῦθα, ἀλλὰ πλέων ἐπὶ τὴν πατρίδα, ἰδὼν ὥρμισα. οὐκ οἰόμενός φησι συντεύξεσθαι. κατὰ τύχην δέ. ΕΥΒΟΤΡΥΝ ΠΕΠΑΡΗΘΟΝ. πεπάρηθος, δῆμος τῆς ἀττικῆς, καὶ μία τῶν κυκλάδων νήσων. ΠΡΟΣΤΥΧΟΝΤΙ ΤΩΝ ΙΣΩΝ. ἀντὶ τοῦ, εὑρόντι τοὺς τοὺς ναύτας τοὺς ἐμοὶ ἴσους. τοὺς τὴν αὐτήν μοι τέχνην μετερχομένους. ἢ τῶν ἴσων, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν ἴσων. παραλέλειπται γὰρ ἡ ἐξ. ΕΞΑΡΓΟΥΜΕΝΑ. ἀναβολὴν ἔχοντα. ΑΛΛ Η ΧΑΡΙΣ ΜΕΝ. ἔσται σοι

χάρις τῆς προμηθείας ὕστερον. ΦΡΟΥΔΟΙ. ἀφανεῖς. ΟἹ ΤΕ ΘΗΣΕΩΣ ΚΟΡΟΙ. ἀκάμας, καὶ δημοφῶν. ὧν οὐ μέμνηται ὅμηρος ἐν τῷ καταλόγῳ. ΔΙΕΜΠΟΛᾼ. λάθρα ἀπατᾷ. ΜΗ ΜΕ ΔΙΑΒΑΛῌΣ. μὴ διαβάλλῃς με φησὶ τῷ τῶν ἑλλήνων στρατῷ. εὐεργετήθην γὰρ ὑπ' αὐτῶν πολλά. ΠΟΛΛ' ἘΓΩ ΚΕΙΝΩΝ ὝΠΟ. ὑπ' ἐκείνων εὐεργετούμενος, ἀντευεργετῶ αὐτοὺς ὡς δύναται πένης εὐεργετεῖν δῆλον ὅτι, ὑπηρετῶν. ὍΡΑ ΤΙ ΠΟΙΕΙΣ ΠΑΙ. ταῦτα πλαγίως ῥητέον. ΣΕ ΘΗΣΟΜΑΙ ΤΩΝ Δ' ΑἼΤΙΟΝ. αἴτιόν σε ποιήσω τῶν πραττομένων. ΠΟΙΟΥ ΛΕΓΩΝ. ποιοῦμαί σε αἴτιον, ὧν μέλλεις λέγειν. ἈΝΔΡΕ ΤΩΔΕ. οὗτοι οἱ ἄνδρες οἵτινες ἀκούεις. Ἦ ΜΗΝ. ὄντως μήν. ΤΟ ΘΑΡΣΟΣ ΕἾΧΕ ΘΑΤΕΡΟΥ. τοῦ διομήδους. εὐτολμότερος ἦν ἐς τὸ δρᾶσαι. ΤΙΝΟΣ Δ' ἈΤΡΕΙΔΑΙ. τίνος πράγματος χάριν, διὰ τοσούτου χρόνου ἐπεστράφησαν, καὶ φροντίδα ἐποιήσαντο τοῦ φιλοκτήτου οἱ ἀτρεῖδαι, τοῦ πάλαι ἐξ αὐτῶν ἀποβληθέντος. Ὁ ΠΑΝΤ' ἈΚΟΥΩΝ ΑἸΣΧΡΑ. ὁ ὑπὸ πάντων ὑβριζόμενος. ΘΗΡΑΝ ΚΑΛΗΝ. οὐχ ἁπλῶς εἶπε τὴν θήραν καλήν, ἀλλὰ διὰ τὴν πόρθησιν τῆς ἰλίου. αὐτὸς γὰρ ἑρμηνεύει τὸν τρόπον τῆς πορθήσεως. ΔΗΛΩΣΕΙΝ. δείξειν. ΤΕΜΝΕΙΝ ἘΦΕΙΤΟ. ὑπέσχετο. ἐπηγγείλατο. ΣΤΕΛΕΙΝ. πέμψειν. ὍΣΠΕΡ ΟΥ ΚΕΙΝΟΥ ΠΑΤΗΡ. ὁ σίσυφος. μέλλων γὰρ

τελευτᾶν, παρήγγειλε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἄταφον κα-
ταλιπεῖν. ἡ δὲ κατελθὼν εἰς ἅδου, τῶν γε νενομισμένων
μὴ τυχὼν, κατηγόρησε τῆς γυναικὸς παρὰ τῷ ἀΐδω-
νει. ἠξίου τε ἀνελθεῖν, καὶ τὴν γυναῖκα τιμωρή-
σασθαι. ἀνελθὼν δὲ, οὐκ ἔτι ὑπέστρεψεν, ἕως με-
τὰ ἀνάγκης κατῆλθεν. ἐκ πατρὸς οὖν πανοῦργος ὁ ὀ-
δυσσεύς. ΟΥΚΟΥΝ ΤΑΔΕ. ἀποφατικῶς ἢ ἐρωτημα-
τικῶς. ΟΥ ΘΑΣΣΟΝ. τάχιον ἂν πειθείην τῇ ἐχίδνῃ,
ἢ τῷ ὀδυσσεῖ. ΟΡΙΖΕΙ. διήγησιν. ΗΤΟΙ ΚΑΙΡΙΟΣ ΣΠΟΥ-
ΔΗ. τὸ ἐγκαίρως σπουδάζειν, ἀνάπαυλαν ἀεὶ ὕστε-
ρον. ΤΟΥΚ ΠΡΩΡΑΣ ΑΓΗΙ. ἤγουν, ἐπὰν παύσηται ὁ ἄνε-
μος ἐναντιούμενος. ΑΝΤΙΟΣ ΤΑΤΕΙ. ἐναντίον πνέει.
ΟΥΚ, ΑΛΛΑ ΚΑΚΕΙΝΟΙΣΙ. μὴ εὐλαβηθῇς φησί. κἀ-
κείνοις γὰρ τὰ πνεύματα ταῦτα ἐναντία. ἀντὶ τοῦ, τὰ
ἡμᾶς ἐπέχοντα, κἀκείνους ἐπέχει. ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΛΗ-
ΣΤΑΙΣ. τοῖς γὰρ κακούργοις, οὐκ ἔστιν ἐναντίος ἄνεμος.
ἐν τῇ συγχύσει γὰρ, μᾶλλον ἰσχύουσι. ΤΙ ΤΟΥΘ Ο. τί ἔ-
χεις, ὅπερ ἡ ἐμὴ ναῦς οὐκ ἔχει. ἀντὶ τοῦ. οὐδὲν ἡμῖν λεί-
πει. ΚΟΙΜΩ. κατακοιμίζω. πραΰνω. ΠΑΡΕΡΡΥΗ-
ΚΕ. παρεμπέπτωκεν. ΟΣ ΤΩΝ ΕΜΩΝ ΕΧΘΡΩΝ.
ὃς ἐποίησάς με τῶν ἐχθρῶν ὑπερέχειν, ὄντα αὐτῶν ἐλάτ-
τονα. ΚΑΙ ΔΟΝΤΙ ΔΟΥΝΑΙ. ἀντὶ τοῦ, ἀποδοῦναί μοι τῷ
δόντι σοι. ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ ΓΑΡ. αὐτὸς γὰρ ὑφῆψε τὴν πυρὰν
τῷ ἡρακλεῖ. ΛΟΓΩι ΜΕΝ ΕΞΗΚΟΥΣΑ. λόγῳ μὲν ἀκούω

τὸ τοῦ ἰξίονος πάθος, ὅτι ῥοχάζεται. ΤΟΝ ΠΕΛΑΤΑΝ ΛΕΚΤΡΩΝ. τὸν βουληθέντα ἐπιβῆναι τῇ εὐνῇ τοῦ διός. ἢ τὸν πειράσαι βουληθέντα τὰ τοῦ διὸς λέκτρα. ὃν ἔδησεν ὁ ζεύς. μὴ μέντοι ἑωρακέναι μείζονα, τῆς φιλοκτήτου νόσου. ΚΑΤΑΜΠΥΚΑ. κατὰ τροχόν. ΔΡΟΜΑΔΑ ΔΕΣΜΙΟΝ. τὸν περιφερόμενον ἐν τῷ δρόμῳ δεδεμένον. ΜΟΙΡΑΙ ΤΟΥΔ. τύχῃ. δυστυχίᾳ στυγερωτέρᾳ ἢ ἐχθίονι. ΟΥΤΕ ΝΟΣΦΙΣΑΣ. ἀποστερήσας. ΕΝ ΙΣΟΙΣ. ἐν δικαίοις. ΤΟΔΕ ΘΑΥΜ ΕΧΕΙ ΜΕ. θαυμάζω πῶς ὑπέμεινεν, ἀεὶ κλυζομένοις κύμασιν ἔχων καταγωγήν, καὶ ἔρημον παντάπασιν. ΑΜΦΙΠΛΗΚΤΩΝ. ἑκατέρωθεν πληττομένων. τὰ γὰρ κύματα κλύζονται, κατὰ ἀμφοτέραν ὄχθην τῆς θαλάσσης. ΙΝ ΑΥΤΟΣ. ὅπου αὐτὸς μόνος ὑπὸ ἀνέμων βαλλόμενος, πρὸς ἄνεμον τετραμμένος ἦν. ΒΑΣΙΝ. πόδα. ΟΥΔΕ ΤΙΝ ΕΓΧΩΡΩΝ. λείπει, ἔχων. ΚΑΚΟΓΕΙΤΟΝΑ. οὐ μόνον ὅπου καλὸν οὐκ εἶχε γείτονα, ἀλλὰ οὐδὲ κακόν. παρ' οὗ ἀμοιβαῖον λόγον στεναζων ἀκούσεται. τὸ δὲ ἑξῆς, οὕτω δεῖ λαβεῖν. οὐδέ τινα ἐγχώριον ἔχων, παρ' ᾧ δὴ τὸν κακὸν γείτονα, τὸν αἱματηρὸν στόνον ἀπεκλαύσατο. τὸ, κακογείτονα γὰρ, οὐ πρὸς τοὺς ἐνοικοῦντας, ἀλλ' εἴπερ τις ἐτύγχανεν αὐτῶν συνοικῶν, ὁ τούτου στόνος κακογείτων ἂν ἦν ἐκείνῳ. ΑΝΤΙΤΥΠΟΝ. ἀμοιβαῖον. ΟΥΔ ΟΣ ΤΑΝ ΘΕΡΜΟΤΑ

ΤΑΝ. οὐδ᾽ ὅστις τὴν θερμοτάτην καὶ ἀγρίαν αἱμάδα τὴν τοῦ
αἵματος ῥύσιν ἀναδιδομένην ἐκ τῶν ἑλκῶν τοῦ θηροδή-
κτου ποδὸς, ἠπίοις φύλλοις κατευνάσειεν, εἴ τις ἐμπέ-
› σοι. ΑΙΜΑΔΑ ΚΗΚΙΟΜΕΝΩΝ ΕΛΚΕΩΝ. παρὰ τὸ, Μέ-
› λαν δ᾽ ἀνεκήκιεν αἷμα. ΦΥΛΛΟΙΣ ΚΑΤΕΥΝΑΣΕΙΕΝ.
ἀντὶ τοῦ, ὅλως οὐκ ἔχων οὐδὲ ὅστις ἕλοι φύλλον αὐτῷ ἐκ
τῆς γῆς, ἢ ὄρνιν τοξευθέντα ὑπὸ φιλοκτήτου, καὶ πεσόντα
εἰς τὴν γῆν. ΕΙΛΥΟΜΕΝΟΣ. κυλιόμενος. χερσὶν ἐπερει-
δόμενος, καὶ ἕλκων τὰ σκέλη ὡς νήπιος παῖς ἄνευ τι-
› θήνης τετραποδηδὸμ βαδίζων. ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς ἀνωτέ-
› ρω. πρὸς δὲ τοῦτο, μοιβάλοι. Νευροσπαδὴς ἄτρα-
› κτος. αὐτὸς ἂν τάλας, εἰλυόμην δύστηνος ἐξέλκων πό-
› δα. τὸ δὲ ἑξῆς, τότε γὰρ ἡνίκα ἐξανίησι δακέθυμος
ἄτα, ἕρποι πόρον ἄλλοτ᾽ ἄλλον εἰλυόμενος, ὥσπερ
παῖς ἄνευ φίλης τιθήνης ὑπάρχων. οὐ φορβὰν ἱερᾶς
γᾶς σπόρον αἴρων. οὐκ ἄλλο ὃ νεμόμεσθα ἀνέρες ἀλ-
φησταί. τουτέστιν, οὐ δημητριακὸμ καρπόν. οὐδέ τι τῆς συνή-
θους ἀνθρώπων διαίτης. ἀλλὰ διὰ τῶν πτηνῶν οἰστῶν, τῆς
διὰ τῶν ὀρνέωμ τροφήν. ὅθεν εὐμάρεια. ὅπου εὐ-
μαρές ἐστιν αὐτῷ ἀπιέναι. ΕΞΑΝΙΗΣΙΝ. ἐνδίδωσι.
ΔΑΚΕΘΥΜΟΣ ΑΤΑ. ἡ νόσος. ΓΑΣ ΣΠΟΡΟΝ. σῖτον.
ΤΩΝ ΝΕΜΟΜΕΣΘΑ. τουτέστιν, ἀφ᾽ ὧν τρεφόμεθα.
ΠΛΗΝ ΕΞ ΩΚΥΒΟΛΩΝ. πτερωτῶν τόξωμ. ἤτοι, πλὴν
εἴ που τοῖς πτηνοῖς βέλεσιν, ἐξ ὠκυβόλωμ τόξων.

ἀνύσῃ φορβὴν. ΠΤΗΝΩ͂Ν. τουτέστιν ὀρνέων. λείπει
δὲ ἡ ἀπό. ἵν᾽ ᾖ ἀπὸ τῶν πτηνῶν. ΟἸΝΟΧΎΤΟΥ ΠΌ
ΜΑΤΟΣ ἮΙΣΘΗ. τουτέστιν, οἴνου. περιφραστικῶς. ἐνε
πλήσθη. ἢ οὐδὲ οἴνου μετείληφε. ΣΤΑΤῸΝ ΕἸΣ Υ̓͂
ΔΩΡ. τὸ ἐξ ὄμβρου συμεστηκὸς ὕδωρ. ἢ πηγαῖον. ἢ
λιμναῖον. παρὰ τὸ ἠρεμεῖν, καὶ μὴ ὑπὸ ἀνέμων κινεῖ
σθαι. ΠΡΟΣΕΝΏΜΑ. ἑαυτὸν ἐκίνει. ἤγουν, ἐπορεύετο.
ΠΑΙ͂ ΔΟΣ ΥΠΑΝΤΉΣΑΣ. τυχὼν νεοπτολέμου. ἘΥΔΑΊ
ΜΩΝ ἈΝΎΣΕΙ. εὐδαιμονήσει. τὸ ἑξῆς, εὐδαίμων καὶ
μέγας ἀνύσει. ἘΚΕΊΝΩΝ. λείπει, ἔξω. τῶν κακῶν
δηλονότι. ΠΑΤΡΩ͂ΙΑΝ ἌΓΕΙ ΠΡῸΣ ΑΥ̓ΛᾺΝ. εἰς τὴν πα
τρίδα. ΜΗΛΙΆΔΩΝ ΝΥΜΦΑ͂Ν. περὶ τὴν τραχῖνα γὰρ οἱ
μηλιεῖς. ἽΝ᾽ Ὁ ΧΆΛΚΑΣΠΙΣ. ὅπου ὁ ἐκθεωθεὶς ἀνὴρ,
πελάζεται πᾶσι. λέγει δὲ τὸν ἡρακλέα. ΠΛΆΘΕΙ
ΠΑ͂ΣΙΝ. ἐπιφαίνεται λαμπρὸς ὢν ὡς πῦρ. ἝΡΠΕΙ ΘΈ
ΛΕΙΣ. ΤΊ ΔῊ ΠΟΘ᾽ Ω͂ΔΕ. τοῦτό φησιν, ὁρῶν τῇ νόσῳ
πληττόμενον, καὶ σιωπῶντα. Α̂͂Α̂. Α̂͂Α̂. ἐνοχλεῖ τῷ
φιλοκτήτῃ ἡ συνήθης νόσος. θέλει δὲ κρατῆσαι ἑαυ
τοῦ. διὸ προσποιεῖται ὅταν λέγῃ, ἀλλ᾽ ἄρτι κουφίζειν
δοκῶ. ἸΩ͂ ΘΕΟῚ. ὁ φιλοκτήτης διὰ τὴν εἰς οἶκον ἀνακομι
δὴν ἀπαγορεύει τὰς γινομένας ὀδύνας. καὶ λέγει, ἰὼ θεοὶ
ὡς χαίρων διὰ τὸν νεοπτόλεμον. οὐ δύναται δὲ ἀληθῶς.
Α̂͂Α̂. Α̂͂Α̂. ἀναστενάζει λοιπὸν τῆς νόσου πλεοναζούσης.
ἘΝ ΚΑΚΩ͂Ι ΔΈ ΤΩΙ ΦΑΙΝῌ ΚΥΡΩ͂Ν. ἀντὶ τοῦ ἔοικάς μοι

ὀδυνᾶσθαι. ΒΡΥ΄ΧΟΜΑΙ. ἐσθίομαι. καταναλίσκομαι. ἈΠΑ΄ΜΗΣΟΝ. θέρισον. κόψον. ἸΥΓΗ͂Ν. ὀξεῖαν βοήν. ὈΞΘῸΝ ΤΕ΄ΚΝΟΝ. βούλεται εἰπεῖν, τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδήν. ἐν νῷ λαμβάνων μήπως καταλείψει αὐτὸν νεοπτόλεμος. οὐ λέγει δὲ διὰ τὸ πάθος. ΤΟΥ͂ΠΙΣΑΓΜΑ. ἡ ἐπείσοδος. ἡ προσθήκη. ἭΚΕΙ ΓᾺΡ ΑΥ΄ΤΗ ΔΙᾺ ΧΡΟ΄ΝΟΥ ΠΛΑ΄ΝΟΙΣ. ὅδοιπορείαις. ἥκει ἡ νόσος ἴσως, ὅτε ἐκορέσθη πλανωμένη. ὡς ἐπὶ θηρὸς δὲ ποιεῖται τὸν λόγον. Η. ΤΟΥ͂ΜΑ͂ΡΤΙΩΣ. ἠξίωσας, ᾔτεις. ἝΩΣ ἈΝῆι. ἐνδῶ. ΣΩ͂Σ ΑΥΤᾺ ΚΑῚ ΦΥ΄ΛΑΣΣΕ. φύλαττέ φησιν αὐτὰ τὰ τόξα. ἅμα γὰρ τῷ πάθει τούτῳ, ὕπνος μοι ἐπέρχεται, καὶ οὕτω παύομαι τῆς νόσου. ΟΥ̓Κ ἜΣΤΙ ΛΗ͂ΞΑΙ. οὐκ ἔστι τῆς ὀδύνης παύσασθαι πρότερον, πρὶν κοιμηθῆναι. ΜΟ΄ΛΩΣ ἘΚΕΙ͂ΝΟΙ. οἱ περὶ ὀδυσσέα. ΠΡΟ΄ΣΤΡΟΠΟΝ. ἱκέτην. ΤῸΝ ΦΘΟ΄ΝΟΝ ΔῈ ΠΡΟ΄ΣΚΥΣΟΝ. ἱλάσκου τὸν φθόνον, ὥστε αὐτὰ μὴ γενέσθαι σοι πολύστονα. πικρὰ καὶ αἴτια κακῶν. ΜΗ΄Δ' Ὅ ΠΩΣ. μηδ' ὁμοίως. ΤΩ͂Ι ΠΡΟ΄ΣΘΕΝ ἘΜΟΥ͂ ΚΕΚΤΗΜΕ΄ΝΩΙ. τῷ ἡρακλεῖ δηλονότι. ΚΗΚΙ΄ΟΝ ΑἾΜΑ. ἀναῤῥέον. ἀναδιδόμενον. ὅμηρος. Πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρώς. Ὦ ΞΕ΄ΝΕ ΚΕΦΑΛῊΝ. ὦ ὀδυσσεῦ. ΤΡΕ΄ΦΟΙΤΕ. λάβοι τε ἀντὶ ἐμοῦ. ΤΩ͂Ι ΛΗΜΝΙ΄ΩΙ ΤΩ͂ΙΔΕ ἈΝΑΚΑΛΟΥΜΕ΄ΝΩΙ ΠΥΡῚ. παρακαλοῦντι. ἐν γὰρ λήμνῳ, ἐργαστήριον τοῦ ἡφαίστου. ἔνθα καὶ κρατῆρες πυρός. ΚἈΓΩ΄ ΤΟΙ ΠΟΤΈ. ὅτε τὴν πυρὰν

τοῦ ἡρακλέους ἀνῆψα. ΤΟΥΤ' ΕΡΗΞΙΩΣΑ ΔΡΑΝ. τὸ κατακοῦσαι. ΤΙ ΣΙΓΑΙΣ. λαβὼν γὰρ τὰ τόξα ὁ πύῤῥος, ἐσιώπησεν, ἀπορῶν τί ἄρα ποιήσειεν. ΣΟΥ ΜΟΛΕΙΝ. πρὸς τὴν ὑπόθεσιν καὶ τοῦτό φησι. διὰ τὸ τὸν χρησμὸν εἶναι μηδέτερον αὐτῶν μόνον πορθῆσαι τὸ ἴλιον. ΕΚΕΙΣΕ ΝΥΝ Μ' ΕΚΕΙΣΕ. διὰ τοῦτο νῦν ἔοικεν ὁ φιλοκτήτης παραφρονεῖν ὑπὸ τῆς νόσου. ΤΙ ΠΑΡΑΦΡΟΝΕΙΣ. τί ἐκτὸς φρενῶν γέγονας. ΤΙ ΔΗ ΠΛΕΟΝ ΦΡΟΝΕΙΣ. ἀντὶ τοῦ ὠφελιμώτερον ἐμοῦ. ΤΟ ΓΑΡ ΚΑΚΟΝ ΤΟΔΕ. ἡ πῶν τάδε ἐκοιμήθη. ΤΟΝ ΑΝΔΡ' ΕΟΙΚΕΝ. ἔοικεν ὁ ὕπνος τὸν ἄνδρα, οὐκ εἰς μακρὰν καταλήψεσθαι. ΥΠΤΙΑΖΕΤΑΙ. κλίνεται, ἢ ὀπίσω ῥίπτεται. ΜΕΛΑΙΝ' ΑΚΡΟΥ. νεῦρον ἐῤῥαγὲν ἀπὸ τοῦ ἄκρου ποδὸς, αἷμα ἀνίησιν. ΥΠΝ' ΟΔΥΝΑΣ. ΑΔΑΗΣ ΥΠΝ' ΑΛΓΕΩΝ. ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἀδαής. ἤγουν ἄπειρε. ΕΥΑΗΣ ΗΜΙΝ ΕΛΘΟΙΣ. εὔπνους. ΕΥΑΙΩΝ ΩΝΑΞ. εὐμενής. καλῶς ἄγων ἡμῖν τὸν αἰῶνα. ΟΜΜΑΣΙ Δ' ΑΝΤΕΧΟΙΣ. ἐναντιωθείης τοῖς ὄμμασι τοῦ φιλοκτήτου, καὶ μὴ ἐάσῃς αὐτὸν βλέψαι νῦν. ἢ κάτεχε τὸ ὁρατικὸν, ὅπερ νῦν ἡπλῶται καὶ διαχεῖται τῇ τοῦ ὕπνου αἴγλῃ. τοιαύτην δὲ αἴγλην, ἥτις νῦν τέταται, ἀντέχοις τοῖς ὄμμασι λέγει δὲ τὸν ὕπνον τὸν γενόμενον αὐτῷ παροχρῆμα. ὡς ἐστὶν αὐτῷ, αἴγλη καὶ φῶς. ΟΡΑ ΠΟΥ ΣΤΑΣΗι. ποῦ στήσῃ τῆς γνώμης. ποίας γνώμης κρατήσεις. ΤΑΝΤΕΥΘΕΝ ΦΡΟΝΤΙΔΟΣ. τὰ μετὰ ταῦτα πῶς ὁρᾷς φροντίδος. ἀντὶ τοῦ, ἐμ νοῖς. ΚΑΙΡΟΣ ΤΟΙ ΠΑΝΤΩΝ. ἐπὶ

ἡ μετὰ εὐκαιρίας σύνεσις. πολλῶν ἐπικράτειαν ἑτοίμως κατορθοῦται. ὁ δὲ νοῦς, ὁ καιρὸς ἐκεῖνος ὁ εὐκαίρως ἐπιτελούμενος, πολλοῖς εὐδοξίαν συνεργὸς παρέχει. ΠΑΡΑΠΟΔΑ. πλησίον. ΑΡΝΥΤΑΙ. ἀποφέρεται. ΤΗΝ ΔΑΛΙΩΣ ΕΧΟΜΕΝ. τὴν θήραν τῶν τόξων, μάτην ἔχομεν χωρὶς τοῦ φιλοκτήτου πλέοντες. ΚΟΜΠΕΙΝ ΔΕΣΤΑ ΤΕΛΗ. ἀτελῆ. ἐν μόνῳ δὲ καὶ ἐπαγγέλλεσθαι ἀτέλεστα ψευδόμενον, αἰσχρὸν ὄνειδος. ΒΑΙΑΝ ΜΟΙ ΒΑΙΑΝ. μικρὰ καὶ ἡμέρα μοι φησὶ διαλέγου, μή ποτε ἀκούσῃ κοιμώμενος. ΩΣ ΠΑΝΤΩΝ ΕΝ ΝΟΣΩΙ. ἀντὶ τοῦ ἐλαφρὸς πρὸς τὸ ταχὺ ἀναβλέψαι, καὶ ἐγερθῆναι. ἀντὶ τοῦ, ὁ ὕπνος ἐν τῇ νόσῳ ταχέως βλέπει. ἢ ὁ νοσῶν, ταχέως ἀνίσταται. λείπει δὲ τὸ ὡς. βούλεται γὰρ λέγειν, ὥστε λευστὸν ὁ ὕπνος. ὡς μὴ ἡγεῖσθαι τοῦτον ὕπνον ὑπάρχειν. ΜΑΚΙΣΤΟΝ. μέγιστον. εὐσύμβουλον. σύμφορον. ΕΞΙΔΟΥ ΟΤΙ ΠΡΑΞΕΙΣ. θεώρησον. βλέψον. πλεονάζει γὰρ ἡ ἐξ, καθάπερ καὶ ἐπὶ τούτων. ἀνεπίστασο, ἀντὶ τοῦ ἐπίστασο. καὶ ἐνδίδαξον, ἀντὶ τοῦ δίδαξον. ΟΙΣΘΑ ΓΑΡ ΟΝ ΑΥΔΩΜΑΙ. δῖον λέγω, οἷον τὸν φιλοκτήτην. διὰ μέσου τοῦτο εἴρηκε. ΕΙ ΤΑΥΤΑΝ ΤΟΥΤΩΙ ΓΝΩΜΑΝ. εἰ τὴν αὐτὴν τῷ ὀδυσσεῖ γνώμην ἔχεις, ὥστε ἐπαίρειν τὸν φιλοκτήτην ἐντεῦθεν. ΑΠΟΡΑ ΠΥΚΝΟΙΣΙΝ. ἄπορον ἐστὶ καὶ τοῖς συνετοῖς ἰδεῖν τὸ πρακτέον. λείπει οὖν ὁ καὶ γρά

φεται.

φέται, πυκνοῖσιν, ἐν ἧ ἐν πράγμασι πυκμοῖς. συμιδῶν
τὸ πρακτέομ, ἄπορον. ΟΥ̓ΡΟ͂Σ ΤΟΙ. ἐπιτήδειος
καιρὸς. ἈΝΟ΄ΜΜΑΤΟΣ. ἐστέρηται τοῦ φωτὸς. ἘΚΤΕ΄
ΤΑΤΑΙ ΝΥ΄ΧΙΟΣ. ἐπεὶ κατὰ νύκτα καθεύδουσι, παρὰ
τοῦτο εἶπε τὴν ἡμέραν νύκτα ἄγων. ἀντὶ τοῦ κοιμώ
μενος. τὸ δὲ ἑξῆς, ἐκτέταμαι νύχιος, οὐ χερὸς, οὐ
ποδὸς ἄρχων. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲν τῶν μελῶν δυνάμε
νος κινεῖν, οὐδὲ βλέπειν. ἈΛΕ΄ΗΣ ΥΠΝΟΣ ἘΣΘΛΟ͂Σ. ὁ
ὕπνος ὁ ὑπὸ τὴν ἀλέαν τοῦ ἡλίου ἀλέης. θερμὸς. παρὰ
τὴν ἀλέαν. ὅμηρος, ἀλέη τε γένηται. τοῦτο δὲ, καθέαυ
τόν φησιν. ὕπνος σύμφορος ἡμῖν ἐστὶ, καὶ τοῖς πράγμα
σιν ἀγαθὸς. ΤΟ͂ ἉΛΩ΄ΣΙΜΟΝ. τὸ δὲ ἀγρεύσιμον. ὅ ἐστι
πέρας, ἀνάκειται τῇ ἐμῇ φροντίδι. ΠΟ΄ΝΟΣ Ὁ ΜΗ͂ ΦΟ
ΒΩ͂Ν. ὁ πόνος ὁ μὴ φόβον ἔχων, κράτιστός ἐστιν. ὁ μὴ
πρὸς κίνδυνον ὁρῶν. ἀντὶ τοῦ, μὴ φοβηθῶμεν. πάν
τα γὰρ ἀνύομεν. ΟἸΚΟΥ΄ΡΗΜΑ. φυλακὴ. πα
ρουσία. ἘΞΗΥ΄ΧΗΣ ἘΓΩ΄. ἐνόμισα. ἘΝ ΕΥ̓ΧΕΡΕΙ͂. ἐν
ἐλαχίστῳ. ΚΑΙ͂ ΔΥΣΟΣΜΙ΄ΑΣ ΓΕ΄ΜΩΝ. πεπληρω
μένος σὺ, τῆς ἐμῆς δυσοσμίας. ἘΠΕΙΔΗ͂ ΤΟΥ͂ ΔΕ
ΤΟΥ͂ ΚΑΚΟΥ͂. ὅταν με ὁ καύματος ἀφῇ. ΚΟ΄ΠΟΣ ΜΆ
ΓΑΛΛΑ΄ΞΗ. γράφεται κόπου ἀπαλλαχθῶμεν. ΟΥ̓ ΓΙ͂ΝΗ
Ι ΓΑ͂Ρ. ἱκανὸς αὐτοῖς γενήσεται ὁ πόνος, ἐπὶ τῇ νηῒ συ
νεῖναί μοι, καὶ συνναίειν ἐμοί. ἈΛΛ' Ἴ΄ΣΤΩ ΤΕ͂ ΚΑΥΤΟ͂Σ. ἴ
στασο καὶ ἀντιλαμβάνου. ΠΑΙ͂ ΠΑ͂. ΤΙ΄ ΔΗ͂ΤΑ. ἀδημονεῖ.

ἐννοῶν ὅτι μέλλει ἐξαπατᾶν τὸν φιλοκτήτην, καὶ ἐπά-
γειν εἰς τὸ ἴλιον. οὐκέτι ἐπὶ τὴν πατρίδα, καθάπερ ἐπηγ-
γείλατο. ΓΑΘΟΥΣ ΚΥΡΩ. πάθευς λέγει, τῆς ἀγρίας.
ἀντὶ τοῦ ἀγρίων τυγχάνω. ΜΗ ΜἈΓΕΙΝ ΝΑΥΤΗΝ ΕΤΙ.
ἐρωτηματικῶς. ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΦΥΣΙΝ. λείπει ἡ εἰς. ἵνα ἥ-
κῃς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. ἐκείνην φησὶ λέγω δυσχέρειαν
προσεῖναι τῷ ἀνδρὶ τῷ ξένον τι τῆς ἑαυτοῦ διανοίας
διαπραττομένῳ. ΤΟΥ ΦΥΤΕΥΣΑΝΤΟΣ. τοῦ ἀχιλλέ-
ως. ΕΝ ΟΙΣ ΤΕ ΔΡΑΙΣ. ἐν οἷς πράττεις, οὐκ ἔσῃ αἰσχρός.
ΚΡΥΠΤΩΝ ΘἊ ΜΗ ΔΕΙ. τὰ ἀληθῆ. ΚΑΙ ΛΕΓΩΝ ΑΙ-
ΣΧΙΣΤ' ΕΠΩΝ. ἀπατῶν. ΕΙ ΜΗ ΚΑΓΩ ΚΑΚΟΣ. εἰ μὴ
κακῶς καὶ ἀνοήτως βουλεύομαι. ΛΙΠΩΝ ΜΕΝ ΟΥΚ Ε-
ΓΩΓΕ. οὐχ ὅτι καταλείψω σε ἄχθομαι, ἀλλ' ὅτι λυ-
πηρῶς, καὶ οὐ κατὰ τὴν συγγνώμην μέλλω σε ἄγειν. ἐ-
πὶ βοίαν δέ φησι. ΠΟΛΛΗ ΚΡΑΤΕΙ. πολλὴ γάρ ἐστιν
ἀνάγκη, ταῦτα διαπράξασθαι. ΤΩΝ ΓΑΡ ΕΝ ΤΕΛΕΙ.
τῶν κρατούντων γὰρ φροντίζω μᾶλλον ἢ σοῦ. διὸ οὐ
δώσω σοι ταῦτα. Ω ΠΥΡ ΣΥ. παρὰ τὸ ὄνομα. καλεῖ-
ται γὰρ πύρρος. ΑΛΛ' ΩΣ ΜΕΘΗΣΩΝ. οὕτω μοι πά-
λιν προσέχει ἀναιδῶς, ὡς μὴ ἐάσων καὶ δώσων τὰ βέ-
λη. ΥΜΙΝ ΤΑΔ' ΟΥ ΓΑΡ ΑΛΛΟΝ. ὑμῖν ταῦτα λέγω. οὐ γὰρ
οἶδα πρὸς ἄλλον, ὅν τινα ἀποδύρομαι. ΕΝΑΙΡΩΝ ΝΕ-
ΚΡΟΝ. σφάττων νεκρὸν κατὰ τὴν παροιμίαν. ΠΡΟΣ ΣΕ-
ΨΙΛΟΣ. ΤΟΞΩΝ ΓΥΜΝΟΣ. τὸ διὰ τῶν τόξων μοι γυμνο-

μένην οὐκ ἔχων τροφήν. ἄνευ τροφῆς οὖν, ἀντὶ τοῦ ἄνευ τό
ξων. ἈΛΛ' ἈΥ ΘΑΝΟΥ͂ΜΑΙ. γράφεται, ἀλλ' αὐανοῦμαι. οἷ
ον, ξηρανθήσομαι. ΤΌΞΟΙΣ ἘΝΑΊΡΩΝ. ἐγὼ εἰωθὼς ἀ
ναιρεῖν τὰ θηρία, βρωθήσομαι νῦν ὑπ' αὐτῶν. ΦΌΝΟΥ ΔῈ ῬΥ͂
ΣΙΟΝ. ἐνέχυρον. ἀμοιβὴν ἐκτίσω. ὅμηρος ῥύσι' ἐλαυ
νόμενος. ΜΕΤΟΊΣΕΙΣ. μετανοήσεις. ΠΡΟΣΧΩΡΕΙ͂Ν. ὑ
ποχωρεῖν. πεισθῆναι. ΝΥ͂Ν Δ' ἌΛΛΟΙΣΙ ΔΟῪΣ. νῦν δὲ ἄλ
λοις δοὺς τὰ κακὰ οἷς εἰκὸς, ἐκπλεῖ. τὰ ἐμὰ ἐμοὶ δούς.
ΠΈΠΡΑΜΑΙ. πεπραγμάτευμαι. ΤῸ ΠΑΓΚΡΑΤῈΣ ΣΈ
ΛΑΣ. τὸ ἡφαίστειον πῦρ. ἐν γὰρ τῇ λήμνῳ τὰ τοῦ ἡφαίστου
ἐργαστήρια. ἔνθα καὶ κρατῆρές εἰσι πυρός. ἘΚ
ΤΩ͂Ν ΣΩ͂Ν. λείπει κόλπων. ΟΥ̓Κ ἈΛΛ' ὉΜΟΊ
ΟΥΣ. ἀντὶ τοῦ οὐ δοῦλον, ἀλλ' ἄριστον, καὶ μετὰ
ἀρίστων τὴν τροίαν δεῖ σε πορθῆσαι. τοῦτο δὲ προ
φητικόν. ΠΈΤΡΑ ΠΈΤΡΑΣ. πρὸς τῇ πέτρᾳ ἐναι
μάξω τὴν κεφαλήν μου, ἄνωθεν πεσὼν ἀπὸ πέ
τρας. ΜῊ ΓᾺΡ ΤΩ͂Ι Δ' ἜΣΤΩ. μὴ ἔστω ἐπὶ τῷ φιλο
κτήτῃ ἡ ἐξουσία τοῦ κατακρημνίζεσθαι. Ὦ ΧΕΙ͂
ΡΕΣ. δεδεμένος ταῦτά φησιν. Ὦ ΜΗΔῈΝ ὙΓΙ
ῈΣ. ὦ δόλιε ὀδυσσεῦ. ΣΥΝΘΗΡΏΜΕΝΑΙ. ἁλοῦ
σαι, καὶ συλλαμβανόμεναι. ἈΦΥΗ͂ Τ' ὌΝΤΑ.
ἄκακον ἀπὸ φύσεως. ἘΝ ΖΩ͂ΣΙ ΝΕΚΡῸΝ. ἤτοι ὅτι
κοιμώμενον αὐτὸν εἴασαν, ἢ διὰ τὸ πάθος. ΚΛΟ
ΠΗ͂Ι ΤΕ Κ' ἈΝΆΓΚΗΙ. καὶ ὅμηρος, Κλέπτε νόῳ.

B ii

ΖΥΓΕΙΣ. ὑποταγείς. ὁ δὲ νοῦς. καί τοι σὺ μὲν ἀναγ
καθεὶς, στρατεύῃ. προσποιούμενον γὰρ αὐτὸν μαίνεσθαι,
παλαμήδης ἤλεγξεν. ΩΣ ΣΥ ΦΗΣ. οἱ ἀτρεῖδαί με ἐξέ
βαλον, ὡς σὺ λέγεις. ΚΕΙ͂ΝΟΙ ΔῈ ΣΈ. οἱ δέ σέ φασιν.
σὺ μέν φησιν ἐκείνους αἰτιᾷ. ἐκεῖνοι δὲ σέ. ΠΛΕΎ
ΣΑΝΤΟΣ ἌΙΘΕΙΝ ἹΕΡᾺ. τοῦτο γὰρ προφασισαμένου
ὀδυσσέως, ὅτι οὐκ ἔστι θῦσαι τούτου ἐπιστενάζοντος,
ἐξέθηκαν αὐτόν. ΕἸ ΔΊΚΗΣ ΜΈΛΕΙ. εἰ φροντίς ἐστι τῆς
δίκης τοῖς θεοῖς. ΘΕΟΊ Τ᾿ ἘΠΌΤΙΟΙ. οἱ ἐφορῶν
τές με δυστυχοῦντα. ΟΥ̓Χ ὙΠΕΊΚΟΥΣΑΝ. οὐκ ἀναδυο
μένην ἐν τοῖς κακοῖς. ΕἼ ΜΟΙ ΠΑΡΕΊΚΕΙ. εἰ καιρὸς ἐ
πιτρέπει μοι. ΚΡΊΣΙΣ. δοκιμασία. ἐξέτασις. ΧΡΗ͂
ΖΩΝ ἜΦΥΝ. γράφεται, κρείσσων. ἘΓὨ Θ᾿, ὍΣ ΟἾΜΑΙ.
οὐ μόνον τεῦκρός ἐστι τοξότης, ἀλλὰ κἀγὼ ὑπολαμ
βάνω ἐμαυτὸν, τούτων ἐμπειρότερον εἶναι, οὐχ ἧττον σοῦ.
ὅμηρος. Εὖ μὲν τόξον οἶδα ἐΰξοον ἀμφαφάασθαι.
ΤΟΎΤΩΝ ΚΡΑΤΎΝΕΙΝ. τῶν τόξων. ΤΊ ΔΗ͂ΤΑ ΣΟΥ̓
ΔΕΙ͂. ἀντὶ τοῦ, τίς σου χρεία. ΧΑΙ͂ΡΕ ΤῊΝ ΛΗ͂
ΜΝΟΝ ΠΑΤΩ͂Ν. ἤγουν, τῇ διατριβῇ τῆς λήμνου.
ΠΡΟΣΦΘΕΓΚΤῸΣ. προσφωνηθῆναι ἄξιος. Ἦ ΚΑῚ
ΠΡῸΣ ὙΜΩ͂Ν. ἆρα καὶ ὑμεῖς μιμεῖσθαι τούτους, καὶ ἀ
μηλεεῖς γενήσεσθε εἰς ἐμέ. ἈΚΟΎΣΟΜΑΙ ΜῈΝ. τὸ ἑ
ξῆς, ἀκούσομαι πρὸς τοῦδε, ὡς εἰμὶ οἴκτου μεστός.
οἷον, καταγνωσθήσομαι ὡς ἥττων οἴκτου. ΤΆ Τ᾿ ἘΚΝΕ

ΩΣ. τὰ ἐπὶ τῆς νεώς. ΣΤΕΙΛΩΣΙ. κοσμήσωσιν. ΕΝ ΤΟΥΤΩι. ἐν τοσούτῳ. ΤΑΧΕΙΣ. γίγνεσθε δηλονότι. Ω ΚΟΙΛΑΣ ΠΕΤΡΑΣ ΓΥΑΛΟΝ. ὦ σπήλαιον θερμὸν διὰ τὸν ἥλιον. ἢ διὰ τὸ ψύχος παγετώδες. ἢ οὕτως. ἐν θέρει ψυχρόν, ἐν δὲ χειμῶνι θερμόν. ἀντὶ τοῦ, ἐπιτήδειον εἰς χειμῶνα καὶ θέρος. γύαλον δὲ, ἀντὶ τοῦ κεῦθος. κυρίως δὲ γύαλα, τὰ κοῖλα λέγεται. ἀλλ' ἐὰν οὕτω μεταφράσῃς, ἀπίθανον τὸ κοῖλον, κοίλωμα. διὸ δὴ τὸ κεῦθος ἡμεῖς, ἀντὶ τοῦ ἄλσος μεταφράζομεν. ΑΛΛΑ ΜΟΙ ΚΑΙ ΘΝΗΣΚΟΝΤΙ ΣΥΝΟΙΣΗι. ἀντὶ τοῦ καὶ ἀπολλυμένῳ μοι σύμφορον ἔσῃ καὶ ὠφέλημον, καὶ δέξῃ με ἀποθανόντα. ἢ οὕτω. σὺν ἐμοὶ ἔσῃ καὶ ὄψει με ἀποθανόντα. καὶ οὐ καταλείψεις με. ΣΙΤΟΝΟΜΟΥ. σιτονέμοντος. τροφέως. ΤΟΥ ΠΟΤΕ ΤΕΥΞΟΜΑΙ. ἀπὸ ποίας ἐλπίδος. ΕΙΘ' ΑΙΘΕΡΟΣ ΑΝΩ. τὸ ἑξῆς, εἴθε αἰθέρος ἄνω ἕλωσί με ὀξύτονοι δρομάδες διὰ πνεύματος. τινὲς δὲ οὕτω. μετὰ ὀξυτόνου πνεύματος. ἕλωσί με. ὀξύτονον δὲ λέγει πνεῦμα, ἀπὸ τοῦ ὀξυτόνως βοᾶν. γράφεται δρομάδες, αἱ καταιγίδες. τινὲς δὲ πτωχάδες. ἵνα τὰς ἁρπυίας σημαίνωσι, διὰ τὸ ἀεὶ πεινῆν. ΤΙ ΠΟΤ' ΑΥ ΜΟΙ ΤΟ ΚΑΤ' ΗΜΑΡ. τί ἄρα τρόφιμόν μοι καθ' ἡμέραν ἔσται. οὐ γὰρ ἐπικρατῶ ἐμαυτόν. ἢ οὐ γὰρ ἔτι ἔχω ἐλπίδα. ΠΤΩΚΑΔΕΣ. γράφεται, πτωκάδες. πρωτάδες. πτωχαὶ

δες. δρομάδες. αἱ ἄπηγοι ἐπιθετικῶς, διὰ τὸ ἐ
πιμπίπτειν. ἢ διὰ τὴν φωνήν. εἰ δὲ γράφεται πτωχά
δες, αἱ ἀεὶ πεινῶσαι. τοῦτο γὰρ πάσχουσιν οἱ πτωχοί.
ΣΎ ΤΟΙ ΣΎ ΤΟΙ ΚΑΤΗΞΊΩΣΑΣ. σὺ σαυτῷ, περιεποί
ησας τὴν νόσον. σὺ σαυτῷ τούτων πρόξενος γέγο
νας ὦ δυστυχέστατε. σὺ σαυτῷ κατηξίωσας, καὶ
οὐκ ἀπό τινος ταύτῃ τῇ τύχῃ ἐνέχῃ, ἢ συνέχῃ ἀπὸ
μείζονος σοῦ. διὸ μηδένα ἄλλον αἰτιῶ, ἀλλὰ σαυ
τόν. ἐξῆν γάρ σοι ἀκολουθήσαντι τὰ κακὰ, διαφυγεῖν.
ΕΥ̓ ΤΈ ΓΕ ΠΑΡῸΝ ΦΡΟΝΗ͂ΣΑΙ. ὅτε γε παρόντος σοι σω
φρονεῖν, τὸ λυσιτελὲς ἀπὸ λῴονος δαίμονος, τὸ κα
κίον εἵλου. τὸ μὴ ἐλθεῖν. λῴονος δὲ δαίμονος λέ
γει, τοῦ λυσιτελεστέρου ἢ συμφόρου. ΛΩΒΑΤῸΣ.
ἐπίπονος. ὍΣ ἬΔΗ ΜΕΤ᾽ ΟΥ̓ΔΕΝῸΣ. τὸ ἑξῆς, ὃς ἤδη
ἐνθάδε ὀλοῦμαι μετ᾽ οὐδενὸς ὕστερον ἀνδρὸς, εἰ
σοπίσω τάλας ναίων. ὁ δὲ νοῦς, ἆρα ἐγὼ δύστηνος
ἐνταῦθα ἀπολοῦμαι ἀνθρώπων κεχωρισμένος.
ΟΥ̓ ΦΟΡΒᾺΝ ἚΤΙ ΠΡΟΣΦΈΡΩΝ. ἀντὶ τοῦ, προσφερό
μενος. ἐνίοτε δὲ ἔμπαλίν φησι. διακονούμενος,
ἀντὶ τοῦ διακονῶν. καὶ στιβαδοποιούμενος, ἀντὶ
τοῦ στιβαδοποιῶν. ἈΛΛΆ ΜΟΙ ἌΣΚΟΠΑ. ἀπρος
δόκητα. δόλια. ἃ οὐκ ἔστι προσκέψασθαι. γράφε
ται δὲ καὶ ἄψοφα, ἀπὸ τοῦ μὴ ψοφεῖν. ἀντὶ τοῦ
λαθραῖα. κρυπτὰ δὲ ἔπη φησὶ, τὰ τοῦ ὀδυσσέως.

Εἰς τὸ αὐτό. ἀλλά μοι τὰ ἀφανῆ καὶ κρυπτὰ δολίας φρενὸς ὑπέδυ με. τὸ δὲ ἑξῆς, ἀλλά μοι ὑπέδυ ἄσκοπα, κρυπτά τε ἔπη, δολερᾶς φρενός. ἼΔΟΙΜΑΝ ΔΈ ΝΙΝ. ὡς κατευχόμενος. γένοιτο δή μοι τὸν παραίτιον τούτων, ἴσον χρόνον δυστυχῆσαι, τῆς ἐμῆς λαχόντα ἀνίας. δεῖ δὲ καὶ κατὰ πληθυντικὸν ἀκούεσθαι. ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας. ἀλλὰ τῆς ποιητικωτέρας ἡ τοιαύτη φράσις. ΠΌΤΜΟΣ ΣΕ ΔΑΙΜΌΝΩΝ. λείπει ἡ ἐξ. ἐκ θεῶν γὰρ τύχη τις τοῦτο κεκλήρωκε, καὶ οὐχ ὑπ' ἐμοῦ δεδόλωσαι. κατὰ κοινοῦ τὸ ἔσχε. τὸ δὲ ἑξῆς, πότμος σε δαιμόνων τάδ' ἔσχεν. οὐδέ σε δόλος ἔσχεν ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς. ὁ δὲ νοῦς, παῦσαι τῶν καταρῶν τούτων ὦ φιλοκτῆτα. μὴ διὰ τούτων κτήσῃ ἡμᾶς ἐχθρούς. θεὸς γὰρ τῆς δυστυχίας ταύτης παραίτιος, οὐχ ἡμεῖς γεγόναμεν. οὔτε δόλῳ ὑπεισελθόντες, οὔτε ἄλλῳ τινὶ πράγματι. ἈΡᾺΝ ἈΡᾺΝ ἘΠ' ἌΛΛΟΙΣ. δεῖ ἀκούεσθαι ἐπὶ τῶν μάτην καταρωμένων. σαυτῷ γὰρ ἐγένου αἴτιος. δεῖ δὲ καὶ οὕτω. καταρῶ τοῖς ἄλλοις ἢ μὴ ἡμῖν. ΚΑῚ ΓᾺΡ ἘΜΟῚ ΤΟΥ͂ΤΟ ΜΈΛΕΙ. μέλει μοι τὸ παραινέσαι σοι, ἵνα μὴ ἀπώσῃ τὴν φιλίαν. οἷον, οὐ θέλω σε ἐχθρὸν ἡμῖν καταστῆσαι. ἢ ὡς παραινοῦντές φησι, μὴ ἀπώσῃ τὴν φιλίαν ἡμῶν.

ΕΧΕΙΣ ΤῸΝ ἩΡΆΚΛΕΙΟΝ ἎΘΛΟΝ. ἀντὶ τοῦ, ἐμὲ τὸν τοῦ ἡρακλέους διάδοχον. ἢ ἐμὲ τὸν τῷ ἡρακλεῖ ἆθλον ποιήσαντα τὴν πυρὰν, καὶ ὑφάψαντα αὐτοῦ. ἈΝΔΡΌΣ ΤΟΙ ΤῸ ΜῈΝ Εὖ. ἀγαθοῦ ἀνδρός ἐστι, τὸ ἀληθὲς ἐν καιρῷ λέγειν. δίκαιον γὰρ νῦν φησι τὸ ἀληθές. εὖ δὲ, τὸ ἐν καιρῷ. ὀφείλει δὲ καὶ ὁ ἀκούων μὴ ἐκφαυλίζειν τὰ λεγόμενα. τοῦτο δέ φησιν ὅτι ὁ μὲν νεοπτόλεμος τὸ ἀληθὲς εἶπεν, ὁ δὲ φιλοκτήτης ἐξευτέλισεν. εἰς τὸ αὐτό. ἀγαθοῦ μὲν ἀνδρός ἐστι τὸ δίκαιον εἰπεῖν. εἰπόντα δὲ μὴ φθονεῖσθαι. ὅτι οὐκ ἔδει σε τῷ νεοπτολέμῳ φθονεῖν, εἰπόντι τὰ δίκαια. κατὰ κοινοῦ δὲ, τὸ δίκαιον. ἀγαθοῦ ἀνδρός ἐστι, τὸ λέγειν τὸ δίκαιον. δίκαιον δὲ καὶ σὲ ὁμολογεῖν, ὅτι εὖ πέπρακται. ἀκούοντα δὲ τούτων, μὴ φθονερόν τι, καὶ ὀδυνηρὸν ἐπιφθέγξασθαι. ΕἾΣ ἈΠῸ ΠΟΛΛΩ͂Ν. εἷς ἀπὸ πολλῶν συμμάχων. ΤΟΥ͂ Δ' ΕὐΦΗΜΟΣΎΝΑ. τὸ ἑξῆς, τοῦ δὲ εὐφημοσύνα ἤνυσε κοινὰν ἐς φίλους ἀρωγάν. ὮΙ ΠΤΗΝΑῚ ΘΗ͂ΡΑΙ. ἀντὶ τοῦ, ὦ πτηνῶν ἄγραι. ἀγρεύει γὰρ καὶ πτηνά. ΦΥΓΑ͂Ι Μ' ΟὐΚΈΤ' ἈΠ' ΑὐΛΊΩΝ. ἀντὶ τοῦ, οὐκέτι φεύξεσθέ με. οὐκέτι μετὰ φυγῆς καὶ φόβου προσπελάζετέ μοι. ἈΛΛ' ἈΝΕΔΗΝ ὍΔΕ ΧΩ͂ΡΟΣ. ἀνειμένος, καὶ ἡπλωμένος. ἢ ἐπ' ἐξουσίας ὁ τόπος ὑμῖν οὗτος ἀνεῖται. ἀντὶ τοῦ ἀδεία ὑπὸ τῶν θηρῶν, ὁ τόπος κατασχεθήσεται. ΦΟΒΗΤῸΣ. φό

βομ ἐμ ποιῶμ. ΣΑΡΚῸΣ ΑἸΌΛΑΣ. ποικίλης διὰ
τὰ τραύματα. ΤΊΣ ὯΔ' ἘΝ ΑΥ̓ΡΑΙΣ. τίς θρέψεται
ἐξ ἀνέμων, μηδενός τε ἐκ γῆς φορίμων εὐπορῶν.
ΚΡΑΤΎΝΩΝ. ἐγκρατὴς ὤν. εὐπορῶν. ΕἼ ΤΙ ΣΈΒΗΣ.
ΞΈΝΟΝ. ἑαυτὸν δέ φησιν ὁ χορός. ὅτι ἐμοὶ τῷ ξένῳ
μετ' εὐνοίας πρόσελθε. ἀντὶ τοῦ, φίλος ἡμῖν γε
νοῦ. ἈΛΛᾺ ΓΝῶΘ'. ΕΥ̓ ΓΝῶΘΙ. οὕτω τινὲς στίζου
σιν. ἀλλὰ γνῶθ'. εὖ γνῶθι. οἷον, τὰ ὄντα σοι μάνθανε
τὰ περὶ τῆς νόσου. ὁ δὲ ἀλλὰ, ἀντὶ τοῦ δέ. γνῶθι δὲ
ἵν' ᾖ οὕτω. πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβῃ ξένον πελάταν,
πέλασον πάσῃ εὐμοίᾳ. γνῶθι ὅτι κῆρα τήνδ' ἀπο
φυγεῖν σοι πάρεστιν εἰ πεισθείης ἡμῖν. ὅ ἐστι, τὴν νό
σον. οὗτος δὲ ταῦτα λεγόντων, συνίησιν ὅτι παραι
μοῦσιν αὐτῷ εἰς ἴλιον ἐλθεῖν. πρὸς ὃ ἀνακράζει τὸ,
ΠΆΛΙΝ, ΠΆΛΙΝ. πάλιν τῶν τῆς ἰλίου με τόπων
ἀνέμνησας. ἢ τῶν οἰκείων κακῶν. ὑγιῶς δὲ ἔχει πε
ριττευούσης τῆς ἐν προθέσεως. ὮΛΩΙΣΤΕ ΤῶΝ ΠΡῚΝ
ἘΝ ΤΌΠΩΝ. ὦ βέλτιστε. τῶν πλησιασάντων μοι
πρὶν. ἢ τῶν περιόδυνέα. ΕἸ ΣῪ ΤᾺΝ ἘΜΟῚ. λεί
πει ἡ εἰς. ἵν' ᾖ, εἰς τὴν μισουμένην μοι. ΦΊΛΑ ΜΟΙ
ΦΊΛΑ. φίλα μοι βουλομένῳ. ἡδέως ἀποπλεῦσαι
κελεύεις. ἼΟΜΕΝ ΝΑῸΣ ἽΝ ἩΜῖΝ. ὅπου ἡμῖν ἀφῖ
κται ἡ ναῦς. ἐπὶ τῆς νεὼς, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ναῦν. ΜῊ
ΠΡῸΣ ἈΡΑΊΟΥ. ἀρὰ, ἡ εὐχή. ἀραῖος οὖν, ὦ πάντες

προσευχόμεθα. ἢ ὃν ἐπικαλούμεθα ἀρώμενοι. ὥσπερ δὲ ἱκεσίου λέγουσι τοῦ τοὺς ἱκέτας ἐποπτεύοντος, οὕτως ἀραίου, τοῦ τοὺς ἀρωμένους ἐπισκοποῦντος. ἜΛΘΗΙΣ. ἀντὶ τοῦ ἀπέλθῃς. ΤῸ ΜΕΤΌΠΙΝ. μετὰ ταῦτα. μετόπισθεν. ἘΘΕΛΟΝΤΑῚ. αὐτόματοι. ΤΊ ῬΈΞΟΝΤΕΣ. τί πράξοντες. ἐναντία γνώμη. ἕτερον παρὰ τὸ πρότερον. ΧΕΙΜΕΡΕΊΩΙ ΛΎΠΑΙ. ταραχώδει πάθει. μεταφορικῶς. οὐκ ἔστι φησὶ μεμπτὸν τῷ δυστυχοῦντι, τὸ μὴ παραφθέγγεσθαι. ἼΣΘΙ ΤΌ Δ᾽ ἜΜΠΕΔΟΝ. τοῦτο γίγνωσκε ὅτι οὐκ ἔρχομαι, οὐδ᾽ εἰ αὐτὸς ὁ ζεὺς μετέλθοι με ταῖς βρονταῖς. τουτέστιν, οὐδ᾽ εἰ κεραυνοῖ με ὁ ζεὺς ἂμ μὴ ἔλθω. γράφεται καὶ αὐγαῖς. ταῖς βροντῶν αὐγαῖς ταῖς κεραυνίαις. ἔστι μὲμ λαβεῖμ καὶ βροντᾷ, ἀμτὶ τοῦ βροντήσας. καθάπερ καὶ ἐμ ὑδροφόροις τὸν διόνυσον εἶπε βακχᾶν, ἀντὶ τοῦ βακχευτάν. Ἢ ΓΈΝΥΝ, Ἢ ΒΕΛΈΩΝ ΤΙ. ἀντὶ τοῦ πέλεκυμ, ἢ γενῆδα. ἢ ἀξίνην. ΠΑΛΆΜΑΝ. πρᾶξιμ. ὅθεν καὶ παλαμᾶσθαι. ἢ τέχνην. ΦΟΝᾼ ΦΟΝᾼ. θανατοιᾷ. θανάτου ἐπιθυμεῖ. ὍΣ ΓΕ ΣᾺΝ ΛΙΠΏΝ. ὅς τις ποτὲ. καταλιπὼν σε ἐπὶ τὸ βοηθεῖμ τοῖς ἕλλησιν, οὐκ ἔτι οὐδέμ εἰμί. ἹΕΡᾺΝ ΛΙΒΆΔΑ. τὴν τοῦ ἐπιχωρίου ποταμοῦ. ἘΓῺ ΜῈΝ ἬΔΗ. ἐντεῦθεν διπλοῦν ἐστὶ τὸ ἐπεισόδιον. ΣΤΕΊΧΩΝ ἊΝ ἮΝ ΣΟΙ. ἐπορευόμην ἄμ. τὸ δὲ σοὶ πα

ρέλκει. ΗΝΤΙΝ' ΑΥ. ἀντὶ τοῦ εἰς ποῖον τόπον ἀπέρχῃ. ΓΑ
ΛΙΝΤΡΟΠΟΣ. ἐξ ὑποστροφῆς. τοῦτο δὲ ὁ νεοπτόλεμος
ἀποδοῦναι βουλόμενος τὰ τόξα τῷ φιλοκτήτῃ, ἐπιπλή
ττεται ὑπὸ τοῦ ὀδυσσέως. ΑΝΑΠΟΛΕΙΝ ΜΕ ΕΠΗ. τὰ αὐτὰ
λέγειν. ἀπὸ τοῦ δεύτερον ἀναπολούντων τὴν ἠροτριασμέ
νην γῆν. ΑΜΕΙΨΑΣ. καταλιπών. ΑΛΛ' ΟΥΤΙ ΜΗ ΝΥΝ. δό
λιος φανοῦμαι δηλονότι. ΜΗ ΛΕΞΗΙΣ ΠΕΡΑ. μὴ περαι
τέρω εἴπῃς. ὅσα γὰρ ἂν εἴπῃς, μάταια λέξεις. ΔΟΛΟΥ
ΜΕΘΑ. ἀπατώμεθα. ΩΣ ΘΕΟΙ ΞΥΝΙΣΤΟΡΕΣ. μαρτύρο
μαι τοὺς θεούς. ὅτι ὃ ποιῶ, εἰς χάριν καὶ σωτηρίαν ποιῶ
τῶν ἀργείων. ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΠΑΙΣ, ΕΑΝ ΤΕ ΜΗ ΘΕΛΗΙ. οὐκ ἀ
πεῖ τὸ θέλει, ἵνα μὴ δόξῃ συμψηφίσασθαι αὐτοῦ τῷ βου
λήματι. ΑΛΛ' ΟΥΝ ΤΟΣΟΥΤΟΣ. ἀλλ' οὐ γενναῖον ἄνδρα
φονεύσω. πάντες γὰρ οἱ κήρυκες τῶν ἑλλήνων, ἀσθενεῖς
εἰσι. καὶ ἡ ἀνδρεία αὐτῶν, ἄχρι τοῦ λέγειν. ΑΝΘΡΩΠΟΙΣΙ
ΤΑΣ ΜΕΝ ΕΚ ΘΕΩΝ. πᾶς ἄνθρωπος ἐκ θεοῦ πάσχων, ἀ
μέγκλητός ἐστιν. ὅσοι δὲ διὰ τὴμ ἰδίαν προαίρεσιμ
μοσοῦσιν ὥσπερ σύ, οὐδὲ ἐλέους ἄξιοι τυγχάμουσι.
ΣΥ ΓΑΡ ΝΟΣΕΙΣ. σὺ γὰρ φιλοκτήτη νοσεῖς ἐκ θείας προ
νοίας, πλησίον ἀπελθὼν τοῦ ὄφεως, τοῦ φυλάττοντος τὸ ἱ
ερὸν τῆς ἀθηνᾶς. καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις εἰ μὴ ὑπὸ τῶν ἀσκλη
πιαδῶν. ΤΑΥΤΗΙ ΜΕΝ ΑΙΡΗΙ. ταύτῃ μὲν ἀνατέλλει, ταύ
τῃ δὲ δύνει. ὅ ἐστι, διαπαντός. ΚΑΛΗ ΓΑΡ Η 'ΠΙΚΤΗΣΙΣ.
ἡ κτῆσις τῆς δόξης. καλὸν κτῆμα ὠφεληθῆναί σε.

κλέος κτώμενον ἐκ τῆς πορθήσεως τῆς ἰλίου καὶ θεραπευόμενον. ΠΩΣ Ω ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΙΔΟΝΤΕΣ. τὰ περὶ ἐμὲ πάθη εἰδότες ἐνιαυτοὶ τοῦ αἰῶνος. χρόνοι. ΟΥ ΓΑΡ ΜΕΤ' ΑΛΓΟΣ. οὐ λυπεῖ με τὰ φθάσαντα, ἀλλὰ διὰ τὰ μέλλοντα δυσφορῶ. οἱ γὰρ ἔχοντες φαύλην τὴν γνώμην, ἀκόλουθα τῷ λογισμῷ διαπράττονται. ΘΑΥΜΑΣΑΣ ΕΧΩ. θαυμάζω σου καὶ καταγινώσκω σου. ΘΕΟΙΣ ΤΕ ΠΙΣΤΕΥΣΑΝΤΑ. διὰ τὴν ἑλένου μαντείαν. ΕΜΠΥΟΝ. δίυγρον. διὰ τὸ ἕλκος πύου πεπληρωμένην. ὅ ἐστι, σήψεως. ὁ δὲ νοῦς, ἀλλ' οὐδὲ πρὸς ἐκείνους ἄπει, ἀλλὰ καὶ τοὺς θεραπεύσοντάς σε. ΩΤΑΝ. ΔΙΔΑΣΚΟΥ. μάνθανέ φησι μὴ ἐν τοῖς κακοῖς ἐπαίρεσθαι. ΑΛΙΣ ΓΑΡ ΜΟΙ ΤΕΘΡΗΝΗΤΑΙ ΛΟΓΟΙΣ. γράφεται γόοις. πολλὰ διὰ τροίαν πέπονθα φησιν. ΕΙ ΔΟΚΕΙ ΣΤΕΙΧΩΜΕΝ. ἐπὶ τὴν πατρίδα. ἀπατᾷ δὲ καὶ θέλει ἄξαι εἰς τὴν τροίαν. ΑΙΤΙΑΝ ΔΕ ΠΩΣ. πῶς φησιν ἀναίτιος γένωμαι τοῖς ἕλλησι. ΧΩΡΑΝ ΤΗΝ ΕΜΗΝ. τὴν σκῦρον. ΛΕΥΣΣΕΙΝ ΤΕ ΟΥΤΙΝ. ὑπολάμβανε ὁρᾶν τὸν ἡρακλέα. ΤΟΞΩΝ ΕΜΩΝ ΜΝΗΜΕΙΑ. ἀντὶ τοῦ, ἐκ τῶν ἀριστείων κἀμὲ τίμησον. ΠΡΟΣ ΠΥΡΑΝ ΕΜΗΝ. τὴν ἐπὶ τῇ οἴτῃ. ΕΥΣΕΒΕΙΝ ΤΑ ΠΡΟΣ ΘΕΟΥΣ. αἰνίττεται τοῦτο εἰς νεοπτόλεμον. ἐν γὰρ τῇ τοῦ ἰλίου ἁλώσει, ἀπέκτεινε τὸν πρίαμον, προσφυγόντα τῷ βωμῷ τοῦ ἑρκίου διός. ΤΙΘΕΜΑΙ. συγκατατίθεμαι. ΦΕΡΕ ΝΥΝ ΣΤΙΧΩΝ ΧΩΡΑΝ ΚΑΛΕΣΩ. ἀσπάσομαι, ἀναχωρῶν.

ΣΎΜΦΡΟΥΡΟΝ ἘΜΟῚ. τὸ φρουρῆσάν με καὶ φυλάξαν. ΚΤΎΠΟΣ ἌΡΣΗΝ. ἰσχυρός. ἔμπονος. ἙΡΜΑΙΟΝ ὌΡΟΣ. δύναται πάμτα τὰ ὄρη ἕρμαια καλεῖσθαι ὅτι νόμιος ὁ θεός, καὶ ὄρειος ὁ ἑρμῆς. ἔστι δὲ καὶ ἕρμαιον, οὕτως ἐμ λήμνῳ καλούμενον. ἐμοὶ δέ φησι πολλὰ βοῶντι, καὶ τὸ ἕρμαιον ὄρος ἀντεφθέγξατο. ΝΥ͂Ν ΔΩ͂ ΚΡΗ͂ΝΑΙ ΓΛΥΚΙΌΝ ΤΕ ΠΟΤΌΝ. ἢ λύκιομ. ἡ οὕτω καλουμένη κρήνη ἐμ λήμνῳ, λυκίου ἀπόλλωνος. ἢ δῖον ἐμ ἐρημίᾳ, ὑπὸ λύκων πινόμενον. ἈΝΤΊ
ΤΥΠΟΝ. ἀμοιβαῖομ. ἀμτίμιμομ. ΔΌΞΗΣ
ΟὔΠΟΤΕ. τῆς οἰήσεως. ἀντὶ τοῦ οὐδέ
ποτε τοῦτο οἰηθέντες, οὐδὲ ἐλπί
σαντες τελεσθοῦσθαι, ὥστε ἀπελ
θεῖν εἰς τροίαν. ΓΝΏΜΗ ΤΕ ΦΊ
ΛΩΝ. τοῦ ἡρακλέους. ἢ τοῦ
νεοπτολέμου. ΔΑΊ
ΜΩΝ ὍΣ. τινὲς
τὸν ἡρακλέα.
ἔνιοι τὴν τύ
χην.

Τέλος, τῶν εἰς τὸν φιλοκτήτην σχολίων.

Ἐτυπώθη ἐμ Ῥώμῃ. ἐν τῷ παρὰ τὸν Κυρίνου λό-
φον γυμνασίῳ οὐκ ἄνευ προνομίου. ἔτει ἕκτῳ τῆς
ἀναῤῥέσεως λέοντος δεκάτου, τοῦ ἄκρου ἀρχιερέως.
τῆς δὲ ἐνσάρκου οἰκονομίας, Χιλιοστῷ, πεντακοσι-
οστῷ, δεκάτῳ ὀγδόῳ.

Η τῶν τετραδίων ἀκολουθία.

α.β.γ.δ.ε.ζ.η.θ.ι.κ.λ.μ.ν.ξ.ο.π.ρ.ς.τ.υ.φ.χ.
ψ ω.Α Β. Ἅπαντά εἰσι τετράδια. πλὴν τοῦ
ᾱ. τριαδίου, ἢ τοῦ π̄. δυαδίου.

BIBLIOTECA NAZ.

202

L. GOTTSCHER · 1971